

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 8. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/ - zkrácené jednání

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 8. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 1. až 2. února 2022

Obsah:

Strana:

1. února 2022

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Usnesení schváleno (č. 84).

Řeč poslance Tomia Okamury 10

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jaroslava Bašty 43

Řeč poslance Marka Výborného 45

Usnesení schváleno (č. 85).

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 46

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Josefa Kotta 49

Řeč poslance Radima Fialy 49

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Marka Výborného 67

Řeč poslance Radima Fialy 68

Řeč poslance Marka Výborného 68

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 69

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Jiřího Kobzy 70

Řeč poslance Radka Kotena 71

Řeč poslance Jiřího Kobzy	73
Řeč poslance Víta Vomáčky	74
Řeč poslance Jiřího Kobzy	74
Řeč poslance Radka Rozvorala	74

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Tomia Okamury	79
Řeč poslance Radovana Vícha	91
Řeč poslance Jaroslava Bašty	93
Řeč poslankyně Karly Maříkové	94
Řeč poslance Oldřicha Černého	96

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Ivety Štefanové	98
Řeč poslankyně Marie Pošarové	100
Řeč poslance Jana Síly	102
Řeč poslance Jana Hrnčíře	103
Řeč poslance Jaroslava Bašty	105
Řeč poslance Karla Sládečka	106
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	108
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	109
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	110
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	111
Řeč poslance Radovana Vícha	112
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	113
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	114

Usnesení schváleno (č. 86).

Řeč poslance Radima Fialy	116
Řeč poslance Marka Výborného	116

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Tomia Okamury	117
----------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Radima Fialy	127
Řeč poslance Marka Výborného	132

2. února 2022

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	133
Řeč poslance Jiřího Kobzy	133

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jiřího Kobzy	134
Řeč poslance Radka Kotena	137

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Jana Hrnčíře	143
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	145
Řeč poslance Jaroslava Bašty	147
Řeč poslankyně Karly Maříkové	150

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslankyně Karly Maříkové	156
Řeč poslankyně Marie Pošarové	157
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	160
Řeč poslankyně Marie Pošarové	162

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Jana Síly	169
------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Oldřicha Černého	176
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Oldřicha Černého	182
Řeč poslance Radima Fialy	187
Řeč poslance Tomia Okamury	188
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	190

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Marka Výborného	191
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	192
Řeč poslance Radima Fialy	193

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	193
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	194
Řeč poslance Radima Fialy	194

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	195
Řeč poslance Josefa Cogana	195
Řeč poslance Radima Fialy	195
Řeč poslance Marka Výborného	196
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	196
Řeč poslance Radovana Vícha	201
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	203

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Ivety Štefanové	205
Řeč poslance Radka Rozvorala	206
Řeč poslance Jakuba Michálka	211
Řeč poslance Karla Sládečka	211
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	212

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Vladimíra Zlínského	216
Řeč poslance Radka Kotena	219
Řeč poslankyně Marie Pošarové	221
Řeč poslankyně Karly Maříkové	222

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Karly Maříkové	226
Řeč poslance Michala Kučery	232

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Radka Vondráčka	233
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	236
Řeč poslance Radka Vondráčka	236
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	237
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	237

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Bohuslava Svobody	237
Řeč poslance Patrika Nachera	238
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	239
Řeč poslance Bohuslava Svobody	239
Řeč poslance Radka Vondráčka	240
Řeč poslance Patrika Nachera	240
Řeč poslance Julia Špičáka	241
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	241
Řeč poslance Bohuslava Svobody	242
Řeč poslance Tomia Okamury	242
Řeč poslance Víta Vomáčky	247
Řeč poslance Tomia Okamury	247

Usnesení schváleno (č. 87).

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	248
Řeč poslance Ondřeje Benešika	248

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů,

ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/ - zkrácené jednání

Řeč poslance Marka Výborného 249

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 250

Řeč poslance Bohuslava Svobody 255

Řeč poslance Tomia Okamury 256

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Milana Brázdila 262

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 262

Řeč poslance Jana Bauera 263

Řeč poslance Radima Fialy 263

Řeč poslance Julia Špičáka 265

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 268

Řeč poslankyně Evy Decroix 268

Řeč poslankyně Karly Maříkové 270

Řeč poslankyně Evy Decroix 271

Řeč poslance Karla Haase 271

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Karly Maříkové 271

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 272

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 273

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 274

Řeč poslance Václava Krále 274

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 275

Řeč poslance Patrika Nachera 275

Řeč poslankyně Karly Maříkové 280

Řeč poslance Bohuslava Svobody 281

Řeč poslance Patrika Nachera 282

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 282

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Bohuslava Svobody 284

Řeč poslance Roberta Králíčka 284

Řeč poslance Kamala Farhana 285

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 285

Řeč poslance Patrika Nachera 286

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 286

Řeč poslance Kamala Farhana 286

Řeč poslance Marka Výborného 288

Řeč poslance Milana Brázdila 288

Usnesení schváleno (č. 88).

Řeč poslance Marka Nováka	289
Řeč poslance Drahoslava Ryby	290
Řeč poslance Radka Kotena	291
Řeč poslance Drahoslava Ryby	293
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	293

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Radka Kotena	295
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	295
Řeč poslance Jaroslava Bašty	296
Řeč poslance Jana Hrnčíře	297
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	300
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	301
Řeč poslance Oldřicha Černého	303

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Marie Pošarové	305
Řeč poslance Jiřího Kobzy	306
Řeč poslankyně Niny Novákové	308
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	308
Řeč poslankyně Karly Maříkové	309
Řeč poslance Jana Síly	312
Řeč poslance Karla Sládečka	314
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	315

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Radka Rozvorala	317
Řeč poslance Richarda Brabce	319
Řeč poslance Jana Hrnčíře	320
Řeč poslance Drahoslava Ryby	320
Řeč poslance Karla Haase	320
Řeč poslance Richarda Brabce	320
Řeč poslance Jakuba Michálka	320
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	321
Řeč poslance Bohuslava Svobody	321
Řeč poslance Radima Fialy	322
Řeč poslance Marka Výborného	322

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Marka Výborného	323
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 89).

Řeč poslance Bohuslava Svobody	323
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	325
Řeč poslance Bohuslava Svobody	325
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	325
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	326
Řeč poslance Bohuslava Svobody	326

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	326
Řeč poslance Bohuslava Svobody	326
Řeč poslance Bohuslava Svobody	327
Řeč poslance Tomia Okamury	327
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	328
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	328

Usnesení schváleno (č. 90).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

1. února 2022

Přítomno: 157 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 8. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

A než budeme pokračovat, tak tady mám žádost tří poslaneckých klubů: klub ODS, TOP 09 a KDU si vyžádaly pauzu v délce trvání třiceti minut. To znamená, že vyhláším přestávku na žádost tří klubů, ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, v délce trvání třicet minut. Budeme pokračovat v 10.30 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, je 10.30 hodin a budeme pokračovat v projednávání 8. schůze Poslanecké sněmovny. Tuto schůzi svolala paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová v návaznosti na § 99 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podle něhož vyhlásila stav legislativní nouze. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v úterý 25. ledna tohoto roku.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Miladu Voborskou a pana poslance Michala Zunu. Má prosím někdo jiný návrh? Pokud tomu tak není, já zagonguji a budeme hlasovat o tom, zda paní poslankyně Milada Voborská a pan poslanec Michal Zuna budou ověřovateli této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno bylo 139 poslanců a poslankyň, pro 133, zdrželo se 6. Návrh byl přijat. Mohu tedy konstatovat, že jsme ověřovateli 8. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Miladu Voborskou a pana poslance Michala Zunu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: paní poslankyně Pekarová Adamová Markéta – zahraniční cesta, pan poslanec Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, pan poslanec Benda – bez udání důvodu, paní poslankyně Lenka Dražilová – zdravotní důvody, dále pan poslanec Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, pan poslanec Martin Exner – zdravotní důvody, pan poslanec Jan Farský – bez udání důvodu, pan poslanec Milan Feranec – zdravotní důvody, paní poslankyně Eva Fialová – zdravotní důvody, paní poslankyně Romana Fischerová od 10.00 do 12.00 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Hájek – pracovní důvody, paní poslankyně Jana Hanzlíková – zdravotní důvody, pan poslanec Ondřej Matěj Havel – pracovní důvody, Jiří Horák – pracovní důvody, Ivan Jáč – pracovní důvody, Miloslav Janulík – pracovní důvody, Vít Kaňkovský – osobní důvody, Pavel Kašník – zdravotní důvody, Tomáš Kohoutek – zdravotní důvody, pan poslanec Ondřej Kolář od 10.00 do 12.30 – pracovní důvody, Martin Kolovratník – zdravotní důvody, Václav Král – pracovní důvody, Jan Lacina od 10.00 do 12.00 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá – pracovní důvody, Vojtěch Munzar – zdravotní důvody, Zdeňka Němečková Crkvenjaš – zdravotní důvody, Nina Nováková – zdravotní důvody, Michaela Opltová od 10.00 do 12.00 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Renata Oulehlová – zdravotní důvody, paní

poslankyně Jana Pastuchová – rodinné důvody, pan poslanec David Pražák – pracovní důvody, pan poslanec Karel Rais – pracovní důvody, paní poslankyně Olga Richterová – zdravotní důvody, pan poslanec Rudolf Salvetr – pracovní důvody, Robert Stržínek – pracovní důvody, David Šimek – rodinné důvody, David Štolpa – zdravotní důvody, Barbora Urbanová – zdravotní důvody, Helena Válková – zdravotní důvody, Milan Wenzl – zdravotní důvody.

Dále z členů vlády se omlouvají tito: Petr Fiala od 10.00 do 11.30 z pracovních důvodů, Ivan Bartoš od 10.00 do 13.00 hodin pracovní důvody, Martin Baxa od 17.00 do 19.00 z pracovních důvodů, Mikuláš Bek od 10.00 hodin pracovní důvody, paní ministryně Jana Černochová od 10.00 do 16.00 z pracovních důvodů, Anna Hubáčková pracovní důvody, Helena Langšádlová do 12.00 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Nekula – pracovní důvody, Jozef Síkela – zahraniční cesta a pan ministr Michal Šalomoun ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvá pan poslanec Jiří Mašek z důvodu nemoci, dále poté se omlouvá pan poslanec Richter z pracovních důvodů, dále se omlouvá z důvodu karantény paní poslankyně Klára Kocmanová a o omluvu také požádal ministr zahraničních věcí Jan Lipavský od 10.00 do 11.30 hodin z pracovních důvodů. Toliko tedy omluvy.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dne 20. ledna svým rozhodnutím paní předsedkyně, rozhodnutím číslo 12, na základě návrhu vlády prodloužila stav legislativní nouze do 18. února tohoto roku.

Vláda v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisk, který schválila a předložila do Poslanecké sněmovny, byl projednán ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., dále zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 127. Svým rozhodnutím číslo 13 paní předsedkyně rozhodla o projednání tohoto vládního návrhu ve zkráceném jednání a přikázala tento sněmovní tisk 127 výboru pro zdravotnictví a stanovila mu nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do úterý 25. ledna t. r. do 13 hodin.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. Otevírám nyní rozpravu a do této rozpravy mám zatím přihlášené s přednostním právem pana předsedu Tomia Okamuru a pana předsedu Radima Fialu. Prosím, pane předsedo, rozprava je otevřena a máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda Petra Fialy tady dnes předkládá novelu pandemického zákona. Obsah tohoto vládního návrhu je bezprecedentním útokem na práva a svobody občanů. Proto poslanci hnutí SPD tuto novelu nepodpoří. Svoboda je nejen ústavní právo, ale dámy a pánové, je to zcela přirozené právo lidské, s kterým se narodíme bez ohledu na ústavu, zákony či vyhlášky. Svoboda pohybu, svoboda osobní, svoboda názorů, svoboda pracovat, ale třeba i podnikat jsou práva, která by stát měl omezovat a regulovat jen v nejzávažnějších případech v souladu s ústavou. Ovšem zde máme problém, že vláda se snaží omezit tyto ústavou garantované svobody a práva pouhým zákonem, protože v Listině práv a svobod je jasně napsáno, že občané mají právo podnikat, právo na soukromý a společenský život a také například právo na vzdělání. Právě proto je to v ústavě, v Listině práv a svobod, která je nedílnou součástí ústavy, aby tady nemohla být nějaká totalitní zvůle. Aby tady nemohla být totalitní zvůle nějaké menší skupiny lidí nebo politiků, aby nemohli prostě ovládat životy občanů podle toho, jak se jim zachce.

V případě, že dojde k nějaké situaci, která je tak katastrofální pro Českou republiku, že vyžaduje určité zásahy ze strany státu, můžou to být nějaké velké povodně, ale může to být i nějaká velká epidemie, může to být třeba nějaký teroristický útok na nějaké strategické zařízení typu jaderná elektrárna, tak samozřejmě pro tyto a podobné účely je tady takzvaný nouzový stav, který může vláda vyhlásit, a je tady také kontrola Sněmovny, která po 30 dnech potom musí projednat a souhlasit, zdali se to prodlužuje, nebo ne. Je to tak. Je to z toho důvodu, že jsme – nebo měli bychom být demokratická země, kde prostě majitelem této země je občan a nikoliv různí elitáři a nikoliv nějakí politici, kteří jenom mají prostě v sobě, že chtějí dirigovat jako loutky ostatní občany a nakazovat jim, co smí a co nesmí.

A teď jsme se dostali tady právě do té situace, toho takzvaného pandemického zákona, kdy předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová z TOP 09, která tady dnes ani není a je někde v zahraničí tuším, tak řekla v Partii na Primě teď v neděli, a přiznala to úplně na férovku, že vládní pětikoalice, to znamená ODS, TOP 09, STAN, Piráti a KDU-ČSL, chtějí prosadit pandemický zákon proto, že nechtějí, aby to byl nouzový stav. Neboli ona přiznala, že vlastně vláda chce obejít v podstatě ústavu tím, že chce mít možnost a pravomoce omezovat ústavní práva a svobody občanů neústavním způsobem. To znamená, v podstatě překloupili – vláda Petra Fialy překloupila do toho nouzové... do toho pandemického zákona cca 95 % všech omezení a opatření, která jsou možná v rámci nouzového stavu.

To je normální, to je prostě skutečně bezprecedentní útok na práva a svobody občanů a jsou to skutečně totalitní manýry. Tímto způsobem direktivně ovládat práva a svobody občanů a omezovat je například na společenském životě, na právu podnikat, jestli si můžou udělat svatbu v tolika a tolika lidech, jestli pohřeb může být v tolika a tolika lidech, to chce opravdu silný žaludek, aby vůbec nějaký politik toto dokázal navrhnout. A dnes tyhle totalitní manýry má tady přesně ve své aroganci ta vládní pětikoalice.

My jako SPD máme v názvu svoboda a demokracie. Svoboda a přímá demokracie, abych tady mluvil o té svobodě a demokracii v tom širším slova smyslu. A my prostě tady budeme, na rozdíl od té vládní pětikoalice, která tím, že tady získali 108 hlasů, tak jim evidentně zachutnala ta moc, my prostě budeme tady bránit tomu, abyste vy takovéto totalitní zákony přijímali.

Co se týče toho pandemického zákona, znovu chci upozornit na to, že není přece přípustné omezovat běžným zákonem ústavou zaručená práva a svobody občanů. Proto tady máme tu ústavu, a ústavu lze měnit nikoli prostou většinou, ale lze ji měnit právě tím, že ve Sněmovně musíte mít 120 hlasů poslanců, už nestačí prostá vládní většina, že v Senátu to musí být dvě třetiny senátorů, aby to nebyla prostá většina, a tím se právě brání v České republice a v dalších demokratických zemích zvláště té které momentální vlády.

Vy ale se to snažíte úplně natvrdo obejít, ještě pod úplně neuvěřitelným argumentem, že říkáte, že chcete být připraveni na podzimní vlnu od listopadu. No, ale to si lžete do svých vlastních úst, protože vy sami, a svědkem je toho a důkazem je toho právě tato mimořádná schůze, vy sami přece tento zákon navrhuje v takzvané legislativní nouzi, proto ve stejné legislativní nouzi, kdybyste to mysleli tak, jak říkáte, kdyby to byla pravda, tak vám nic nebrání to navrhnout třeba v srpnu, třeba v září, když to navrhuje takovýmto zrychleným způsobem, tím nejrychlejším možným způsobem, aby to bylo přijato. Proč navrhuje omezení ústavou zaručených práv a svobod občanů teď v únoru, teď v lednu, v lednu jste navrhovali, teď už je únor, tak proč to navrhuje, když zároveň západní země typu Británie, Irsko, Španělsko a další naopak rozvolňují, Rakousko, a naopak právě po vyhodnocení toho omikronu se snaží vrátit zpátky do normálních životů, protože to je normální, normální je ten život, který tady byl před dvěma roky, a ne ten život, který tady je teď. A já vím, že některým vládním politikům, možná všem, se to zalíbilo, prostě omezovat životy občanů, přikazovat, co smí a co nesmí. Ale to je jasně totalitní manýr a musím říct, že některé tyhle zákazy, co vy tam prezentujete v rámci běžného zákona, to si snad nedovolili ani komunisti. A já se pořád zdráhám použít to slovo, ale asi ho použiju, že tato vláda má fašizující tendence, to si myslím, že je to správné slovo. To

znamená skutečně zcela ovládnout životy občanů, na které ale občané mají podle ústavy právo. Takže my právě z těchto důvodů toto nemůžeme podpořit.

Zároveň platí, že tady neobstojí ani argument ze strany vládní koalice, a to že je potřeba chránit zdraví občanů, protože s tím souhlasíme samozřejmě úplně všichni, aby se chránilo zdraví občanů. Ale od toho je tady zákon na ochranu veřejného zdraví, to je platný zákon. Máme tady krizový zákon, který umožňuje, aby byli povoláni pro pomoc například vojáci. To znamená, ta legislativa tady je. A určitě všichni souhlasíme s tím, a SPD určitě, nevím, jak vy, že samozřejmě ta ochrana zdraví občanů je věc na prvním místě.

Ale u vás se také liší slova a činy, protože právě za vlád ODS a TOP 09 se zhoršila dostupnost například stomatologické péče. Dneska když se podíváte nebo hovoříte s lidmi, tak spouště z nich, jim chybí třeba nějaký zub, protože na to prostě nemají, protože právě vaše vlády dovolily zcela zprivatizovat stomatologickou péči, ale tím způsobem – nikdo nic nemá proti privátním lékařům – tím způsobem, že v podstatě i relativně základní stomatologická péče se stala nedostupnou pro řadu občanů, proto nemají ani na zuby. Takže vy tam, kde byste měli chránit zdraví a pečovat o zdraví a kde byste se měli zaměřit jako vláda, tak na to kašlete, žádné návrhy nemáte, a naopak tam, kde je to nadbytečné, ale dávalo by vám to další pravomoci a moc, abyste mohli ovládat lidi, tak tam věnujete svoji iniciativu.

V této souvislosti je opravdu tristní, že za celý leden, a to už jste měli na přípravu a říkali jste, že jste připraveni už rok, říkali jste, že vaše pětikoalice je připravena vládnout jak programově, tak personálně, ukázalo se, že skutek utek, tak vy jste za celý vlastně – už máme po volbách skoro čtyři měsíce, a když budu konkrétní za celý leden, tak vy jste tady nenavrhli v podstatě ani jeden zákon, který by plošně pomohl lidem. Aby měli lidé třeba více bezpečí, spravedlnosti a více peněz. Nic jste nenavrhli. Vaše vláda nenavrhla vůbec nic. Ale... v této věci jste nenavrhli nic, abyste pomohli lidem. Ale prosazujete tady jako prioritu dva zákony celou dobu.

Takže tady je potřeba se podívat, co jsou vlastně priority té vlády Petra Fialy, téhle pětikoalice. A občané to možná přezdívací pětislepenc, ale já samozřejmě nechám to u té pětikoalice, abych to nechal v té politické rovině. Takže vy jako první tady prosazujete pandemický zákon takzvaný, což je jinak pojmenovaný nouzový stav na nekonečnou dobu. Ano, to, že na základě tlaku SPD a tlaku občanů prostě pak tam vkládáte pozměňovací návrhy, že pak jakoby do listopadu, a pak že některá ta omezování tady najednou škrtáte, no to přeci svědčí o tom, jak ta vaše vláda je úplně jaksi nekompetentní. Že vy tady navrhuje zásadní zákon, který má omezit ústavní práva a svobody občanů běžným zákonem, což samo o sobě je protiústavní pochopitelně, k tomu se ale ještě dostanu, ale zároveň teď je potřeba hovořit o tom, co jsou ty vaše priority.

Vaše vláda tady nenavrhla za celou dobu ani jedno řešení na zdražování energií, potravin a tak dále. Podívejme se do zahraničí, do V4. Poláci od února navrhuje nulové DPH na základní potraviny, mezi které patří například chléb a tak podobně v Polsku. Měli tam na ně DPH 5 % a teď od února navrhuje nulové DPH, aby lidem ulevili, aby neměli tak drahé potraviny. Proto také řada českých občanů z pohraničí jezdí nakupovat do Polska. Například Maďaři... ještě také snížili DPH na umělá hnojiva zemědělcům Poláci teď, protože to se právě promítá potom také do ceny potravin. Maďarsko. Maďarská vláda zastropovala sazby u hypoték a zastropovala ceny pohonných hmot a také některých potravin. Takže maďarská a polská vláda z V4, to jsou země v podobném regionu jako my, s podobnou životní úrovní, ty chrlí jeden konkrétní nápad za druhým, aby pomohly svým občanům.

Vláda Petra Fialy nenavrhne v tomto ohledu nic. Vůbec nic. Já myslím, že už jenom tento moment je na okamžitou demisi vlády. Protože lidé platí předražené složenky a vláda ani ve srovnání se sousedními zeměmi – a tady jsem schválně dal ty konkrétní příklady, abych poukázal na tu totální nečinnost této vlády, a to jste si zvýšili počet ministrů z patnácti na osmnáct, že tady se nevejdete ani do jedné řady, že jste dokonce ve dvou řadách, takže sami jste

si rozdělili nadstandardní pašalíky, dokonce kvůli tomu servisu pro ty tři ministry se bude přijímat více než sedmdesát pracovníků na jejich poradce atd., bude to stát přes 40 milionů korun ročně, tak v podstatě vy už sosáte plnými doušky, ale na občany čas nemáte.

A vrcholem bylo, nebo je, když jsem se minulý týden dočetl, že máte ještě jednu, třetí prioritu pro leden, na které jste v lednu začali pracovat místo toho, abyste připravili návrhy, které pomůžou lidem vyřešit zdražování, jako to dělá polská a maďarská vláda. Ještě jsme se dočetli, četli jste určitě i mnozí z vás, že vláda začala pracovat na soutěži o národního ptáka.

To znamená, priority této vlády v době, kdy se strmě zdražují energie a potraviny a lidé potřebují pomoc, např. polská a maďarská vláda chrlí jedno konkrétní řešení za druhým, aby pomohla svým občanům, tak vaší prioritou je pandemický zákon, kterým chcete ještě více omezit ústavou garantovaná práva a svobody občanů. Druhou vaší prioritou je korespondenční volba, abyste prosadili, protože se bojíte, že v příštích volbách už neuspějete, tak to chcete změnit, protože máte strach z toho, abyste příště uspěli. V tomto pohledu pochopitelně má největší strach předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová a Piráti, to je TOP 09 a Piráti. TOP 09 dlouhodobě balancuje na pětiprocentní hranici, resp. pod ní. A Pirátům, poté, co předvedli teď, tak strmě podle mých informací klesají volební preference. Takže samozřejmě pro tyto strany je zavedení korespondenční volby v podstatě takovou záchranou, protože korespondenční volba umožňuje podvody a manipulace, což vidíme i například u Rakouska, dokonce ve Francii ji ruší už a tak dále. A třetí prioritou je, že chcete hledat ptáka, národního ptáka.

Já si myslím, že to je opravdu... že takto... ne že bych v politice byl dlouho jako mnozí tady, ale je to podle mě nejhorší nástup vlády, který jsem kdy tady zažil od roku 1989. Je to bez energie, lidé už se ptají: Kde je premiér? Kde je premiér Fiala? se ptají. Bylo zvykem, že premiéři jsou vidět a že řeší nějaké problémy, ale kde je každý den vlastně premiér? A to neříkám, že kde, on tady někde je a někde něco občas řekne, ale ten dotaz, kde je, kde je ten lídr?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, já vám odpovím. Pan premiér je omluven řádně z pracovních důvodů do půl dvanácté.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, ale teď jsme si asi nerozuměli. Já jsem tady zdůrazňoval, že neříkám, že tady někde není v České republice nebo že se tady nepohybuje. Teď nevím, jestli jsme si rozuměli, paní místopředsedkyně. Děkuji, že jste to tady jako řekla, ale asi jsme si neposlouchali ten můj projev, nezlobte se na mě. Já jsem nemyslel doslova, kde je, to snad pochopil tady každý, kdo to sleduje ten můj projev. Já říkám, kde je, kdy prostě premiér má být tím lídrem, má být vidět u řešení každodenních problémů, mluvil jsem o zdražování, a vy tady teďka, nezlobte se na mě, paní místopředsedkyně, vy tady hodnotíte teďka tady momentální docházku dneska tady. Tak nevím teda, no. Tak já tady mluvím, doufám, pro dospělé lidi, kteří chápeme nějaké souvislosti mého projevu, ale děkuji.

Takže kde je premiér? Kde je premiér u toho řešení těch každodenních problémů? Vždyť v podstatě není vůbec vidět.

No a opravdu s tou soutěží o národního ptáka, kde jsme se dozvěděli, že už Ministerstvo životního prostředí už tady dělá tu přípravu, tak já si myslím, že opravdu sice máme zvířátka rádi všichni, já taky, ale já si myslím, že to určitě není teď to téma, který by se teď hned prioritně mělo začít řešit. Teď potřebuje řešit, aby lidé měli, aby lidé se vypořádali s tím extrémním zdražováním, které tady přichází. A vy to jenom oddalujete. Jenže ten problém neoddláte, protože když to nezačnete řešit hned, tak ten problém bude už jen narůstat. Já na to upozorňuji.

A to, co tady teďka předvádíte v rámci toho pandemického zákona, to znamená, že vy vlastně to dáte na mimořádnou schůzi, kde to chcete převálcovat svojí stoosmičkou, když se

jedná o ústavní práva a svobody občanů, já si myslím, že opravdu to je úplně za hranou, za hranou toho, co jsem vůbec kdy viděl v české politice. Dokonce jsem tady slyšel, že vláda, vládní koalice, vládní poslanci chtějí omezit u takto závažného návrhu, kde vy chcete omezovat na ústavních právech i voliče SPD a další, v podstatě celou republiku, tak vy chcete omezit řečnickou dobu na pět minut. Na pět minut. Vy chcete umlčet dokonce politické a názorové oponenty, totalitně zcela, chcete dokonce nás umlčet tak, aby poslanci z opozice mohli mluvit pouhých pět minut. Dokonce, protože jsem tady v kuloárech dnes a denně, tak ještě před pár hodinami některý z vládních poslanců, já znám jeho jméno pochopitelně, tak ještě tam byla varianta že dvakrát patnáct minut že se omezí. Ale evidentně nastoupila tady další vládní většina, ta vládní většina řekla: ani těch dvakrát patnáct minut jim nedáme, těm, co nemají přednostní právo. Ani dvakrát patnáct minut jim nedáme! A teď jsem získal poslední informaci, třeba se to změní poté, co to tady říkám, tak že se to má omezit jenom na pět minut. Umlčet tady 92 poslanců, kteří jsou z opozice, který volilo přes dva miliony občanů České republiky, tak vy je chcete prostě umlčet. Přestože vás většina voličů nevolila, protože když se přičte k tomu ten milion hlasů, které propadly ve volbách, protože občané volili strany pod 5 %, které se nedostaly do Sněmovny, tak vás nevolila ani většina. A přitom chcete ne většině, ale dokonce všem omezit jejich ústavní práva a svobody. Já vůbec nechápu, jak to může někoho napadnout, takovýhle totalitní manýry. Antidemokratický, nedemokratický manýry. Vy jste proti demokracii. Vy jste proti svobodě.

Ostatně to už se ukázalo i v té diskusi, kdy tady paní předsedkyně Pekarová Adamová označila SPD, že je nedemokratická strana, přitom my jsme jediná strana, která má v našich řadách signatáře Charty 77 a politického vězně, a je to náš poslanec Jaroslav Bašta, kterému samozřejmě paní Pekarová Adamová nesahá ani po kotníky, co se týče své profesní minulosti nebo své osobní minulosti. Takže to jsou opravdu velmi urážlivá slova a bylo by dobré, aby se nepletly jabka s hruškama, abyste přestali lhát, hlavně, o tom to je, abyste nelhali. Nelžete už, protože lež se stala vaším nástrojem.

Stejně jako začala, to je teda velmi nemilé překvapení pro mě, že pokračují ty manýry Jana Hamáčka na Ministerstvu vnitra, kdy minulý týden vydalo Ministerstvo vnitra zprávu, že prý SPD je šířitelem dezinformací, a když jsem se na to podíval, o co jde, protože nechceme, aby nás tato vláda zatahovala do války s Ruskem, takže ten, kdo nechce válku, tak je dezinformátor. Takže ministr Rakušan, ministr vnitra, tato vláda, se už mstí SPD za to, další totalitní manýry, ale já myslím, že už to začíná být velmi nebezpečné, když jsme názorovými oponenty, tak zneužívá Ministerstvo vnitra k politickému boji. Tak to dělal i pan Hamáček a dopadl jak? Dopadl, co se týče ČSSD, už tady není. Já si vzpomínám, jak poslanec ČSSD Jan Chvojka mi v předminulém volebním období tady řekl na mikrofon, na tento mikrofon, šel a řekl: Pane Okamuro, vy už tady příští volební období nebudete. Tady to řekl na tento mikrofon. Jan Chvojka. A nebudu to víc komentovat, protože Jan Chvojka tady už není, ani jeho ČSSD.

Takže tyhle ty arogantní manýry, co tady mají některé strany, místo aby byly skromné a vážily si každého hlasu občana, a na to, že máme tady jakž takž svobodu a demokracii, kterou vy se snažíte teďka osekát, tak ono to tady, ty tendence tady jsou.

Co se týče toho pandemického zákona, já si myslím, že je to opravdu problém. A vy to navrhuje v takzvané legislativní nouzi, tak, aby se to protlačilo za každou cenu. A tady si pomůžu analýzou Institutu práva a občanských svobod, které – je to takové sdružení právníků a velmi hezky tady popsali, proč je protiprávní už ten moment, a to je teďka ta diskuse, na kterou já vystupuji, teď jsme se nedostali ještě k tomu pandemickému zákonu, to je až další fáze této schůze, proč je protiprávní, že vy to navrhuje v takzvané legislativní nouzi.

Takže já to odcituji, tu část té analýzy: Návrh novely zákona má být projednáván ve stavu legislativní nouze. Ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, lze ve stavu legislativní nouze projednat vládní návrh zákona pouze v případě – cituji – "mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu, nebo kdy státu

hrozí značné hospodářské škody". Konec citátu. – Ale to je ze zákona o jednacím řádu. – Splnění těchto podmínek musí vláda České republiky, potažmo Sněmovna, dostatečně prokázat. Je základním principem demokratického právního státu, aby zákonodárná moc přijímala zákony standardním legislativním procesem. Porušení tohoto procesu je nepřijatelným zásahem do základů demokracie. Je přitom zjevné, že ani jedna z podmínek pro vyhlášení stavu legislativní nouze nenastala. V tomto směru je třeba upozornit zejména na skutečnost, že v současné době sice roste počet pozitivních případů PCR testů – toto je analýza, která je, už není dnešní, pochopitelně –, setrvale však klesá počet osob hospitalizovaných apod. Opřít rozhodnutí o to, že by tomu mohlo být v budoucnu jinak, přitom není dostatečným důvodem pro vyhlášení stavu legislativní nouze, protože zákon počítá s tím, že mimořádná okolnost trvá. Na to neexistuje žádný logický argument pro předpoklad, že by podmínky dle uvedeného ustanovení měly být splněny. I zahraniční zkušenosti ukazují, že varianta viru omikron je pro lidi ve většině případů neškodná a jakékoliv negativní scénáře jsou pustou spekulací.

Já bych se ale tady nad tím úsekem s dovolením zamyslel. To je právě to, že tahleta vládní koalice, která tady je, tak ona nejedná. Ona nejedná s SPD. Oni vlastně nejednají. Přitom politik by měl umět jednat. Oni nejednají. Vy jste tady od začátku Sněmovny vůbec nejednali a nejednáte, a potom následně brečíte a jste ufnukaní v médiích, že nejste schopni prý nic prosadit. Já mám takovou interní přezdívku – ubrečená vláda. Ubrečená, ufnukaná vláda – to je tato vláda. A to je vás místo patnácti osmnáct. Takoví fňukálové. Takže vy brečíte, fňukáte, že vám nic neprochází. Přitom my jako SPD v opozici postupujeme přesně podle zákona, a to je zákon o jednacím řádu Sněmovny. To je zákon. To není, že by si to tady někdo vymyslel. My postupujeme přesně podle toho, jak vy jste postupovali v minulém volebním období. Ale my jsme byli taky v opozici v minulém volebním období. Ale když jste to dělali vy, tak to bylo v pořádku. Když my pokračujeme v naší opoziční práci, tak najednou když dostanete napít svojí vlastní medicíny, tak se vám to nelíbí.

A proč o tom mluvím? Vy, protože nejednáte s nikým, nejste schopni jednat a domluvit se tady ve Sněmovně, nejste schopni a prostě se nechcete domluvit, protože vás tak oslnila ta moc a stali jste se už arogantní a přehlíživí, ta pětikoalice, že chcete omezovat v podstatě, jak jsem říkal, tímto pandemickým zákonem i základní práva a svobody občanů mimo nouzový stav úplně. Samozřejmě nouzový stav není potřeba, protože tady žádný takový stav není. A místo abychom se vraceli do normálního života jako ostatní země, tak vy si stejně ještě chcete rozšířit omezovací pravomoci. Tak vy jste k tomu v podstatě postupně přistoupili tak, že vy nejednáte, nedokážete se s nikým ve Sněmovně domluvit na ničem, s nikým vůbec, s nikým z nás, a místo toho, abyste byli politiky, a politik by měl mít tu schopnost se domluvit a nalézat kompromisy, tak začnete protiústavně a protiprávně zneužívat dokonce i takzvanou legislativní nouzi, protože je jasně řečeno, a už jsem to tady četl, že tímto způsobem se může projednat zákon pouze v případě mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem omezena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Ale tento moment tady vůbec nenastal. Nenastává. Vůbec tady nenastává. A dokonce tady dochází k přesně opačnému momentu, že vy chcete ohrozit základní práva a svobody občanů a omezit je. To by opravdu nikdo tady nevymyslel, aby tady ustanovení v zákoně o jednacím řádu, že je někdo zneužije úplně naopak, a naopak chce omezit ústavou daná práva a svobody občanů.

Musím říct, že se velmi divím. To, že lidovci, TOP 09, STAN a Piráti mají tyhle ty manýry, že skáčou jak loutky, co nakážou v Bruselu nebo ve Washingtonu, tak to samozřejmě víme. To je prostě samozřejmě politický souboj nás jako SPD jako vlastenecké strany, kde na prvním místě je Česká republika, a pak je to souboj těchhle těch globalistických probruselských stran, chcete-li, přezdívá se jim sluníčkáři, sluníčkářské strany. A pak je tady ale ODS, kde samozřejmě jsou váleční štváči typu ministryně obrany Jany Černochové, která posílá municí na Ukrajinu, na rozdíl od Německa, na rozdíl od Francie, od západních demokratických zemí. Všimněte si, že tu municí tam posílají pouze země, které nejsou přímo na pevnině s Ukrajinou. Co se týče vojenské pomoci, to se tam v podstatě rozhodly posílat USA, Británie a tak podobně.

Ale země, které jsou na naší pevnině, typologicky Francie, Německo, tak si právě drží neutrální stanovisko a prosazují spíše formu dialogu. Ale přímo konkrétně zbraně a municie tam neposílají. Ano, helmy a vojenská nemocnice.

A divím se, jestli je mezi poslanci ODS aspoň pár poslanců, a vím, že jich tam pár je, kteří to taky těžko skousávají. A myslím si, že ohledně pandemického zákona by bylo dobré navrhnout nikoli hlasování stiskem tlačítka, ale bylo by dobré navrhnout tajné hlasování, protože to by mě zajímalo, zdali v tajném hlasování, kdy někteří poslanci nebudou pod tímto šikanózním tlakem ze strany vlády, tak mám takové tušení, že někteří poslanci z vlády, vládní poslanci, že by pro to všichni nemuseli možná hlasovat, byť kdyby takový jeden statečný se tam našel, to by byl dobrý signál. No, dobrý signál, byl by to aspoň důkaz toho, že je tam jeden člověk, který v tomto případě má zdravý rozum. Ale mám takové tušení, že ti, kteří nesouhlasí s pandemickým zákonem, a myslím, že to tušení mám velmi správné, tak že těch poslanců, kteří mají jisté pochybnosti, je tam vícero. Ale tlačí to přesně ta mašinerie vedení ODS, Petr Fiala, STAN, ODS, KDU-ČSL, TOP 09. Takže na to se ještě podíváme, zdali je možné tady udělat to tajné hlasování v této věci. Možná jo, možná ne. Já už jsem se na to díval. A je potřeba to ještě prokonzultovat, protože to by taky mohl být zajímavý moment.

Další věcí je stav legislativní nouze. Takže já bych se vrátil zpátky k tomu tématu. Vy v podstatě, protože se tady neumíte s nikým domluvit, ta vládní pětikoalice, neumíte si sednout k jednomu stolu, když máte nějaký problém, vy fňukáte, brečíte, žalujete v médiích, jak opozice vám tady neumožňuje projednat tenhle ten totalitní pandemický zákon a korespondenční volbu, kde chcete manipulovat volbu prezidenta už a ovlivnit, protože tam je přímo napsána ta volba prezidenta v tom zákoně, to je jasné, o to vám jde, tak vlastně vy přistupujete dokonce k těmhletěm protiprávním krokům, a to už jsem tady citoval i právníky, a těch právních názorů je tady mnohem více, kdy vy vlastně zneužíváte ten institut podávání zákonů ve stavu legislativní nouze. Problémem je, že Sněmovna je pochopitelně suverén. A vy přes veškeré zneužívání moci a veškeré zneužívání toho, jak vy navrhuje tu legislativu, abyste omezili práva a svobody občanů, tak vy si to prostě tady jste schopni nakonec prohlasovat.

My jsme diskutovali možnost i v SPD, abychom měli více přednostních práv, tak, že bychom si zvolili mnohem více místopředsedů klubu. Ale zase vím, že tady minulý týden, předminulý týden tady byl jakýsi podivný úzus, který tady začala vykřikovat vládní koalice, že místopředsedu klubu může zastoupit v té věci jenom jeden. To jsme tady řešili. Takže vy to tady zase budete válcovat, abyste zabránili tady tomuhletomu řešení. Vy vlastně ze všech sil děláte to, aby se opozice nemohla vyjádřit a abychom neměli v podstatě možnost nějakým způsobem vám dát najevo a hlavně vysvětlit, vysvětlovat, vysvětlit vám, proč ten pandemický zákon není dobrý.

Co se týče dalších záležitostí, které vidíme jako problém, tak bych ještě tady ocitoval, protože naše důvody, proč nechceme tento pandemický zákon a proč to nemá vůbec co dělat tady v legislativní nouzi, o tom tady hovořím, tak samozřejmě z toho vládního návrhu novely pandemického zákona vyplývá, že možnost vydávat mimořádné opatření by mělo mít nejen Ministerstvo zdravotnictví, ale také ministerstva obrany a vnitra. V podstatě se dá říct, že – to necituji tu analýzu, teď tady cituji svoji analýzu – to znamená, dá se tím říct, že zákonodárná moc tím přechází z Parlamentu České republiky do rukou tří ministrů, kteří budou mít právo rozhodovat o našich svobodách a životech.

Tady samozřejmě je problémem to, že z těch předcházejících zmatečných a protiústavních opatření předchozí vlády bohužel víme, že lidská práva nás všech tu neomezovali jen ministři, ale také skupina anonymních úředníků, kteří psali nelogická, nezákonná opatření, a ministři je podepisovali.

Když se vrátím k té analýze, tak právě k tomu rozšíření pravomocí i na Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra, tak tady právníci sdělují, je to ten Institut práv a občanských svobod, že ani důvodová zpráva dostatečně nevysvětluje, proč by měla být pravomoc

k vydávání mimořádných opatření rozšířena na Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Jak vyplývá z celkové argumentace předkladatele, onemocnění covid-19 zasahuje celou společnost. Vojáci ani další pracovníci podřízení strukturám Ministerstva obrany ani policisté a další pracovníci Ministerstva vnitra nepředstavují zvláštní ohroženou či ohrožující skupinu obyvatel. Je proto nepřijatelné, aby uvedená ministerstva směla vydávat omezení pouze ve své oblasti. To by mohlo vést až k takovému stavu, kdy určitá část obyvatel, vojáci, policisté a tak podobně, bude omezena na svých právech zcela jinak než jiná skupina obyvatel, ačkoliv hrozba je pro všechny osoby stejná. Takový stav je protiústavní, zcela v rozporu s článkem 3 odstavec 1 a článkem 4 odstavec 3 Listiny základních práv a svobod.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, já se velmi omlouvám. Vy jste přihlášen do rozpravy o tom, že budeme potvrzovat stav legislativní nouze. Já nevím, jestli si to uvědomujete, protože jste i nadále potom přihlášen k bodu do rozpravy. Čili jenom připomínám, že nyní rozhodujeme a hovoříme k bodu, budeme potvrzovat stav legislativní nouze, tak jenom...

Poslanec Tomio Okamura: A můžete mi říct, jestli, paní místopředsedkyně, je v jednacím řádu pro mě nějaké časové omezení pro to, když chci zdůvodnit to, proč tedy to má být či nemá být v legislativní nouzi?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To rozhodně není časové... (Poslanec Okamura: Takže vidíte, takže mě laskavě prosím nepřerušujte.) Prosím, nechte mě... vy jste mě se dotazoval, já vám odpovídám. Já jenom připomínám, že jsme v bodě... (Poslanec Okamura: Tak ale jsem...) že jsme v bodě rozprava o potvrzení stavu legislativní nouze, a vy vystupujete jako byste byl už v rozpravě k otevřenému bodu číslo 1. Jenom připomínám. (Poslanec Okamura: Tak a můžu...) Nejedná se o časové omezení. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: A můžu vám připomenout, víte, že je v jednacím řádu ještě jedno ustanovení, že řečník nemá být přerušován kromě přesně konkrétních bodů, proč mě můžete přerušit? (Předsedající Kovářová: Ano.) Víte, které to jsou body v případě řečníka, který má přednostní právo?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, samozřejmě. Můžu vás přerušit i v případě, že se nevyjadřujete k věci. Jenom jsem dala upozornění. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: No tak to se netýká řečníka s přednostním právem, to máte přečteno špatně. Je to například, když tady bych mluvil vulgárně a podobně. Takže já vás kdyžtak příště můžu proškolit, ale u řečníka s přednostním právem, ten může mluvit o čemkoliv, paní místopředsedkyně. Nezlobte se na mě, a já se tady snažím, takže nejsem časově omezen, to jsme se shodli. Mluvím o stavu legislativní nouze, ale není žádné časové omezení pro to, jak to má zdůvodnit. Nebo už byste mi rádi ve vládní koalici vysvětlili... Nechcete mi to napsat vlastně, to zdůvodnění? Že bych přečetl to, co mi tady nadiktujete, a že byste si společně, pětikoalice, na to sedli, o čem má Okamura vlastně mluvit? Jo, to si myslím, že by jako nebylo adekvátní. A nemějte obavu, já mám připraveno, i tady, jak jsem přihlášen k tomu pandemickému zákonu, jo, to tady mám další podklady.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím pěkně, já nepotřebuji žádné školení. Já jsem vás pouze upozornila na to, že pravděpodobně jste si zmýlil bod... (Poslanec Okamura: Ne, nezámýlil, já to znám velmi, velmi dobře.) přihlášky, to za prvé. A za druhé, i řečník s přednostním právem by se měl držet věci. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: No a co když tady tedy četl pan Kalousek? Z čeho to četl ty úryvky, z Karkulky? Nebo to byla Babička? (Předsedající Kovářová: Pane předsedo...) Tak to bylo k věci? Teď tomu nerozumím.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já bych vás poprosila, abychom se nevraceli. (Poslanec Okamura: A pan Stanjura tady četl taky knížku.) Já jsem nehovořila o panu Kalouskovi, hovořila jsem o vás, prosím, a tímto to považuji za vyřízené. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: No, já to nepovažuji za vyřízené, protože máte dvojí metr. Já si myslím, že poslanci jsou si všichni rovni a už s tím porušováním ústavy by bylo dobré jako opravdu už to pomalu ukončit, tyhle manýry, protože já nechápu, jak vládní poslanci, současní vládní poslanci tady, jestli si dobře pamatují, tak tady pan Kalousek četl úryvek, citát tady z nějaké Karkulky, nebo teď nevím, jestli to byla Babička, tuším, že to byla Karkulka, tuším, Červená Karkulka to byla nebo něco takového, takže to bylo v pořádku z vašeho pohledu, když to váš kolega četl.

Ale já tady nic nepředcítám, já tady celou dobu mluvím konkrétně o tom vašem zákonu, a proč by to nemělo být v legislativní nouzi? Já tady vůbec nepředcítám něco, co není k věci. Já teď tomu nerozumím. Takže Karkulka ano, anebo Babička, a já tady cituji analýzu právníků k aktuálnímu návrhu novely zákona o mimořádných opatřeních při epidemii covid-19 a změně souvisejících zákonů a to je špatně? Tak to teda... nebo že byste jim to chtěli ještě nadiktovat, těm právníkům, jak to mají napsat, aby se vám to líbilo?

No, no nic, já jako беру v potaz to, co jste řekla, ale budu se držet jako... já znovu říkám, přednostní právo, my můžeme vystoupit na cokoli právě proto třeba, když je nějaká událost, tak si vzpomeňte, že tady poslanci, a akceptovali jsme to, třeba se něco stalo ve světě, ani to nebylo na programu, tak vystoupili, aby to okomentovali, a třeba požádali o minutu ticha a tak dále. Přece je to přednostní právo těch lidí s tím přednostním právem, že můžou i k nějaké aktuální kauze, bylo to tady stokrát, třeba se stala nějaká korupční kauza něčeho nebo něco, tak i vaši poslanci přeci šli hned na mikrofon s přednostním právem, hned navrhli, že je to potřeba projednat, vůbec to nebylo ani k pořadu schůze. To je přece normální. To je prostě demokratické a já jsem pro to, abychom tady vzájemně k sobě tu demokracii měli, ale i vůči občanům. Takže přece ty kauzy nebo ty případy, těch je tady spousta, kdy se to netýká pro ty s přednostním právem k té dané věci. Ale já tedy mluvím k věci, jo? Takže jsem jenom chtěl na to poukázat, že by bylo dobré, abychom neměli dvojí metr přeci, jo? (Předsedající Kovářová: Dobře, pokračujte.) Tak pokračujte.

Takže v každém případě, co se týče té legislativní nouze, tak je opravdu problémem i to... a já se tady snažím poukázat, dobře, já to tady jednou větou trošku upřesním, abyste byli spokojeni. Já se snažím popsat, že takovýhle zákon, který zásadně omezuje – tedy abych to tady uvedl do těch mantinelů, jestli jsme si nerozuměli – který takto plošně omezuje základní ústavou garantovaná práva svobody občanů, že nelze projednávat v legislativní nouzi, se snažím říct. Já se snažím říct – a to je ta pointa mého vystoupení, tak já jsem myslel, že je to pochopitelné – a snažím se vysvětlit, že minimálně jste to měli dát do normálního legislativního procesu, i když my s tím samozřejmě zásadně nesouhlasíme, s tím zákonem, ale to je ta pointa, proč to vysvětluji, takže doufám, že už si rozumíme, a já se tady snažím popsat, jakým způsobem vy vlastně omezujete ta základní práva a svobody občanů garantovaná ústavou a proč tedy by to nemělo být v té legislativní nouzi. Takže doufám, že už si rozumíme, proč to je potřeba obsírně popsat, protože mně nepřípadá jako opravdu v pořádku brát na lehkou váhu a omezit na pět minut diskusi, což prý plánujete, když tady potom budete nakazovat lidem, že nesmí třeba ani podnikat, jo, což je v tom vašem návrhu.

Co se týče té vaší vládní novely, tak právě vy tam rozšiřujete ten výčet těch mimořádných opatření, která lze podle pandemického zákona za nepříznivé epidemické situace přijmout. A úřady, a o tom jsem zrovna tady mluvil, budou moci omezit podnikatelskou a jinou činnost v provozovně, v obchodním centru, na tržišti či v tržnici a bude možné regulovat i provozní dobu. A omezení bude možné také u všech činností, při kterých je člověk v přímém kontaktu s někým dalším. A znovu, já tady o tom říkám, že to je prostě další příklad těch konkrétních věcí, které vy tady omezujete, a to je dokonce ústavou zaručené právo, je to v Listině práv a svobod, právo podnikat, a nelze to projednávat v legislativní nouzi a snažím se vám to tady vysvětlit, že toto je potřeba projednat velmi široce a do hloubky to prodiskutovat. Samozřejmě naše stanovisko je jasné, že jsme proti.

Takže já se to tady snažím všechno... Dobře, tak to budu zdůrazňovat tedy, proč o tom mluvím, aby tedy bylo jasné, že mluvím právě o tom, proč to nemá být v té legislativní nouzi.

Dále vy navrhuje, že bude možné také omezit všechny činnosti, při kterých je člověk v přímém kontaktu s někým dalším, což jsou ale i svatby, pohřby a další věci. Ta vaše novela doplňuje rovněž pravomoc regulovat provoz všech typů sportovišť, škol a dětských skupin a zařízení pro mimoškolní vzdělávání dětí. Opatření na základě toho, co vaše vláda prosazuje, se budou moci vztahovat i na hudební, taneční a podobné kluby, diskotéky, herny, kasina, muzea, galerie, hrady, zámky, veřejné knihovny, planetária, zoologické a botanické zahrady. A v novele jsou zahrnuty, že budete moci omezovat i kulturní akce, festivaly, slavnosti, trhy, veletrhy, zotavovací akce pro děti či příměstské tábory. Takže já znovu říkám, že takto širokou novelu, ten váš pandemický zákon, který takto široce omezuje práva občanů, prostě nelze projednávat podle našeho názoru v legislativní nouzi. Protože to nemůžete šmahem vzít takhle. Šmahem. Během hodiny omezit ústavní práva. Máte tady stoosmičku, stoosmičku nedemokraticky uvažujících poslanců, a prostě šmahem dáte si bílko šek na jinak pojmenovaný nouzový stav. To se vám tady snažím vysvětlit. O tom to je.

Z té vaší novely, co se týče právě, že rozšiřujete ty oblasti, v němž je omezovat základní občanská práva a svobody. A to i právníci považují za porušení principu uvedeného v článku 4 odstavce 4 Listiny, protože tam je jasně uvedeno – cituji, že – při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Konec citátu.

Jak uvádí předkladatel, tedy vládní novela, je to vláda, reaguje touto novelou na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Stát je rozhodnutím soudu vázán. No ale je přece nepřijatelné, aby státní moc reagovala na nezákonnost svých předchozích mimořádných opatření jinak, než že rozhodnutí soudu bude respektovat. Je nepřijatelné, ano. A v tomto případě předkladatel dokonce přiznává, že cílem změny je přinutit soudní moc, aby do budoucna aprobovala i taková opatření, která jsou v tuto chvíli nezákonná. No to je opravdu silné kafe. A já opravdu znovu říkám: Kde se to vzalo v té koaliční stoosmičce, tyhle totalitní manýry? Že totalitně chtějí ovlivňovat práva a svobody našich občanů? To je šílené přeci. To je úplně šílené.

Jinak abych tedy pokračoval, proč by to nemělo být v legislativní nouzi, tak budu pokračovat, tady mám analýzu Institutu práva a občanských svobod, která říká, že při prosazování novely je třeba mít na paměti, že orgány výkonné moci získávají do rukou nástroje, které bývají běžně využívány pouze jako sankční a donucovací prostředky. – Ono to je přesně, jak to vidí odborníci. Vláda chce do rukou nástroje – to je výkonná moc, vláda – které dosud byly používány jako sankční a donucovací prostředky, ale vláda chce vlastně znormalizovat, chce udělat standardem, aby v rukou měla vůči občanům sankční a donucovací prostředky. Já si myslím, že je to děsivé úplně. Je to děsivé, co se tady vláda snaží prosadit!

V článku 2 odstavce 2 Listiny základních práv a svobod se podává – což není ta novela, teď cituji z... to je vlastně součást Ústavy, Listina základních práv a svobod – že státní moc lze uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Ve většině ustanovení novelizovaného § 2 je způsob uplatnění státní moci uveden jen rámcově.

Takže vidíte tu polovičitost taky. Jako příklad je možné použít slovní spojení "včetně omezení provozní doby". Takže v extrémních případech by tedy mohl příslušný orgán moci výkonné, tedy mluvíme třeba o Ministerstvu zdravotnictví, by mohl omezit tak, že by bylo povoleno danou službu provozovat třeba každou pátou neděli mezi 13.00 a 13.30, a dotčený subjekt by nenašel ochranu moci soudní, protože orgán výkonné moci, tedy vláda, by postupoval v souladu se zákonným zmocněním. A zase, už tady budeme slyšet od vlády: Ale to my nechceme udělat takhle. Ale tak to přeci není! Tady ne že bude vláda se tady rozhodovat, jestli omezí, nebo neomezí, když to není potřeba. Ale občan musí mít přeci garantováno, že nebude omezován nad rámec a že mu nebudou omezována ústavní práva a svobody. Vy jste to úplně převrátili celé! Vy jste normálně převrátili demokratický systém na totalitu! To je neuvěřitelné, že tohle v roce 2022 může někdo v Parlamentu České republiky vůbec navrhnout, nějaké strany. To znamená bianko sankční a donucování prostředky, bianko šek na sankční a donucování prostředky, aby když se náhodou někdo rozhodne, typicky ministr zdravotnictví, ministr vnitra nebo ministr obrany, to je paní Černochová, pan Rakušan a pan Válek, tak aby si mohli hezky ukázat, kdo nebude moct třeba jít do práce.

No a tady správně právníci upozorňují, že jedním ze znaků právního státu je právní jistota a podmínkou naplnění tohoto znaku je předvídatelnost. Pokud stát vykonává svou moc, adresátům normy musí být dopředu jasné, s čím mohou počítat a jaká jsou jejich subjektivní práva. Ale to tady je právě postavené na hlavu. Ne v této analýze, v tom vládním návrhu.

Nelze dále pominout i skutečnost, že pokud podobná omezení nepovažoval stát za nezbytná v době přijímání původního znění pandemického zákona, o to méně nezbytná jsou nyní, kdy je více než zjevné, že epidemiologická situace je dramaticky lepší a v některých zemích se již této nové skutečnosti přizpůsobili a protiepidemická opatření zrušili. Dovolujeme si připomenout, že zásah do základních práv musí být proporcionální. Tedy při každém zásahu je třeba zjišťovat vhodnost a přiměřenost daného opatření a poměřovat ho se zasaženým právem. Žádný právní předpis by dopředu neměl z tohoto principu vybočovat. – A znovu zdůrazním pro předsedajícího Sněmovny, který se mezitím vyměnil, že tady zdůvodňuji to, proč si myslíme my v SPD, že by to nemělo být v legislativní nouzi. A těch argumentů máme tady pochopitelně řadu a ty se tady snažím přednést. Aby to náhodou tady zase nevyznělo, aby někdo neříkal, že snad nemluví k věci. To by ovšem byl jenom důkaz toho, že mě neposlouchá, co tady říkám. – Rozšiřování okruhu omezení lidských práv a svobod, která smí činit Ministerstvo zdravotnictví či Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, je proto nepřijatelné. To je potřeba si říci, že ten váš zákon jako takový je z toho ústavněprávního hlediska nepřijatelný.

Dále, když se podíváme dál do toho vašeho návrhu zákona, proč je to potřeba prodiskutovat řádně, a nikoliv takto tlačit na legislativní nouzi, kde nemáme vůbec čas se k tomu vyjádřit, notabene když nás chcete omezit na pět minut mluvit, a takže dál bych pokračoval v tom zdůvodnění. Nově formulované ustanovení § 2 odstavec 2 písmena c) je příliš obecné. Do přímého osobního kontaktu s jinou fyzickou osobou přichází do styku například i doručovatelé kurýrních služeb. Pokud není záměrem vlády dopustit, aby orgán výkonné moci, což je vláda, jednostranně omezil doručování zásilek v době, kdy bude celkově omezen pohyb, nemluvě o tom, že dotčení mohou být nemocní v izolaci, kteří nemají jinou možnost, jak si obstarat potraviny, takto obecně by ustanovení formulovat vláda neměla. V tomto případě se jednalo jen o jeden z příkladů, takových situací však může nastat řada.

Každé ustanovení je proto třeba nechat projít připomínkovým řízením, důkladně promyslet a precizně naformulovat. A to se tady neděje. Proto znovu zdůrazňuji – já se jenom podívám, kdo předsedá (místopředseda Bartošek), abych vás neoslovoval třeba ženským rodem, protože jsem se nepodíval, taky byste si to mohl brát třeba osobně. Takže proto znovu říkám, a říkají to i tady právníci, že proto je potřeba tento zákon prodiskutovat nikoliv v legislativní nouzi, ale nechat ho projít řádným připomínkovým řízením, důkladně promyslet a precizně naformulovat.

Já v této souvislosti nechápu, proč takový chvat vlastně? Sami říkáte, že chcete být připraveni na podzimní vlnu. Ale za... Vůbec nevíme, jestli nějaká vlna bude, a máme tady ústavu a máme tady zákon o ochraně veřejného zdraví a máme tady funkční Českou republiku z tohoto pohledu, abychom se mohli vypořádat s různými situacemi. A za druhé, právě to, že to navrhujete v legislativní nouzi, jak už jsem říkal, tak přece jste to mohli stejně tak navrhnout třeba v srpnu nebo v září. Já vůbec nechápu, proč to navrhujete v lednu, potažmo v únoru. Jako komu ku prospěchu? Komu jste to slíbili, aby měli jistotu, že když tak jim něco přiklepnete? Firmám na testy? Farmaceutické lobby? To je opravdu pozoruhodné a to by si taky zasluhovalo na toto mít odpovědi, které ale od vás samozřejmě tady nikdy nedostaneme. Protože je podivné skutečně, já už jsem to tady říkal, že zatímco jiné země rozvolňují, tak vy naopak navrhujete zákon na maximální možné omezení ústavou zaručených práv a svobod občanů, přestože tady není žádná situace, která by toto nějakým způsobem potřebovala řešit.

Pojďme dál. Přeformulováním § 2 odst. 2 písm. e) – a znovu říkám, proč to tady čtu, že tady zdůrazňuju, že ta legislativní nouze je prostě špatně, takže tady je potřeba čas, čas na to, aby tento zákon byl podrobně diskutován – to zdůrazňuju, aby mi tady někdo zase neskákal do řeči v rozporu se zákonem o jednacím řádu Sněmovny, protože já bych byl nerad přerušován někým, když tak se přeruším sám, až já budu chtít. Tak přeformulováním § 2 odst. 2 písm. e) z výjimky zákazu či omezení konání akcí, kde dochází ke kumulaci osob na jednom místě, vypadly schůze, zasedání a podobné akce konané jinými veřejnými nebo soukromými osobami na základě zákona. Tento zákon po novele například umožňuje orgánu výkonné moci zakázat konání valných hromad korporací či může dojít k porušení jiných práv a povinností korporací. Takže takový zásah do práv je zjevně nepřiměřený, a proto i naprosto nepřijatelný.

Už jsem tady přečetl pár bodů a jedu po těch paragrafech, které jsou velmi sporné. No sporné, jsou protiústavní a protizákonné. A znovu a znovu se vás tady snažím přesvědčit, abyste tady stáhli tu mimořádnou schůzi, abyste to odpískali, to je můj cíl, a abyste se tady začali bavit s ostatními, vy, vládní koalice, abyste se začali bavit i s opozicí, abyste uznali, že tady zasahujete opravdu už do ústavou garantovaných práv a svobod, a aby se o tom tady začalo řádně ve Sněmovně diskutovat právě za přítomnosti odborníků, právních expertů, ústavních právníků. Vždyť vy jste všechny úplně vyřadili. To přece je bezprecedentní diktatura, kterou vy tady nastavujete. Diktatura dokonce politické menšiny, což je vaše vládní koalice, když vyjdeme z počtu hlasů odevzdaných ve volbách. A to je přece úplně nepřijatelné. Proto já se tady snažím znovu říct, že optimální by bylo, a já myslím, že by to bylo i rozumné, aby představitelé vládní koalice v čele s premiérem Petrem Fialou se dohodli, abyste uznali, že jste to přepískli, že už se bouří i občané, a to zdaleka nejsou jenom voliči SPD, jak sami víte, jsou to mnozí i vaši voliči, kteří už toho mají dost a už jsou nespokojení. Jsou nespokojení s tím, co vlastně tady řešíte, když máte řešit zdražování. To je ještě jiná věc. A že opravdu optimální a férové by bylo, kdybyste přišli s návrhem – a já vám v tomhle podávám ruku – abyste to stáhli, tenhle návrh. Abyste to stáhli a aby tady proběhla diskuse. Diskuse, která může proběhnout tady na politickém grémium apod., co s tím dál. My samozřejmě zásadně nesouhlasíme, ale bylo by férové, abyste uznali, že jste to prostě přepískli.

Dokonce mi říkali někteří lidé, kteří se pohybují kolem Ministerstva zdravotnictví, že ministr Válek, ministr zdravotnictví, jak nastoupil a na ministerstvu se nevyzná, neví, která bije, proto pokračují ta zmatečná opatření, ve kterých už se absolutně nikdo nevyzná, tak že mu to tam vlastně úředníci podstrčili v podstatě, on se v tom ani pořádně nevyznal, řekli, že to potřebují, tak to podal. Dokonce i kuloárně už se šíří tahleta informace a teď je z toho sám ministr zoufalý a je z toho zoufalá i vládní koalice, proto urychleně tam vkládáte ty pozměňovací návrhy, kde původně ještě před pár dny to bylo na dobu neomezenou, teď už pozměňovák, že snad do listopadu. Původně jste překlopili z 95 % – mám na základě analýz našich expertů, že cca z 95 % jste překlopili omezení z nouzového stavu do běžného zákona, a teď už ustupujete a přichystali jste si velký pozměňovací návrh, kde řadu toho už škrtáte. Ale takhle přece nemůžete zacházet s ústavními právy a svobodami občanů! Že když se dostanete pod tlak... A jenom to svědčí o tom, že jste totálně nekompetentní vláda, to je samozřejmě ono,

že vy navrhnete zákon, za kterým si máte stát, a potom ještě v legislativní nouzi sami sebe dostanete pod tlak, pod časový tlak, sami sebe dostanete pod časový tlak a pak na základě tlaku SPD zjistíte, že je to vlastně opravdu špatně, že už to omezujete moc, a sami během pár dnů teď připravujete pozměňovací návrh, kde to, co jsme kritizovali, že to navrhujete neomezeně, tak už tam dáváte pozměňovák jenom do listopadu, to, co jste tam překlopili kompletně, opatření v nouzovém stavu, tak už teď připravujete pozměňovák, kde už tam řadu toho zase škrátáte. Ale vždyť to se potvrzují moje slova, že to je paskvil, že vy jste vláda chaosu. Vy jste nekompetentní vláda, která za běhu tady až na základě tlaku SPD a opozice uznává své chyby potichu, aby si toho nikdo nevšiml. Ale já jsem si toho všiml, protože v SPD to pochopitelně podrobně analyzujeme, takže to vidíme. Tak teď vy už za běhu urychleně připravujete zase horkou jehlou už pozměňovací návrhy, kde vlastně se snažíte nějakým způsobem proškrtat to, co tady SPD... my správně kritizujeme a vy nám dáváte za pravdu a řadu toho už zase škrátáte, protože jste zjistili, že je to prostě moc.

Takže to je opravdu blamáž na blamáž. A já jsem vás chtěl opravdu požádat, abyste to prostě stáhli už dneska. Já bych vás chtěl požádat, abyste to v zájmu dobré věci, protože sami sebe usvědčujete z toho, že víte, že to není v pořádku, sami sebe z toho usvědčujete tím, že tam podáváte sami sobě ke svému vlastnímu vládnímu návrhu pozměňovací návrhy. No to je neuvěřitelné. Neuvěřitelná blamáž, co tady předvádí tahle nekompetentní vláda. Od toho tam máte přece tisíce úředníků, máte tam legislativní odbory na ministerstvech, máte k dispozici profesionály, aby když předložíte návrh, tak aby to prostě sedělo. A vy hned zjistíte vlastně u prvního většího zákona, který tady předkládáte – a přitom jste říkali, jak jste připravení, jak jste kompetentní vládnout – tak jako první zákon, co jste tady předložili něco většího, to je pandemický zákon omezující ústavní práva a svobody občanů, tak hnedka v tom už vládní poslanci dávají pozměňovací návrhy ke svému vlastnímu vládnímu návrhu, protože je to paskvil. To je šílený! To je šílený. Proto já jsem vás chtěl požádat, abyste to stáhli! Stáhněte, prosím vás, ten pandemický zákon. Protože vy máte teď v plánu... Pan Výborný prý tady říkal svým poslancům, aby si vzali spacáky a tak podobně, takže prostě natvrdo úplně si to tady chcete prohlasovat.

Já vás chci požádat politicky férově, protože sami uznáváte, že je to paskvil, proto tam podáváte ty svoje pozměňovány ke svému vlastnímu návrhu za pochodu, za běhu, ve chvatu. Ale přeci takhle se nedá pracovat, zvláště u zákona. Já bych ještě pochopil, kdyby to byl nějaký zákon, tak jestli, nevím, se tam třeba upraví něco malého. Chápu, něco se tam protáhne, překleple se, dobře, tak platnost měla být od 1. února, protože je únor, tak to posunete na 1. března. Chápu tyhleto pozměňovány, to se může stát i vládě, něco se tady ve Sněmovně protáhne. Ale ne když tady prostě žonglujete s omezováním ústavních práv a svobod.

Takže jsem chtěl vládní poslance požádat, aby to dneska stáhli, aby přestali s tím, že si tady pohrávají s těmi ústavními právy a svobodami. A když tedy vidí, že je tady díky SPD tlak, tak na to sice reagujete pozměňovacími návrhy, ale vždyť už v principu je to celé rozkopané, je to špatně. Ten zákon už je principiálně špatně, ale bylo by férové, kdybyste to prostě stáhli a kdyby k tomu proběhla normální diskuse. Ale to vy nechcete udělat. Myslím ale, že by to bylo fér, a my bychom to akceptovali. My bychom to akceptovali a byl by klid, aspoň na chvíli, že jste prostě uznali, že je to moc. My vám v tomhle můžeme slíbit férový přístup, že když to stáhněte, dobře, uděláme tlustou čáru, a je potřeba ale v takovém případě k tomu přistoupit znovu a začít tady spolu diskutovat a nedělat tyhle věci na sílu, když se to týká ústavních práv a svobod občanů.

Dobře, státní rozpočet – chápu, to si tady budete prohlasovávat, jasně, my si zase řekneme svoje. Ale tadyto jsou ústavní svobody a práva občanů, to je úplně jiný kalibr, co tady teď předvádíte.

Takže to je můj návrh, to bych vám chtěl navrhnout, protože předkladatel ten návrh pochopitelně může stáhnout. Takže by bylo optimální, abychom to tady nemuseli dneska dlouho řešit, abyste si uvědomili, že to byla z vaší strany prostě chyba, že to bylo všechno v přílišném

chvatu a že už sami, jak jsem říkal, k tomu dáváte svoje pozměňováky, chcete dávat. Já o tom vím, že to takhle chystáte, protože už sami víte, že máte máslo na hlavě a že jste to připravili chybně, špatně, protiústavně.

No, pojďme dál v těch argumentech, proč to prostě nemá být v té legislativní nouzi. Těch argumentů je tady řada.

Tak třeba k bodu 8 novely, a tady asi opět odcituji z analýzy Institutu práv a občanských svobod, konkrétně k novele ustanovení § 2 odst. 2 písm. f), kdy je další omezování práva dětí na vzdělávání zaručeného zejména článkem 33 Listiny nepřijatelné. Ano, je to v ústavě, právo na vzdělání. Je to v Listině základních práv a svobod, která je součástí české ústavy. A vy to chcete omezovat, vy běžným zákonem chcete omezovat ústavní práva. To je prostě šílené, šílený nástup totality z vaší strany. Děti mají právo chodit do školy, to je ústavní právo se vzdělávat. A vy chcete bílým šekem, abyste si tady mohli jenom říct: ty nepůjdeš, ty ne. Co bude s rodiči, to už vás nezajímá. Ti potřebují chodit do práce a to vás přeci vůbec nezajímá. Ostatně to víme, že vás to nezajímá. To tady neříkám, abych to tady jenom říkal, že vás to nezajímá. Vždyť řada občanů se nás ptá, už jsme to tady ve Sněmovně přeci diskutovali minulý týden: Jak je to tedy s těmi různými kompenzačními programy v rámci těch opatření? Vaše vláda mlčí, vaše vláda na to vůbec neodpovídá a nereaguje. Tady nás bombardují podnikatelé, živnostníci, malé české firmy, ptají se a vaše vláda mlčí. Nic, vůbec nic neví, chaos. Takže na jednu stranu i toto je důkaz té obrovské nedotaženosti celé té věci. Vy nejste prostě, krátce řečeno, připraveni vládnout. Krátce řečeno nejste kompetentní vládnout, a to vidíme i na způsobu předkládání a vůbec řešení tohoto zákona.

V článku 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod se výslovně uvádí: "Nikomu nesmí být odepřeno právo na vzdělání." Článek 10 Ústavy stanovuje, že: "Vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jímž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu. Stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva." Československo bylo vůbec prvním státem střední a východní Evropy, který se stal stranou úmluvy. Úmluva byla ratifikována 18. března 1992 a publikována pod č. 2009/1990 Sb. Výše uvedené ustanovení této úmluvy má tedy aplikační přednost a dle našeho názoru je nepřijatelné, aby vnitrostátní právní předpis právo na vzdělání touto úmluvou zaručené jakkoliv omezil. Takže to je další otazník. A znovu mluvím o tom, že chcete omezit ústavní právo na vzdělání. A to tady přece taky nejde, dělat v legislativní nouzi a takovýmto způsobem, že to vezmete úplně šmahem a budete si myslet, že je všechno v pořádku.

Vaším návrhem má být navíc zasaženo i do práva na základní vzdělání, které představuje jednu ze základních podmínek udržení současné civilizace. Základní vzdělávání, které je základem gramotnosti naší civilizace, smí být omezeno pouze v případech, kdy nelze sledovaného cíle, jímž smí být pouze ochrana základních práv a svobod, dosáhnout jinak. Pro zavedení tohoto typu opatření neexistuje žádný důvod. Doplnění pandemického zákona o tento bod tak představuje již zcela flagrantní porušení článku 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, což je ústava. Takže to je jedno za druhým, co v tom pandemickém zákoně navrhujete, porušování ústavy. V tomto směru, když se podíváte na tu analýzu, tak jsou tam i odkazy na další odborné studie a články prokazující, že není důvod směřovat protiepidemická opatření proti dětem a jejich právům.

Pojďme dál. Další problematické místo, které prostě nezvládneme prodiskutovat v legislativní nouzi. V žádném případě. Vždyť mi přeci každý potvrdí, určitě i tady pan předsedající Bartošek, jaké široké diskuse, a to u zákonů, které vůbec tímto způsobem jako ten váš nezasahují do ústavních práv a svobod, probíhají ty diskuse na ústavně-právním výboru, kolik se tam zve různých expertů, stanoviska ministerstev. Vždyť to je tady přece normální proces. Nevím, proč tady vlastně vaše vládní koalice dělá nenormální procesy. Víím. Protože se vám zalíbila ta moc a ovládat lidi. Ale je přeci úplně normální, že když by tady k nějakému zákonu bylo tolik otázek, tak i vy, dnešní vládní pětikoalice, jste v minulém volebním období,

a my jsme byli taky opoziční strana, SPD, vždycky žádali, aby k tomu byla radši další stanoviska a aby se to prodiskutovalo. Prostě je neuvěřitelné, co ta arogance moci dokáže během pár měsíců udělat s lidmi, kteří úplně zapomněli na občany, zapomněli na lidi. A přeci jakýkoliv zákon, který by měl už jenom zlomek těchhle připomínek, které tady říkám od různých renomovaných právníků a tak dále, tak už byste všichni žádali, aby to bylo prodiskutováno, aby to bylo dopracováno, aby to bylo řádně projednáno. Já nevím, kde se to ve vás dneska bere, ve vás všech, kromě tedy samozřejmě nás, my v SPD tady tu svobodu a demokracii hájíme.

V § 2 odst. 2 písm. n) se uvádí jako protiepidemické opatření příkaz fyzickým osobám, které podstoupily test na stanovení antigenu viru SARS-CoV-2 s pozitivním výsledkem, zdržovat se odděleně od ostatních fyzických osob, aniž by bylo specifikováno, co se tímto odděleným zdržováním rozumí. Pokud má být takto závažným způsobem zasaženo do práv nejen testované osoby, ale případně i jejího zaměstnavatele, měly by být podmínky stanoveny precizně. Jedná se o jedno z ustanovení, které by mělo být řádně posouzeno v připomínkovém řízení a zhodnoceno, jak upravit práva a povinnosti například v situaci, kdy by byla osoba antigenním testem pozitivně testována opakovaně za sebou. Rozhodně by však mělo být specifikováno, co se rozumí formulací – cituji – "zdržovat se odděleně", aby se vyloučila možnost, že by na podkladě takového zákonného ustanovení orgán moci výkonné, to znamená vláda, ministerstva, mohl například nařídit pobyt v karanténním detenčním zařízení.

Tenhle bod, já se u něj chvíli zastavím, protože to je jeden z takových hodně diskutovaných momentů také té vaší novely pandemického zákona. Tady bych jenom připomněl, že hnutí SPD bylo jediným poslaneckým klubem, který před rokem hlasoval proti pandemickému zákonu, který tady prosadila tehdy vláda hnutí ANO Andreje Babiše. Ale oni se za to nestydí, hnutí ANO. Nestydí. Oni mají takový program a vyhodnotili to voliči ve volbách. Takže to zdržovat se odděleně, vlastně to izolovat nějaké lidi, že ministerstvo řekne, nesmíte se stýkat s ostatními, to je třeba moment, který jsem hodně zaznamenal v té diskusi mezi veřejností a mezi právníky v souvislosti s tou vámi navrhovanou novelou pandemického zákona, protože to je opravdu mimořádně nebezpečný moment také. Mimořádně nebezpečný moment, který umožňuje zvládnout a skutečně mimořádně totalitní manýry. Protože vlastně co je specifikováno formulací zdržovat se odděleně? Takže to někdo nakáže, nějaký úředník. Že by tou esemeskou? Jak tam navrhuje, že z nějakého anonymního čísla, z nějakého čísla přijde lidem esemeska a pak se budou muset zdržovat odděleně, nebo dokonce budou mít zakázáno jít do práce? Co když se ukáže, že to někdo zneužil? Tak kdo bude platit potom náhradu škody a tak dále?

Pojďme dál. Znova zdůrazňuji, že tady říkám ty důvody, proč by to nemělo být v legislativní nouzi, ale znovu říkám, že my samozřejmě budeme proti tomuto zákonu, jsme proti, a vyzývám znovu vládu, aby to i z těchto mnoha důvodů, které tady uvádím, stáhla, abyste to prostě stáhli, protože i kdybyste si to na sílu tady prohlašovali, tak stejně platí ty argumenty, a věřte mi, že se to dřív nebo později obrátí proti vám, protože tohle opravdu vadí spoustě lidem, čemu vy se tady věnujete, místo abyste řešili zdražování energií a potravin apod. Na co tady svoláváte mimořádné schůze? A to ještě bude určitě mimořádná schůze, možná, jak to tak tipují, uvidíme, na korespondenční hlasování. To znamená, místo aby byla mimořádná schůze, jak pomůžeme lidem proti zdražování energií, my jsme návrhy tady přednesli, SPD, už mnohokrát konkrétně, ostatně dnes už jsem o nich hovořil také, tak vy prostě svoláváte, vaší prioritou jsou úplně jiné věci.

Tak pojďme dál. Takže v § 2 odst. 2 písm. t) je stanovena možnost omezit činnost orgánů právnických osob kvůli osobnímu kontaktu fyzických osob. K tomuto omezení už v praxi dochází nově naformulovaným ustanovením § 2 odst. 2 písm. e). Jak bylo uvedeno výše, tento zákon po novele tedy například umožňuje orgánu výkonné moci zakázat konání valných hromad korporací, čímž může dojít k porušení jiných práv a povinností korporací. Takový zásah do práv je zřejmě nepřiměřený, a proto i naprosto nepřijatelný. Takže zase další argument

pro to, abychom to podrobněji rozebrali, protože já už – sice nejsem, jak jsem říkal, a vy to víte, nejsem v politice tak dlouho jako tady někteří jiní, ale už jsem to pochopil, že tady mnozí politici jsou úplně odtrženi od reality. Oni tady něco prohlašují, způsobí škody občanům, občanům způsobí škody a pak vlastně, protože ten stát je anonymní, tak vlastně se jakoby nic neděje. Vlastně se jakoby nic neděje a jakoby nikdo za to nemá zodpovědnost. Občané na to doplatí, často i zkrachují třeba, viz to, jak jste si tady vy – to vůbec ještě SPD, ani já jsem nebyl ve Sněmovně – prohlasovali ten systém exekucí. To je úplně typické tady. A že pak lidé jsou často zcela protiprávně šikanováni, perzekvováni, přestože třeba vůbec nejsou ani... za to nemůžou, jenom ten systém, ten mafiózní systém je prostě semele, krachujou a často to končí i sebevraždami, protože ten politiky způsobený mafiózní systém, prostě je to nastaveno tak, že i ten občan, který je v tom nevině třeba, těch případů je spousta, nebo ten systém je nastaven tak drakonicky, že v podstatě ani často neumožňuje vrátit se do normálního života i pro ty, kteří splácejí, tak vlastně politici si nad tím umývají ruce. A přesně to tady hrozí. No hrozí, ta vaše novela je přesně tohle. Prostě hlava nehlava omezit ústavní práva a svobody, způsobit škody a potom vlastně ten jediný, co si to zaplatí a bude zoufalý, je ten občan a vy se k tomu vlastně už ani nebudete znát, protože vlak jede dál. Ale to nejde prostě! To takhle prostě nejde přeci dělat!

Tak pojďme dál, abych řekl další konkrétní důvod, proč by to nemělo být v legislativní nouzi. K bodu 8 novely, konkrétně k novele ustanovení § 2 odst. 2 písm. u). Novela zavádí nový institut – cituji – příkazu fyzické osobě. Jak výslovně přiznává i předkladatel, účelem tohoto doplnění je obejít doposud platnou úpravu vyplývající ze zákona o ochraně veřejného zdraví a správního řádu, kdy omezit fyzickou osobu na jejích základních lidských právech a svobodách je přípustné pouze rozhodnutím ve správním řízení. V praxi to tedy může znamenat, že nikoliv zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci, ale teprve jakýsi předem nepojmenovaný úkon, například doručení SMS zprávy, omezí člověka na jeho právech, a to dokonce nikoliv na základě zákona, ale na základě mimořádného opatření coby opatření obecné povahy.

Právníci tady uvádí: Podobná subdelegace je v ústavním státu zcela nepřijatelná. Ano, je to tak. Porušuje základní principy ústavnosti, jak vyplývají z čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 1, čl. 4 odst. 2, čl. 8 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, což je ústava. Ta je součástí ústavy. Úprava nijak neřeší – tím je na mysli ten vámi navrhovaný pandemický zákon – možnost obrany proti takovému příkazu, a je tak zcela v rozporu i s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, což je právo na soudní ochranu.

Nařízení izolace nebo karanténního opatření je krokem velice zásadním a představuje zcela mimořádný zásah do základních lidských práv a svobod. Tomu ale přece musí v takovém případě odpovídat i zákonná úprava těchto institutů. Důrazně upozorňujeme, že dle § 2 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví lze izolaci nařídit pouze u osoby, která onemocněla infekční nemocí nebo jeví příznaky tohoto onemocnění. Dle toho vládou předkládaného zákona ale má být nařizována touto zcela nepřijatelnou formou izolace i jen v případech pozitivního PCR testu, případně antigenního testu. Takže tady zase vidíte další moment, už jeden z mnoha momentů, kde úplně šíleným způsobem – šíleným způsobem – omezujete vlastně ústavou daná práva a svobody českých občanů, občanů České republiky, a v podstatě je to úplně neuvěřitelné. A ten váš argument, že samoizolace bude ukončena, pokud osoba omezená na svých právech prokáže, že není nakažena, nelze přijmout.

Ještě dodám, že s ohledem na intenzitu zásahů do takovýchto opatření, do nejzákladnějších práv člověka, je nezbytné, aby to byla státní moc, kdo prokáže, že jsou splněny tak závažné a mimořádné podmínky pro takový zásah, i stávající formou správního rozhodnutí. Zásah formou například SMS zprávy je zcela bezprecedentní snahou o převrácení demokratického pravidla, že nikdo není povinen činit to, co mu zákon neukládá. Toto je totiž strašně důležitý moment. Protože vy v podstatě tady úplně převracíte dosavadní demokratické pravidlo, nebo jednu ze zásad demokracie, že přece snad bezúhonný občan, občan, co nic

neudělal, tak snad ten občan nemusí prokazovat, že nic neudělal. Pakliže stát ho přece nemůže omezit jen tak, aby občan zpětně prokazoval, že je omezen neprávem. To je přece úplně šílené. To je přece úplně šílený moment. Já nevím, jestli si to vládní poslanci vlády Petra Fialy vůbec uvědomují. To je přece neskutečně šikanózní praktika. Neskutečně totalitní praktika.

Znovu opakuji, vlastně z toho, co navrhuje, to znamená, že vy někoho omezíte a v podstatě teprve ta osoba musí prokázat, že je v samoizolaci neprávem, aby tedy tam jako nebyla, ale přece ta ústava, ústavní práva a svobody hovoří jasně, že lidé mají právo společensky žít, pracovat, vzdělávat se a takto. A nemůžou zpětně lidi prokazovat, že můžou vůbec mít právo žít v souladu s ústavou. To je přece úplně děsivý moment. A tady to právníci velice správně rozporují. No to je šílené. Já vůbec nechápu, jak to někoho může napadnout, toto vůbec navrhopvat. To je opravdu totalita a diktatura, to je covidová totalita a diktatura. No ale pozor, vy to můžete i aplikovat na všechno možné pochopitelně.

Je to neuvěřitelné. Opravdu až jako podezřívám, když tady vidím pana ministra Válka, ministra zdravotnictví, ono se jako proslýchá, že jak jste, pane ministře, přišel na to ministerstvo, já vím, že vy mě jakoby neposloucháte, ale my to známe, tyto hry, ale že vlastně jak jste tam byl ve chvatu, že vám to podstrčili úředníci, a jestli to právě není tím, že potom vlastně je tady takovýto paskvil, když sami vaši vládní poslanci tam dávají pozměňovací návrhy, protože je to neúnosné. Já bych vás chtěl právě, pane ministře zdravotnictví Válku, požádat, abyste to dneska stáhli. Myslíte, že by to bylo možné? No tak pan ministr jakoby předstírá, že neslyší, a nechce mi odpovědět. Dobře. Já ho tady nebudu trápit. Ale prostě bylo by to ideální, kdybyste to prostě stáhl dneska, protože už je to tak zamotané. Já vám, pane ministře, chci říct, že se to zbytečně obrátí proti vám. Zbytečně budou lidi rozčilení na vás, protože prostě je to moc, to, co navrhuje. Je to špatně, co navrhuje. Takže ideální by bylo, kdybyste vy sám tady navrhl, že byste si to prodiskutovali tady s vládními kolegy, a pane ministře Válku, pane ministře zdravotnictví, kdybyste to prostě dneska stáhli. Kdybyste skrečovali tuto mimořádnou schůzi a i sami sobě dali čas na ty vaše pozměňovací návrhy, sami sobě si dali čas na diskusi. My se rádi diskuse zúčastníme samozřejmě v tom smyslu, že to nechceme. Ale bylo by dobré si o tom trochu... je potřeba si o tom povídat, protože těch výtek je tady tolik, že to přece není možné, abyste tohleto vůbec dál tady prosazovali.

Jinak právníci tady píšou, že nezbyvá nám než upozornit, že jediným zjevným motivem tohoto návrhu je podpořit fungování takzvaného trasování prostřednictvím projektu Chytrá karanténa. Předkládáme odbornou studii prof. MUDr. Jiřího Berana, CSc., z níž jednoznačně vyplývá, že tato forma trasování je zcela nesmyslným opatřením, které nevede k likvidaci epidemie či k zamezení jejího šíření. Upozornujeme rovněž, že projekt Chytrá karanténa je v současné době rovněž předmětem šetření ze strany Policie ČR a Národní centrály proti organizovanému zločinu.

Ale pojďme zpátky k tomu ustanovení. K tomu ustanovení je třeba dodat, že je formulováno tak, že není patrné, o jaké ostatní fyzické osoby se má jednat. Takže zase ostatní fyzické osoby, ale termín ostatní fyzické osoby vyjadřuje neurčitý počet fyzických osob, čítající třeba i všechny fyzické osoby zdržující se na území České republiky. Z vládou navrhovaného ustanovení není platné, kdo jakým způsobem bude prokazovat, že ostatní fyzické osoby nebyly ve styku s nakaženou fyzickou osobou. Takže zase, zase je to problém prostě.

No když to shrnu do srozumitelné věty, tak prostě ministr zdravotnictví v uvozovkách si chce ukázat: ty, ty a ty samoizolace, nejdeš do práce a takovéto manýry tady budou dělat. No a když potom přijde daná firma třeba o zakázku, o něco, tak mu ukážou tudle nudle, a ani nedostaneš ušlý zisk. To opravdu je úplně neuvěřitelné.

Pokud se v § 2 odst. 2 písm. b) umožňuje vydat fyzickým osobám příkaz, aby poskytly orgánům ochrany veřejného zdraví po návratu do České republiky všechny vyžadované údaje, zákon by měl specifikovat, jakým způsobem dojde ke splnění povinnosti podle tohoto ustanovení. To je další problém. Jestliže se v tomto ustanovení předvídá povinnost fyzické

osoby poskytnout další epidemiologicky významné údaje, mělo by být blíže určeno, o jaké údaje se jedná či jednat může a nemůže. Bez této specifikace zůstává povinnost příliš neurčitá, navíc bez zákonného zmocnění.

V této souvislosti si dovoluujeme poukázat na ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny – cituji: Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Přičemž podle ustanovení čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je svoboda pohybu a pobytu zaručena a v souladu s ustanovením odst. 3 téhož článku Listiny, a cituji, Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavy, tyto svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých, a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody. Konec citátu z ústavy, konkrétně z článku Listiny základních práv a svobod.

Nově vložený § 2a, to, co tam nově vkládá vládní návrh pandemického zákona, tedy nově vložený § 2a je zcela zásadním průlomem do práva a realizace práva na vlastnictví. Toto právo je právem základním, které navíc zprostředkovává další základní a jiná práva včetně práva na podnikání. V nálezu Ústavního soudu spisová značka ÚS 24/99 se Ústavní soud vyslovil tak, že – cituji: Nezbytnou součástí demokratického právního státu je i ochrana svobody smluvní vůle, jež je derivátem ústavní ochrany práva vlastnického dle čl. 11 odst. 1 Listiny. Konec citátu. Z toho tedy jasně vyplývá, že je tedy nepřípustné, aby vládou navrhovaný pandemický zákon nahrazoval smluvní vůli dotčených osob a aby zákonodárce současně rezignoval na svou kompetenci, kterou nezdůvodnitelně přenechá moci výkonné, pokud by ponechal na její úvaze, zda zakáže rozhodování na zasedání orgánů právnické osoby v jí zvolené formě. Takže další bod, který potvrzuje, že prostě to nemůžeme přece tady projednávat v té legislativní nouzi.

A já se opravdu divím, že k tomu ti vládní poslanci mlčí. Jo, jsou tady někteří poslanci z vládní koalice, zároveň ministři, to je pan Výborný, pan Jurečka a spol., kteří mají hroší kůži, a tak podobní, paní Pekarová a podobně. Ono je jim to jedno v podstatě, jestli omezují práva občanů, nebo ne. Je jim to jedno. Hroší kůži má evidentně i premiér Petr Fiala z ODS. Protože ten pořád mlčí vlastně. Ten vlastně jenom mlčí a vůbec k takovým tématům ani pořádně nechce diskutovat. Takový mlčící pan premiér. A když něco řekne, tak vysílá signály vždycky. Takzvaně vysílá signál. Což je ovšem jako dost nedostačující, musím říct už. Lidi se pousmáli, když to bylo těsně po volbách, ale teď už by to chtělo ne slova, ale chtělo by to i ty činy.

Pojďme tedy dál k bodu 22 novely, té vládní novely. Prodloužení účinnosti pandemického zákona, obzvláště proto, že ani neobsahuje datum ukončení účinnosti minimálně části ustanovení omezující lidská práva, považujeme za zcela nepřijatelné. Pandemický zákon coby předpis zásadním způsobem rozšiřující pravomoc vždy jediného správního úřadu přímo zasahovat do základních a jiných práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod byl přijímán – ten původní pandemický zákon – na relativně krátkou dobu právě s ohledem na intenzitu, kterou narušuje běžné fungování demokratického právního státu. To je ten pandemický zákon ANO, to prosadilo hnutí ANO, společně s touto v současnosti vládní pětikoalicí jste pro to hlasovali. A já pamatuji, jak tady někteří poslanci vládní koalice ještě kritizovali ten pandemický zákon, ale už se vám zalíbila moc. A znovu říkám, hnutí ANO se k tomu pandemickému zákonu otevřeně hlásí, takže tady zase záleží na tom, co každý prosazuje, pak to vyhodnotí volby, takže to už zase záleží na každém. Ale naším právem je, abychom jako strana, abychom jako opozice, abychom jako SPD, které má v názvu svobodu a demokracii, tady hájili náš program.

Opravdu bych vás chtěl požádat, abyste neomezovali řečnickou dobu, jak tady kuloárně probíhá, pro naše poslance, protože naši poslanci se prostě vyjádřit chtějí. My máme mezi poslanci řadu poslanců, kteří jsou lékaři, tuším, že dokonce máme v poslaneckém klubu SPD v poměru k počtu poslanců nejvíce lékařů ze všech. To znamená, v našem případě je to z dvaceti čtyři, to znamená, my bychom se rádi k tomu vyjádřili, máme tam i lidi, co se zabývají právem, máme tam lidi, co mají zkušenosti jak z finančního sektoru, tak z diplomacie a podobně, a i další odborníky. Myslím, že by měli mít právo a bylo by to důstojné, abychom takovýmto

lidem neomezovali řečnický prostor, aby každý mohl ze svého pohledu tento váš návrh skutečně diskutovat. A hlavně nás volilo víc než půl milionu občanů České republiky a my je zastupujeme, na rozdíl třeba od TOP 09 nebo Pirátů, kteří sice jsou tady ve vedení Sněmovny, ale mají mnohem menší poslanecké kluby, a ti nám chtějí tady omezovat, jak se máme vyjadřovat, a čas. To je úplně neuvěřitelná arogance, to není vůbec možné. To by se mi nezdálo ani ve snu, že Pirát tady bude zdvihát ruku pro to – se čtyřmi poslanci – a TOP 09, aby poslanecký klub, který volilo přes půl milionu voličů – abychom tady nemohli mluvit k zásadní věci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, legislativní nouze, zda trvá, prosím, držte se tématu.

Poslanec Tomio Okamura: Tak. Takže k bodu 22 novely. Vidím, že pan místopředseda je bedlivý. Takže k bodu 22 novely. Prodloužení účinnosti pandemického zákona. Ano, o tom už jsem hovořil, že to považujeme za úplně nepřijatelné, že tam nebyla... že tam není ukončení té účinnosti. Pandemický zákon coby předpis zásadním způsobem rozšiřující pravomoc vždy jediného správního úřadu přímo zasahovat do základních a jiných práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod byl přijímán na relativně krátkou dobu právě s ohledem na intenzitu, kterou narušuje běžné fungování demokratického právního státu. Jak už jsem říkal, došlo k tomu v době, kdy dle předkladatele akutně hrozilo přetížení nemocnic atd. Tak to byly ty důvody, proč to tady prosadilo hnutí ANO v minulém roce. My jsme byli proti, protože jsme říkali, že pakliže je tady nějaká opravdu extrémně krizová situace, tak od toho je tady institut nouzového stavu, ta situace tady ale není, anebo jsou tady běžné zákony na ochranu veřejného zdraví a tak podobně. A po roce účinnosti tohoto zákona, který prosadila tenkrát vláda Andreje Babiše, vloni, je situace zcela jiná. Ten zákon prosadili s platností na rok, do 28. února.

Onemocnění covid-19 dle všech odborných názorů nepředstavuje pro člověka zvýšenou hrozbu oproti jiným respiračním onemocněním. Nemocniční zařízení jsou volná. Takže tady zase vidíte, já vím, že už je tam nějaký ten pozměňovací návrh, že to má platit jako do listopadu, ale to vůbec není uspokojující, protože já se ptám, proč vůbec tady má být ten pandemický zákon v této novelizované formě, kde prostě překlápíte ustanovení nouzového stavu, aby jakoby to vypadalo, že neprosazujete totalitní nouzový stav v tom smyslu, že teď ten nouzový stav... vůbec přece tady nejsou podmínky pro nouzový stav. Jinak já nezpochybňuji, kdyby tady byl teroristický útok na Temelín třeba, tak pochopitelně to si asi zaslouží nouzový stav, kdy je potřeba udělat okamžitě opatření na ochranu občanů, ale to není současný stav. Takže teď to prosazujete v okamžiku, kdy to skutečně vyznívá totalitně, že je to v podstatě jinak pojmenovaný nouzový stav. A dokonce bez omezení platnosti. Ano, na základě kritiky SPD jste tam podstrčili pozměňovací návrh, že snad ta platnost má být omezena do listopadu. Ale zase – to svědčí o tom, že jste to šili horkou jehlou, a takto zásadní věci, kde omezujete práva a svobody občanů, prostě nemůžeme tlačit v té legislativní nouzi. Nebo vy, vy je nemůžete přece tlačit.

Předkladatel se ani nenamáhal vysvětlit, což je vláda, proč by mělo dojít k posunutí účinnosti tohoto právního předpisu, protože teď to platí do 28. února, a proč v současné době nepostačují standardní normy obsažené v zákoně o ochraně veřejného zdraví. Ačkoliv je za dva roky pandemie onemocnění covid-19 dobře popsána a naučili jsme s ním i žít – no, naučili jsme se s ním žít, to tady cituji institut těch právníků, já myslím, že jsme se nenaučili s tím úplně žít, rádi bychom se vraceli do normálního života; to není můj citát, to je citát právníků – tak dodnes není stanoven epidemický práh a další podmínky, za nichž se jeví jako nutnost zavést omezující protiepidemická opatření. Prodloužení pandemického zákona mělo být prostředkem ultima ratio, pandemický zákon se neměl stát součástí našeho právního řádu ani běžných životů.

To je to, co je potřeba si uvědomit, že vy tady v podstatě v té legislativní nouzi tlačíte něco, co přece vůbec nemělo v českém právním řádu být od začátku. Vy děláte vlastně z toho,

že si může nějaký ministr v uvozovkách ukázat prstem, když to zjednoduším, tak vy z toho děláte standard, že si ukáže prstem a bude omezovat ústavní práva a svobody občanů. Vy z toho děláte úplný standard! To vlastně znamená, když tenhle zákon si protlačíte, tak nad občany bude vlastně viset permanentní bič, kdy jim vlastně, přestože mají ústavně garantována práva a svobody, tak kdy jim vlastně vy jako vláda zcela totalitně a diktátorsky najednou omezíte nějaká jejich práva. A samozřejmě já znovu zdůrazňuji, je to strašně citlivý moment, protože řadový, běžný občan nemá sílu ani peníze na to se soudit s vámi, soudit se se státem, že je něco špatně. Proto já tady biju na poplach a my jako SPD na to prostě ze všech sil tady upozorňujeme, že takhle to prostě nemůžete a nesmíte dělat, to je úplně jasné. To je prostě opravdu totalitní zvůle, co tady předvádíte.

Za zcela zásadní pak považujeme i naše výtky – čtu tu analýzu, a já s ní souhlasím – k původní verzi pandemického zákona, jak jsou uvedeny níže. Bohužel praktická zkušenost s tímto právním předpisem tyto naše výtky bezezbytku potvrdila.

Takže když tedy souhrnně zhodnotíme ten pandemický zákon, tak za prvé, návrh zákona dle našeho názoru představuje zcela protiústavní zásah moci zákonodárné do moci výkonné, a to i dle stávající judikatury Ústavního soudu.

Návrh zákona opakovaně operuje s pojmem epidemie, ačkoliv chybí jeho zákonná či odborná definice. Naplnění podmínek zákona, čili to trvání či hrozba epidemie, tak nebude možné v praxi nikdy přezkoumávat. A tohle je také tedy důležitý moment, protože vlastně nemožnost přezkumu, když někoho omezíte na ústavních právech a svobodách, nějaké občany, to je tedy přeci šílená situace. To znamená, vy vlastně nedáváte možnost odvolání ani. Takže vy budete ničit životy jenom na základě nějakého rozhodnutí z centra a občané v podstatě... ani to nebude možné v praxi potom přezkoumat, což je tedy úplně šílené.

A já varuji opravdu před tímto, protože znova říkám, a směřuji to k vládním poslancům té vládní pětikoalice, také někdy nebudete třeba poslanci a můžete se dostat přesně do té situace, kdy se budete domáhat práva, a nikdo vás nebude slyšet. A je potřeba na tohleto myslet. Protože to je takové to známé přísloví z doby nástupu fašismu v Německu, byl nástup Hitlera, kdy to tam začínalo s tím zatýkáním, a ten citát, tuším, zní, že když si přišli pro Židy, tak nebylo nikoho, tak se jich nikdo nezastal, když si přišli pro komunisty a pro sociální demokraty, takhle to tam bylo vyjmenováno, a když si přišli potom pro toho člověka samotného, tak už nebyl nikdo, kdo by se ho zastal. To tedy je přesně ono, že tady někdo z těch vládních poslanců, nebo vy všichni, těch 108 ztratilo pojem úplně o tom běžném životě. Že lidé prostě mají právo žít ty svoje normální životy, a naopak my bychom jim to měli garantovat a hlídat tady tu demokracii a svobodu.

Takže dál. Návrh zákona otvírá obrovský prostor pro vynucování si zásahů do integrity lidského těla a k zavádění experimentálních postupů v rámci výkonu státní moci, a to zcela v rozporu s obecnými morálními a etickými zásadami, zakotvenými i v mezinárodních úmluvách, jimiž je Česká republika vázána, například Úmluvou na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny, což tady se jedná o tu Úmluvu o lidských právech a biomedicině č. 96/2001 Sb.

Co se týče dál tedy k těm obecným výtkám vůči tomu pandemickému zákonu, tak návrh zákona zcela ignoruje již existující právní instituty sloužící k ochraně veřejného zdraví, zejména takzvaný pandemický plán, který například existuje pro případy výskytu nových mutací chřipkových virů a který je opřen o odborné názory, viz k tomuto usnesení vlády č. 682 ze dne 14. 9. 2011. Přitom právě pandemický plán by měl být hlavním nástrojem státu v řešení jakékoliv epidemiologické situace. Přesto vláda do dnešního dne existující nástroj nevyužila. Je také otázkou, jestli ten pandemický plán vůbec byl vládou aktualizován, protože to bylo velkým tématem před dvěma roky, nebo před rokem, že vlastně tehdejší ministr Adam Vojtěch v podstatě neaktualizoval. Ale tak jako tak platí to, co jsem řekl.

Další konkrétní výtka. A znovu říkám pro pana předsedajícího, že se snažím zdůvodnit, proč by to nemělo být v legislativní nouzi. Takže další výtka. Návrh zákona dle našeho názoru nepřináší z pozitivního hlediska nic zásadně nového. Veškerá opatření lze řešit buď v rámci nouzového stavu – pakliže by tady skutečně byl takový stav, což tady ale není – nebo stavu nebezpečí, případně prostřednictvím opatření Ministerstva zdravotnictví či krajských hygienických stanic dle zákona o ochraně veřejného zdraví. Znova připomínám, protože to tady, jsem zaznamenal, už nevím, kdo to byl, jsem byl v nějaké debatě a někdo z vládních poslanců tam říká, že oni na rozdíl od SPD chtějí chránit zdraví občanů, nebo takhle nějak to bylo. No prostě úplně nesmysly, zase lež na lež. Dokonce podlost na podlost, dokonce bych řekl. Argumentační vyprázdňenost. A já jsem tam říkal, vždyť tady je zákon o ochraně veřejného zdraví, vždyť na základě toho se běžně řeší takovéto věci, a odborně, tak proč tady dochází k tomu politickému ovlivňování? K tomu, aby politici direktivně určovali politicky, co mají lidé dělat a omezovali jim ústavní práva? Už tento moment je přeci v principu nepřijatelný, dá se říct. To tady má projednávat Sněmovna, všechno řádně tady máme projednat, a nikoliv legislativní nouze.

Pojďme dál. Namísto toho, aby návrh zákona směřoval k tomu, umožnit orgánům veřejné moci a složkám integrovaného záchranného systému efektivní činnost při řešení krizových situací, představuje především nový represivní nástroj, umožňující zcela neadekvátně omezovat občanská práva a svobody orgány výkonné moci, a dokonce k takovému omezování zneužívá složky integrovaného záchranného systému včetně armády a policie.

Další výtka. A tohleto je tedy, musím říct, jako velkým problémem a už jsem na to poukazoval, i když jsem o tom hovořil v televizi Prima na toto téma, že návrh zákona zcela zásadním způsobem omezuje právo na náhradu škod vzniklých v důsledku protiepidemických opatření, a to zejména osob z řad malých a středních podnikatelů, a naopak zvýhodňuje např. energetické, telekomunikační a podobně korporace, prodlužuje dobu, v níž se poškozená osoba může náhrady domoci, a zcela nesmyslně ztěžuje způsob uplatnění nároku na náhradu škody. Takže ta náhrada škody, to je opravdu problém. Protože i ve světle toho, co jsem říkal, že například ten zákon tady operuje s pojmem epidemie, ačkoliv chybí jeho zákonná odborná definice, takže to naplnění podmínek zákona trvání při rozvoji epidemie nebude možné v praxi nikdy přezkoumávat, takže to je jedna věc, a zároveň zákon omezuje právo na náhradu škod zejména osob z řad malých a středních podnikatelů. To znamená, v podstatě je to skutečně neuvěřitelná diktatura, už se opakují, neuvěřitelná zvláště této vládní pětikoalice, že vlastně tady slušní pracující lidé, kteří se živí, potřebují vydělávat, chodí do práce, tak v podstatě jim vláda přikáže, že nesmí podnikat, nesmí do práce, na základě nejasných definic a formulací, bez jakékoliv v podstatě odpovědnosti. No a když už někdo něco vymůže, nějakou náhradu škody, tak to to si vlastně zaplatí sami ti pracující občané z daní, protože ten politik to ze své kapsy, ten, který to rozhodl, to platit nebude, což je tedy opravdu šílený úplně. To je šílený. To je šílený. Tady by právě bylo vhodné, abychom prosadili zákon o přímé hmotné odpovědnosti politiků, to by se mi moc líbilo a byl bych zvědavý, kolik poslanců vládní koalice, když to řeknu, v podstatě to zasadím do kontextu určitého, kolik poslanců vládní koalice by teď hlasovalo pro ten pandemický zákon, kdyby měli hmotnou odpovědnost.

A já dám takový příklad, já vím, že to je těžko představitelné, ale pro politiky, protože v okamžiku, že třeba servírka nebo prodáváč způsobí, liší se mu hotovost od tržby, hotovost od té tržby, kterou mají třeba v počítači, tak vedoucí chce už namísto v ten večer, aby doplatili ten rozdíl. Takový je reálný svět. Ale tady v případě, že tady vy si prohlašujete, vy si tady chcete prohlasovat ten pandemický zákon, v případě, že někomu způsobíte, tady omezujete právo na náhradu škody, stejně tu náhradu by zaplatil stát. Já bych chtěl, abyste si ji zaplatili vy, kteří jste pro to hlasovali. A taky pakliže k tomu dojde, tak to budeme mediálně říkat, ať si to zaplatí ti, kteří pro to hlasovali. Proč to máme platit my ze svých daní? Občan, člen SPD, když my s tím nesouhlasíme. Člen SPD by to třeba... radši by pomohl, třeba při přispěl své babičce, dědečkovi, dětem. Jo? Chodí do práce.

Samozřejmě ještě větším paradoxem je ohledně tohoto bodu, že vlastně tato současná vládní koalice – a teď mě nepřerušete, pane místopředsedo, protože se to bude týkat věci – vy jste odmítli náš návrh zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivým. Ten nám tady leží, ten zákon, zase znova jsme ho podali. A proč o tom mluvím? Protože vlastně ti takzvané nepřizpůsobiví, což definice zní, že jsou to praceschopní lidé, kteří si dlouhodobě nehledají práci a zneužívají systém a jejich životním programem, přestože jsou praceschopní, je být na sociálních dávkách, to je definice nepřizpůsobivého, praceschopní lidé, kteří dlouhodobě si nehledají práci, samozřejmě na krátkodobou nezaměstnanost má každý právo, ale pojďme k věci, tak vlastně ti jsou vysmátí, ti nepřizpůsobiví, protože v podstatě ti stejně do té práce nejdou, takže oni jsou stejně doma, ale vy tady vlastně zákonem omezíte právo na náhradu škod právě těm pracujícím slušným, co chodí do práce, jo, a ještě si to zaplatí sami sobě potom, když vyhrajou potom zoufale nějaký soud po x letech. No a politici jsou vysmátý. Takže i z tohoto pohledu je to jako velká... je to prostě špatně pojato.

Pojďme dál. Znovu se vrátím k tomu tématu, nebo k tomu, radši to tady opakovaně shrnu, aby se mi nestalo to, co s paní místopředsedkyní Kovářovou, že mi tady skočila do řeči, protože asi neposlouchala, že tady hovořím, proč nemá být v legislativní nouzi, to radši tady už zdůrazňuju každý dvě minuty, tři minuty, že tady vyjmenovávám body, že je tady tolik výtek a tolik problémů v tom vašem návrhu, že prostě to my nesouhlasíme s tím, aby to bylo v legislativní nouzi. Samozřejmě, nesouhlasíme se zákonem jako takovým, ale je ta diskuse, teď je otevřená rozprava nad tím, zdali jsou podmínky, nebo je to, má to být v legislativní nouzi, nebo ne.

Pojďme dál. Návrh zákona otvírá prostor k omezování práva na ochranu osobních údajů a soukromí, když vkládá Ministerstvu zdravotnictví více pravomocí, než mají v podobných případech orgány činné v trestním řízení.

Další bod. Návrh zákona je schválený bez rozsáhlejší odborné diskuse a může dle našeho názoru vést k paralýze činnosti Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu České republiky. No tak to je taky jako závažná věc, protože už vlastně na základě toho dosavadního, těch dosavadních opatření, tak víme, že je tady cca 30 rozsudků soudů, která rušila ta vládní opatření jako protizákonná, v některých případech i protiústavní. A to bylo zatím na základě jenom toho dosavadního pandemického zákona, který prosadila vláda Andreje Babiše, ano, spolu s hlasy té současné vládní pětikoalice. Jak jsem říkal, hnutí SPD bylo jediným poslaneckým klubem, který už před rokem hlasoval proti, a ukázalo se, že to bylo správně. A nyní samozřejmě se ti občané a podnikatelé se soudí a žádají ty náhrady škody na základě rozsudků těch soudů, které označily ta vládní opatření, mnohá ta vládní opatření, jako protizákonná, případně protiústavní.

A teď přesně, to je právě ta důležitá... tady to právě potřebuju dovysvětlit, proč to může vést k té paralýze činnosti Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Protože vy ještě mnohem širším způsobem vlastně překlápíte ta ustanovení, ta omezení opatření aplikovatelná na občany z nouzového stavu, v podstatě cca 95 % jich tam překlápíte do toho zákona. To znamená pochopitelně, z logiky věci vyplývá, že když už teď byl správní soud v podstatě zahlcen těmi desítkami žalob, tak co to způsobí teď? Zvláště ve světle toho, jak se tady snažím vysvětlit vám velmi podrobně, a já myslím, že si to zasluhuje, to omezování, vámi navrhované omezování ústavních práv a svobod, abychom se proti tomu vymezili opravdu důrazně a podrobně a věnovali tomu časový prostor, tak právě to může vést skutečně k paralýze Nejvyššího správního soudu a viníkem bude jenom ten váš paskvil, ten váš zákon, který je prostě paskvilem, a je tady tolik právních výtek, že to jsem snad ani nikdy nezažil. Jo, zažil jsem tady, že tady byly u některých zákonů stovky pozměňovacích návrhů, ale to byly třeba takové ty věcné technické zákony, stavební zákon, nebo tady snad bylo něco i ohledně životního prostředí atd., kde to opravdu byly různé parametry a různé tam to byly jako takové ty konkrétní věci, ty pozměňovaky. Ale já jsem snad ještě nezažil, že by bylo tolik právních výtek a ústavněprávních výtek vůči nějakému zákonu. A to právě přesně otevírá ten prostor pro ty žaloby, pro ty oprávněné žaloby, samozřejmě. A tady znova upozorňuji na to, že byste si to měli,

obrazně řečeno, já bych to chtěl doslova, zaplatit vy všichni, co pro ten zákon budete hlasovat, až na základě toho občané začnou vyhrávat ty soudy. Samozřejmě, to tady budou zase všichni mlčet z té vlastní koalice a nehlásit se k tomu, to už znám, ale to není fér samozřejmě, to je špatně.

Takže konkrétní závěry. Obecně k návrhu a k § 1 zákona. Návrh zákona reaguje pouze na jednu konkrétní situaci. Jeho hlavním účinkem je navíc vyhlášení nového typu takzvané krizové situace, a to takzvaného stavu pandemické pohotovosti. Návrh tedy nevytváří pouze nový právní krizový institut, ale přímo jej zavádí, de facto vyhlašuje. Takové řešení je potřeba odmítnout z mnoha důvodů. Návrhu chybí dostatek obecnosti, navíc jím dochází k zásadnímu zásahu moci zákonodárné do moci výkonné. Návrh presumuje existenci určité konkrétní situace – epidemie onemocnění covid-19 způsobené novým koronavirem označovaným jako SARS-CoV-2 – a s touto situací pak spojuje řadu omezujících dopadů do občanských práv a svobod, ačkoliv takový akt náleží spíše moci výkonné. Tím podstatně omezuje či zbavuje občany práva na přezkum, který by jim v jiných podobných situacích náležel. Takže o tom už jsem tady mluvil. Takže ten váš pandemický zákon je samozřejmě pro občany mimořádně nebezpečný totalitní zákon, proti kterému se budou vlastně i ti občané velmi těžce bránit, ti postižení občané, kterým způsobíte ty škody, a to nejsou jenom materiální škody, to můžou být i vztahy, ohledně vztahů apod., že pochopitelně když někomu omezíte pohřeb či svatbu, tak to samozřejmě také omezuje ústavní práva občanů. O tom už jsem tady mluvil, nebudu se opakovat.

Ale spíš opakovaně se ptám jako vás, vládních poslanců, co vás k tomu vede, že takový šílený zákon vlastně navrhuje? Jak vás to vůbec mohlo napadnout přece tohleto? To je hrozný. To je hrozný. Já jsem si nikdy nemyslel, že tady budu sedět s většinou poslanců, kteří prosazují totalitu vůči občanům. Tak ono už ty náznaky tady byly – ale hned se vrátím, pane místopředsedo, k tématu. Protože já se nestačím divit, když SPD, jak víte, je tady jedinou stranou, která prosazuje zákon o referendu, a kvůli tomu nás tady poslanci vládní koalice označují jako nedemokratickou stranu, takže už jsem zvyklý, že se převrací demokracie a nedemokracie, a tento pandemický zákon je toho důkazem.

Pane předsedo Výborný prostřednictvím předsedajícího, já vás znova upozorňuji, že člověk, co má přednostní právo, nemusí mluvit k věci. Já tady na základě své dobré vůle hovořím, proč to je legislativní nouze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, jestli jste si všiml, já vám do vašeho projevu neskáču a pořádek v sále si zajistím sám. To znamená, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Tomio Okamura: Dobře, dobře. Děkuju. A já se snažím být dostatečně korektní, že určité politické odbočky, v tomto vystoupení se snažím držet toho, aby to mělo nějaký mantinel. Když se vám nelíbí, že je to dlouhé, to je vaše věc. Nemáte navrhnout takovéhle paskvily. (Potlesk z lavic SPD.)

Kdyby neměli právníci k tomuhletomu tolik výtek, tak tady přeci vůbec nemusím stát. A kdybyste vy sami nenavrhovali pozměňovací návrhy ke svému vlastnímu vládnímu návrhu, protože na základě tlaku SPD jste si uvědomili, že je tam spousta věcí špatně. Přeci to bych tady taky o tom nemusel mluvit, kdybyste sami nic nenavrhovali, tak já přeci nemám co komentovat. Tak to je úplně neuvěřitelný tohleto. Tak pojďme dál.

Uvedený názor, že tam prostě zbavuje váš návrh zákona, podstatně omezuje či zbavuje občany práva na přezkum, tak potvrzuje například i ustanovení části deváté návrhu zákona o jeho účinnosti. Z ní vyplývá, že zákon má mít časově omezenou účinnost, a to do 28. 2. 2022. Toto omezení se však vztahuje pouze na ustanovení § 1 až 7 návrhu zákona. Řada dalších ustanovení má zůstat v účinnosti i nadále, včetně například omezení práva na náhradu škody a tak dále a tak podobně. Z toho lze dovodit, že Poslanecká sněmovna si zřejmě připravuje prostor – ale Poslaneckou sněmovnou se pochopitelně myslí ta vládní většina, ne SPD, my tady

ten prostor nepřipravujeme – tady připravujete prostor pro vyhlášení dalšího stavu pandemické pohotovosti, k čemuž ovšem bude muset být přijat zákon. Již jen z tohoto hlediska lze návrh považovat za protiústavní, viz k tomu například nálezy Ústavního soudu spisová značka ÚS 24/04 či spisová značka ÚS 24/08.

Návrh zákona – ten váš návrh pandemického zákona – opakovaně spojuje různé důsledky s existencí nebo rizikem epidemie konkrétní nemoci, aniž by však existovala jakákoli závazná právní definice toho pojmu. O tom už jsem hovořil. Tady není právní definice epidemie. Takže v podstatě to nelze ani přezkoumat a občané se ani nemůžou logicky bránit proti něčemu, co nemá právní definici, ale vy to tady zavádíte.

V souvislosti s dosavadními epidemiemi chřipky byl obecně nastaven princip, že za epidemií lze považovat stav – byl obecně nastaven ten princip – za epidemií lze považovat stav, kdy byl prokázán počet 1 600 až 1 800 nemocných osob na 100 000 obyvatel. Takového stavu Česká republika v souvislosti s onemocněním covid-19 dosud nedosáhla. Pro toto onemocnění navíc dodnes neexistuje žádné objektivní hodnocení pro určení, zda jeho rozšíření již dosáhlo hranice epidemie či pandemie, a předpoklad, že onemocnění covid-19 dosáhlo úrovně epidemie, je tak zcela subjektivní a nepřezkoumatelný bez stanovení konkrétních parametrů, jako je tomu u jiných respiračních onemocnění. Upozorňujeme přitom, že v případě chřipky je pro označení osoby jako nemocné použito standardních lékařských kritérií, jimiž jsou zejména subjektivní i objektivní příznaky nemoci. V případě onemocnění covid se za nemocné či nakažené často označují lidé s pouze pozitivním výsledkem dnes používaných testů, často bez jakýchkoli příznaků.

Proč o tom hovořím? Teď tady nechci rozebírat tyhlety lékařské parametry, ale chci poukázat na tu jasnou, logickou úvahu, že vy v pandemickém zákonu hovoříte o tom, že spojujete různé důsledky s epidemií, ale přitom vlastně jakým způsobem se to tedy má posoudit? Ale zároveň na základě toho chcete omezovat ústavní práva a svobody občanů. Takže už tento bod je taky potřeba podrobně diskutovat. A nelze to přece udělat tady, a bum a legislativní nouze. Dnes prostě hotovo, vyřízeno a jdete domů. Proto o tom hovořím.

Návrh zákona zasahuje do velice zásadních sfér demokratického právního státu. Byl přitom přijat v takzvaném stavu legislativní nouze bez možnosti podrobného přezkumu jeho dopadů do nejvýznamnějších oblastí právního řádu a společenského života. No to je právě to, proč se to tady snažím vysvětlit taky, že tohleto by mělo být široce diskutované. A znova říkám, že SPD bude samozřejmě proti. Ale prostě odpovědně – odpovědně – by k tomu měla vládní pětikoalice přistoupit. A takovým způsobem se prostě takto zásadní omezování ústavního práva – to se přece vůbec nemůže projednávat tímto způsobem. Asi podle kritérií nové vládní pětikoalice ano. Ale to není normální.

Navíc k takovému postupu, co tady vládní koalice předkládá, aby to bylo v legislativní nouzi, navíc není důvod, když stávající právní předpisy poskytují dle našeho názoru i dle názoru odborníků v současné dané situaci dostatek možností řešení, ať již prostřednictvím takzvaných krizových opatření vlády, či mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví. Navíc je otázkou – a to je přesně to, na co se tady ptají i právníci, a já s nimi souhlasím – zda Poslanecká sněmovna vůbec je oprávněná jednat o tomto v legislativní nouzi. Což už bych se ale vracel na začátek svého projevu, protože vy vlastně můžete v legislativní nouzi... v legislativní nouzi lze projednat vládní návrh zákona pouze v případě – cituji – mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena zásadní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Ale to tady přeci teď není. To tady teď není. Takže vy vlastně v podstatě doslova zneužíváte ten paragraf jednacího řádu o legislativní nouzi. Vždyť to tady není přeci. Znova říkám, vždyť tady okolní státy uvažují už o rozvolňování, některé dokonce ruší veškerá opatření, vrací se do normálních životů. A tady nejsou mimořádné okolnosti, kdy jsou základním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Proto jsem toto řekl hned úplně na úvod svého vystoupení, jsem na to upozornil. Prostě není. A každý, kdo přeci chce

zachovat právní stát a demokracii, tak se musí prostě postavit proti tomuhletomu hlasování v té legislativní nouzi a proti tomu, abychom toto projednávali v legislativní nouzi, ať si o tom myslí cokoli, o tom zákonu.

Proto já jsem vás chtěl znova vyzvat, abyste to stáhli, abyste to dneska stáhli, abyste ukončili to projednávání a ukončili zneužívání toho institutu té legislativní nouze. Protože, doufám, že slyšíme, ta věta je celkem krátká, že to opravdu přeci na první poslech, to přeci i z hlediska právní analýzy, protože tady už mám právní analýzu, tak to nesplňuje. A teď si vezměte, až půjdou žaloby na tento váš pandemický zákon, tak si vezměte, co se stane, když vám ho soudy shodí. No to bude blamáž a ostuda! Takže i z tohoto pohledu by bylo dobré opravdu, abychom se shodli na tom, a znovu říkám, my to pochopíme, když to stáhnete a když samozřejmě přestanete tímto způsobem úplně nepochopitelně, nelogicky tady protlačovat zákon na omezení základních práv a svobod občanů, přestože to vůbec není dneska tématem, jako není to ve společnosti nic takového, tady, žádná mimořádná situace není.

V této souvislosti je zcela nezbytné připomenout, že ačkoli vláda od března 2020 – to byla ještě vláda Andreje Babiše – spojila pojem nouzového stavu se zásahy do základních práv a svobod chráněných Listinou základních práv a svobod a mezinárodními úmluvami, ve skutečnosti je toto spojení chybné. Vládě nic nebrání vyhlásit nouzový stav s územním omezením, vyhlásit jej bez zásahů do práv a svobod obyvatel pouze pro účely zajištění efektivnějšího postupu ze strany státu a podobně.

Teď k § 1 odst. 3 návrhu zákona. Opět další moment, který je prostě potřeba v klidu diskutovat, ne v legislativní nouzi. Je velmi pochybné, zda je vůbec možné zákonem upravovat způsob rozhodování Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky stanovený přímo v článku 39 Ústavy České republiky. Je třeba rovněž upozornit na zcela absurdní stav, který návrh zákon zavede, kdy pro předložení návrhu na zrušení stavu pandemické pohotovosti ze strany Poslanecké sněmovny je dle § 1 odst. 3 návrhu zákona potřeba souhlasu alespoň 1/5 všech poslanců, tedy nejméně 40 poslankyň a poslanců. Pro zrušení či změnu celého zákona přitom dle článku 39 ústavy postačí nadpoloviční většina všech přítomných poslanců, tedy nejméně 34 poslankyň a poslanců.

K § 2. Článek v zásadě kopíruje ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví s několika zásadními rozdíly. Umožňuje Ministerstvu zdravotnictví a krajským hygienickým stanicím nařizovat velmi obecná mimořádná opatření s celostátní působností, a to v řadě oblastí, kde to dosud i dle judikatury soudů bylo možné pouze formou krizového opatření během nouzového stavu vyhlášeného na základě ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. A tohle je tedy mimořádně problematický moment, který v podstatě opravdu probíhá všemi diskusemi.

K omezování základních práv a svobod tak nově může docházet na základě tohoto vládního návrhu pandemického zákona opatřeními pouze na základě zákonného zmocnění, nikoliv zmocnění stanoveného v ústavním zákoně, bez existence nouzového stavu, což je situace, která je dle našeho názoru v rozporu s principy demokratického právního státu. No, a to je ta jedna vůbec z nejzásadnějších věcí, na kterou se my v SPD snažíme upozorňovat. To je přesně přece to, aby tady nemohlo dojít v České republice k totalitě, nějaké diktatuře, tak právě proto tady máme ústavu, proto ústavu taky nelze měnit prostou většinou, ale musí být 120 poslanců ve Sněmovny, 2/3 Senátu a není to tak jednoduché. Právě proto, aby tady nepřišel nějaký diktátor nebo někdo, kdo má totalitní manýry, a nemohl jenom proto, že je zrovna u vlády, sáhnout na ústavou garantovaná práva a svobody občanů. Proto ten institut toho nouzového stavu vychází z ústavního zákona o bezpečnosti České republiky a jsou tam ty určité procedury, které ztěžují aplikovat tu zvůli, tu diktaturu nějakého politika nebo vlády. A to je přesně ten problém. A znovu to zdůrazním, už jsem tady o tom hovořil a tady to si zaslouhuje to zdůraznit, že vy vlastně cca z 95 % překopírováváte opatření možná v rámci nouzového stavu do běžného zákona, který jste nazvali pandemický zákon, a rozšiřujete vlastně ten současný pandemický zákon, který tedy tady prosadil Andrej Babiš se svojí vládou za pomoci vašich hlasů, ale rozšiřujete ho úplně nepřijatelným způsobem. Tak on už ten zákon i samotný sám

o sobě, jak jsem říkal, tak SPD bylo proti a bylo to pro nás nepřijatelné a čas nám dal za pravdu, samozřejmě, i ty soudy nám daly za pravdu, ty rozsudky soudů, desítky rozsudků už, ale to tady evidentně vlády vůbec nezajímá.

Takže to je ten moment, který je úplně klíčový, a tady opravdu je, to je opravdu problém, že v legislativní nouzi chcete toto protlačovat. Protože přece buď jsou tady podmínky pro nouzový stav, a pak to má nějaké parametry, tak aby docházelo co nejméně, aby nemohla být zvláště k omezování ústavních práv a svobod občanů, a to už jsem tady jmenoval ty příklady, anebo tady není stav, který by vyžadoval nouzový stav, což je současný stav například, takže přece politik si nemůže dovolit, ani žádná vládní většina, omezovat ústavní práva občanů jen tak šmahem. To se dělá v diktatuře. Ale přece já bych rád žil v demokratické společnosti a jsem zastáncem demokratické společnosti. A to je opravdu, tohle je tedy úplně jeden z klíčových momentů, který podle mě v podstatě nejvíc vadí asi občanům principiálně tuhletoho zákona. A jak jsem říkal, tak předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová z TOP 09 to dokonce předešle, v neděli, potvrdila v Partii na Primě, že aby vláda nezaváděla nouzový stav, tak jakoby chtějí dělat pandemický zákon, kterým ale mohou omezit lidi stejně jako v nouzovém stavu. No to je přeci úplně nepřijatelná úvaha tohle. Tak buď to tak je, nebo není. Ale není nic mezi tím, že můžete omezovat ústavní práva a svobody občanů zaručené ústavou, aby mohli normálně žít v České republice, jakoby, že se schováte pod pláštíkem běžného zákona a budete omezovat ty stejné svobody, které jsou možné jenom v rámci ústavního zákona. No to je šílený. To je šílený! Já jsem tedy nikdy nečekal, že se ve Sněmovně dožiji – nebo v Parlamentu, protože já jsem byl i senátor rok – vůbec takového otřesného momentu.

K § 2 odst. 2. Zde jsou uvedena opatření, která mohou uvedené orgány vydávat. Jen příkladmo, uvádíme několik výhrad k nim.

Písmeno b): Výslovně rozšiřuje okruh omezení, která smí uvedené orgány zavádět, ačkoliv dosud bylo toto oprávnění předmětem diskusí. Návrh zákona tedy zásadním způsobem – ten návrh toho vládního pandemického zákona – zásadním způsobem rozšiřuje pravomoci orgánů ochrany veřejného zdraví, ačkoliv cíle vyplývající z návrhu zákona lze realizovat jinou, ústavně konformnější a pro občanské svobody šetrnější formou. Tak o tom už jsem tady hovořil.

Písmeno c): Jde o zcela absurdní diskriminační ustanovení, které z celkového výseku podnikatelských činností výslovně a bez jakéhokoliv vědeckého argumentu reguluje konkrétní oblasti. A tohle je tedy mimořádně zajímavý moment, který zasluhuje pozornost. Takže vy chcete regulovat konkrétní oblasti, vybrané výslovně, aniž je to jakkoliv vlastně vědecky zdůvodněno, proč zrovna jenom tyto oblasti – holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry nebo solária, poskytování kosmetických, masérských, regeneračních nebo rekondičních služeb nebo provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže. Může někdo tedy vědecky zargumentovat, proč pouze tyto a ne jiné, nebo proč tyto a proč ne další? Samozřejmě my jsme proti tomu, to bych chtěl zdůraznit, ale tady jenom říkám, proč jste se rozhodli šikanovat a perzekvovat explicitně holičství, majitele a pracovníky holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, solárií, kosmetických, masérských, regeneračních, rekondičních služeb nebo provozování živností, při nichž je porušována integrita kůže? Proč jste se rozhodli perzekvovat a poškozovat zrovna explicitně tyto živnosti? To by mě zajímalo. Protože jakýkoliv vědecký argument pro toto prostě není, proč zrovna tyto a ne jiné. Samozřejmě z našeho pohledu nejlépe žádné, aby to omezování nebylo. Ale to je také šílené úplně, že vy si totalitně ukážete už předem na nějaké skupiny, a ty se teď budou klepat a třást, kdy a jak na ně přijde zase pohroma, přestože třeba investují do svého malého holičství nebo jsou to živnostníci a podobně, a co s nimi zase bude? A opět je to ve světle toho, že se tady domáháme například odpovědi, jak to bude s těmi kompenzačními programy, ke kterým prostě vláda usilovně mlčí, a nedává odpovědi zoufalým podnikatelům a živnostníkům, co tedy bude a co tedy není. Takže už ve světle téhle neschopnosti už tady biju na poplach, protože vy jste si vzali na paškál už tady konkrétní tisíce lidí, minimálně, potažmo jejich klientů tedy v tom případě, a tak to už jsou tím pádem miliony,

protože každý se musí jít ostříhat, tak prostě to není jen tak, že takhle si tam jen tak vyjmenujete seznam.

Právní předpis, zejména pak zákon, by měl obsahovat co nejobecnější úpravu. A v tomto případě jde tedy opět o příklad právního aktu, který se spíše podobá individuálnímu aktu či opatření obecné povahy.

Písmeno d). Jde o stejnou situaci, tentokrát diskriminující provozovatele koupališť a saun. Takže se znovu taky ptám, kde je nějaký vědecký argument, že koupaliště...? To nikdo neví. Ale omezovat explicitně, to ano.

Písmeno i). Zejména poslední část věty opakuje stejnou chybu, která byla soudy v minulosti vyčítána. Ustanovení § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jež bylo v posledním roce opakovaně zneužíváno pro svou obecnost. Ale to přeci tady řešily soudy, to jsme řešili už tady před dvěma roky. To je přeci ta formulace "a další protiepidemická opatření". S tím měla přesně přeci vláda problém před těmi téměř dvěma roky, kdy v podstatě bez... a právě to ty soudy rozporovaly přeci, že jo? Vyčítaly to, že vlastně vláda pod větu "a další protiepidemická opatření" schovala v podstatě úplně všechno možné. Ale to prostě není možné takhle dělat, protože je tady přesně ten rozpor s tím, s tou ústavou, kdy lidé mají právo pracovat, podnikat, společensky žít, soukromý společenský život, vzdělávat se, a nelze prostě jen tak na základě zvládnutí někomu si ukázat a najednou pod tato a další protiepidemická opatření schovat něco, co se zrovna někomu líbí, a vlastně ti lidé na to potom doplácí. Takže formulace "a další protiepidemická opatření", to je citát té formulace, bez jakéhokoli omezení či upřesnění tak fakticky činí ostatní ustanovení zbytečnými, neboť pod něj lze subsumovat téměř vše. A to je opravdu taky neuvěřitelný problém a je to neuvěřitelně taková totalitní diktátorská praktika vůči občanům. Co k tomu říct? To slovo tady opakují pořád, že je to děsivé. Ministerstvo zdravotnictví či krajské hygienické stanice mohou dle tohoto zákona, který navrhuje vládní pětikoalice, vydat de facto jakýkoli příkaz dle tohoto ustanovení, aniž by přitom musely a mohly prokázat, že jsou naplněny podmínky pro jeho vydání. Samozřejmě zejména s ohledem na absenci definice pojmu epidemie.

Písmeno m). Možnost přikázat testování zaměstnanců a jiných pracovníků na přítomnost onemocnění covid-19 je zcela bezprecedentním zásahem do práva na práci, ochranu lidské integrity, ochranu soukromí a osobních údajů a podobně. Zákonodárce ve stavu legislativní nouze dále ani nemohl dohlédnout důsledků, jaké toto ustanovení může mít na pracovněprávní vztahy vliv. Tak zákonodárce, tím myslíme vládní pětikoalici. Uvedené ustanovení navíc naráží na dva zcela zásadní věcné problémy: neznáme jediný vědecký důkaz o tom, že by jakékoli testování bezpříznakových osob mohlo mít jakýkoliv vliv na vznik a šíření či likvidaci epidemie covid; na českém trhu dle našeho názoru neexistují, a nevíme o nich ani v celosvětovém měřítku, techniky testování, jež lze provádět ne odbornými osobami, které ověřují přítomnost onemocnění covid.

Dále pojďme k § 3. Já si myslím, že tady musím znovu zdůraznit, protože se změnil mezitím pan předsedající, že tady zdůvodňuju, proč by to nemělo být v té legislativní nouzi. To je ta diskuse. Já myslím, že těch důvodů je tak strašně moc, že opravdu znovu vyzývám vládní pětikoalici v čele s premiérem Petrem Fialou, abyste stáhli tenhle návrh zákona. Abyste ho stáhli a netlačili to tady v legislativní nouzi, protože to je úplně šílený, šílený, vůbec nepřijatelný, i v této situaci nepřijatelný zásah na omezování ústavních práv a svobod občanů. Není tady žádná situace, a znovu to zdůrazňuji, která by... kdy by v České republice byly mimořádné okolnosti, které jsou zásadním způsobem, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnosti státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. To je ta definice toho, kdy může vláda navrhnout něco v legislativní nouzi. A to tady není. Naopak, opatření se rozvolňují, a vy tady navrhuje naopak další a maximálně široké omezování lidí.

Znovu bych chtěl zdůraznit, že ten váš argument, abyste byli připraveni na podzim, proto ať vám tady dáme bílko šek na omezování ústavních práv, abyste obešli ústavu, obešli jste případný nouzový stav, no tak to opravdu může napadnout jenom diktátora. Jenom totalitně smýšlející lidi. Kterým je vlastní omezovat občany, kteří je platí. No a ten argument je chybný, protože právě proto, že to navrhuje v legislativní nouzi, tak tím sami sebe usvědčujete, už jsem to říkal, že si to klidně můžete tady podat v srpnu. Když říkáte, že co bude na podzim. Otázkou je, jestli vláda bude taková ještě na podzim. Já si přeju, aby ne, abyste se rozpadli samozřejmě, abyste tady už nebyli. Ale to samozřejmě je jiná debata. Ale to je legitimní. To je legitimní politický přístup, protože je tady politická soutěž.

No, kdyby ministr Rakušan nezneužíval ministerstvo teď tím, že tady říká o SPD, že říkáme dezinformace, a pak z toho vyplynulo, že jim klesají preference už kvůli těm skandálům, a pak z toho vyplynulo, že ta dezinformace je, že říkáme, aby vláda, paní Černochová s panem Lipavským, aby nezatahovali Českou republiku do války na Ukrajině tím, že tam zvažují vyslání vojáků a vysílají tam municí. Takže my jsme řekli pravdu a on zneužívá ministerstvo zoufale už proti SPD, proti pravdě, protože sám má máslo na hlavě a ještě nevysvětlil financování STANu z neprůhledných zdrojů. Tak, další argumenty. Paragraf... Takže vy už jste dokonce, už někteří ministři, už dokonce až takhle spadli prostě na dno, že už zneužívají i ministerstvo dokonce proti politické konkurenci. Ale my chceme, aby byla ta politická soutěž férová. Abychom si tady diskutovali a argumentovali vzájemně a využívali zákon o jednacím řádu demokraticky.

Takže § 3.3. Jistě by bylo možné za pozitivní vnímat nutnost uvádět v opatřeních odůvodnění se stanoveným obsahem. Tuto povinnost však v sobě zahrnuje již i současné znění zákona o ochraně veřejného zdraví, a to minimálně na úrovni ustálené judikatury soudu. Nejde tedy o novinku, ale o výslovné zakotvení toho, co již v právním řádu zavedeno je. No jo, jenže tady to má určitý... tady je problém. Je to sice hezké, že to tam napíšete, ale tady už jsou vůbec, ten zákon jako takový už je problém. Takže tady už se věnuji trošku detailům, se tady věnujeme, ale ono totiž když vy ten zákon napíšete takovýmto... je to takový paskvil, který už... sami sobě už předkládáte tady pozměňovací návrhy, vládní poslanci, do toho vládního návrhu, což je úplně směšné, jak sami sobě přiznáváte, že tady předkládáte úplně paskvil a že je to špatně. Tak samozřejmě je problém, že když ten zákon je špatně napsaný a omezujete něco, co se omezovat nemá, tak to samozřejmě logicky nemůžete ani vysvětlit. Takže to jste si tady jakoby tam dopsali, ale v podstatě ten výsledek je špatný stejně tak úplně, protože nelze vysvětlit něco, co vysvětlit nelze logicky. Takže to je ten problém.

§ 6. Ve spojení s širokým rozsahem mimořádných opatření, jež návrh zákona předpokládá, může možnost zapojit do jejich realizace složky integrovaného záchranného systému představovat v praxi podstatné rozšíření pravomocí Ministerstva zdravotnictví. Nejde přitom zjevně jen o základní složky IZS. Takže to je takový spíš odbornější ještě, taková připomínka.

K § 9. Vládní návrh zákona zcela bezprecedentně omezuje nárok na náhradu škody vzniklé právními i fyzickými osobám ve stavu pandemické pohotovosti. Vztahuje se přitom nejen na škody vzniklé v důsledku opatření vydaných dle tohoto návrhu zákona, ale rovněž na škody vzniklé v důsledku opatření dle § 69 zákona o ochraně veřejného zdraví, a to bez ohledu na to, zda byla vydána během nouzového stavu, nebo mimo něj.

Je nutné zdůraznit, že se v současnosti převažující část odborné právní veřejnosti přiklání k názoru, že náhrada škody, kterou přiznává ustanovení § 36 krizového zákona, se v dobách nouzového stavu vztahuje i na škodu způsobenou opatřeními dle zákona o ochraně veřejného zdraví. Přijetím tohoto návrhu zákona tak tedy dojde nikoliv k zavedení možnosti náhrady škody se domáhat, ale k jejímu zcela zásadnímu omezení.

Omezení spočívají zejména v následujícím: Z náhrady je vyloučen ušlý zisk. To ve vztahu k podnikatelům znamená, že budou mít možnost na náhradu pouze svých nákladů. Přitom právě zisk představuje pro podnikatele jejich příjem, protože náklady jsou, nula k nule pojde. To

znamená, že návrh zákona zbavuje podnikatele nároku na příjem a ponechává je tak plně v režimu státní pomoci. A já si myslím, že tady u toho je potřeba se opravdu chvíli zastavit, protože vy jako vláda, vládní pětikoalice ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Piráti, chcete vlastně direktivně, v rozporu s ústavou, protože právo podnikat je v ústavě dokonce, je napsáno, že občané mají právo podnikat, to je přímo v Listině základních práv a svobod, která je součástí ústavy, takže vy je chcete omezit na základě běžného zákona, což je v rozporu s ústavou, ale zároveň je zbavujete nároku na příjem, protože z náhrady je vyloučen ušlý zisk. A v podstatě podnikatelé, vy jim pokryjete třeba nájem. Ale z čeho tedy mají oni žít, ti živnostníci a ti podnikatelé? Takže vy v podstatě protiústavně omezíte lidem pracovat, ale zároveň je plně odkážete na státní pomoc, která, jak víme, ani na opakované dotazy tady noví ministři nedokážou odpovědět, co s těmi kompenzacemi vlastně bude. S těmi, co už byly tedy mimochodem slíbené. Takže to... Jasně, kdyby tady byla nějaká schopná vláda, která je schopná říct, ano, když je A, B. Ale u vás se zatím ukazuje neschopnost, to znamená, v podstatě tady občané nic dobrého očekávat nemohou.

A znovu se vrátím k té pointě, že tady vaším jediným tématem v lednu je, celé vaší vládní pětikoalice, je pandemický zákon, korespondenční volba a soutěž o národního ptáka, místo abyste přišli s řešeními zdražování energií a potravin občanům, jako to dělá polská a maďarská vláda, která už konkrétní řešení prosazuje. Takže tady od vás opravdu nemůže pracující člověk v podstatě nic dobrého v tuhle chvíli čekat.

A co se týče, o jakých nákladech vlastně mluvím. Protože jak jsem říkal, vlastně na základě vašeho návrhu zákona vyplývá, že podnikatelé budou mít možnost pouze na náhradu svých nákladů. To znamená, přijdou vlastně o jakýkoliv příjem. Protože část toho zisku je pro ně logicky příjmem. Takže takové náklady pak lze s určitým zjednodušením rozdělit takto: náklady na mzdy, ano, s tím lze souhlasit s ohledem na ochranu zaměstnanců, náklady na energie, služby operátorů a podobně. To v zásadě znamená, že návrh zákona neumožňuje podnikatelům náhrady škody v podobě ušlého zisku, současně však garantuje příjmy energetických, telekomunikačních a podobně společností. Přitom jejich ceny v době zisku jistě zahrnují další náklady. V sobě zisk jistě zahrnují i další náklady, které v sobě často zahrnují opět zisk třetích osob. A z náhrady jsou vyloučeny náklady na protiepidemické prostředky. Zcela nepochopitelně nemají právnické ani fyzické osoby nárok na kompenzaci nákladů vzniklých v souvislosti s pořízením nebo používáním ochranných, mycích, čisticích nebo dezinfekčních prostředků, ačkoliv právě jejich používání může být na základě návrhu zákona přikázáno. Takže v tomto směru jde tedy rovněž o zcela zásadní omezení náhrady škody oproti současnému stavu. A my v SPD jasně říkáme, že pakliže stát něco povinně nakáže, tak to přece musí taky těm občanům a firmám hradit, když to povinně nakáže. Protože ti občané pak nemají volbu. To je prostě úplně jasné. Takže podívejte se, jak je ten váš zákon, prostě jak je špatně napsaný. Já už to slovo paskvil tady nebudu opakovat.

V § 9 odst. 3: Toto ustanovení upřesňuje postup, jímž se má poškozená osoba náhrady domáhat. Tento postup výrazně překračuje dosavadní požadavky právních předpisů, a ztěžuje tak poškozeným náhrady škody se účinně domoci. Za zcela absurdní považujeme zejména povinnost uvádět – cituji – počátek plynutí doby, ve které právo zaniká. Jak může laik tuto skutečnost zjistit a co to vlastně znamená?

V § 9 odst. 4: Ve spojení s odst. 3 ukládá poškozenému prokázat, že vzniku nebylo možné předejít ani zabránit. Ale jak má poškozený takovou skutečnost prokazovat? Škoda se navíc snižuje kromě jiného též o návratnou finanční výpomoc. To tedy znamená, že ačkoliv je osoba povinná v budoucnu výpomoc vrátit, na náhradu škody tímto způsobenou nárok nemá. Takže vidíte, jakým způsobem je ten návrh zákona úplně nepromyšlený. No hlavně je problém v tom, a na to tady znovu chci upozornit, že může způsobit skutečně fatální škody našim občanům. Fatální, nevratné škody našim pracujícím a vůbec slušným občanům. Těm nepřízpůsobivým nezpůsobí nic, protože ti mají ty dávky. Těm takzvaným nepřízpůsobivým. Takže vláda tady

cíleně... já vůbec nechápu, co to do té vlády vjelo, že takhle chtějí prostě poškozovat, nejasnými pravidly a těmito omezeními, slušné lidi.

V § 10: A znovu říkám, že mluvím tady v diskusi k bodu, proč to nemá být v legislativní nouzi. Já vím, že vládní poslanci, že je asi těmi argumenty nepřesvědčíme. Ale aspoň to, doufám, slyší veřejnost. A dají nám za pravdu, že prostě zákon takto omezující základní práva a svobody občanů v čase, kdy to není vůbec potřeba, a vláda to tady prosazuje, že je tam u toho prostě tolik právních výtek, že dokonce to tady musím vysvětlovat tři hodiny, že prostě to přece nejde, abychom to tady, abyste to tlačili v legislativní nouzi. A znovu vás vyzývám, abyste to stáhli. Můžete to udělat. Stáhněte, prosím vás, ten zákon, teď ho prosím stáhněte. Stáhněte tuhleto mimořádnou schůzi, hlasujte prostě, můžeme to udělat jednoduše, teď se bude hlasovat o tom, nebo bude se hlasovat za nějaký čas o tom, až tady vystoupí další diskutující, zdali souhlasíte, aby to bylo v legislativní nouzi. Můžete hlasovat ne, i vládní poslanci, stačí jeden tisk tlačítka. Jeden tisk. Jeden stisk vám stačí, aby to nebylo v legislativní nouzi. A zároveň když se bude schvalovat program této schůze, tak případně stačí, a je to na vás, zmáčknout ne, neschvalujeme program této schůze, a zcela elegantně tuto schůzi ukončíme, zcela elegantně ukončíme tuto schůzi a vy prostě přijdete s vaším návrhem. Ano, vy si můžete navrhnout, co chcete, my taky. Otázkou je, jestli se to projedná. Vy máte většinu. Tak máte prostě přijít s tím návrhem, máte přijít prostě normálním procesem, a aby to tady bylo prostě široce diskutované. Opravdu je otázkou, proč to takhle tlačíte za každou cenu. Když tady máme zákony na to, jak se postarat o občany, zákon o ochraně veřejného zdraví, takže ani nemusí mít obavu, že tady osmadvacátého něco skončí, a my se obejdeme bez toho totalitního pandemického zákona.

Takže teď jsem vám tady konkrétně navrhl, jaký by byl optimální postup, to znamená hlasování o legislativní nouzi, zmáčknete ne. Samozřejmě nemůžu vám tady přikazovat, jenom vám doporučuji, abyste se potom v médiích nebo někde nevymlouvali, že to nejde, že už to tady je ta mimořádná schůze, tak že s tím nelze nic dělat. Ne. Dvojí stisknutí tlačítka stačí. To znamená, proti legislativní nouzi, tím ovšem to nebude v legislativní nouzi, no a zároveň tím by bylo optimální ukončit i tu schůzi, protože pak to nemá smysl, a u programu schůze zmáčkněte ne, neschvalujete program schůze, tak jako to udělá SPD. A máme to dneska vyřízeno, hotovo – vyřízeno. Ale tím pro vás samozřejmě nic nemusí končit, protože vy si navrhnete ten zákon standardním procesem, standardním způsobem si ho vložíte a stejně si to tady na program zase dáte, ale ten proces bude minimálně už jiný, i veřejnost se bude moci zapojit do diskuse, i odborníci se budou moci zapojit do diskuse. A já si myslím, že tu diskusi demokratickou si to zaslouhuje. A samozřejmě my jsme proti tomu zákonu, to už říkám předem. Ale minimálně vidím, že ten časový prostor byste i rádi získali, cítím, někteří tedy z vás, aspoň pár z vás, protože tím, že tam dáváte ke svému vlastnímu vládnímu návrhu, už vládní poslanci dávají pozměňovací návrhy, čímž vlastně uznávají, že ten návrh je špatně napsaný, a o překot se tam dokonce má dát velký pozměňovák teď, který zase řadu omezení chce škrtnout, už se v tom nikdo nevyzná, v podstatě není ani prostor si to podrobně prostudovat a prodiskutovat i s odborníky, i vlastně by se to správně mělo diskutovat i s těmi profesními organizacemi, kterých se to týká. A vy se tady dotýkáte... vy tady chcete omezovat holiče, kadeřníky, bazény, koupaliště, nikdo to s nimi nediskutuje, ti lidi jsou zoufalí, píšou nám. Takže mělo by to mít normální průběh a to by bylo aspoň férové. Takhle dobře, máte stoosmičku, ale to by byl normální férový přístup. A to samozřejmě když přihlédnu k závažnosti těch omezení, co tam dáváte v rozporu s ústavou, tak samozřejmě by to bylo i adekvátní to prostě dneska stáhnout. Dvě stisknutí tlačítka, a je to hotovo. Je to hotovo a nemusíme se tady zbytečně potom přesvědčovat a měli bychom to vyřízeno. Tak já to za zbytečné nepovažuji, vás tady přesvědčovat, je to můj úkol a já bráním našeho voliče a svobodu a demokracii ze všech sil a budu to dělat i do budoucna. Ale myslím si, že bychom si mohli tuhle věc i vzájemně uvědomit.

Co se týče dalšího paragrafu, který taky je problém, tak je to § 9 odst. 4, kdy... Tak o tom už jsem hovořil, to je o té návratné finanční pomoci.

Takže § 10. Návrh zákona zavádí v některých případech až drakonické sankce pro případ nedodržení mimořádných opatření. Ano, a toto taky bylo diskutováno. Tady to taky bylo diskutováno, je potřeba to říct nahlas. Lze tak například uložit za porušení... takže vláda, vláda chce uložit, abychom to řekli adresně. Takže vláda Petra Fialy chce uložit za porušení toho, když protiústavně omezí ústavou garantovaná práva a svobody občanů, tak za porušení podmínek provozu hromadných prostředků, omezení činnosti obchodů či služeb, podmínek konání akcí, za porušení povinnosti nosit ochranné či užívat mycí, čisticí, dezinfekční prostředky apod., v tomto konkrétním případě pouze při poskytování zdravotních či sociálních služeb, tak vláda chce uložit pokutu až tři miliony korun. Tři miliony korun u právnických osob a OSVČ a milion korun u fyzických osob nepodnikatelů. Ano, jsem zase slyšel, že to zase chtějí snižovat, protože tady SPD vytváří tlak spolu s občany, protože se vláda zbláznila úplně. Tři miliony! Tři miliony pracujícím lidem! Tři miliony lidem, co chodí do práce! Jim chtějí lípnout za to, když jim vláda protiústavně omezí podnikání, že nebudou moct třeba kadeřnice... Kadeřnice nebude moct jít do práce, potřebuje si vydělat, má rodinu, i kdyby ji neměla, tak potřebuje prostě mít peníze, tak chce jít do práce, a vy normálně třeba kadeřnici, paní, která strhává lidi, pracuje od rána do večera na nohou, tak vy za to, že vy jí protiústavně nadiktujete omezení obchodu či služeb, že nemůže chodit do práce, tak ještě chcete živnostníkovi, živnostnici udělit až tři miliony pokuty. Já myslím, že jste se úplně zbláznili normálně v tý své aroganci. Jako jste normální, vládní koalice? Pracujícímu člověku, živnostníkovi, kterému omezíte služby, chcete vyhrožovat třímilionovou pokutou? No to je úplně neuvěřitelný. Tak to je šilený tedy, musím říct.

A u fyzických osob nepodnikatelů milion korun pokuta! Já bych chtěl vysvětlit, co to znamená, že chcete dát až milion pokutu, milion korun pokutu, fyzickým osobám nepodnikatelům. Těm podnikatelům, to už jsem vysvětlil na příkladu živnostníků. Takže třeba důchodkyni babičce, důchodci, který nebude mít například roušku nebo si neumyje ruce dezinfekčním prostředkem, když to zjednoduším, ale to nemusím zjednodušovat, to je váš paragraf, proto my to tady rozporujeme, že to máte špatně napsané a že je to celý paskvil, tak vy chcete důchodci dát pokutu milion korun až, vyhrožujete... Kde na to má vzít? Milion pokut dát například seniorovi nebo seniorce, třeba osmdesátiletému důchodci, za to, že si nevezme v tu danou chvíli roušku nebo nepoužije dezinfekční prostředek? Vy jste blázni! Vy jste se zbláznili. Nezlobte se na mě. Já myslím, že to není výraz v rozporu s jednacím řádem Sněmovny, není vulgární. (Někdo zleva: Není.) Jo, tady i lékaři volají, že blázen není nic vulgárního. Takže to je neuvěřitelný. A tady mi dovoluňte, pane předsedající, trošku se zamyslet a udělat si takovou řečnickou pauzu malinko, ale pár sekund, aby byl dostatečný prostor, abychom se všichni zamysleli, co tady navrhuje tahleta vládní pětikoalice. Milion pokutu fyzickým osobám nepodnikatelům, to je třeba zdravotně postižený člověk. Ale kdokoli, i kdyby pracující člověk. Milion korun? A tři miliony korun paní nějaké živnostnici nebo pánovi, který se potřebuje živit a jít do práce? Vy jste šilenci. To je šílená vláda tohle.

Ano, slyšel jsem, že právě, jak jsem říkal, zase zvažujete nějaké snížení. Pravda, tyto pokuty prosazovala i minulá vláda Andreje Babiše. To je pravda, to si zase řekněme. My jsme hlasovali proti. SPD bylo proti, protože takovéhle drakonické pokuty, to se zase někdo úplně zbláznil. No tak my víme kdo, o tom mluvíme, je to vládní pětikoalice. Hrozný, hrozný, hrozný.

Musím tedy říci, že – a tady zároveň upozorňuji, jak jsem už říkal, že návrh zákona současně znemožňuje náklady na pořízení respirátorů, roušek, dezinfekcí apod. uplatnit jako škodu. To znamená, vy jste dostali úplně do klinče, úplně jste dostali do klinče slušný pracující lidi. Ale i ty nepracující samozřejmě v tom smyslu, že jsou to třeba důchodci nebo zdravotně postižení lidé, nemluvím o těch nepřizpůsobivých, těm naopak pomáháte.

§ 12. Rozhodnutí o některých přestupcích má být zapsáno do rejstříku trestů. No tak to je teda další síla. V takovém případě by pak pachatel takového přestupku nebyl považován za osobu bezúhonnou pro účely jiných řízení a podobně. Takže vy dokonce... No to je fakt neuvěřitelný ten váš pandemický zákon. Takže rozhodnutí o některých přestupcích, které vy

tady protiústavně navrhnete, omezíte občany v jejich základních lidských právech, tak dokonce chcete, aby tahleta covid šikana, která vůbec není teďka namístě, ani předtím teda nebyla namístě tímto způsobem, co to bylo prováděno, ano, ochrana zdraví občanů ano, ale ta plošná opatření... Ostatně soudy nám daly za pravdu, nebudu nosit dříví do lesa, jsou tady desítky rozsudků soudů, které to rušily jako protiústavní, protizákonné.

Na tom, že je potřeba chránit občany a chránit jejich zdraví, a my říkáme zacílit na ochranu ohrožených skupin, se všichni shodujeme. Všichni chceme chránit zdraví občanů, ale máme na to jiné názory, jakým způsobem to přesně provádět. Takže to rozhodnutí o některých přestupcích je neuvěřitelné, protože vy chcete zapisovat do rejstříku trestů, udělat trestané osoby z těch, kteří – a už ty osoby nebudou bezúhonné – nebudou postupovat podle vašich příkazů a pandemického zákona. Taková úprava je pochopitelně z našeho pohledu, ale i z pohledu právníků, zcela nepřiměřená.

K § 13. Návrh zákona převádí věcnou příslušnost, pravomoc, k rozhodování o zrušení mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví, a to i těch vydaných na základě zákona o ochraně veřejného zdraví, z krajských soudů na Nejvyšší správní soud. Návrh rovněž znemožňuje podat ve věci kasační stížnost, tedy zavádí jednoinstanční řízení. Tento v praxi zcela neověřený model – podobná řízení jsou známa jen ve výjimečných situacích, jakými jsou některé spory ve věcech volebních či ve věcech týkajících se činnosti politických stran či hnutí – dle našeho názoru může vést k zahlcení Nejvyššího správního soudu a rovněž tak Ústavního soudu, neboť jedinou možnou obranou proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zůstane zcela mimořádný institut ústavních stížností, který bude ještě více nadužíván, než jak je tomu nyní.

Krátce řečeno, vy to vlastně v tom zákoně formulujete tak, že je to obšancované drakonickými pokutami, obšancované tím, že budou mít záznam v rejstříku trestů. No to je neskutečné, co vy tady zavádíte. A zároveň aby nebylo možno podat ani kasační stížnost a podobně, abyste omezovali dokonce i tu možnost se vlastně soudně ohradit. Problém je, že samozřejmě to zahlcení Nejvyššího správního soudu tady hrozí, už jsem o tom hovořil. Protože těch právních výhrad proti vašemu zákonu – a teď vidíte, že se celou dobu věnuji ne nějakým politickým výhradám, ale to jsem tady taky říkal, to je to, že my chceme svobodu a demokracii, a vy ji naopak chcete osekávat, to je samozřejmě náš politický názor, SPD, vy máte zase jiný politický názor. Máte to tak obšancované, já vůbec nechápu, jak ministr zdravotnictví Válek spolu s vládou můžou vůbec takovýhle zákon na vládě hlasovat. Jak tohle můžou vůbec dělat? Vy tady tím úplně ztrácíte čas. To znamená, že vy dokonce chcete šikanovat a perzekvovat ty občany tak, aby už neměli skoro žádné odvolání. Takže na základě právě toho vašeho vágního zákona se to samozřejmě úplně nabízí.

Znovu říkám, když na základě dosavadního pandemického zákona, který prosadila vláda Andreje Babiše, jsou tam už desítky těchto soudních rozsudků, nebo těch soudů a desítky rozsudků, tuším cca třicet, nebo možná už i více, tak samozřejmě, a to ten pandemický zákon, přestože taky omezoval práva občanů, a my jsme s tím nesouhlasili a nesouhlasíme, tak vy to tam překlápíte už celé, ten nouzový stav, takže pochopitelně logicky přímou úměrou lze očekávat v případě, že tato opatření budete zavádět, že těch podání k soudům může být i násobně více. Prostě jich bude mnohem více. A co se týče Ústavního soudu, který je jedinou možností odvolání vůči Nejvyššímu správnímu soudu, tak kdo myslíte, že z občanů je schopný podávat ústavní stížnost? Byť i dobrou ústavní stížnost si právníci řeknou klidně šestimístnou částku. Přeci to je šílený. To je šílený. Proto vás chci znovu vyzvat k tomu, abyste se chovali demokraticky, abyste dodržovali ústavu.

Jinak tím, že samozřejmě ten zákon je tak špatně připraven, tak jak jsem říkal, to, že to může vést následně k zahlcení Nejvyššího správního soudu, samozřejmě až v okamžiku, kdy vy budete případně aplikovat ta opatření, tak to povede rovněž k prodloužení přezkumu i mimořádných opatření, protože tam je samozřejmě určitá kapacita. Protože navíc mají být tyto spory řešeny přednostně, tak tím může mimochodem snadno dojít k paralýze jakýchkoliv jiných

řízení před Nejvyšším správním soudem mimochodem. Takže nejenom že tady občany dáváte jakoby do vězení úplně, a znovu zdůrazňuju, ať tady nikdo neříká argument: no jo, ale my jenom v případě potřeby. Tak jsme demokracie a je tady ústava, nebo není? To přeci vůbec nejde, aby nějaký politik měl, když se mu zachce, tak v případě potřeby ukázu a omezím občany. To nejde. Znova říkám, to je zvuče a diktatura v takovém případě. A to, že má někdo dobrou vůli, na to se tady nehraje. Protože v dobré vůli se tady privatizovalo v 90. letech. V dobré vůli se dělala spousta dalších věcí. Vždycky řekli "myslel jsem to dobře" a ve finále si vlastně všechno zaplatil občan, všechny tyhle tunely a všechny tyhle další věci.

Mimochodem, tento návrh, to znamená zrušení dvojinstančnosti soudního řízení, zřejmě představuje i porušení práva na soudní ochranu, garantovaného například v článku 36 Listiny základních práv a svobod.

§ 14. Za pozitivní přínos návrhu zákona by bylo možno považovat výslovné ustanovení o tom, že soudy při řešení trestných činů spáchaných během pandemické pohotovosti mohou k této skutečnosti přihlídnout pouze v případě, že trestným činem byl poškozen či ohrožen zájem společnosti na zvládnání epidemie covid-19. I to však již bylo v minulosti judikováno, a jde tedy pouze o výslovné zakotvení existujícího stavu. Takže to je spíš taková připomínka.

§ 18. Návrh zákona obsahuje novelu ustanovení § 62a zákona o ochraně veřejného zdraví. Ta otevírá prostor ke zcela bezprecedentnímu omezení práva na ochranu osobních údajů a soukromí, když ukládá Ministerstvu zdravotnictví pravomoc vytvářet mobilní aplikace pro účely epidemiologického šetření, údaje z ní užívat a dále sdílet. Nic přitom s ohledem na ostatní ustanovení návrhu zákona zřejmě nebrání tomu, aby Ministerstvo zdravotnictví formou mimořádného opatření zvýhodnilo uživatele takové aplikace proti ostatním, a tím de facto omezilo deklarovanou dobrovolnost instalace a užívání. Umožňuje dokonce nakládání s osobními údaji bez souhlasu subjektu údajů zcela mimo rámec nařízení GDPR.

Takže tímto by ministerstvo mohlo dokonce získat větší pravomoc k nakládání s takzvanými lokalizačními údaji, než mají orgány činné v trestním řízení. No to samo o sobě je přeci také bezprecedentní omezení práva na ochranu soukromí. Takže kdo tam na to bude koukat, kde kdo z vás je, nebo jak to vlastně bude? Uvedené ustanovení navíc ministerstvu umožňuje přenést část výkonu svých pravomocí na soukromý subjekt, což v takto citlivé oblasti představuje další porušení ústavním pořádkem garantovaných práv. Takže to taky není v podstatě vyjasněné, to nakládání s těmi lokalizačními údaji. Dnes jsou to orgány činné v trestním řízení, je tam nějaké povolování soudů, je tam nějaký dozorový státní zástupce. A tady v podstatě na základě běžného zákona... Jak to vlastně myslí? Ty lokalizační údaje – kde, jak a kdo s tím vlastně bude nakládat? Takže to je další výtky k tomuto.

Tady bych chtěl, co se tohoto týče, poděkovat ještě jednou analýze Institutu práv a občanských svobod, kteří to velmi hezky zanalyzovali. Já se potom ještě přihlásím, protože tady mám těch materiálů víc, a pro tuto chvíli děkuju za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byl pan předseda Okamura, a já tedy přečtu omluvy, které dorazily. Omlouvá se paní poslankyně Klára Dostálová z dnešního jednání ze zdravotních důvodů, dále se omlouvá mezi 15. a 16. hodinou pan poslanec Gazdík z pracovních důvodů, a ten se pak omlouvá mezi 18.30 a 20. hodinou z pracovních důvodů, pan ministr Gazdík. To byly omluvy.

Dále mám do obecné rozpravy k posouzení, zda stav legislativní nouze trvá, přihlášeného pana poslance Fialu Radima. Pokud tady není, asi jeho přihláška propadá. Chci se zeptat, jestli je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy k návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. (Ze sálu: Máte na papíru napsané přihlášky.) Tady, rozumím. Tak dále jsou přihlášený písemné přihlášky a je tu přihlášen pan kolega Bašta.

Poslanec Jaroslav Bašta: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, když projednáváme otázku legislativní nouze u tohoto zákona, tak jsem si musel vzpomenout na Orwellův román 1984. Protože mám takový pocit, že ti, kteří dávali ten zákon dohromady, ho také četli a využili. Jenom nepochopili jednu věc. On to tehdy napsal jako varování před nástupem totality. Vy v tom zákoně to berete jako návod k použití. Mluvil o tom pan předseda Okamura poměrně dlouho.

A já bych se trochu chtěl vrátit k tomu, co inspirovalo George Orwella k napsání románu, který tak pozoruhodně s obrovským odstupem skoro 74 let odhadl, jakým způsobem se bude ta totalita projevat. Nechápal, nevěděl třeba, že mohou přijít SMS, ale už tedy věděl cosi o televizi a o kamerách, o sledování...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, já vás přeruším. Prosím ostatní, kteří hovoří, aby případně odešli ze sálu, abyste měl prostor a klid hovořit. Děkuji pěkně. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Jaroslav Bašta: George Orwell totiž vycházel z událostí, které se staly ve 30. letech v Německu mimo jiné tedy, protože jeho román je taková studie dopadů totality v jednotlivých režimech. On nepsal jenom o Stalinovu Sovětském svazu, ale on si také všiml nástupu dvou totalit, které přišly k moci volbami. Dokonce by se dalo říci svobodnými parlamentními volbami. V roce 1930 v Německu, v roce 1946 v Československu.

A když se podíváte na tyto události právě z hlediska technologie moci, technologie toho, jak se připravuje nástup totality přes parlament, tak si musíte všimnout několika opravdu výrazných momentů. První z nich je to, že je zapotřebí, aby došlo k nějaké události, která odůvodní použití mimořádných legislativních prostředků. Protože to byly dřevní doby, tak se tenkrát třeba zapálil parlament, zapálil se Reichstag, nebo se udělala demonstrace na Staroměstském náměstí, pochodovali ozbrojení milicionáři. Dneska si vystačíme s pouhou pandemií, a protože to je takový docela dobrý návod k tomu, jak dosáhnout takové míry totalitarismu, o kterém se dokonce, řekl bych, v leccems ani Georgi Orwellovi nesnilo. Víte, ty totality, které znal on, tak byly, víceméně zasahovaly v rovině politické. Ta covidová totalita, a o tom tady byla před chvílí dlouhá řeč, covidová totalita zasahuje přímo osoby, zasahuje jejich rodiny, zasahuje vlastně zcela intimní záležitosti člověka jako takového.

Dá se to, když to převedu na jiný formát, takový, který je tomu podobný, tak já pak už znám jenom jednu takovou formu toho, jak se to může stát, co se může dít, a z ideologického hlediska to byl jeden známý, který byl z Íránu, žil tady dlouho, a pak po nějaké době se vrátil domů. A v okamžiku, protože byl tady naučen, tak ho vůbec nenapadlo, že třeba náboženská policie sleduje takové věci, jakým způsobem jde muž na toaletu. A protože si u toho nedřepl, ale zůstal stát, tak byl zatčen.

A když se podíváte na to, jakým způsobem může působit to, co si čteme v tom zákoně, tak se dostaneme od roviny těch politických totalit na rovinu totality téměř zdravotní, téměř intimní. A to je jeden, řekl bych, jeden z momentů, který musí varovat. A musí varovat právě proto, že k tomu, aby mohl být podobný zákon přijat, tak prostě o něm nelze diskutovat demokraticky. Je o něm třeba diskutovat v nějakém urychleném režimu, režimu, který odmítne logické argumenty projednávání, režimu projednávání, který je silový. Protože prostě vůbec nezáleží na tom, jaké to bude mít dopady. Nezáleží na tom, že sami ti, kteří ho předkládají, podle toho, co zaznělo, tak už chápou, jaké to může mít důsledky. A oni mají 108 hlasů, takže jak už jsme slyšeli, tak to prosadí. Ale neuvědomují si, co tím mohou způsobit. Protože já když jsem dával rozhovor nějaké novinářce, která se mě ptala na to, co, vždyť je to jenom do listopadu nebo do konce, tak já na základě historických zkušeností se obávám spíše toho, že když už prostě bude takový pěkný totalitní pandemický zákon, tak ona se vždycky nějaká pandemie najde. Protože jako pro případ nouze je to velice dobrý vynález.

Ale zároveň je tu ještě jeden takový nepříjemný historický moment, a to je to, že se nacházíme v mimořádné situaci, v situaci, která většinou v historii hrozila tím, že to skončí nějakými nepříliš dobrými výsledky právě z hlediska celé společnosti, celého státu. Pokaždé, když vypukly nějaké revoluce, tak to bylo v době, kdy po dlouhém období prosperity, klidu, míru, sociálního smíru přišel zlom, a najednou se začalo dařit hůř, klesly příjmy, zvedla se inflace. Takže lidé přicházejí o peníze, které mají uložené na účtech. Platby, které budou mít za energie, tak budou takové, že je nebudou schopni pokrýt. Způsob, kterým jim pomáhá vláda, vlastně většinu slušných lidí ponižuje, protože budou muset jít a poníženež žádat o to, aby jim bylo nahrazeno to, co vždycky platili. A do toho ještě přijdete s pandemickým zákonem, který dokáže zlikvidovat živnostníky, lidi, kteří jsou vždy solí každé země, základem střední třídy, základem vlastně západní civilizace, tak jak se vyvíjela v těch posledních minimálně 70 letech, nebo 75 letech od skončení druhé světové války především na západě Evropy. Prostě civilizace, která se opírá o střední třídu, která je strukturovaná. Oproti tomu byly třeba země třetího světa, v Jižní Americe, kde to složení vypadá a vypadalo vždycky úplně jinak.

Základem Evropy je velmi nízká vrstva, málo lidí, kteří žijí na hranici bídy, případně mírně pod ní, pak je velká, hodně strukturovaná střední třída a nad tím byla vždy poměrně nevýrazná vrstva bohatých. Dneska se to mění, ten jihoamerický model, kdy je tak třetina lidí, která žije pod hranicí bídy, případně na ní, pak lidé, kteří jsou rádi, že jsou zaměstnaní, ale nemají ani příliš mnoho majetku, ani příliš velký vliv, a nad tím je pak ta vrstva těch, kteří jsou dostatečně bohatí a kteří mají všechno a rozhodují o politice. A my se mimo jiné, i díky tomu covidu, prostě pomalu posouváme do modelu toho třetího světa, kdy začíná zvolna růst počet těch, kteří žijí pod tou hranicí bídy, případně jsou těsně nad ní, vzrůstá závislost občanů na státu, právě ta ekonomická, a na konci toho pak bude obrovská deziluze. Obrovská deziluze z toho, co se stalo. Obrovská deziluze z toho, jakým způsobem se k nim chová jejich vláda, která má opravdu jenom dvě starosti, které jsou vlastně – jedna, jak se udržet u moci. Protože máme pandemický zákon, který je taková pojistka, kdyby se jako příliš nedařilo, tak se to nemusí svádět jenom na vládu předchozí a na předchozího premiéra, ale bude mimořádná situace, protože na ni máme ten zákon, a tím se dá odůvodnit to, proč něco není, něco nejde. A druhá věc pak je, že mají zákon o korespondenční volbě, která může, jak ukázaly příklady, ve Spojených státech pak zejména a vedle v Rakousku, dokázat i to, že se ty volby mohou vyvíjet tak, jak bude naplánováno, nikoliv jak budou chtít občané.

A v tomhle momentě je pak tady jedno jediné opravdu velké nebezpečí a to je to, že těch lidí, kteří chodí a demonstrují, nebude pár tisíc. Nebude jich jenom pár desítek tisíc. Ale až skončí léto, přijdou účty za elektřinu, zjistí se, co všechno se mezitím stalo, co všechno nefunguje, tak potom se dostaneme do situace, ve které se v zemích méně civilizovaných odehrávají revoluce. V zemích, jako je Česká republika, to většinou pak bývají předčasné volby. A já si myslím, že tím, že jste předložili takovýto kvalitní pandemický zákon, který ukazuje všem, že nejde o demokracii, jde jenom o moc, jde jenom o to, jak získat dlouhodobě prostředky k tomu, jak ovlivňovat situaci v případě, že se nebude dařit politicky, že jste přijali... že přijímáte zákon, který jedna právnička velice hezky přirovnala k tomu – prostě ten zákon má stejnou logiku, jako kdybyste se rozhodli, že je třeba udržovat protipovodňová opatření, i když neprší, ale dáme to do zákona, protože se to může hodit.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, já se omlouvám, bavíme se – tady jsme stále v tématu, kdy máme posoudit stav legislativní nouze, neprojednáváme samotný zákon. Tak vás jenom poprosím, abyste se věnoval tomu tématu. Věřte, že takto budu volat k zodpovědnosti všechny poslance napříč politickým spektrem. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Bašta: Stav legislativní nouze je právě tím znakem toho, o čem tady mluvím. Jestliže je třeba přijmout kontroverzní zákon, jestliže je třeba přijmout zákon, který může změnit rovnováhu a znamenat to, že naše politika se začne vracet více k totalitarismu, tak

se to dá udělat jenom tím, když se o tom příliš nemluví, když se to spláchne rychle, během jednoho dne, když se nebude brát ohled na názory právníků, na názory odborníků, na názory lidí, na názory opozice, ale prostě prosadí se to silou.

Občas mi způsob toho prosazování silou připadá podle některých těch projevů tak, že jak jsem již zmínil toho George Orwella, tak někdy si vzpomenu také na Farmu zvířat. Proto bych docela rád, kdyby tato Sněmovna, a zejména pak vládní koalice, si uvědomila, že přijetí podobného zákona v sobě skrývá obrovská nebezpečí do budoucna. A způsob, kterým je prosazován, to znamená, naprosto bezprecedentně se rozhodnete v době, kdy všechny státy kolem nás uvolňují pandemická opatření, tak najednou Česká republika usoudí, že tady pandemie řadí takovým způsobem, že si zaslouží pandemický zákon, který překonává i všechno, co bylo předtím, on jistým způsobem tedy překračuje i ty možnosti, které dává nouzový stav. Asi nejlepší způsob, jak se s tím vypořádat, je stáhnout ten zákon a začít ho projednávat normálním způsobem a změnit ho natolik, aby byl přijatelný ze všech hledisek, ale především z hlediska demokracie a z hlediska budoucnosti České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Výborný. Jinak přečtu pořadí, s přednostním právem se hlásila pak paní ministryně (předsedkyně) Schillerová a pak bychom pokračovali v písemných přihláškách. To znamená, že se připraví pan poslanec Kobza, poté pan poslanec Koten a nakonec propadla přihláška pana předsedy Radima Fialy. Tak to jenom, jak je to s pořadím jednotlivých vystupujících.

A teď faktická poznámka, pan poslanec Výborný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já bych se rád vyjádřil k tomu stavu rozpravy, kterou tady vedeme o potvrzení – připomínám – o potvrzení stavu legislativní nouze podle § 99 odst. 4 jednacího řádu.

Já jsem pečlivě poslouchal pana poslance Baštu a neměl jsem ten dojem, že by zde ve svém vystoupení hovořil čistě o stavu legislativní nouze, až na samém konci svého příspěvku. V tuto chvíli skutečně nemáme probírat věcnost samotného návrhu, o kterém máme potom jednat v legislativní nouzi, a to je novela pandemického zákona, ale máme se bavit o tom, zda trvá, či netrvá a je důvodné, či není důvodné projednávání tohoto zákona ve stavu legislativní nouze podle § 95 odst. 5 zákona o jednacím řádu.

Na základě toho, co jsem zde nyní řekl, se domnívám, i na základě stanoviska legislativního odboru Poslanecké sněmovny, že proto, abychom skutečně dodrželi to, že jednáme o zákonu, který potřebujeme schválit, který byl předložen tak, aby byl schválen ve zrychleném řízení ve stavu legislativní nouze, tak je zde důvodný zájem na tom, abychom to jednání vedli racionálně, a to také v nějakých přiměřených časových možnostech, tak aby opozice byla slyšena, ale tak aby také se o zákonu mohlo věcně jednat a hlasovat. Proto mi dovoluňte navrhnout teď procedurální hlasování a omezit řečnickou dobu v rozpravě o stavu legislativní nouze podle § 99 odst. 4 na dvakrát pět minut, a to v souladu s § 59 odst. 1 a 2 jednacího řádu.

Ještě jednou tedy prosím, pane místopředsedo, abyste dal teď bezprostředně hlasovat procedurálně o omezení řečnické doby na dvakrát pět minut v této rozpravě o stavu legislativní nouze. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Vnímám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými registračními kartami. Mezitím jsem zagongoval, aby mohli do sálu dorazit i ostatní poslanci. Zazněl procedurální návrh, o kterém bychom měli hlasovat bezprostředně. Počkám, až se ustálí počet přihlášených.

Jenom zopakují, že pan předseda Výborný navrhl procedurální návrh omezení řečnické doby na dvakrát pět minut v rozpravě k potvrzení stavu legislativní nouze. Počet poslanců se ustálil.

Já tedy zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 bylo přihlášeno 137 poslanců, pro hlasovalo 78, proti 58, 1 se zdržel. Tento procedurální návrh byl přijat. Konstatuji, že nadále budeme postupovat tak, že každý řečník může vystoupit dvakrát po pěti minutách.

Já se vrátím k rozpravě. Do té, jak jsem avizoval, byla s přednostním právem přihlášena paní předsedkyně Schillerová. Pak se hlásí s přednostním právem pan poslanec Fiala. Paní poslankyně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové... Počkám chvíli...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, prosím, abyste se ztišili, případně šli diskutovat do a umožnili paní předsedkyni hovořit. Paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Dnes tu máme projednat novelu pandemického zákona, jeden ze zákonů, který rozděluje nejen politickou scénu, ale, a to já považuji za mnohem podstatnější, rozděluje společnost. Všichni jsme to mohli vidět minulý týden, kdy se zde před Sněmovnou spolu s demonstranty objevila dokonce šibenice. Tedy symbol, který do demokratického světa nepatří. I proto jsem ho hned odsoudila. A nejen já, ale i řada dalších poslanců a politiků. Tím to ovšem nekončí. Nyní o víkendu se situace posunula ještě dál. Tentokrát se totiž šibenice objevila již přímo před domem mého stranického kolegy Iva Vondráka. Bez jakékoliv nadsázky bych chtěla říct, že toto je opravdu za hranou. My všichni bychom si zde měli uvědomit vážnost situace a přestat ji bagatelizovat slovy, že protesty proti tomuto zákonu vede jen malá část společnosti. Tím to ovšem nekončí. Tisíce e-mailů, činy jako tento, protesty veřejnosti a tak podobně, to vše by pro nás zákonodárce mělo být jasným signálem, že ten sporný návrh je třeba důkladně probrat. Nechat smysluplnost posoudit odborníky, a především ho musíme vysvětlovat veřejnosti. Měli bychom naslouchat i jejímu názoru. Teprve pak dělejme další rozhodnutí. To musí platit především pro vládu.

Ostatně je pravda, že už přijetí původního zákona neprobíhalo tak, jak by mělo. Byl přijímán narychlo, pod neskutečným tlakem tehdejší opozice, a navíc ještě v mimořádně složité pandemické situaci. A co si budeme povídat, také se to plně ukázalo, když řadu důležitých opatření shazoval soud. Mám pocit, že teď se chce vláda zachovat ještě hůře. Epidemická situace je jiná, než byla, opozice ji nikam netlačí, na diskusi je čas, stejně jako na vysvětlování veřejnosti. Ale my jsme zase ve stejné situaci jako před pár měsíci. Jen nyní už ne opoziční, ale vládní koalice chce opět protlačit na stůl svoje představy a nápady bez ohledu na to, zda to dává smysl, nebo ne.

Já myslím, že je teď namístě, a hlavně pro dokreslení celého kontextu je důležité si připomenout, kdy se původní pandemický zákon tvořil a jakým způsobem se přijímal. Jistě si všichni vzpomeneme na únor loňského roku, kdy pandemie vrcholila a situace v nemocnicích po celé republice byla kritická. V těch dnech byly v nemocnicích jednotky volných míst. A přesně v tu nejhorší dobu odmítly strany tehdejší opozice a dnešní koalice prodloužit vládě nouzový stav. Byla to vlastně naprosto absurdní situace. Zatímco média psala o tom, kolik který kraj má k dispozici volných lůžek, tak druhá zásadní zpráva dne byla, že Sněmovna neprodloužila nouzový stav.

Já si teď dovolím malou odbočku. Šlo o čistě politické rozhodnutí tehdejší opozice, která se zachovala podle hesla čím hůř pro vládu, tím lépe pro nás. Je potřeba, aby si už současná koalice uvědomila, že to byla ona, která podstatně ztížila práci všem, lékařům, sestřám, záchranářům a v neposlední řadě všem rodinám, kterým se některý z jejich členů dostal do nemocnice. My takto postupovat opravdu nebudeme. A myslím, že je to znát i na tom, jak jsme v komentování covidových opatření zdrženliví. A že by bylo co kritizovat! Covid není politika, covid je nemoc.

Ale zpět k pandemickému zákonu. Jistě si také vzpomenete, co se dělo v těch dnech následujících. Hejtmani bez ohledu na politickou příslušnost požádali vládu o to, aby nouzový stav vyhlásila znovu, protože jim jednoduše chyběl jakýkoliv nástroj, kterým by mohli s pandemií bojovat. Vláda nouzový stav na základě jejich žádosti vyhlásila na 14 dnů, ale opozice si to explicitně a bez ohledu na to, co se dělo za zdmi Sněmovny, podmínila přijetím pandemického zákona. Ale to samozřejmě nebyl konec. Vláda takový zákon poslala do Sněmovny, ale opozice si ho chtěla upravit. A tak začala jednání mezi naší vládou a opozicí a opozice si do něj nadiktovala a prosadila své požadavky. Ten výsledek všichni známe, byl to politický kompromis. Ale v danou chvíli jediná cesta, jak jsme mohli pandemii řešit. Z nouzového stavu se stalo sprosté slovo. Ale bez něj se s tou kritickou situací nebylo možné vypořádat. Jedním z klíčových parametrů toho zákona byla jeho omezená platnost, a sice do konce února letošního roku.

Dnes je situace jiná. Potýkáme se s variantou omikron, která má prokazatelně menší zdravotní rizika. I tak nám však na tuto nemoc umírají desítky lidí denně, dvacet jedna až sedmítýdenní průměr. Doposud navíc neznáme všechny dlouhodobé zdravotní dopady této nemoci. Kromě těch prokázaných, jako je chronická únava, nespavost, neschopnost se soustředit, jsou k dispozici studie, které naznačují, že covid způsobuje v nemálo případech například poškození srdečního svalu. O tom se nyní nemluví. Ba co víc, z některých kroků vlády by člověk snadno nabyl dojmu, že covid vlastně zmizel, nebo minimálně nepředstavuje žádné riziko. Ministerstvo zdravotnictví rezignovalo na jakoukoliv podporu očkování proti této nemoci. Všechny řeči o připravené kampani na podporu očkování, o door-to-door očkovací strategii anebo 200 tisících PCR testech mávnutím kouzelného proutku se ukázaly jako – řeknu to decentně – přehnané.

Nyní máme rekordní počty nově nakažených. Do karantén padají školy, zdravotníci, v některých městech doprava přechází na prázdninový režim, protože nemají řidiče. Paralyzovány jsou menší i střední podniky, které nemají lidi. Problém s nedostatkem lidí mají i nejrůznější další odvětví, přesto od ministra zdravotnictví Válka slyšíme jediné, že situace je nadmíru výtečná. Pan ministr slibuje v médiích, že co nevidět přijde konec všech opatření.

Pokud se v chaosu nařízení, která ministerstvo chrlí, ještě dobře orientuji, tak teď i platí, že 30 dnů po pozitivním testu se člověk nemusí testovat, a podobně. Abych nebyla špatně pochopena, nekritizuji to. Nejsem odborník na epidemii a hodnocení jeho výroků a nových opatření ráda přenechám jiným. Ale působí to na mě trochu dojmem, jako bychom tomu všemu nechali naprosto volný průběh. Jako by si vláda řekla: omikron není takovým rizikem, pojďme to pustit a uvidíme, co se stane. Ale přiznávám se, že mám obavy, co bude dál. Co když se po omikronu objeví jiná, a nechci malovat čerta na zeď, a nebezpečnější varianta? Dnes ale všechny kroky této vlády působí demotivačně nejen k očkování, ale i dodržování nařízených opatření. Ale respektuji, že toto je vaše strategie. A přiznávám, že z tohoto bohorovného přístupu mám strach, protože tuším, co všechno covid dokáže.

Ale pokud na jedné straně říkáte, že je vše v pořádku a s covidem se musíme naučit žít, tak nechápu váš tlak na novelu pandemického zákona ve stavu legislativní nouze. Já se tedy musím zeptat – proč? Jaké jsou k tomu důvody? Máte nějaké analýzy odborníků, které predikují, že po omikronu přijde horší varianta? Nebo se chystáte změnit přístup? Můžete předložit tyto studie a analýzy? Pracujete na tom s některou ze zahraničních respektovaných institucí? Jaký

je na to názor odborníků na právo z nějaké respektované školy, třeba z Karlovy univerzity nebo Masarykovy univerzity? Jaký je názor ústavních soudců?

Ve svém programovém prohlášení píšete: Každou novou regulaci důkladně zvážíme na základě analýzy očekávaných dopadů. Legislativní návrhy potřebné k plnění programového prohlášení budou předkládány standardní legislativní cestou a před jejich předložením do vlády se k nim vyjádří odborníci v rámci Legislativní rady vlády. Tak kde to prosím je? Nebo už toto programové prohlášení vlády neplatí v této části?

Jsem přesvědčena, že pro projednávání ve stavu legislativní nouze objektivní důvody prostě nejsou. Vláda slovy ministra Válka počítá s tímto zákonem jako s pojistkou do budoucna. Do jakého budoucna prosím? Je to na rok, na dva, na sto? Ale především do Sněmovny skutečně přišel legislativní paskvil, který není možné schvalovat v rámci jednoho dne.

Pokud je pan poslanec Jakub Michálek schopný říct, že časové omezení zřejmě vypadlo omylem, pak se ptám: Co ještě dalšího vypadlo omylem? A co tam omylem asi ještě chybí? A proč máme tedy ministra pro legislativu? Neměl to být náhodou on, kdo se svými náměstky bude hlídat vládní návrhy, aby do Sněmovny neodcházely legislativní zmetky? Už jen to by mělo být jasným signálem, že zákon je třeba projednat ve standardním režimu. A i když ve vysílání signálů zatím tato vláda exceluje, tak s přijímáním je očividně zatím ve slabší kondici.

Já zde i přiznám, že si nedovedu představit, jak by musel být ten návrh upraven, aby ho náš klub podpořil. Ale jistě by se alespoň odstranily některé problematické pasáže a hlavně by byl podroben diskusi, protože to se doteď v podstatě nestalo.

Nesouhlasím s argumentem, že zákon musíme přijmout, protože na konci února skončí platnost současnému pandemickému zákonu. Mám pro to jednoduchý důvod. Pokud by se nedej bože epidemická situace zhoršila natolik, že by bylo potřeba přijmout zásadnější omezení, tak tu máme přece nouzový stav. Ten byl od počátku připravován pro podobné situace. Není žádný rozumný důvod přijímat další zákon, když už zde jeden máme. To, že je nouzový stav zpolitizovaný, je pravda. Ale přece nebudeme kvůli tomu, že jste si na dehonestaci nouzového stavu dělali kampaň, teď měnit zákony. A ještě navíc v nouzovém legislativním stavu.

A teď k věcným výhradám. Už jsem zmínila, do Sněmovny přišel návrh, kde chybí ten nejzásadnější parametr, konec účinnosti zákona. To znamená, chceme vystavit bílko šek pro vládu bez jakéhokoliv omezení?

Chybí mi tam také kontrolní mechanismy Poslanecké sněmovny. Myslím, že by pandemický zákon neměl dávat možnost ministrům dělat razantní zásahy do svobodného života lidí bez jakékoli kontroly už proto, že taková možnost by mohla být snadno zneužitelná.

Značně slabé je podle mého i ustanovení o náhradě škod, kdy má být hrazena pouze skutečná škoda, nikoli ušlý zisk, který je jednoznačně dominantní škodou v případě pandemie. Navíc návrh počítá s tím, že poškozený bude muset prokázat, že škodu nebylo možné odvrátit. V nouzovém stavu musí stát prokázat, že si škodu způsobil sám poškozený, jinak je za škodu odpovědný. Které to postavení je výhodnější? Myslím, že odpověď je jednoduchá.

Za naprosto nedomyšlený považuji systém možnosti ukládat karantény ústním pokynem nebo esemeskou. Nikde na světě neplatí, že musíte mít mobilní telefon. A jak chcete příkladně dokládat, že ona esemeska opravdu odešla, resp. že ji ten člověk přijal? Jsem fanoušek digitalizace, ale není to možné dělat za každou cenu.

Novela pandemického zákona předložená vládou předpokládá, že protikoronavirová mimořádná opatření vydaná podle pandemického zákona budou moci zahrnout širší okruh činností než teď. Úřady budou moci nařídit testování na covid-19 podnikatelům, studentům, žákům, předškolákům, nejen zaměstnancům a jiným pracovníkům. Možnost vydávat opatření mají dostat také ministerstva obrany a vnitra. Toto jsou však jen ty hlavní problémy nového pandemického zákona.

Znovu chci vyzvat vládní koalici, aby dodržela slib pana premiéra, že nechce více rozdělovat společnost, a stáhla tento návrh zákona. Pokud je opravdu potřeba, tak se k němu pojd'me vrátit v klidu. Nechme si čas, protože opravdu nic nás nenutí nyní tento zákon přijmout. V případě, že by se situace zhoršila, tu máme dostatečné právní možnosti, jak to vyřešit. Prosím, buďme všichni rozumní a pojd'me tento zákon dopracovat ve výborech tak, aby byl k něčemu. Děkuji vám. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Děkuji vám, paní předsedkyně, za váš proslov. A nyní se hlásí k hlasování pan poslanec Kott. Připraví se s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych pouze pro stenozáznam chtěl uvést, že na předchozím hlasování číslo 2 mám, že jsem byl pro, a ve skutečnosti jsem hlasoval proti. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pouze pro stenozáznam. Děkuji vám. Nyní s přednostním právem se hlásí pan poslanec Radim Fiala a poté je řádně přihlášen pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, i já se připojuji, a nebojím se to veřejně říct, k obstrukci proti pandemickému zákonu z toho důvodu, že jsem přesvědčen, že je protiústavní, pošlapává práva a svobody občanů v České republice, a jsem přesvědčen, že svobodu si musíme hájit za každou cenu. To znamená, že i já si myslím, že bychom už vůbec pandemický zákon neměli projednávat v legislativní nouzi z toho důvodu, že i sama pětikoalice tvrdí, že je to příprava na něco, co by mohlo přijít až například na podzim v nějaké podzimní sezóně respiračních onemocnění.

Jsem přesvědčen, že bychom určitě do podzimu mohli tento zákon projednat a prodebatovat tady v normálním jednacím schématu, to znamená ve třech čteních, a že bychom to určitě stihli, protože ten zákon tu debatu potřebuje. Je v něm navrženo mnoho pozměňovacích návrhů. I pětikoalice na základě toho tlaku revidovala některé věci, které se týkají pandemického zákona, a podává pozměňovací návrhy tak, aby ten zákon pozměnila, protože opravdu nám sem předložila legislativní paskvil. Já se to nebojím říct. Kromě toho, že omezuje například, může omezit podnikání, což je zakotveno v Listině základních práv a svobod, stejně tak může omezit rodinný a soukromý život, to tam všechno je, bez kontroly. A to jsou všechno práva, která nemůžeme omezit jenom tak jednoduchým zákonem z toho důvodu, že jsou zakotvena v ústavě. A právě proto jsou v té ústavě, aby nemohla být den ze dne měněna, ještě v devadesátce, nebo ve zrychleném projednávání, jak si to přeje pětikoalice.

Já jsem přesvědčen, že ti, kteří konstruovali Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod, tak přesně věděli, proč to činí. Protože může přijít jakýkoli režim – a teď zdůrazňuji jakýkoli – který prostě začne pošlapávat práva a svobody občanů. Proto je tady ústava, která je má chránit, nade všechno, nad zákony, nad režimy, nad ministry, nad premiéry, nade všechny je má chránit. A my to teď prostě chceme změnit, a ještě bychom to chtěli změnit nejlépe během jedné nebo dvou hodin. To je přece neskutečné. Neskutečné. A já věřím, že už tímto se tato vláda zapsala do historie. To si myslím, že by mělo být napsané ve všech učebnicích politologie, co se tady odehrává a co jsou to za pokusy a co se tady děje.

Ted' v této chvíli tady my dneska hovoříme především o té legislativní nouzi, kde tedy chceme změnit ty věci během pár minut. Využíváme k tomu nástroje, které k tomu rozhodně nepatří. Pan předseda Okamura tady přece citoval, k čemu legislativní nouze je: k nějakému obecnému okamžitému ohrožení země. A těch odrážek, k čemu legislativní nouze slouží, tam bylo samozřejmě daleko víc. A nezaznamenal jsem, že by se dnešní situace týkala jakékoli

z nich. Notabene když zde mluvíme o covidu, možná covidové pandemii, ohrožení občanů a podobně, o obrovských nárůstech nově pozitivních, které samozřejmě jsou vyvolány tím povinným testováním úplně všude, diktaturou proti neočkovaným, ale představte si, počty, a já jsem moc rád za to, počty hospitalizovaných se snižují, počty vážně nemocných a ohrožených se snižují, přestože... Poznámka z pléna.) Ano pane doktore, myslím si, že ano, že tomu tak je, zvyšují se počty pozitivních, to říká každá televize. A jsem přesvědčen a přeju si to, aby se nám počty hospitalizovaných a vážně zdravotně ohrožených nenavyšovaly.

Z toho důvodu mnoho států Evropy, například Velká Británie, Španělsko a podobně, ustupuje od všech protiepidemických opatření a považuje koronavirovou pandemii už ne za pandemii, ale endemické onemocnění, to znamená, že se k němu bude chovat jako ke každému jinému onemocnění a k jeho sezónnosti a podobně. Bude ho samozřejmě léčit, budou na to systémy. Ale už to nepovažuje za pandemii, tak aby vlády těch států musely vyhlašovat složitá opatření, která právě můžou bránit svobodám a právům občanům té země. Jsem přesvědčen, že občané jsou na to hodně hákliví, a nejenom občané České republiky, kteří tady přes čtyřicet let zažívali totalitu a socialismus. Ale vidíme, že demonstrace proti epidemiologickým opatřením jsou po celé Evropě. A jestli to nevíte, tak ve Francii už je například dva roky nouzový stav. Francie se potýká s demonstracemi každý týden. A je to čím dál horší. Takže vlády jednotlivých zemí musejí zvažovat na lékárnických vahách, co je pro ně ještě únosné a co ne, co narazí na tvrdý odpor nejenom opozice, ale hlavně občanů té země. A to si myslím, že je nejdůležitější.

Ale vraťme se k legislativní nouzi, protože to je věc, kterou teď konkrétně projednáváme. A já zde mám právě práci, která se v oboru právo zabývá právě stavem legislativní nouze. Je to práce pana magistra Adama Vízdala z roku 2013/2014 a katedry ústavního práva a politologie. Tato práce se zabývá zevrubně ústavněprávními aspekty a analýzou takzvaného stavu legislativní nouze, a to i v evropském kontextu, to znamená, kdy to používat, kdy to nepoužívat a podobně. Dovolte, abych z té práce tady citoval, protože pro některé z nás to může být edukativní věc, pro některé z nás to může být zajímavá věc a pro spoustu politiků bych doporučoval, aby si z toho vzali ponaučení:

Základem ústavního práva každého státu je vymezení základních práv a svobod občanů, přičemž ústavní regulace základních práv a svobod je determinována především faktickými možnostmi této státní regulace a zdroji, které má daný stát k dispozici. Například právo na ochranu zdraví není pouze věcí ústavy, nýbrž zejména možností společnosti a pokroku lékařských věd a podobně. Ústavní úprava základních práv a svobod musí navíc působit v souladu s dalšími normativními systémy, například morálkou, náboženstvím, politikou a podobně.

Jádro naprosté většiny ústav tvoří ústavní úprava vztahu veřejné moci a jednotlivce. Naše ústava tento vztah přímo nespécifikuje, zejména proto, že se při jejím utváření nepodařilo dosáhnout shody ve věci případných úprav Listiny práv a svobod. Proto bylo přijato kompromisní řešení, podle kterého není tato Listina přímo součástí ústavy, nýbrž takzvaného ústavního pořádku. Na právní povaze úpravy základních práv a svobod to však nic nemění. Sestavit vyčerpávající seznam práv a svobod občanů ani není možné. Musíme se proto řídit tím, která práva a svobody jsou ústavodárcem považována za základní. Listina je tedy nejen listinou základních práv, nýbrž současně i svobod. Jsou v ní také často zaměňovány pojmy právo a svoboda. V Listině je proto třeba pod právy rozumět ustanovení, ze kterých plynou určitá oprávnění občanů vůči státu. Svobody jsou pak spjaty s vymezením autonomních prostorů, do kterých nemá stát, respektive veřejná moc, zasahovat, například majetek nebo soukromí.

Další rozdíl mezi právy a svobodami spočívá v tom, že v případě základních práv je třeba poukázat na jejich zakotvení v ústavním předpise, kdežto v případě svobod to není nutné. Lidé se rodí svobodní – čl. 1 Všeobecné deklarace lidských práv a čl. 1 Listiny – já bych byl rád, aby to tak zůstalo – a proto nemusí prokazovat, že jim právo přiznává nějakou konkrétní svobodu. Svoboda je tak projevem přirozenoprávnosti. Občané proto mohou dělat vše, co jim zákon nezakazuje. Jednotlivá práva mají svůj základ v právních předpisech a k jejich uplatnění vůči

orgánům veřejné moci je třeba jejich existenci prokázat. V případě svobody by naopak měl orgán veřejné moci prokázat, že zákon jedinci určité jednání zakazuje nebo přikazuje. To je docela podstatné rozlišení a má úzký vztah i k projednávané novele, respektive k tomu, jak působí na omezení základních práv a svobod.

Listina základních práv a svobod je vytvářena na přirozenoprávním pojetí základních práv, jak o tom svědčí i její preambule, která výslovně zdůrazňuje uznání neporušitelnosti přirozených práv člověka a práv občana. Zmiňuje se také o obecně sdílených hodnotách lidství. Také čl. 1 Listiny vyjadřuje základ, na kterém mám být úprava základních práv a svobod v Listině budována. Jde o názor, že tato práva a svobody nepocházejí z vůle státu, který je může jen zakotvit. Jejich základem je podle ústavodárce to, že lidská bytost je sama o sobě souborem určitých práv. Tato práva může stát jen garantovat, nemůže je však zrušit, jak to potvrzuje čl. 1 Listiny, a společnost má právo si taková práva a svobody hájit, čl. 23 Listiny.

Chtěl bych jenom říct, že o to se tady právě snažíme. Snažíme se hájit naše práva a svobody zakotvené v základní Listině práv a svobod, a taková listina nám přímo umožňuje, abychom to dělali. To znamená, že postupujeme podle ústavy. Což je přesně opět příklad hanebného pandemického zákona a jeho ještě horší novely.

V kontextu Listiny je důležitým problémem i otázka prostředků ochrany lidských práv. Pozitivistický přístup k základním právům a svobodám člověka klade důraz na jejich prosazení a na jejich nezadatelnost. Mají-li však mít ústavní úpravy základních práv a svobod povahu subjektivního veřejného práva, musí být bez ohledu na svůj původ i pozitivněprávně zakotveny, aby je bylo možno prosadit vůči státní moci.

V Listině jsou zakotveny práva a svobody, které – za prvé – jsou ústavně zaručené, je tedy zaručeno, že se jimi bude řídit nejen výkonná moc a soudnictví, které jsou vázány ústavou, nýbrž i zákonodárná moc. A o to se tady právě snažíme.

Mají zvláštní obsah – zajišťují autonomii prostorů jedince chráněných před zásahy veřejné moci, v možnosti jednotlivce účastnit se na správě veřejných záležitostí a také v nárocích jedince vůči státu, aby s ním zacházel stejně jako s jinými a nediskriminoval ho.

Vznikají přímo na základě ústavy nebo mezinárodní smlouvy, nikoli z konkrétního právního vztahu, jsou proto trvalé v závislosti na pobytu na území nebo státním občanství a mají stejný rozsah pro všechny jedince, jako lidská práva mají trvalou platnost a jako základních práv se jich lze dovolat od 8. února 1991 – a my bychom byli rádi, aby to pokračovalo – kdy nabyla Listina účinnosti, s ohledem na jejich přirozenoprávní charakter je jejich konstitucionalizace aktem deklaratorním, nikoliv konstitutivním.

Za další. Nelze s nimi právními úkony disponovat, neboť jsou nezadatelné a nezničitelné, jsou pro všechny jedince stejné, je možné je však nevyužít.

Za další. Jsou vymahatelné vůči státu prostřednictvím nezávislé soudní moci, popřípadě mezinárodního orgánu. I když naše ústavní předpisy neuvádějí tento postulát výslovně, lze jej dovodit z čl. 1 ústavy, podle kterého je Česká republika výslovně demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka. Z toho také plyne, že všechny státní orgány se tímto pravidlem musí řídit. Základní práva a svobody jsou také pod ochranou soudní moci. Nejen Ústavní soud, nýbrž i obecné soudy musí při svém rozhodování tato práva a svobody chránit, protože orgány výkonné moci jsou pod soudní kontrolou. Je tím zajištěna ochrana základních práv a svobod v této oblasti státní moci a platí i pro zákonodárce, který je vázán ústavními předpisy.

No a samozřejmě, kdyby se nám nepodařilo tento pandemický zákon obstruovat až do konce nebo kdyby nějakým způsobem pětikoalice ho prosadila, čeká nás ústavní stížnost, kdy určitě podáme tento zákon k posouzení Ústavnímu soudu, protože to, co jsem tady četl, je přece jasné: soudy mají práva a svobody občanů chránit. Nejen soudy obecné, ale i soud Ústavní. Tak už se těším na pana Rychetského, jak se k tomu vyjádří. Mějme to na paměti zejména dnes.

Přirozenoprávní základ Listiny je vyjádřen ve druhé větě čl. 1, podle které jsou základní práva a svobody nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné. Tyto vlastnosti základních práv a svobod se vztahují na všechna základní práva a svobody. To je fakt zajímavá literatura. Myslím, že by to mohla být povinná četba pro všechny naše kolegy z vlády. Nezadatelnost znamená, že je nikdo nemůže nikomu jinému zadat, postoupit, dát do zástavy na určitou dobu a nikdo je nemůže také pominout. Nezcizitelnost má ten důsledek, že taková práva nemůže žádná lidská bytost převést nebo darovat jinému nebo se jich zřeknout. Nepromlčitelnost znamená, že taková práva nezanikají způsobem běžným v soukromém právu, to je jejich nevyužitím v určité lhůtě. Neuplatněním nároku o ně člověk ve vztahu ke státní moci nemůže přijít a ta se nemůže na takovou skutečnost odvolat. Nezrušitelnost znamená, že státní moc je může pouze uzнат, prohlásit, nemůže je ale zrušit a prohlásit za neplatné.

V tomto ohledu navazují na čl. 1 Listiny ustanovení čl. 23 Listiny a článku 9 odst. 2 ústavy. Listina i ústava v tomto směru vytvářejí předpoklady pro to, aby porušení těchto ustanovení mohlo být kdykoli prohlášeno za neústavní. Stát tato práva netvoří, nýbrž prohlašuje a garantuje. Jejich nositelé je však mohou, ale také nemusí využít. – Takže teď jsem se také dočetl, že možná slovo, které používáme, protiústavní, není zcela správné, ale odted' budu používat slovo neústavní.

Některá ustanovení Listiny jsou východiskem pro uplatnění koncepce právního státu. Jedná se zejména o čl. 1 ústavy a čl. 2 Listiny. Je v nich zdůrazněna determinovanost státu demokratickými hodnotami a jeho ideologická anebo náboženská neutralita, které jsou zárukou zajištění svobody a důstojnosti člověka ve společnosti. K zajištění respektování postavení jedince v podmínkách právního státu patří i sebeomezení státní moci, kterou lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsobu, které stanoví zákon. S tím souvisí i ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny, podle kterého každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Tím je zásadně omezena veřejná moc, výhrada zákona, ve vztahu nejen k jednotlivci, nýbrž vůči každému, na koho se vztahuje a vůči komu je uplatňován. Této zásady se mohou dovolávat i právnické osoby soukromého práva jako občanská sdružení, obchodní společnosti a podobně. Což je opět velmi důležité zmínit ve vztahu k dnes projednávané novele, která výrazně omezuje i činnost právnických osob. Koneckonců zákon o Ústavním soudu v § 72 odst. 1 výslovně umožnil, aby ústavní stížnost podávaly i právnické osoby.

Toliko úvodem a nyní přejdeme k definici přípustných forem a způsobů omezení základních práv a svobod.

Konkretizace základních práv a svobod se často překrývá s problematikou jejich omezení. K obojímu je třeba zákona. Rozdíl mezi nimi je však v požadavcích na tyto zákony. Požadavky na zákon omezující základní práva jsou podstatně náročnější než požadavky na konkretizaci základních práv zákonem, pokud nejde současně o jejich omezení. Při omezování základních práv a svobod je nutno respektovat tyto požadavky: uznávat přirozenoprávní základ práv a svobod, respektovat mezinárodní závazky České republiky. Pro zásah do základních práv platí určitá obecná pravidla.

Již Listina obsahuje řadu ustanovení výslovně umožňujících omezení základních práv a svobod. Jde zejména o taková ustanovení, která počítají s možností stanovit povinnosti. Podmínkou však je, že se tak stane toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

Pokud by měla být stanovena povinnost, která zasáhne do základního práva, tak nestačí splnění podmínek čl. 4 odst. 1 Listiny, neboť musí být splněny přísnější podmínky čl. 4 odst. 2. Omezení základních práv je možné podle čl. 4 odst. 2 Listiny jen zákonem a za podmínek stanovených Listinou. V tomto případě – poslouchejme pozorně – již nestačí pouhé zmocnění v zákoně pro nižšího normotvůrce, což je například vláda, nýbrž omezení musí být uvedeno přímo v zákoně a ten musí splňovat podmínky stanovené Listinou. To jsou velmi důležité

informace pro vládu a také pro Ústavní soud, který bude naši případnou ústavní stížnost posuzovat.

Dalším pravidlem pro zásah do základních práv je zákaz diskriminace při omezení základních práv. To znamená, že zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky. Klíčovým pro omezení základních práv a svobod v České republice je také pravidlo zachování podstaty základního práva. Podle čl. 4 odst. 4 Listiny při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Z výše uvedeného je zřejmé, že veškerá omezení základních práv a svobod musí být přiměřená a musí je omezovat v nezbytně nutné míře, což je jeden z hlavních nepsaných principů právního státu. A to samozřejmě ten zákon, který jste předložili, vážená pětikoalice, nespĺňuje. Nebo možná splňuje s vaším pozměňovacím návrhem, ale jestliže v něm máte na dobu neurčitou, tak už tady narážíte na to, že prostě nespĺňujete základní věci, které se týkají Listiny práv a svobod, že pokud omezujete svobodu nebo práva občanů, je to jen na nezbytně nutnou dobu a ne na dobu neurčitou.

Ústavní úprava bezpečnostních situací v České republice. Nedílnou součástí suverenity České republiky je zajištění její bezpečnosti. Ústava a ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vytvářejí komplexní rámec řešení bezpečnostních situací. Státní suverenita má nejen vnější, ale i vnitřní stránku, kterou je ochrana demokratických základů republiky, ochrana životů, zdraví a majetku. V tomto smyslu lze chápat pojetí ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který realizaci těchto hodnot a jejich ochranu považuje za základní povinnost státu. Doplněná ústavní úprava bezpečnostní situace se rozšiřuje i na mimořádné situace ohrožující i vnitřní pořádek a bezpečnost, životy a zdraví, majetkové hodnoty nebo životní prostředí. Tyto mimořádné situace lze označit jako nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav. Tedy nikoli je podřadit pro standardní, nikoli ani ústavní zákon, který se nazývá například pandemický. Myslím, že to je důležitý odstavec. Podle čl. 2 se charakterizují krizové situace, které ohrožují běžný chod státu, a taktéž stavy, které se podle povahy mimořádných situací vyhláší. Jednotlivé krizové stavy jsou jako jednotlivé krizové situace faktickým stavem.

Nouzový stav státu však není situace, která by měla předvídaně především politický charakter. Jeho vyhlášení je vázáno zejména na situaci živelních pohrom, ekologických a průmyslových havárií, nehod nebo jiných nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty, avšak dodáváme, i vnitřní pořádek a bezpečnost.

A dále: Působnost a pravomoc státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků a práva a povinnosti osob fyzických a právnických při přípravě na krizové situace, které nesouvisí se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením, upravuje zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, krizový zákon. Tedy opět nikoli žádný jiný zákon, tím méně pandemický. A my na to upozorňujeme už dva roky. Už u předešlé vlády jsme říkali, že můžeme novelizovat zákon na ochranu veřejného zdraví a že máme ještě krizový zákon a že prostřednictvím těchto dvou zákonů jsme schopni tu pandemii řídit a že u toho nemusíme omezovat práva a svobody jednotlivých občanů nějakým nesmyslem, který má jméno pandemický zákon.

Nouzový stav, jak víme, vyhláší vláda nebo její předseda s dodatečným schválením vlády. Vláda je však povinna neprodleně informovat Poslaneckou sněmovnu o vyhlášení nouzového stavu. Současně s vyhlášením nouzového stavu musí vláda vymezit, která práva stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou základních a práv a svobod omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají. Nouzový stav se vyhláší po dobu třiceti dnů s možným prodloužením Poslaneckou sněmovnou. Takže i ten nouzový stav,

kteřý byl v mnoha státech vyhlášen, má nějakou omezenou dobu a po třiceti dnech ho prostě přezkoumá Sněmovna, hlasuje buď o jeho prodloužení, nebo o zrušení. A vy navrhuje, vážená pětikoalice, svůj pandemický zákon na dobu neurčitou.

Smyslem každé ústavy je regulace společenských vztahů, a to jak v dobách klidu a míru, tak i v krizových situacích. Ústavy počítají s nutností aktivizovat společnost v krizových situacích, ať již jde o krizové situace probíhající nezávisle na úmyslu člověka. Opatření aktivizace společnosti mají svůj počátek, například vyhlášení stavu nouze, i svůj konec, ukončení stavu nouze, respektive jeho zrušení. Ústava poskytuje rámec pro podmínky, kdo a za jakých okolností uvádí společnost do těchto zvláštních mocenských situací. Stát by měl vždy pečlivě zkoumat, zda konkrétní krizová situace skutečně vyžaduje vyhlášení mimořádného stavu a v jakém rozsahu má být po dobu trvání mimořádného stavu zasahováno do práva a povinností.

Krizová situace nastoluje před veřejnou moc otázku podmínek, za nichž lze nebo je nutno mimořádná opatření přijmout. Tyto podmínky, respektive meze nezbytnosti, je možno spatřovat v následujících předpokladech:

Za prvé při posuzování důvodnosti opatření je nutno posoudit, jsou-li mimořádná opatření vůbec nutná a zda je nebezpečí, které hrozí, reálné. My si myslíme, že v současné době ne.

Za druhé při posuzování přiměřenosti opatření je nutno posoudit, zda jsou navrhovaná opatření přiměřená rozsahu, intenzitě a povaze dané krizové situace, zda jsou adekvátní tomuto nebezpečí, které hrozí. Taková opatření jsou namísto, když jsou například ohroženy životy nebo zdraví lidí.

Naprosto stěžejní věc ve vztahu k novele pandemického zákona: Žádné mimořádné opatření nelze protahovat nad rámec časové nezbytnosti. A o tom jsme už tady hovořili, kde, abych byl korektní, ve vašem původním návrhu pandemického zákona je doba neurčitá. To věřím, že by i pan Rychetský v tom zákoně určitě opravil. Omezující opatření musí být vždy dočasná. Zákonné rámce omezení lidských práv nemohou být neomezené a nekonečné.

A teď pojďme k ústavněprávní deskripci a analýze předpokladů a podmínek takzvaného stavu legislativní nouze, zkráceného legislativního procesu, který svým rozhodnutím stanovila pro novelu pandemického zákona předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová. Projednání návrhu zákona nebo jeho změny ve zkráceném jednání ve stavu legislativní nouze představuje zákonem stanovenou výjimku z řádné zákonodárné procedury, jejíž důvodnost je založena nikoliv na konsenzu mezi poslanci napříč politickým spektrem, nýbrž na závažnosti situace, na kterou je podle názoru vlády třeba bezprostředně reagovat přijetím zákona nebo jeho změnou. Takové okolnosti ve vztahu k novele pandemického zákona nenastaly. Ustanovení § 99 odst. 1 jednacího řádu vymezením důvodu pro vyhlášení stavu legislativní nouze neomezilo aplikaci tohoto postupu na určité konkretizované okolnosti, jak to činí čl. 8 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, nýbrž stanovilo intenzitu jejich závažnosti. Zkrácené jednání je tak podmíněno existencí mimořádné okolnosti a intenzitou možného negativního důsledku na jednu z obecně vymezených chráněných hodnot, a to práva a svobody občanů, bezpečnost státu nebo ochrana majetku. To už v případě onemocnění covid-19 taktéž neplatí, jestliže za jeho nejzávažnější společenský dopad je konsenzuálně považováno vytížení či přetížení kapacit nemocnic, respektive jejich speciálních pracovišť jednotek intenzivní péče.

Za mimořádnou okolnost i ve smyslu nálezu Ústavního soudu je možno považovat jen takovou okolnost, která se zjevně vymyká běžnému průběhu politických procesů vnitřních a vnějších, anebo může jít o okolnost, jakou představují přírodní katastrofy. Samotnou důvodnost vyhlášení stavu legislativní nouze je pak nezbytné posuzovat s ohledem na dobu rozhodování a rozsah informací, jež byly v této době k dispozici. Dále je nezbytné poměřovat též intenzity důvodů stavu legislativní nouze ve vztahu k omezení dotčených ústavních principů, neboť zájem na zabránění nebo odstranění důsledků by měl s ohledem na chráněné hodnoty podle § 99 odst. 1 jednacího řádu v konkrétním případě převážit nad zájmem na řádném

průběhu legislativní procedury. Musí být zřejmé, jaké konkrétní důsledky podle vlády hrozí pro hodnoty vymezené v tomto ustanovení, tedy co odůvodňuje závěr o hrozbě značných hospodářských škod nebo ohrožení základních práv a svobod nebo bezpečnosti státu. Tyto důvody přitom nesmí být svévolné a konkrétní návrh zákona, jehož projednání ve zkráceném řízení vláda navrhuje, musí být schopný zamezit vzniku nebo trvání předmětného ohrožení veřejného zájmu.

Nic z toho v případě novely pandemického zákona naplněno není a vyhlášení stavu legislativní nouze je výsměchem zákonům a naprostou nehorázností. Vůbec bychom to neměli akceptovat. Je neskutečné, jak vláda a předsedkyně Sněmovny pošlapávají právo. Ústavní soud se přitom neztotožnil ani s tím, aby za dostatečný důvod omezení ústavních principů vztahujících se k legislativnímu procesu bylo možné bez dalšího považovat pouze odkaz na obecné a hypotetické riziko nepodložené žádnými konkrétními daty, že by případné nepřijetí návrhu zákona mohlo mít negativní dopad na hodnocení České republiky ze strany ratingových agentur, respektive negativní reakci ze strany finančních trhů, i když sám nezpochybnil význam uvedených faktorů pro stav veřejných financí jakož i možnost České republiky prosazovat své zájmy a zájmy jejích občanů.

Stav legislativní nouze a zrychlený legislativní proces, to je to, o čem se tady dnes mluví a o čem se bavíme. A hnutí SPD tvrdí, že je nesmysl projednávat pandemický zákon zrychleným procesem anebo v legislativní nouzi, zvláště když všichni z pětikoalice říkají, že jde o jistotu až na nějakou podzimní vlnu, která teoreticky může přijít.

Tak se na to podívejme blíže. Každý legislativní proces vyžaduje určitý čas. Parlament však musí být připraven na situaci, kdy je nutné legislativní proces urychlit. I parlamenty zemí s dlouhou demokratickou tradicí mají nástroje na urychlení tohoto procesu, ať již jde o institut legislativní nouze, či o jiné nástroje, které umožňují zrychlení legislativního procesu. V České republice se používá pro tento jev termín zkrácené jednání. Profesor Gerloch používá pro zkrácené jednání termín zrychlený proces.

Institut legislativní nouze byl zaveden do jednacího řádu už při jeho samotném prvním přijetí v roce 1995. Tento institut byl jediným nástrojem pro zrychlení legislativního procesu. Ústava neobsahuje žádné podrobnosti týkající se délky a postupu legislativního procesu v Poslanecké sněmovně. Ústava ani neupravuje počet čtení ani lhůtu na projednávání návrhu zákona ve výborech. Jediným detailem parlamentního legislativního procesu, který ústava upravuje, je třicetidenní prekluzivní, tzv. propadná lhůta, ve které musí zákon projednat Senát. Z tohoto důvodu ústava neobsahovala ani žádné instituty pro zkrácení legislativního procesu, neboť by tak předcházela budoucí zákonnou regulaci.

V době schválení ústavy v roce 1992 tedy neexistoval ani zákon o bezpečnosti České republiky, který institut zkráceného jednání převzal po inspiraci z jednacího řádu Sněmovny do ústavního textu s tím, že v případě uvedeném v ústavním zákoně o bezpečnosti, kdy je vyhlášen mimořádný stav, nemusela být vyhlášována legislativní nouze, a přesto se mohlo konat zkrácené jednání o návrhu tohoto zákona. Zkrácené jednání bylo zavedeno v rámci mimořádných stavů – válečný stav, stav ohrožení státu – přímo ústavou, a to proto, že obsahuje zkrácení ústavní senátní třicetidenní lhůty. Tato regulace zkráceného jednání na ústavní úrovni neměla žádnou souvislost s tím, jak má vypadat legislativní proces v jiných případech. Neupravovala ustanovení, ze kterých by vyplývalo, že v ostatních běžných případech mimo vnější bezpečnost státu nemohl, či mohl být legislativní proces zkrácen.

Novelizací ústavy v roce 1999 byly koncipovány mimořádné stavy, které upravovaly zkrácené jednání tak, aby nebylo v těchto případech nezbytné předem vyhlášovat stav legislativní nouze. Tím ve skutečnosti dosavadní obecná procedurální úprava zkráceného jednání byla zjednodušena na případy vnější bezpečnosti. Přitom byla brána v úvahu dosavadní praxe, která vycházela z toho, že pokud je přijat velmi rigidně procesně upravený stav legislativní nouze, bylo možno zkrácené jednání v mimořádných situacích aplikovat i pro účel

bezpečnosti státu. Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky tak využil znalostí s aplikováním stavu legislativní nouze a zkráceného jednání a zakotvil jej v modifikované podobě do ústavní novely.

Stav legislativní nouze po přijetí zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny v roce 1995 byl jediným nástrojem pro zrychlený proces, s výjimkou případu přijetí zákona na základě rozhodnutí Rady bezpečnosti, kdy nebylo potřeba stav legislativní nouze vůbec vyhlášovat. Je třeba si také uvědomit, že jednací řád v roce 1995 zcela nově zavedl trojí čtení, a tím se legislativní proces značně prodloužil. V té době však neexistoval Senát, tak velké potíže délka legislativního procesu nepřinášela, protože zákony z Poslanecké sněmovny se postupovaly přímo prezidentu republiky. Myslím, že by to byl zajímavý systém i dnes, kdyby bylo o Senát méně. Přesto už byl v roce 1995 stav legislativní nouze využit. Kromě stavu legislativní nouze bylo možno zkrátit legislativní proces i jiným způsobem, který po vzniku Senátu má omezené možnosti. Bylo možné, stejně jako dnes, zkrátit šedesátidenní lhůtu na projednávání návrhu ve výborech se souhlasem navrhovatele na jeden den. Bylo možné projednat návrh zákona ve třech čteních na téže schůzi Sněmovny. Dokud neexistoval Senát, bylo možné projednat a schválit vládní návrh zákona během několika dní. Až poté, co vznikl Senát, začaly praktické problémy s tím, že zákon byl schválen později, než vláda původně předpokládala.

Ke změně však došlo až poté, kdy bylo nutno přijmout řadu návrhů v rámci přípravy přistoupení České republiky k Evropské unii. V roce 2000 byl přijat institut vyslovení souhlasu s návrhem zákona v prvním čtení, prostřednictvím novelizace § 90 jednacího řádu, který v odst. 2 stanoví: "Navrhovatel může současně s návrhem zákona navrhnout Sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Odůvodnění takového návrhu musí být uvedeno v důvodové zprávě. V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána, předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny." Ovšem tento institut, je-li navržen, lze na rozdíl od stavu legislativní nouze vetovat dvěma poslaneckými kluby.

V českém zákonodárném prostředí pojem zkrácené jednání zahrnuje kromě jednání ve stavu legislativní nouze již v prvním čtení také zvláštní případ projednání zákona při ohrožení bezpečnosti státu nebo při hrozbě válečného konfliktu a přijetí zákona na základě rozhodnutí Rady OSN o akcích k zajištění míru a bezpečnosti podle § 100 jednacího řádu. Vyhlášení válečného stavu a vyhlášení stavu ohrožení státu nebylo za doby existence státu využito.

Zvláštní jednání, které zahrnuje možnost zkrácení procedury projednávání zákonů, je také výše zmíněné jednání o návrhu, s nímž vláda spojila žádost o vyslovení důvěry. Vláda může mít k tomuto kroku tři různé motivy: jednak morální, kdy vláda považuje určitý návrh zákona za tak zásadní, že v případě jeho nepřijetí by považovala svou další existenci za nemyslitelnou, nebo se vláda snaží urychlit zákonodárný proces a pojistit si přijetí zákona, pokud v Poslanecké sněmovně převládá snaha o udržení politické stability a zachování současné vlády u moci.

Stav legislativní nouze a řádný legislativní proces. Podle § 99 odst. 1 jednacího řádu Sněmovny vyzve vláda předsedu Sněmovny k vyhlášení stavu legislativní nouze na určitou dobu. Poslanecká sněmovna musí stav legislativní nouze potvrdit, zrušit nebo omezit. Předseda Sněmovny však může odmítnout návrh vlády na projednání předložených vládních návrhů ve zrychleném jednání, a tak nemusí připustit projednávání zákonů ve stavu legislativní nouze. To se tady asi nestane, protože předsedkyní Sněmovny je paní Pekarová Adamová.

Také Sněmovna může odmítnout projednávání zákona v legislativní nouzi tím, že poslanci na počátku schůze nepotvrdí v hlasování, že uvedený stav trvá. K tomuto bodu předseda Sněmovny otevře rozpravu, ve které se poslanci mohou vyjádřit, mohou podávat různé procedurální návrhy. O všech těchto návrzích Sněmovna hlasuje. Před projednáváním každého návrhu zákona Sněmovna v hlasování rozhodne, zda jsou podmínky pro jeho projednávání ve zkráceném jednání. Pokud by shledala, že podmínky pominuly, nemůže být takto návrh zákona

projednán. Také k tomuto bodu před hlasováním je otevřena rozprava. Poté zpravodaj přednese návrh usnesení výboru, který doporučí přijetí nebo zamítnutí zákona, může doporučit otevření obecné rozpravy nebo její upuštění k navrhovanému zákonu ve druhém čtení. O návrhu výboru Poslanecká sněmovna hlasuje.

V podrobné rozpravě, případně v obecné, lze podávat pozměňovací návrhy. Ve třetím čtení, které následuje hned po druhém, zahájí předseda Sněmovny rozpravu, ve které lze podávat jen legislativně technické návrhy. Po skončení třetího čtení zpravodaj seznámí Sněmovnu se všemi podanými návrhy, o kterých následně plénum hlasováním rozhodne. Teprve pak se hlasuje o celém návrhu zákona, popřípadě i s odhlasovanými pozměňovacími návrhy. Ve stavu legislativní nouze může být projednán pouze návrh vlády, který vychází z legislativních pravidel této vlády, a tomuto návrhu musí předcházet podrobná analýza právního a skutkového stavu. – Bylo toto v případě novely pandemického zákona dodrženo? Zatím myslím, že to nevypadá, ale určitě až se dostanou ke slovu kolegové z pětikoalice, tak se jich zeptáme, jestli opravdu byla zpracována podrobná analýza právního a skutkového stavu, a chtěli bychom ji vidět.

Ohromným rizikem při stavu legislativní nouze, jak vidíme doslova v přímém přenosu, je snadná zneužitelnost tohoto institutu, protože nedává možnost poslancům, kteří jsou v menšině, zablokovat jednání o návrhu zákona, jako je tomu u řádného projednávání návrhu zákona v prvním čtení. Stav legislativní nouze byl totiž koncipován k jinému účelu, pro přijímání nekonfliktních návrhů zákonů za mimořádných okolností, návrhů, na kterých panuje politická i celospolečenská shoda. Je tohle případ pandemického zákona a jeho novely? Ani omylem! A myslím, že to není jen případ toho, kdy jednotliví politici nebo politické strany mají opačný názor na projednávání a vůbec na celý pandemický zákon, ale řekl bych, že i společnost je dost rozdělena v chápání pandemického zákona a že rozhodně to není zákon, který by společnost přijímala jako jeden člověk, že je v pořádku, že je potřebný a že ho potřebujeme. Přitom země nám geograficky a historicky blízké, jako Německo, Rakousko, mají mnohem přísněji nastavená kritéria pro přijímání návrhů zákonů v legislativní nouzi, jak o tom ještě dnes budu hovořit.

Zákonodárny proces ve stavu legislativní nouze. Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny – § 99 odst. 1 až 9 – upravuje situaci, kdy nelze trvat na obecné zákonodárné proceduře a je třeba jednat urychleně. K tomu slouží úprava zákonodárnyho procesu ve stavu legislativní nouze. Ve stavu legislativní nouze lze projednávat zákony za mimořádných okolností podle § 99 odst. 1, jestliže jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů, jestli je zásadním způsobem ohrožena bezpečnost státu, anebo kdy hrozí státu značné hospodářské škody. Tak mi prosím řekněte, do které té odrážky váš pandemický zákon patří. Já to ještě jednou zopakuji. Jsou tedy tři: 1. zásadním způsobem jsou ohrožena základní práva a svobody občanů, 2. zásadním způsobem je ohrožena bezpečnost státu a 3. kdy hrozí státu značné hospodářské škody. Tak prosím, to bych potom také chtěl, abyste si poznamenali, až budete hovořit, kam pandemický zákon podle vašeho názoru patří, abyste mohli využít stav legislativní nouze.

Návrh na vyhlášení takového stavu může podat pouze vláda a vyhláší jej předseda Poslanecké sněmovny na určitou dobu. Sněmovna určí, na jakou dobu může stav legislativní nouze trvat, může zrušit nebo omezit dobu, na niž byl tento stav vyhlášen, to znamená, Sněmovna může určit jen dobu, než se projedná návrh zákona. Návrh na vyhlášení takového stavu může být vyhlášen ve vztahu k určitému návrhu zákona do doby, než se projedná.

Smyslem institutu legislativní nouze je, že předložený vládní návrh zákona bude projednán ve zkráceném jednání podle § 99. Na rozdíl od obecné procedury se nekoná první čtení, předseda Sněmovny sám přikáže návrh zákona jednomu z výborů, výbor tedy nemá obecnou lhůtu 60 dní, ale stanovenou nepřekročitelnou lhůtu, ve které má předložit usnesení se stanoviskem k návrhu zákona. A proto, pokud stanovisko nepředloží, může být návrh zákona i přesto projednán. V případě, kdy výbor předloží usnesení, navrhne, zda se má konat o návrhu

zákona obecná rozprava, o kterých částech se povede podrobná rozprava, a navrhne lhůtu, dokdy má Sněmovna jednání o návrhu zákona ukončit. To všechno je obsahem § 99 odst. 3. Pokud Sněmovna dojde k závěru, že podmínky pro vyhlášení stavu legislativní nouze pominuly před projednáním návrhu pořadu schůze, stav legislativní nouze zruší. To jsme podle mého názoru přesně měli dnes udělat.

To byl i případ některých dosud takto vyhlášených stavů restitučního předpisu a volebního zákona.

Sněmovna před projednáním vládního návrhu zákona posoudí, zda byly splněny podmínky pro jeho projednání ve zkráceném jednání, a pokud shledá, že důvody pro mimořádný postup nejsou, návrh zákona neprojednává. To je uvedeno v § 99 odst. 5 jednacího řádu.

Prvé čtení se vůbec nekoná a ve druhém čtení se nemusí konat obecná rozprava a v podrobné rozpravě o určených částech zákona je omezena řečnická lhůta až na pět minut. Třetí čtení návrhu zákona se nemusí konat až za 24 hodin, ale může následovat bezprostředně po druhém čtení. Každý soudný člověk musí uznat, že použít tyto drakonické omezující podmínky pro projednání zákona, který má zásadním způsobem omezit lidská práva a svobody, je daleko za hranou principů demokracie a právního státu.

Z jednacího řádu rovněž vyplývá, že předseda Poslanecké sněmovny v zákonodárném procesu ve stavu legislativní nouze nemá neomezené pravomoci, nelze ani stanovit, jak v takové situaci musí postupovat Senát a prezident republiky. Pouze upravuje rychlost reakce Poslanecké sněmovny na jejich stanoviska k návrhu takového zákona. Takže můžeme s jistotou říci, že v tomto případě Sněmovna ve své roli lídra zákonodárného procesu na celé čáře selhala, hlavně její předsedkyně.

Pojďme se podívat na to, jak to vypadá v zemích nám relativně blízkých.

Zákonodárný proces v Německu. Vedle běžného legislativního procesu zde současně existují i některé legislativní procesy zvláštní, které se odchyľují od standardního legislativního procesu. Nejčastěji bývá zákonodárný proces modifikován na půdě parlamentu u zákonů měnících ústavní normy, takzvaný ústavodárný proces, nebo u zákonů majících vztah ke státnímu rozpočtu. Další odchylky od normálního průběhu legislativního procesu mají za cíl urychlit legislativní proces, ať už ve stavu nouze, či ohrožení státu, nebo v případě takové úpravy, u níž se nepředpokládá konfliktní projednávání. I když se v praxi nejčastěji používá standardní projednávání zákonů, přesto stojí odchylky od běžného legislativního procesu za pozornost.

Zákonodárný proces je v Německu upraven tzv. základním zákonem – Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, což je via facti Ústava Spolkové republiky Německo.

Zrychlený legislativní proces v Německu má své zvláštnosti, které jsou dány především rozdělením kompetencí mezi Spolkovým sněmem a Spolkovou radou, které jsou považovány za dvě komory téhož parlamentu, a také samotnými pravidly legislativního procesu. Podrobnosti upravuje jednací řád Spolkového sněmu. Zákonodárnou iniciativu mají v Německu spolková vláda, Spolková rada a jednotlivé frakce nebo alespoň 5 % členů Spolkového sněmu.

Předložený návrh je projednáván Spolkovým sněmem ve třech čteních, jakož i jednotlivými výbory, avšak od projednání ve výborech je možno na návrh jedné z frakcí nebo 5 % poslanců se souhlasem dvoutřetinové většiny přítomných poslanců upustit. Je-li návrh schválen nadpoloviční většinou hlasů přítomných, je předseda Spolkového sněmu povinen jej neprodleně předložit Spolkové radě. Ta je oprávněna v případě, že má k návrhu připomínky, svolat takzvaný zprostředkovatelský výbor, který má dosáhnout kompromisu mezi oběma orgány. Pokud tento výbor navrhne změny návrhu, hlasuje o něm Spolkový sněm opětovně. V opačném případě je Spolková rada oprávněna proti návrhu podat námitku ve lhůtě dvou týdnů od ukončení jednání ve výboru, čímž návrh vrátí zpět Spolkovému sněmu. Ten na něm může

trvat na základě souhlasu nadpoloviční většiny všech svých členů. Pokud je však podání námitky schváleno ve Spolkové radě alespoň dvoutřetinovou většinou všech členů, je k přehlasování námitky zapotřebí hlasů dvou třetin přítomných členů Spolkového sněmu, minimálně však nadpoloviční většiny všech. Návrh zákona je schválen, pokud s ním Spolková rada vysloví souhlas, nepodá-li ve stanovené lhůtě návrh na svolání zprostředkovatelského výboru, nepodá-li ve stanovené lhůtě proti návrhu námitku nebo vezme-li ji zpět, nebo pokud je tato námitka přehlasována Spolkovým sněmem. Přijatý zákon podepisuje spolkový kancléř nebo příslušný spolkový ministr spolu se spolkovým prezidentem, který nemá právo zákon vetovat.

I v Německu existují zákony, k jejichž přijetí je zapotřebí souhlasu druhé horní parlamentní komory, v tomto případě Spolkové rady. Jsou to především zákony, které mají vliv na financování celého státu i na financování spolkových zemí. Případné spory o tom, který zákon spadá do této kategorie a který nikoli, rozhoduje Spolkový ústavní soud.

Stav legislativní nouze v Německu. V Německu je stav legislativní nouze vytvořen pro dvě situace. První situace nastává, když Spolkový sněm nevysloví spolkovému kancléři důvěru, avšak prezident jej, ač na to má na návrh spolkového kancléře právo, nerozpustí. V takovém případě vykonává až do volby nového spolkového kancléře svou funkci dosavadní spolkový kancléř, avšak s menšinovou podporou Spolkového sněmu. Spolkový kancléř může spolkovému prezidentovi navrhnout, aby vyhlásil se souhlasem Spolkové rady stav legislativní nouze, a to pro konkrétní návrh zákona, k němuž Spolkový sněm již v minulosti odmítl udělit svůj souhlas, ač u něj vláda deklarovala naléhavý zájem. Vidíte, že stav legislativní nouze je v Německu používán velmi, velmi ojediněle, a musí k tomu Německo mít velmi vážné důvody, aby ho vůbec vyvolalo, a přestože vyvolají nouzový stav, tak ještě nemusí být použit a nemusí být povolen i na velmi důležité věci.

Druhou situací, která implikuje vyhlášení stavu legislativní nouze, je spojení otázky důvěry s návrhem zákona. Samotné toto spojení má vyjádřit naléhavost takového zákona. Zamítnutí tohoto návrhu Spolkovým sněmem otevírá cestu k vyhlášení stavu legislativní nouze. V podstatě jestli dobře posloucháte, tak v Německu mohou vyhlásit legislativní nouzi pouze v případě, že by mohlo dojít k paralýze buď Spolkového sněmu, nebo některých orgánů závislých na Spolkovém sněmu. Jinak vůbec ne, a už vůbec ne, když budou potřebovat schválit nějaký zákon. Tam opravdu jde jenom o to, že mohou vyhlásit stav legislativní nouze, aby nedošlo k paralýze, řekněme, jejich parlamentu anebo některých jejich orgánů. Tomu rozumím.

Po vyhlášení stavu legislativní nouze putuje návrh zákona opět do Spolkového sněmu. Pokud jej tento znovu zamítne nebo jej přijme ve znění nepřijatelném pro vládu, považuje se zákon za přijatý ve znění navrženém vládou, pokud s ním vysloví souhlas Spolková rada. Stejný postup se uplatní, pokud se k návrhu Spolkový sněm nevyjádří do čtyř týdnů od jeho opětovného předložení. Stav legislativní nouze může být použit na

každý další takový návrh zákona, k němuž Spolkový sněm udělil souhlas, avšak pouze v období šesti měsíců od prvotního vyhlášení stavu legislativní nouze a za předpokladu, že je u moci stále stejný kancléř.

Opakované použití stavu legislativní nouze ve funkčním období téhož kancléře je vyloučeno. To je taky zajímavá věc. Opakované použití stavu legislativní nouze, řekněme, v jednom volebním období je vyloučeno. Oni jsou tak opatrní na to, kde tyto pomocné instituty používají a využívají, že chápou, že mají obavu, že by jich mohlo být zneužito. A myslím si, že by se nad tím měla i Česká republika zamyslet, protože my je používáme jak trhací kalendář.

Opakované použití stavu legislativní nouze ve funkčním období téhož kancléře je vyloučeno. Stejně tak je vyloučeno přijetí takového zákona ve stavu legislativní nouze, který mění ústavní zákon nebo jej částečně či úplně zbavuje platnosti. I když stav legislativní nouze je stejně označen v německém i v českém právu, shoduje se s ním jen podle názvu, avšak ne svou povahou. Přijímání zákonů ve stavu legislativní nouze není u nás zakotveno v ústavě,

nýbrž jen v zákoně č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu sněmovny, případně v zákoně č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu. Tento institut je však náchylný ke zneužití, protože nedává menšině poslanců možnost zabránit zkrácenému jednání, jako je tomu u procedury schvalování návrhu zákona v prvním čtení, zakotvené také v jednacím řádu Poslanecké sněmovny. V případě stavu legislativní nouze se má tudíž jednat o institut mimořádný, který lze použít jen při splnění předem daných kritérií, zatímco přijetí zákona v prvním čtení může být použito na každý návrh zákona předložený k projednání v Poslanecké sněmovně. Z tohoto rozdílu plyne také menší možnost opozice zabránit zneužití stavu legislativní nouze, což je náš aktuální případ pandemického zákona a jeho novely.

Vyhlášení stavu legislativní nouze je v Německu přísněji a přesněji stanoveno, a to přímo v ústavě. Proto také nebyl tento legislativní stav zatím v Německu nikdy použit. Prosím, ještě jednou vám zopakují tu větu, nebo tu část: Vyhlášení stavu legislativní nouze je v Německu přísněji a přesněji stanoveno, a to přímo v ústavě. Proto také nebyl tento legislativní stav zatím v Německu nikdy použit.

Zrychlené jednání a stav legislativní nouze v Rakousku. Použití institutu legislativní nouze upravuje v Rakousku spolkový ústavní zákon v čl. 18 odst. 3 až 5. Tento zákon tvoří právní rámec, který vymezuje podmínky, resp. mimořádné situace, za nichž je možné přijímat zákony v případě, že zákonodárny sbor není z různých důvodů schopen usnášení. Jde o takové situace, v nichž hrozí státu škody, které by šlo jen obtížně odstranit, avšak parlament nezasedá a nemůže se včas sejít, aby mohl schválit případná zákonná opatření. V takovém případě může spolkový prezident na návrh spolkové vlády přijmout na vlastní zodpovědnost a zodpovědnost spolkové vlády tzv. prozatímní nařízení, jimiž může změnit zákon, a tím předejít škodám, které by vznikly, kdyby nařízení přijato nebylo. Podle tohoto článku může spolková vláda návrh na přijetí nařízení podat jen se souhlasem stálého podvýboru hlavního výboru Národní rady a takové nařízení musí spolková vláda spolupodepsat.

Spolková vláda musí prozatímní nařízení předložit Národní radě svolané buď spolkovým prezidentem, pokud právě nezasedá, nebo národní radě, pokud právě zasedá, do osmi dnů od předložení prozatímního nařízení. Národní rada je povinna přijmout do čtyř dnů od předložení návrhu prozatímního nařízení příslušný spolkový zákon nebo musí spolkovou vládu požádat o jeho okamžité zrušení. Spolková vláda musí návrhu na zrušení prozatímního nařízení ihned vyhovět. Tím uvede v platnost zákonné předpisy zrušené prozatímním nařízením, avšak prozatímní nařízení nesmí měnit literu spolkového ústavního zákona a nesmí vést k finančnímu zatížení státu, spolkových zemí a jiných územněsprávních celků včetně finančního zatížení občanů. Nesmí se také týkat zcizení státního majetku. Institut legislativní nouze však v podobě předjímané v článku 18 odst. 3 až 5 v novodobé historii Rakouska doposud nebyl použit.

Z analýzy všech dosud projednávaných návrhů zákonů v režimu vyplývá, které zákony splňují mimořádnou výjimku z řádné procedury a které žádnou mimořádnou okolnost nespĺňují. Ani v jednom případě nebyla existence stavu legislativní nouze Poslaneckou sněmovnou odmítnuta.

Zásadní otázkou je, zda byl tento institut nadužíván vzhledem k mimořádným okolnostem, za kterých má být tento institut použit, a zda nedocházelo k jeho zneužití. Ve většině případů projednávání zákonů v legislativní nouzi byly podobně jako u dnes projednáváné novely uvedeny v důvodové zprávě mimořádné okolnosti, za kterých byl návrh zákona přijat. Nejčastěji deklarovaný důvod byla hrozba hospodářských škod bez přesnější specifikace, hrozba hospodářských škod z důvodu povodní, porušení základních práv a svobod, hrozba narušení bezpečnosti státu. V některých případech nebyly důvody uvedeny.

A teď nás čeká část, která se jmenuje legislativní nouze před Ústavním soudem. Na tuto pasáž se důkladně zaměřím, protože budeme podávat ústavní stížnost a bude mě zajímat, jak se Ústavní soud vypořádá s touto ústavní stížností na pandemický zákon, a budu rád, když to bude dobře zdůvodněno Ústavním soudem celému národu, a my, hnutí SPD, se budeme snažit, aby

celý národ slyšel, jak Ústavní soud hodnotí naši ústavní stížnost proti pandemickému zákonu a jaké důvody uvede v případě jejího odmítnutí.

Ústavní konformitou legislativního procesu s ohledem na vyhlášení stavu legislativní nouze se již několikrát zabýval Ústavní soud. Navrhovatelé nejčastěji spatřovali zneužití institutu legislativní nouze, které nejvíce spočívalo podle navrhovatelů v tom, že nebyly splněny podmínky pro jeho vyhlášení podle § 99 odst. 1 jednacího řádu Sněmovny, což považovali nejen za porušení tohoto zákona, nýbrž i za porušení parlamentní procedury zavádající protiústavní způsob přijetí zákona. Vyhlášení stavu legislativní nouze pak v příslušných stížnostech bylo označováno za politický, nikoli neutrální právní nástroj a omezení obecné, respektive podrobné rozpravy za značné omezení svobody projevu poslanců a svobody parlamentní rozpravy. To samozřejmě máme i v tomto případě, jak pan kolega Výborný, prostřednictvím pana předsedajícího, omezil rozpravu v obecné rozpravě o legislativní nouzi na pět minut.

Demokratické principy legislativního procesu. Ve svém nálezu, kterým Ústavní soud zrušil novelizující zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, poukázal tento soud i na zahraniční judikaturu zabývající se celou řadou ústavních demokratických principů legislativního procesu, které musí zákonodárny sbor dodržovat. V nálezu Ústavní soud opět uvedl zásady, které musí zákonodárny sbor dodržovat při projednávání návrhů zákonů. Patří k nim především respekt k procesním procedurálním pravidlům.

V tomto nálezu Ústavní soud uvádí: Jen v procesně bezchybném procesu, ústavně souladném řízení, lze dospět k zákonnému a ústavně souladnému výsledku – rozhodnutí –, a proto procesní čistotě rozhodovacího procesu řízení je nezbytné věnovat zvýšenou pozornost a poskytnout jí důraznou ochranu. Jestliže takto připomenuté zásady vztahují se k ústavnosti řízení před orgány veřejné moci a k jejich v něm vydaným rozhodnutím – ke stanovenému postupu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod –, není nijakého rozumného důvodu se od těchto zásad odchýlit ve věcech kontroly zákonodárného procesu a v něm přijatých aktů, právních norem, neboť byť se rozhodovací proces zákonodárné činnosti do jisté míry liší od rozhodovacích procesů řízení před jinými orgány veřejné moci – a v tomto smyslu je lze chápat jako rozhodovací proces *sui generis* – vůdčí zásady rozhodování, v němž se dospěje ke konečnému výsledku, jsou v obou případech identické. Nadto nelze ztráct ze zřetele, že důsledky plynoucí ze zákonodárných aktů jsou pro svůj celospolečenský dopad zřejmě významnější, než je tomu v případech jednotlivých – vadných – rozhodnutí jiných orgánů veřejné moci. Vystupuje tedy v zákonodárném procesu do popředí požadavek stálosti, přesvědčivosti a nezbytnosti právních aktů, na nichž právní stát, a souvztačně také život občanů v něm, spočívá. Takovýchto aktů a také dosažení potřebné autority zákonodárných sborů nelze však dosíci jinak než respektem k pravidlům, tedy zásadám legislativní činnosti, která si ostatně Poslanecká sněmovna jako významný nositel zákonodárné moci pro tuto svou činnost zákonem sama stanovila. Mějme toto na paměti i dnes a vyhněme se riziku pozdějšího zrušení dnes projednávané novely Ústavním soudem, a to i kromě obsahových, z procedurálních důvodů.

Parlamentní opozici, která se na výkon státní moci přímo nepodílí a je v parlamentu v menšině, musí být s ohledem na ústavou garantovaný princip ochrany menšin umožněno vykonávání jejích ústavně garantovaných práv. Nesmí jí být znemožněn výkon funkce parlamentní opozice. Jak říká náleží Ústavního soudu, přítomnost opozice a médií nutí i koherentní vládní většinu vysvětlovat, zdůvodňovat svá rozhodnutí. Garantována je tak zásada kontraindikatornosti (správně: kontradiktornosti) vycházející ze svobodné výměny názorů a stanovisek za účelem hledání širší shody a případně i odstraňování nedostatků navrhovaného zákona.

Opozice má také právo blokovat či oddalovat rozhodnutí přijatá většinou, jakož i právo domáhat se ústavního přezkoumání většiny přijatých rozhodnutí a zákonů. No, my v SPD to bezpochyby uděláme a budeme chtít ústavně přezkoumat novelu pandemického zákona.

Míra ochrany práv opozice, ať ji momentálně politicky tvoří jakékoliv subjekty, aby mohla plnit svou nezastupitelnou funkci, je ukazatelem úrovně politické a parlamentní kultury. Je také vyjádřením míry demokratičnosti daného politického systému. Součástí práv parlamentní opozice je tedy i garance práva aktivního vystupování v rozpravě a garance možnosti ovlivnit projednávanou agendu parlamentní schůze, což by nemělo být jen a pouze v rukou vládní většiny.

K právům opozice patří také možnost vyvolat mimořádnou schůzi, docílit zařazení nového bodu na pořad jednání nebo naopak možnost blokovat nebo oddálit projednávání nějakého bodu programu prostřednictvím takzvané obstrukce. Nepřiznání některých výše uvedených práv opozici nebo omezování výkonu její opoziční role vede v konečném důsledku k ohrožení demokracie celého politického systému. Při uplatnění institutu legislativní nouze dochází vždy k omezení nebo zkrácení práv parlamentní opozice, je při jeho aplikaci omezena parlamentní rozprava, zkrácen legislativní proces a Poslanecká sněmovna se může v takové situaci snadno stát pouhým nástrojem, který má legitimizovat schválení vládou předložených návrhů zákonů, aniž by byly podrobeny důkladnému zkoumání a oponování, popřípadě aniž by měly možnost přednést poslanci nejen opoziční, ale i poslanci vládních stran alternativní návrhy. Tyto skutečnosti, které užití institutu legislativní nouze s sebou nesou, jsou o to závažnější, jestliže se jedná o návrh s tak dalekosáhlými dopady na práva a svobody občanů, jako je novela právě projednávaného pandemického zákona.

Použití institutu legislativní nouze je podle Ústavního soudu možné jen na základě čl. 8 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, v případě ohrožení státu nebo v situaci válečného stavu. V nálezu Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2011 spisová značka P1 ÚS 55/10 se v bodě 78 (80) argumentuje takto: Stanoví-li tedy ústavní pořádek takovouto možnost pouze v jediném případě, je zřejmé, že za jiných situací to obecně možné není. Nejde přitom o mezeru v Ústavě České republiky, pokud ústavní pořádek možnost projednat návrh zákona ve zkráceném jednání zná. Ústavodárce se toliko rozhodl tuto možnost připustit jen v extrémních a mimořádných situacích. Lze sice připustit, že na úrovni zákona, jednacím řádu, se zakotví další případy, kdy lze zákony projednat ve zkráceném řízení – legislativní nouze. Avšak protože jde o úpravu praeter constitutionem a protože smyslem ústavněprávní reglementace zkráceného projednávání je ochrana práv a principů ovládajících legislativní proces v demokratickém právním státě, využití institutu legislativní nouze je možné jen za předpokladů širokého konsenzu v parlamentu – aspoň taková většina, která je srovnatelná s většinou vyžadovanou k přijetí ústavního zákona anebo jen tehdy, kdy taková závažnost situace, v níž bude legislativní nouze použita, odpovídá závažnosti situací, s nimiž počítá ústavní pořádek pro zkrácené projednání návrhu zákona – stav ohrožení státu nebo válečný stav.

Máte pocit, že je tady stav ohrožení státu nebo válečný stav? Možná je, ale možná vznikl za tu dobu, co tady mluvím, ale zatím o něm nevím. Takže si myslím, že v této situaci projednávat tento zákon v legislativní nouzi není úplně přesné, přesvědčivé a není podle ústavy a zákona České republiky, a proto nabádá k velmi restriktivní interpretaci podmínek a okolností vedoucích k užití institutu legislativní nouze při projednávání návrhů zákonů. Podle názoru soudců Ústavního soudu je proto jakékoliv další krácení nebo omezování práva principu nutné považovat za nežádoucí, protože hrozí nejen popření práv opozice, nýbrž i popření demokratických hodnot, což by mohlo vést k trvalému snížení kvality demokracie v naší zemi a k jejímu poškození v očích občanů našeho státu.

Já si myslím, že to je strašně důležitá pasáž tady z nálezu Ústavního soudu. Tak ještě jednou ty tři řádky: Podle názoru soudců Ústavního soudu je proto jakékoliv další krácení či omezování práv a principů nutné považovat za nežádoucí, protože hrozí nejen popření práva opozice, nýbrž i popření demokratických hodnot, což by mohlo vést k trvalému snížení kvality demokracie v naší zemi a k jejímu poškození v očích občanů našeho státu.

Podle Ústavního soudu je nutné důvody vyhlášení stavu legislativní nouze také posuzovat s ohledem na dobu rozhodování a množství informací, které byly v době rozhodování

k dispozici. Je nutné přihlížet také k intenzitě důvodů vyhlášení stavu legislativní nouze ve srovnání s omezením dotčených ústavních principů. Tyto důvody však nesmějí být svévolné a musí být postaveny na konkrétně vyčíslené výši škod, pokud by navrhovaný zákon nebyl co nejdříve přijat. Navrhovaný zákon, jehož projednávání ve zkráceném legislativním procesu vláda navrhuje, musí být vhodným prostředkem k odvrácení hrozících škod či ohrožení veřejného zájmu, což v případě novely pandemického zákona ani v případě pandemického zákona samotného naprosto, ale naprosto neplatí.

Překážkou zneužití institutu legislativní nouze je pouze zákonné vymezení důvodů, na jejichž základě lze tento stav vyhlásit. Tyto důvody musí být podle Ústavního soudu v souladu s ústavou a musí být přezkoumatelné. K vyhlášení stavu legislativní nouze tedy nestačí konsenzus v parlamentu, byť dosažený napříč politickým spektrem zákonodárského sboru. No, tento konsenzus tady také nemáme. Řekl bych, že je Sněmovna půl na půl. Jestli má někdo sto několik a na druhé straně 92 několik hlasů, tak prostě je to téměř půl na půl. Takže nejenom že tady není konsenzus, ale je to zhruba 50:50, nebo 45:55.

Ústavní soud také neuznal obstrukci opozičních poslanců za mimořádnou podmínku ve smyslu § 99 odst. 1 jednacího řádu Sněmovny. V tomto případě jde o ochranu práv parlamentní opozice, to znamená menšiny. Pokud opozice vznáší námitky proti nedodržování standardní zákonodárné procedury – a to vznášíme, říkáme, že pokud to chcete projednávat, pojďme to projednávat v běžném legislativním procesu, který má tři čtení –, nelze v těchto námitkách spatřovat žádný prvek mimořádnosti. Opozice podle Ústavního soudu v tomto případě jen využila své právo k ochraně svých práv v souladu s jednacím řádem. Tak jsem zvědavý, jestli Ústavní soud to bude opakovat, tyto věty, ještě i v našem případě, kdy je opozice nějaká a koalice také nějaká.

U vědomí všech výše uvedených argumentů je zjevné, že projednávání novely pandemického zákona v režimu legislativní nouze je v rozporu s ústavními principy, ústavní praxí i s judikaturou Ústavního soudu, což považuji za mimořádně závažné. Nejlepším řešením tohoto stavu je tento návrh jednou provždy zamítnout, jelikož kromě katastrofálních procesních vad s sebou nese i nekonečné množství fatálních a nepřijatelných vad a protiústavností i ve svém samotném obsahu.

Tak to byla část, která se týkala legislativní nouze. A všichni jste jistě pochopili, že autoři i hnutí SPD nedoporučují používat legislativní nouzi. Všichni jsme slyšeli, že v některých státech, například v Německu, v Rakousku, v Německu, se používá jenom při ochromení Spolkového sněmu, že se používá jen jednou za volební období a že víckrát se používat nesmí. To znamená, jsou velmi citliví na to, jak oklešťují demokracii, jak se chovají k demokracii, k opozici a k demokratickým pravidlům.

Takže pokud jsme v té části legislativní nouze, tak i já si myslím, že tento zákon sem prostě nepatří a že bychom ho měli projednávat v normálním legislativním procesu. Pojďme se ale podívat na to, jak to zdůvodnila, nejen legislativní nouzi, ale ten pandemický zákon, dnešní pětikoalice. A řekněme si, jak oni vidí vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění hlavních principů zhodnocení platného právního stavu.

Zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, dále jen pandemický zákon, se po nabytí účinnosti stal zákonnou oporou pro vydávání podstatné části mimořádných opatření, vydávaných Ministerstvem zdravotnictví za účelem boje s pandemií onemocnění covid-19. Podstatná část pandemického zákona, konkrétně § 1 až 8, však pozbývá platnosti uplynutím 28. února 2022, čímž dojde k výraznému snížení akceschopnosti Ministerstva zdravotnictví a krajských hygienických stanic a jejich možností, jak pandemii covid-19 účinně čelit. S ohledem na současný nepříznivý globální vývoj výskytu onemocnění covid-19, se zvláštním přihlédnutím k aktuální situaci a predikci jejího vývoje na území střední Evropy, resp. přímo České republiky, a v návaznosti na poznatky a zkušenosti z průběhu pandemie onemocnění covid-19 bude

i nadále představovat vážnou hrozbu pro veřejné zdraví, a to zejména s ohledem na rychlost jeho šíření a možný výskyt nových nebezpečných variant, které mohou být případně rezistentnější k očkování.

Samozřejmě je zde napsáno slovo "případně". Tomu rozumím, ale to můžeme napsat u kteréhokoliv dalšího virového onemocnění, toto zdůvodnění. To se může stát, může se rozšiřovat a pravděpodobně ta virová onemocnění, hlavně respirační, se budou rozšiřovat. A my k tomu musíme přistupovat jako k respiračním onemocněním, musíme je léčit, ale prostě rozhodně ani ta čísla, která zde dnes máme, nejsou čísla pandemie, ani vzhledem k tomu, že tady máme povinné testování, povinné testování v zaměstnání, povinné testování ve školách apod., takže my si vlastně čísla positivity vytváříme s tím, že pro nás v SPD je opravdu nejdůležitější, jaká jsou čísla těch ohrožených lidí v nemocnicích, a podle toho bychom se řídili. To bychom mohli také sledovat čísla onkologicky nemocných pacientů, lidí se zlomenou nohou, přejetých, čísla lidí, které v létě píchla vosa nebo včela, kteří měli vážné komplikace a podobně, a zjistili bychom, že jsme ohrožení ze všech stran. Možná by tato vláda přišla s tím, že bychom vlastně mohli všechno zavřít, protože bychom se měli bát toho, co se stane zítra, jestli nás přejede auto, píchne včela nebo dostaneme covid nebo nějakou jinou, například nedej bože onkologickou, chorobu.

Pojďme dál. S ohledem na shora popsané je tak nanejvýš žádoucí zrušit omezenou platnost esenciálních částí pandemického zákona, to je § 1 až 8, z důvodu potřeby zajištění efektivních protiepidemických nástrojů pro řízení epidemie covid-19.

Další podstatný aspekt předkládané novely pandemického zákona vychází z poznatků plynoucích jednak z praxe, jednak z aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu. V době, kdy návrh pandemického zákona procházel legislativním procesem, nebylo z logických důvodů možné předvídat celou šíři opatření, která budou pro boj s onemocněním covid-19 vhodná, nezbytná a účinná. Také to dopadlo tak, že Nejvyšší správní soud minulé vlády, abych byl korektní k této vládě, minulé vládě a minulému ministru zdravotnictví zrušil 33 opatření, která vlastně minulá vláda udělala a která byla dána na Nejvyšší správní soud, a ten je zrušil jako protiústavní, nebo neústavní, nebo protizákonná. Takže z toho důvodu uvidíme, jak se zachová Ústavní soud nebo Nejvyšší správní soud k opatřením a tady k tomu pandemickému zákonu.

Další podstatný aspekt předkládané novely pandemického zákona vychází z poznatků plynoucích jednak z praxe, jednak z aktuální judikatury. Předkladatel měl rovněž v době tvorby pandemického zákona za to, že § 69 č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon o ochraně veřejného zdraví, lze aplikovat podstatně širěji a plošně, než jak následně upřesnila judikatura správních soudů, zejména pak Nejvyššího správního soudu. No, to znamená, že Nejvyšší správní soud zrušil některá protiepidemiologická opatření a teď je tady máme znovu v pandemickém zákoně a tato vláda je chce aplikovat více plošně, aby je mohla aplikovat více plošně, než byla aplikována v době minulé, což z mého pohledu znamená větší omezení určité skupiny nebo určitých skupin obyvatel České republiky.

Z těchto důvodů proto v aktuálním platném znění pandemického zákona nejsou některá z těchto mimořádných opatření zakotvena, což však v praxi způsobuje značné obtíže, které vedou až ke zrušení některých, podle Ministerstva zdravotnictví pro zvládnání pandemie covid-19 stěžejních, opatření ze strany správních soudů. Například se jedná o možnost omezit provoz provozoven stravovacích a ubytovacích služeb, či pro ně stanovit podmínky, aniž by toto opatření bylo vázáno na existenci konkrétních osob.

A to se dostáváme k tomu konkrétnímu bodu, který napadáme a proč je pandemický zákon neústavní: protože je v něm napsáno, a tady to ti předkladatelé potvrzují, že bude omezeno právo na podnikání. Právo na podnikání je v základní Listině práv a svobod, a tady v důvodové zprávě Ministerstvo zdravotnictví píše, že pandemický zákon dělají také proto, aby mohli plošně omezit některé věci, jak by mohli bojovat s covidem, a v závorce je napsáno:

například se jedná o možnost omezit provoz provozoven stravovacích či ubytovacích služeb či pro něj stanovit podmínky, aniž by toto opatření bylo vázáno na existenci konkrétních osob, podezřelých z nákazy či konkrétně ohniska nákazy" a tak dále. To znamená, ano, podle mého názoru jasně navrhovatelé pandemického zákona říkají, že chtějí omezovat, regulovat. Dále tady píší, že chtějí omezovat, regulovat provoz vnitřních a vnějších sportovišť, kulturních, společenských a jiných obdobných akcí a v neposlední řadě pak jde o možnost regulovat provoz škol, školských zařízení a dalších typově obdobných zařízení a stanovit povinnost podrobit se testování na přítomnost viru SARS-CoV-2. Tak to je vlastně to, co my tady kritizujeme, co se dlouhodobě děje – omezení podnikání, omezení gastroslužeb, ubytovacích služeb a některých dalších věcí, a tady to navrhovatelé vlastně sami podepisují.

Jak již bylo zmíněno výše, s ohledem na nepříznivý globální a zejména lokální vývoj pandemie onemocnění na území České republiky a v návaznosti na poznatky a zkušenosti z dosavadního průběhu pandemie lze důvodně očekávat, že toto onemocnění bude i nadále představovat vážnou hrozbu pro veřejné zdraví. Samozřejmě že bude, to asi každé onemocnění. K tomuto závěru vede předkladatele zejména současná rychlost šíření onemocnění covid-19 v populaci, která je nadto čím dál častěji potencována i asymptomatickým, tedy skrytým bezpříznakovým průběhem onemocnění, a možný výskyt nových nebezpečných variant s vyšší transmisibilitou a možnou vyšší rezistencí k očkování, které mohou být příčinou dalších vln výskytu onemocnění covid-19 v následném období. A patrně budou. Vysoké riziko pro veřejné zdraví zcela ukazuje i současná vlna pandemie způsobená variantou delta a nastupující vlna varianty omikron, která v evropském regionu způsobuje masivní šíření onemocnění napříč kontinentem, a v tomto důsledku i přijímání některých specifických protiepidemických opatření k zabránění šíření onemocnění v populaci a minimalizaci dopadů na veřejné zdraví, například dočasný lockdown zavedený ve druhé polovině listopadu 2021 v Rakousku či ustupování od akceptace negativních výsledků PCR testů či antigenních testů jako podmínky pro výkon určitých činností, popřípadě jako podmínky pro vstup do některých prostor.

To by mě také zajímalo, pane ministře zdravotnictví, proč neočkovaní lidé nesmí do veřejných prostor. Něco ukradli? Někoho omezili na životě, na zdraví nebo něco udělali? Když si udělají test a prokážou, že jsou zdraví, tak proč by nemohli do veřejných prostor? Proč nemůžou na pivo nebo na hokej? Vždyť přece očkování není zamezení přenosu. Prostě i očkování dostanou znovu covid. Očkování je proto, aby lidé neměli těžký průběh nemoci. Já tomu rozumím, já s tím souhlasím. Každý praktický lékař by měl lidem říct, jestli se mají očkovat, nebo ne, co jim doporučuje, čím by se měli očkovat. Každého by to měla být svobodná volba, ale vy do toho zavádíte systém nutnosti, systém, že musí. A já si myslím, že to je určitě špatně, a buď Nejvyšší správní soud, nebo Ústavní soud by ty lidi měl z této zvláště osvobodit. Ty neočkované lidi by měl osvobodit. Takže doufám, že se k tomu postavíte jako lidi, a neočkovaní lidé by prostě měli mít možnost vstupu do veřejných prostor, měli by mít možnost jít na pivo nebo na hokej. To je úplně neuvěřitelné chování. (V sále je silný hluk.)

Nově je také třeba brát zřetel na nově se šířící variantu omikron, která je stejně jako varianta delta zařazena mezi variant of concern, tedy mezi varianty, u kterých existují jasné důkazy, že vlastnosti těchto variant mohou negativně ovlivnit vývoj pandemie, a mohou tak představovat větší zdravotní riziko. Mezi tyto vlastnosti se řadí zejména vyšší nakažlivost či vyšší virová nálož, které mohou vést ke zrychlení šíření viru zejména v populaci.

Já bych chtěl říct, že by bylo dobré, aby...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já bych poprosila o klid v jednací sále a chtěla bych vás všechny požádat, pokud si něco potřebujete vyřídit, abyste šli do předsálí.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní místopředsedkyně. Teď budeme pokračovat: tato varianta, a tak dále, a tak dále. Je tady napsáno, jaké jsou ty největší problémy těch různých variant, ale to já tady samozřejmě nebudu číst a nebudu to říkat. Jsem ale rád, byť je varianta omikron nakažlivější, nebo se uvádí, že je nakažlivější než ostatní varianty, že u většiny lidí nemá tak těžký průběh, což je dobře. (Hluk v sále neutichá.)

My jsme ale zapomněli na jednu věc, která je zde důležitá, a to je to, že bychom chtěli, a už jsme to dávno požadovali, že by i Česká republika měla umožnit lidem test na protilátky, na takzvanou postinfekční imunitu, kterou by se mohli prokazovat. A byť jsou neočkovaní a prošli tou chorobou, prošli tou nemocí, aby měli přístup...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já vás ještě znovu přeruším. Omlouvám se, nechci říkat, která část spektra v tuto chvíli hlučí, určitě to všichni vědí. A znovu bych vás požádala o klid v jednacím sále. Děkuju.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Předkladatel dále píše, že v souvislosti s výše uvedeným je tak nutné mít stále připraveny všechny dostupné mechanismy připravenosti a reakce k nastavení efektivních protiepidemických opatření v případě výskytu nových rizikových variant, které budou představovat vážnou hrozbu pro veřejné zdraví. Nejsem si úplně jist, že je už teď ta správná doba – v legislativní nouzi. O legislativní nouzi jsme si už něco řekli.

Pro posouzení souladu navrhované změny ústavním pořádkem bylo přihlíženo především k ústavnímu zákonu a tak dále, a tak dále a Listině základních práv a svobod. V tomto ohledu podle navrhovatele, Ministerstva zdravotnictví, nebyl zjištěn žádný rozpor. Já jsem tady citoval některé věci z ústavy a o legislativní nouzi a Listině základních práv a svobod a těch rozporů tam bylo tolik, například už to, že tento zákon nepatří do žádné kategorie, která je napsaná pro vůbec vyvolání legislativní nouze, ve které by se zákony měly projednávat. To si myslím, že je účelové vyjádření navrhovatele, aby prostě tento stav mohl projít.

Vymezení nově upravovaných mimořádných opatření je koncipováno tak, aby jejich prostřednictvím nemohlo dojít k razantnímu plošnému omezení základních lidských práv a svobod ve smyslu úplného zákazu provozování nebo výkonu vybraných činností, k čemuž by však s ohledem na judikaturu správních soudů mělo docházet zejména v době nouzového stavu vyhlášeného postupem podle ústavního zákona. No tak tady si myslím, že navrhovatel trochu kecá, protože jestliže omezí gastropodniky, ubytovací zařízení, tak samozřejmě omezí podnikání, a vlastně už několikrát dostaly tyto provozy úplný stop, úplný zákaz provozování a myslím si, že to byla pro ně katastrofa, že spousta těch podniků a podnikatelů přišla o svoje příjmy a o svoje podnikání. Jsem přesvědčen, že takový stav už si Česká republika dále rozhodně nemůže dovolit. Takový stav, kdy budeme dělat deficity státních rozpočtů, kdy budeme zavírat podniky a firmy, budeme kompenzovat. To si možná může dovolit Německo, které je i díky nám bohatou zemí, protože my jim odevzdáváme 300 až 500 miliard v ziscích a dividendách každý rok. Ale my jako Česká republika si to rozhodně nemůžeme dovolit, protože jsme na hraně deficitu, i když žádný covid není a žádný covid nemáme. Takže bychom rozhodně už firmy a provozy zavírat neměli. A už tak je vláda teď destruuje tím povinným testováním, protože se vlastně dostávají do karantén a spousta těch firem nemůže vůbec fungovat. Já nevím, jestli si jako vláda uvědomujete to, že oni nejenom že nedělají obraty a nedělají zisky. Oni musí dokonce platit penále a pokuty za to, že nedokážou dotáhnout zakázky, které mají nasmlouvané, do konce. Protože nemají lidi. Protože mají lidi v karanténě, lidi, kteří nemají třeba žádné symptomy toho onemocnění, ale prostě musí sedět doma a musí být v karanténě. To znamená, že jim chybí v práci samozřejmě.

No a pak jsou tady ty úplně paradoxy, které nechci ani zmiňovat. Představte si neočkovaného číšníka, který vás obsluhuje v hospodě celý den, a jakmile mu skončí šichta, tak musí jít z hospody ven, a protože je neočkovaný, tak do ní vlastně už nemůže. Takže už si tam

sednout na pivo nemůže a musí jít někam jinam. To jsou paradoxy dnešní doby, kdy vlastně i pozitivní lidé mohou jít do takzvané pracovní karantény. To jsou neuvěřitelné věci, to znamená, že i pozitivní lidé bez symptomů můžou si vzít roušku a jít do práce tam, kde to vyžaduje nějaký nutný stav, já to teď neumím pojmenovat tak, abych to pojmenoval přesně, ale je vidět, že prostě vláda to umí si zařídit tak, aby někteří museli být doma a někteří museli chodit do práce, aby se nezastavilo metro nebo aby mohly jezdit autobusy a podobně, ale pak to degraduje celý boj s tím koronavirem a s tou pandemií. A jsem přesvědčen, o tom, že spousta lidí to ví.

No, já tady už nebudu dál hovořit a já jsem vysvětlil tady velmi sáhodlouze, proč ta legislativní nouze je špatná, proč bychom v ní neměli probírat pandemický zákon, vysvětlil jsem také, že jestli vláda, tak jak sama říká například prostřednictvím paní Pekarové Adamové v televizi, že chce být připravena na další období respiračních onemocnění, které může přijít a pravděpodobně přijde na podzim, tím pandemickým zákonem, tak já jsem přesvědčen, že máme dost času, abychom ho projednali v normálním legislativním procesu a nemusíme to honit během jednoho dne. Sami jste slyšeli, že to může znamenat omezení demokratických práv, že se to v Německu, v Rakousku používá jen velmi zřídka, jednou za volební období, a my tady z legislativní nouze děláme trhací kalendář.

Paní předsedající, já bych z tohoto důvodu, co jsem řekl, že si nemyslím, že to je otázka dnešního dne a otázka toho, že to musíme schválit dnes, tak já jsem přesvědčen po tomto zdůvodnění, že bychom se tím mohli zabývat třeba v srpnu, předtím, než bude období respiračních onemocnění, abychom měli dostatek času. Abychom měli dostatek času, tak bychom se tím mohli zabývat třeba v srpnu, a ne teď. Pojdme se teď zabývat cenami energií, pojdme se zabývat energetickou, potravinovou krizí, stoupajícími cenami potravin, energie, zastropováním pohonných hmot a dalšími věcmi, které občany opravdu, opravdu trápí a tíží. Takže já bych, paní předsedající, navrhl po tomto zdůvodnění procedurální hlasování, abychom odložili projednávání tohoto tisku do 1. srpna 2022, a žádám vás, abyste o mém návrhu na procedurální hlasování dala hlasovat bezprostředně.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Takže v tuto chvíli tady máme procedurální návrh o odložení tohoto tisku do 1. srpna 2022. Takže já v tuto chvíli mohu konstatovat, že v tuto chvíli my neprojednáváme tento tisk. My v tuto chvíli posuzujeme, zda legislativní nouze trvá. Z toho důvodu může tady někdo dát návrh na přerušení schůze, ale ne v tuto chvíli na odložení tohoto tisku, ano? To chci konstatovat. Takže jestliže chcete... (Hlasy z pléna.) Já ale musím dát o procedurálním návrhu dle jednacího řádu hlasovat bezprostředně. Ano, samozřejmě jednací řád připouští, že můžete se přihlásit s protinávrhem. Takže pan předseda Výborný za KDU-ČSL.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem přesvědčen o tom, že v situaci, kdy vedeme obecnou rozpravu o stavu legislativní nouze, tak jsme podle jednacího řádu v situaci, kdy nemůžeme hlasovat o přerušení bodu, který v tuto chvíli nebyl ještě vůbec otevřen, protože nebyl ani schválen řádně podle § 99 program schůze, která byla svolána. Těžko přerušovat něco, co podle jednacího řádu ještě vůbec nebylo zahájeno. Pokud by tomu snad takto mělo být, tak potom si dovolím přednést protinávrh k tomuto procedurálnímu hlasování, ale opravdu jsem přesvědčen o tom, že tak jak to tady formuloval pan předseda Fiala, tak tento návrh je nehlasovatelný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji. Prakticky pan předseda konstatoval to, co jsem řekla já. V tuto chvíli poprosím pana předsedu hnutí SPD Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Já jsem si to neuvědomil, protože jsem tady mluvil dlouze o legislativní nouzi. Pan kolega Výborný má pravdu a já žádám o procedurální hlasování na přerušení dnešní schůze. A to si myslím, že mohu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Přerušení dnešní schůze může navrhnout pouze předseda klubu, tudíž pan Fiala je předseda klubu. Já v tuto chvíli zagonguji. Ano, může samozřejmě i proti tomuto návrhu být dán protinávrh. (Hluk v sále.) Poprosím tedy předsedu KDU-ČSL. Marek Výborný. Já přesto zagonguji, aby všichni věděli, že bude hlasování. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Jenom poprosím, jestli by mohl být, paní místopředsedkyně, klid v sále.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Poprosím všechny, aby byl klid v jednacím sále. V tuto chvíli hovoří předseda klubu KDU-ČSL pan Výborný. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já jsem tedy nezaregistroval, že by pan předseda Fiala v tuto chvíli řekl termín, do kterého chce schůzi přerušit, pouze že ji chce přerušit. Pokud tomu tak je, tak já za poslanecké kluby ODS, KDU-ČSL, STAN, TOP 09 a Piráti dávám k tomuto návrhu protinávrh přerušit tuto schůzi do 16.30. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Takže v tuto chvíli nevidím návrh na odhlášení. Takže v tuto chvíli zahájím... ano, je tu návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Poprosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, a všichni víme, o čem budeme hlasovat. V tuto chvíli budeme hlasovat o protinávru Marka Výborného, aby se přerušila dnešní schůze do 16.30 hodin. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Takže v tuto chvíli zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

(Hlasování číslo 3.) Bylo přihlášeno 143 poslanců, pro bylo 75, proti bylo 42. Návrh byl přijat.

Ale já v tuto chvíli tedy konstatuji, že schůze bude přerušena do 16.30 hodin, bude začínat tedy za dvě minuty. Děkuji mnohokrát.

(Jednání přerušeno v 16.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, je 16.30 hodin, budeme pokračovat v posouzení, zda legislativní stav nouze trvá. Já v tuto chvíli bych požádala, protože mám také přednostní právo a zrovna v tuto chvíli na mě přišla řada, ale protože předsedající nemůže opustit v danou chvíli tento prostor, tak jsem domluvena s Věrkou Kovářovou, že mě při mém přednostním právu vystřídá. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Nyní s přednostním právem v rozpravě vystoupí paní místopředsedkyně Jana Vildumetzová Mračková. Prosím, máte slovo. Prosím o klid! (Neklid v sále trvá.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, celý svůj život si stojím za tím, že dobrý politik má naslouchat všem. Nejenom těm, kteří ho podporují. Nemusí s nimi souhlasit, ale musí jim naslouchat. Je po volbách a naším úkolem by nyní mělo být společenost spíše uklidňovat než dál rozdělovat. Ať chcete, nebo ne, tak pandemický zákon je jedním z bodů, který společenost rozděluje. A to velmi. To však ale není hlavní důvod, proč si myslím, že pandemický zákon, a to ještě abychom ho projednávali ve stavu legislativní nouze a v současné podobě, je špatně. Těch důvodů je daleko více.

Od hodně právníků zaznívá, že v této podobě by v žádném případě neměl být tento zákon schválený. Chybí v něm jakákoliv kontrola rozhodnutí, chybí zde systematické řešení kompenzací podnikatelům nebo lidem. V daném zákoně se řeší pouze škoda. To znamená, že spousta podnikatelů a lidí přijde o své příjmy. Není v žádném případě domyšlený systém doručování karantén pomocí SMS zprávy. Co když ten člověk bude mít dvě telefonní čísla? Co když daný člověk si nepřevzme danou SMS? Nedožví se o ní. Dostane pokutu až do 100 000 korun? Kdo to bude kontrolovat? Kdo to bude sankcionovat? A spousta dalšího.

Samozřejmě, vždycky jsou všechny věci řešitelné, ale měli bychom je vyřešit dopředu, a ne pouštět do světa zákon, o kterém od počátku víme, že má mnoho chyb a je špatně. Já uznávám, že nejsem odborník přes právo, ale musím konstatovat, že názory odborníků na současnou podobu zákona nejsou přiložené. Nejsou přiložené ani názory, že to projednáváme ve stavu legislativní nouze. Nedoprovází zde žádné zdůvodnění, žádná analýza budoucího vývoje, žádné odborné posudky, prostě nic. Vláda nám zde předkládá dokument ve stylu "ber, nebo nech být". Ale tohle není možné.

Zásadní otázkou, na kterou nemáme odpověď, je, zda musíme tento zákon přijmout teď hned. Pan ministr zdravotnictví nás téměř každý den ujišťuje, že situace je nadmíru výtečná, že se nic neděje, a to i přes to, že nám roste počet lidí v nemocnicích. Ve většině škol chybí žáci, učitelé, další zaměstnanci, takže prezenční výuka je dnes spíše výjimkou. Stejný problém mají dopravci, podnikatelé. Všichni řeší katastrofální nedostatek zaměstnanců, protože lidé jsou v karanténách. Naopak nám klesá počet lidí, kteří by se chtěli očkovat. Hejtmani již volají po tom a navrhují, že chtějí mnoho očkovacích center uzavřít, protože nemají koho očkovat. I přes všechno se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo ukončit jakoukoli podporu pro očkování a z toho přece lze usoudit, že vláda spoléhá na to, že omikronem epidemie v Česku končí.

Za těchto okolností si myslím, že opravdu není důvod s pandemickým zákonem chvátat. Pokud je situace jiná a má ministr indicie, že se má situace zhoršit, tak prosím, ať nám to pan ministr řekne. Ať to řekne všem lidem. Ale pokud se tváří, že epidemie končí, a slibuje definitivní termíny pro rozvolnění, tak opravdu nemám pocit, že by tato vláda pandemický zákon potřebovala. Navíc kdyby se ukázalo, že vláda se s omikronem plete, tak je tu přece možnost vyhlásit nouzový stav. Pokud dáte stranou politiku a proklamace, tak tento nástroj opravdu dostatečně řeší podobnou situaci. Navíc v jeho rámci se umí již ministerstvo pohybovat. Ale nouzový stav jsme tady schvalovali na 14 dní, na měsíc. V tuto chvíli tady máme návrh pandemického zákona ve stavu legislativní nouze, nebo resp. abychom ho projednávali ve stavu legislativní nouze, neomezeně a v tuto chvíli už se hovoří, že tedy bude mít platnost, účinnost do konce roku, do konce listopadu. Jsem přesvědčena o tom, že opravdu není kam spěchat.

Nouzový stav, když se k němu vrátím, velmi pomohl krajům. Pomohl jim s nákupem ochranných pomůcek, to se velmi skloňuje. Ale především proto, že ty ochranné pomůcky dostaly od Správy hmotných rezerv. Dneska tím, že musí soutěžit samy, tak soutěží za daleko větší peníze, než když k tomu soutěžení došlo centrálně a když dané pomůcky prakticky dostávaly od Správy hmotných rezerv. Zároveň když byl vyhlášen nouzový stav, mohla jim pomoci armáda. Velmi to kraje využívaly v těch daných ohniscích a velmi to pomáhalo. Mohly samozřejmě i nařít pracovní povinnost, ale tam ze strany krajů a hejtmanů pak toto nebylo využíváno, že by něco nařizovali, a spíše se s danými lidmi sešli a domluvili se na tom.

Já chci říct, že po prostudování pandemického zákona, tak jak je předložen, tak mohu pouze konstatovat, že je alternativním nouzovým stavem, a to v jiném formátu, ale daleko horším a to je opravdu nepřijatelné. A to je také jeden z hlavních důvodů, že musím konstatovat, že v žádném případě nemohu pandemický zákon v této podobě podpořit, souhlasit s ním a v žádném případě ho nemohu ani podpořit, aby se projednával ve stavu legislativní nouze. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji paní místopředsedkyni. A nyní je do rozpravy přihlášen pan Jiří Kobza a já předávám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Moc děkuji své kolegyni, místopředsedkyni Věře Kovářové, že mi umožnila vystoupení s přednostním právem. A v tuto chvíli, tak jak bylo hlasováno, tak již bude probíhat, budou příspěvky s časovým limitem pěti minut. K legislativní nouzi je zde přihlášený Jiří Kobza. Takže v tuto chvíli panu poslanci předávám slovo. A pane poslanče, vašich pět minut.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Stav legislativní nouze, dámy a pánové. Návrh novely pandemického zákona má být projednáván ve stavu legislativní nouze podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Ovšem tento institut legislativní nouze lze použít pouze v případě – cituji: mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Přejde mi to až paradoxní, že ten zákon vlastně tyto vysoké národohospodářské škody přináší, přináší omezení svobod a v podstatě přináší i omezení některých bezpečností jako potravinové a podobně, protože zásobování potravinami v momentě, kdy lidi nemůžou nakupovat a nemůžou do práce, tak samozřejmě má svoje problémy. Takže dochází k takovému paradoxu, že ten stav legislativní nouze, který by měl zabránit těmto škodám, je vlastně sám způsobuje.

Navíc splnění těchto podmínek musí vláda dostatečně prokázat, jak vyplývá i z bohaté judikatury našeho ústavního soudnictví. Vláda ovšem tento svůj požadavek na zrychlené legislativní řízení nikterak neprokázala, ale to nebránilo předsedkyni Sněmovny paní Pekarové Adamové v tom, aby stav legislativní nouze vyhlásila. Osobně si myslím, že to je naprosto arogantní neúcta k ústavě a zákonům. Je navíc základním principem demokratického právního státu i principem dělby demokratické moci, aby zákonodárná moc přijímala zákony standardním legislativním procesem s dostatečným prostorem na parlamentní diskusi a kontrolu. Porušení tohoto procesu je pak nepřijatelným zásahem do samotných základů parlamentní demokracie.

Je tedy zjevné, že ani jedna z podmínek pro vyhlášení stavu legislativní nouze v případě novely pandemického zákona nenastala. A opřít toto rozhodnutí o to, že by k tomu snad mohlo někdy dojít v budoucnu a že by snad možná někdy někde tyto podmínky za dlouhý čas mohly být naplněny, si myslím, že je velmi nesprávné. Přičemž ovšem žádné relevantní a logické argumenty pro předpoklad, že by podmínky obsažené v zákonném ustanovení o stavu legislativní nouze měly být v budoucnu splněny, neexistují. Je naprosto nesmyslné a skandální, že namísto zmírnění či zrušení pandemického zákona navrhuje vláda mnohem přísnější zákonnou úpravu, a navíc se pohybuje na samotné hraně ústavnosti, či spíše už za ní.

Pokud by pandemický zákon byl přijat, je to zralé na ústavní žalobu, říká například advokátka Vladana Vališová. Nouzový stav nefunguje, utahování šroubů je cesta bolševika. Víte, kdo je autorem tohoto výroku? Předkladatel tohoto zostření pandemického zákona, pan ministr Válek za TOP 09. A měli bychom zde citovat z nálezu Ústavního soudu 55/10, který se týká právě přijímání zákonů ve stavu legislativní nouze. Právní úprava i samotný výkon legislativní procedury musejí zohledňovat celou řadu ústavních principů, zejména principy dělby moci, pluralismu, svobodné soutěže politických sil, princip reprezentativní demokracie

založené na svobodném výkonu mandátu a rovnosti členů parlamentu ve svobodě projevu a svobodné parlamentní rozpravě, princip většinového rozhodování a od něj neoddělitelný princip ochrany menšin, které jsou na parlamentní půdě představovány parlamentní opozicí. Mezi tyto stěžejní principy náleží také původně právní zásada slyšet všechny strany a konečně i požadavek veřejného a transparentního projednání zákona.

Institut vyhlášení stavu legislativní nouze omezuje či relativizuje shora uvedené ústavní principy, a proto musí být podmínky pro jeho využití vykládány velmi přísně a restriktivně. Podmínkou vyhlášení stavu legislativní nouze je existence mimořádných okolností, které mají potenciál ohrozit základní práva a svobody zásadním způsobem, anebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Takovou okolností může být jen situace, která se zjevně vymyká běžnému průběhu politických procesů vnitřních i vnějších, anebo může jít o situaci přírodní katastrofy. Závěr o existenci této mimořádné okolnosti musí mít rozumný základ a musí být podložen skutkovými okolnostmi. Jejich typová závažnost musí být přítom – (Předsedající: Pane poslanče, já se omlouvám, váš čas.) – srovnatelná s článkem 8 ústavního zákona o bezpečnosti ČR. Děkuji, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. A než pozvu dalšího řečníka, dovolím si přečíst omluvy. Mám tady omluvu pana poslance Jana Volného, a to mezi 18. hodinou do konce jednacího dne z důvodu pracovních, dále pan poslanec Ondřej Kolář se omlouvá mezi 16. a 17. hodinou z pracovních důvodů. Dále je tady omluva ministra dopravy Martina Kupky a to mezi 15. až 21. hodinou z pracovních důvodů. Dále zde máme omluvu pana ministra Bartoše dnes od 13. hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále zde máme omluvu předsedy hnutí ANO Andreje Babiše, a to po zbytek jednacího dne z pracovních důvodů. Ještě se tady nečetla omluva mé osoby, Jany Mračkové Vildumetzové, a to v čase 14.15 až 14.45 z pracovních důvodů. A to jsem vyčerpala v tuto chvíli všechny došlé omluvy.

Takže v tuto chvíli budu konstatovat, že další ke stavu legislativní nouze, poprosím k řečnickému pultu, aby přišel pan poslanec Radek Koteň. Pane poslanče, máte slovo. Máte tam pak další přihlášku, takže já bych s vámi dohodla, že pak bych znovu pustila, že byste v tuto chvíli vyčerpal těch dvakrát pět minut, a nebudu vás přerušovat. Děkuji mnohokrát, máte slovo.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přeji vám krásné odpoledne, takové pozdější. Rozmáhá se nám tu takový nešvar: stav legislativní nouze se poslední dobou stává takovým novým normálem. Já si myslím, že v minulosti nikdy nebylo tolik zákonů přijímáno ve stavu legislativní nouze.

Společenská situace vzniklá v důsledku epidemie nemoci covid, a to zjara roku 2020, si vyžadovala mimořádné reakce veřejné moci. Tehdy si myslím tedy, že to bylo pochopitelné, a myslím si také, že lidé, kteří nás sledují, tedy občané, to také tak vnímali. Tedy dá se říct, že členové parlamentu i veřejnost měli na seznámení s návrhy velmi malý čas, nebo minimální, a ten čas byl tak krátký, že nebylo možné, aby se předkládané legislativní předlohy detailně prostudovaly, posoudily a mohlo se jim případně kvalifikovaně oponovat. Jak se bohužel ukazuje, vláda i parlament pokračují v této nastavené praxi, v tomto nešvaru, a návrhy zákonů jsou předkládány a projednávány ve stavu legislativní nouze i tam, kde k jejich přípravě měla veřejná moc k dispozici nejméně půl roku. A to si myslím, že je právě tento případ, protože vzhledem k tomu, že paní předsedkyně sněmovny Pekarová Adamová za TOP 09 v televizi Prima prohlásila, že ten zákon bude potřeba až na podzim, tak právě z tohoto důvodu si myslím, že je nutné před takovým postupem co nejrozhodněji varovat.

Moc výkonná by neměla předpokládat, že její předlohy zákonů budou (nebudou?) muset projít standardním legislativním procesem a hodnocením dopadů regulace jen proto, že pokračuje šíření choroby covid-19, který ovšem již v této situaci nepředstavuje tak závažné nebezpečí, jak to bylo v roce 2020, protože jednáme nové léčebné postupy a jednáme ty

varianty, které se tady objevují, ať již se tady říká, že to jsou nějaké mutace nebo kvazi mutace nebo nějaké nové viry, tak nejsou našťestí tak nebezpečné, jako původní. (Kašle.) Pardon. Tento stav tedy může trvat po mnoho dalších měsíců, nebo dokonce let, a je zjevně neúnosné, aby Česká republika jen proto upustila od veřejně a pod odbornou kontrolou vedené debaty nad těmito legislativními návrhy vlády.

Moc zákonodárná by měla s aktivací režimu legislativní nouze souhlasit jen s největší zdrženlivostí nejen proto, že tento režim dramaticky omezuje parlamentní debatu nad vládními návrhy zákonů, ale i proto, že tento režim zpětně legitimizuje stav, v němž vláda předkládá Parlamentu návrhy zákonů, které nebyly dostatečně diskutovány a jejichž dopady a souvislosti nebyly dostatečně vyhodnoceny.

Jak výkonná, tak zákonodárná moc by se měly v tomto ohledu poučit ze situace, která nastala v souvislosti s projednáváním vládního návrhu novelizace zákona č. 191/2020 Sb., označovaného jako lex covid, a zasahující mimo jiné do právní úpravy insolvenčního řízení. Ten vykazuje známky nedostatečné analýzy dopadů navrhovaných pravidel, a to zejména u pravidla prodlužujícího pozastavení povinnosti podat dlužnický insolvenční návrh u novelizace pravidel upravujících mimořádné moratorium. (Kašle.)

Zákon č. 191/2020 Sb., označovaný tedy jako lex covid, vznikl na přelomu března a dubna jako extrémně rychlá a z hlediska závazných standardů legislativní praxe zcela improvizovaná reakce na propuknutí epidemie nemoci covid a na restriktce vyhlášené vládou a Ministerstvem zdravotnictví v souvislosti s ní. Vládní návrh zákona byl poslancům rozeslán jako sněmovní tisk 807 dne 1. dubna a dále Poslanecká sněmovna předlohu ve stavu legislativní nouze projednala, schválila a postoupila Senátu dne 9. dubna. Senát ji schválil 17. dubna a prezident republiky zákon (schválený) Parlamentem podepsal 20. dubna 2020. Takto rozsáhlý právní předpis zasahující nebývalým způsobem do celé řady oborů procesního práva včetně práva insolvenčního byl Parlamentem projednán a schválen za méně než tři týdny.

Vše výše uvedené se odehrálo v prvním měsíci po vyhlášení nouzového stavu, který tedy nyní nemáme, ale bohužel ta situace se v případě tohoto zákona, tedy pandemického, až nápadně podobá a ten tlak na to projednání se až nápadně podobá tady tomu, co už jsme zde zažili, a to tedy včetně nouzového stavu, přijetí drakonických omezení společenského života, která v principu zamezovala naprosto normálnímu fungování soudních procesů, a stalo se tak v situaci, kdy byl další vývoj epidemie onemocnění covid-19 velkou neznámou a stejně tak bylo velmi nejasné, jak hluboké dopady bude mít nastalá situace na ekonomický život. (Opět kašle.) Pardon. Já už to nemůžu nějak udýchat. (Kolegyně poslankyně mu vzápětí nese vodu.)

Dne 19. října 2020, tedy takřka přesně půl roku po jeho přijetí, byl poslancům jako sněmovní tisk 1060 rozeslán vládní návrh novelizace zákona lex covid. Na vládním legislativním portálu byl návrh zveřejněn téhož dne a Poslanecká sněmovna opět ve stavu legislativní nouze vládní návrh projednávala a schválila dne 23. října a postoupila Senátu. Senát předlohu dne 29. října projednal jako senátní tisk 339 a vrátil ji Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem na vypuštění pravidla zařazeného do čl. 3 bodu 4, podle kterého mělo platit, že souhlas věřitelů s prodloužením mimořádného moratoria se nevyžaduje, a podal-li dlužník návrh na mimořádné moratorium do 31. srpna 2020.

Pokud jde tedy o insolvenční řízení vedená ohledně obchodních korporací, novela lex covid navrhovala prodloužit suspendování dlužnické povinnosti podat insolvenční návrh do 30. června 2021 a s tím prodloužit i právo dlužníků řešících úpadek reorganizací navrhnout, aby bylo dočasně přerušeno plnění jejich reorganizačního plánu, a do téhož data znovu zavést možnost navrhnout vyhlášení mimořádného moratoria, pokud dlužník nebyl k 5. říjnu 2020 v úpadku a pokud ohledně něj již dříve nebylo vyhlášeno mimořádné moratorium.

Já to tady jen převádím na ten nový zákon, na pandemický zákon, v tom, že my tady ovlivňujeme životy milionů lidí, alespoň vláda by to tak ráda udělala, a tím pádem by tady zavedla v podstatě takový precedens, že ve stavu legislativní nouze se dá projednat cokoli

nepopulárního, dá se nedemokraticky omezovat doba vystoupení tak, aby nebylo možné zákon dobře projednat, a navíc ta diskuse, jak je k tomu omezená, tak v podstatě nedává prostor ani pro to – i díky tomu, že ten tisk a jeho dopady není možné tady ani projednat, tak tím pádem my se dostáváme do té situace, že takový zákon, který z našeho hlediska je absolutně nepotřebný v této situaci, tak že my to tady budeme řešit v systému legislativní nouze. A bohužel to zneužívání podávání zákonů v legislativní nouzi je zřejmě bráno za takový nový standard.

Já vím, že nová vláda tady prohlašovala, že všechno bude dělat jinak, že to bude dělat lépe, ale bohužel občané této země, kteří jsou zahrnutí do úplného kouta těmi různými omezeními a drakonickými zákazy a příkazy, už toho mají prostě dost. Takže ještě jednou opravdu varuji před schválením této novely. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci za dodržení času. Než přijde další řečník k řečnickému pultu, přečetla bych tři omluvy. Tou první omluvou se omlouvá pan poslanec Ivo Vondrák dnes mezi 17.30 do 19.30 z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Andrea Babišová z dnešního jednání od 18 hodin, a to z pracovních důvodů. A zároveň tu mám ještě omluvu předsedy poslaneckého klubu SPD Radima Fialy, a to na dvě hodiny, tudíž do 18.50.

V tuto chvíli budeme pokračovat, zda stav legislativní nouze trvá. A mám tady dalšího pana poslance, který již vystupoval, ale má možnost vystoupit ještě jednou, a to je pan poslanec Jiří Kobza. Takže bych ho požádala, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Já si dovoluji navázat na to, co jsem tady říkal v té první pětiminutovce, kde jsem poukazoval na to, že institut legislativní nouze lze použít pouze v případě mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu a kdy státu hrozí značné hospodářské škody. A to bylo potvrzeno i nálezem Ústavního soudu, který je závazným pramenem práva. A podle mého upřímného přesvědčení to nejrozzumnější, co můžeme nyní udělat, je stav legislativní nouze zrušit a projednat tuto novelu v řádném legislativním procesu. Je to v naší moci.

Dámy a pánové, já bych se ještě v této souvislosti zmínil o dvou věcech, a to je samozřejmě hlas lidu, který zaznívá tady před Sněmovnou, kde protestují lidi proti covidovým omezením, a protestují právě proti těm škodám, které tento zákon způsobuje.

Ale já bych spíš tady v té situaci na to, co se děje v Kanadě, kde Kanadčanům, kteří jsou obvykle rozvášní a trpěliví, došly nervy, došla trpělivost a došlo tam k obrovským protestům, které šly tak daleko, že i sám premiér Justin Trudeau s celou rodinou byl uklizen na nějaké tajné místo. Politici dostali doporučení, aby nevyšli ven, aby náhodou si pro ně demonstrující nepřišli. A dochází k tomu, že Trudeau, který chtěl nasadit policii, tak policie se vzepřela, že nepůjde proti těm protestujícím, tak uvažoval o tom, že tam pošle armádu, ale nevím, jak s tím dopadl. Ještě nejsou žádné zprávy o tom.

Vážený přítel z pětikoalice, nenechte se opít pocitem vlastní moci. Ti lidi na ulicích vám to spočítají. A můžete si být jisti, že si budou pamatovat, kdo byl za tím, kdo protlačil přes veškerý odpor opozice tento zákon, kdo protlačil legislativní nouzi. Voliči se totiž emancipují a doby ovčanů už jsou minulostí. V dnešní době dražota, inflace, problémy s energiemi je tlačí tak, že mají skutečně problémy vyžít. Ten počet lidí stále narůstá. Takže otázkou je, jak dlouho potrvá, než i jim dojde trpělivost a zahrají vám, nám Kanadu tady. Takže já bych vás chtěl poprosit, uvědomte si i tyto okolnosti okolo toho zákona, o kterém se bavíme, protože to je zákon, který přímo zasáhne obrovskou spoustu lidí, který přímo omezí jejich svobody, omezí jejich práci, omezí jejich rodinný život, sociální život, a už to je po dvou letech. Já žiju v oblastech na venkově, kde lidi mají omezený příjem a při rostoucích cenách skutečně mají

problém. Takže já vás chci vyzvat, zrušme legislativní nouzi, odvolejme ji, řešme ten zákon ve standardním procesu, s diskusemi, probereme ho, protože tam je spousta věcí, které je zapotřebí zlepšit, o tom mluvil náš předseda pan Okamura, a netrapme naše lidi! Děkuju vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci za dodržení času. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku, takže poprosím, aby k faktické poznámce přišel k řečnickému pultu pan poslanec Vít Vomáčka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pane poslanče Kobzo, prostřednictvím paní předsedající, nevyhrožujte nám, že nám někdo něco spočítá. Říkejte si tady své názory, komentujte je, ale nevyhrožujte! Děkuju. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Mám tady přihlášku k další faktické poznámce. Z místa se hlásí pan poslanec Jiří Kobza, takže poprosím, aby přišel k řečnickému pultu.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji. Pane kolego, já nevyhrožuji. Já varuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. A v tuto chvíli tady mám přihlášeného s přednostním právem prvního místopředsedu poslaneckého klubu SPD pana poslance Radka Rozvoralu, takže poprosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi se vyjádřit, proč nesouhlasíme projednat návrh pandemického zákona v legislativní nouzi.

Na úvod zmíním hlavní důvod, proč se celá vládní pětikoalice, složená z množiny politických subjektů tvořící ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Piráti, čili dvou koalic Spolu a PirSTAN, snaží tento vládní návrh zákona označovaný jako pandemický zákon, narychlo zpracovaný a předložený ministrem zdravotnictví, tak rychle protlačit, aby začal co nejdříve platit. Poslancům byl tento návrh zaslán dne 20. ledna tohoto roku. V návrhu zákona je v části čtvrté pod názvem účinnost v čl. V uvedeno: Tento zákon nabývá účinnosti dnem následujícím po jeho vyhlášení. Vláda tak chce mít k dispozici platný zákon, na jehož základě si bude neomezeně prosazovat svá rozhodnutí. Současně platná právní úprava má pozbyt platnosti uplynutím dne 28. února tohoto roku, a proto se navrhuje, aby tento návrh novely začal platit co nejdříve, a proto stav legislativní nouze.

Tato narychlo předložená novela zákona k projednání je pro hnutí SPD zcela nepřijatelná, neboť ve skutečnosti se jen jedná o rozšíření nouzového stavu a z něj vyplývajících opatření, která budou moci nadále realizovat vládní představitelé zastoupení v čele vybraných ministerstev. Konkrétně se jedná o Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice nebo Hygienickou stanici hlavního města Prahy, Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra. Těm budou dány ještě větší kompetence, pomocí kterých bude moci například ministr zdravotnictví omezovat plošně ústavní práva všech občanů, a to jen na základě běžného zákona, aniž by byly splněny podmínky nouzového stavu v České republice. To se nám jeví jako protiústavní a silně to připomíná totalitní manýry.

Hnutí SPD bylo jediné ze všech poslaneckých klubů zastoupených v minulém Poslaneckém sněmovně, které hlasovalo proti přijetí pandemického zákona, jež v té době prosadila minulá vláda Andreje Babiše z hnutí ANO. Současná vláda pod vedením premiéra Petra Fialy v projednávané novele takzvaného pandemického zákona rozsah omezení občanů ještě

rozšiřuje, navrhuje jeho prodloužení na neurčito, a navíc například zvýšila sankce pro případ jeho porušení. Důvodů, proč všichni naši poslanci takto navržený takzvaný pandemický zákon nepodpoří, natožpak v legislativní nouzi, je celá spousta. Nelíbí se nám například, že zavádí na našem území dlouhodobě, tedy bez jakékoliv revize v čase, stav pandemické pohotovosti na rozdíl od nouzového stavu, který stanovuje povinnost jeho revidování pro jeho výjimečnost každý měsíc v Poslanecké sněmovně. Tím si vrcholní představitelé výše zmíněných subjektů – Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice nebo Hygienická stanice hlavního města Prahy, Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra – mohou do praxe zavést ironicky řečeno vše, co je napadne. Například stav pandemické pohotovosti, pro který mimochodem nejsou stanoveny žádné podmínky, například počty nemocných či hospitalizovaných, by za platnosti daného zákona na našem území trvale byl, i kdyby už de facto nebyl. Proto nechceme připustit, aby byl přijat jakýkoliv nouzový stav bez určených podmínek, bez revize v určitých časových úsecích, a už vůbec ne přímo zákonem. Ten by měl stanovovat jen podmínky, za kterých je možné jej vyhlásit.

Za zamyšlení stojí i ten fakt, že v České republice máme mnoho nefunkčních zákonů, které pouze přináší rozporné právní výklady a nejednotnost v jejich určení. Nově navrhovaný pandemický zákon se zařadí mezi ty, které vnáší do dané oblasti, kterou upravuje, takový chaos, že s jeho pochopením a především aplikací mají problém i zkušení právníci. Dlouhodobě prosazujeme, že danou oblast má upravovat stále platný zákon č. 258/ 2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a ne právní norma, která se jednou aplikuje přímo, jindy se na zákon o veřejném zdraví odkazuje a k tomu ještě mění mnoho dalších zákonných norem, předpisů a vyhlášek.

To vše je zneužitelné vůči lidem, protože zákony a všechny právní kroky na jejich základě mají být především srozumitelné, jasné a určité. Řada lidí tak ztrácí víru v náš právní stát a vlastně někdy i nevědomě se dopouští porušování zákona. Lidem musí být každý krok zasahující do omezování jejich základních práv řádně vysvětlen a vždy musí být v souladu s ústavním pořádkem, především ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů, a dále pak usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Nesmí tak být v tomto ohledu zjištěn žádný rozpor.

Vymezením nově upravovaných mimořádných opatření nesmí dojít k razantnímu plošnému omezení základních lidských práv a svobod ve smyslu úplného zákazu provozování nebo výkonu vybraných činností, k čemuž by však s ohledem na judikaturu správních soudů mělo obecně docházet zejména v době nouzového stavu vyhlášeného postupem podle ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. Všechny orgány státní správy oprávněné podle pandemického zákona postupovat, přičemž nově jde též o Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra, tak mohou při aplikaci všech nově upravených mimořádných opatření přistoupit pouze k omezení dané činnosti nebo ke stanovení podmínek pro její provozování či výkon.

Pro nepřijetí navrhované novelizace zákona č. 94/2021 Sb., zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, takzvaného pandemického zákona, natožpak v legislativní nouzi, nás též vyzývá celá řada občanů, mezi které patří přední odborníci působící ve zdravotnictví, právníci, učitelé, státní zaměstnanci a příslušníci bezpečnostních sborů.

Nyní si dovoluji citovat ze zasláního dopisu od Ing. Hany Michalické, která nás vyzývá ke zrušení pandemického zákona. Cituji: Žádná nemoc nemá mít svou zvláštní normu. Na území republiky se může objevit řada jiných nemocí, které budou nakažlivé, a bude hrozit, že onemocní větší skupina občanů. V minulosti to byla typicky chřipka, kdy v jednom roce bylo nemocných milion lidí. Proto mají být upraveny podmínky, za kterých lze vyhlásit stav epidemie, a to jak v některém regionu, tak celorepublikově. Tyto stavy mají vyhlášovat orgány hygieny, ne politici, a hygiena je má jasně odůvodňovat a stanovit omezení pro občany, nebo

v závažnějších případech to může řešit nouzový stav, který je následně revidován Sněmovnou, před kterou je nutné jeho trvání opět odůvodnit, tedy má existovat jasná obecná právní úprava, která bude využívána u všech nemocí, které by se u nás vyskytly. Speciální podmínky pro jednu diagnózu, která byla v tomto směru vyčleněna zcela mimo hygienu, zcela mimo zákonodárné sbory, byla ponechána zcela bez revize a odůvodnění v čase, je absolutně nestandardní, nepochopitelný postup, v právním řádu nevidaný, a je neskutečně zneužitelný – což se děje. Lidově řečeno, pandemický zákon slouží k tomu, aby si jeden ministr, politik, a jeho prostřednictvím vládnoucí politické koalice mohly trvale a zcela nekontrolovaně dělat, co chce, kdy chce a jak chce, a to bez ohledu na to, zda situace v zemi tomu ještě vůbec odpovídá, protože stav pandemické pohotovosti je zaveden jako trvalý.

Tedy situace, které se dotýkají i diagnózy covid-19, by měly být konečně obecně upraveny v zákoně o ochraně veřejného zdraví a na základě tohoto zákona by měla být vydávána příslušná, jasně odůvodněná rozhodnutí, protože k jinému postupu nikdy nebyl a dodnes není důvod.

Zcela neúčinná je právní obrana našich občanů. Soudní obrana proti nezákonnostem páchaným podle pandemického zákona je neúčinná. Na soud se sice můžete obrátit, ale pro ubíhající čas je vám to houby platné. Možnost právní obrany je tak totiž nastavena. Než Nejvyšší správní soud rozhodne, je jeho rozhodnutí, jakkoli správné, zcela k ničemu, protože opatření dávno neplatí a je vydáno nové a často opět nezákonné. Často jsme tedy byli svědky povinnosti řídit se nezákonným opatřením, na které navazovalo další nezákonné opatření, a možnost se tomu bránit tu teoretická byla, ale v praxi naprosto selhávala. Tedy jako by nebyla. Nelze tolerovat, aby proti jakémukoli zásahu státu nebylo možné se právně bránit. Konec citátu.

Naši povinností jakožto zvolených poslanců v rámci demokratické volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR je hájit zájmy našich občanů, kteří nám projeví svou důvěru, abychom na půdě Sněmovny tyto občany zastupovali. Rozhodně k našim voličům nepřistupujeme jako někteří jiní poslanci zvolení k výkonu funkce poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. My si v hnutí SPD vážíme důvěry všech více než půl milionu voličů, kteří nás volili a mezi které patří i paní Ing. Hana Michalicová.

Vážené dámy a pánové, novelu takzvaného pandemického zákona odmítáme jako celek. Rozhodně nesouhlasíme ani s odůvodněním uveřejněným v důvodové zprávě o nezbytnosti navrhované právní úpravy, hájící jeho přijetí, kde se například uvádí – cituji: V souvislosti s výše uvedeným je tak nutné mít stále připraveny všechny dostupné mechanismy připravenosti a reakce k nastavení efektivních protiepidemických opatření v případě výskytu nových rizikových variant, které budou představovat vážnou hrozbu pro veřejné zdraví.

Důvodem rozšíření výčtu mimořádných opatření je tedy zajištění adekvátních mechanismů pro přijetí cílených a účinných protiepidemických opatření v rozsahu potřebném pro komplexní a efektivní řízení epidemie prostřednictvím omezujících, organizačních či režimových opatření, jejichž základním cílem je minimalizace rizika přenosu nákazy a dopadů na veřejné zdraví. Z podstaty věci se jedná o oblasti, kde dochází k vyšší kumulaci osob na jednom místě v jeden čas, což je obecně vzhledem k cestě přenosu viru SARS-CoV-2 považováno z epidemiologického pohledu za rizikové, zejména pokud se jedná o činnosti provozované ve vnitřních prostorách, kde je obecně míra rizika vyšší než v prostředí venkovním. Z výše uvedených důvodů musí být v těchto oblastech přijímána taková opatření, která dostatečně reflektují míru rizika odpovídající charakteru dané činnosti nebo oblasti lidského života a která orgánu ochrany veřejného zdraví umožňuje pandemický zákon. Konec citátu.

V SPD nesouhlasíme s tím, že Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice nebo Hygienická stanice hl. m. Prahy, Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra může za účelem likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku nařídit mimořádné opatření, kterým přikáže určitou činnost přispívající k naplnění uvedeného účelu,

nebo zakáže nebo omezí určité činnosti nebo služby, jejichž výkonem by mohlo být šíření onemocnění covid-19, anebo stanoví podmínky provádění takových činností nebo poskytování takových služeb. Ministerstvo může nařídit mimořádné opatření podle věty první s celostátní působností nebo s působností na území několika krajů. Krajská hygienická stanice může mimořádné opatření nařídit na území svého správního obvodu.

Mezi konkrétně stanovená mimořádná opatření jsou přímo zařazeny body, s kterými nesouhlasíme, ke kterým máme celou řadu výhrad. Uvedu některé vybrané.

Omezení veřejné dopravy nebo stanovení podmínek jejího provozování.

Omezení výkonu podnikatelské nebo jiné činnosti v provozovně, obchodním centru, na tržišti, tržnici nebo v jiném prostoru sloužícím k podnikatelské nebo obdobné činnosti anebo stanovení podmínek pro jejich výkon včetně omezení provozní doby.

Omezení podnikatelské nebo obdobné činnosti, při jejímž výkonu přichází fyzická osoba do přímého osobního kontaktu s jinou fyzickou osobou, anebo stanovení podmínek pro výkon takové činnosti.

Omezení provozování sportoviště ve vnitřním prostoru stavby, venkovního sportoviště, přírodního nebo umělého koupaliště nebo sauny nebo stanovení podmínek pro jejich provoz.

Zákaz nebo omezení konání veřejných nebo soukromých akcí, při nichž dochází ke kumulaci osob, kumulaci fyzických osob na jednom místě, nebo stanovení podmínek jejich konání snižujících riziko přenosu onemocnění covid-19, včetně stanovení maximálního počtu fyzických osob, které se jich mohou účastnit.

Zákaz nebo omezení nebo stanovení podmínek návštěv ve zdravotnických zařízeních, zařízeních sociálních služeb nebo ve věznicích.

Omezení výuky nebo jiné činnosti vysoké školy, vyšší odborné školy, školy nebo školského zařízení, dětské skupiny, zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, zařízení péče o děti do tří let věku, zařízení pro výchovu, výuku anebo mimoškolní vzdělávání dětí nad 3 roky věku nebo jiného obdobného zařízení anebo stanovení podmínek pro výuku nebo jinou činnost v nich.

Příkaz testovat fyzické osoby, které jsou členy orgánu právnické osoby, podnikající fyzické osoby, zaměstnance a jiné pracovníky, studenty vysoké školy nebo vyšší odborné školy nebo žáky nebo děti navštěvující školu nebo školské zařízení nebo dětskou skupinu na stanovení přítomnosti viru SARS-CoV-2 nebo jeho antigenu a stanovení podmínek pro osobní přítomnost těchto osob na pracovišti, na vysoké škole, vyšší odborné škole, ve škole nebo školském zařízení anebo v dětské skupině.

Příkaz fyzickým osobám, které podstoupily test na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2 s pozitivním výsledkem, zdržovat se odděleně od ostatních fyzických osob po dobu, než bude stanoveným způsobem prokázáno, že tyto fyzické osoby nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2, nejvýše však po dobu 72 hodin, a podstoupení testu.

Zákaz nebo omezení provozu hudebních, tanečních, herních nebo podobných společenských klubů nebo diskoték, heren nebo kasin anebo stanovení podmínek pro jejich provoz, a to včetně omezení provozní doby.

Omezení provozu zoologických nebo botanických zahrad, muzeí, galerií, výstavních prostor, hradů, zámků nebo obdobných historických nebo kulturních objektů, veřejných knihoven, hvězdáren nebo planetárií anebo stanovení podmínek pro jejich provoz nebo využívání.

Omezení konání hudebních, divadelních nebo kinematografických představení, pohybových nebo tanečních produkcí, slavností, kulturních festivalů nebo přehlídek nebo jiných obdobných událostí anebo stanovení podmínek pro jejich konání.

Omezení konání trhů, veletrhů nebo prodejních hospodářských výstav anebo stanovení podmínek pro jejich konání.

Omezení konání zotavovacích akcí, jiných podobných akcí pro děti nebo příměstských táborů nebo jim podobných akcí pro děti anebo stanovení podmínek pro jejich konání.

Příkaz poskytovatelům zdravotnických služeb nebo poskytovatelům sociálních služeb v týdenním stacionáři, v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory nebo v domově se zvláštním režimem poskytnout ministerstvu nebo krajské hygienické stanici informace z jejich činnosti za účelem nastavení protiepidemických opatření.

Omezení provozu dotčených prvků kritické infrastruktury a stanovení pravidel nebo stanovení podmínek pro zajištění jejich provozu.

Příkaz fyzickým osobám, které po stanovenou dobu pobývaly na území cizího státu nebo jeho části, v němž existuje zvýšené riziko nákazy virem SARS-CoV-2, zdržovat se odděleně od ostatních fyzických osob po dobu, než bude stanoveným způsobem prokázáno, že tyto fyzické osoby nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2 nebo nebyly ve styku s nakaženou fyzickou osobou virem SARS-CoV-2, nejvýše však po dobu 72 hodin.

Příkaz fyzickým osobám, které po stanovenou dobu pobývaly na území cizího státu nebo jeho části, v němž existuje zvýšené riziko nákazy virem SARS-CoV-2, poskytnout orgánu ochrany veřejného zdraví bezprostředně po návratu do České republiky své identifikační a kontaktní údaje, informace o místě a délce pobytu na území cizího státu, o datu překročení státní hranice České republiky, o způsobu překročení státní hranice České republiky a o dopravním prostředku používaném při návratu do České republiky a o místě pobytu v České republice po stanovenou dobu od návratu do České republiky a další epidemiologicky významné údaje.

Omezení činnosti orgánů právnických osob, při jejímž výkonu fyzická osoba, která je členem orgánu právnické osoby, přichází do přímého osobního kontaktu s jinou fyzickou osobou, nebo stanovení podmínek pro výkon takové činnosti.

Dále bych mohl jmenovat další mimořádná opatření uvedená v projednávaném návrhu zákona, ve kterém je striktně uvedeno, že osoby, na něž se mimořádné opatření vztahuje, jsou povinny se jím řídit a v případě jejich porušení jim hrozí velké postihy. Pokuty podle pandemického zákona jsou v porovnání s pokutami upravenými zákonem o ochraně veřejného zdraví mnohem důsledněji odstupňovány podle jejich typové závažnosti.

V souvislosti s rozšířením výčtu mimořádných opatření, která mohou být vyjmenovanými správními orgány přijímána, pak bylo nezbytné adekvátně upravit a doplnit výčet skutkových podstat přestupků, kterých se mohou fyzické či právnické osoby dopustit, pokud podle nařízených mimořádných opatření nepostupují. Zásadně odmítáme uvedený definovaný výčet přestupků spolu s navrhovanou pokutou.

Přestupku dle tohoto návrhu pandemického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba, pokud nedodrží mimořádné opatření podle určených paragrafů zákona o ochraně veřejného zdraví, jehož účelem má být likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku. Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku, pokud nedodrží mimořádné opatření definované v tomto návrhu zákona, a může jí být uložena pokuta od 50 000 až do výše 3 milionů korun. Dále je uvedeno: Je-li přestupek spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, uloží se pokuta do výše 4 milionů korun. Je-li přestupek spáchán jednáním zaměstnance právnické nebo podnikající fyzické osoby na základě pokynů této právnické nebo podnikající fyzické osoby i přesto, že zaměstnanec nejdříve odmítl podle pokynů této právnické nebo podnikající fyzické osoby jednat, lze maximálně možnou výši pokuty zvýšit ještě o čtvrtinu. Fyzická osoba se dopustí přestupku, pokud nedodrží mimořádné opatření definované v tomto návrhu zákona, a může jí být uložena pokuta od 30 000 až do výše 1 milionu korun. Dále je uvedeno: Je-li přestupek spáchán

opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, uloží se pokuta do výše 2 milionů korun. Zde si zaslouží zopakovat, že minimální pokuta pro fyzickou osobu za nedodržení mimořádných opatření striktně vymezených v zákoně, některé jsem ve svém vystoupení zmínil, je ve výši 30 000 korun. To jednoznačně v SPD odmítáme.

Je nám jasné, že vláda chce splnit další bod ze svého programového prohlášení, kde si v kapitole Zdravotnictví stanovila – cituji: S onemocněním covid-19 se musíme naučit žít, nebudeme donekonečna omezovat zdravotní péči pro ostatní pacienty. Z covid-19 se musí stát další závažné onemocnění, které umí zdravotnictví řešit a předcházet závažnému průběhu tohoto virového onemocnění. Během pandemie se jasně ukázalo, že občany matou stanoviska různých mediálních odborníků atd. Konec citátu.

Položme si tedy otázku, zda formulace mimořádných opatření uvedených v navrhovaném pandemickém zákoně opět nebudou mást naši veřejnost a přivádět ji do strachu a různých rozpaků, neorientování se ve stále se měnících prohlášeních vládních představitelů a tak dále. My se domníváme, že budou. Naše hnutí má jiný názor na to, jak řešit situaci vzniklou v souvislosti s koronavirovou pandemií. Pro hnutí SPD je zcela nepřijatelný takto navrhovaný návrh takzvaného pandemického zákona. V souvislosti s koronavirovou pandemií už bylo přijato mnoho opatření včetně zavádění plošných lockdownů. Kdo se chtěl nechat naočkovat, tak se naočkoval, ale nutit neočkované lidi k očkování pod hrozbou jejich osobního lockdownu je zcela mimo realitu. My prosazujeme, že nechat se naočkovat je svobodné rozhodnutí každého občana. Zároveň je nepřijatelné zavádět odpovědnost například pro restaurátory spočívající v kontrole očkování anebo provádět testování svých hostů. My navrhuje, že je potřeba soustředit se výhradně na ochranu ohrožených skupin občanů, pro které musíme zajistit dostupnost maximální zdravotní péče, která bude hrazena státem. Je také potřeba, aby nemocní dostali co nejrychleji léky tak, aby mohli nemoc bez rizika zvládnout.

V žádném případě nechceme zavádět plošné restriktce a zároveň přenášet povinnosti státu na podnikatelský sektor pod hrozbou sankcí a pokut. Odmítáme přijetí navrhovaného pandemického zákona. Náš stát musí být připraven zvládat hrozby pandemických epidemií formou zajištění té nejlepší lékařské péče všem ohroženým občanům pro možné případy nových rizikových variant, které budou představovat vážnou hrozbu pro veřejné zdraví. Musíme udělat vše pro ochranu ohrožených skupin osob, ale zároveň uvádět život ostatních občanů do takové podoby, která zde byla před vypuknutím koronavirové pandemie. Neomezujeme lidi v jejich práci, podnikání, sportovních a společenských aktivitách a ve způsobech trávení svého volného času. Dětem umožníme využívat všech forem volnočasových aktivit, běžnou výuku ve školách a školních kroužcích. Naším seniorům zabezpečíme, aby jim byla v případě potřeby ihned zajištěna zdarma ta nejlepší možná zdravotní i sociální péče, neboť si to jistě zaslouží a je to naše povinnost.

Závěrem tedy zopakuji, že já stejně jako všichni poslanci za hnutí SPD nepodpoříme takto předložený vládní návrh, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19, a odmítneme i stav legislativní nouze. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Hezký večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji, pane poslanče. A nyní s přednostním právem se přihlásil pan předseda Tomio Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, celou dobu tady tedy vysvětlujeme vládě, vládní koalici, že v legislativní nouzi nelze tímto způsobem navrhopvat takto závažnou normu a tímto způsobem. A já, protože to evidentně vládní koalici není jasné a naopak vládní

koalice přistoupila k perzekuci opozice a na sílu si prohlašovala omezení řečnické doby na dvakrát pět minut, místo aby umožnili diskusi, tady jenom mlčí a nikdo neodpovídá na naše otázky, protože nemají argumenty, tak já skutečně tady musím přistoupit k další odborné argumentaci, a musím vás tedy seznámit s rozsudkem Ústavního soudu, který jsem ovšem očekával, že znáte, ale evidentně ne. Nebo ho dokonce znáte, ale přes to všechno navrhuje protiústavní věci, to je spíš, asi bych se k tomu přikláníl.

A jedná se o nález Ústavního soudu z 1. března 2011, kdy přesně došlo k této podobné situaci, kdy v podstatě ten zákon, ten napadený zákon, nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem, to je rozsudek Ústavního soudu. A já vám řeknu proč. Je to jedna věta, je to přesně ten současný okamžik, co tady předvádí vládní koalice. Protože Ústavní soud tady píše, že každý jednotlivý postup vládní většiny v Poslanecké sněmovně, že konkrétně... protože ten zákon nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem, protože tady došlo ke zneužití institutu legislativní nouze; b) k nepředvídatelnému svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny; c) neodůvodněné vypuštění obecné rozpravy. Neboli krátce řečeno, tady je to omezení té obecné rozpravy ve vašem případě. Protože ta obecná rozprava ještě bude pochopitelně, to je až rozprava č. 3, která bude dneska. Takže k té se ještě dostaneme samozřejmě a tam se teprve podrobně pochopitelně ještě podrobněji vyjádříme k vašemu návrhu toho totalitního pandemického zákona, ve vašem pojetí.

Takže dovoluji mi seznámit vás s tím ústavním rozsudkem.

Nález Ústavního soudu jménem republiky. Ústavní soud rozhodl pod spisovou značkou ÚS 55/10 dne 1. března 2011 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová – soudce zpravodaj, a Michaela Židlická o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zastoupené poslancem Mgr. Bohuslavem Sobotkou, se sídlem Praha 1, Sněmovní 4, na zrušení zákona č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení takto: Zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, se ruší uplynutím dne 31. prosince 2011.

Odůvodnění: I. Rekapitulace návrhu 1.

Odstavec 1. Skupina 45 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se řádným návrhem za a) Ústavy České republiky a § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, doručeným Ústavnímu soudu dne 9. 12. 2010, domáhala zrušení zákona č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, dále též jen "napadený zákon".

A teď znovu zopakují, to je ten odst. 2, kde v podstatě je to shrnuto. Podstatu námitek navrhovatelé sami shrnuli tak, že napadený zákon nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem. Každý jednotlivý postup vládní většiny v Poslanecké sněmovně a Senátu, je tady také napsáno, konkrétně a) zneužití institutu legislativní nouze – to je přesně to, co předvádí vládní pětikoalice; b) nepředvídatelné svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny; c) neodůvodněné vypuštění obecné rozpravy; d) odepření práva hlasovat zvoleným, v tomto případě senátorům, dle názoru navrhovatelů nepřiměřeným, nedostatečně odůvodněným a svévolným způsobem porušuje základní práva, ústavní principy a hodnoty. Jmenovitě čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 3, čl. 5, 6, 26 a 36 Ústavy České republiky. A čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 21 odst. 1 a 4 a čl. 22 Listiny základních práv a svobod. Dále též jen Listina. Razance takového zásahu do uvedených základních práv a principů je dle navrhovatelů o to závažnější, že se tak událo v rámci přijímání zákona, který sám významně zasahuje do sféry základních práv jednotlivců, zejména práv sociálních. Svou argumentaci navrhovatelé předně zaměřili na obecné vymezení principů

ovládajících legislativní proces, s nimiž následně konfrontovali konkrétní, v návrhu podrobně vylíčený způsob a okolnosti procesu přijímání napadeného zákona, který považovali za protiústavní, a proto se domáhali jeho zrušení.

I. A) Ústavní normy a principy ovládající legislativní proces. Odstavec 3. Při obecném vymezení základních principů a hodnot ovládajících legislativní proces navrhovatelé vycházeli jednak z poznatků právní teorie, jednak ze závěrů vyplývajících z judikatury Ústavního soudu, případně zahraničních soudů. Zejména pak obsáhle citovali závěry, k nimž Ústavní soud dospěl v nálezu spisová značka Pl. ÚS 77/06 ze dne 15. 2. 2007, N 30/44, SbNU 349; 37/2007 Sb., kde Ústavní soud zřetelně vymezil nároky a minimální požadavky, které současný demokratický právní stát klade na parlamentní projednávání zákonů.

Za základní princip navrhovatelé označili zejména přítomnost veřejné kontradiktorní parlamentní debaty, neboť zákonodárství by mělo mít charakter racionálního právního diskurzu, v němž všichni zúčastnění dostanou příležitost se s projednávanou materií podrobně seznámit a informovaně se k ní vyjádřit. Náležitým je pak takový proces, který umožňuje otevřenou diskusi mezi zastánci konkurenčních názorů včetně názorů menšinových (srov. citovaný nález sp. zn. Pl. ÚS 77/06, bod 38).

Takže vidíte, když se tady zamyslím zrovna nad těmito body, co tady vlastně cituji z toho rozsudku Ústavního soudu, že vy tady v podstatě zcela flagrantně porušujete už tady platný rozsudek Ústavního soudu. Vy opravdu úplně protiústavním způsobem tlačíte omezování práv a občanů, a dokonce už tím, že jste v podstatě zákon, který omezuje základní práva a svobody občanů, které jsou dané ústavou, tak už jenom tím, že vy tady neumožňujete otevřenou diskusi mezi zastánci konkurenčních názorů, včetně názorů menšinových, a neumožníte ji – pozor, tady jsme, teprve ta diskuse ještě nezačala, protože ta diskuse začne teprve v té obecné rozpravě k tomu zákonu, teď nás čeká ještě druhá diskuse, to je k programu schůze, a potom k zákonu. Ale já, protože už jsem ty totalitní manýry, tady už jste to předvedli, protože váš předseda klubu Výborný omezil demokraticky zvolené poslance z opozice a vy jste to tady všichni prohlašovali vládní většinou, že smíme mluvit jenom dvakrát pět minut kromě přednostních práv, tak vy v podstatě, no tak to jsou ty vaše manýry, když se vám to nehodí, kdo s vámi nesouhlasí, tak je nedemokrat nebo ho umlčíme. To je přesně to totalitní jednání. Nedemokratické jednání. Ano, fašizující tendence, to je ono, tak bych to nazval. Takže tady je ale přímo Ústavní soud o tom přece hovoří. Tak proč to děláte? Proč jednáte v rozporu s těmito závěry? Vy, kteří si hrajete na demokraty, přitom žádnýma demokratama nejste, jenom když se vám to hodí.

Takže pojďme tady k odst. 4. Navrhovatelé odkazem na poznatky právní teorie předestřeli názor, že parlamentní projednávání a parlamentní rozprava plní přinejmenším dvojí funkci, funkci kreační a funkci legitimizační. Kreační funkce je založena na předpokladu, že v parlamentarismu politické rozhodnutí vzniká skrze debatu nebo aspoň debata takové rozhodnutí umožňuje. Politické rozhodnutí tak vzniká v konfrontaci argumentů a protiargumentů v parlamentní debatě, která takto umožňuje též vyrovnání či kompromisní zohlednění konkurujících zájmů. I když je vládní koalice s poměrně výraznou sněmovní většinou aktuálně schopna v Poslanecké sněmovně hladce prosadit i politická rozhodnutí reálně učiněná i mimo Parlament, přesto je podle navrhovatelů třeba chápat jako minimální požadavek vyplývající z čl. 15 Ústavy České republiky reálnou, i časově, možnost opozice připravit a předložit k vládním návrhům zákonů své pozměňovací návrhy. Jen tak může opozice dostat svým funkcím v demokratickém politickém systému.

Takže další tady odst. 4 vám tady cituji z ústavního rozsudku, z rozsudku Ústavního soudu, a vy to flagrantně porušujete. Vláda ODS, STAN, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátů, normálně tady jednáte v rozporu s Ústavním soudem, protože prostě umlčujete a omezujete demokraticky zvolenou opozici, neumožňujete ani opozici se prostě připravit na to, abychom dostatečně mohli projednávat takto zásadní návrh, jako je vaše novela pandemického zákona, která má omezit plošně v podstatě ústavou garantovaná práva a svobody občanů. Samozřejmě SPD s tím nesouhlasí, s tímto vaším návrhem zákona. Takže to už tady čtu v podstatě další

články z toho rozsudku, a vy úplně beze studu tady to porušujete. Normálně nastupující totalita ve vašem podání.

V kontextu bod 5. Prostě vy si musíte zvyknout, já vím, že je to pro lidi, co neuvažují demokraticky, tak s tím mají problém, to vás chápu, umím si to představit při pohledu na různé diktátory ve světě, že mají problém s tím připustit oponentní názor, ale vy prostě – parlamentní demokracie nespočívá v tom, že opozice vám tady všechno odkýve, a že když vám to neodkýveme, tak že prostě najednou nás tady budete umlčovat. Vy byste si měli znovu zopakovat, co je to parlamentní demokracie. Parlamentní demokracie je to, že i opozice má právo dělat svoji práci, argumentujeme, diskutujeme tady, no a pak samozřejmě v nějaké fázi proběhne nějaké hlasování. Je to i o tom, abychom se tady domluvili vzájemně, aby vládní většina měla schopnost se třeba domluvit, vy tu schopnost bohužel vůbec nemáte, no a pak samozřejmě ve finále jsou tady ty problémy, že pak někde brečíte v médiích a fňukáte, jak tady nic neprochází, a nazýváte to nějakými obstrukcemi. Přitom k parlamentní demokracii patří, že je koalice a opozice, jinak by to byla vláda jedné strany nebo vláda jedné koalice a to já tady nechci. Já vím, že jsou to tady strany, to už jsme si říkali minule, které s tím jako souhlasily, to bylo v rámci té Národní fronty, tam byli například lidovci, ale my to prostě nechceme. My to prostě nechceme takhle, my chceme, aby byla demokracie, aby byla prostě názorová pluralita, aby to byla demokratická soutěž politických stran, a já myslím, že to takhle je úplně v pořádku a nemá smysl se tady označovat nebo nálepkovat tak či onak. Prostě měli bychom tady respektovat to, že nás volili občané, a z toho by mimochodem mělo vycházet i poměrné zastoupení v orgánech Sněmovny, což samozřejmě vládní pětikoalice absolutně nerespektuje. Je to mimořádně nebezpečné chování, co tady představuje tahleta pseudodemokratická, resp. nedemokratická vládní koalice.

Pojďme ale k bodu 5. V kontextu ústavního přezkumu je však podle navrhovatelů ještě podstatnější legitimizační funkce parlamentní rozpravy. I kdyby reálné politické rozhodnutí bylo učiněno mimo Parlament, zůstává parlamentní rozpravě účel legitimizační, tj. veřejně vyložit argumenty pro a proti, které hrály roli v politickém rozhodnutí. Veřejnost je tak seznámena a konfrontována s podstatnými hledisky daného rozhodnutí, což jí umožňuje si učinit o věci vlastní úsudek, přebírat či odmítat předložené argumenty a odpovídajícím způsobem výsledku přizpůsobit své budoucí chování – ať už při volbách, nebo jiné formě politické participace. Debata tak ve své legitimizační funkci nevede k rozhodnutí, ale již učiněné rozhodnutí odůvodňuje a legitimizuje, činí transparentními důvody příznivců i odpůrců onoho rozhodnutí. Zprostředkování úmyslu zákonodárce a účelu zákona parlamentní rozpravou je rovněž významné pro právní vědomí občanů a napomáhá jako jeden z prvků interpretace práva též právní jistotě jako jednomu z principů právního státu, jež chrání čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky. Navrhovatelé svá tvrzení opětovně podpořili závěry z citovaného nálezu sp. zn. Pl. ÚS 77/06, body 55 a 56, a rovněž i závěry uvedenými v odlišném stanovisku soudce zpravodaje Elišky Wagnerové k nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/07 ze dne 31. 1. 2008.

Takže tady Ústavní soud jasně v tom bodě 5 říká – a vidíte, že to je velice zajímavý, že je to, chci říci, pěkný rozsudek, ale aby si tady, já to nechci teďka zase říkat, že nějak to míchat tady s touhle debatou, ale jak je to poučný, ale vládní koalice to nechce poslouchat, nechce to slyšet, aby jednala v souladu s ústavou, oni chtějí porušovat ústavu, to už tady vidíme, takže Ústavní soud už tady v několikátém bodu říká, jak je důležitá ta parlamentní debata. Ale vy v rozporu s tím omezíte dobu mluvení opozici na dvakrát pět minut. No jasně, já chápu, že je to v souladu s jednacím řádem, ale tady přesně vidím ten ústavní rozměr, že v okamžiku... dobře, na sílu omezíte rozpravu třeba o nějaké, nevím, záležitosti, která třeba neovlivňuje tolik občanů, nebo... já myslím, že každá věc je nějakým způsobem pro někoho důležitá, ale snažím se naznačit něco, nechci se nikoho dotknout, ale tady vlastně plošně omezujete práva a svobody občanů, a tady právě proto je tady dobré reflektovat ten rozsudek toho Ústavního soudu, který tady říká, jak je důležitá v takovém případě v podstatě, a nejen v takovém případě, ta parlamentní rozprava. Ale vy ji natvrdo omezíte. Já myslím, že je to v rozporu taky s tím

rozhodnutím Ústavního soudu, protože minimálně my tady sice diskutujeme, omezili jste čas, ale vy nereagujete. To je ten rozměr taky.

Vy tady nevykládáte argumenty. Vy tady nereagujete na výtky opozice. Vidíte, jak už tady podle mého názoru v několika momentech vládní koalice natvrdo prostě jde, nejenom omezování ústavou zaručených práv a svobod občanů, chcete omezit a omezovat běžným zákonem. Dokonce to vláda navrhla na neomezenou dobu. Ale dokonce i ten způsob, jakým způsobem vy to tady tlačíte a předkládáte, je vlastně v rozporu podle mého názoru s tím, co už tady padl v této věci rozsudek Ústavního soudu. Proto my jsme říkali, že v případě, že to protlačíte, tak my se samozřejmě poradíme. A podle mého názoru je to na podání k Ústavnímu soudu. To tady neříkáme, protože to chceme říkat. My to říkáme, protože v SPD všechno analyzujeme. A máme připravena stanoviska s našimi experty. A přesně vycházíme z těch rozsudků Ústavního soudu, na rozdíl od vás.

Bod 6. Nadto navrhovatelé ve způsobu – ale znova jenom, aby se neztratila nit, tak navrhovatelé, to tady nemluvíme o vládní pětikoalici, je to rozsudek deset let starý, více než deset let starý, anebo deset let starý, 2011, ano, více jak deset let starý, a navrhovateli byli tehdejší, část tehdejších poslanců. – Nadto navrhovatelé ve způsobu přijetí napadeného zákona shledali selhání citovaným nálezem sp. zn. Pl. ÚS 77/06, body 57 až 60, vymezených pojistek ústavně konformního výkonu legislativního procesu, jimiž jsou postupně předseda Poslanecké sněmovny, resp. předsedající její schůze, Senát a prezident republiky, neboť v pořadí první a třetí z nich, to je předsedkyně Poslanecké sněmovny a prezident republiky, zasáhnout nechtěli a druhý Senát v důsledku níže rozvedeného urychlení legislativního procesu zasáhnout nemohl.

Takže tady vidíte už na tom článku, jak jsem o tom hovořil – článek dvě, článek tři, článek čtyři, článek pět – tak už se tady prostě dostáváte do rozporu.

I. B) Proces přijímání napadeného zákona a jeho ústavní vady. Ve světle výše uvedeného je podle navrhovatelů třeba interpretovat ustanovení zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, dále též jen JŘPS, a zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen JŘS, která byla použita při projednávání návrhu napadeného zákona, přičemž navrhovatelé konstatovali, že v návrhu podrobně rozvedené okolnosti přijímání i samotný legislativní proces u napadeného zákona byly zcela nepochybně v rozporu s výše předestřenými ústavními principy a hodnotami.

No já jenom, aby mě třeba náhodou předsedající, kteří tady v daný moment postupně budou, tak aby mě nepřerušovali, protože vzhledem k tomu, co jsem tady rozebral podrobněji k té, řekl bych, preambuli, proč o tom hovořím, v čem tady upozorňuji, že tady vládní koalice nejedná v souladu s ústavními rozsudky, tak teď potřebuji pochopitelně podrobněji rozebrat, o co tady šlo, abychom tady viděli ty paralely. Takže teď se samozřejmě zaměřím na ten zákon, který byl v roce 2011, ale pochopitelně, abychom tady rozuměli tomu, proč to tady takhle Ústavní soud zdůvodňuje a v čem je ta protiústavnost, tak pochopitelně je potřeba mít kompletní informaci. Budu pokračovat.

Tento rozpor navrhovatelé spatřovali konkrétně a) ve zneužití institutu legislativní nouze – to je přesně ono, to je přesně ono, o čem tady mluvíme – viz I. B.a); b) v nepředvídatelném svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny – viz I. B.b); c) v neodůvodněném odepření obecné rozpravy – viz I. B.c); a d) v odepření práva hlasovat zvoleným senátorům – viz I. B.d). U všech těchto postupů navrhovatelé shledali nepřiměřenost zásahu, nedostatečné odůvodnění a rysy svévole. No to je přesně to, co tady vidíme my. Přesně je to ono – rysy svévole, no, já bych řekl zvuče přímo. Nedostatečné odůvodnění – tak to jsem tady ve svém dopoledním vystoupení tři hodiny zdůvodňoval, protože opravdu to je paskvil nad paskvil. A prostě je to absolutně zpackaný zákon. A samozřejmě i tou ideou je ten zákon nepřijatelný, nejenom tím zpracováním je totálně špatný, to už jsme si tady řekli. A samozřejmě je to i to zneužití institutu legislativní nouze. Tak to se vám tady snažíme vysvětlit v podstatě celou dobu a ještě vám to také celkem poměrně dlouho vysvětlovat budeme dneska.

Podle názoru navrhovatelů by měly výše uvedené kroky v rámci rozhodování o vyhlášení stavu legislativní nouze i v průběhu jeho trvání projít třístupňovým testem proporcionality, který užívá Ústavní soud pro posuzování kolize ústavně chráněných hodnot. Je dobré toto skutečně poslouchat a poslechnout si to. Znova tady říkám a znova vyzývám vládní koalici k tomu, aby stáhla tenhle zákon, aby nejednali totalitně a aby skutečně přistupovali řádně. Já vím, že mají choutky ovládat lidi za každou cenu, ale opravdu my tady budeme bránit tu svobodu a demokracii proti vám. A jak jsem tak koukal i na reakce veřejnosti, tak už to skutečně vidí řada občanů, co tady předvádíte. A jsem za to rád. Už to vidí a píšou určitě i vám. O tom jsem přesvědčen, protože počet občanů, kteří s tím nesouhlasí, podle mého názoru, nemám to kvantifikováno nějakou studií či průzkumem, ale tak jak cítím, tak rozhodně přesahuje počet voličů SPD. Rozhodně je tady mnohem více lidí, kteří s tímto návrhem zákona prostě nesouhlasí.

Podle názoru navrhovatelů by měly výše uvedené kroky v rámci rozhodování o vyhlášení stavu legislativní nouze i v průběhu jeho trvání projít třístupňovým testem proporcionality. Ano. Stav legislativní nouze a zkrácené jednání mají bránit ohrožení základních práv a svobod občanů, ohrožení bezpečnosti státu nebo značným hospodářským škodám – legitimní cíl, což ale činí zásahem do výše uvedených práv sněmovní menšiny, což je takzvaně narušená hodnota. Takový zásah je ústavně možný jen tehdy, je-li zároveň vhodný, potřebný a přiměřený. A zase jsme u toho, zdali je to potřebné, přiměřené a vhodné. Ale tady právě už vám říkám ten rozsudek Ústavního soudu. Tady už tu odpověď přeci máme. A to tady vůbec není situace, jak říkám, že by tady byl nějaký nouzový stav dneska. To jenom vy máte ty pocity, že se vám zalíbilo ovládat lidi. Takže pojďme dál.

I. B.a) Zneužití legislativní nouze. Odstavec, který mluví o zneužití legislativní nouze. To je přesně to, co tady předvádí vaše koalice. Ve vztahu k institutu legislativní nouze a podmínkám jejího vyhlášení dle § 99 odst. 1 JŘPS navrhovatelé namítali, že vyhlášení legislativní nouze a zkrácené jednání bez splnění podmínek podle § 99 odst. 1 JŘPS by bylo nejen porušením zákona, ale kvůli časovému presu rovněž výrazným okleštěním ústavně chráněné svobody parlamentní rozpravy a práva poslance podávat pozměňovací návrhy, a tím jeho práva řádně vykonávat svou volenou funkci, jakož i rovnosti poslanců, neboť vládní poslanci jsou ve zjevné výhodě. V této souvislosti odkázali na část nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 12/10 ze dne 7. 9. 2010, (zákon č.) 269/2010 Sb., body 17 a 18, v němž Ústavní soud posuzoval i obecné předpoklady pro vyhlášení stavu legislativní nouze a jejich naplnění. Z názoru Ústavního soudu lze dle navrhovatelů usuzovat, že chápe rozhodnutí o legislativní nouzi do značné míry jako rozhodnutí politické, varuje však před jeho využíváním jako nástroje ke krácení práv sněmovní menšiny. No a jsme zase u toho. Takže Ústavní soud přesně varuje před tím, co tady dělá vaše vládní pětikoalice. To je neuvěřitelné, co předvádíte.

V tomto případě lze dle navrhovatelů mít závažné pochybnosti, zda vyhlášení stavu legislativní nouze a zkrácené jednání bylo způsobilé zabránit značným hospodářským škodám státu. Vládě se na rozdíl od dřívějších případů vyhlášení stavu legislativní nouze nepodařilo přesvědčit opoziční poslance o nutnosti schválit dané změny související s přijímáním zákona o státním rozpočtu tak, aby nabyly účinnosti nejpozději 1. ledna 2011. Nepřesvědčila opozici, že deklarovaná úspora necelých 24 miliard korun, která představuje zhruba 2 % plánovaných rozpočtových výdajů, byla podstatou návrhu spíše než zásadní politická rozhodnutí omezení některých sociálních práv.

Bod 9 – stále mluvíme o těch souvislostech se zneužitím legislativní nouze. Je to ten rozsudek Ústavního soudu. – Na úrovni potřebnosti, tedy zjištění, zda se skutečně jednalo o minimální zásah do svobody parlamentní rozpravy a práv poslanců, nezbytný k dosažení sledovaného cíle zabránění značným hospodářským škodám státu, je dle navrhovatelů třeba vidět, že vláda měla k dispozici alternativní postup, především mohla takového cíle dosáhnout včasným předložením návrhu zákona. No opravdu ten rozsudek Ústavního soudu, úplně jako kdyby to bylo dneska k tomuhletomu případu. Úplně jako kdyby to bylo dneska. Takže právě

proto to tady čtu, respektive vás tady o tom informuji a vysvětluji vám to, abyste si uvědomili, jakým způsobem protiústavně se tady snažíte omezovat práva a svobody nejenom občanů, ale dokonce i demokratické fungování Poslanecké sněmovny.

Z posloupnosti kroků vládní většiny lze ale dovozovat sledování paralelních politických cílů: nejprve neprojednání nepopulárního návrhu zákona na plénu Poslanecké sněmovny před obecními a senátními volbami a poté projednání návrhu zákona v Senátu ještě před zánikem mandátů senátorů zvolených před šesti lety. Tyto cíle, z nichž zvláště druhý efektivně brání účasti na rozhodování nově zvoleným senátorům, však za legitimní považovat nelze, konstatuje Ústavní soud. O potřebnosti vyhlášení stavu legislativní nouze pro bránění značným hospodářským škodám státu lze tedy dle návrhů rovněž pochybovat.

Bod 10. Stejně tak navrhovatelé zpochybňovali přiměřenost samotného vyhlášení stavu legislativní nouze a zkráceného jednání. Zatímco míra rizika značných hospodářských škod je dosti sporná, míra okleštění svobody parlamentní rozpravy a práv poslanců je nesporná. Já nevím, jestli jsou vládní poslanci hluší, vždyť ten Ústavní soud tady o tom přímo mluví. To je v podstatě situace dnešního dne. To znamená, míra okleštění parlamentní rozpravy a práv poslanců je nesporná. Opravdu je úplně směšné, jak jsem tady viděl x poslanců z té vládní koalice, kteří jakoby někde na sociálních sítích a jakoby v televizi mluví o demokracii, přitom oni tady úplně flagrantně postupují v rozporu se základními demokratickými principy i s tím konstatováním Ústavního soudu. Proto je tady taky to přísloví "poznáte je po ovoci". To je přesně tento případ. (Ministr Gazdík mimo mikrofon: To je Bible.) Ano, je to tak. Správně pan ministr školství projevil znalosti.

Ve stavu legislativní nouze, která umožňuje schválení návrhu zákona v Poslanecké sněmovně během jediného dne, poslanec nemůže řádně návrh zákona prostudovat a fundovaně se k němu vyjádřit. To je přesně ono. Nemá čas na přípravu pozměňovacích návrhů, nemůže konzultacemi s odborníky získat přesnější znalost o obsahu návrhu zákona a o jeho rozmanitých dopadech a rovněž nemůže na parlamentní půdě zprostředkovat názory svých voličů a případně legitimních zájmových skupin, které mohou být na parlamentní půdě slyšeny jedině ústy poslanců. Kromě krácení práv poslance jsou krácena i práva občanů vyslechnout v adekvátní šíři argumenty pro a proti k přijatému zákonu, kdy v daném případě dochází k omezení a zúžení zákonného rozsahu sociálních práv minimálně – v tom případě u tohoto zákona, o kterém hovořím – v podobě snížení sazby nemocenského, zrušení sociálního příplatku, snížení příspěvku na péči, zúžení nároku na podporu v nezaměstnanosti u některých skupin či odnětí porodného většině rodin s nově narozeným dítětem.

Tady na mě někdo něco zamumlal, ale vůbec nevím, co říkal. (Poslanec procházející okolo řečnického pultu.)

I. B.b) Nepředvídatelné svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny.

Možná jste říkal něco, že už bychom měli skončit, takže proto vám říkám, že můžete, samozřejmě tu mimořádnou schůzi máte v rukou vy.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, prosím, pokud někoho chcete jmenovat nebo oslovit, tak mým prostřednictvím.

Poslanec Tomio Okamura: Já mám problém s tím, že neznám jméno pana poslance, protože vůbec nevím, kdo to je.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Nechte mě prosím domluvit. Prosím také vaše kolegy poslance, pokud chtějí něco zamumlat, tak ať to zamumlají na mikrofon a přihlásí se prosím do diskuse.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, to je v souladu s jednacím řádem. Děkuji. Ano, poslanci mluví na mikrofon. Správně, to musím pochválit. Ano, to je přímo citování z jednacího řádu, to je výborné. Ale znovu říkám, že jsem chtěl pana poslance oslovit a chvíli jsem váhal, ale vůbec si nemůžu vzpomenout na jméno, takže jsem právě zaváhal, protože zřejmě někdo, koho vůbec neznám, mi tady říkal, co asi mám dělat. Ale vůbec nevím, proč mi tady někdo něco říká. Když se nepředstaví, nevím vůbec, kdo to je.

Takže I. B.b) Nepředvídatelné svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny.

Možná v té roušce, možná se známe, ale já se tady soustředím na projev.

Bod 11. Výše naznačenému třístupňovému testu proporcionality navrhovatelé podrobili i způsob svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, kde rovněž dochází ke kolizi práv či chráněných hodnot. Na jedné straně stojí zájem na urychleném projednání návrhu zákona z důvodu čelení značným hospodářským škodám, na druhé straně pak výše zmíněná svoboda parlamentní rozpravy, práva poslanců i občanů podílet se na správě veřejných věcí a nadto i, při extrémní krátkosti lhůty, právo poslance vůbec se zúčastnit schůze Poslanecké sněmovny. Takže tady už vlastně z těch posledních slov, co říkám, se to dokonce v tom rozsudku Ústavního soudu opakuje, že prostě je potřeba umožnit tu adekvátní parlamentní rozpravu, zvláště, bych dodal, v těch případech, kdy v podstatě se jedná o zákon, kterým vy chcete plošně omezit ústavní práva a svobody občanů, přestože k tomuto, už jenom dodám svůj politický pohled na to, není důvod.

Bod 12. Dle ustanovení § 51 odst. 6 JŘPS o svolání schůze Sněmovny musí být poslanci vyrozuměni nejméně pět dnů předem. Nebyla-li tato lhůta dodržena, může poslanec navrhnout odročení jednání, kdy o takovém návrhu rozhodne Sněmovna hlasováním bez rozpravy. Zákon tedy s nedodržením pětidenní lhůty spojuje jako následek jedině právo navrhnout odročení jednání, o němž pak rozhodne Sněmovna. Sněmovní většina tak mimořádnou schůzi prosadí i při nedodržení zákonné lhůty. Navrhovatelé jsou však přesvědčeni, že ustanovení § 51 odst. 6 JŘPS je třeba interpretovat s ohledem na ústavní principy a hodnoty a ve smyslu čl. 22 Listiny, podle kterého zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Pětidenní lhůta dle navrhovatelů v § 51 odst. 6 JŘPS slouží k tomu, aby se poslanci mohli seznámit s navrženým pořadem schůze a připravit na jeho body a aby se v extrémním případě – například plní-li právě své povinnosti poslance na pracovní cestě, ale projednávání návrhu napadeného zákona se rozhodně chtějí účastnit – vůbec o konání schůze dozvěděli. Zákon umožňuje se souhlasem Poslanecké sněmovny tuto lhůtu krátit, nepochybně v zájmu včasné a efektivní reakce na aktuální politickou situaci. Navrhovatelé by ale považovali za svévolné, pokud by byla pětidenní lhůta krácena bez uvedení důvodu, přičemž čím kratší je doba mezi svoláním schůze a jejím začátkem, tím závažnější důvody musí být pro takové zkrácení. Nicméně na schůzi Poslanecké sněmovny nezazněl žádný argument či důvod, proč je tak rychlé svolání schůze potřebné.

Odstavec 13. V prvním kroku, v testu vhodnosti, navrhovatelé odkázali na výše uvedené; připustí-li se, že přijetí zákona do 1. 1. 2011 brání hrozícím značným hospodářským škodám, rychlé svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny je způsobilým nástrojem k jejich odvrácení.

Odstavec 14. V testu potřebnosti ovšem podle navrhovatelů rychlé svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny již neobstojí. Téhož cíle by totiž bylo dosaženo i projednáním návrhu zákona 3. 11., 4. 11. nebo 5. 11. 2010, aniž bylo potřebné svolávat mimořádnou schůzi za 40 minut. Takový zásah, tedy projednání a schválení návrhu zákona na takto pochybně svolané schůzi, už je podle navrhovatelů svévolným pošlapáním politických práv opozičních poslanců podle čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny a občanů podle čl. 21 odst. 1 Listiny. Takový spěch se jeví jako potřebný leda vzhledem k jinému možnému sledovanému cíli, a sice k projednání

přijátého návrhu zákona v Senátu do 13. 11. 2010, tedy do dne zániku mandátu senátorů zvolených před šesti lety. Tento cíl, vylučující z účasti na rozhodování Senátu již zvolené senátory, navrhovatelé nicméně považují za nelegitimní.

A tady samozřejmě je potřeba taky se tázat, proto tady ten odstavec zmiňuju. Já si taky myslím, že tady jsou jiné možné sledované cíle. Protože evidentně tady není... ani nejsou podmínky pro vyhlášení nouzového stavu tu nejsou, ale vláda přitom tady navrhuje zákon jinak pojmenovaný nouzový stav, kde překlápí 95 % ustanovení v nouzovém stavu, přitom tady vůbec podmínky jako nouzový stav tady nejsou. Takže samozřejmě, to se tady právě ptáme, jaký sleduje vláda cíl, protože ten cíl, aby byli připraveni na podzim, ten to být nemůže, na případnou pandemii. Protože už to, že to navrhujete v legislativní nouzi takto narychlo, tak to můžete stejně tak navrhnout i v srpnu, že jo. Takže z nějakého důvodu, a já vím ten důvod, protože prostě jste se zhlédli v té aroganci moci a chcete omezovat ústavou zaručená práva a svobody občanů. Prostě direktivně, že si jenom ukážete. Bez náhrady ušlého zisku. Ještě, jak už jsem říkal, ještě budou mít lidi záznam v trestním rejstříku. Hrozíte drakonickými pokutami tam až tři miliony korun. No děsivé, opravdu.

Bod 15. Protože svolání a konání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny podle názoru navrhovatelů jednoznačně selhává v testu potřebnosti, není nutné se již zabývat testem přiměřenosti. Nadto však navrhovatelé zdůraznili, že zásah do práv a chráněných hodnot je tu enormní. No tak o tom tady taky mluvíme. Zvláště poslancům, kteří byli řádně omluveni z jednání 7. schůze Poslanecké sněmovny dne 2. 11. 2010, bylo pošlapáno jejich legitimní očekávání, že toho dne se dotčené čtyři návrhy zákonů včetně napadeného nebudou projednávat. Ale toto legitimní očekávání bylo dotčeno i u poslanců, kteří se již tak v časové tísní seznamovali s předloženými návrhy zákonů, konzultovali je a připravovali k nim pozměňovací návrhy. Svolání mimořádné schůze s lhůtou 40 minut, odporující zvyklostem i smyslu § 51 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, tak výrazně zhoršilo dopady samotného vyhlášení stavu legislativní nouze a vedlo ve svém důsledku k tomu, že mezi předložením návrhu zákona a jeho schválením uplynuly jen čtyři dny, z toho dva pracovní. Toto čtyřdenní projednávání návrhu zákona navíc ještě na začátku čtvrtého dne nebylo předvídatelné.

Pojďme se teď zabývat dalším odstavcem, který má název, a to je taky potřeba si poslechnout ty argumenty: Neodůvodněné odepření obecné rozpravy. A tady, protože ta teprve přijde, tak jenom abychom si řekli, kam už to tady směřujete.

Odstavec 16. Navrhovatelé zpochybňovali rovněž i postup, jakým bylo znemožněno konání obecné rozpravy při přijímání napadeného zákona. Podle § 99 odst. 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny může Sněmovna rozhodnout ve stavu legislativní nouze, že od obecné rozpravy ve druhém čtení se upouští. Tím se může veškeré projednávání návrhu zákona v plénu Sněmovny redukovat na podrobnou rozpravu druhého čtení a bezprostředně následující třetí čtení, zakončené závěrečným hlasováním. Citované ustanovení § 99 odst. 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny je podle názoru navrhovatelů třeba rovněž interpretovat s ohledem na ústavní principy a hodnoty a ve smyslu čl. 22 Listiny základních práv a svobod. Dále je třeba přihlídnout k odlišné funkci obecné a podrobné rozpravy podle § 93 a 94 JŘPS – už to budu číst tou zkratkou, jednací řád Poslanecké sněmovny –, kdy obecná rozprava je chápána jako prostor pro politickou diskusi a podrobná rozprava jako prostor již jen pro podávání pozměňovacích návrhů se stručným odůvodněním. Tuto praxi navrhovatelé dokládali obsáhlými citacemi z vyjádření a přednesů bývalých i současných funkcionářů předsedajících schůzím Poslanecké sněmovny, které dokazují, že skutečně vyžadují odlišení obecné a podrobné rozpravy. Upuštění od obecné rozpravy tedy dle navrhovatelů znamená další významné zkrácení svobody projevu poslance a svobody parlamentní rozpravy, protože vede poslance – s výjimkou poslanců s přednostním právem hovořit – k tomu, aby hovořili jen v souvislosti s předkládáním pozměňovacího anebo jiného návrhu a svou řeč omezili na odůvodnění takového návrhu. Jinak se vystavují zásahu předsedajícího Poslanecké sněmovny, jako tomu bylo i v posuzovaném případě, a k němuž došlo pouhý den poté, co byl Poslaneckou

sněmovnou přijat napadený zákon. Postup sněmovní většiny, která rozhodla, že od obecné rozpravy ve 2. čtení se upouští, ačkoli výbor pro sociální politiku doporučil projednávat tento návrh zákona ve 2. čtení jak v obecné rozpravě, tak všechny i v rozpravě podrobné, tedy znamená zásah do ústavně zaručených práv poslanců podle čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny a občanů podle čl. 21 odst. 1 Listiny. Proto i tento zásah navrhovatelé podrobili testu jeho vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti.

Jasně, vy jste zatím ve fázi, že jste omezili na dvakrát pět minut. Ale tady je potřeba samozřejmě přihlídnout k tomu, o čem tady hovořím, že tady skutečně navrhujete plošně omezovat ústavně zaručená práva svobod občanů úplně neodůvodněně. Takže proto si právě myslím, že je zcela nevhodné i z toho právního hlediska, abyste omezovali prostě také právo vyjádřit se řadovým poslancům. Protože tady každý poslanec zastupuje určité gros voličů, určité množství voličů, a u takto závažného návrhu, který tady předkládáte, samozřejmě negativně závažného, v negativním slova smyslu omezujete lidi, tak byste měli umožnit se vyjádřit. Jinak je to opravdu totalita. Ale to vy víte a záměrně to takto prosazujete. A vůbec vám to nevádí.

Bod 17. Ale ono to možná ještě navrhnete, proto je potřeba si to tady právě rozebrat, protože nevíme, s čím, dalším totalitním návrhem, protidemokratickým přijde předseda klubu KDU-ČSL pan Výborný. To je takový tady ten lídr toho, že omezit, omezit, omezit lidi, poslance, nepohodlné poslance. Takže proto je potřeba si to říci včas a to je dneska ten správný bod teď, protože mluvíme o té legislativní nouzi, jestli ano, nebo ne. Protože poté, až si to navrhnete a prohlasujete, no tak to už bude pozdě, abychom vám to vysvětlovali. Takže je to logické, že je to potřeba rozebrat nyní.

Bod 17. Upuštění od obecné rozpravy je sice dle názoru navrhovatelů způsobilé jednání Sněmovny zrychlit, ale opět spíše ve vztahu k zájmu na projednání návrhu zákona ještě v tomto případě tedy "starým" Senátem, protože ve vztahu k nabytí účinnosti zákona k 1. 1. 2011 je takto získaná časová úspora naprosto marginální. Postup sněmovní většiny však dle navrhovatelů selhává v testu potřebnosti. Omezení parlamentní debaty upuštěním od obecné rozpravy se jeví jako naprosto bezdůvodné, neboť konání obecné rozpravy nikterak neohrožovalo dosažení deklarovaného cíle, tedy nabytí účinnosti zákona k 1. 1. 2011 z důvodu zamezení značným hospodářským škodám. Na okraj navrhovatelé poznamenali, že opoziční poslanci nikterak nezavdávali příčinu k vládními představiteli artikulovaným obavám, že se uchýlí k obstrukci, tedy ke zdržování či znemožňování parlamentního jednání. Případná obava z obstrukcí dnešní opozice tak nebyla ničím podložená.

No tak to je taky zajímavý moment se zamyslet. Protože jedna věc je obavy z obstrukce, druhá věc je, že vy vlastně neumožníte takto zásadní věc v klidu projednat. Takže my neobstruujeme, my se domáháme tady toho, aby tady proběhla vůbec diskuse na to. Aadekvátní diskuse. A zase, vládní poslanci lžou a schválně nálepkují, obstrukce a tohle. Jako kdybychom tady dělali něco špatného. Za a) přeborníci v obstrukcích jsou naopak vládní pětikoalice, jestli si... pardon, současná vládní pětikoalice, v minulém volebním období opozice, stejně jako SPD jsme byli v opozici. A mimochodem kvůli obstrukcím dodnes není dovolená Rada České televize. Tady jste si brali pauzu tuším asi deset nebo dvanáct hodin, jestli si pamatují dobře.

Takže to tady je přesně naopak, a kdyby, protože vy tady s nikým, vy tady nejednáte, neumíte se hlavně domluvit, neumíte se na ničem domluvit, to tady už provází, jsme téměř čtyři měsíce po volbách. Potom se, když neprobíhá parlamentní diskuse, tak logicky se potom musíme ptát tady v plénu na mikrofonu. To je přece logické. Přece nebudeme mlčet. Vy byste nejraději, abychom mlčeli, SPD, ale my mlčet nebudeme, my budeme ze všech sil bojovat za náš politický program, který jsme slíbili voličům. A typicky ten pandemický zákon, ten už v podstatě prošel, když to takhle řeknu, i v posouzení občanů ve volbách. Protože už byl před volbami jednou vámi prohlasován, my jsme byli proti a naše postoje zlegitimizovaly opět volby. Takže tady probíhá legitimní politický souboj v souladu se zákonem.

Potom I. B.d) Odepření práva hlasovat zvoleným senátorům. Tak tomu bych se tady ani nevěnoval, protože to tady není tématem toho, že byste nám jako ve finále odepírali hlasovat, byť byste to nejraději mnozí z vás udělali, to už jsem si všiml, že vám najednou vadí, že je tady nějaká opozice. Ale tady to vynechám, protože to nemá smysl komentovat teď tady něco, co se doufám nebude týkat této situace, protože to už by bylo úplně šílené. Už je to tedy teď šílený, ten váš přístup, ale vůči občanům, ale to, takže půjdeme dál.

Takže I. C) Popis okolností legislativní procedury přijímání napadeného zákona. Tvrzení uvedená v návrhu Ústavní soud konfrontoval rovněž se stenozáznaky z jednání Poslanecké sněmovny, Senátu a jejich výborů, dále s jejich usneseními a sněmovními tisky volně dostupnými v digitální knihovně na webových stránkách Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky na www.psp.cz a www.senat.cz.

Bod 23. Dne 5. 10. 2010 předložila vláda Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, schváleného usnesením vlády č. 672 ze dne 22. 9. 2010, přičemž navrhla projednávání návrhu zákona tak, aby Poslanecká sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Jasně, podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Tento návrh byl dne 8. 10. 2010 rozeslán poslancům jako sněmovní tisk č. 120/0 – vládní novela zákona v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti MPSV. Takže tady je v podstatě popisována ta procedura. Tu proceduru tady nebudu teď zbytečně rozebírat. Tady je právě předkládáno a poukazováno na ten chvat, na to, že se v podstatě ti opoziční poslanci nedokážou dostatečně, že jim ta vláda neumožnila mít dostatečný čas na to se v podstatě připravit. Připravit se, aby to mohlo demokraticky proběhnout.

Takže já bych tady šel za D, protože tady jsou rozebírány některé věci, ke kterým ještě tady úplně tak nedošlo. Takže to tady zase nemusím citovat všechno doslova, abychom mluvili co nejvíce k věci, to bych rád uvítal.

Takže D) Shrnutí. Odstavec 34. V závěru navrhovatelé svůj návrh ve stručnosti zrekapitulovali tak, že v důsledku výše popsaných postupů – ty jsem tady teď vysvětlil, nebo citoval jsem to z ústavního rozsudku – byl návrh napadeného zákona schválen Poslaneckou sněmovnou již v druhý pracovní den po jeho předložení, přičemž teprve během tohoto druhého dne se stalo zjevným, že tento den bude dnem posledním. Kvůli krátkosti času nebylo možno k návrhu řádně připravit a konzultovat pozměňovací návrhy a kvůli kumulaci krátkosti času a vypuštění obecné rozpravy byla zásadně ztížena možnost proti návrhu zákona argumentovat v parlamentní rozpravě v Poslanecké sněmovně. Tady už ty určité paralely vidíme.

Vládní koalice se dle navrhovatelů rovněž záměrně vyhnula důkladné kritické diskusi v Senátu – tady v tomto případě mluvíme o Poslanecké sněmovně –, možnosti předkládat tam pozměňovací návrhy i potenciálnímu využití pravomocí Senátu obnoveného ve volbách zamítnout či vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně. Ano, to byl tady zrovna specifický případ, to tady teď v tomto případě nehrozí. Takže vláda dosáhla ovšem toho všeho, o čem jsem tady hovořil, kumulací zneužití stavu legislativní nouze, nepředvídatelného svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, to není až tak tento případ, jakož i zkrácením času pro projednávání návrhu zákona, a to tady už právě to vidíme, že vzhledem k té závažnosti tady už ty paralely v podstatě jsou také. U zákona, který, a to je důležitá věta, tady je ta paralela tedy úplná, u zákona, který nikoli nepodstatně omezuje základní práva a svobody, tak Parlament naprosto selhal ve své ústavní úloze legitimizační instance. No a to jsme, tak to jsme doma, že jo, tady. To probíhá dneska tady. To probíhá tady.

Já bych ještě jednou zopakoval tu větu, že u tohoto zákona, to je ten váš pandemický zákon, který podstatně omezuje základní práva a svobody, tak tady Ústavní soud právě kritizuje, že Parlament naprosto selhal ve své ústavní úloze legitimizační instance. No tak to je přesně ten problém, co tady předvádí vládní koalice.

Takže dále se tady konstatuje v tomto konkrétním rozsudku Ústavního soudu, tak tady je samozřejmě důležitá věta v tom ústavním rozsudku, a tady je důležité, aby to všichni slyšeli: Přijetí napadeného zákona provázela extrémní svévole vládní většiny a z širšího hlediska navrhovatelé ve způsobu přijetí napadeného zákona spatřovali pokračování tendence, jež je velmi nebezpečná pro vývoj demokracie v České republice. Jako kdybych to tady neříkal. Je to přesně tak a vy přesně v téhle tendenci pokračujete. A co je to ta tendence? Je to tendence vedoucí k marginalizaci Parlamentu a parlamentních debat, což připomněli i poukazem na okolnosti přijímání zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, kdy způsob jeho přijetí stejně jako způsob přijetí napadeného zákona ukazují tendenci vládní většiny oklešťovat možnosti svobodné diskuse v obou komorách Parlamentu. Takže to je přesně ono.

A já myslím, že už si všichni rozumíme, proč tady SPD vlastně má... tady se vám snažíme vysvětlovat ty věci, protože my bráníme tu svobodu a demokracii a bráníme Ústavu České republiky. Přesně to jsou ty vaše tendence vedoucí k marginalizaci Poslanecké sněmovny a parlamentních debat. A tendence vládní většiny oklešťovat možnost svobodné diskuse v Poslanecké sněmovně. To je, přímo čtu z rozsudku Ústavního soudu, co se dělat nemá, a vy to děláte. Já vím, že je vám to jedno, že vy nejste strážci demokracie, když máte většinu, tak prostě ať je to nedemokratický, ať omezíte občany, tak prostě jdete válcovat. Pravda, divím se hlavně ODS v tomhle. Protože... no už nedivím, já už vás tady pár let znám, protože vy už dáááávo nejste nějaká konzervativní strana. Dáááávo už nejste. Proto taky z toho důvodu vám nikdy nemůžou za tohoto způsobu práce narůst ty preference na těch třicet procent, co jste měli. Protože na to prostě nemáte. Nejenom lídra, ale samozřejmě ten program. Proto vám taky utekli v minulosti ti voliči a už se nějakým způsobem příliš nevrací tam, kam byste chtěli. Tak ostatně znám spoustu lidí, kteří jsou v ODS a na úrovni řadových členů, no samozřejmě spoustu, i co zakládali ODS v devadesátých letech, takže to tam znají a opravdu jsou tím vašim vývojem, z toho, že se z vás stala probruselská strana, která v podstatě hájí zájmy už Bruselu, nikoli České republiky a nehájí konzervativní hodnoty, tak jsou z toho samozřejmě zklamaní a o tyto voliče už jste přišli.

Tak jestli někdo upozorňoval na voliče SPD, tak my jsme začínali na nule. Takže máme z nuly deset procent. Vy jste měli třicet a poklesli jste, takže je to trošku něco jiného. (Poznámka poslance ODS mimo mikrofon.) To je pravda, to je pravda. Jenom bych požádal, aby se opravdu v souladu s jednacím řádem když tak mluvilo na mikrofon, aby si vašich názorů užil někdo jiný než já, protože já po tom až tak třeba... I když já jsem pro tu parlamentní debatu, no, tak jsem tady na to zvyklý.

Dál. Parlamentní debata. Ústavní soud dále konstatuje, že parlamentní debata tak ztrácí svůj kontradiktorní charakter tak významný pro naplňování jejích funkcí. To vše jsou projevy tendence degradovat obě komory Parlamentu – protože tady mluví o Senátu – na pouhý hlasovací stroj, který má co možná nejrychleji bez zbytečných řečí přetavit politické rozhodnutí vládní většiny do podoby přijatého zákona. No to je přesně ono, to tady přece je v tom rozsudku Ústavního soudu. Vy byste nejradši, aby se tady z toho stal pouze hlasovací stroj, kdy opozice bude mlčet, nejradši byste se nás zbavili, proto už taky ministr vnitra Rakušan začal zneužívat ministerstvo, a jenom za to, že odmítáme zatahování České republiky do války na Ukrajině, tak prý jsme dezinformátoři, takže jsme se tomu zasmáli hezky, týhletý zoufalosti. Kdy měl vysvětlit konečně financování STANu, pořád odmítá odpovídat, kdo jsou tedy ti koncoví majitelé těch firem, kteří sponzorovali kampaň Pirátům a STAN, zamlouvá tenhle problém. My to ale budeme pořád připomínat. Takže takovýmto způsobem, v podstatě podrazácky, přistupuje k tomu, že místo aby sám vysvětlil, má máslo na hlavě, tak ještě odvádí pozornost. Takže to tady naopak je právě rozporováno v tom ústavním rozsudku, že pouze ta hlasovací mašina, a aby pokud možno opozice nic neříkala.

Tady se dál píše, že je tady jasně poukázáno na protiústavnost takového vytěšňování parlamentní rozpravy, a naopak se tady v tom rozsudku varuje, že může tento způsob vytěšňování parlamentní debaty v podstatě znamenat omezení základních práv a svobod,

a varuje před tím, aby se to nestalo brzy pravidlem a normálním jevem, čemuž právě chtěli ti navrhovatelé svým návrhem zabránit.

Takže to je z mé strany v tuto chvíli všechno. Samozřejmě abych to tady podrobně rozebral, tak je tady ještě dalších třicet stran. Ale já si myslím, že... ano, někdo říká ne, ale já říkám ano. Jestli ne, tak to máte v rukou. Stáhněte návrh na tento totalitní pandemický zákon. Můžete skrečovat tu mimořádnou schůzi. Znovu říkám, není potřeba ani chodit na mikrofon. Bude tady hlasování o stavu legislativní nouze, takže stačí zmáčknout tlačítko nikoliv ano – chceme legislativní nouzi. Zmáčkněte ne! A tím pádem, protože tady zaznamenávám, že už vládní poslanci mnozí chtějí domů, to jste před čtrnácti dny šli v pátek odpoledne domů, to jsme vás tady nachytali na švestkách, že jste tady nebyli v práci, a přehlasovali jsme vás v opozici. A pak prý, že nebyla dodržena dohoda. Tady žádná dohoda nebyla, to všichni vědí, a pak to museli zoufale po těch lžích uznat i vaši poslanci, že tady žádná dohoda nebyla, tak nevím, co to... vy se přece neumíte dohodnout, ani jste tady za námi nepřišli.

Takže samozřejmě ano, já souhlasím s tím, že ne, a teď od těch slov musíme přejít k činům. Takže dvě hlasování, jenom to připomenu – legislativní nouze – jestli tedy ne říkáte, tak dejme ne. No a samozřejmě pak může být ještě schválení programu a tam bych taky samozřejmě ne. A máme to vyřízený. A vy si to podáte standardně a bude tady probíhat nějaká debata. My nebudeme souhlasit s tím zákonem jako celkem.

Takže toto je v tuto chvíli to, co jsem chtěl zrekapitulovat, abychom si opravdu připomněli to, před čím tady už varuje rozsudek Ústavního soudu. A já bych vás chtěl opravdu znovu požádat, tu vládní koalici těch pěti stran, máte tady 108... Vlastně vy nemáte 108 poslanců, protože ono je 107, protože pan Farský, který sliboval, že složí mandát, tak asi nemá na letenku nebo co. Máte jich 107, protože pan Farský, to je ten, co podvedl ty voliče. On tady není, on je přece v Americe, ale stále je poslancem, takže čekáme, až se v polovině února dostaví, protože asi nemá na letenku. Takže vás vlastně není 108, vás je 107, protože jeden tady je sice poslancem, říkal, že upřednostní práci poslance na základě koaliční smlouvy Pirátů a STAN, co slíbili voličům, ale on tady není. Není tady ani dnes, protože je v Americe. A v Americe se učí federalizaci Evropské unie. To znamená konec suverenity a samostatnosti České republiky. No a doporučení mu dal i premiér Petr Fiala z ODS. Proto tady říkám konkrétně, že ODS prosazuje úplně neuvěřitelný věci.

Takže děkuji za pozornost a myslím, že jsem tady podrobně rozebral ten ústavní rozměr, že tady dochází podle našeho názoru, že porušujete, že v rozporu jednáte s tím již platným rozsudkem Ústavního soudu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji vám, pane předsedo. A nyní je přihlášen řádně pan poslanec Radovan Vích. A ještě než zahájí svoji řeč, tak bych chtěla omluvit paní poslankyni Vildumetzovou Mračkovou, která se omlouvá z osobních a pracovních důvodů od 17.45 do 21 hodin, a dále potom pan poslanec Václav Král z dnešního jednání ze zdravotních důvodů. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené členky vlády, chtěl bych se vyjádřit k takzvanému pandemickému zákonu, který je navržen k projednání ve stavu legislativní nouze. To znamená, že se pandemický zákon má projednat zkráceně s vynecháním prvního čtení v Poslanecké sněmovně, dokonce s předchozím omezením připomínkového řízení orgánů státní správy. I výbor pro zdravotnictví dostal zkrácenou lhůtu pro projednání, přitom všechny běžné mechanismy, které mají garantovat, že nebude přijat nekvalitní zákon předkládaný vládou, jsou tedy v legislativní nouzi potlačené. To dává smysl v případě, že je opravdu spěch, hrozí vážné škody, pokud se nějaký zákon rychle nepřijme a lze předpokládat dočasnost takového rychlého řešení. To vše v tomto případě vůbec podle mého názoru neplatí.

Běžným zákonem, kterým je pandemický zákon, se mají omezovat lidská práva zaručená ústavou, potenciálně narušovat chod podniků, třeba i klíčových podniků pro chod České republiky. Není to nijak limitované. Na druhou stranu jsou tímto mechanismem zásadně oslabené kontrolní mechanismy jiných institucí České republiky. Pandemický zákon je pouhým hybridem suplující nouzový stav. Neměl být vůbec přijat už ve své současné podobě. Také proto SPD už tehdy hlasovalo proti pandemickému zákonu. Tato verze pandemického zákona předloženého vládou pětikoalice je ale zcela nehorázná. Narušuje ústavou a Listinou základních práv a svobod garantovaná práva českých občanů, aniž by to bylo v nouzovém stavu, tedy v režimu krizové legislativy. Pandemickým zákonem se obchází krizová legislativa, která obsahuje silnou kontrolní roli Poslanecké sněmovny, tedy že vládou vyhlášený nouzový stav nemůže pokračovat déle než měsíc, pokud to neschválí Poslanecká sněmovna. Takový mechanismus v pandemickém zákoně zcela chybí jak v jeho dosavadní verzi, tak v té předkládané přehnaně ambiciózní novele.

Novela pandemického zákona ale neobchází jen krizovou legislativu, obchází i mechanismy ústavního práva. Snaží se hlasováním jako u běžného zákona, tedy prostou většinou přítomných poslanců na dané schůzi Poslanecké sněmovny, nechat schválit legislativu zasahující do ústavních práv občanů. A je třeba připomínat, že ústavní většina hlasů poslanců v Poslanecké sněmovně je 120, tedy víc, než má pětikoalice k dispozici, ta má teoretických 108 hlasů.

Obcházet to ale takhle drsně přes běžné zákony přispívá spíš k nedůvěře občanů ve vládní politiku. Ostatně můžeme to slyšet na vlastní uši z oken Poslanecké sněmovně dnes odpoledne, jak moc se toto projednání zrychlené ve stavu legislativní nouze řadě občanů nelíbí, zvláště u takto důležitého zákona, který může změnit život České republiky – a dodávám, že k horšímu.

Legislativní pravidla vlády upravují přípravu návrhů zákona, který má být projednán v legislativní nouzi takto – cituji: Článek 17 odst. 1: Je-li vyhlášen stav legislativní nouze a návrh zákona má být projednán ve zkráceném jednání, § 99 zákona č. 90/1995 Sb., ve znění zákona č. 359/2000 Sb., platí pro přípravu tohoto návrhu zákona následující výjimky:

- a) návrh zákona se vypracovává bez předchozího věcného záměru;
- b) návrh zákona vypracovává v případech, kdy je jinak k tomu příslušný jiný ústřední orgán státní správy, vládou určené ministerstvo;
- c) návrh zákona se zašle k připomínkám připomínkovým místům uvedeným v čl. 1 a za podmínek v nich uvedených; považuje-li to orgán, který návrh zákona vypracoval, za potřebné, zašle návrh zákona k připomínkám i dalším připomínkovým místům; lhůtu pro sdělení připomínek stanoví člen vlády, který návrh zákona k připomínkám zašle;
- d) k návrhu zákona předloženému vládě zaujímá stanovisko předseda Legislativní rady.

Za druhé. Vládní návrh zákona zasílá předseda vlády předsedovi Poslanecké sněmovny a současně k informaci předsedovi Senátu a prezidentu republiky.

Je tedy zřejmé, že se jedná o zcela nedostatečnou přípravu zákona, který má dle návrhu tohoto pandemického zákona, jak byl předložen Sněmovně, (být) na dobu neurčitou. Je to zajímavě... Potvrdila předsedkyně Poslanecké sněmovny z TOP 09 Markéta Pekarová Adamová při argumentaci ve prospěch pandemického zákona, že tady nemůžeme mít nouzový stav několik let. Ale je zajímavé, když pětikoalice potřebuje pandemický zákon ve Sněmovně předloženém znění jen na rok, tak to přece opakovaně říkali do médií. Původní návrh ministra zdravotnictví Vlastimila Válka dokonce počítal s účinností jen do srpna 2023, ale na vládě se to změnilo na dobu neurčitou, resp. do listopadu. Co se stalo na vládě, tedy ptám se? Kdo to nechal změnit? A proč vlastně?

Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny doporučil novelu pandemického zákona s účinností do listopadu 2022. Ale to je takové šalamounské řešení. Vždyť na podzim je zcela

běžné, že jsou rozjetá chřipková onemocnění, nachlazení, virózy, chřipky, angíny atd. A to by bylo, aby se tam nenašla nějaká další mutace... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče, vypršel.) Děkuji. Přihlásím se ještě jednou.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Jaroslav Bašta. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A připraví se paní poslankyně Karla Maříková.

Poslanec Jaroslav Bašta: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jak už tady zaznělo právě při přečteném zdůvodnění Ústavního soudu, debata v Poslanecké sněmovně má dávat také prostor názorům voličů, občanů. A já jsem si pro tuhle příležitost vybral velmi kvalifikovaný názor paní doktorky Jany Zwyrtek Hampl.

Pandemický zákon, zákon č. 94/2021 Sb., zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, zavádí na našem území dlouhodobě, tedy bez jakékoliv revize v čase, stav pandemické pohotovosti, tedy na rozdíl od nouzového stavu, který musí revidovat pro jeho výjimečnost každý měsíc Sněmovna, dává de facto bílanku šek ministru zdravotnictví s mírnou nadsázkou k čemukoli, co ho v danou chvíli napadne. Tedy stav pandemické pohotovosti, pro který mimochodem nejsou stanoveny žádné podmínky, např. počty nemocných či hospitalizovaných, by za platnosti daného zákona na našem území trvale byl, i kdyby už de facto nebyl. Žádný podobný nouzový stav, ať by byl nazván jakkoli, nesmí být zaveden bez podmínek, bez revize v určitých časových úsecích, a už vůbec ne přímo zákonem. Ten má stanovovat jen podmínky, za kterých je možné jej vyhlásit. Je to podobná právní absurdita, jako by na dobu neurčitou byl zákonem deklarován stav povodňové pohotovosti, i když už dávno neprší.

Pandemický zákon byl přijat po zrušení nouzového stavu, který tehdy přišel zákonodárcům příliš tvrdý. Nicméně pandemickým zákonem, který jim byl tehdy operativně podsunut, se zavedlo něco mnohem horšího, včetně svěřeni obrovské centrální moci nad celým územím republiky do rukou jednoho politika – ministra zdravotnictví. Jak prozíravé to bylo, v uvozovkách, o tom svědčí čtyři desítky zrušených nezákonných opatření. Ovšem ke zrušení vždy došlo až poté, co se těmi nezákonnostmi naši občané museli řídit. Tedy řadu měsíců tu panoval nezákonný režim. Jeden z ministrů dokonce na kameru bezelstně přiznal, že o nezákonnosti vědí, ale proč by opatření nevydali, když jim to pandemický zákon umožňuje. A jiná ministryně bez uzardění prohlásila, že opatřeními chtějí zneprůjemňovat jedné skupině občanů život, tedy těm neočkovaným. A to je další jev daného zákona. Pro kumulaci obrovské moci v rukou jednoho člověka – teď se to vylepšilo, budou to tři, možná čtyři –, který se s nikým nemusí radit, nikdo mu to nemusí posvětit a vše jde mimo Sněmovnu, docházelo k desítkám nezákonností, a to naprosto mimo jakoukoli kontrolu kohokoliv, k jasnému, dokonce výslovnému, zneužívání politické moci. A to všechno umožňuje právě pandemický zákon, a to v rozsahu, který tu ještě nikdy nebyl.

Já k tomu mám ještě jednu poznámku, k nebezpečí podobných přístupů. Ona to v takové vyhraněné podobě vysvětlovala v jedné své detektivce Agatha Christie, když říkala, že když se někdo naučí řešit problémy vraždou, tak se z toho stane zvyk. Totalitní tendence skýtají podobné nebezpečí do budoucna. Soudní ochrana proti nezákonnostem páchaným podle pandemického zákona je neúčinná. Na soud se sice můžete obrátit, ale pro ubíhající čas je vám to houby platné. Možnost právní obrany je tak totiž nastavena. Než Nejvyšší správní soud rozhodne, je jeho rozhodnutí, jakkoli správné, zcela k ničemu, protože opatření už dávno neplatí a je vydáno nové, a často opět nezákonné. Často jsme svědky povinnosti... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče, vypršel.) Děkuji. Tak jenom připomínám, že... (Předsedající: Čas vypršel.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Můžete se přihlásit znova, pokud chcete, do rozpravy. Nyní vystoupí paní poslankyně Karla Maříková a má tady dvě přihlášky za sebou, to znamená, že vám poběží čas deset minut, tedy dvakrát pět minut, tak jak bylo schváleno. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené torzo vlády. Když se podívám, máme tady jen dva ministry, tak určitě je zajímavá, jaký je názor opozice. (Ministryně Černochová: Ministryně.) Prosím, neskákejte mi, paní ministryně, prostřednictvím pana předsedajícího, do řeči. Pokud něco máte, můžete vystoupit na mikrofon stejně jako já.

Takže vláda se nám tady snaží protlačit v legislativní nouzi zákon, který v mnoha ohledech velmi omezuje na osobních svobodách občany České republiky. Pokud se jedná o obsah pojmu legislativní nouze, jde o zvláštní způsob projednání zákonů, jehož užití zákon předpokládá jen za mimořádných okolností. Ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, lze ve stavu legislativní nouze projednat vládní návrh zákona pouze v případě mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. Splnění těchto podmínek musí vláda České republiky, potažmo Sněmovna, dostatečně prokázat.

A teď si poslechněme, jak se vyjádřil náš pan premiér, který de facto popřel, že je stav, kdy by měl trvat stav legislativní nouze, protože on řekl, že doufá, že pandemický zákon už nebudou používat. Tedy stav legislativní nouze tu slovy samotného premiéra vlastně vůbec není. Přesto se postupuje podle neexistujícího stavu legislativní nouze, který je tady zneužit, a tedy toto jednání je protiústavní. Podle řady nálezů Ústavního soudu, moji kolegové už z řady citovali, tak já bych zmínila náleží Ústavního soudu ze dne 2. 10. 2002, kdy Ústavní soud upozorňuje na to, že by měl být proces řádně projednán.

Cituji: Jen v procesně bezchybném procesu – ústavně souladném řízení – lze dospět k zákonnému a ústavně souladnému výsledku neboli rozhodnutí, a proto procesní čistotě rozhodovacího procesu – řízení – je nezbytné věnovat zvýšenou pozornost a poskytnout jí důraznou ochranu. Jestliže takto připomenuté zásady vztahují se k ústavnímu řízení před orgány veřejné moci a k jejich v něm vydaným rozhodnutím, ke stanovenému postupu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, není nijak rozumného důvodu se od těchto zásad odchýlit ve věcech kontroly zákonodárného procesu a v něm přijatých aktů, neboli právních norem, neboť, byť se rozhodovací proces v zákonodárné činnosti do jisté míry liší od rozhodovacích procesů v řízení před jinými orgány veřejné moci – a v tomto smyslu jej lze chápat jako rozhodovací proces sui generis – vůdčí zásady rozhodování, v němž se dospěje ke konečnému výsledku, jsou v obou případech identické. Nadto nelze ztrácet ze zřetele, že důsledky plynoucí ze zákonodárných aktů jsou pro svůj celospolečenský dopad zajisté významnější, než je tomu v případech jednotlivých vadných rozhodnutí jiných orgánů veřejné moci. Vystupuje tedy v zákonodárném procesu do popředí požadavek stálosti, přesvědčivosti a nezbytnosti právních aktů, na nichž právní stát a souvztažně také život občanů v něm spočívá. Takovýchto aktů a také dosažení potřebné autority zákonodárných sborů nelze však dosáhnout jinak než respektem k pravidlům, která si ostatně Poslanecká sněmovna jako významný nositel zákonodárné moci pro tuto svou činnost zákonem sama stanovila.

Na to, že zákon by měl být projednán v řádném legislativním procesu, protože omezuje v mnoha ohledech práva občanů, upozorňuje i řada právníků. Přesto vláda tyto argumenty nebere v potaz a chce tento zákon násilně ve zkráceném procesu projednat, aniž by se k němu vedla řádná diskuse, vyjádřili se odborníci a byl řádně projednán ve výborech a mohli se k němu poslanci napříč politickým spektrem vyjádřit. Na toto upozorňuje také známá právnička Vladana Vališová, která upozorňuje na to, že zákon v mnoha ohledech omezuje osobní svobodu a svobodu pohybu obecně. Protože svoboda je ústřední hodnotou v demokratické společnosti,

chráněnou a garantovanou nejen v naší Listině základních práv a svobod, ale i řadou mezinárodních smluv. O významnosti tohoto základního práva svědčí skutečnost, že je zmiňována již v preambuli ústavy a v Listině stojí na čestném místě v čl. 1. Bez svobody nelze vést plnohodnotný život a vykonávat řadu dalších práv.

Takže vláda tady vůbec nebere v potaz, že omezuje takto zásadně svobodu občanů, a přesto chce ve zkráceném jednání protlačit pandemický zákon.

Osobní svoboda vychází z principu nedotknutelnosti osoby zaručeného v čl. 7 odst. (?) Listiny a je právem delegovatelným, lze ji omezit a člověka lze osobní svobody i zbavit. Při úvahách o legálním zásahu do osobní svobody je třeba mít na mysli ústavní čl. 4 odst. 2 Listiny. Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou upraveny pouze zákonem a čl. 8 odst. 2 Listiny, nikdo nesmí být zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Přičemž podle názoru Ústavního soudu, který vyslovil v nálezu ze dne 12. srpna 1998, mezi omezením a zbavením svobody není rozdíl v podstatě, ale jen ve stupni nebo intenzitě. V nálezu Ústavního soudu ze dne 22. března 2011 pak Ústavní soud vyslovil další požadavek na právní úpravu omezující základní práva, a to přes tu zřetelnost ve formulacích a dostatečnou předvídatelnost.

Je otázkou, zda je na omezení osobní svobody třeba pohlížet skrz takzvané evropské úmluvy, protože podle čl. 10 ústavy jsou ratifikovatelné mezinárodní smlouvy součástí našeho právního řádu a v případě rozporu se zákonem mají aplikační přednost. Pokud by tedy určité ustanovení zákona nemělo naplňovat podmínku danou v některých z jmenovaných důvodů přípustného omezení svobody daných v čl. 5 evropské úmluvy, jednalo by se o omezení zákonné, leč protiprávní. Toto vláda vůbec nebere v potaz, a přesto se snaží ve zkráceném procesu legislativní nouze tento pandemický paskvil protlačit.

Svoboda pohybu a pobytu je zaručena v čl. 14 Listiny. Meze těchto svobod jsou dané v jeho třetím odstavci takto: Tyto svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu a udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých. Podobně jsou tyto svobody upraveny v čl. 2 odst. 3 protokolu 4 v evropské úmluvě. Žádná omezení nemohou být uvalena na výkon těchto práv kromě těch, která stanoví zákon a jsou nezbytná v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, udržení veřejného pořádku, předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, nebo ochrany práv a svobod jiných. V čl. 2 odst. 4 protokolu 4 k evropské úmluvě je omezení práva pobytu a pohybu stanoveno tak, že v určitých oblastech mohou podléhat omezením stanoveným podle zákona, odůvodněných veřejným zájmem v demokratické společnosti.

Rozlišit mezi osobní svobodou a svobodou pohybu a pobytu není vždy ale tak snadné. S ohledem na charakter omezení, o který jde v novele pandemického zákona, by dle názoru autorky, tedy paní doktorky Vladany Vališové, šlo nejlépe analogicky využít podle Evropského soudu pro lidská práva na domácí vězení. Intenzita omezení, možnost opustit vyhrazený prostor i účinky na život omezeného jsou obdobné. Ve věci Trijonis proti... Lufthanse (správně: proti Lithuanii) judikoval, že v případě omezení trvajících celý den se jedná o zbavení osobní svobody, zatímco pokud vězeň mohl docházet do práce a v domácím vězení se vyskytoval pouze od 19.00 hodin do sedmé hodiny ráno, jednalo se o omezení svobody pohybu.

Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 22. listopadu 2019 musí být zásahy do svobody pobytu náležitě odůvodněné, to znamená, že jejich odůvodnění musí být aktuální, konkrétní a přesvědčivé. Omezení, které by nesplňovalo tyto základní parametry, by nebylo možné považovat za odůvodněné a zákonné.

A takto chce omezovat pomocí pandemického zákona vláda život občanům a nechce k tomu vést řádnou diskusi a snaží se násilně toto protlačit ve zkráceném legislativním procesu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. Nyní je řádně přihlášen do rozpravy pan poslanec Oldřich Černý, a ještě než zahájí svoji řeč, přečtu omluvy. Pan poslanec Jaroslav Faltýnek se omlouvá mezi 18.30 a 00, do konce jednacího dne asi tímto miní ve své omluvě, tedy dnes. A další se omlouvá paní poslankyně Ivana Mádlová od 23.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Pan Jaroslav Faltýnek bez udání důvodu. A ještě přišly další omluvy. Omlouvá se pan poslanec Ladislav Okleštěk, a to dne 1. 2. mezi 19. a 24. hodinou, do konce jednacího dne, z důvodu nemoci. A dále se omlouvá pan poslanec Petr Vrána dnes mezi 19. a 24. hodinou do konce jednacího dne z důvodů pracovních. To jsou zatím příšlé omluvy.

A nyní prosím pana poslance Oldřicha Černého, aby se ujal slova, a vzhledem k tomu, že je přihlášen dvakrát po sobě, dáme mu tedy dvakrát pět minut. Poběží vám dohromady deset minut. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Dobrý večer. Děkuji vám za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, na začátek si dovoluji konstatovat, že není vůbec žádný důvod schvalovat tento zákon a jeho novelu ve stavu legislativní nouze.

Jak jste si asi všichni všimli, v neděli se v Praze uskutečnila celkem velká demonstrace a pochod proti covidovým opatřením včetně pandemického zákona. Pokud jste si nevšimli, že se tato demonstrace konala, není se co divit. Mnohá média o ní informovala jen okrajově, například Česká televize této demonstraci ve svém hlavním zpravodajském pořadu Události věnovala jen několik strohých vět. Jen několik strohých vět, byly to celkem asi čtyři věty a celá reportáž trvala jenom 23 vteřin. Za tuto dobu se ani nikdo z vás pořádně... nevyčurá, tak to bylo krátké. Přitom se nejednalo o demonstraci ledajakou. Vystoupili na ní profesionálové z oborů, kteří rozhodně mají k tématu covidových opatření a k tématu pandemického zákona co říci. Profesionálové, kteří vědí, že se tímto zákonem, touto novelou, děje jedna velká křivda. Jednalo se o lékaře, lékárníky, ale i o právníky. Tito všichni táhnou za jeden provaz, a není jich málo. Není se co divit, že Česká televize o této demonstraci informovala tak málo.

Také jaksi totálně zardila zřejmě cíleně obří – opakuji obří – demonstraci v kanadském hlavním městě Ottawa. Reportáž byla pouhých pět vět a trvala 22 vteřin, a to se jednalo o tak obří demonstraci, že kanadský premiér Justin Trudeau se raději pro jistotu před příjezdem kamionů s protestujícími už v sobotu přesunul mimo hlavní město Ottawa. A ani toto nebylo zmíněno v této reportáži v České televizi. Ano, v Kanadě je o několik hodin méně než u nás, tedy v době večerní relace demonstrace ještě neskončila, ale to, jak bude velká, už se vědělo. O demonstraci pak obsáhleji Česká televize informovala až včera, byť až ke konci svého hlavního zpravodajského pořadu. Zřejmě už musela, jelikož tak velkou demonstraci nešlo jen tak přejít.

Naši občané to ale vidí, vidí, jak se informuje jednostranně, jak se jisté informace zamlčují nebo zkreslují, nedává se prostor všem názorům, a proto jsou zoufalí. Tisíce z nich v posledních několika dnech zahltily naše poslanecké e-mailové schránky s prosbami, abychom tento pandemický zákon smetli ze stolu. Psaly nám, poslancům, celé rodiny a pracovní kolektivy. Psali občané všech věkových kategorií, od žáků druhého stupně základní školy až po seniory. Skutečně to je průřez téměř celou českou společností. Ne všechny e-maily byly jen jménem jednoho člověka, jednoho voliče nebo voličky. Já a moji kolegové z SPD jsme se na rozdíl od poslanců vládní koalice za tyto e-maily rádi... občas přimluvíli a nějakým způsobem je to dobrá vazba od voličů. Na stovky z těchto e-mailů i já jsem osobně odpověděl.

Při čtení těchto tisícovek e-mailů jsem si všiml jedné důležité věci: Totiž v mnoha e-mailech se pisatelé jednoznačně vyjádřili o tom, že hnutí SPD nevolili, ale volili některé ze stran pětikoalice. Když vidí, jak se vládní strany staví proti demokracii a na stranu totality, když

vidí, že se tímto pandemickým zákonem navracejí časy dávno minulé, když vidí, jak vládní pětikoalice pošlapává svobodu a demokracii, tak své říjnové volby litují. Oni litují, že volili demokracii a některou z vládních stran vaší pětikoalice, a prosí nás, poslance SPD, abychom pomohli, abychom se prali za svobodu a demokracii. My totiž bojujeme a vždy budeme bojovat za svobodu a demokracii. Proto zde důrazně protestuji proti této novele zákona, kterou se zavede jakýsi permanentní nouzový stav a dáme několika lidem právo omezovat svobodu občanů, v podstatě jak se jím zlíbí. To je diktatura.

Někteří lidé nám píšou, že právě kvůli té svobodě v roce 1989 cinkali na náměstích klíči. Ale rozhodně necinkali proto, aby zde byla opět zavedena diktatura, aby byla omezena svoboda občanů. Rád bych se zeptal zde přítomných poslanců vládní koalice, zdali na některé tyto e-maily odpověděli, a pokud ano, co odpověděli. Nevím, na koho konkrétně to směřovat, ale byl bych moc rád, kdyby někdo z vládní pětikoalice zde mohl na mikrofon říci, komu a co z těch občanů, kteří psali protest proti pandemickému zákonu, odpověděl. Pokud tedy vůbec někdo některému občanovi z vás odpověděl. Je to možné? Nevěřím, že to bude možné.

Dobře, jelikož jste zřejmě ani ty dopisy a prosby nečetli, jelikož jste se vykašlali na názory voličů, občanů, díky kterým zde v Poslanecké sněmovně jste, dovoluji si zde tedy vybrat malou část z těch tisíců a tisíců proseb občanů. Opravdu si myslím, a znovu opakuji, že není žádný důvod schvalovat tento zákon a jeho novelu ve stavu legislativní nouze.

Cituji z e-mailu Ing. arch. Terezy Š.: Obracím se na vás s prosbou: Nevracejte Českou republiku pandemickým zákonem do totality. Nedopusťte, aby měl v neomezeném čase neomezenou moc jeden člověk. Za dobu pandemie jsme mohli vidět, kolik osobností se vystřídal na postu ministra zdravotnictví. Je naivní si myslet, že tam pokaždé bude člověk, který této moci nebude zneužívat. Nechte naše děti vyrůstat ve svobodném a právním státě, zrušte, jako některé státy v Evropě, všechna omezení a zákazy spojené s covidem a nechte zodpovědnost za své zdraví na každém občanovi. Kdo chtěl, se naočkoval. Vynechám debatu o tom, že vakcínou, která chrání jen jeho, ale rozhodně nechrání ostatní. Je tedy absurdní neočkované proti covid-19 jakkoli omezovat a dělat mu neustále pakárnu. Nedopusťte, aby pokračovala a gradovala šikana mezi dětmi díky segregaci neočkovaných spolu. Ne všichni dospělí (?) zvládnou v této době bez újmy na psychice fungovat. Neupírejme jim (dětem?) a jejich rodičům sportovat, kulturně žít, a to bez rozdílu. Za poslední rok je rekordní nárůst obézních dětí. Mnozí už se z toho nevyhrabou a rostou z nich rizikovní jedinci. Opravdu toto jako společnost chceme? Chceme být jako že chránění zákonem, neustálými opatřeními a nežít, ale přežívat? Prosím o kritické zamyšlení ze všech možných úhlů.

V této souvislosti musím zmínit i školy. Před několika dny jsem dostal informaci od jednoho prarodiče – cituji: Mám vnoučka v první třídě, zasmrkal a musel mít celou dobu až do 15 hodin náhubek, i když byl otestovaný. Dnes ráno doma zakašlal a už se bál jít do školy, že bude muset mít zase roušku. Konec citace. To opravdu chceme? Chceme, by se naše malé bezbranné děti bály chodit do školy? Vždyť si mohou nést následky celý život. A bude na tom bita celá společnost, nejenom ten daný jedinec. Musíme vrátit děti do škol bez podmínek. A tímto pandemickým zákonem to tedy rozhodně neuděláme. To určitě ne.

Dále vybírám z ohromné korespondence tisíců zoufalých e-mailů od občanů a od voličů stran a hnutí z celého politického spektra: Vážená paní poslankyně, poslanče, senátorko, senátore. Ano, psali to i senátorům. Víte to vůbec? Parlament České republiky by měl rozhodovat o novele zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid a o změně některých souvisejících zákonů. Jako maminka a zdravotnice vás žádám o hlasování proti tomuto zákonu, z kterého mám upřímně strach, začínám se bát o svobodu a bojím se o budoucnost žití dle tohoto zákona. Nechápu, proč se takto narychlo schvaluje něco, co se dá v budoucnu snadno zneužít, a právě v době, kdy u nás převládá omikron, který se chová jako jinde v Evropě, prochází populací bez zatěžování nemocnic a hlavně se opravdu projevuje převážně jen lehkými příznaky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče i za dodržení času. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračujeme v projednávání tohoto bodu a jako další řádně přihlášenou je paní poslankyně Iveta Štefanová, u níž eviduji dvě přihlášky, to znamená dohromady deset minut. A jako další je přihlášena paní poslankyně Marie Pošarová. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se zde vyjádřila ke stavu legislativní nouze. Není žádný důvod schvalovat tento zákon a jeho novelu ve stavu legislativní nouze, a to z těchto důvodů. Novela pandemického zákona dává pravomoc vládním úředníkům zasahovat do života lidí, do jejich soukromí i práce. Také vytváří prostředí, ve kterém v pozadí za ochranou zdraví či bezpečnosti jsou ohrožena lidská práva garantovaná ústavou, a proto je potřeba mnohem delší diskuse než schvalovat tento zákon ve stavu legislativní nouze. Navíc zákon, který podle nás není vůbec potřeba. Pandemický zákon a prodloužení na dobu určitou či neurčitou je v podstatě jinak pojmenovaný nouzový stav a znamená možnost omezit svobody, podnikání, pohyb, a to aniž by k tomu byly relevantní důvody. Tu nutnost legislativní nouze vláda argumentuje tím, aby měla možnost zasáhnout v době případně další podzimní vlny nemoci covid-19, a tak potřebuje tento zákon co nejrychleji projednat a schválit.

V tuto chvíli je situace kolem covidu v onemocnění stabilní a dalších týdnech dle vyjádření Ministerstva zdravotnictví se chystá rozvolnění. Proč tedy potřebujeme tento zákon, přinejmenším kontroverzní, schvalovat urychleně ve stavu legislativní nouze? Nesouhlasím s tím, že pandemický zákon je potřeba jako takový. Máme k dispozici právní předpisy, které nám umožňují reagovat na změnu situace při ohrožení zdraví. Je to zákon o ochraně veřejného zdraví a krizový zákon. Novela v případě schválení dá současné vládě do rukou legální nástroj k nastolení covidové diktatury. Především má novela pandemického zákona o mimořádných opatřeních při epidemii covid-19 dát vládě nástroj používat tento zákon na neomezenou dobu. A my tu dnes řešíme, jestli je nutné schvalovat takovýto zákon ve stavu legislativní nouze, kdy teoreticky by tedy vláda mohla naši zemi z preventivních důvodů uzavřít do lockdownových restrikcí třeba na několik let. Vláda dokonce navrhuje, aby možnost vydávat různá proticovidová opatření platila i pro Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Novela také umožňuje, aby Ministerstvo zdravotnictví mohlo omezovat podnikání i provoz základních a středních škol, aniž by vláda musela vyhlášovat jakýkoliv nouzový stav.

V tomto zákoně a jeho navrhované novele je mnoho nesrovnalostí, které potřebují ještě dlouhou diskusi, bez které není možné předkládat tento zákon ke schválení, a proto není žádný důvod nutnosti legislativní nouze k projednání tohoto zákona. Například v části novely o zvláštním ustanovení nařízení izolace nebo karanténního opatření ve vládou navržené novelizaci se dočítáme o možnosti oznámení karantény či izolace například jen SMS zprávou, kterým může být pověřena i takzvaná jiná vhodná osoba. Tuto formu oznamování kritizovali kromě mě i další členové zdravotního výboru. Vysvětlení ze strany Ministerstva zdravotnictví, proč zvolilo takovou možnost oznamování, bylo, že ten hlavní důvod je ušetření času. Oznámení telefonem či esemeskou lze učinit prakticky ihned, kdy dnes se setkáváme se zpožděním i několika pracovními dny.

Člověk, kterému takovéto oznámení přijde, dle novely může požádat orgán ochrany veřejného zdraví o prošetření důvodnosti tohoto nařízení, a to písemnou formou do tří pracovních dnů, kdy následně dojde k prošetření. Takže když mi přijde esemeska z neznámého čísla, jsem označena jako rizikový kontakt a jsem nyní v karanténě, pro ověření, zda tato zpráva je pravdivá, se obrátím další den písemně na příslušný úřad a budu žádat prošetření. Předpokládám, že většina lidí takto obeslaných z obav o pravost zprávy bude tuto možnost využívat. A tak se ptám, jakým způsobem chce vláda zajistit, že toto nepovede k zneužívání, že

lidé nebudou dostávat hromadná plošná oznámení o karanténě či izolaci? Jak lze zajistit, aby tímto nedošlo k dalšímu zahlcení systému a fakticky následně spíše k prodloužení tohoto procesu oznamování a ke vzniku všeobecného chaosu? Je to technicky vůbec možné? Já se obávám, že ne. Ale rozhodně je potřeba to ještě dořešit, než lze přistoupit k diskusi o schvalování takového zákona.

A je to další důvod, proč neplatí stav legislativní nouze pro tento případ. Díky této novele bude Ministerstvo zdravotnictví velmi efektivně omezovat podnikání, aniž by muselo vyhlášovat nouzový stav. Bude moci kdykoliv zavírat venkovní sportoviště či koupaliště. Bude moci omezovat či narušit soukromé akce. Schválením novely by tak byla vyhlášena válka všem svobodným lidem a podnikatelům, kteří se odmítnou podřídit státní z vůli a odmítnou své provozovny zavřít či segregovat občany na očkované a neočkované. Po schválení této novely bude moci stát těmto podnikatelům uložit likvidační pokutu až do výše 3 milionů korun.

Doufejme, že vláda pochopí, že musí vést ještě diskusi a dialog s významnou částí společnosti a hledat kompromisní řešení místo tupě vynucovaných restrikcí. To by mělo za následek pouze jediné, že značná část společnosti je nebude dodržovat. Zákonná nařízení se většinou respektují pouze tehdy, mají-li logiku. Pokud se zákonem nařizují nesmysly, lidé je nepřijmou a ignorují. Bohužel v této situaci se již delší dobu nacházíme a schválením této novely, navíc v takzvané legislativní nouzi, bychom to ještě prohloubili.

Stav pandemické pohotovosti tedy na rozdíl od nouzového stavu, který musí revidovat pro jeho výjimečnost každý měsíc Sněmovna, nyní dává bílko šek ministru zdravotnictví s nadsázkou k čemukoliv, co ho zrovna napadne. Takový zákon je třeba projednávat ve standardním řízení. A znovu opakují, že současná situace onemocnění covid-19 nevyžaduje projednávat pro nás nepřijatelný zákon, a to urychleně v legislativní nouzi. Navíc pro stav pandemické pohotovosti nejsou stanoveny žádné podmínky, například počty nemocných či hospitalizovaných. Žádný podobný nouzový stav, ať by byl nazván jakkoliv, nesmí být zaveden bez podmínek, bez revize v určitých časových úsecích, a už vůbec ne přímo zákonem. Ten má stanovovat jen podmínky, za kterých je možné takový stav vyhlásit.

Dalším důvodem, který jen dokresluje, že pandemický zákon nemá v našem právním řádu co dělat, a už vůbec ne se projednávat ve stavu legislativní nouze, je fakt, že v konkrétních opatřeních v oblasti zdraví lidí rozhoduje politik, tedy ministr, nikoliv orgány hygieny. Proč jenom u této diagnózy? To, jaká budou opatření v případě epidemie, má být v rukou právě jen hygieny.

Vláda by neměla předkládat tento zákon v legislativní nouzi. Jak už jsem říkala, situace je stabilní a je třeba opatření rozvolňovat. I to ministerstvo deklaruje, že k tomu přistoupí. Na případnou možnou situaci v nadcházejícím podzimu je třeba se připravit. Ano, je třeba se připravit, ale rozumně a ne narychlo upraveným protiústavním zákonem, navíc urychleně projednávaným ve zkráceném řízení. Vláda by proto měla zapomenout na snahu novelizovat tuto normu svěřující absolutní nekontrolovanou moc do rukou jednoho politika vládnoucí koalice, a to bez možnosti efektivní právní obrany občanů proti jejímu zneužití a bez jakékoliv revize vydaných opatření a trvání stavu pandemie v čase a měla by připustit jen jeden kvalitní zákon – zákon o ochraně veřejného zdraví. Tedy aby zde byla právní norma obecná pro všechny diagnózy stejně nebo obdobně, aby byla jasně daná kompetence orgánů hygieny jako odborným autoritám státní správy.

Sněmovna by měla pandemický zákon zrušit jako celek. Jde o naprostý právní paskvil, který umožňuje hrubé a historicky nevídané zneužití politické moci. Tím by bylo o jeden zákon méně a o jeden krok k návratu k principům právního státu více. Neshledávám žádný důvod projednávat a schvalovat tento zákon ve stavu legislativní nouze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. I ve vašem případě díky za dodržení času. Další přihlášenou s dvěma přihláškami je paní poslankyně Marie

Pošarová a připraví se pan poslanec Jan Síla. Já nejprve vypnu časomíru a nyní vám ji zapnu a můžete mluvit, paní poslankyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda může stav nouze zneužívat, a proto dnes k vám hovořím. To je velká výzva pro nás, opozici. Co znamená pro český stát aktuální režim legislativní nouze? Jak jeho mantinely definoval Ústavní soud a může podle právníků negativně ovlivnit proces přijímání zákonů v Česku? Kvůli riziku dočasného omezení demokratických principů ve státě je ale třeba hlídat i to, zda ho vláda nezneužívá pro vlastní účely. (V sále je velmi rušno.)

Ve stavu legislativní nouze může ve zkráceném jednání Poslanecká sněmovna během velmi krátké doby schválit zákony, které reagují na akutní problémy spojené s nákazou koronaviru covid-19, a nesnesou tak odkladu. Stejně tak může i ve zkráceném jednání velmi rychle konat i Senát, jak se ukázalo při hlasování...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale požádám kolegyně a kolegy o ztišení. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Pošarová: ... o vládních návrzích. Nejde ale jen o zkrácení parlamentních procedur. Je-li totiž vyhlášen stav legislativní nouze a návrh zákona má být projednáván ve zkráceném řízení, platí podle legislativních pravidel vlády pro přípravu takového návrhu zákona určité výjimky. Například není třeba předchozího věcného záměru či je rozvolněn proces připomínkování návrhu.

Jak probíhá přijímání zákonů v legislativní nouzi? Oproti standardnímu legislativnímu procesu zkrácené jednání nemá první čtení. Nemá pevně stanovené jednací dny a některé lhůty neplatí. Předseda Sněmovny přikáže návrh přímo jednomu z výborů a určí nepřekročitelnou lhůtu, do níž musí výbor předložit usnesení se stanoviskem k návrhu. Výbor v usnesení navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede rozprava podrobná. Také navrhne lhůtu, dokdy má Sněmovna jednání o návrhu zákona ukončit. Následně se koná rovnou druhé čtení návrhu zákona, přičemž může být upuštěno od obecné rozpravy, o čemž se usnese Sněmovna. Řečnická doba může být zkrácena na pět minut. Třetí čtení návrhu zákona se může konat bezprostředně po druhém čtení. Během jednoho dne tak může být návrh zákona schválen.

Jednací řád Poslanecké sněmovny uvádí, že je možné stav legislativní nouze vyhlásit za mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Pokud tedy budou tyto okolnosti trvat, je možné tuto výjimku z běžného projednávání zákona použít.

A kdo za něj nese odpovědnost? Vysoká míra odpovědnosti leží na politické reprezentaci. Musí přísně zvažovat přiměřenost jeho použití. Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá. Dále znovu ještě před projednáním návrhu zákona hlasuje, zda stav legislativní nouze trvá a zda jsou dány podmínky pro zkrácené jednání u konkrétního zákona.

A dá se stav zneužít? Určitě. Existuje ostatně i judikatura Ústavního soudu týkající se zneužití stavu legislativní nouze. Ústavní soud například zmínil, že nelze tento mimořádný instrument použít k omezení zákonodárné procedury parlamentní většinou, kdykoliv opozice vysloví nesouhlasný postoj s návrhem zákona, a k zabránění nebo oddálení jeho přijetí. Ústavní soud říká: legislativní nouzi nelze zneužít k běžnému hlasování.

Skupina 45 poslanců u Ústavního soudu napadla zákon, který stanovil zvláštní sazbu daně ve výši 50 % na příspěvek fyzickým osobám na stavební spoření podle příslušných zákonů. Na státní příspěvek na stavební spoření vznikl nárok v roce 2010 a byl poukázán stavební

spořitelně po 31. 12. 2010. Zároveň s tím se zákonem snížila výše zálohy státní podpory z 15 % na 10 % z ročně uspořené částky, pokud nepřesáhla 20 000 korun. Poslanci namítali, že zákon je v rozporu s ústavním pořádkem jak vzhledem ke způsobu jeho přijetí, tak i k jeho obsahu. Navrhovatelé zpochybnili důvodnost projednání návrhu ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, v jehož důsledku mělo dojít k porušení některých ústavních principů vztahujících se k parlamentní proceduře přijímání zákonů. Jejich námitky směřovaly i k tomu, že mimořádná schůze, na které došlo ke zkrácenému jednání o návrhu napadeného zákona, byla svolána jen 40 minut před jejím začátkem. Omezena byla i práva senátorů zvolených ve volbách v říjnu 2010. A proč? Návrh zákona Senát projednával 12. listopadu 2010 ve složení odpovídajícím jeho 7. funkčnímu období 2008 až 2010, a nově zvolení senátoři se tak nemohli tohoto projednání zúčastnit.

Jak případ v dubnu 2011 vyřešil Ústavní soud? Vyhlášení stavu legislativní nouze a projednání návrhu zákona ve zkráceném jednání zásadním způsobem mění strukturu zákonodárského procesu a omezuje jeho podstatu na samotné vyslovení souhlasu nebo nesouhlasu. Tento postup lze akceptovat jen jako výjimku z pravidla, a to za předpokladu zvláště závažných důvodů, kdy zájem na bezprostředním přijetí zákona v kontextu konkrétních okolností převáží nad obecnými požadavky, které ve vztahu k zákonodárskému procesu vyplývají z ústavního pořádku. Nelze však akceptovat využití tohoto mimořádného institutu jako běžného nástroje omezení zákonodárské procedury parlamentní většinou, kdykoli opozice vysloví nesouhlasný postoj s návrhem zákona a k zabránění nebo oddálení jeho přijetí využije jednacím řádem stanovené prostředky. Má-li zákonodárská procedura plnit nejen funkci hlasování, nýbrž být též garancí svobodné politické soutěže, nelze případný požadavek její racionalizace uskutečňovat prosazením stavu legislativní nouze ze strany vlády a s ním spojené parlamentní většiny.

A když se vrátíme k původní otázce, jak konkrétně může vláda pana Petra Fialy stav legislativní nouze zneužít k vlastnímu prospěchu, na co je třeba si dávat pozor? Jak jsem už naznačila, největší riziko je použití této výjimky za situace, kdy zákonné důvody pro trvání stavu legislativní nouze pominou. Pokud trvají, je zejména důležité, aby i v tomto zvláštním režimu byl dán přiměřený prostor pro demokratickou diskusi, jelikož se často jedná o opatření s dalekosáhlými dopady na životy obyvatel České republiky. Má opozice dostatečný prostor k tomu, aby ve stavu legislativní nouze dělala svoji práci, aby dohlížela na vládu? Je to bezpochyby pro opozici výzva. Přirozeně nemá tolik prostoru se seznámit s vládními návrhy, diskuse v Parlamentu má také limity. Ve veřejném prostoru rovněž více než kdykoliv jindy dominují zprávy o rozhodnutích vlády.

Podmínky vyhlášení nouzového stavu přesně vymezuje i náleze Ústavního soudu z března 2011. A jak ten definuje úlohu opozice? Tento náleze říká, že zástupcům parlamentní opozice musí být s ohledem na ústavně garantovaný princip ochrany menšin umožněn v rámci legislativních procedur nerušený výkon jejich garantovaných práv, ačkoliv se přímo nepodílejí na výkonu vládní moci a co do počtu se zpravidla ocitají v menšině. Mezi nejzákladnějšími právy parlamentní opozice lze podle nálezu zařadit zejména práva zaručující menšině účast na parlamentních procedurách. Práva umožňující opozici výkon dozoru a kontrolu vládnoucí většiny i vlády samotné. Dále se jedná o práva umožňující parlamentní opozici blokovat či oddalovat rozhodnutí přijímaná většinou, jakož i o práva umožňující opozici domáhat se ústavního přezkumu většinou přijatých rozhodnutí, zákonů. A konečně jde v neposlední řadě i o práva chránící opozici i její jednotlivé členy před pronásledováním a zvlůli ze strany většiny.

Jsem přesvědčená, že stav legislativní nouze v tuto chvíli nemá opodstatnění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Síla. Má zde dvě přihlášky. Připraví se pan poslanec Jan Hrnčič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, doposud jsme slyšeli zdůvodnění odmítnutí projednávání pandemického zákona ve stavu legislativní nouze většinou z právního hlediska. Rád bych vás informoval o současném stavu takzvané koronavirové pandemie z medicínského hlediska.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče. Ale opět vás, kolegyně a kolegové, požádám o ztišení, aby bylo rozumět, co pan poslanec přednáší. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Síla: Rád bych vás informoval o současném stavu takzvané koronavirové pandemie z medicínského hlediska, které vyvodí závěr stran legislativní nouze. Dovolte, abych vás informoval o posledních poznatcích o omikronu.

Co víme o plíživé subvariantě omikronu BA.2? Blízký příbuzný omikronu má mutace, které mění jeho chování. Zajímavé je, že z fylogenetického hlediska se zřejmě jedná o s omikronem zcela nepříbuznou subvariantu. Vysoce nakažlivá varianta omikron viru SARS-CoV-2, jejíž nejběžnější forma je známá jako varianta BA.1, nyní představuje téměř všechny koronavirové infekce na světě. Ačkoli v některých zemích již počet případů covid dosáhl vrcholu, vědci nyní již sledují nárůst případů způsobených blízkým příbuzným omikronu známým jako varianta BA.2, který začíná v některých částech Evropy a Asie konkurovat subvariantě BA.1. O této nové subvariantě zatím víme následující. V celosvětovém měřítku tvořil virus BA.1 98,8 % sekvenovaných případů zaslaných do veřejné databáze sledování virů k 25. lednu tohoto roku. Podle Světové zdravotnické organizace však několik zemí hlásí v poslední době nárůst varianty BA.2. Kromě BA.1 a BA.2 uvádí WHO pod hlavičkou omikronu další dvě subvarianty: BA.1.1.529 a BA.3. Všechny jsou geneticky úzce příbuzné, ale každá z nich obsahuje na svém povrchu mutace, které mohou změnit jejich antigenní chování.

Trevor Bedford, virolog z Fred Hutchinson Centre of USA, napsal v pátek na Twitter: Varianta BA.2 představuje zhruba 82 % případů v Dánsku, 9 % ve Spojeném království a 8 % v USA. Verze BA.1 omikron byla o něco snadněji sledovatelná než předchozí varianty. Je to proto, že u varianty BA.1 chybí jeden ze tří cílových genů používaných v běžném PCR testu. U případů vykazujících tento vzorec se standardně předpokládalo, že jsou způsobeny genem BA.1.

Omikron BA.2, někdy označovaná jako plíživá subvarianta, nemá stejný chybějící cílový gen. Místo toho ji vědci sledují stejným způsobem jako předchozí varianty, včetně varianty delta, a to tak, že sledují počet genomů viru zaslaných do veřejných databází. Stejně jako u ostatních variant lze infekci virem BA.2 odhalit pomocí souprav pro domácí testování koronaviru, i když podle odborníků nelze určit, která varianta to vlastně je. Otázka zní: je ještě nakažlivější tato varianta? Některé první zprávy naznačují, že varianta BA.2 může být ještě nakažlivější než již tak extrémně nakažlivá varianta BA.1, ale zatím neexistují důkazy, že by s větší pravděpodobností unikala tato subvarianta ochraně před očkováním.

Dánští zdravotníci na základě předběžných údajů odhadují, že varianta BA.2 může být 1,5krát přenosnější než varianta BA.1 omikronu, i když pravděpodobně nezpůsobuje závažnější onemocnění. V Anglii předběžná analýza sledování kontaktů od 27. prosince do 11. ledna letošního roku, kterou provedla britská Agentura pro zdravotní bezpečnost, naznačuje, že přenos v domácnostech je vyšší u kontaktů osob nakažených BA.2, to je 13,4 %, a ve srovnání s ostatními případy omikronu 10,3 %.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale tady by měly být projevy směřující k tomu, zda trvá legislativní stav nouze.

(Poslanec Síla: Já se k tomu dostanu.) Držte se prosím projednávaného bodu a projednávaného tématu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Síla: Já se k tomu hned dostanu.

Zásadní otázkou je, zda lidé, kteří se nakazili ve vlně BA.1, budou chráněni před BA.2. To vyvolává obavy v Dánsku, kde některá místa, kde byl zaznamenán vysoký počet případů infekce, hlásí rostoucí počet případů BA.2. Jde mi o to vysvětlit stav, který je v současné době, ale hlavně co nás může čekat do budoucna. A k tomuto já chci vztahovat ten přístup k legislativní nouzi, jestli je nutné, nebo není nutné tu legislativní nouzi jaksi prosazovat. Ano?

Dobrou zprávou je, že očkování a posilující vakcíny stále chrání lidi před nemocnicí a brání jim v úmrtí. Nejvýraznější je zatím výskyt tady této varianty v Dánsku, v Austrálii a v Indii. Spojené království má jenom 607 sekvencí. Důkazy od našich kolegů z Dánska zatím ukazují, že se sice tato varianta může šířit rychleji, ale neexistují žádné důkazy o zvýšené závažnosti. Proto je důležité zachovat klid a pokračovat ve stávajících opatřeních, jako je nechat se očkovat včetně posilovací dávky a dodržovat rozestupy, nosit roušky a respektovat místní karanténní opatření. Prostě ta 4R. V zemi přes rozhodnutí vlády koronavirová nákaza stále trvá. Podle tamějších zdravotnických úřadů převládá subvarianta BA.2 už, která je sice nakažlivější než varianta omikron, nezpůsobuje však závažnější průběh onemocnění covid-19. Je asi 1,5krát infekčnější než původní omikron, analýza ale současně nezjistila vyšší riziko hospitalizace.

Tudíž mimo důvodů uvedených mými předřečníky, to znamená shrnuto: český právní řád obsahuje dostatečnou právní úpravu pro řešení epidemií, je obsažena v zákoně o ochraně veřejného zdraví, eventuálně lze použít takzvaný krizový zákon. Návrh zákona zcela ignoruje již existující právní instituty sloužící k ochraně veřejného zdraví, zejména takzvaný pandemický plán, který například existuje pro případy výskytu nových mutací chřipky a který je opřen o odborné názory – viz k tomu usnesení vlády ČR č. 682 ze dne 14. 9. 2011. Přitom právě pandemický plán by měl být hlavním nástrojem státu v řešení jakékoliv epidemiologické situace. Přesto vláda do dnešního dne existující nástroj nevyužila a v takzvané legislativní nouzi protlačuje novelu pandemického zákona.

Z tohoto pohledu je možno vyvodit závěr. Nejen z právního hlediska, ale i z medicínského pohledu není ve veřejném zájmu jednat o pandemickém zákonu, a navíc ještě ve stavu legislativní nouze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí se svým příspěvkem pan poslanec Jan Hrnčíř. Má zde dvě přihlášky, tedy dvakrát pět minut. A připraví se pan poslanec Jaroslav Bašta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Drahé kolegyně a kolegové, musím říct, že jsem v šoku. Jsem v šoku z toho, jakým způsobem tady tato vládní pětikoalice přistupuje k ústavním právům občanů této země. (Hovoří těsně u mikrofonu, jeho hlas zní příliš hlasitě.) Vy si myslíte, že občané této země jsou tak blbí, že se nechají převést, přechytračit tím, že si omezení ústavních práv dáte do běžného zákona a budete se tvářit, že...? (Reakce v sále na řečníka, aby tolik nekřičel.) Prosím neokřikovat. Ale děkuju. Zkusím to ztlumit. Dobře, stoupnu si dál.

Vy si myslíte, že to neprokouknou? Že ústavní práva omezíte běžným zákonem a budete se tvářit, my jsme ti hodní, my se o vás dobře staráme, my nechceme ty nouzové stavy, my si ho dáme do zákona, tam bude pořádek, a kdykoli se nám bude hodit, tak vlastně bude platit, aniž bychom museli něco vyhlášovat? Bez parlamentní kontroly. Bez všeho. To jste demokraté? Chci věřit, že to je pouhou neznalostí. Neznalostí základních práv a svobod. Proto mi dovolu, abych ve svém příspěvku vás s těmi právy i seznámil. Třeba to pomůže.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já poprosím, kolegyně a kolegové, neokřikujte pana poslance, on má silný hlas a pochopil, že bude dobré, když trochu ubere. (Poslanec Hrnčíř: Omlouvám se, nedělám to schválně.) Prosím, pane poslanče, nechci vás přerušovat, pokračujte prosím. (Poslanec Hrnčíř: Tak zkusím.) Bude fajn, když trochu uberete na síle hlasu. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Základem ústavního práva každého státu je vymezení základních práv a svobod občanů. Ústavní regulace základních práv a svobod je determinována především možnostmi státní regulace a zdroji, které má stát k dispozici. Ústavní práva základních práv a svobod musí působit v souladu s dalšími normativními systémy, například s morálkou, náboženstvím, politikou. Jádro naprosté většiny ústav tvoří ústavní úprava vztahu veřejné moci a jednotlivce.

Naše ústava tento vztah přímo nespecifikuje, protože se při jejím utváření nepodařilo dosáhnout shody ve věci případných úprav Listiny základních práv a svobod. Proto bylo přijato kompromisní řešení, podle kterého není Listina součástí ústavy, nýbrž ústavního pořádku. Na právní povaze úpravy základních práv a svobod to však nic nemění. Vyvolává to však potíže při řešení otázek vzájemného vztahu ústavy a Listiny, které spolu přesně nekorrespondují a vyžadují interpretaci ustanovení ústavy. Listina základních práv a svobod neobsahuje jejich přesné vymezení a konečný výčet. Sestavit tedy vyčerpávající seznam práv a svobod občanů není zcela možné. Nicméně musíme se proto řídit tím, která práva a svobody jsou ústavodárcem považovány za základní.

Listina je nejen listinou základních práv, nýbrž současně i svobod. I když ve svém názvu uvádí, že je Listinou základních práv a svobod, nespojuje s tím žádné právní následky. Jsou v ní také často zaměňovány pojmy právo a svoboda. V Listině je třeba právě porozumět ustanovením, ze kterých plynou taková oprávnění vůči státu. Svoboda je spjata s vymezením autonomních prostorů, do kterého nemá stát, respektive veřejná moc zasahovat, jako je zdraví, svoboda, majetek či soukromí.

Další rozdíl mezi právy a svobodami spočívá v tom, že v případě základních práv je třeba poukázat na jejich zakotvení v ústavním předpise, kdežto v případě svobod to není nutné. Lidé se totiž rodí svobodní, jak je (uvedeno) v čl. 1 Všeobecné deklarace lidských práv a čl. 1 Listiny základních práv a svobod, a proto nemusí prokazovat, že jim právo přiznává nějakou konkrétní svobodu. Svoboda je tak projevem přirozenoprávnosti. Občané proto mohou dělat vše, co jim zákon nezakazuje, jak je psáno v čl. 2 odst. 3 Listiny.

Jednotlivá práva mají svůj základ v právních předpisech a k jejich uplatnění vůči orgánům veřejné moci je třeba jejich existenci prokázat. V případě svobody by naopak měl orgán veřejné moci prokázat, že zákon jedinci určité jednání zakazuje nebo příkazuje. Právě proto tady je ten institut vyhlášení toho nouzového nebo výjimečného stavu, kdy (nesrozumitelné) skutečně zasáh veřejné moci do svobod občanů, a je to opravdu v situacích, které ohrožují stát, ohrožují jeho občany, ale není možné to zakotvit nějakým běžným zákonem, navíc který má nějakou trvalou, neomezenou platnost. To je naprostý nonsens.

Pro souhrnné označení práv a svobod občanů použil ústavodárce označení základní práva a svobody. Tento název postihuje všechna práva a svobody uvedené v Listině. Kromě toho používá samozřejmě i další označení. Na rozdíl od lidských práv, která platí vždy, všude a pro každého, jde o práva pozitivizovaná v ústavním dokumentu nejvyšší právní síly. V kontextu Listiny je důležitým problémem právě otázka prostředků ochrany lidských práv. Přirozenoprávní přístupy k základním právům a svobodám člověka by tento problém trápit nemusel, protože tak jako stát základní práva jen uznává prostřednictvím ústavy nebo přístupu k mezinárodní úmluvě, tak je nemůže ani zničit. Právní záruky jsou však produktem státu, a neplynou tedy automaticky z přirozené povahy lidských práv.

Pozitivistický přístup k základním právům a svobodám člověka právě klade důraz na jejich prosazení a na jejich nezadatelnost. Mají-li však mít ústavní úpravy základních práv a svobod povahu subjektivního veřejného práva, musí být bez ohledu na svůj původ pozitivně právně zakotveny, aby je bylo možné prosadit vůči státní moci. V České republice je možno se vůči státní moci dovolat jen ústavně zaručených a výslovně ústavně formulovaných práv, jak to plyne i z čl. 87 odst. 1 písm. d) ústavy.

V Listině jsou zakotveny práva a svobody, které jsou ústavně zaručené, je tedy zaručeno, že se jimi bude řídit nejen výkonná moc a soudnictví, a které jsou vázány ústavou, nýbrž i zákonodárná moc. Mají povahu subjektivního veřejného práva, vymezují vztahy mezi jednotlivcem a státem, tedy veřejnou mocí navzájem, z nichž pro soukromé osoby plynou konkrétní nároky vázané právě na jejich osobu. Mají zvláštní obsah, to znamená, zajišťují autonomii prostorů jedince chráněných před zásahy veřejné moci a možnosti jednotlivce účastnit se na správě veřejných záležitostí a také nárocích jedince vůči státu, aby s ním stát nezacházel (?) stejně jako s jinými a nediskriminoval ho. Vznikají přímo na základě ústavy nebo mezinárodní smlouvy, nikoliv z konkrétního právního vztahu. Jsou vymahatelné vůči státu prostřednictvím nezávislé soudní moci, popřípadě mezinárodního orgánu, tak jak je psáno v čl. 4 ústavy. Lze to dovést i z čl. 1 ústavy, podle kterého je Česká republika demokratický právní stát založený na účtě k právům a svobodám člověka. Z toho také plyne, že všechny státní orgány se tímto pravidlem musí řídit. Základní práva a svobody jsou také pod ochranou soudní moci. Nejen Ústavní soud, nýbrž i obecné soudy musí při svém rozhodování tato práva a svobody chránit. Protože orgány výkonné moci jsou pod soudní kontrolou, je tím zajištěna právě ochrana základních práv a svobod v této oblasti státní moci. A platí to i pro zákonodárce, kteří jsou vázáni ústavními předpisy.

Já vás žádám, vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, abyste dodržovali Ústavu České republiky a ústavou zaručená práva. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Jenom pro pořádek, jsme v rozpravě, kdy diskutujeme o tom, zda trvá stav legislativní nouze. A požádám, aby vaše argumentace směřovala k tomuto tématu.

Nyní je řádně přihlášen se svými druhými pěti minutami pan poslanec Jaroslav Bašta a dále je do rozpravy připraven pan poslanec Karel Sládeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, další citací z komentáře paní doktorky Hamplové chci naplnit zejména pak kreační funkci parlamentní rozpravy.

V České republice máme 2 miliony právních předpisů a právní řád zaplevelujeme dalšími. Pandemický zákon je jednou z těch plevelných norem, protože zvyšuje počet zákonů o další kousek, který vnáší do dané oblasti, kterou upravuje, takový chaos, že s jeho pochopením a především aplikací mají problémy zkušení právníci – advokáti i soudci. Proč? Danou oblast především má upravovat zákon č. 258/200 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a ne právní norma, která se jednou aplikuje přímo, jindy na zákon o veřejném zdraví odkazuje a k tomu mění mnoho dalších zákonů. To vše je zneužitelné vůči lidem, protože zákony a všechny právní kroky na jejich základě mají být především srozumitelné, jasné a určité. Pandemický zákon je vše, jen ne srozumitelný, a opatření, která na jeho základě spatřila světla světa, pokud vůbec byla zákonná, tak o jejich srozumitelnosti nelze mluvit vůbec.

Žádná nemoc nemá mít svou zvláštní normu. Na území republiky se může objevit řada jiných nemocí, které mohou být nakažlivé, a může hrozit, že onemocní větší skupina občanů. Speciální podmínky pro jednu diagnózu, která byla v tomto směru vyčleněna zcela mimo hygienu, zcela mimo zákonodárné sbory, byla ponechána zcela bez revize a odůvodnění v čase, je absolutně nestandardní, nepochopitelný postup, v právním řádu nevídaný, a to neskutečně

zneužitelný, což se děje. Lidově řečeno, pandemický zákon slouží k tomu, aby jeden ministr politik, a jeho prostřednictvím vládnoucí politická koalice, mohl trvale a zcela nekontrolovaně dělat, co chce, kdy chce a jak chce, a to bez ohledu na to, zda tomu situace v zemi ještě odpovídá, protože stav pandemické pohotovosti je zaveden jako trvalý. Jsem ovšem přesvědčena o tom, že ti, kdo pandemický zákon připravovali, moc dobře věděli, co dělají. Nebývale si totiž upevnili politickou moc nad lidmi, protože orgány hygieny by jim totiž s politickými rozhodnutími typu diskriminace neočkovaných příliš nepomohly. Tedy tuto moc museli přeměrovat do svých rukou právě pandemickým zákonem.

A tady se dostávám k tomu, co od nás vyžadoval pan předsedající – vrátit se k legislativní nouzi. Protože v okamžiku, kdy začínáte projednávat zákon ve stavu legislativní nouze a slyšíte ze všech stran argumenty o tom, že je protiústavní, dokonce je tu jasná analogie i Ústavního soudu, tak musíte hledat jiné vysvětlení toho, proč se to dělá. A já jsem si tak vzpomněl na starořeckého filozofa Hérakleita. Ona totiž jedno z těch vysvětlení by mohla být zpupnost. A on říkal: "Zpupnost je třeba hasit dříve než požár." Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, včetně toho, že jste se držel tématu v rámci diskuse. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Sládeček. Má zde dvě přihlášky, tedy deset minut. A poté vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Zlínský. Já se omlouvám, pane poslanče, já nejprve vypnu předchozí časomíru, abych vás neobíral o čas. Můžete začít mluvit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny upravuje situaci, kdy nelze trvat na obecné zákonodárné proceduře a je třeba jednat urychleně. K tomu slouží úprava zákonodárného procesu ve stavu legislativní nouze. Ve stavu legislativní nouze lze projednávat zákony za mimořádných okolností, jestliže jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo zásadním způsobem ohrožena bezpečnost státu nebo kdy hrozí státu značné hospodářské škody. Návrh na vyhlášení takového stavu může podat pouze vláda a vyhláší je její předseda Poslanecké sněmovny na určitou dobu. Sněmovna určí, na jakou dobu může stav legislativní nouze trvat, může zrušit nebo omezit dobu, na niž byl tento stav vyhlášen. To znamená, Sněmovna může určit jen dobu, než se projedná návrh zákona. Návrh na vyhlášení takového stavu může být vyhlášen ve vztahu k určitému návrhu zákona do doby, než se projedná.

Smyslem institutu legislativní nouze je, že předložený vládní návrh zákona bude projednán ve zkráceném jednání. Na rozdíl od obecné procedury se nekoná první čtení, předseda Sněmovny přikáže návrh zákona jednomu z výborů, výbor tedy nemá obecnou lhůtu šedesát dní, ale stanovenou nepřekročitelnou lhůtu, ve které má předložit usnesení se stanoviskem k návrhu zákona. A proto, pokud stanovisko nepředloží, může být návrh zákona i přesto projednán. Tehdy určí předseda Sněmovny zpravodaje. V případě, kdy výbor předloží usnesení, navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede podrobná rozprava, a navrhne lhůtu, dokdy má Sněmovna jednání o návrhu zákona ukončit. Pokud Sněmovna dojde k závěru, že podmínky pro vyhlášení stavu legislativní nouze pominuly, před projednáním návrhu pořadu schůze stav legislativní nouze zruší.

Každý legislativní proces vyžaduje určitý čas. Parlament však musí být připraven na situaci, kdy je nutné legislativní proces urychlit. I parlamenty zemí s dlouhou demokratickou tradicí mají nástroje na urychlení tohoto procesu, ať již jde o institut legislativní nouze, či o jiné nástroje, které umožňují zrychlení legislativního procesu. V České republice se používá pro tento jev termín "zkrácené jednání". Institut legislativní nouze byl zaveden do jednacího řádu už při jeho originálním přijetí v roce 1995. Tento institut byl jediným nástrojem pro zrychlení legislativního procesu.

Ústava neobsahuje žádné podrobnosti týkající se délky a postupu legislativního procesu. Ústava ani neupravuje počet čtení, ani lhůtu na projednávání návrhu zákona ve výborech. Jediným detailem parlamentního legislativního procesu, který ústava upravuje, je třicetidenní propadná lhůta, ve které musí zákon projednat Senát. Z tohoto důvodu ústava neobsahovala ani žádné instituty pro zkrácení legislativního procesu, neboť by tak předcházela budoucí zákonnou regulaci. V době schválení ústavy v roce 1992 tedy neexistoval ani zákon o bezpečnosti České republiky, který institut zkráceného jednání převzal po inspiraci z jednacího řádu Sněmovny do ústavního textu s tím, že v případě uvedeném v ústavním zákoně o bezpečnosti, kdy je vyhlášen mimořádný stav, nemusela být vyhlášována legislativní nouze, a přesto se mohlo konat zkrácené jednání o návrhu zákona. Zkrácené jednání bylo zavedeno v rámci mimořádných stavů – válečný stav, stav ohrožení státu – přímo ústavou, a to proto, že obsahuje zkrácení ústavní senátní třicetidenní lhůty.

Tato regulace zkráceného jednání na ústavní úrovni neměla žádnou souvislost s tím, jak má vypadat legislativní proces v jiných případech. Neupravovala ustanovení, ze kterých by vyplývalo, že v ostatních, běžných případech mimo vnější bezpečnost státu nemohl či mohl být legislativní proces zkrácen. Novelizací ústavy v roce 1999 byly koncipovány mimořádné stavy, které upravovaly zkrácené jednání tak, aby nebylo v těchto případech nezbytné předem vyhlášovat stav legislativní nouze. Tím byla ve skutečnosti dosavadní obecná procedurální úprava zkráceného jednání zjednodušena na případy vnější bezpečnosti. Přitom byla brána v úvahu dosavadní praxe, která vycházela z toho, že pokud je přijat velmi rigidně procesně upravený stav legislativní nouze, bylo možno zkrácené jednání v mimořádných situacích aplikovat i pro účel bezpečnosti státu.

Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky tak využil znalostí s aplikováním stavu legislativní nouze a zkráceného jednání a zakotvil jej v modifikované podobě do ústavní novely. Bylo možné, stejně jako dnes, zkrátit šedesátidenní lhůtu na projednávání návrhu ve výborech se souhlasem navrhovatele na jeden den. Bylo možné projednání návrhu zákona ve třech čteních na téže schůzi Poslanecké sněmovny. Dokud neexistoval Senát, bylo možné projednat a schválit vládní návrh zákona během několika dní. Až poté, co vznikl Senát, začaly prakticky problémy s tím, že zákon byl schválen později, než vláda původně předpokládala. Ke změně však došlo až poté, kdy bylo nutné přijmout řadu návrhů v rámci přípravy přistoupení České republiky k Evropské unii.

V roce 2000 byl přijat institut vyslovení souhlasu s návrhem zákona v prvním čtení prostřednictvím novelizace jednacího řádu. Navrhovatel může současně s návrhem zákona navrhnout Sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Odůvodnění takového návrhu musí být uvedeno v důvodové zprávě. V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána, předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny. Vyslovení souhlasu v prvním čtení je podstatně radikálnější omezení řádného legislativního procesu než legislativní nouze. Legislativní nouze omezuje jednání a rozpravu ve Sněmovně, ani ve výboru, ani sněmovní, ani výborové v podávání pozměňovacích návrhů a jednání o nich. Na rozdíl od institutu legislativní nouze institut přijetí zákona v prvním čtení znamená významné omezení všech řádných postupů legislativního procesu. Poslanci v něm zcela ztrácejí možnost podávat pozměňovací návrhy, a to jak ve výborech, tak ve Sněmovně. Tento institut zcela eliminuje výbory, druhé i třetí čtení v Poslanecké sněmovně. Existuje jen obecná rozprava v prvním čtení a hlasování o tom, že bude institut využit, a poté podrobná rozprava, oprava legislativních chyb a hlasování o zákoně jako celku. Tím je projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně skončeno, s výjimkou možného návratu zákona ze Senátu nebo od prezidenta republiky.

Institut vyslovení souhlasu s návrhem zákona v prvním čtení je omezením hlasu opozičních poslanců, i když menšina opozičních poslanců musí být menší než 50 poslanců a musí zahrnovat méně než dva poslanecké kluby. Sněmovní menšiny jsou chráněny právem

odmítnout použití tohoto institutu nejméně 50 poslanců nebo alespoň dvěma poslaneckými kluby. Tento urychlovací nástroj měl umožnit snadnější implementaci unijního práva do právního systému České republiky. Měl nahradit institut nařízení vlády s mocí zákona k provedení závazku ke sbližování práva vyplývajícího z Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na straně jedné a Evropskými společenstvími. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, včetně dodržení času, který vám byl vyměřen. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Vladimír Zlínský. Má zde dvě přihlášky, tedy deset minut. A po něm se připraví pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, zbytky vlády, paní ministryně, jsem také přesvědčen, že podmínka mimořádných okolností v § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb. k vyhlášení stavu legislativní nouze, jak zde zmínili mí předřečníci, není v případě novely pandemického zákona splněna. Předkládaná novela, jak vyplývá z důvodové zprávy, vychází zejména z předchozí epidemiologické situace a pracuje s variantou delta, i když u nás, jakož i v celé Evropě převažuje varianta koronaviru omikron, která má jednoznačně menší patogenitu a se svým průběhem u většiny nakažených je srovnatelná s chřipkovým onemocněním, a tedy nevyžaduje taková tvrdá plošná opatření. Na druhou stranu účinnost těchto opatření čelit předchozímu šíření viru SARS-CoV-2 se jeví retrospektivně jako velmi pochybná, což dokazuje mnoho zahraničních studií, jejichž seznam uveřejnil na stránkách Brainstorm Institute klinický epidemiolog, specialista na vědeckou metodiku, poradce v oblasti na důkazech založeného medicínského výzkumu, absolvent oxfordské univerzity doktor Paul Alexander.

Zeptal bych se našich vládních představitelů: Proč chcete, abychom tak důležitou novelu zákona projednali v takovém spěchu? To, že platnost pandemického zákona skončí 28. 2. 2022, bylo známo celou dobu. To, že pandemie covid-19 neskončí k tomuto datu, se dalo předpokládat s velkou pravděpodobností na základě průběhu předchozích vln covid-19 a na základě informací, jakým způsobem probíhala pandemie v zahraničí a tato nová vláda měla dost velký časový prostor pro to, podat tuto novelu včas, abychom ji mohli projednat v řádném nebo mírně zkráceném termínu. Nejsme ani v situaci, kdy by hrozilo, že se stav epidemie v brzké době rapidně nepříznivě změní. Spíše se dá očekávat, jak predikují mnozí naši odborníci, pokles počtu pozitivně testovaných a nemocných ve velmi brzké době. I nyní je dost času, abychom mohli o zákonu rozhodnout ve zkráceném řízení patnácti dní, protože jsem přesvědčen, že o této novele je třeba dále diskutovat, byť díky vaší nečinnosti jen poměrně krátkou dobu. Vaše snaha o urychlené schválení tohoto zákona vyvolává velké pochybnosti v podstatné části naší společnosti a zvyšuje již tak mimořádné celospolečenské napětí a rozpory. Je důvodem vašeho těžko pochopitelného tlaku, aby tato napjatá struna praskla a mohli jste protlačit další zákony, které budou směřovat ke kompletnímu zavedení totalitních praktik a represivního režimu?

Naše společnost se pomalu, ale v současné době stále rychleji propadá do stadia chronické degenerace našich svobod a demokracie. V listopadu 1989 vyšla řada lidí do ulic a zvonili klíči v naději, že se prozvoní do lepší, svobodné společnosti, kde budou moci svobodně vyjádřit své názory, kde nebudou muset mluvit jinak doma a jinak na veřejnosti, a mnozí uvěřili i tomu, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. A přiznám se, i včetně mě. Jenže místo toho jsme se prozvonili v současné době do společenské situace, kdy arogance moci dosahuje neuvěřitelných dimenzí. Kdy bílá je špatná a černá je zakázané slovo. Když se překrucují dějiny a chystá se zákon, na jehož základě některé jiné než schvalované informace budou prohlášeny za dezinformace a jejich nositelé budou perzekvováni. Což se nakonec již děje v mediálním prostoru, kdy se občané bojí veřejně se hlásit k tomu, že podporují některé parlamentní strany

nebo hnutí. Postupně se ukrajuje z našich svobod pod pláštěm ochrany demokracie, a světe div se, našich svobod, pod krytím domnělých i skutečných přifouklých nebezpečí, a naopak skutečné hrozby jsou hodnoceny jako domnělé, směšné či zcela nepravděpodobné. Tím vším se blížíme k nové totalitě a následně k případnému nechtěnému kolapsu. K tomu má přispět i novela pandemického zákona, tlačená násilím v režimu legislativní nouze.

Nedoufám, že se vláda a vládní koalice poučí z citátu anglického autora v oblasti kolapsů civilizací jménem Glubb. Není to moc známý autor. Ale ta věta je zajímavá. Jeho citát: "Jediné poučení, které plyne z historie, je, že se z ní člověk nikdy nepoučí." Nicméně jsem si ho dovolil tady uvést a očekávám za vaší vlády jeho rychlé naplnění, jelikož politická a společenská situace akceleruje jak u nás, tak i ve světě.

Já si dovolím ještě zmínit tady jednu knihu. Je to kniha pana profesora Miroslava Bárty, což je náš jeden z nejlepších egyptologů. Poslední kniha, kterou sepsal, se jmenuje Sedm zákonů. Těch Sedm zákonů popisuje stav, kdy lidské společnosti dospívají do kolapsu. Já tady nebudu zmiňovat všech sedm zákonů, k těm se možná časem taky ještě dostanu, a zmíním tady čtvrtý a pátý zákon.

Zákon sdílených hodnot a vizí je číslo čtyři: Každá společnost a civilizace je založena na společně sdílených hodnotách, vizích a implicitním, tedy nepsaném právu. Zároveň zvyšující se komplexita moderních společností vede k raketovému růstu zákonů, jejich novel, vyhlášek, regulací, jejichž viditelná nepřehlednost a nesmyslnost potom vede k propadu legitimacy těch, kdo tyto zákony vydávají a vymáhají, a tím dochází ve společnosti k rozpadu sdílených hodnot a vizí, o implicitním právu ani nemluvě.

Zákon pět – zákon společenské smlouvy: Každá civilizace a společnost potřebuje pro svou stabilní existenci funkční společenskou smlouvu založenou na vzájemné spolupráci jednotlivých částí společnosti. Na její kvalitu a charakter mají zásadní vliv představitelé takzvaných elit. Zatímco leadership znamená mimo jiné schopnost vést, udávat směr a nastavovat aktuální společenskou debatu o skutečných prioritách občanské společnosti, společenská smlouva znamená schopnost společnosti jako celku zabývat se zájmy jednotlivých členů a skupin, dbát na rovnost příležitostí a dodržování našich povinností u vědomí si našich práv, stejně tak funkční společenská smlouva znamená, že ve společnosti se udržuje vysoká hladina spravedlnosti, vymahatelná v reálném čase, kde se jednotlivec nemusí cítit jako oběť tupého systému předpisů a paragrafů. Společenská smlouva, funkčnost elit, jejich spolupráce s většinovou populací a silná občanská společnost jsou naprosto klíčovými pro zvládnání obtížných situací. A pokud neexistují nebo jsou oslabené, máme mnoho důvodů očekávat problémy.

A na závěr pan profesor tvrdí: Pokud někdo nemá autoritu a znalosti, uchyluje se k autoritářskému využívání moci a strašení. Společnost, kde elity ve vedení země inklinují stále více k autoritářskému prosazování svých nařízení, nevědomky, v lepším případě, přivádějí zemi k totalitě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí v rámci přihlášky s časem pěti minut na vystoupení pan poslanec Foldyna a po něm je řádně přihlášen pan poslanec Kettner. Prosím, pane poslanče. Ještě počkejte, já zastavím časomíru, abych vás neošidil o čas. A prosím, můžete mluvit.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Někdo tady zapomněl brejle, přátelé, takový pěkný, oranžový. ČSSD už tady není, tak to nebude nikoho z ČSSD oranžový a asi to bude někoho jiného.

Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem si nepřipravil nějaký dlouhý text, abych tady obstruoval, já to zkusím říct vlastními slovy. Vlastně ta legislativní nouze je takový váš pokus odstavit Parlament od rozhodovacích procesů. Víte, když jsem četl to vládní prohlášení a viděl jsem první kroky té nové vlády, tak jsem trochu začal mít strach. Vy nejenom že chcete odstavit Parlament a vytvořit si tady legislativní nouzi, ve které budou tři ministři vlastně rozhodovat o všem. Vy jste se rozhodli, že tu demokracii vykastrujete. Vy jste se rozhodli, že uděláte korespondenční volbu, okoukali jste to v té Americe, když v tom jednom státě volili ti lidi, kteří měli věkový průměr 124 let, doufám, že tady moc Čechoslováků nebude, kteří mají občanství, že nebudou volit a nebude jim 124 let. Mě to trochu děsí, tyhle ty snahy zjednodušit ten rozhodovací proces, byť je to v souladu s nějakým takzvaným zákonem nebo jakousi normou. My jsme už byli svědky několikrát, že v té České republice a tehdejším Československu vždycky ten dobře míněný zákon se obrátil proti lidem. Byli jsme svědky, že v minulosti se bolševici učili jezdit do Moskvy, aby zakroutili krkem demokracii, teď se vaši kolegové rozhodli, že se lítají na druhou stranu světa učit nějaké podobné finty, zřejmě to vychází asi kvůli té korespondenční volbě, aby měli lepší průpravu.

Prostě přišel jsem sem jenom říct jednu věc. Děsí mě to, že bychom přijali usnesení o legislativní nouzi a nechali vás vládnout bez tohoto Parlamentu. Myslím si, že to není dobré pro občany České republiky. A samozřejmě, a nemyslím teď na vás, v dobrém jako – ale nebude to dobrý ani pro vás, protože oni ti lidi už jsou opravdu naštvaní a myslím si, že vám to dají také najevo. Samozřejmě vnímám to početné rozdělení sil 108, teda 107, protože ten jeden je na tom školení ve Státech, předtím lítali ti druzí na tu druhou stranu, vy teď lítáte na tu druhou stranu. Já jsem rád, že SPD je takový český fenomén, české národní hnutí vlastenecké, že vlastně si tady ty národní zájmy hájíme už v podstatě jenom my, a teď jsem rád, že se k tomu přidalo i hnutí ANO. Oni se možná přidají i ti ostatní, co ještě neprošli tím Parlamentem, a nebylo jich málo.

Já samozřejmě vnímám tu strategii, kdy pravicová Občanská demokratická strana konzervativní sedí vedle politické odnože Antify, vedle Pirátů, že ministrem zahraničních věcí je pan Lipavský, který patří do té politické odnože Antify. Takže máme obavu o to, že ta legislativní nouze se promění v něco jiného, než jenom zákonodárce uvažoval, tak jak to definoval v tom zákoně. Proto jsem přišel říct, že pro tento zákon spolu s celým hnutím SPD hlasovat nebudu. Děkuju, nechci vás dál zdržovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. A nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Kettner a připraví se k vystoupení paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím, pane poslanče, vašich pět minut.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Trošičku se nestačím divit. Myslím si, že člověk, ale především politik by měl být konzistentní a čitelný ve svých názorech, a obzvlášť to platí pro politiky. Co se týká pandemického zákona, tak se nestačím divit. Současná vládnoucí pětikoalice, když byla opozice, tak v rámci předvolebního boje všechno vsadili na jednu kartu a teď začínám mít pocit, že to byla karta falešná. A myslím si, že tu konzistenci v názorech by si zasloužili i jejich voliči.

Ohledně pandemického zákona. Žijeme v době elektronických dat, všechno je dohledatelné, všechno je zjistitelné velice snadnou cestou, nepotřebujete na to složitý aparát, který vám v knihovnách bude hledat pergameny a svitky. A já bych tady chtěl citovat něco, co jsem objevil z 1. 3. 2011: Plénum Ústavního soudu nálezem ze dne 1. 3. 2011 dle čl. 87 odst. 1 písm. a) ústavy v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů vyhovělo návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a uplynutím dne 31. 12. 2011 zrušilo zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Podstatou návrhu bylo tvrzení, že napadený zákon nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem, konkrétně navrhovatelé namítali,

že vládní většina při přijímání zákona jednala zcela nepřiměřeně a svévolně, když zneužila institut legislativní nouze, atd. atd.

To znamená, tady už (byla) nějaká situace, kdy jsme měli legislativní nouzi, a bylo to smeteno ze stolu. Když si vezmu ohledně té legislativní nouze, opět budu citovat: Ústavní pořádek explicitně připouští možnost projednat vládní návrh zákona ve zkráceném jednání pouze na základě čl. 8 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, a to v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. A já teď marně přemýšlím, kde máme například ten válečný stav. I když zase na druhou stranu možná, že někteří váleční jestřábi, kteří jsou zde přítomní, tak možná vědí více než my, možná už se připravují na věci budoucí. Nevím, netuším.

Každopádně nevidím tady důvod dál k udržování stavu legislativní nouze. Ta legislativní nouze byla vytvořena na základě pandemického stavu. Obecně vidíme, že všude už se rozvolňuje, a například i Dánsko, které patřilo k těm státům s největšími restrikcemi, tak dneska oznámilo, že od těchto restrikcí naprosto a úplně upouští. Takže opravdu já ten důvod, proč to nadále udržovat, nevidím. Pokud tedy opravdu potřebujeme nějaký takový zákon, nerozumím tomu v okamžiku, kdy spousta renomovaných právníků – já jsem učitel, nejsem právník, ale předpokládám, že ti lidé jsou uznávanými právníky, takže asi vědí, co říkají, a oni ten zákon, který chceme probírat v rámci té legislativní nouze, cupují na maličké kousíčky. Takže si říkám, proč to tlačít přes legislativní nouzi? Co nám brání – protože tady je stále řečeno, že to bude potřeba někdy na podzim, my máme dostatek času – abychom se na to zaměřili, a mimo stav legislativní nouze za normálního stavu věcí, abychom skutečně do hloubky se nad tím zamysleli, abychom mohli vytvořit pracovní skupiny, abychom nevytvořili zase nějaký legislativní zmetek, který bude dělat neplechu. Nebylo by to ani poprvé a bohužel si myslím, že by to nebylo ani naposledy.

A jen tak mimochodem, slyšel jsem, že nová vládní pětikoalice chce lidi sjednocovat, že chce být pro všechny občany. Takže na základě tohoto, co se tady děje, předpokládám, že ty občany, kteří proti tomu protestují a dávají vám najevo svoji nelibost, předpokládám, že asi nepovažujete za občany České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času a nyní vystoupí paní poslankyně Lucie Šafránková a připraví se pan poslanec Radovan Vích. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, při hodnocení oprávněnosti aplikace stavu legislativní nouze na danou konkrétní situaci, na projednání konkrétního návrhu zákona, je dobré a důležité i z celkového pohledu základních principů parlamentarismu, přičemž parlamentarismus lze chápat jako soubor hodnot, institucí a procedur. Jeho existence je založena především na určitých pravidlech hry, která budou respektována, ať již ve volbách zvítězí kterákoliv z politických stran či koalic. Zároveň platí, že čím je větší aktuální převaha vládní většiny, tím méně se projevují typické nástroje parlamentarismu. Současně to také souvisí s úrovní politické kultury, která je výsledkem dlouhodobých tradic, ne pouze výsledkem jednoho volebního období.

Hodnoty a principy jako konsenzus, pluralita, princip většiny, ochrany menšiny, vláda na čas, reprezentativní mandát a tak dále se promítají i do institucionální roviny existence parlamentarismu a hlavně v duchu principu předvídatelnosti a legitimního očekávání se dodržování těchto principů promítá do ochoty občanů dodržovat právní řád a do jejich loajality ke státu a jeho politickému režimu. Mějme toto na paměti právě dnes, kdy chce vládní většina bezprecedentním způsobem porušit ústavní pravidla legislativního procesu.

Důležitým pojmem a principem je i takzvaná autonomie parlamentu. Ta je zachována pouze tehdy, pokud používané zvláštní legislativní procedury nenarušují demokratická pravidla,

ale pouze tehdy, urychluje-li legislativní proces za situace, kdy opoziční poslanci mají možnost se k věci vyjádřit, a to v hlasování, v rozpravách nebo formou pozměňovacích návrhů. To v případě aplikace stavu legislativní nouze na novelu pandemického zákona naplněno není.

Ústavní soud svými rozhodnutími stanovil závazné mantinely pro politická rozhodnutí, a to i pro futuro, když restriktivně vymezil situace, za kterých by měl být napříště institut legislativní nouze použit. Tato restriktivní rozhodnutí jsou hranice, kterými Ústavní soud vyjádřil nadřazenost ústavy nad všemi ostatními okolnostmi ovlivňujícími takové rozhodování. Ústavní soud jasně řekl, že projednávání návrhu zákona v režimu legislativní nouze s omezením parlamentní diskuse je vyhrazeno pouze pro mimořádné okolnosti – ty nyní nenastaly, v souvislosti s dnes projednávanou novelou neexistují – a upozorňuje, že tato okolnost může znamenat, a v minulosti už také znamenala, jasný důvod pro následné zrušení celého takto procesně projednávaného zákona Ústavním soudem. Podle Ústavního soudu je nutné důvody vyhlášení stavu legislativní nouze také posuzovat s ohledem dobu rozhodování a množství informací, které byly v době rozhodování k dispozici. Je nutné přihlížet také k intenzitě důvodů k vyhlášení stavu legislativní nouze ve srovnání s omezením dotčených ústavních principů. Tyto důvody však nesmějí být svévolné a musí být postaveny na konkrétně vyčíslené výši škod, pokud by navrhovaný zákon nebyl co nejdříve přijat.

Navrhovaný zákon, jehož projednávání ve zkráceném legislativním procesu vláda navrhuje, musí být vhodným prostředkem k odvrácení hrozících škod či ohrožení veřejného zájmu, což v případě novely pandemického zákona ani v případě pandemického zákona samotného naprosto neplatí. Překážkou zneužití institutu legislativní nouze je pouze zákonné vymezení důvodů, na jejich základě lze tento stav vyhlásit. Tyto důvody musí být podle Ústavního soudu v souladu s ústavou a musí být přezkoumatelné. K vyhlášení stavu legislativní nouze tedy nestačí konsenzus parlamentu, byť dosažený napříč politickým spektrem zákonodárského sboru.

Ústavní soud také neuznal obstrukci opozičních poslanců za mimořádnou podmínku ve smyslu § 99 odst. 1 jednacího řádu Sněmovny. V tomto případě jde o ochranu práv parlamentní opozice, to je menšiny. Pokud opozice vznáší námitky proti nedodržování standardní zákonodárné procedury při přijímání nových zákonů, nelze v těchto námitkách spatřovat žádný prvek mimořádnosti. Opozice podle Ústavního soudu v tomto případě jen využila své právo k ochraně svých práv v souladu s jednacím řádem.

Dámy a pánové, zneužití stavu legislativní nouze, které dnes sledujeme v přímém přenosu, je suspendací a degradací dolní parlamentní komory, všech jejích poslanců, nejen nás v opozici. (Předsedající: Čas!) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, každopádně chválím vás za to, že jste se držela skutečně tématu rozpravy. Nyní vystoupí pan poslanec Radovan Vích a připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Pane poslanče, vašich druhých pět minut. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Ano, děkuji. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já dokončím své předcházející vystoupení, takže budu pokračovat volně.

Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny doporučil novelu pandemického zákona s účinností do listopadu 2022. Ale to je takové podle mého názoru šalamounské řešení, vždyť na podzim je zcela běžné, že jsou rozjetá chřipková onemocnění, a to by bylo, aby se tam nenašla nějaká další mutace covidu, třeba zéta, o kterou se opře podpůrná argumentace pro prodloužení tohoto pandemického zákona. Takže nebezpečná je i varianta prodloužení pandemického zákona až do listopadu 2022.

Daleko přesvědčivější by bylo, kdyby vládní pětikoalice nebo výbor pro zdravotnictví navrhly účinnost tohoto zákona ukončit k datu, kdy lze předpokládat ukončení současné vlny

covidu, teď tedy pod názvem omikron, tedy zřejmě ke konci února, respektive návrh tohoto bodu zákona podle mého názoru by bylo vhodné stáhnout z dnešního projednávání a pandemický zákon v současném znění by potom pozbyl platnosti k 28. únoru. To je podle mého názoru logické. Protažení pandemického zákona na neurčito je šílené, do listopadu 2022, to je spíš úplně podobně podezřelé, a navíc ho projednávat ve stavu legislativní nouze. Spíš to vypadá, že pětikoalici zachutnala moc a chce si ji užít bez z jejich pohledu zbytečného omezování jinými orgány státu, jako třeba Poslaneckou sněmovnou. Zde mají teoretickou většinu, ale jen v případě vzorné docházky. Na rozdíl od poslanců SPD, kteří mají docházku do Sněmovny vzornou, až na případy zdravotních potíží nebo opravdu neodkladných záležitostí. Zato pětikoalice si evidentně není docházkou svých poslanců jistá a už jednou se jí to nevyplatilo při projednávání stavebního zákona, a byl to podle mého názoru trapas. Prostě nechodí do práce.

Svaz měst a obcí se k tomuto tématu dne 23. března 2020 v článku Stav legislativní nouze – co to vlastně znamená? vyjádřil následovně: Stav legislativní nouze má za cíl za mimořádných okolností urychlit projednávání vládních návrhů zákonů ve zkráceném jednání. Je možné jej využít pouze tehdy, pokud je třeba zabránit nevratným nebo obtížně napravitelným škodám na základních zájmech společnosti nebo zabránit reálným značným škodám na majetku státu. Prostě a jednoduše tehdy, když hrozí nebezpečí či nebezpečí v už jsme a je třeba urychleně jednat bez zbytečných průtahů.

My jsme ale v přesně opačné situaci. Sám pandemický zákon ve znění předloženém vládou pětikoalice představuje reálné ohrožení občanských práv a nevratné a obtížně napravitelné škody na základních zájmech a právech společnosti. Proto je naprostý nesmysl podle mého názoru pokračovat v projednávání takto zásadní právní normy, a to navíc ve stavu legislativní nouze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a nyní vystoupí řádně přihlášená paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Prosím, paní poslankyně, vašich pět minut.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážený pane předsedající, vážení zástupci vlády, vážené kolegyně, kolegové, stav legislativní nouze, ve kterém bychom měli projednávat novelu takzvaného pandemického zákona, to je sněmovní tisk číslo 127, byl v tomto sále skloňován již v předcházejících vystoupeních a mnohokrát i vysvětlován. Ale i tak zopakují, že stav legislativní nouze lze vyhlásit jen za mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. Taková mimořádná situace však nenastala. V uplynulých dnech a týdnech nedošlo k žádné živelní katastrofě či jiné mimořádné události, která by podobným způsobem narušila chod státu. Vládní kolegové asi budou oponovat, že přece jsme uprostřed pandemie. Ano, jsme uprostřed pandemie, nemocnost je vysoká a bohužel umírají naši blízcí, kamarádi, přátelé či kolegové. Tady bych chtěla vyjádřit svoji účast všem, kteří někoho blízkého díky této epidemii ztratili.

Nicméně je to stát, vláda, která v rámci svého návrhu připravuje velmi razantní omezení práv a svobod občanů a navrhuje omezení podnikání. Pokud vláda tvrdí, že se při projednávání zákonů dostala do časové tísně, protože platnost stávající zákonné normy končí 28. 2., způsobila si ji výhradně sama, a to tím, že zákony předložila příliš pozdě. Navíc pan místopředseda vlády a ministr zdravotnictví pan Vlastimil Válek se nedávno nechal veřejně slyšet, že vláda přece zruší veškerá opatření týkající se covid-19 k 1. 4. letošního roku. Doufám, že to neřekl jako apríl a nedělal si z nás všech srandu. Nebo si snad někde ponechal otevřená zadní vrátka, a proto honem honem tlačí silou v rámci legislativní nouze tuto novelu? Navíc novelu bez jakéhokoli časového omezení.

V některých státech Evropské unie již nyní dochází k rozvolňování a rušení opatření. Pokud opravdu vládní poslanci umožní projednávání tohoto zákona v rámci legislativní nouze, proč sami vládní poslanci předkládají pozměňovací návrhy, kterými tento návrh mění? Jak je to možné? Vždyť tady máme nové ministerstvo pro legislativu. Proč tedy nemůže být návrh projednán ve zcela standardním legislativním procesu?

Společenská situace vzniklá v důsledku epidemie nemoci covid-19 na jaře loňského roku si vyžadovala mimořádné reakce veřejné moci včetně mimořádně rychlých reakcí legislativních. Již tehdy však názorová platforma Rozumné právo upozornila, že i ve stavu legislativní nouze je nezbytné, aby členové Parlamentu i veřejnost měli na seznámení s návrhy zákonů alespoň minimální čas.

Ústavní soud například zmínil, že nelze mimořádný instrument, jako je legislativní nouze, použít k omezení zákonodárné procedury parlamentní většinou, kdykoli opozice vysloví nesouhlasný postoj s návrhem zákona a využije všech svých možností k zabránění nebo oddálení jeho přijetí. Nebo se snad vládní koalice obává ostré kritiky novely pandemického zákona i možných pozměňujících návrhů, které by mohly ve výborech Poslanecké sněmovny otestovat její soudržnost? Pro žádost a vyhlášení stavu legislativní nouze podle mého názoru vláda nemá žádný oprávněný zákonný důvod a je to názor celého SPD.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. V současné době neviduji nikoho, kdo by byl přihlášen do rozpravy. Omlouvám se, neviděl jsem vás. Prosím, paní poslankyně, vašich druhých pět minut. Prosím, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, konkretizace základních lidských práv a svobod se často překrývá s problematikou jejich omezení. Pro zásah do základních práv platí určitá obecná pravidla. Listina základních práv a svobod obsahuje řadu ustanovení výslovně umožňujících omezení základních práv a svobod. Podmínkou však je, že se tak stane toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. A stav legislativní nouze a omezení parlamentní rozpravy časovými limity je omezením politických práv svého druhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, ale kolegyně a kolegové, požádám vás o ztišení. Prosím, pokračujte. (Takřka bez odezvy.)

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji. Omezení základních práv je možné podle čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod jen zákonem a za podmínek stanovených Listinou. V tomto případě již nestačí pouhé zmocnění v zákoně pro nižšího normotvůrce, což je například vláda, nýbrž omezení musí být uvedeno přímo v zákoně a ten musí splňovat podmínky stanovené Listinou.

Klíčovým pro omezení základních práv a svobod v České republice je také pravidlo zachování podstaty základního práva podle čl. 4 odst. 4 Listiny. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Pane předsedající, já vás poprosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, jestliže máte potřebu diskutovat, tak vás poprosím, jděte do předsálí, ať je dobře rozumět, co říká paní poslankyně Šafránková. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji. Z výše uvedeného je zřejmé, že veškerá omezení základních práv a svobod musí být přiměřená a musí je omezovat jen v nezbytně nutné míře, což je jeden z hlavních principů právního státu.

Co se týče ústavněprávních předpokladů a podmínek takzvaného stavu legislativní nouze, zkráceného legislativního procesu, který svým rozhodnutím stanovila pro projednávání novely pandemického zákona předsedkyně Sněmovny paní Pekarová Adamová, obecně projednání návrhu zákona nebo jeho změny ve zkráceném jednání ve stavu legislativní nouze představuje zákonem stanovenou výjimku z řádné zákonodárné procedury, jejíž důvodnost je založena nikoli na momentální podobě sněmovní politické většiny, nýbrž na závažnosti situace, na kterou je podle názoru vlády třeba bezprostředně reagovat přijetím příslušného zákona.

Ustanovení § 99 odst. 1 jednacího řádu Sněmovny vymezením důvodů pro vyhlášení stavu legislativní nouze stanovilo mimo jiné intenzitu závažnosti těchto důvodů. Tento stav je tak podmíněn existencí mimořádné okolnosti a intenzitou jejího možného negativního důsledku na jednu z obecně vymezených chráněných hodnot práv a svobod občanů, bezpečnost státu nebo ochrana majetku. To už v případě onemocnění covid-19 v současné fázi neplatí. Za mimořádnou okolnost i ve smyslu nálezu Ústavního soudu je totiž možno považovat jen takovou okolnost, která se zjevně vymyká běžnému průběhu politických procesů vnitřních a vnějších, anebo může jít o okolnost, jakou představují přírodní katastrofy. Samotnou důvodnost vyhlášení stavu legislativní nouze je pak nezbytné posuzovat také s ohledem na dobu rozhodování a také na rozsah informací, jež byly v této době k dispozici.

Dále je také nezbytné poměřovat též intenzitu důvodů stavu legislativní nouze ve vztahu k omezení dotčených ústavních principů. Musí tak být zřejmé, jaké konkrétní důsledky podle vlády hrozí pro hodnoty vymezené v tomto ustanovení, tedy co konkrétně odůvodňuje například závěr o hrozbě značných hospodářských škod nebo ohrožení základních práv a svobod nebo bezpečnosti státu. To v případě současného vládního návrhu zcela absentuje. Tyto důvody navíc nesmí být svévolné, smyšlené a (musí být) konkrétní.

Návrh zákona, jehož projednání ve zkráceném řízení vláda navrhuje, musí být schopen zamezit vzniku nebo trvání předmětného ohrožení veřejného zájmu. Nic z toho v případě novely pandemického zákona naplněno není a vyhlášení stavu legislativní nouze je výsměchem zákonu a naprostou nehorázností. Vůbec bychom to neměli akceptovat. Je opravdu neskutečné, jak v posledních dnech a týdnech vláda a předsedkyně Sněmovny pošlapávají právo a ústavu, na kterou skládali slib a ke které se vždy verbálně hlásí, prohlašující se za jediné obránce demokracie a ústavnosti v naší zemi. (Předsedající: Váš čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. V současné době nikoho nevidím ani nemám přihlášeného v rozpravě. Vzhledem k tomu, že nikdo další se nehlásí, tak já rozpravu končím a přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby přišli na hlasování. (Poslanci přicházejí do sálu.)

Eviduji žádost o odhlášení, v tom případě vás odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami. Počkám, až se ustálí počet poslankyň a poslanců v sále, poté bych zahájil hlasování. V současné době budeme – jenom pro pořádek – hlasovat, abychom posoudili, zda trvá stav legislativní nouze.

Já tedy vzhledem k tomu, že poslankyně a poslanci jsou již v sále, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 4, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 20. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

A nyní se, než budeme pokračovat, s přednostním právem hlásí pan předseda Radim Fiala. Prosím, pane předsedo. (V sále je rušno.)

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Je to škoda, myslel jsem, že vás přesvědčíme, že legislativní nouze v této věci nespadá ani do jedné kolonky Ústavy České republiky, kde bychom mohli použít legislativní nouzi na pandemický zákon. Mluvili jsme o tom dlouze, vysvětlovali jsme to, chtěli jsme, abychom alespoň ...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, že vám vstupuji do vašeho projevu. Kolegyně a kolegové, já rozumím tomu, že už je pokročilá doba, ale přesto poprosím, abyste se navzájem respektovali, když někdo mluví. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedající. Abychom alespoň tento zákon projednali v normálním legislativním procesu, to znamená během tří čtení. Bohužel, bohužel pro občany České republiky, se nám to nepodařilo. Protože samozřejmě se potřebujeme poradit o další strategii, jak budeme pokračovat, žádám vás o přestávku na jednání poslaneckého klubu hnutí SPD v délce jedné hodiny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Ještě se hlásí předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, je naprosto zjevné, že po mnoha hodinách projednávání této normy, kdy poslanci SPD zde v rámci projednávání toho, zda trvá, či netrvá stav legislativní nouze, dlouze hovořili o zákonu samotném, čili mají ho dostatečně nastudovaný, jsem přesvědčen o tom, že návrh pana předsedy Fialy nese zjevně obstrukční charakteristiku, nebo rysy, a proto si dovoluji v této věci, která není nijak upravena jednacím řádem Poslanecké sněmovny, požádat, aby o této přestávce bylo hlasováno a Sněmovna suverénně rozhodla, zda přestávka bude, či nebude. Děkuji. (Mohutné bušení a projevy nevole v řadách opozice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás, kolegyně a kolegové, požádám o klid! A vzhledem k tomu, že se jedná o věc, která...vzhledem i k předchozímu volebnímu období je postupováno jinak, v současné době přerušuji jednání schůze, požádám předsedy klubů, abyste přišli za mnou, abychom se domluvili, jakým způsobem tuto situaci budeme řešit, protože já jsem přesvědčen, že kontinuita v řízení schůze by měla pokračovat a případné změny by se měly dít pouze na základě dohody předsedů klubů. Děkuji. (U stolku předsedajícího probíhá jednání předsedů klubů.)

(Jednání přerušeno ve 20.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 20.50 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, na základě dohody předsedů poslaneckých klubů bude následující postup. O přestávce nedám hlasovat a klub SPD bude mít přestávku na jednání klubu v délce jedné hodiny, do 21.50. (Potlesk části poslanců.) Poté poprosím, aby se předsedové klubů sešli tam, jak se schází grémium Poslanecké sněmovny, a do 21.15 projednáme další postup v rámci Poslanecké sněmovny. (Upozornění z pléna: Do 22.15.) V tento moment je navržen tento postup: Když jsme opouštěli jednání, které zde bylo svoláno, bylo to tak, že hnutí SPD požádalo o hodinovou přestávku, což znamená 21.50, a poté se sejde jednání grémia do 22.15, abychom se domluvili na dalším postupu. Přerušuji jednání schůze.

(Jednání přerušeno ve 20.51 hodin.)

(Ve 22.15 místopředsedkyně Mračková Vildumetzová oznámila, že přestávka bude prodloužena do 22.30 hodin. Jednání pokračovalo ve 22.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 22.30 hodin a budeme pokračovat v jednání. Nejdříve bych si dovolila přečíst omluvy. Dovoluji si omluvit paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, paní Markétu Pekarovou Adamovou, a to na dnešní den z důvodu zahraniční cesty. Dále zde mám omluvu paní poslankyně Michaely Opltové, a to dnes mezi 22.15 a 24. hodinou z důvodů rodinných. A pak je tady omluva ministra spravedlnosti pana Pavla Blažka, a to z dnešní schůze od 21 hodin z pracovních důvodů do konce jednacího času.

V tuto chvíli bych konstatovala, že jsme se tedy vypořádali a potvrdili, že pokračuje stav legislativní nouze. A nyní tedy přistoupíme k návrhu pořadu 8. schůze, tak jak je uveden na pozvánce, a já v tuto chvíli otevířu případná vystoupení k návrhu pořadu schůze. S přednostním právem k pořadu schůze se mi již hlásil předseda SPD Tomio Okamura.

Mám tady dotaz od pana ministra financí, ten samý dotaz jsem měla dnes na legislativu: protože jednáme ve stavu legislativní nouze, tak se může program jakkoliv doplňovat. Takže pane předsedo, máte slovo. Bylo to vysvětlení i pro ostatní poslance. Určitě jsme si jako předsedající schůze všichni ten postup ověřovali. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vládní koalice, což je ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Piráti, nám ve čtvrtek zamítla opoziční okénko. Takže my si ho tady otevřeme teď znovu. Takže my navrhujeme samozřejmě body na změnu programu této schůze a vyjádří se k tomu pochopitelně všichni naši poslanci, všech nás dvacet, protože všichni máme návrhy bodů, a ne jenom jeden. A je potřeba si říci, na úvod bych tady hlavně chtěl vyvrátit, v médiích jsem slyšel nějaké lži tady některých vládních poslanců, že prý my jako SPD jsme byli proti opozičnímu okénku ve čtvrtek. Takže vy jste nám nejprve zamítli ve čtvrtek ráno naše návrhy zákonů. My jsme navrhovali zařadit do opozičního okénka tři návrhy. Takže vy jste nám je nejdříve zamítli, a pak logicky my jsme hlasovali proti opozičnímu okénku, když jsme tam neměli žádný náš návrh. Takže s touto komedií bychom měli přestat. Hlavně s těmito výmysly.

Já bych samozřejmě jenom připomněl, jaké tři návrhy my jsme navrhovali. Za prvé jsme navrhovali na čtvrtek a dnes ten návrh kolegové z SPD zopakují, moji kolegové poslanci, my jsme chtěli zařadit ve čtvrtek – já mluvím ještě o tom, co jsme chtěli zařadit ve čtvrtek. Pak tady kolegové dají ten návrh, abychom ho zařadili na tento program, a podrobně ho pochopitelně zdůvodní. Pak bychom chtěli zařadit zákon o referendu a potom jsme chtěli zařadit zákon ohledně zdanění vyvážení nezdaněných zisků nadnárodními korporacemi z České republiky. A potom jsme chtěli zařadit návrh, náš návrh zákona, s názvem Můj dům, můj hrad, to znamená, na zvýšení možnosti sebeobrany pro slušné občany, kteří jsou doma přepadeni. Ale to už zdůvodní naši poslanci a navrhnou to na dnešní program schůze.

Já za sebe bych chtěl spíše zdůraznit, a tady jednou větou u toho zůstanu, o té nedemokratické podstatě té pětikoalice, a víc už to zdůvodní náš poslanec Jan Hrnčář. Protože my jsme poslední ze dvou zemí v EU, která nemá zákon o referendu. My a Kypr. Tak to jenom aby bylo jasné, jak se chováte.

Tak a teď pojďme k mým návrhům bodů. Takže za prvé já navrhuji jako první bod s názvem Vláda prosazuje pandemický zákon, který je protiústavní, a zavádí covidovou diktaturu. Takže to je název mého bodu. Ještě ho jednou zopakuju. Já bych to rád prodiskutoval, tento bod. Protože vy tady omezujete diskusi a já si myslím, že je to potřeba zvlášť prodiskutovat, tento bod, zcela individuálně. Takže já navrhuji bod Vláda navrhuje pandemický zákon, který je protiústavní, a zavádí covidovou diktaturu. To je název toho bodu, aby to všichni

slyšeli, aby ten název byl jasný, abychom věděli, o čem tady chceme diskutovat. A pochopitelně když ten bod schválíme, tak nás dvacet poslanců pochopitelně bude diskutovat a budeme si to tady znovu a znovu vysvětlovat. Ale vy se nechováte demokraticky pochopitelně a bojíte se toho, abychom diskutovali, máte strach, že nemáte argumenty. Proto očekávám, že nám to zamítnete. Že nemáte argumenty. A to provází dnešní den toho jednání, že my vás tady vyzýváme, abyste argumentovali, argumentujeme ústavními rozsudky, právními posudky a všichni z vládní koalice v podstatě sedí jak pecky a mlčí.

Takže teď bych rád zdůvodnil tento svůj návrh. Předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová z TOP 09 svolala na 1. února, to znamená dnes, ve stavu legislativní nouze schůzi Sněmovny k projednání novely takzvaného pandemického zákona, jehož platnost má ke konci února skončit. Pandemický zákon hnutí SPD kritizuje od samého počátku a považujeme i tuto vládou předkládanou novelu za další legislativní paskvil. Jedná se v podstatě o kodifikaci nouzového stavu, který je ale součástí opatření v rámci ústavního zákona o bezpečnosti, ten nouzový stav, kterým jsou občané omezováni na svých právech, a proto tento ústavní zákon nemůže být nahrazen v uvozovkách obyčejným prováděcím zákonem, v tomto případě pandemickým zákonem. Já si myslím, že je potřeba to opravdu znovu a znovu tady prodiskutovat, protože vláda opravdu, ty vaše totalitní manýry, kdy v podstatě překlápíte do toho nouzového stavu, překlápíte ta ustanovení nouzového stavu, z 95 % překlápíte do toho takzvaného pandemického zákona. Takže chcete omezovat občany na jejich ústavně garantovaných právech a svobodách. A jak jsme už avizovali, tak poslanecký klub SPD udělá opět maximum, abychom tady tu novelu neschválili.

Pandemický zákon, ten váš vládní pandemický zákon, omezuje základní svobody, například svobodu podnikání. Je pro nás naprosto nepřijatelné, aby i po 28. únoru 2022 Ministerstvo zdravotnictví mělo příležitost regulovat hospody, provozovny, základní a střední školy podle svého vlastního uvážení a i další oblasti lidského života a práva garantovaná ústavou. Mimochodem v ústavě je asi napsáno, konkrétně v Listině práv a svobod...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já se omlouvám, já vás přeruším a poprosím všechny poslance o klid v jednacím sále. A pokud si potřebujete něco vyřídit, o něčem diskutovat, prosím, běžte do předsálí jednacího sálu.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuju. Takže jenom bych připomenul, že součástí české ústavy, konkrétně Listiny práv a svobod, je právo na podnikání, právo na soukromý a společenský život a také právo na vzdělání. Navíc se má podle vaší vládní novely také rozšířit okruh zařízení, která vláda může omezit. Prostě čistě že si ukáže ministr zdravotnictví, ministr obrany a ministr vnitra, jasně, jestli to pak ještě dodatečně odsouhlasí vláda, tak jako tak prostě chcete dělat omezení a restrikce a určovat lidem, jak mají žít, přestože jsou to ústavou garantovaná práva, a vy to chcete normálním zákonem, tady omezovat lidi. To je prostě nepřijatelné. Znovu zdůrazňuji, že od toho, když tady není nouzový stav a nejsou tady podmínky pro nouzový stav, tak je tady zákon na ochranu veřejného zdraví, krizový zákon, takže samozřejmě dneska legislativa České republiky dokáže ošetřit to, abychom se postarali o zdraví našich občanů. Podle návrhu vládní novely mohou opatření dokonce nově vydávat nejen Ministerstvo zdravotnictví, ale také ministerstva obrany a vnitra.

Navíc bude možné obecným mimořádným opatřením stanovit plošně jakousi samokaranténu všem lidem, kteří mají pozitivní antigenní test nebo se vracejí ze zahraničí z nějaké rizikové oblasti, přičemž riziková oblast návrhu není ani blíže specifikována. Znamená to de facto, že jsou třeba pomocí SMS na jednotlivce zacílená razantní omezení svobody, jako je povinnost žít odděleně od ostatních osob. To je neuvěřitelné. To je neuvěřitelné. A my bychom to tady rádi diskutovali, aby nám konečně vládní poslanci vysvětlili, hlavně ministr zdravotnictví pan Válek a další, co to vlastně zamýšlí.

Správně se panu ministrovi vysmála řada diskutujících, tuším, že to byly Novinky nebo něco, které říkaly, že Okamura oddaluje kompenzace. A schválně se mu vysmáli, že když přece nebudou omezující opatření, tak nejsou potřeba kompenzace. Takže pan ministr zase tady splácal všechno a oprávněně se mu občané vysmáli za ty nesmysly, co zase říká. Pan ministr má plnou hlavu jenom těch omezení, a omezit lidi, omezit, omezit, omezit, že úplně už jeho vyjádření ztratilo logiku jakoukoli. Prostě on je zabalený v té své bublině, jenom omezovat, omezovat, omezovat, přitom je jasné, že když nebudou omezení, tak není potřeba kompenzace. To je konečně ten návrat do normálního života, jak jsme žili ještě před dvěma roky. To je neuvěřitelný, jak se to všechno pomotalo. Chaos na chaos, zmatek nad zmatek! Vy jste slibovali, obelhali jste voliče, říkali jste, jak všechno bude srozumitelné. Když se zeptáte občanů na ulici, tak vůbec nevědí, jaká jsou opatření, co vlastně navrhuje. To znamená, to je dneska ten stav. Takže už se i pan ministr zamotává vlastně do svých vyjádření, a dokonce si protirečí. Jaké kompenzace, když přece nebudou opatření už prostě. To je neuvěřitelný. Takže takový nesmysly dokonce. A já jsem rád, že občané to viděli a také to dali panu ministrovi v diskusi jasně najevo, ať prostě přestane říkat nesmysly.

Dále jsem chtěl říci... no tak samozřejmě tyhle návrhy na omezení, razantní omezení svobody občanů, jako je povinnost žít odděleně od ostatních osob, no tak to je přece úplně nepřijatelné. Nikde například není zákonem upravena povinnost být držitelem mobilního telefonu. Nikdo nemá povinnost mít u sebe neustále mobilní telefon a číst SMS zprávy z neznámých čísel, což se netýká pouze našich seniorů. A výhrad k pandemickému zákonu máme samozřejmě mnohem více, ale to už jsem tady dneska ve svých předešlých dvou vystoupeních cca ve čtyřech hodinách vysvětlil a samozřejmě si budeme vysvětlovat ještě nadále.

Takže podle SPD se jedná v případě přijetí pandemického zákona pouze o jinak pojmenovaný nouzový stav a to je pro nás nepřijatelné. Ostatní země přemýšlejí nad rozvolněním, přemýšlejí nad návratem normálního života, ale česká vláda Petra Fialy přemýšlí, jak ještě více omezit lidi. No to je šílený. To je úplně šílený.

Takže prostě krátce řečeno, ta pětikoaliční vláda chce zákonem, tím pandemickým zákonem zavést covidovou diktaturu. Tak bych to nazval. Myslím si, že to jiný název už ani nezasluhuje. Fialova vláda tvrdila, že bude v případě pandemie postupovat jinak než Babišova vláda, ale myslím, že už i občané vidí, a sledujeme dneska tu diskusi i na těch sociálních sítích, že tato nová vláda s ničím novým nepřichází. Není schopna řídit stát v době krize stávající legislativou, například zákonem na ochranu veřejného zdraví nebo krizovým zákonem.

Takže já bych zopakoval, že první bod, co navrhuji, je bod s názvem, a navrhuji to jako první bod, navrhuji to jako první bod na jednání schůze Poslanecké sněmovny, a znovu bych zopakoval ten název, že Vládní návrh pandemického zákona, který je protiústavní a zavádí covidovou diktaturu. To je, myslím, ten název, který plně vystihuje návrh vládní koalice. Teď bych rád navrhl druhý bod.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Omlouvám se, pane předsedo. Mohl byste mi ještě jednou říci název toho bodu?

Poslanec Tomio Okamura: Ano, rád vám ho řeknu. Rád ho zopakuji. Ano.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Musím konstatovat, že tak jak jsem si značila, tak vždycky to bylo jinak. Mám poznačeno: Vláda prosazuje zákon, který je protiústavní...

Poslanec Tomio Okamura: Ne, ne, ne. Název toho bodu je: Vládní pandemický zákon, který je protiústavní a zavádí covidovou diktaturu. Ale klidně vám to zopakují ještě mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Není potřeba, opravdu jste to říkal...

Poslanec Tomio Okamura: Ne, ne, já to myslím v dobrém, protože...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Říkal jste to, já si to všechno pečlivě značím, a říkal jste to teď jinak.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem to teď nemyslel na vás, paní místopředsedkyně, vašim prostřednictvím, já jsem to myslel tak, že to rád zopakují pro diváky, protože je potřeba, aby si všimli názvu toho bodu. Já samozřejmě vím, že vy už jste si poznamenala. To není na vás. Já naopak mám, celkem jsem rád, že to můžu zdůraznit. Naopak děkuji za ten dotaz, takhle bych to formuloval. Takže pochopitelně i u dalších bodů vám rád zopakují, abychom si to poznamenali zcela přesně. Protože druhý návrh bodu, který mám, tak souvisí s tím, že hnutí SPD prosazuje, hnutí SPD je pro okamžité zrušení plošných protiepidemických opatření souvisejících s onemocněním covid-19. A my prosazujeme ukončení diskriminace neočkovaných. Tady bych rád tedy zdůraznil, proč my to prosazujeme. Já vám hned potom naformuluji název toho bodu.

Masivní testování ve školách a firmách je v současné době neopodstatněné, zcela nesmyslné a stojí nás všechny nadále 3 miliardy korun měsíčně. Některé země jako Irsko, Španělsko, Velká Británie rozvolňují protiepidemická opatření bez ohledu na šíření omikronu, a u nás se stále Fialova vláda ke slibovaným rozvolněním zatím neodhodlala. No a kompenzace za ušlý zisk podnikatelé také stále nedostali. Nemůžeme z vládních představitelů prostě dostat informaci, kdy to bude, kdy budou realizovat ty sliby. Nám zoufale volají podnikatelé, živnostníci, všichni nám tady různě volají, co tedy bude, že ministerstvo nereaguje, že ministerstvo jim vůbec nic nevysvětluje. Dokonce jsme v této souvislosti ve čtvrtek interpelovali, no a z vlády nemůžete vůbec nic dostat. Oni nekomunikují, nebo komunikují málo, nedostatečně.

Není tajemstvím, že už se v podstatě všude po médiích šíří, že zástupci vlády nechtějí chodit ani do televize. Třeba když já jdu do televize, tak mají problém média sehnat proti mně protivníka, protože se poslanci bojí. (Smích v sále.) No tak ano. Paní Pekarová přímo řekla po pořadu se mnou, a řekla to veřejně před mnoha svědky, že proti Okamurovi už jít nechce, protože prostě nemá argumenty. Takže se smějete, ale tady vám říkám přímo na rovinu. Ti, co se smějete, tak já vás zvu proti sobě do médií do přímého přenosu, doufám, dobře, můžeme se zasmát, a pojd'te. Pojd'te. (Potlesk vlevo.) Je to v pořádku, já problémy nemám. (Smích.) Já problém nemám. Já neříkám, pojd'te ven nebo co. Mluvím o demokratickém souboji argumentů. Já s tím problém nemám, ale to si stěžují média na vás. Já vám jenom říkám, že já nevím, proč se bojíte, řada z vašich poslanců, a to vám jenom říkám, v podstatě všechna média mají problém sehnat respondenty, protože informace zní, že se bojíte.

To znamená... no, ono je vás 107, není vás 108, je vás 107, protože jak jsem říkal, pan Farský tady není. Ten sliboval, že odstoupí. Takže ne 108, ale 107. Ale to není jen o mně. Nakonec někoho seženou, ale říkám všeobecně, co koluje, co slýcháváme v těch médiích, nebudu konkrétně jmenovat, ale už to slýchávám opravdu delší dobu, že vládní poslanci se bojí chodit, nebo nechtějí chodit, já nevím, jestli se bojí, ale samozřejmě co také na to říct, na tu blamáž, kdy se vás někdo zeptá, co navrhujete na řešení zdražování, tak samozřejmě nezbyvá říct nic jiného než nic, že jo? Samozřejmě to je pak těžká debata.

Naopak bych se rád zeptal, co tedy navrhujete, když už se tady někdo smál, nás to zajímá, co navrhujete, to bychom si určitě tady rádi poslechli, konečně, co navrhujete. A hlavně kdy to bude, kdy vyřešíte to zdražování. Kdy to vyřešíte? Kdy? Na to se občané ptají. Vy jste slibovali řešení. Takže takové ty anonymní smíchy tady někde z lavic, když vás nikdo nevidí, to je sice pěkné, ale měli byste to říct opravdu veřejnosti. Tak.

Takže podnikatelé kompenzace za ušlý zisk stále nedostali. Museli zavřít kvůli vánočním trhům a doposud nedostali nic, přestože zákaz přišel během několika hodin. Stejně jsou na tom gastronomické podniky, které musely zavírat ve 22 hodin. Státu tak hrozí další žaloby a vláda Petra Fialy nekoná. Je zřejmé, že pravým cílem testování je co nejdelší odložení příjmů z takzvaného covid byznysu a pokračující teror vůči českým občanům, kterým jsou zatíženi zejména zaměstnavatelé a učitelé, ale i další občané, v podstatě většina.

Vyzýváme vládu, aby přestala prosazovat totalitní pandemický zákon, aby skončila diskriminace neočkovaných, aby konečně začala řešit enormní zdražování všeho kolem nás a řešila věci, které občany skutečně pálí.

Takže já bych ten bod nazval Návrhy na... Takhle, že bychom rádi diskutovali Návrhy na vyřešení zdražování v České republice. Návrhy na vyřešení zdražování v České republice. To znamená, když nám vládní koalice zamítne tento bod nebo ho bude vetovat, tak to samozřejmě znamená, že žádné návrhy nemáte, pochopitelně, protože v televizi je nikdo neslyšel, když se vás média ptala, tak také neslyší žádné vaše řešení. Občanům chodí každý měsíc složenky, vy jste slibovali řešení, všichni jsme slyšeli, že premiér Petr Fiala sliboval, že poslední týden v prosinci představí řešení. Máme tady únor a řešení není. A dokonce pan premiér Fiala předvedl fatální iluzi, kdy řekl v televizi, je to měsíc, že prý zdražování vyřeší předsednictví České republiky Evropské unii. No tak to jsem zvědav. Za A řekl, že si mají občané počkat minimálně rok, protože pochopitelně to předsednictví je půl roku. Za druhé – tak to tady budu připomínat a řekneme si, jak to vyřešil, jestli tedy to bude vyřešeno. Já vám říkám, že nebude, protože to by ta vláda musela přestat být servilní vůči Bruselu a Evropské unii a dělat vlasteneckou politiku v zájmu českých občanů, nikoli cizích zájmů. Takže si tady počkáme, a už to dneska říkám – říkali jste, že to vyřešíte v rámci předsednictví EU, tak se na to budeme ptát. Spíše je děsivé, že pan premiér může vůbec být takto politicky naivní a takto se pokoušet věšet bulíky na nos někomu, že to vyřeší nějaké předsednictví. No tak to se podíváme. To jsem zvědavý.

Takže abych šel k tomu návrhu zákona, návrhy vlády... nebo návrhy na řešení zdražování. To tady chceme diskutovat, to je můj návrh bodu číslo 2. A jak říkám, když to vládní koalice tady zamítne, abychom o tom diskutovali, tak logicky nemá žádné návrhy, protože když nemá, tak samozřejmě nemůže diskutovat. My návrhy máme, já už jsem je prezentoval mnohokrát a všiml jsem si, že i kolegové z druhé opoziční strany mají řadu návrhů a určitě by také rádi diskutovali. Ale od vlády jsme neslyšeli žádné, které by pomohly většině lidí z České republiky. Takový návrh tady není ani jeden. A občané už nemůžou čekat déle. Protože jste z 15 ministrů vytvořili 18, takže jak jsem říkal, tady sedí dokonce ve dvou řadách, dokonce ani do těch historických lavic už se nevejdou, protože ani naši předci s tím nepočítali, že sem přijde taková vláda. Jak jsem říkal, pro ty tři nově vzniklé ministry, kteří tady předtím nebyli, předtím neexistovali v minulé vládě, jste vytvořili 70 nových míst, přestože si všichni pamatujeme, že jste říkali, že žádní noví úředníci nebudou pro tyto tři ministry. Takže to byla úplně lež v přímém přenosu. A dokonce těch 70 nových servismanů, nebo servisních pracovníků pro tyto tři nové ministry, bude stát přes 40 milionů korun ročně. To jsou ty vaše úspory.

Ted' jsem se musel zasmát. Za mnou přijela televize, nevím, je to dva dny, tři dny, že prý paní Pekarová Adamová, předsedkyně Sněmovny, říkala, že tady chce dělat úspory. No tak pro to jsme, my souhlasíme s úsporami. Ale ona že chce dělat úspory? Vždyť vy jste naopak vytvořili jedno místo místopředsedy Sněmovny navíc pro Piráty, kteří mají čtyři poslance, a to jedno místo stojí cca 20 milionů za volební období. Tak jako to je úplně neuvěřitelný. Ona si myslí, že jsme tady hloupí nebo co? Nebo že si nepamatujeme? Nebo že neumíme snad počítat?

To je neuvěřitelný! To je neuvěřitelný! Spíš se divím, že si někdo takhle může nabíhat v těch veřejných vyjádřeních. To snad není možný! Jestli si myslí, že jsme tady nějaká mateřská školka nebo co, že stačí plácnout něco a že hahaha. To tedy určitě ne!

My budeme vždycky demokraticky argumentovat, demokraticky budeme dělat naši opoziční práci v souladu se zákonem o jednacím řádu.

Takže to je ten bod číslo 2, který si myslím, že je potřeba skutečně probrat, a jsem zvědav, jestli s tím vláda bude souhlasit. Znovu říkám, to by znamenalo, že mají nějaké řešení. Jestli to odmítnou, ten bod, tak nemají řešení žádná. Já myslím, že to je jasné, že to zamítnete, protože ta řešení skutečně nemáte. Tento bod bych prosil, abychom navrhli jako druhý. Druhý bod na pořad této schůze Poslanecké sněmovny.

Potom bych rád navrhl třetí bod. Jenom avizuji, že těch bodů, které budu navrhopvat, musím to spočítat, ale bude jich mezi pěti až deseti, takže všechno samozřejmě vysvětlím. A třetí bod, který bych rád navrhl, souvisí s tím, že vládní koalice se chová nedemokraticky a blokuje projednání našich návrhů zákonů, které by pomohly lidem.

Sněmovna hlasy poslanců koalice SPOLU, což je ODS, KDU-ČSL a TOP 09 a Pirátů a STAN, zamítla projednat v takzvaném opozičním okénku ve čtvrtek návrhy tří zákonů z pera SPD, a sice zákon o referendu, zákon s pracovním názvem Můj dům, můj hrad, posilující bezpečnost občanů, a také zákon o zdanění nadnárodních korporací podnikajících na našem území, které vyvádějí každoročně z naší země ve formě zisků a dividend stamiliardové částky před zdaněním, a to bez jakýchkoli podmínek, například investovat alespoň jednu korunu ze svých miliardových zisků zpět u nás v České republice. Vládní koalice tak i nadále dokazuje, že je probruselská a proti demokracii, protože její poslanci opakovaně odmítají zařadit na jednání schůzí Sněmovny naše návrhy zákonů prospěšné občanům České republiky, na jejichž projednávání byly politické dohody v rámci grémia stávající Sněmovny.

Takže já si myslím, že je tady optimální bod s názvem Vláda porušuje politické dohody v rámci Sněmovny, protože to je potřeba si pojmenovat, jak porušuje – respektive vládní poslanci. Takže já bych dal název bodu Vládní poslanci – diskuse nad porušováním politických dohod v rámci Sněmovny ze strany vládních poslanců. Takže diskuse nad porušováním politických dohod ve Sněmovně ze strany vládních poslanců. Myslím si, že to musí zaznít v tom názvu, že vy se nejenom neumíte dohodnout s nikým, ale vy dokonce porušujete dohody, což je opravdu velmi špatné, když se na něčem dohodneme a vy to porušujete. Bylo řečeno, že bude opoziční okénko. A pak, když jsme chtěli zařadit tyto tři návrhy zákonů, o kterých jsem hovořil, tak vy jste hlasovali proti zařazení.

Já jsem jako člověk zvyklý na politickou soutěž. To je v pořádku. Jsem zvyklý na tvrdou argumentaci. Musí to být demokratické. Musí to být slušné. Už vůbec není přijatelné nějaké fyzické napadání. To absolutně musím odmítnout. Nebo nějaké násilí. To je pochopitelné. O tom nehovořím. Ale to, co by vždycky mělo zůstat, je, aby tady byla aspoň elementární politická kultura. Ne jako předvedl před chvílí poslanec předseda klubu, jeden ze dvou vašich vládních poslaneckých lídrů, poslanec Marek Výborný z KDU-ČSL, který se dokonce snažil hlasovat o tom, jestli si SPD může vzít pauzu. Tak to je... no to je... No takovéhle opravdu nedemokratické, totalitní manýry, to jsem tady ještě nezažil. Jak mu dochází nervy. Jak vám dochází nervy některým z vás. Vy prostě vůbec ztrácíte kontrolu nad tím chovat se demokraticky. Naštěstí si to někteří z vás zase rychle uvědomili. Protože ta hodina by taky mohla být sto hodin, že jo potom. Ale to by byl pro vás ten čas. To by vás přišlo samozřejmě pěkně demokraticky draho, takovéhle... co byste tady zkoušeli proti nám. Takže to už prosím vás ani nezkoušejte, tyhle ty věci. Nezkoušejte to! Nezkoušejte se už chovat takto totalitně. Stačí už ten váš totalitní pandemický zákon. Ale aby nás poslance SPD, které volilo víc než půl milionu lidí, a to opakovaně, aby takhle sahal někdo na parlamentní zvyklosti a na naše práva... Tak toho opravdu nechte, těch totalitních manýrů.

A já myslím, že vám to náš předseda poslaneckého klubu Radim Fiala, že jste si to tady jasně na vedení poslaneckých klubů řekli, že takhle tedy určitě ne. Takhle tedy určitě ne. Doufám, že to bylo... Na druhou stranu jsem rád, že se to vyjasnilo už v prvních čtyřech měsících Sněmovny, abychom nemuseli tady diskutovat tyto vaše nedemokratické praktiky. Doufám, že už ani jednou to tady nebudeme tímto způsobem s vámi řešit.

Takže to je bod tři, o kterém jsem hovořil.

Ted' tady mám bod čtyři. Vládní koalice – já to jenom uvedu – vládní koalice není schopná projednat ani své vlastní klíčové zákony, jako je například zákon o státním rozpočtu. Vláda neřeší zdražování a další problémy lidí. Od doby první schůze Sněmovny – připomenu, že volby byly v říjnu, takže už je to hodně času, vy už tady máte většinu více než čtvrt roku, téměř půl roku už budete mít většinu za chvíli – od doby první ustavující schůze Sněmovny v nynějším volebním období je nyní na pořadu již devátá schůze a doposud bylo na stávajících schůzích z 83 bodů projednáno pouhých 16 bodů, které předložila vládní koalice.

Vláda Petra Fialy stále ještě neprojednala, nepředložila do Sněmovny zákon roku, zákon o státním rozpočtu na rok 2022, a země je tak i nadále v rozpočtovém provizoriu, tudíž většina resortů nemůže provádět platby na případné investice a nákupy, protože mohou čerpat pouze jednu dvanáctinu z loňského rozpočtu každý měsíc. To je pro SPD zcela nepřijatelné. A já bych se tady u toho bodu skutečně zastavil. Protože tady je řada poslanců za vaši koalici nových, kteří tady nebyli, ale připomenu, že vy jste v médiích, ta vaše pětikoalice, v podstatě už rok jste slibovali, rok, od loňské zimy jste slibovali, že jste připraveni vládnout i programově, i personálně. A v podstatě jste lhali voličům, jak máte připraveno všechno. No ale vy nemáte připraveno vůbec nic, se ukázalo. Máme únor, a vy dokonce nejste schopni předložit ani zákon o státním rozpočtu, klíčový zákon, podle kterého je financována celá Česká republika, od seniorů, invalidů, škol, rodin s dětmi, studentů, prostě všechno možné, ať jsou to slevy na studenty a tak dál. Takže vy to vůbec nemáte hotovo. A je únor.

To znamená, vy nic nemáte připravený. Vy jste vlastně chtěli jenom vládnout! A veškerou energii tady za ty téměř čtyři měsíce věnujete, za A, že jste si přidali tři místa ministrů, potom za B jste si přidali jedno místo místopředsedy Sněmovny pro Piráty, pro Pirátku Olgu Richterovou, přitom Piráti mají jenom čtyři poslance. Potom jste zrušili slevy na jízdném, resp. snížili, takže jste obrali o peníze studenty a seniory, přitom se náklady zvyšují, a alternativu jste nenabídli. Takže zrovna ty skupiny, co mají málo peněz, jste obrali jako první. Co jste udělali dál, je, že jste okradli o již slíbené peníze hasiče, policisty, pracovníky v sociálních službách, pracovníky úřadů práce a tak dále, kterým jste ale ještě navíc naložili práci navíc, i pracovníkům finančních úřadů. A sáhli jste na hasiče, na policisty, na vojáky. Těm jste taky sáhli na peníze. Snížili jste jim již slíbené peníze. Takže to jste udělali. Na to jste energii měli. Potom jste měli energii na to, že jste neprojednali zákon SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období. Kvůli vám se zvýšily platy politiků od 1. 1. letošního roku o 6 %. A pak jste jakoby přišli až tento rok v lednu s křížkem po funuse, ale navrhli jste to zamrazit jenom na jedenáct měsíců, to znamená na necelý rok. A zamítli jste návrh SPD hlasováním, náš pozměňovací návrh. My jsme tam vložili, aby se zamrazilo na celé volební období. To znamená, sami jste si přidali peníze. A pořád hledám, co jste přinesli pozitivního pro občany vlastně.

A ted' tady právě dnešní schůze je, že jako vaši prioritu, prioritu od začátku celého vašeho vládnutí, vy máte prioritu pouze dva zákony – pandemický zákon a zavedení korespondenční volby. To jsou vaše priority. Ani jedna priorita, že by lidé měli mít více peněz, bezpečí nebo spravedlnosti. Přitom já jsem v těch televizních debatách byl, už jsem tady říkal, v minulosti. A to, co slibovali předsedové vašich stran – Jurečka, dnešní premiér Fiala, pan Rakušan – slibovali jste, že jste připraveni, že máte všechno hotovo. Není nic tady. Nic. A protože vy jste si vybrali za priority korespondenční nebo pandemický zákon, a tím jste zablokovali všechny ostatní zákony, tak kvůli vám tady nejsou projednávány žádné další zákony. Ne kvůli SPD. Vy máte většinu. Vy máte většinu!

To jsem taky slyšel někde zoufalý výkřik, ubrečený, že kvůli SPD se neprojednávává. Tak jestli kvůli dvaceti poslancům nejste schopni tady projednávat se 107 poslanci, tak podejte demisi a běžte, jestli jste tak neschopní. Jestli se neumíte dohodnout. Na to není jiná odpověď. Na to není jiná odpověď. Jestli brečíte, máte problémy, máte problémy prosazovat, tak nejste kompetentní vládnout. To je jednoduché. Nebo se neumíte dohodnout na ničem. Neumíte jednat. Nejste politici. A politik by se měl umět dohodnout. Nikoli konfrontace za každou cenu. My jsme za to rádi. Čím dál víc brečte, že kvůli SPD a kvůli opozici. To samozřejmě jenom ukazuje tu nekompetentnost. To je pochopitelně jasné. Takže v pořádku. Ubrečená vláda. Nebo ufnukaná. To je opravdu tedy skvělá image. A znova říkám, jenom proto, že neumíte jednat. Tady nejednáte. Ale my vás nežádáme. My nemáme problémy. Jestli máte problémy vy, tak přijďte s něčím. Ale my nic nežádáme. My máme času dost. My máme času dost. My děláme svoji opoziční práci. A jestli máte nějaké problémy? V médiích fňukáte, brečíte. No tak asi máte nějaké problémy. Ale my si hledíme své práce. Tak to záleží všechno na vás. Vy jste vláda. Vy máte většinu. Takže my (nesrozumitelné), my tady jsme v pohodě úplně.

Takže samozřejmě tato vláda neprokazuje schopnost předkládat včas zákony pro lidi, například řešení drakonického zdražování energií, zdražování potravin, krotit inflaci, navrhnout kompenzace pro osoby a živnostníky postižené vládními chaotickými opatřeními kvůli onemocnění covid-19. Poslanci vládní koalice následně nejsou schopni tyto návrhy ve Sněmovně prosadit a schválit. Tato vláda není vládou odborníků, a proto by měla podat demisi a skončit.

To znamená, já bych navrhl bod s názvem Neschopnost vlády prosazovat prospěšné zákony pro lidi. To si myslím, že je ten optimální název. Neschopnost vlády prosazovat prospěšné zákony pro lidi. A já myslím, já bych to rád navrhl jako bod číslo 4 na dnešní program schůze, protože je potřeba tohle už prostě řešit, protože lidi nám píšou: kdy vláda vyřeší zdražování energií a potravin a všeho dalšího? Kdy? A pořád, přestože se ptám Petra Fialy, premiéra Petra Fialy, i dalších ministrů, pořád se ptám kdy a pořád neslyším odpověď. Občané také neslyší. Takže se ptám kdy, protože vy jste řekli, že budete vládnout, že máte 108, takže je to plně vaše odpovědnost. A jestli nemáte řešení a necítíte se na to, tak jediným řešením je demise, protože proč vás mají lidé draze platit, když nemáte řešení? To je přece logická věc. Takže já pořád tady na to čekám, na to téma. Tedy čekám na to, až konečně řeknete, i občané nám píšou, kdy už vláda vyřeší zdražování, protože slibovala, že to vyřeší. Ne že navrhne plán. Plán jste taky nenavrhli. Ale otázka zní – kdy to bude vyřešeno? A my to všichni očekáváme. Takže to je bod číslo 4. A pochopitelně to znamená, stejně jako jsem tady říkal před chvílí, že pakliže tento bod zamítnete nebo zavetujete, tak znamená, že žádné řešení nemáte. Je to pochopitelné.

Tak potom mám tady další bod a to už jsem tady navrhoval minule, ale skutečně pořád také neslyším odpověď, a to je otázka, proč vláda prosazuje Miroslava Kalouska do Správní rady VZP. Protože vládní koalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Pirátů posílá Miroslava Kalouska do Správní rady VZP. Je to organizace, která má stamiliardové rozpočty, a vy tam posíláte Miroslava Kalouska. A já bych rád to tady diskutoval. Miroslav Kalousek do VZP. Zase jste před volbami lhali. Vy jste říkali, že jste nový vítr, že přinášíte nový vítr a změnu. Změna, to bylo to slovo.

Takže pan Kalousek je změna? To je změna? Já bych se rád zeptal v diskusi poslanců, zdali pan Kalousek je změna. Miroslav Kalousek. Protože vy jste měli billboard, že jste změna. A já se chci zeptat poslanců, vlády, aby jenom odpověděli ano–ne, to stačí. Je to změna? Je to změna, pan Miroslav Kalousek ve VZP? A souhlasí s tím v podstatě v principu i Piráti. Samozřejmě, protože kdyby nesouhlasili, tak odstoupí z vlády, kdyby jim to tak vadilo. Kdyby jim to tak vadilo, tak ukončí svoji přítomnost ve vládě. No, jim to vlastně až tak nevádí, že jo, takže oni s tím tiše ve skutečnosti souhlasí, vždycky nějaká ústní proklamace a tak dále. Takže vlastně to pro ně není problém, pro Piráty, Miroslav Kalousek ve VZP.

Pro nás a pro naše voliče to pochopitelně problém je. Takže si myslím, že je potřeba diskutovat bod s názvem Vláda posílá Miroslava Kalouska do Správní rady VZP. A diskuse o tomto. Takže to je potřeba skutečně si říci. A já si myslím, že – už jsem v médiích zaznamenal nějaké důvody, jak to obhajují vládní poslanci – že ty důvody je potřeba, aby vládní poslanci a premiér Fiala a další, aby to tady opakovali na mikrofon, aby to slyšelo co nejvíc lidí, ty důvody, proč posíláte Miroslava Kalouska do vedení VZP. Já myslím, že to potřebujeme slyšet pořád a pořád. A budete to slyšet pořád a pořád, celé čtyři roky, pochopitelně, neskryjete se před tím, neschováte, budeme to připomínat pořád. Takže to je totiž informace, která samozřejmě naše voliče zajímá, takže to budeme připomínat. Takže to máme bod číslo 5.

Pak mám tady bod číslo 6 a je to bod s tématem ministr vnitra Vít Rakušan ze STAN, tomu budeme věnovat... to není ten název teď, tedy chci to vysvětlit, protože ministr vnitra Vít Rakušan doteď nevysvětlil, a už jsem se na to ptal opakovaně a pořád tady zamítáte ten bod, kdo jsou tedy ti koncoví majitelé firem propojených na ty daňové ráje na Kypr, kteří sponzorovali kampaň koalice Pirátů a STAN. A ministr vnitra Vít Rakušan tvrdošijně mlčí. On to nechce říct a snaží se to zamést pod koberec tím, že část těch peněz vrátilo, to hnutí STAN. Ale to přece neřeší problém, kdo je financuje. Protože samozřejmě těm lidem už jsou závazání logicky, ať vrátili, nebo nevrátili, protože už jim ten dar dali.

Takže znovu si myslím, že je potřeba otevřít bod s názvem Podivné financování hnutí STAN z daňových rájů na Kypru. Podivné financování hnutí STAN z daňových rájů na Kypru. A znovu říkám, my chceme jenom dvě krátké odpovědi: kdo jsou koncoví majitelé těch firem, co financovaly kampaň hnutí STAN a Pirátů, a druhá otázka je, z čeho ty peníze pochází, z jakých aktivit, protože podle toho je přece velmi důležité vědět, čí zájmy případně bude hájit hnutí STAN ve vládě. To je přece logické. A zajímavé je, že tato vládní koalice, která si hrála na to a obelhávala voliče, že je nový vítr a že chtějí změnu, tak že nechtějí říct za každou cenu, první vicepremiér, předseda STAN a ministr vnitra, kdo jim financoval tu kampaň. Oni to nechtějí říct za žádnou cenu.

Takže samozřejmě je to potřeba a my se na to budeme znova a znova ptát, zvláště v té souvislosti, že už se hnutí SPD ministr vnitra a předseda STAN Rakušan mstí. On už se nám mstí, protože stejně jako to dělal Jan Hamáček z ČSSD, tak ministr vnitra Rakušan začal zneužívat Ministerstvo vnitra v politickém boji pro politický boj s cílem manipulovat veřejné mínění, a tím oslabit politickou konkurenci, protože označil SPD za dezinformátory v souvislosti s tím, že my odmítáme, aby nás vláda, konkrétně ministryně obrany Jana Černochová z ODS a ministr Lipavský z Pirátů, aby nás zatahovali do války na Ukrajině. Takže to, když my nesouhlasíme s válkou a s tím, aby nás zatahoval někdo do války na Ukrajině, tak dezinformačně označili, že prý snad SPD hájí Rusko nebo něco proruského. My nemáte s Ruskem vůbec nic společného. Nikdo nás nefinancuje z Ruska, nefinancoval, nemáme vůbec nic s Ruskem společného, já se nescházím s nikým ani z Ruska, ani Radim Fiala, nikdo jiný, takže tyhle lži, které tady opakovaně se snažíte tvrdit, protože zoufale nemáte argumenty, tak to samozřejmě tyhle opakované lži, ty už potom nezabírají. Takže to, když někdo nechce válku, a SPD prosazuje politiku dialogu, nikoliv konfrontace, a samozřejmě vzájemně výhodné spolupráce, žádná servilita, tak když někdo zakrývá to, že my jsme proti válce a nechceme válku, my chceme mír, tak hned že je někdo proruský. Takže naopak dezinformátor je ministr vnitra Vít Rakušan. Takže to by bylo potom proruské a prokremelské Německo, které na Ukrajinu odmítá posílat zbraně a staví s nimi plynovod Nord Stream. Nejdražší energetický projekt Německo postavilo, aby si zajistilo svoji energetickou bezpečnost a soběstačnost. Ale to jenom tady poznamenávám.

To znamená, my s tím nemáme vůbec nic společného, ani s Ruskem, ani nejsme proruští, ale jsme pronárodní hnutí a naším jediným zájmem je Česká republika. A přiznávám, že chceme mít dobré, vzájemně výhodné a vyvážené vztahy pokud možno se všemi zeměmi světa. Ale samozřejmě, kdyby nám někdo chtěl něco diktovat, nějak nám škodit, tak samozřejmě s ním určitě v uvozovkách kamarádit nemůžeme, to je jasné. Servilita není namístě. My jsme

vlastenecké hnutí. My nejsme servilní vůči Bruselu na úkor českých občanů, ani vůči Rusku v žádném případě nebudeme nikdy servilní, ani vůči Washingtonu, ani vůči Číně nebo nevím, kdo si to tady všechno vymýšlí nějaké nesmysly.

Takže to je potřeba, takže bych chtěl vyzvat pana ministra Víta Rakušana, aby přestal zneužívat ministerstvo. Když sám má problémy a má máslo na hlavě a mají problémy s financováním, které dosud nevyjasnili, tak samozřejmě mu asi piáristi poradili: Odveď pozornost! Odveď pozornost na něco jiného. Nejlepší obranou je útok, mu řekli. Takže začal lhát, vymýšlet si, pomlouvat, ale je to zoufalé. A my se pořád budeme dokola ptát: Kdo je koncovým majitelem těch firem, které financovaly kampaň hnutí STAN? Firmy napojené na daňové ráje na Kypru? A z čeho ty peníze jsou? A samozřejmě on, protože je evidentně mstivý člověk a zneužívá ministerstvo, tak nás bude solit, SPD. Bude to, jako to bylo s ministrem Hamáčkem. Pořád pomlouval SPD, zneužíval ministerstvo. No, zrovna v jeho případě, ten už tady tedy není, takže se nebudu k tomu už víc vyjadřovat. No a pochopitelně, takže to je tento bod. A mimochodem, já jsem byl v Rusku naposledy v roce 1992 na jednu noc, tranzit na letišti Šeremetěvo cestou za japonskou babičkou. Což 1992 je třicet let. Byla to jedna jediná noc a bylo to v nějakém hotelu v noci někde u toho letiště. To je fakt směšné, tyhle zoufalé argumenty zoufalců.

Takže, pojďme dál. Bod číslo 7. Protože 6 byl tady ten STAN. Takže bod číslo 7, který bych chtěl navrhnout, je problematika předsedy Pirátů Ivana Bartoše. Tady taky pořád on mlčí a je tady zařezaný jak pařez, když tady sedí. Nechce odpovídat. Ale přeci, ať už konečně odpoví na to, že v pirátském kodexu, který slibovali občanům před volbami, je, že nesmí kumulovat funkci ve vládě a poslance. Vždyť to přeci diskutovalo i vedení Pirátské strany. Dokonce tam na základě toho odstupovali nějací lidé z vedení Pirátské strany. Dokonce na úrovni místopředsedů, tuším. A Ivan Bartoš podvedl voliče a on má tři funkce najednou. Je poslanec, místopředseda vlády a pak je ještě ministr pro místní rozvoj. A přitom kumuluje funkce v rozporu s kodexem Pirátů. A my bychom to tady nedávali, kdyby to veřejně nesliboval. On to veřejně slíbil. Tady je přeci řada poslanců, kteří jsou starostové a poslanci. Ale ti neslibovali před volbami, možná někdo jo, možná ne, ale tady jsme to zaznamenali u pana Bartoše, protože ten ostentativně tady peskoval ostatní a hrál divadlo na pana čistého, v uvozovkách, ale to i ten pan Rakušan, to je taková opravdu vykutálená koalice. A musím říct, že to je ten problém, že on to tady veřejně sliboval a prsil se, že nebudou kumulovat funkce. Takže tady je řada starostů a poslanců, že jste zároveň starosty a poslanci. Ale vy jste, nebo aspoň já jsem nesliboval lidem, můžeme se bavit o tom, jestli je to správně, nebo ne, tady ten zákon už byl, jestli je to kumulace platů, (nesrozumitelné) nebo ne, nějak se to ponižovalo, to si myslím, že je správné, aby nedocházelo k té kumulaci platů úplně. Tak ono se to snížilo, takže je to tuším částečně jenom. Ale vy jste to aspoň veřejně tady neslibovali. Aspoň jsem to nezaznamenal, když budu poslancem, složím starostu. Ale Ivan Bartoš to sliboval. Ivan Bartoš, ti zveřejnili před volbami, obelhali voliče, že nebudou, že Pirát když bude, nebude kumulovat vládní a poslanceckou funkci. To je ten moment. Že on obelhal. Takže já si myslím, že je potřeba to tady projednat a zodpovědět občanům, a to je, ten bod bychom nazvali Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše v rozporu s pirátským kodexem. Takže název bude Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše v rozporu s pirátským kodexem. Tak ještě by se mi chtělo dodat, ale vím, že je to dlouhé, tak nebudu trápit paní místopředsedkyni, v rozporu s veřejně slíbeným veřejným kodexem pochopitelně. Ale to tady už jenom dodávám na mikrofon. Takže to je bod číslo 7.

Samozřejmě tady mám připravené i některé další body, ale ty už přednesou postupně naši poslanci SPD. Takže já jsem za sebe navrhl sedm bodů jako změnu programu schůze a ještě se podívám pochopitelně do podkladů, které mám na stole, jestli jsem na nějaký bod nezapomněl. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji vám, pane předsedo. Pokud bych mohla poprosit seznam těch vašich bodů, nebo jenom jestli byste, zaznamenala jsem všechny

body, ale jenom jestli bychom si je mohli zkontrolovat, aby je potom správně kolegové případně načtli.

A nyní s přednostním právem k programu schůze vystoupí pan předseda Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já mám dva body, které bych chtěl navrhnout na pořad této schůze. Jednak je to zákon, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. A já bych to charakterizoval takovou přezdívkou, tady ten návrh: napřed dlužník uhradí jistinu, a potom až úroky. Tak. Ustanovení § 1932 stanoví, že v případě plnění peněžitého dluhu se plnění započte nejdříve na jeho příslušenství a teprve poté na jistinu. Jinými slovy, první se splácí všechno ostatní než ten dluh. Zaplatíte úroky, advokáty, exekutory, prostě úplně všechno a teprv ten váš dluh je naposled. Dovětek prvního odstavce sice stanoví, že dlužník může při plnění projevít jinou vůli, nicméně odlišné pořadí plnění musí být výslovně vyjádřeno, například dlužník může prohlásit, že nejdříve plní na jistinu, a navíc je podmíněno souhlasem věřitele. Je nutné kumulativně splnit dvě podmínky, a sice projev vůle ve formě aktivního konání dlužníka a zároveň souhlas věřitele s tímto konáním. V odstavci druhém se upravuje mírně odlišný postup. Pokud je dlužníkem spotřebitel, a sice započtením plnění nejdříve na náklady již určené, pak na jistinu pohledávky, poté na úroky a nakonec na úroky z prodlení.

V tuzemské právní úpravě existuje také odlišný postup, než stanoví citované ustanovení občanského zákoníku, a to ustanovení insolvenčního zákona, které stanoví, že poskytované plnění se nejdříve započítává na jistinu dluhu a teprve poté až na úroky a náklady dluhu. Z uvedené filozofie vychází také předložený návrh.

A teď vlastně vysvětlím nezbytnost takové navrhované právní úpravy a odůvodním hlavní princip, proč navrhujeme takovou právní úpravu. Účelem navrhované právní úpravy je změnit pořadí, v jakém se bude hradit dluh na jistinu, již určené náklady, úroky z prodlení, úroky oproti stávajícímu, pro dlužníka nevýhodnému pořadí. Již určené náklady, úroky z prodlení, úroky a nakonec jistina. Principem návrhu je, že nebude nutné, aby dlužník činil jakékoliv prohlášení, jakou část dluhu plní, a přednostně bude plnit na jistinu, bude se tedy splácet samotný dluh, čímž se mu bude snižovat tato úročená část dluhu, zatímco ve vztahu k příslušenství by se mu úročily pouze již určené náklady. Úroky, ani úroky z prodlení, by se neúčily. Nově by také nebyl vyžadován souhlas věřitele se změnou pořadí, v jakém by hradil dluh. Návrh posiluje postavení dlužníka v rámci závazkového vztahu tak, aby i bez projevu vůle a souhlasu věřitele mohl plnit přednostně základ dluhu – jistinu, čímž pádem když se splácí ta jistina, už mu nenaskakují další a další úroky a také úroky z úroků neboli úroky z prodlení.

Návrh akcentuje myšlenku posílení postavení dlužníka bez ohledu na to, zda se jedná o spotřebitele. Zvláštní úprava pro spotřebitele v samotném odstavci by pak nadále postrádala významu. Princip, že se nejdřív započítá dluh na jistinu, posílí postavení všech dlužníků v oblasti nestandardního dluhového financování, které je založeno na netrzním, někdy i lichvářském stanovení úroků. Opravdu v České republice bohužel, přestože se o to hnutí SPD několikrát pokoušelo, nemáme zastropované úroky a můžou tady být krátkodobě úroky i ve stech, možná i tisících procentech, protože se nám to nepodařilo zastropovat, protože koalice byla proti, a jsem přesvědčen, že byli proti i díky takové lichvářské lobby, která se tady Českou republikou potuluje od západu k východu a zpátky. Jako jedna z mála zemí Evropy nemáme zastropované úroky a nemáme definovanou lichvu. Nemáme definovanou lichvu, nevíme, kolik vlastně procent úroků už je lichva a kolik není. A myslím si, že je to velká škoda a že bychom to měli co nejdříve napravit.

Princip, že se nejdřív započítá dluh na jistinu, posílí postavení všech dlužníků v oblasti nestandardního dluhového financování, které je založeno na netrzním, někdy i lichvářském stanovení úroků. Dlužníci se tím dostávají do dluhové spirály, ze které je těžké se vymanit. V konečném důsledku doplácí na sanování dluhu stát, který nese náklady na upadnutí do

dluhové pasti a vymanění se z ní, náklady soudního a insolvenčního řízení systému státní podpory ve formě příspěvku, přídavku či získání nového zaměstnání osoby, která se dostane do finančních problémů.

Nová úprava by mohla zmírnit dopady nestandardního chování a smluvních podmínek jednostranně výhodných pouze pro věřitele. Je to tak. K čemu nám bude, když budeme mít stále větší počet dlužníků, kteří se nebudou schopni oddlužit, protože úroky jim budou pořád běžet, oni jistinu budou splácet až na konec, a samozřejmě tudíž nebudou platit, nebudou vydělávat, nebudou platit ani daně, nebudou přispívat do žádného systému, ani sociálního, ani zdravotního, a my jim budeme nakonec platit sociální dávky? Já jsem přesvědčen, že to pro český státní rozpočet ani pro nás všechny není dobré a že je potřeba to změnit.

Je nutné zdůraznit, že návrh nemůže způsobit problémy v běžném hospodářském životě a nebude mít negativní dopad na různé smluvní typy, například překlenovací úvěry ve stavebním spoření, reverzní hypotéky či jiné, většinou bankovní produkty. Důvodem je skutečnost, že předmětné ustanovení občanského zákoníku ponechává volnost stran, aby jeho aplikaci vyloučily. Navíc u citovaných smluv si pořadí započtení stanoví v naprosté většině případů, ne-li vždy, samy finanční instituce – banky a stavební spořitelny – a to v obchodních podmínkách, které často mohou jednostranně samy změnit. Riziko negativního dopadu do hospodářské či ekonomické oblasti je proto minimální a zanedbatelné, protože je stanovena dostatečně dlouhá lhůta pro nabytí účinnosti, kdy může dojít ke změně dokumentace.

Znemožnění dalšího úročení úroků, takzvaný úrok z úroků, to je neskutečná věc. V případě, že dlužník uhradil jistinu, je to institut, který účinně zabraňuje lichvářským praktikám. Ekonomickou podstatou úvěrování je poskytovat finanční prostředky osobám, které je potřebují, na stanovenou dobu tak, aby je po skončení jejich potřeby vrátily zpět věřiteli. Principem je, aby se věřiteli vrátila částka, kterou poskytl dlužníkovi, a byla mu kompenzována ztráta tím, že nemohl peněžními prostředky disponovat, k čemuž slouží úroky. Navyšování zadlužení formou úročení úroků je synonymem lichvářských praktik, kterým se má stát účinněji bránit.

Do návrhu se nevkládá přechodné ustanovení, odkdy se odlišné pořadí započtení aplikuje, protože v souladu s legislativními pravidly se nový postup bude vztahovat na veškeré způsoby plnění, na které vznikne dlužníkovi právo po dni nabytí účinnosti této novely. Lhůta šesti měsíců pro její účinnost je dostatečná, aby subjekty přizpůsobily své interní mechanismy či smluvní dokumentaci nové možnosti započtení. Bez ohledu na novou úpravu zůstává v platnosti princip, že smluvní strany, tedy věřitel a dlužník, mohou ve Sněmovně (ve smlouvě) dohodnout pořadí odlišně, než stanoví novela. Z uvedeného důvodu proto ani nemůže dojít k narušení smluvní volnosti stran a také ani legislativně technicky není rozpor mezi nově navrhovaným ustanovením § 1932 odst. 2 a stávajícím § 1806, které umožňuje si úroky z úroků sjednat, protože i nové ustanovení umožňuje, aby si ho strany sjednaly odlišně, to je, že se budou úročit úroky v případě splacení jistiny, nicméně se musí jednat o výslovnou dohodu obou smluvních stran, jinak se uplatní zákaz úroku z úroků.

Tato navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, stejně jako s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Z ústavního pořádku České republiky nevyplývají specifické právní normy, které by upravovaly pořadí umořování pohledávky. Ústavní soud se ve své rozhodovací praxi oblastí pořadí umořování dluhu dosud nezabýval. Návrh zákona se dotýká především ústavně zaručeného práva vlastnit majetek. Při zásazích do tohoto základního práva předkládaný návrh zákona plně respektuje zásadu, že při stanovení mezi základních práv musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Posílení postavení dlužníka v závazkovém vztahu nepovažujeme za zásah do takového práva, kdy nároky na pohledávku samotnou a její příslušenství nejsou dotčeny a dochází pouze k potenciálnímu omezení části příslušenství s příslušenstvím.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, například zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu. Navrhovaná právní úprava není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Navrhovaná úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů EU a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Podle stanoviska Parlamentního institutu se na předložený návrh mohou případně vztahovat pouze principy takzvané soft law, principy evropského soukromého práva, a návrh společného referenčního rámce, které jsou ale právně nezávazné, jak Parlamentní institut výslovně potvrzuje, a slouží pouze k inspiraci, jakým směrem se mohou ubírat kodexy soukromého práva v jednotlivých členských státech.

Žádné restrikce či rozpor předloženého návrhu s předpisy Evropské unie tedy neexistuje, jak potvrdil Parlamentní institut, a citované principy, takzvané soft law, navíc umožňují, protože to nevyklučují, aby pořadí započtení bylo odlišné. Není relevantní, že převažující evropská právní úprava stanoví pořadí započtení dle stávajícího znění občanského zákoníku, protože je připuštěno stanovit pořadí odlišně tak, jak předkládá tento návrh. Nové znění ani nemůže být v rozporu s obecnými zásadami evropského práva, protože i podle současného znění si už dlužník může zvolit, že provede úhradu nejdřív na jistinu. Z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, nevyplývají specifické právní normy dopadající na oblast pořadí umořování dluhu a eventuální úročení příslušenství.

Pokud jde o práva zaručená Evropskou úmluvou o lidských právech, dotýká se návrh zákona zejména ochrany vlastnictví. Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Předpokládá se spíše pozitivní dopad na státní rozpočet, protože by mělo ubýt lichvářských praktik, kdy věřitelé požadují enormní úroky z úroků, provádí zápočty netransparentně, takže se jejich dlužníci dostávají do dluhové spirály, na jejímž konci vznikají náklady pro stát, soudní a insolvenční řízení, systémy státních podpor pro osoby v bankrotu a další, které se přijetím úpravy eliminují. Na podnikatelské prostředí České republiky bude mít navrhovaná právní úprava vliv v tom směru, že posiluje postavení dlužníků v závazkovém vztahu. Navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní sociální dopady – očekává se méně osobních bankrotů – a nemá vliv na životní prostředí. Tak. Samozřejmě navrhovaná právní úprava nemá žádná korupční rizika, nemá vliv na obranu státu, na životní prostředí, na žádné další věci.

Tak, a to by k tomuto návrhu zákona bylo všechno, takže paní předsedající, můžete si tam napsat, že jde o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a říkáme tomu, že napřed dlužník uhradí jistinu a potom teprv úroky. Je to prostě opačně, než je tomu dnes.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Rozumím tomu, že navrhuje tedy zařazení bodu ve znění návrh zákona a tak dále, jak jste ho četl. Ano?

Poslanec Radim Fiala: Ano, č. 89/2012 Sb. Ano.

A druhým návrhem zákona je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Je to o tom, že bychom chtěli, aby stejně jako politici neziskové organizace s politickým programem měly transparentní účty. Jsem přesvědčen, že by lidé měli vědět, občané by měli vědět, odkud jsou neziskové organizace s politickým programem financovány a jaký vliv, či vliv tady vlastně v České republice představují

Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a vztahu k rovnosti mužů žen. Platná právní úprava nestanoví povinnost neziskových organizací, aby transparentním způsobem prokázaly, z jakých zahraničních zdrojů získávají finanční prostředky na svoji činnost. Současná právní úprava má stejné dopady na muže i ženy. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů

navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů žen a vysvětlení její nezbytnosti jako celku. Neziskové organizace jsou příjemcem finančních prostředků nejen od tuzemských subjektů, ale také ze zahraničních zdrojů, aniž je zřejmé, kdo je poskytl. Jejich činnost se přitom často dotýká společenských a občanských zájmů, které sleduje Česká republika, a proto je legitimní, aby veřejnost znala původ prostředků, které organizace získávají od zahraničních dárců. K veřejné kontrole nejlépe slouží transparentní účty, které už využívá řada subjektů za účelem kontroly vlastní činnosti, a zejména nakládání s finančními prostředky. Transparentní účty jsou důležité, protože tím hlavním kontrolorem by byla média a novináři, která by se určitě ráda, stejně jako politiků, neziskových organizací s politickým programem, zeptala, kdo je financuje, proč je financuje, v čím zájmu svou činnost v České republice provádí.

Obsahem návrhu je, že nezisková organizace může získat peněžní prostředky ze zahraničí pouze formou bezhotovostního převodu na svůj účet. Příjem peněžních prostředků ze zahraničí v hotovosti není povolen. Navíc, pokud organizace získá peněžní prostředky z účtu, který je v zahraničí, ať už od zahraničního subjektu, nebo tuzemského subjektu, který má účet v zahraničí, ve výši přesahující částku 5 000 eur, musí tyto prostředky zaevidovat na svém transparentním účtu, který si zřídí v tuzemské bance. Na účtu musí být uvedeny identifikační údaje subjektu, který poskytl peněžní prostředky. Je stanovena minimální hranice 5 000 eur, která je dostatečná, aby nedocházelo ke zbytečné administrativní zátěži povinných subjektů. Na přepočtené peněžní prostředky získaných v jiné měně, než je euro, se aplikuje kurz, jaký subjekt používá ve svém účetnictví. Jde o to, abychom odlišili opravdu malé organizace, které získávají nějaký dar nebo každoročně nějakou částku ze zahraničí menší než 5 000 eur, tak je zbytečné, abychom je zatěžovali nějakým účetnictvím, účtováním, vykazováním a podobně, protože by to musel někdo dělat a potřebovaly by na to další finanční prostředky. Nám jde spíš o neziskové organizace s politickým programem, které získávají finanční prostředky ve výši milionů eur v České republice.

Zákon nebrání právnickým osobám získávat prostředky na účel, pro který byly založeny, ale zavádí jejich veřejnou kontrolu. Nejedná se o kontrolu státních orgánů nad nakládáním s jejich prostředky, ale o kontrolu veřejnosti. Proto nová úprava neobsahuje žádné sankce. Nicméně pokud nebude nezisková organizace dodržovat povinnost prokazovat své zahraniční příjmy, bude podstatným způsobem narušena její důvěryhodnost. Je nutné rovněž konstatovat, že nová úprava posílí bezpečnostní situaci v České republice a eliminuje případná rizika, neboť dosud u některých subjektů, které působily ve veřejném sektoru, nemuselo být zřejmé, z jakých zdrojů jsou financovány. Představte si třeba, že by nějaká nezisková organizace s politickým programem získávala finanční prostředky z Ruska. Já si myslím, že v současné době by to byl problém a že bychom to měli vědět, že by to novináři měli vědět, že by jim Putin poslal miliony eur. A já si myslím, že by to byl problém, ale my to dneska vůbec nevíme. Nikdo to nekontroluje, tak je potřeba zařídit transparentní účty a nechat veřejnost, aby se podívala, odkud získávají jednotlivé neziskové organizace s politickým programem peníze.

Aniž je dotčena obecná úprava smluv o účtu mezi bankou a osobou, která účet otevírá, se pro nakládání s transparentními účty analogicky použije úprava zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, která zabezpečuje transparentní prokázání původu, které na svoji činnost politická strana získala.

Náležitosti platebního příkazu a povinnost banky uchovávat tříletou historii plateb. Povinné subjekty nebudou hlásit účty Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, ale pouze ho zveřejní na internetu, aniž je stanoveno, že to musí být internetové stránky povinné osoby – řeší případ, pokud by povinná osoba neměla internetové stránky, takže se může dohodnout s bankou, která jí vede účet. Publikování peněžních příjmů na internetu je dostačující pro účely veřejné kontroly a není nutné zavádět povinnost předávat informace orgánu státní správy. Povinnost se zavádí pro právní formy organizací, jimiž jsou obecně prospěšné společnosti a spolky. Některé obecně prospěšné společnosti a spolky mají

obraty opravdu v milionech, možná v desítkách milionů eur a je potřeba (vědět), odkud tyto peníze získávají, v čí prospěch tady pracují. Zákon 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech byl od 1. ledna 2014 zrušen a není možné zakládat nové společnosti. Nicméně obecně prospěšné společnosti stále existují a řídí se novým občanským zákoníkem, když mohou i nadále fungovat podle citovaného zrušeného zákona, a proto se navrhuje, aby se na ně povinnost transparentních účtů také vztahovala. Vzhledem ke skutečnosti, že obecně prospěšné společnosti nemají v novém občanském zákoníku zvláštní úpravu s výjimkou přechodných ustanovení, byla zvolena legislativní úprava, že nové znění se vkládá do obecných ustanovení upravujících spolky.

Zákon nestanoví povinnost zřídit si účet pro další typy neziskových organizací, například pro církevní a školské právnické osoby, nadace či nadační fondy, přičemž není vyloučeno, aby si daný účet dobrovolně otevřely.

Nová povinnost zveřejňovat přijaté platby se nevztahuje na členské příspěvky a obdobné pravidelné platby, které hradí zahraniční členové za účast ve spolku. Úprava primárně nesměruje na zájmové organizace, které jsou založeny výhradně na členském principu a které jsou v českém neziskovém sektoru nejpočetnější, například myslivecká jednota, Sokol, zájmoví sběratelé a další, z nichž některé mohou mít také zahraniční členy. Na tyto spolky neziskovky se samozřejmě tento návrh zákona nevztahuje.

Navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední ani následné dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem atd., nemá žádné dopady na osoby se zdravotním postižením, na národnostní menšiny, prostě na nikoho. Navrhovaná úprava nebude mít žádný dopad na státní či veřejné rozpočty, rovněž nebude mít dopad na podnikatelské prostředí. Transparentní účty jsou již v nabídce tuzemských bank. Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady stejně jako dopady na rodiny či specifické skupiny obyvatel – osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením, národnostní menšiny atp. – ani dopady na životní prostředí či obranu státu. Prostě nebude mít dopad vůbec na nikoho, kromě těch neziskových organizací, u kterých proběhne veřejná kontrola.

Právní úprava eliminuje dopad na ochranu osobních údajů, neboť na transparentním účtu nebudou evidovány příspěvky tuzemských členů spolku, aby nebyly identifikovány osoby, které jsou jeho členy, čímž by mohlo dojít k porušení zákona o ochraně osobních údajů stejně jako povinnosti spolku nezveřejňovat seznam svých členů. Při platbě na transparentní účet by měl být plátce vždy předem informován o tom, že platbu činí na transparentní účet a že jeho osobní údaje budou zveřejněny, přičemž s ohledem na obecnou znalost institutu transparentního účtu postačí, pokud k číslu účtu bude vždy doplněna informace o tom, že se jedná o transparentní účet.

Navrhovaná právní úprava posiluje boj státu s korupcí, když zavádí transparentní účty pro subjekty, u nichž tato povinnost dosud neexistovala. Jejich zavedením bude posílena kontrola zahraničního zdroje, odkud byly peněžní prostředky připsány na účet povinného subjektu.

Navrhuje se zavedení transparentních účtů pro neziskové organizace, které nejsou primárně založeny na zájmovém členském principu, aby veřejnost mohla kontrolovat původ peněžních prostředků, které jsou zasílány na jejich činnost ze zahraničí. Veškeré příjmy ze zahraničí mohou organizace přijímat pouze bezhotovostním převodem. Povinnost transparentních účtů se vztahuje na příjmy přesahující částku 5 000 eur nebo její ekvivalent v jiné měně. Pak je tady samozřejmě nějaká účinnost.

Tak to by, paní předsedající, byly dva zákony, které jsem navrhoval, a já doufám, že jste si je poznamenala.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, děkuji, poznamenala jsem si je, nicméně pro upřesnění bych potřebovala znát čísla sněmovních tisků. Navrhujete tedy, jestli jsem správně pochopila, projednávání dvou návrhů zákona. (Poslanec Fiala: Ano, je to tak.) A máte při ruce čísla sněmovních tisků, abychom to správně zaznamenali?

Poslanec Radim Fiala: To nemám, ale můžu vám je dodatečně doplnit.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji.

Poslanec Radim Fiala: A tím, že jsem skončil tyto dva zákony, blíží se půlnoc, tak já bych vás požádal o procedurální hlasování, že bychom odložili projednávání... Přerušení schůze, přerušení schůze do 1. září 2022. Prosím, abyste nechala hlasovat bezprostředně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji za návrh, pane předsedo. Hlásí se s protinávrem, předpokládám, pan předseda Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Krásný podvečer, milé kolegyně, milí kolegové. Já jsem zde zaregistroval návrh pana předsedy Fialy, Radima Fialy, předsedy poslaneckého klubu SPD. Přesto jsem přesvědčen, a hovořím zde za poslanecké kluby všech pěti stran vládní koalice, že ten jeden bod, který jsme navrhli na jednání této schůze, tedy novelu pandemického zákona, který byl schválen již předchozí vládou, když tady vidím paní předsedkyni Schillerovou, tak že si zaslouží naši pozornost. A pokud jsme mu dnes již věnovali... Třináct hodin času, děkuji panu vicepremiérovi, přece jen v tomto pozdním čase se dopočítat není úplně jednoduché, tak že si tento návrh zákona zaslouží doprojednání, a to jak dnes, tak i den následující. A já si dovoluji tedy dát tímto procedurální protinávrh a poprosím paní místopředsedkyni, aby o něm dala bezprostředně hlasovat, a to že v tuto chvíli v okamžiku, kdy jsme v rozpravě o návrhu programu, přerušíme do 23.59 hodin. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji za návrh a zagonguji. Máme zde dva návrhy na přerušení schůze. A v tomto okamžiku slyším, že je zde návrh na odhlášení. Všechny vás odhlásím, prosím, přihlaste se znovu svými identifikačními kartami. Až se ustálí počet přihlášených, tak budeme hlasovat.

Nicméně ještě předtím přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Jakub Janda od 19.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, dále paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová 2. 2. do konce jednacího dne a paní poslankyně Milada Voborská od 24 hodin do 12 hodin z pracovních důvodů. Dále zde máme ještě omluvu pana poslance Pavla Bělobrádka ve dnech 2. a 3. 2. z důvodu nemoci, dále paní poslankyně Věra Adámková 1. 2. mezi 23. hodinou a 24. hodinou z pracovních důvodů, dále paní poslankyně Adámková ještě jednou 2. 2. mezi 24. a 13. hodinou z pracovních důvodů. A potom zde máme omluvení pana předsedy vlády Petra Fialy z jednání Poslanecké sněmovny 1. a 2. února od 22.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přečetla jsem omluvy a nyní můžeme zahájit hlasování. Ještě se nám hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. února 2022
Přítomno: 163 poslanců

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se dívám, že je 23 hodin už dokonce nula nula nula nula. Takže předpokládám, že návrh pana předsedy Výborného je nehlasovatelný. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, momentíček prosím, vydržte chvíli. Ano, prosím pana předsedu Výborného, zda by mohl upřesnit. Nechce upřesnit, čili návrh je nehlasovatelný. Pan předseda Výborný nechce již upřesnit, návrh tedy nebudeme hlasovat.

A budeme hlasovat návrh pana předsedy Radima Fialy na přerušení schůze, a to do 1. září 2022.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Ptám se, kdo je proti, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Návrh byl zamítnut.

V hlasování číslo 5 přihlášeno 134 poslanců a poslankyň, pro 58, proti 74, 2 se zdrželi, návrh byl tímto zamítnut a my můžeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. (V sále je velký hluk.)

Já jenom poprosím ještě pana předsedu Fialu, aby mi dodal čísla sněmovních tisků, prosím, ať máme jasno. A budeme projednávat, pokračovat dále. K návrhu na změnu pořadu se přihlásil nyní řádně pan poslanec Jiří Kobza. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Prosím kolegy v sále, aby se trochu ztišili.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré ráno.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Promiňte, pane poslanče, já vás na chvíličku přeruším a prosím, vím, že máme pozdní hodinu, máme chvíli po půlnoci, což ovšem vám nebrání v tom, abyste se trochu ztišili a dali možnost panu poslanci, aby přednesl svůj návrh. Děkuji.

Tak opakuji prosbu. Žádám tímto poslankyně a poslance jak v pravé části, tak v levé části, aby se trochu ztišili a umožnili panu poslanci přednést jeho návrh programu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Já navrhuji zařadit do programu schůze bod s názvem Diskuse o zásobování České republiky zemním plynem v rezervách a o jeho ceně pro obyvatele České republiky. To je název toho bodu.

Maďarsko totiž nakupuje od Ruska až pětkrát levnější plyn než zbytek Evropy. V úterý to při jednání s maďarským premiérem Viktorem Orbánem prohlásil ruský prezident Putin. A Maďarsku zaručují levnější dodávky především dlouhodobé kontrakty, které Budapešť uzavřela s Moskvou v loňském roce. Informovala o tom ruská agentura TASS. Loni podepsalo Maďarsko s Ruskem kontrakty na dovoz plynu do roku 2036, to znamená na 15 let, což ho proti zbytku Evropy v současné energetické krizi silně zvýhodňuje. Premiér Orbán v Kremlu navíc prohlásil, že se chce s Moskvou dohodnout na zvětšení objemu dodávek. Vzhledem k tomu, že celá Evropa nyní prožívá energetickou, přesně řečeno plynovou krizi, bylo velice důležité, že jsme uzavřeli dlouhodobé kontrakty. Vážíme si toho, že jsme je podepsali. Při dnešním setkání bych chtěl dosáhnout zvýšení objemu dodávek, citovala Orbána opět agentura TASS.

Putin Orbána ujistil o stabilních dodávkách ruského plynu. V loňském roce Gazprom podepsal dva dlouhodobé kontrakty na dodávku plynu do Maďarska, takže stabilita dodávek je zajištěná. Ruský prezident ocenil přínos Orbánovy vlády pro rozvoj rusko-maďarských vztahů a uvedl, že Moskva doufá v pokračování této spolupráce. Orbána v dubnu čekají parlamentní volby, ve kterých se utká se sjednocenou opozicí, a dá se předpokládat, že to, jakým způsobem vyřeší pro Maďarsko ceny plynu, bude v těchto volbách hrát dost zásadní roli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás poprosím, kolegyně a kolegové, převzal jsem řízení schůze, přeju vám pěkný večer a poprosím vás o ztišení, a případně abyste diskuse přesunuli do předsálí. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Jiří Kobza: Takže z toho pohledu já si myslím, že je důležité, aby i naše vláda nám zdůvodnila, proč platíme vyšší ceny, jak jsme na tom z hlediska zásob plynu, v jakém stavu jsou naše zásobníky a jakým způsobem předpokládají vývoj cen pro konečné spotřebitele.

Jako druhý bod bych si dovolil navrhnout zařazení sněmovního tisku číslo 16, což je návrh skupiny poslanců hnutí SPD na změnu zákona o státních svátcích, o ostatních svátcích a významných dnech a dnech pracovního klidu. Tento návrh podáváme již po druhé, v minulém období se na program jednání Sněmovny nedostal. Návrh obsahuje dva body. Za prvé... Pane předsedající, to fakt nejde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, zjednám vám klid v sále. Já si píšu body, které navrhuje na program schůze, abych to řádně zaznamenal. Já tady udělám to, že poprosím jak kolegy v pravé části sálu, vy, kteří diskutujete, přesuňte se do předsálí. Stejně tak poprosím hlouček v levé části sálu, abyste případně diskuse o programu a hlasování přesunuli do předsálí, protože jinak bych musel začít jmenovat. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Návrh obsahuje dva body. Za prvé navrhujeme mezi významné dny České republiky zařadit 15. březen jakožto Den památky obětí německé okupace českých zemí. A za druhé navrhujeme změnit označení významného dne 18. června, a to ze stávajícího Den hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí. Důvody, které nás k tomu vedou, jsou následující.

15. březen 1939 je počátkem nejtragičtější etapy moderních českých dějin. Český stát toho dne přišel o poslední zbytky jakési státní suverenity. Poté následovala jeho přímá německá vojenská okupace a šestileté období plošného a cíleného teroru a vyvražďování občanů českých zemí, dnešní České republiky, které mělo jednoznačně genocidní rysy a genocidní charakter. Podle výsledku bádání historiků Vojenského ústředního archívu v Praze činí počet obětí německého nacistického režimu zhruba...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, kolegové v levé části sálu, poprosím kolegu Králíčka, paní Vildumetzovou, poslankyni, pana ministra dopravy o ztišení a případně jděte do předsálí diskutovat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Kobza: Podle výsledku bádání historiků Vojenského ústředního archívu v Praze činí počet obětí německého nacistického režimu zhruba 343 000 osob v rámci celého tehdejšího československého státu. Do toho počtu nejsou zahrnuti lidé, kteří zemřeli po druhé světové válce na následky týrání, perzekucí, na následky věznění v koncentračních táborech a ve věznicích, na následky takzvaného totálního nasazení a podobně. Takže skutečný počet faktických obětí je ještě vyšší a nebude určitě daleko od jednoho milionu osob. Počet přímých obětí německé perzekuce v českých zemích pak činil minimálně 122 000 osob. Za dobu

existence takzvaného německého protektorátu bylo v naší zemi popraveno minimálně více než 8 000 občanů, zhruba 70 000 českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech a dalších 3 500 osob zemřelo při nuceném nasazení na práce v tehdejší Německu. Oběťmi německého nacistického teroru se staly i celé vesnice, z těch nejznámějších pak samozřejmě Lidice a Ležáky. A nanejvýš je nutné zdůraznit, že jenom v domácím odboji zahynulo na 100 000 Čechů. Proto musí být 15. březen jednoznačně připomínán, a to nejen jako památka těchto obětí. Tím spíše, že zákon o státních svátcích již, a je to tak správné, zahrnuje mezi české významné dny 27. červen jako Den památky obětí komunistického režimu a rovněž 21. srpen coby Památný den obětí invaze a následující okupace vojsky Varšavské smlouvy, kde byl počet obětí řádově nižší než v případě německé okupace. V tomto kontextu by v tomto zákoně i vzhledem k úctě, historické pravdě a hlavně s ohledem na úctu k obětem německé okupace českých zemí a k pozůstalým po nich měl zcela jistě tento den 15. březen jakožto den památky obětí německé okupace českých zemí figurovat.

Dalším důvodem pro navrhovanou změnu je pak stále postupující a nepřipustná snaha o přepisování dějin, zejména pak snaha o relativizaci viny za druhou světovou válku, snaha o relativizaci škod napáchaných německým režimem během této války i před ní od roku 1938 na české zemi a českých lidech. Ve veřejném prostoru rovněž probíhá jakási podivná kampaň, snažící se nás a zejména naši mladou generaci přesvědčit o tom, že německá okupace českých zemí byla jen jednou z dějinných epizod, které náš stát postihly, a v podstatě nebyla ničím výjimečná. Čeští občané, vojáci i civilisté, prokázali tvář v tvář německé okupaci a německé moci mimořádné hrdinství a odvalu v zahraničí na válečných frontách, v různých protinacistických armádách, ale hlavně v domácím odboji, kde byla situace zdaleka nejtěžší. Toto je důvodem pro druhou námi navrhovanou změnu, kterou je přejmenování významného dne 18. června ze současného Dne hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí. Pojem druhý odboj je v současné době již dost neurčitý, neadresný, neutrální a také ve všeobecném povědomí stále méně známý, zejména co se týče mladších generací. A i zde v tomto případě platí argument o bezprecedentním nepoměru tohoto protiněmeckého, protinacistického odboje ve vztahu k jiným historickým typům našich českých a československých odbojů. Tento odboj byl zásadně nejrozsáhlejší, silnější i početnější jak z hlediska jeho intenzity či počtu jeho aktérů a jeho obětí, ale také vzhledem k charakteru nepřítele, kterému čelil.

Vážení kolegové, vážení kolegyně, prosím vás o hlas pro zařazení tohoto bodu na program této schůze ve jménu historické pravdy, ve jménu obětí německé okupace a ve jménu hrdinů odboje. To byl druhý bod.

A třetí bod, který navrhuji na dnešní schůzi, je sněmovní tisk číslo 13, což je návrh skupiny poslanců hnutí SPD na úpravu zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Konkrétně se jedná o zákaz propagace a šíření nenávistných ideologií, nejenom hnutí, jak je tomu nyní, což je náš dluh směrem k odstranění nedostatků platné podoby a úpravy zákona, která neřeší otázku veřejného šíření ideologií propagujících nenávist ke skupinám osob na základě jejich rasy, pohlaví, víry, národnosti či jiných společných charakteristik. Je proto načase napravit tento nedostatek a do znění zákona doplnit za termín hnutí dvě slova: anebo ideologií. Nejde totiž ani zdaleka pouze o nyní známé existující nenávistné a nepřátelské ideologie, které již reálně existují, ale jde i o takové ideologie, které jsou méně známé, o kterých možná ještě prakticky nevíme. Jde o ideologie, které k nám mohou být importovány v budoucnosti zvenčí, anebo takové ideologie, které mohou teprve vzniknout, ať již se budou ukrývat pod nejrůznějšími sofistickovanými "ismy".

Dejme proto naší policii, státnímu zastupitelství i soudům účinný nástroj k tomu, aby se mohly s šířiteli nenávistných ideologií vypořádat podle práva, nyní i v budoucnosti. Dejme takovým šířitelům jasný signál, že zde narazí na zákon a s jako takovými s nimi bude i jednáno. Je to náš závazek vůči občanům, a to v ohledu, že budeme dbát na bezpečnost této země a jejich

občanů, protože pokud nějaká ideologie vyzývá k nenávisti, musíme se mít před ní na pozoru a musíme mít účinný zákon, který nám umožní včas se jí postavit.

Zdaleka tedy nejde jen o selektivní postihování islámu, jak je nám občas podsouváno, jakkoli islám mezi tyto nenávistné a nebezpečné ideologie nepochybně patří. Patří mezi ně stejně jako třeba nacismus nebo nějaké další ideologie vyzývající k násilí, nenávisti vůči určitým skupinám osob. Islám totiž není pouze náboženství, ale velmi komplexní ideologií, která řeší do nejmenšího detailu i osobní život muslimů, jejich vztah k nevěřícím, ženám a podobně a která obsahuje i metodiku expanze do nemuslimských zemí formou jejich islamizace. Tato doktrína dobývání Západu se v poslední době označuje jako politický islám podle konceptu imáma Chameneího. Připomeňme zde jedno nařízení, které se táhne celým islámským učením. Nepřízpůsobení se prostředí ani hostitelské zemi, neintegrování, přesvědčení o nadřazenosti muslimů nad jinověrci, takzvanými kafíry. Dále je zde i povinnost islamizace neislámských zemí a jejich ovládnutí s využitím všech nástrojů a prostředků a v jejich očích slabosti – demokracie.

Je rozdíl mezi vzletnými a krásnými slovy některých takzvaných islamologů o přínosu islámu pro kulturu a Evropu a krutou realitou, kterou vidíme nejenom na Středním východě a v severní Africe, v islámských zemích rozervaných občanskými válkami, ale také v západní Evropě. Ta se nyní nachází v sevření bezvýchodné situace mezi brutálním násilím a terorem, vyvolaným hromadnou ilegální islámskou migrací, a politickou korektností. Poučme se proto z chyb našich sousedů a neochraňujme ty, kdo nás chtějí zničit. Nestojí přece tolik námahy podívat se, jak vypadá situace v zemích na západ od nás, kde islamisté poznenáhlu v určitých oblastech přebírají moc, kde vznikají muslimské enklávy pod nadvládou práva šaría a jeho vymahačů a vykonavatelů a kam se místní obyvatelé obávají chodit. Vidíme zde toleranci mladistvých manželek, otevřenou pedofilii, dokonce i mnohoženství. Nemluvě o toleranci masového násilí na ženách, například v podobě manželského znásilňování nezletilých manželek.

Na jak dlouho a jak dalece chce ještě západní Evropa ustupovat a jestli má vůbec kam couvat? A má k tomu právo a souhlas svých občanů? To je otázka, na kterou my tady u nás asi neumíme odpovědět, ale určitě se z ní máme poučit. A myslíte si, že zde v české kotlině jsme opravdu v bezpečí? I my Češi máme již své oběti islámských teroristů. Byli to skuteční lidé, naši spoluobčané. Měli své rodiny, životy, sny. Zemřeli kvůli nenávistné ideologii islámu. Zaslouží si proto, abych vám připomněl jejich jména. Aby věděli, že na ně nezapomínáme. Byl to Petr Kořán, zavražděn muslimským útočníkem 24. července 2005 v Šarm aš-Šajchu v Egyptě. Byl to Ivo Žďárek, diplomat a velvyslanec, zavražděn při teroristickém útoku islamistů v Islámabádu 20. září 2008. Byl to Pavel Hruza, který byl zavražděn Islámským státem v Libyi, přesné datum není známo. Stalo se tak někdy v roce 2016. Naďa Čižmarová, zavražděna islámským teroristou při útoku v Berlíně 19. prosince 2016. Lenka Cívínová, ubodána islámským teroristou 14. července 2017 v egyptské Hurgadě. Tito Češi byli zavražděni islámskými fanatiky, kteří chtěli ve jménu islámské ideologie zabít náhodné nevěřící jenom proto, že byli na dovolené nebo někde po ruce.

Od 11. září roku 2001 bylo islámskými teroristy zabito víc než 5 000 Američanů a Evropanů. Takže se ptám: Kolik dalších obětí islámských útočníků to ještě bude muset být, aby se omlouvači a propagátoři islámu probudili a začali konečně chápat, o co jde, a konat? Cožpak jim ani smutný a krvavý příběh přeměny Libanonu z demokratické, otevřené a multikulturní krásné země v krvavou lázeň občanské války nestačí? Kolik krve ještě bude muset protéct, aby čeští zákonodárci se probudili z noční můry politické korektnosti a začali konečně chránit své občany? Hořké plody islámské ideologie ve formě jejich násilných projevů vůči bezvěrcům a jinověrcům a zejména vůči ženám totiž můžeme v poslední době spatřovat i na vlastní oči v naší vlasti. Bylo to znásilnění nezletilé Češky u Terezína muslimským zločincem, který se k nám přemístil z Německa v rámci takzvaného institutu strpění, anebo nedávná vražda jedné a znásilnění druhé dívky v Karlových Varech.

Takže z toho důvodu považujeme za nezbytné, aby tento bod byl zařazen na pořad schůze, aby se konečně začala otázka nenávistných ideologií řešit, protože se to dotýká naší společnosti, dotýká se to především žen. A když to řešit nebudeme, může se stát, že se dostaneme do situace, kdy už tato situace žádné řešení mít nebude, protože už bude pozdě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji od vás, pane poslanče, tři návrhy, sněmovní tisk 13, 16 a nový bod Diskuse o zásobování České republiky zemním plynem. Tyto tři body.

Poslanec Jiří Kobza: Přesně tak, pane předsedající. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní vystoupí k pořadu schůze pan poslanec Radek Koten, má k pořadu schůze dvě přihlášky. Připraví se potom pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, krásný velmi pozdní večer. Já bych tady měl tedy dvě přihlášky s tím, že bych uvedl z té jedné přihlášky první bod, který by se měl jmenovat Zelený úděl a vysvětlení vlády k dovozu energií loděmi z druhého konce světa. (Hluk v sále.)

V důsledku nerentabilní těžby černého uhlí a postupného útlumu hornické činnosti na Ostravsku, je to tedy Důl ČSM a OKD, jsou místní železárny, které jsou na kvalitním koksovatelném uhlí při výrobě oceli bytostně závislé, a jsou tedy nuceny dovážet černé koksovatelné uhlí z dalekých koutů světa. Evropský kontinent je černým uhlím zásoben mimo jiné až z Austrálie, a to za pomoci těžké lodní dopravy, která často končí v nizozemském přístavu Rotterdam.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale poprosím hloučky jak v levé, tak v pravé části sálu, aby šly diskutovat do předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Odtud je černé uhlí dále nakládáno a převáženo vesměs železniční dopravou, ovšem bohužel v Evropě ty železniční tratě nejsou nic moc a jsou tedy z těch důvodů přetížení železnic a eventuálně hrozících dopravních výluk, protože sem tam nějaký vlak nám tady vykolejí, tak minulý týden byla dokonce s úspěchem k nám testována lodní doprava, když bylo z Rotterdamu do Děčína po Labi přepraveno zhruba 1 100 tun černého uhlí. Otázkou tedy zůstává, jak uvedená doprava a dlouhá přepravní cesta je zcela v souladu se zeleným údělem, který tedy vláda pětikoalice a Evropská unie tak, bych řekl, odhodlaně prosazuje. Zda tedy nevadí emise těch těžkých nákladních lodí.

V podstatě my tady máme v Evropě takový zvláštní přístup k tomu dovozu energií, protože vzhledem k tomu, že byl dobudován plynovod Nord Stream 2 směrem do Německa, měli jsme tady vytvořenu nějakou umělou energetickou krizi tím, že nám tady bylo celou dobu podsouváno, že snad Ruská federace neplní dodávky, v Evropě máme prázdné zásobníky plynu, nebo možná plné z 20, z 30 %, a všichni se tedy divili, jak je to možné před zimou. Naštěstí tedy není nějaká extra studená zima, takže ještě naši občané se tady možná i ohřejí. Ale já se ptám, proč tedy tak dlouho trvá zprovoznění toho plynovodu, když už je tedy z ruské strany natlakován na provozní tlak, a z jakého důvodu tedy Evropská unie blokuje certifikaci tohoto plynovodu. Protože mezitím, aby se vyřešila ta situace s nedostatkem plynu, tak přijela internacionální pomoc z druhé strany světa a přijelo několik lodí se zkapalněným plynem. Zase tedy jsou to velké zaoceánské lodě, které obvykle za tu cenu z jednoho konce světa na druhý

spotřebují to nejméně kvalitní palivo a vyemitují tolik CO₂, že celá Evropská unie by na to jezdila několik let. Takže já se tedy ptám, jakým způsobem tato vláda bude řešit tyto problémy?

Ještě bych se rád pozastavil u dalších produktovodů, které k nám vedou, byly vybudovány, myslím, jednak po roce 1989 a jednak před rokem 1989. A celkem mi nedává smysl dovážet ropu loděmi ze Saúdské Arábie, kdy nám bylo přislíbeno, že nám to jeden ze států za velkou louží domluví, nevím tedy, jestli tam bude nějaká provize nebo něco. Na druhou stranu my tady máme produktovody, které vedou i tu ropu přímo, dokonce z Kazachstánu se k nám přepravuje až 35 % celkové spotřeby ropy České republiky. Ale my si řekneme, že to vlastně ani nechceme a vůbec jako už nějakou ropu tady, která by mohla téct trubkami, v podstatě bez uhlíkové stopy, tak my si tady budeme prostě dovážet ten plyn a ropu z druhé strany světa, uhlí také. Přitom si tedy myslím, že na Ostravsku ještě nějaké uhlí je, dokonce tam byly postaveny Vítkovice, z kterých je nyní celkem pohledný skanzen, protože to bylo energeticky náročné a bylo potřeba ten podnik nějakým způsobem zlikvidovat, tak tam vzniklo několik menších firem. Ale já si nejsem zcela jist, jestli jaksi elektrické tavicí pece indukční, které tam jsou nyní, nahradily ekologicky ty pece, které používaly koksovateľné uhlí, tak jestli budeme schopni vyrábět takové velké technologické celky, které jsme tady vyráběli kdysi, že jsme sice tady v očích Západu byli poměrně zaostalou zemí, což v některých oblastech možná bylo, protože spotřební elektronika, ta nám až tak úplně nešla, že tam nebylo takové to pozlátko a ta obalová technika u potravin a u dalších komodit nebyla úplně dobrá.

Na druhou stranu si myslím, že jsme tady byli schopni vybudovat poměrně dost vodních elektráren, přečerpávacích elektráren, jaderných elektráren a byli jsme víc než soběstační ve výrobě energií. To si myslím, že dokládá i současná situace, kdy tedy Česká republika vyváží do zahraničí 53 % produkce našich elektráren a z toho 47 % tedy spotřebují čeští spotřebitelé.

Z tohoto důvodu nechápu, proč spotřebitelé v České republice mají takové ceny energií, které mají. A já vám to můžu vysvětlit, protože na jedné straně tady vláda má skutečně jaksi velký závazek k Evropské unii a k tomu zelenému údělu, já tomu říkám spíš zelený terorismus, protože terorizovat občany střední Evropy nebo občany České republiky, aby si tady kupovali za milion a půl až za 2 miliony elektroauta a pak je ve finále neměli čím nabíjet, protože tu energii, kterou tady vyrobíme, tak budeme prodávat přes burzu, což děláme, do Německa, protože v Německu si zavřou svoje jaderné elektrárny, tak to si myslím, že není dobrá energetická politika vlády.

Myslím si, že vláda by to měla přehodnotit. Dříve to fungovalo tak, že energie vyrobená v České republice, vyrobila to jedna jediná firma, a ta ji potom distribuovala koncovým spotřebitelům. Po vstupu České republiky do Evropské unie se bohužel stala jedna věc a ta se jmenuje liberalizace trhu. Tento vztah výrobce versus koncový odběratel, ať se jednalo o poslední domácí uživatele doma, nebo o velké firmy, tak se to muselo udělat tak, že vznikly, dejme tomu, když to vezmu na ČEZ, tak ČEZ Výroba, ČEZ Distribuce a ČEZ Prodej. A ještě tam přibyla čtvrtá položka na fakturu s energií, kde byla vyúčtována platba za jistič. Já bych to přeložil, je to v podstatě platba za rezervovaný výkon, protože vy si tu energii, nebo ten jaksi koncový dodavatel si musí na burze koupit energii dopředu. A to právě odhadne podle toho, jaký vy doma máte jistič instalován, ať už je to velká firma, tam se platí obrovské poplatky za rezervovaný výkon, a u domácích uživatelů, pokud máte třeba pětadvacítka jistič a nastavenou nějakou sazbu, tak můžete platit v rozmezí od 150 do 500 korun podle toho, kolik tedy odebíráte v jeden čas energie. Tímto se vlastně elektrika prodražuje, protože na burze se samozřejmě díky nedostatku a zavírání německých elektráren dostáváme do situace, že cena energií letí nahoru. Samozřejmě cena energie jak elektrické, tak z plynu získané je na sebe velice úzce navázána. Samozřejmě jsou na to navázány i další ropné produkty, které se používají pro výrobu jak automobilových benzínů, umělých hmot a také nafty. Všechny tyto věci samozřejmě jdou nahoru ruku v ruce.

A navíc ještě ten systém obchodování s emisními povolenkami, který nám také přidává nějakou tu korunu na kilowatthodinu pro českého spotřebitele, ten je taky úplně scestný, protože

dá se říct, že když Evropská unie, která chce získat prostředky na svoji chiméru, na ten zelený úděl, tak prodá emisní povolenky. A emisní povolenky se holt zobchodují na burze, protože chytré hlavy v Evropské komisi vymyslely, že by se na tom mohlo nechat nějakým způsobem vydělat. A představte si to, vydělávají na tom. Vydělávají na tom důchodové fondy v Americe a vydělávají na tom důchodové fondy v Německu. Takže když si to řekneme otevřeně, tak naše energetické společnosti musejí nakoupit tyto emisní povolenky, kterých je nedostatek, protože ty firmy, které to skoupí, tak si to nějakou dobu ponechají. A pokud my chceme prodávat a vyrábět elektriku, no tak holt to musíme zaplatit. A je to dobře, protože naši důchodci zaplatí americkým a německým jejich lepší důchody. To je tak trochu fér. Ale spíš k těm zahraničním důchodcům a ne tedy úplně k našim českým občanům.

Já tedy doufám, že se podaří této vládě vyřešit zelený úděl a že nám tady budou v tomto bodu moci vysvětlit, jak to tedy mají se zdražováním energií v České republice a hlavně jak to tedy skutečně myslí s tím zeleným údělem. Protože pokud zde budeme vozit stále řekl bych konvoje nákladních zaoceánských lodí, které nám sem budou vozit energie tu z jedné, tu z druhé strany, a u nás se tedy nebude těžit ani uhlí, v podstatě ho utlumíme, pro horníky na Ostravsku zařídíme rekvalifikace, mohou jít dělat do nějaké neziskovky, tam si asi vydělají víc, tak já bych řekl, že by se k tomu měli skutečně ti odpovědní lidé nějakým způsobem vyjádřit. Protože skutečně zatěžování dopravních uzlů v České republice, ať už se jedná o dopravu z důvodů nějakých výluk a tak dále, méně spolehlivých železnic, i když já bych to až takhle neviděl, ale bohužel lidský faktor nám tady způsobuje sem tam nějaké to vykojení, nějakou tu srážku, tak chápu podniky, které jsou závislé na koksovatelem uhlí, že tedy vzhledem k tomu, že se na Ostravsku utlumují hornické činnosti a není dostatek uhlí... Já to úplně nechápu, protože pokud máme na Ostravsku uhlí a je potřebné pro chod našeho průmyslu, tak proč utlumujeme tu těžbu? Kdo nám to řekl? Nezavázali jsme se náhodou k tomu útlumu zase nějakým příkazem nebo direktivou z Evropské unie? Já se jenom ptám. A jsem zvědav, co mi k tomu třeba pan premiér nebo někdo odpovědný, ministr průmyslu, až budeme projednávat ten bod, tak co mi k tomu řekne. Protože mě by to samotného zajímalo a rád bych se to skutečně dozvěděl.

Tímto bych tedy tento bod ukončil a pokračoval bych plynule k dalšímu bodu. Ten jsem tedy nazval pracovně, je to změna zákona o právu autorském. A já bych vám tady přibližně řekl, o co se v tomto zákonu jedná.

Jedná se tedy o zákon č. 121/2000 Sb., o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. My jsme si tady tedy dali nějaké datum platnosti, odkdy by to mělo platit, ale zatím to není zařazeno, tak doufejme, že nyní v tomto opozičním okénku se nám to podaří nějakým způsobem protlačit na program schůze a budeme schopni to třeba i projednat nějak uspokojivě. Já bych byl rád, protože by to mohlo mnoha lidem snížit výdaje, které mají. A hned vám vysvětlím proč.

Za prvé zhodnocení platného právního stavu, hlavní principy navrhované právní úpravy a nezbytnost navrhované úpravy. Návrh zákona ukládá, aby šíření rozhlasového a televizního vysílání bylo umožněno nejen ve zdravotnických zařízeních, ale také v prostorách, jež jsou v živnostenském zákoně definovány jako provozovny, ale nejsou určeny pro poskytování hudební a televizní produkce. Účelem novely zákona je zpřístupnit hudební produkci v prostorách, které primárně slouží pro jiné účely, než je provozovatel hudební produkce, jako jsou například kadeřnictví nebo restaurační provozovny, a jsou navštěvovány za účelem poskytnutí dané služby, nikoli zpřístupnění hudební produkce.

Já to tady uvedu, aby to pochopili úplně všichni, tak to tady uvedu do nějakých souvislostí. Všichni víme, jaký byl rok 2020 a 2021, co se týče uzavření těchto provozoven, nuceného uzavření těchto provozoven. A všichni víme tedy, jaké tyto firmy měly poměrně velké existenční problémy, protože nemohly pracovat. Bylo jim to zakázáno. A představte si to, všichni tito živnostníci, jim přišla faktura od autorských svazů za to, že mají rádio. Nikdo ho tam neposlouchal, protože do těch zařízení nikdo nechodil, a přesto byli nuceni k zaplacení nesmyslných částek.

Na konkrétním případě holiče, ke kterému velmi rád chodím, tak v jeho případě on měl tři provozovny, mezi kterými pendloval, protože je to logické, pokud je to menší městečko, tak samozřejmě ti lidé tam nemohou chodit se stříhat od rána do večera, protože ti lidé, kteří nejsou ostříhaní, za chvíli dojdou. Proto má tři provozovny. Takže se přesouvá z jedné provozovny do druhé a ti lidé tam chodí jenom v ty stanovené dny, kdy tam je. Nicméně tím, že má tři provozovny, ale ostříhá stejný počet lidí, tak má platit na třech provozovnách za jedno a to samé rádio, které si převáží s sebou. Vzhledem k tomu, že neposkytuje žádnou produkci, protože to by tam ti lidé chodili na diskotéku nebo na něco, ale opravdu ti lidé tam chodí za tou službou, tak si myslím, že je velmi nemravné, aby autorské svazy vybíraly poplatky od lidí, kteří se živí něčím úplně jiným než pořádáním diskoték nebo hudebních produkcí.

Za druhé. Je velmi důležité si uvědomit, že jakákoliv hudební produkce, která běží z rádia, tak autorská práva odvedla ta radiostanice, která tu hudbu odvysílala. Z mého pohledu je to tedy jakési výpalné, které musí platit živnostníci, provozovatelé těchto malých provozoven, a tím pádem si myslím, že se jedná o další daň, která je zákonem určena a kterou si zde prolobbovaly v některém z minulých období autorské svazy.

Já bych jen poukázal na to, že tady ve Sněmovně je jaksi zaparkována zatím, než půjde na plénum k projednání, novela autorského zákona, která tedy reflektuje nějaké změny z Evropské unie a nějaká nařízení a zase direktivy. K tomu bych se jenom krátce zmínil, protože se jedná právě také o novelu autorského zákona, že v podstatě zavádí další povinnost provozovatelů portálů a různých služeb, které poskytují prostor, datový prostor, aby z toho platili také autorské poplatky, ale nevím tedy, jakým způsobem by to mělo vypadat, protože tady v České republice se odsouhlasila tehdy takzvaná daň z prostoru nebo daň z cédéček, v podstatě ze všech paměťových médií, kam můžete uložit v podstatě cokoli od vlastních fotek až tedy po nějaký film, který si uživatelé stahují na internetu. A tím, že se tato daň, takzvaný autorský poplatek, platí autorským svazům, tak v podstatě ta daň je zaplácena už tím, že si koupíte to cédéčko nebo DVD nebo paměťovou flešku, my si tady na ni třeba dáváme nějaké zákony, no, tak už z toho musíte, i když si tam nedáváte žádný závadový obsah, tak už vlastně na tom začátku za to odvedete tu daň těm autorským svazům. Takže z mého pohledu je to jenom další výběr téhož.

Já bych tady ještě zhodnotil soulad navrhované úpravy s ústavním pořádkem v České republice a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy České republiky. Návrh zákona je tedy v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je v souladu s právem Evropské unie dokonce, představte si to, že Evropská unie by proti tomu, tady proti té verzi, nic neměla. Návrh zákona je v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl, kterou je Česká republika vázána, ve svém článku 11 dokonce definuje, že autoři dramatických, hudebně dramatických a hudebních děl mají výlučné právo udílet své povolení k veřejnému provozování a provedení svých děl. Tedy pojem veřejné provozování a veřejné šíření byl z citované úmluvy převzat do právních předpisů Evropské unie, takže ani tam snad by nám to nemuseli blokovat. Předložený návrh proto citovaný přístup zohledňuje, kdy stanoví, že zpřístupnění autorských děl nebude realizováno na veřejných prostranstvích, ale pouze v uzavřených provozovnách, které nejsou určeny pro šíření hudební a televizní produkce.

Já bych to ještě doplnil o to, že vlastně se jednalo i o restaurace, kam se tedy lidé primárně nešli dívat na televizi, ale primárně do restaurace chodíte na oběd, chodíte si tam posedět s přáteli, dát si tam něco dobrého k jídlu, popřípadě kdo má rád točené pivo, tak si tam dá to točené pivo. Já v tom nevidím nic špatného a myslím si, že když tam běží jako kulisa televize, běží tam ČT 24 ze zasedání Parlamentu, Poslanecké sněmovny České republiky, takže možná někomu tam dokonce vstávají hrůzou vlasy na hlavě.

Já bych se tady vrátil ještě k předpokládanému hospodářskému a finančnímu rozsahu navrhované právní úpravy, a to na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí. Tento návrh zákona nemá vliv na státní rozpočet, a dokonce nemá ani vliv na rozpočty krajů a obcí. Zákon tedy

stanoví, že autorské poplatky se neplatí v provozovnách, které nejsou určeny pro poskytování hudební a televizní produkce. Tak, to bychom měli tento návrh bodu.

A mám tady tedy poslední a ten bych nazval Můj dům, můj hrad. Je to tedy projednání návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a to ve znění pozdějších předpisů. Je tady celkem jednoduchý paragraf, který pak vysvětlím, nebo já ho můžu vysvětlit hned a doplním to nějakými dalšími příběhy z dennodenního života. Tedy v té důvodové zprávě v obecné části je zhodnocení platného právního stavu, a to včetně zhodnocení současného vztahu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

Platná právní úprava příliš limituje případy nutné obrany, kterou je naopak nutné posílit s ohledem na stále rostoucí agresivitu pachatelů zločinů, která se týká zejména porušování domovní svobody. To bych tady tedy vypíchl, protože pokud je někdo ve svém prostoru, ve svém domě, myslím si, že tam by se měl cítit v bezpečí. No a ti pachatelé se snaží násilně vniknout do obydlí či obdobných soukromých prostor, a to bez ohledu na skutečnost, je-li v nich někdo přítomen. Současná právní úprava má stejné dopady na muže i ženy. No a nyní bych tedy odůvodnil hlavní principy navrhované právní úpravy, a to včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen a vysvětlení její nezbytnosti jako celku. Všimněte si, že tam je tedy ta diskriminace ve vztahu k rovnosti mužů a žen, takže nyní podle Evropské unie ve všech zákonech to musí být genderově vyváжено.

Hlavním principem je tedy posílení nutné obrany a je nutné poskytnout občanům vyšší míru jistoty a bezpečnosti, aby se nemuseli obávat použít adekvátní nástroj a prostředky, když je někdo poruší a poruší jejich domovní svobodu a bude snažit vniknout do jejich obydlí za překonání překážky a vyvolá v nich pocit, že pachatel může ohrozit jejich zdraví, anebo dokonce život, anebo jejich blízkých. Nová úprava tedy zakotvuje zásadu můj dům, můj hrad, která je součástí některých zahraničních úprav. Já si myslím, že my nemusíme chodit nijak daleko, protože například na Slovensku taková právní úprava platí, dokonce už tam byla využita, a myslím si, že to má poměrně pozitivní odrazující charakter. Posiluje tedy postavení a sebevědomí občana, který je napaden ve svém domě a hodlá se aktivně obránit, aby se nemusel obávat následného stíhání ze strany státních orgánů, když použil přiměřené nástroje proti pachateli, který bývá často ozbrojen. V takovém případě útočník na sebe bere to riziko, že vyvolá-li odůvodněnou obavu z ohrožení majetku, zdraví či života oprávněné osoby nebo osob, které jsou s oprávněnou osobou v tom domě, bude se napadený bránit, a to účinně, avšak bez případné sankce ze strany státu.

Všimněte si, toho pachatele tady přece nikdo nenutí, aby někomu lezl v noci do baráku, vylomil mu okno, rozbil dveře a šel ho tam přepadnout nebo mu něco ukrást, nebo ho dokonce zabít. Tím pádem ta odpovědnost za to přepadení a za to, co se tomu pachateli potom může stát, tak na sebe bere zcela ten útočník, zloděj, recidivista. Tato změna zákona má sloužit k uznání takové obrany jako obrany nutné za situace, kdy v nechráněném prostoru by se o nutnou obranu jednat nemuselo, a současně zpřesňuje požadavek zákona, že se musí jednat o přímo hrozící nebo trávající útok, neboť podle stávající úpravy musí obránce, například ve svém domě, nejdříve čekat, až bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání.

To si myslím, že je zrovna přesně ten případ, že policisté přijedou na místo, kde tedy byl člověk, který byl ve svém životním prostoru, ale měl strach ze stíhání, a pak už ho přišli jenom obkreslit policisté křídou. Takže to je přesně ta modelová situace, které tato právní úprava má předejít, a má skutečně posílit práva slušných lidí, kteří jsou ve svém domě, zamčeni, pachatel musí překonat několik překážek, než se k nim dostane. Takže já bych tady uvedl vhodný příklad. Lze použít například i střelbu skrze vnitřní dveře na útočníka, který již do chráněného prostoru pronikl, to znamená, vykopl dveře, vypáčil dveře a podobně. Nová úprava současně pokrývá situaci, kdy je útok veden proti jiné přítomné osobě a obránce zasahuje v její prospěch. To znamená, přijde vám tam nějaký človíček, který neví, jak se má chovat k ženám, a měl by momentálně zájem napadnout vaši manželku. Tak samozřejmě to asi nenecháte úplně dojít do nějakého stadia a okamžitě se s ním vypořádáte.

Meze použití nutné obrany jsou nastaveny takzvanou oprávněnou obavou, která potlačuje možnost případného zneužití. Oprávněnou obavou ochránce může být například vedení obrany na velmi vysokou vzdálenost nebo proti prchajícímu útočníkovi. Tedy závěr o naplnění či nenaplnění podmínek nutné obrany při ochraně obydlí bude mít soud. Nicméně podstatné je, že při vyhodnocení adekvátnosti nutné obrany se bude vycházet z toho, jak se okolnosti napadení jevíly obránci, nikoliv útočníkovi, protože většinou když ještě před touto úpravou by se vám něco takového stalo, tak bohužel budete půl roku, tři čtvrtě roku, rok popotahováni s tím, že výsledek bude nejistý, protože útočník může mít ještě lepší právníky, a nakonec mu budete platit ještě ublížení na zdraví, protože ho prostě píchá v koleně anebo nebo večer bolí hlava, která by ho tedy samozřejmě mohla bolet klidně ve vězení, ale to by mu na to dali asi nějaký prášek.

Předložená úprava, která následuje současný vývoj judikatury, který směřuje ke stále vyššímu respektování a posílení chování a oprávnění poškozeného v neočekávané životní situaci, na kterou je nutné okamžitě reagovat. Navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední ani následné dopady na rovnost mužů a žen. Ono to je jedno, jestli vám tam přijde recidivista nebo recidivistka. Nevede k diskriminaci jednoho pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví, a nestanoví tedy pro něj odlišné podmínky.

Modelový případ. Do domu se vám vloupá... Já to radši ani nebudu říkat, to bych byl ještě tady popotahovaný, ale my jsme tady měli v Plzni v drážním domku bohužel případ přepadení, kdy tedy pachatel byl zastřelen legálním držitelem zbraně, který tedy svůj domek měl označen, že kdo se k němu chce vloupat, tak musí počítat tedy nutnou obranou. A ten, kdo se k němu vloupal, tak si představte, že byl odsouzený vrah, kterého právě nedávno předtím pustili z vězení. Musím říct, že to byl velmi brutální vrah, protože mnoha bodnými ranami zabil člověka, který se mu snažil pomoci, zabil důchodce, tedy bezbranného člověka, a vůbec mu to nevadilo. Takže v tomto případě, pokud by se adekvátně ten majitel drážního domku nebránil, tak mohl dopadnout úplně stejně.

A právě tento případ nám dává naprosto za pravdu, protože ti recidivisté se vůbec nerozmýšlejí. Těm je to úplně jedno. To jsou sociopati. Ti jdou loupit, aby měli na drogy, na alkohol, na cokoliv. Je jim jedno, jestli u toho někoho zabijí. Takže právě proto je potřebné posílit práva lidí, kteří jsou ve svém prostoru, jsou ve svém majetku a tento prostor jim někdo narušuje. Já si pamatuji na takzvané fundované názory některých novinářů, možná pro některé to bylo i na zakázku některých politiků, kteří se k tomu vyjádří, když bych to nazval velmi zdrženlivě, to asi není to správné slovo, ale spíš jakoby s odporem, že tady máme už nějaké právní normy a že to v podstatě řeší, ale řekněte to tomu člověku, který se skoro tři čtvrtě roku klepal, jestli nebude zavřený, protože zastřelil vraha doma! To přece není možné!

Já tady ještě zhodnotím soulad navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami a zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii. Návrh zákona tedy je v souladu s ústavním pořádkem a se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, a tedy rovněž i s právem Evropské unie.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady včetně dopadů na rodinu a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména tedy na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopady na životní prostředí a bezpečnost nebo obranu státu. Navrhovaná úprava tedy nebude mít žádný dopad na státní či veřejné rozpočty a rovněž nebude mít negativní vliv na podnikatelské prostředí v České republice. Navrhovaná právní úprava nebude mít také žádné sociální dopady, stejně jako dopady na rodiny či specifické skupiny obyvatel, tedy osoby sociálně slabé, osoby se sociálním postižením, národnostní menšiny a ani dopady na životní prostředí či bezpečnost nebo na obranu státu. Možná s výjimkou, až nám tady Evropská unie a Evropská komise

vymyslí zákaz olova, tak v případě střelby olovenou kulkou, tak se to bude muset asi dohledávat, protože tam už by potom ty dopady na životní prostředí pravděpodobně byly.

Jinak zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí osobních údajů. Právní úprava právě posiluje ochranu soukromí jednotlivce, který bude oprávněn zvolit adekvátní prostředky pro ochranu svého zdraví a života, stejně jako osob, které budou přítomny s ním v obydlí, tedy mimo útočnicka. Úprava nemá dopady na vztahy k ochraně osobních údajů a žádným způsobem nemění dosavadní praxi v oblasti ochrany osobních údajů.

Ještě tady máme zhodnocení korupčních rizik a i v tomto směru navrhovaná právní úprava respektuje protikorupční legislativu a nepřináší žádná nová korupční rizika.

Ještě tedy v té zvláštní části tady se navrhuje posílení principů nutné obrany v případě, kdy je ohroženo zdraví nebo život osoby či jiných osob přítomných obydlí, do kterého se snaží neoprávněně vniknout cizí osoba.

Ještě tady mám tedy čl. 2 Účinnost. My jsme se tady prali s jednou věcí, totiž vzhledem k té situaci, která tady panovala v minulém volebním období a možná bude panovat i v tomto volebním období v ještě daleko větší míře, protože to opoziční okénko, které bylo minule, trvalo velmi krátce, než bylo vetováno, ty naše body, tak my tady máme účinnost 1. července 2022. Tak uvidíme, zda se podaří jaksi ten bod prosadit a odsouhlasit tady na tuto schůzi, anebo jestli budeme muset zase přepisovat a dávat nový sněmovní tisk, abychom stihli alespoň 31. prosinec 2022. S ohledem na délku legislativního procesu a vzhledem ke stručnému rozsahu úpravy by měl mít, tedy pokud by to fungovalo, tak jak bychom si představovali, tak by měl mít každý, tedy i Senát, dostatečný prostor, aby se s ní seznámil, protože my jsme to podávali už v listopadu, ale vůbec jsme netušili, že státní rozpočet se bude projednávat ještě koncem března.

Takže věřím tomu, že neziskové organizace, které nyní jedou v nějakém zvláštním režimu, protože právě v tom rozpočtovém provizoriu to nevypadá úplně dobře, a také i naše bezpečnostní složky potřebují peníze na projekty, které momentálně jsou v realizaci, ale není možné jaksi tu platbu provádět v celku, ale po jednotlivých měsících, takže i pro ně to je poměrně těžká záležitost a uvidíme, zda se podaří projednat tedy alespoň ten rozpočet v březnu, aby naši občané měli už nějaký výhled, jak s penězi mohou hospodařit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já také děkuji, pane poslanče. Poprosila bych vás, jestli byste se pak ještě zastavil za mnou, abych s vámi zkontrolovala všechny navržené body, a v tuto chvíli k programu dnešní schůze je přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř. Takže poprosím, zda by přišel k řečnickému pultu, a ještě jednou poprosím pana poslance Radka Kotena, zda by mohl během vystoupení pana Hrnčíře přijít sem za mnou. Děkuju mnohokrát. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil předložit na pořad schůze návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, který se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk číslo 4. Tento náš návrh zákona, respektive novela zákona o dani z příjmu řeší ten problém, který tady je, protože každý rok odchází stovky miliard do zahraničí právě zahraničním vlastníkům tuzemských firem, kteří mají tady výjimku a nemusí platit srážkovou daň z dividend, a to my se snažíme odstranit.

V České republice dochází k nadměrnému odlivu zisků do zahraničí, kdy jednou z forem je výplata dividend, jejichž prostřednictvím každoročně odtékají stovky miliard korun. Odliv zisků místo ochoty zahraničních vlastníků je reinvestovat v České republice je jedním z hlavních důvodů stagnace hrubého domácího produktu. Platná právní úprava neumožňuje efektivně nastavit nástroje, které zabraňují odlivu zisků z České republiky do zahraničí.

Navrhovaná úprava zdaní výplatu podstatného objemu dividend do zahraničí, neboť aplikuje srážkou ve výši 15 % na výplatu zisků neboli dividend zahraničním vlastníkům, kteří spadají do kategorie takzvané mateřské společnosti, české obchodní společnosti nebo korporace, tj. mají po dobu nejméně 12 měsíců nepřetržitě podíl alespoň 10 % v tuzemské korporaci.

Drancování naší země jede stále dál na plné obrátky a v posledních deseti letech dokonce odliv kapitálu dramaticky převyšuje příliv zahraničních investic, jejichž objem v současnosti nejen nepokrývá odliv, ale dokonce dnes oproti dlouhodobému průměru klesá. Jen prostřednictvím kapitálových výnosů je každoročně z naší země vyvedena neuvěřitelná suma více než 300 miliard korun. K významně masovému odlivu peněz dochází z vodárenských a energetických společností. Právě na něm nejzřetelněji vidět, kam nás dostal hanebný a často korupcí doprovázený výprodej strategických odvětví a přírodních zdrojů do zahraničních rukou realizovaný prakticky všemi porevolučními vládami.

Machinacím s výnosy zahraničních korporací napomáhá i náš daňový systém, po celá dlouhá léta pokrývaný právě všemožnými výjimkami, který umožňuje zdaňovat většinu výnosů dceřiných firem v tuzemsku u jejich matek v zahraničí. Třeba japonský koncern Asahi v letech 2016 až 2019 vyvedl z Plzeňského Prazdroje do zahraničí astronomických 11 miliard korun, nebo německý obchodní řetězec Lidl každý rok v Čechách a na Moravě vydělá a odvede do zahraničí až 5 miliard korun čistého zisku. V důsledku výjimky pro zahraniční vlastníky firem tito neplatí 15 % srážkovou daň, kterou musejí platit tuzemští vlastníci. Tuto výjimku, která konkurenčně nesmírně znevýhodňuje vlastníky české, prosadila ČSSD v minulosti.

Mezi podniky, které vyvádějí zisk, ať již po, či častěji před zdaněním, patří mnohé české obří firmy, jako třeba Seznam.cz. Seznam vyplatil své mateřské společnosti Helifreak Limited, vlastněné jejím zakladatelem Ivo Lukačovičem, dividendu 567 milionů korun. Peníze odešly na Kypr, přičemž pokud by její majitel, jehož média mají tak velký zájem o slušnost české politiky, zdanil v České republice, získala by hned 85 milionů korun navíc do veřejných rozpočtů. Ale takováto daňová optimalizace je zatím, bohužel, naprosto legální.

Neustále vytváříme daňové výhody pro ryze zahraniční firmy, které nás ovšem ve chvíli, kdy jim tyto výhody skončí, okamžitě opustí. Kromě toho má řada původně českých firem sídlo v jiných státech Evropské unie, kde platí zpravidla nižší daně ze zisku. A ano, mluvíme o státech Evropské unie, nikoliv o kdysi vyhlášených daňových rájích, jako bývaly třeba Bahamy, na kterých se dodnes skrývá před trestným stíháním s miliardami vytunelovanými během kuponové privatizace takzvaných Harvardských fondů Viktor Kožený.

Velmi výmluvný je pohled na vlastnickou strukturu největších, v uvozovkách, českých pivovarů. Pivovary Staropramen, akciová společnost, tedy piva Staropramen, Braník, Ostravar a další, vlastní kanadská pivovarnická skupina Molson Coors se sídlem v Ontariu. Starobrno, Královský pivovar Krušovice a Velké Březno s pivy jako Krušovice, Zlatopramen, Starobrno, Březňák a další vlastní společnost Heineken Česká republika, a. s., jejímž jediným akcionářem je nizozemská společnost Heineken International se sídlem v Amsterdamu. Pivovary Černá Hora, Protivín, Uherský Brod, Jihlava, Klášter, Vysoký Chlumeč a Rychtář spadají pod pivovary Lobkowicz Group, a. s., jež jsou ve většinovém vlastnictví čínských firem jako Lapasan, respektive investiční skupiny CEFC. Z největších českých pivovarů tak zůstává jediným českým a zároveň státním Budějovický Budvar.

To znamená, v této zemi nám už nepatří ani tradiční české pivovary. I zisky, které generují nejenom pivovary, ale i další podniky, končí v zahraničí a Česká republika neparticipuje právě na těchto ziscích tím, že ti zahraniční vlastníci ty daně tady v takové míře jako tuzemští vlastníci nemusí platit. Já bych chtěl, abychom tohle napravili. Proto navrhuji tento bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane poslanče. Označila jsem si navržený bod. A další, kdo je přihlášen k návrhu na změnu schváleného pořadu, je Jaroslav Foldyna. Než přijde k řečnickému pultu, přečtu omluvy. Omlouvá se pan

poslanec Petr Sadovský od 22 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, dále zde mám omluvu pana poslance Tomáše Kohoutka, a to na den 2. 2. po celý den ze zdravotních důvodů. Dále je tady omluvenka pana doktora Jaroslava Dvořáka z celého dnešního jednacího dne, tedy z 2. února od půlnoci do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. A pak je tady ještě omluva místopředsedy vlády, pana ministra Ivana Bartoše, omluva z pokračující schůze dne 2. 2. do konce jednacího dne.

Takže to byly ještě omluvy a v tuto chvíli poprosím pana poslance Jaroslava Foldynu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní řídící, paní místopředsedkyně, děkuji za slovo v tuto pozdní noční hodinu nebo začínající ranní hodinu. Já jsem se přihlásil, abych navrhl do jednání bod, který by, a já jsem již tady o tom mluvil, a to je podrobná informace vlády o daru pro Ukrajinu, o daru, kterým není nic jiného než munice. To jsou náboje ráže 152 mm. Je jich 4 006 kusů za 36 milionů korun. Těch 36 milionů korun, to jsou peníze českého daňového poplatníka. A já bych v té informaci chtěl slyšet pár věcí. A hlavně řeknu, co mě vlastně vedlo k tomu, abych tu otázku vládě položil.

Vedl mě k tomu prezident Ukrajiny pan Volodymyr Zelenskyj, když reagoval na to, že Spojené státy stahují diplomaty, tak se nad tím krokem Spojených států pozastavil a říká, prosím vás, já to cituju takhle z deníků, které jsem si k tomu přečetl. Já jsem s tím panem Zelenským ještě nemluvil. On tady říká, že vlastně oni v té napjaté situaci s Ruskem žijí od roku 2014, od té anexe Krymu, že žijí v takovém napětí, nicméně nevidí jediný důvod k tomu, aby řekl, že to riziko je větší než předtím. Takže se vlastně pozastavil nad tím, že ten pan Biden stáhl své diplomaty z Kyjeva a z Ukrajiny, když tedy, jak říká pan prezident Zelenskyj, oni vlastně v tom napětí žijí od roku 2014 a vlastně se tam nic jiného nebo nového, většího, razantnějšího neděje.

Pokládám si také otázku, byl jsem na vojně pouze četařem u vojenského útvaru, který se zabýval ženijní technikou, takže nejsem tedy velký stratég a čtu strašně rád články různých odborníků na strategii, a někteří odborníci se pozastavují nad jednou věcí, že vlastně my tady mluvíme o tom, že je jakási krize na Ukrajině a že každou vteřinu můžou zaútočit ruská vojska na tu Ukrajinu, a jsou odborníci, kteří říkají, ono je to takové divné. Každý, když chce na někoho zaútočit, tak to dělá tak, aby ten druhý se na to nebyl schopen připravit. A my tady sledujeme čtyři měsíce masivní přesuny ruských vojsk na ruském území a vlastně z toho dedukujeme, že to jsou přípravy na útok. Takže vlastně čtyři měsíce teď probíhá to, že vojska NATO a sprátená vojska, s kterými jsme v té alianci, říkají, že se chystají na útok Ruska na Ukrajinu. Je to takové neobvyklé. Možná, že by se někteří kolegové, kteří se třeba s tím panem generálem Pavlem znají, on tomu taky rozumí, by se ho mohli na to zeptat a on by nám řekl, že prostě je to podivná strategie, že bychom dopředu říkali, že na někoho zaútočím, aby se on připravil a my jsme ten útok měli ještě těžší. Anebo je to jenom politická hra toho Vladimíra Putina o to, aby ho svět bral vážně a zřejmě aby bral asi vážně i ty ruské zájmy. Každá velká země má svoje zájmy, stejně má Německo své zájmy, Velká Británie má své zájmy, Spojené státy, Francie, takže každá tahle velká země má své zájmy, jenom mně to připadá, jako bychom my neměli žádné své zájmy. Nevím, jaké zájmy. Jak třeba přišla česká vláda na to, že ti Ukrajinci ze všeho nejvíc dneska potřebují náboje do kanonu ráže 152 mm? Já vím, že se u nás přezbrojuje na jinou ráži, takže vlastně nám to zatěžuje ty sklady a my teď tedy vyvezeme na Ukrajinu 4 006 kusů nábojů za 36 milionů 600 tisíc korun. Já bych ani tak nemyslel, že to je věcí Ministerstva obrany, jako Ministerstvo zahraniční věci. Jak na to tedy vlastně to Ministerstvo zahraničních věcí, potažmo potom Ministerstvo obrany přišly, že zrovna tyhle náboje Ukrajina potřebuje v tomhle množství a v této chvíli? Já bych chtěl, aby nám to jaksi odpovědní lidé z vlády vysvětlili, abychom to nebyli my, kdo tady vlastně podněcujeme k té válce, když vlastně ten pan ukrajinský prezident říká, že vlastně ta krize není o nic větší, než tady zažívá Ukrajina od roku 2014.

To znamená, proto navrhuji tento bod, abychom se detailně dozvěděli, jak to vlastně s tím darem nedarem je, jestli to není tedy, abychom se pak nedopustili vlastně toho paragrafu, co je podněcování k válce, nebo jak ono se to jmenuje. Víte, jak je teď v módě, že vše pořád někdo obviňuje za něco, tak abychom se nestali předmětem nějakého trestního řízení, že tady vlastně podněcujeme k té válce my, když ti Ukrajinci vlastně slovy svého prezidenta říkají, že nezažívají nic neobvyklejšího. Já chápu třeba toho pana amerického prezidenta, který o tom diskutuje, protože samozřejmě zájmy tak velké a krásné země a silné země a vyspělé země, jako jsou Spojené státy, jsou jiné než zájmy desetimilionového středoevropského národa, který je tak blízko k té Ukrajině. Samozřejmě ti pánové z těch Spojených států to mají dost daleko, takže oni mají takový jiný pohled na tu věc, ale jak na to přišla ta česká vláda? Proto tedy se snažím navrhnout ten bod jednání – detailní informace o tom, jak česká vláda přišla k tomu, že zrovna té Ukrajině... A já si dovedu představit, že by Ukrajina něco potřebovala a že třeba potřebují pro děti nějakou stravu nebo pro děti nějaké oblečení nebo potřebují nějaké zdravotní materiály, to si dovedu představit a velice rád bych po nějaké dohodě té Ukrajině takhle pomohl, nicméně když tam posíláme ty šrapnely zrovna, jak nás to napadlo? Aby nám to tedy vysvětlili předáci naší vlády. On tady není pan ministr zahraničních věcí, on by nám to určitě řekl, že třeba mluvil s nějakým tím ukrajinským ministrem, s panem Kulebou. Já jsem s panem Kulebou měl možnost se setkat kdysi, je to takový zajímavý člověk, a třeba ten náš pan ministr zahraničních věcí s ním mluvil a on mu asi řekl, že to potřebujeme. Určitě nemluvil s tím Lavrovem tedy. Ten by mu to asi neřekl, že potřebují Ukrajinci ty patrony.

Já jsem měl tady možnost se setkat s jedním z generálních ředitelů jedné velké ukrajinské strojírenské firmy. Na tom jakoby demonstrují nějaké potřeby, že člověk jakoby časem přijde na to, že oni něco potřebují, tak pan generální ředitel té velké ukrajinské firmy říkal, že dvě třetiny produkce, kterou montují a vyrábějí, tak ty díly, které spotřebovávali na tu výrobu, tak je měli z Ruska, obchodovali s tím Ruskem a dvě třetiny toho, co vyrobili, tak do toho Ruska také zase prodávali. A vzhledem k tomu, že tam vznikla krize, protože to Rusko si nárokuje nějaké věci na Ukrajině a Ukrajina s tím zase nesouhlasí, víte, jak to bývá u těch sousedů, takže vlastně ten velký podnik, který zaměstnává tisíce lidí, tak se vlastně dostal do velkých těžkostí. Ono na té Ukrajině je to dost složité, protože vlastně ti oligarchové, kteří tam jsou, oni mají často švýcarské, izraelské a různé ty pasy, tak vlastně ovlivňují tu politiku, nejenom to hospodářství, ale prostřednictvím těch peněz a toho hospodářství ovlivňují i tu politiku, takže je takové divné. A já mám také strach z toho, kdo vlastně ty patrony z českých skladů dostane do ruky.

A já jsem se dočetl, že tam je nějaký ten dobrovolnický prapor Azov. Vlastně ten prapor má insignie divize das Reich. To je docela velmi vážné. To je taková nacistická divize, dokonce ten jeden pan Kolomojskij, který má izraelský pas, podporoval tu divizi toho praporu Azov, respektive ten prapor Azov. Nechtěl jsem říct, že podporoval tu divizi das Reich, to nevím, jestli podporoval divizi das Reich, ale myslím si, že ne, protože má ten izraelský pas, nicméně on, ač má izraelský pas a podporoval divizi – pardon, promiňte, podporoval ten Azov, tak mu vlastně Izrael odmítl povolení vstupu do Izraele, protože Izrael, a teď nevím, jestli to vlastně ta česká vláda ví, když tedy posílá na Ukrajinu ty šrapnely, těch 4 006 kusů za 36 milionů 600 tisíc korun, jestli to vlastně ví, že vlastně ti kluci, co tam jsou vyholení a mají ty insignie, tak že vlastně ten Izrael, a myslím si, že Izrael je náš přítel, ten Stát Izrael, a my s ním velice rádi spolupracujeme a vždycky jsme se na to odvolávali, tak nespolečuje s lidmi, kteří se přiklánějí k nacismu. A tihle hoši v tom Azovu, v tom praporu, vlastně používají ty insignie nacistů. Takže vlastně Izrael odmítl povolit vstup pana Kolomojského, přestože má izraelský pas, tak mu zakázali přijet do Izraele. Jestli to třeba ví ta česká vláda, aby se ty naše patrony, které zaplatili babičky a dědečkové a důchodci, zaměstnanci třeba ve Šluknovském výběžku. Šluknovský výběžek má 55 tisíc obyvatel, máme tam jednu nemocnici, která se pomalu rozpadá. Těch 55 tisíc lidí velmi složitě hledá kvalitní lékařskou péči, ta její dostupnost významně klesá, tak my třeba ten rumburský špitál potřebujeme opravit v Ústeckém kraji. A ty peníze, těch 36 milionů, by se nám fakt hodně hodily, a když si vezmete, že tam lidi pracovali dřív ve firmě Elitka Varnsdorf,

Velveta Varnsdorf, to jsou firmy, které tam dřív byly. Elitku, ta už zkrachovala, no tak ty lidi jsou tam jaksi jakoby na kraji světa a potřebovali by pomoc od té vlády asi víc než ta Ukrajina, když ten pan Zelenskyj říká, co tady jakoby vyšilujeme v té Evropě a v těch Spojených státech, že oni vlastně necítí, že by to riziko konfliktu bylo větší než kdykoliv jindy.

Na to Česká televize každý den začíná Ukrajinou, končí Ukrajinou. To vypadá, jako kdyby ten konflikt byl na spadnutí, že už to tam začalo. Nevím, možná mají nějaké jiné informace, ale divím se, že ten ukrajinský prezident říká to, co říká, že tedy ta krize není o nic větší, než byla od roku 2014. A víte, jak to tam vypadalo, že oni jak byli vyplašení, ti Ukrajinci, z toho všeho, tak tam dokonce upalovali lidi v Oděse. Představte si! Oni tam normálně vypalovali dům odborů, zahynulo tam spousta lidí. Dodneška to není vyšetřeno. Dodneška nikdo neví nebo nechce vědět, kdo vlastně ty lidi tam upálil. To máte jako na tom Majdanu, že když se dělal ten převrat, ona ta vláda vlastně je legitimní a není legitimní, protože tam existovala nějaká vláda a pak tam byl takový převrat, kdy se tam bojovalo. My jsme se na to dívali v televizi, bylo to jako z hororových filmů. Tady se všelijací poslanci křižovali a chtěli to podporovat. Já bych chtěl vidět, kdyby ti demonstranti na tom Malostranském náměstí byli jako ti ukrajinští na tom Majdanu, tak jste se tady všichni to... lekli. Že jo, takhle se jako říká v ranních hodinách.

Takže já znovu opakuji, abych nebyl dlouhý a neobstruoval jsem tady, já bych chtěl, aby se zařadila na jednání podrobná informace české vlády o všech detailech kolem toho daru, který se jmenuje, který je solidární dar. Předtím jsme měli tu politiku humanitární, to jsme souhlasili s tím bombardováním Jugoslávie. Teď máme tu politiku solidární a posíláme na Ukrajinu místo třeba helem nebo obvazů, tak tam posíláme šrapnely – 4 006 kusů šrapnelů, respektive dělostřeleckých nábojů za 36 milionů 600 tisíc korun, peněz českého daňového poplatníka. Takže to je ten bod, který jsem chtěl navrhnout, který navrhuju, a děkuju vám, že jste mě tak poslouchali. Ještě jednou vám děkuju a přeju vám, aby to ráno bylo krásné. Děkuju moc.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za navržený bod. Jenom se ještě omluvím, protože tak jak je to napsané na těch zelených lístcích, tak jsem při vašem příchodu řekla, že to je k návrhu na změnu schváleného pořadu. Tímto se omlouvám, protože my jsme ještě žádný pořad schůze neschválili a v tuto chvíli jsme v návrhu, tak bych to pouze chtěla uvést na pravou míru. Je to těmi lístky, které jsou tady předloženy.

Takže jsme v návrhu pořadu 8. schůze a další, kdo se hlásí, je pan poslanec Jaroslav Bašta. Poprosila bych, zda by přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já svým dotazem navážu trochu na kolegu Foldynu. Chtěl bych znát, chtěl bych vědět, proč se česká vláda minulý týden také rozhodla k dodávce munice, ačkoliv v té době proběhly zásadní změny právě v otázce možného konfliktu na východní Ukrajině. Ono totiž krvavou občanskou válku mezi dvěma povstaleckými, takzvaně lidovými, republikami, Doněckou a Luhanskou, s Kyjevem se podařilo zmrazit před sedmi lety v polovině února 2015. Pravda, až na druhý pokus po vážné porážce ukrajinských ozbrojených sil u železničního uzlu Debalcevo a smrti asi 14 000 lidí. Většina obětí byli neozbrojení civilisté. Formálně horkou fázi konfliktu ukončily Minské dohody 2 dojednané v tzv. normanském formátu tří prezidentů – Ruské federace, Ukrajiny, Francie – a německé kancléřky Angely Merkelové. Jejich nejdůležitější výsledek představovalo zastavení palby a vytvoření pásma bez těžkých zbraní. Konflikt se tím sice nevyřešil, ale stal se aspoň zamrzlým. To vydrželo až do konce listopadu loňského roku, kdy prezident Volodymyr Zelenskyj poslal do ukrajinského parlamentu návrh zákona o přechodném období. Ten se týkal dočasného omezení občanských a lidských práv obyvatel Donbasu a Krymu poté, co Ukrajina na jejich teritoriu obnoví svou suverenitu. Aby nenechal nikoho na pochybách o tom, jak chce tohoto obnovení suverenity dosáhnout, pan prezident převedl k linii příměří 120 000 vojáků s těžkými zbraněmi, včetně zázračných tureckých dronů.

Ruská federace to vyhodnotila jako přípravu na rozmrazení konfliktu a znovurozpoutání horké fáze občanské války. Proto protestovala proti porušení Minských dohod a stáhla k ukrajinským hranicím také přes 100 000 ozbrojenců s těžkou technikou. Od té doby nejprve Ukrajina a potom celý Západ hovořily o přípravě ruského vpádu do země aspirující na členství v NATO. Příprava na válku došla tak daleko, že i na dvou setkáních prezidentů, USA Joe Bidena a Ruské federace Vladimíra Putina, oba státníci ujišťovali sebe navzájem a pak také veřejnost, že jaderné zbraně použity nebudou. Američané k tomu dodávají, že plánované ekonomické a politické sankce proti Rusku totiž budou mít podobnou razanci.

Následně se všechny západní zpravodajské služby a mainstreamová média předháněly v předpovědích data ruského vpádu na Ukrajinu. Zatím to dopadlo jak s datem konce světa. Neustále se posouvá. V okamžiku, kdy už bylo téměř jasné, že incident, který válku zahájí, bude mít časový vztah k zahájení zimních olympijských her v Pekingu, couvl ten, od něhož to nečekali ani spojenci, ani nepřátelé – ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj. V úterý v minulém týdnu, den předtím, než rozhodla naše vláda o zaslání munice, stáhl z parlamentu návrh svého rozmrazovacího zákona, ve středu pak ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba ubezpečil světovou veřejnost, že ruská vojska nezaútočí, protože jsou příliš daleko od hranic jeho země. A v Paříži ve středu dopoledne začalo jednání v normandském formátu o dalším zmrazování konfliktu pomocí Minských dohod.

Bohužel žijeme ve světě, v němž to leckdo má rád horké, takže je dost pravděpodobné, že k pokusu rozpoutat konfrontaci mezi Ruskem a Ukrajinou dojde jinak. Solidární dodávky zbraní a munice by se měly vypotřebovat a hlavně se musí najít urychleně záminka, jak neotevřít plynovod Nord Stream 2. I Joe Biden se už nechal slyšet, že velký ruský vpád na Ukrajinu bude mít za následek strašlivé ekonomické a politické sankce, ale intervence menšího rozsahu se dá vyřešit jednáním. Někteří ruští politologové již od roku 2014, od samého začátku konfliktu, možná kvůli shodě těch dat, současnou krizovou situaci kvůli nenávislné rétorice všech zúčastněných stran a osobním antipatiím světových politiků přirovnávají k období těsně před vypuknutím první světové války. Historie se ráda opakuje, takže se asi čeká na opakování sarajevského atentátu. Jako historika a autora románu mě vyděsila zpráva, že český, slovenský, rakouský a ukrajinský ministr zahraničních věcí zítra nebo pozítří poletí na Ukrajinu na válečnou linii v Donbasu. Vlastně se jedná o celé Rakousko-Uhersko i s Haličí. Jedna zbloudilá rána z houfnice ráže 152 milimetrů může historii s arcivévodou a rozpoutáním velké války zopakovat.

A protože trochu znám po tu dobu, co se to dělo, historii té občanské války na východní Ukrajině, tak bych k tomu ještě chtěl dát pár dalších informací. Ono se nedá počítat, že by Rusko na tu Ukrajinu momentálně bez toho, že by došlo k nějaké dramatické situaci právě na tom Donbasu, zaútočilo. Pokud by však došlo k útoku na povstalecké republiky v Donbasu, prezident Putin by musel zasáhnout právě kvůli vnitropolitickým důvodům. Ty povstalecké republiky od samého začátku podporuje právě Komunistická strana Ruské federace, která dokonce nedávno ve Státní dumě odsouhlasila dodávky zbraní, munice a další pomoci právě oběma povstaleckým republikám a iniciovala návrh zákona, který má vést k uznání obou těchto republik, čili zavázat Ruskou federaci, aby tam zasahovala. Zatím se to nesetkalo, kromě tedy u těch komunistů, s obecnou podporou.

Ovšem ty dodávky zbraní, o kterých se tady mluvilo a ke kterým se přidala i česká vláda, rozdělily členské státy Severoatlantické aliance na dvě poloviny. Jednak na anglosaské – USA, Kanada a Velká Británie, které jsou od možného konfliktu daleko, a pak evropské – Německo, Francie a další, které naopak se ho obávají. Anglosasové jsou radikální a posílají na Ukrajinu zbraně a munici ostošest. Evropané jsou zdrženliví a dávají přednost dodávkám humanitárního charakteru, třeba polním nemocnicím, neprůstřelným vestám, přilbám. Naše vláda přes chabé znalosti angličtiny některých ministrů se chová, jako by byla anglosaská.

A ten nejhorší problém, který může vůbec nastat, tak je právě v tomto období, kdy začnou zimní olympijské hry v Pekingu. Ono právě před lety, v roce 2008, když začaly letní olympijské

hry v Číně v Pekingu, tak začala válka v Jižní Osetii, 8. 8. 2008. Proto považuji za pravděpodobné, že někdy v době konání zimních olympijských her v Pekingu dojde na východě Ukrajiny k něčemu podobnému jako v den zahájení letních olympijských her v roce 2008, tedy k takovému útoku na Donbas, který přinutí Ruskou federaci zasáhnout, jako tenkrát 8. 8. 2008 začala sedmidenní válka mezi Ruskou federací a Gruzii. Ono je tam jedno velké nebezpečí a to jsou dobrovolnické jednotky na obou stranách hranice. Já se domnívám, že v nich je pro takový scénář nadkritické množství magorů. A já bych to rád vysvětlil, protože u nás se v alternativních médiích, ve veřejnoprávních moc ne, mluvilo hlavně o těch, které bojují na té ukrajinské straně. Zapomíná se na to, kdo jsou ti bojovníci, kteří jsou na druhé straně, protože se o tom prostě rovnou říká, že je to ruská armáda. Není. On tam samotný začátek toho konfliktu, který byl vyprovokován, tak je vlastně celou tu dobu, celých těch sedm let, soubojem dvou nacionalismů – ukrajinského a ruského – a dvou ideologií – krajně pravicové na té ukrajinské straně a stalinistické na té straně povstaleckých republik. Stačí už jenom ten název, že jsou to lidové republiky.

Ta podpora, která byla od samého začátku, tak pocházela z té ruské strany ze dvou naprosto zdánlivě nesmiřitelných politických směrů – monarchistů a komunistů. Spjoval je právě ten nacionalismus. A na té ukrajinské straně to bylo podobné. Tam prostě to byli lidé ze západní Ukrajiny, lidé, kteří válčili například v Čečně na straně právě Čečenců proti Ruské federaci, ale někteří z těch, kdo vlastně stáli za tím vytvořením povstaleckých republik, jako byl třeba Girkin Strelkov, tak když jsem se díval na jeho životopis, tak to byl člověk, který v roce 1991 byl studentem archivnictví na moskevské univerzitě a monarchista. A najednou se objevil v Podněstří, kde válčil, pak válčil na Ukrajině, pak se šel podívat do Bosny a nakonec v tom roce 2014 zakládal tu povstaleckou Doněckou republiku.

Kdybychom se podívali na tu druhou stranu, tak tam byli lidé z Haliče, lidé, kteří měli přímou návaznost na ukrajinskou povstaleckou armádu, kteří měli mezi svými předky partyzány, kteří bojovali proti sovětům až do počátku šedesátých let. A také procházeli touto bojovou přípravou na všech konfliktech, které byly na hranicích Ruské federace po rozpadu, nebo na bývalých hranicích Sovětského svazu po rozpadu, tak jak se rozeběhly.

A co bylo nejhorší, tak tam se začaly stahovat a existují tam i nadále lidé, kteří si chtějí zopakovat minulé války, takže tam bojovali na ruské straně Srbové ze Srbské Krajiny, na ukrajinské straně Chorvati. Mluvil o tom, nedávno to prozradil, že tam jsou někteří ještě, zrovna ukrajinský prezident. A byli tam také Čečenci na ukrajinské straně, ti, kteří patřili k Dudajevovi, Basajevovi a k těm dalším, a na té ruské byli lidé, které tam poslal Kadyrov. A jsou tam pořád.

Takže do takového kotle posílat zbraně je nezodpovědnost. Jen tak. Protože asi těžko budeme vědět, kdo všechno je bude mít, kdo je použije a k čemu, protože tam na té ukrajinské straně, a není jenom armáda, ale také ty dobrovolnické jednotky, včetně mezinárodních dobrovolnických jednotek, které mají velmi podivné pozadí. A já jsem se úplně na závěr chtěl zeptat ještě na jednu věc, protože dodávat zbraně do země, ve které je občanská válka, bývá – OSN to nepovažuje za příliš moudré.

A občas se i u nás ozývají takové hlasy, jestli to není třeba podněcování útočné války podle § 407 trestního zákoníku. Tak jsem se díval na ta společná ustanovení, která říkají, že přípravou a podněcováním útočné války není jednání související a) s vyhlášením válečného stavu, hrozí-li, že bude Česká republika napadena, anebo je-li třeba plnit mezinárodní smluvní závazky o společné obraně proti napadení, b) s účastí České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, c) to zatím nenastalo, s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky, se kterými vyslovuje souhlas Parlament České republiky nebo vláda České republiky. Takže možná by ta informace měla být doplněna i na základě, jestli spojenecké smlouvy, které s Ukrajinou nemáme, nebo s účastí v obranných systémech, o které zatím, že by byla třeba vyhlášena nějaká taková reakce buď OSN, nebo NATO, taky nic nevím. Takže děkuji pak za informaci.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Baštovi za přednesení návrhu. A další, kdo se hlásí k návrhu pořadu 8. schůze, je paní poslankyně Karla Maříková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla navrhnout nový bod, a to epidemiologická situace a odolnost obyvatelstva vůči další vlně. Tento bod navrhuji z toho důvodu, že tady nebyla zodpovězena řada otázek, které by nám pan ministr zdravotnictví určitě měl zodpovědět. Krásně to zhodnocuje například pan Mgr. Libor Hlavsa. Já vás s tím teď seznámím.

Ministerstvo zdravotnictví předložilo 23. ledna 2022 vládě České republiky novelu zákona, která rozšiřuje pravomoci Ministerstva zdravotnictví a zakládá pravomoci Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany bez nutnosti kontroly či souhlasu hlavního hygienika. Kontrola ze strany vlády České republiky je jen vějičkou, která nezákonnosti nemůže být zárukou. Všichni vidíme, co se dnes děje, a vláda České republiky se podílí svými usneseními na diskriminaci části obyvatelstva. Nelze jistě odhlédnout od vyjádření pana Rakušana, ministra vnitra, které učinil 29. ledna, o zkoumání loajality příslušníků Policie České republiky, prozatím tedy anonymně. Proč tak asi činí? Co se tak náhle změnilo, jelikož toho nebylo třeba ani v předchozím čtyřletém období minulé vlády? Loajální příslušníci Policie České republiky se snadněji podvolí mimořádnému opatření vydanému ze strany Ministerstva vnitra. V případě absence loajality by se tento fakt měl odhalit prostřednictvím správného mimořádného opatření. Možnosti, jak zajistit nápravu, by novela zákona s rozšířenou pravomocí exekutivy konkretizovala. Vyvstávají zde oprávněné obavy z neadekvátních sankcí či perzekucí. Vzpomeňte si na období po únoru 48.

Ministr vnitra Vít Rakušan za STAN zvažuje možnost, že prověří důvody policistů odmítajících vakcinaci proti nemoci covid-19, což odporuje základním zásadám služebního poměru. Chtěl by dosáhnout proočkovanosti sboru na úrovni zdravotnických zařízení. Z toho důvodu uvažuje o rozeslání neanonymizovaných dotazníků. Impulsem bylo prohlášení stávajícího policejního prezidenta o tom, že v případě povinného očkování, povinné vakcinace, by opustilo službu deset tisíc aktivních příslušníků. Vypadá to, jako bychom se vrátili v čase o několik desítek let zpět a na demokratické zásady se pozapomnělo. Něco jako kádrování s následným vyvozením důsledků za neplnění.

Citace Ministerstva vnitra, Víta Rakušana: "Díky dotazníku chci poznat motivy policistů. Já nechci vědět jen to, jestli se nechají, nebo nenechají naočkovat. Budu se snažit zjistit, jestli nevěří vakcíně, nebo naopak důvěřují jenom protilátkám. Chci vědět, jak na policisty působí dezinformace ve veřejném prostoru," sdělil Aktualne.cz ministr vnitra Vít Rakušan. Protilátky Ministerstvo zdravotnictví neuznává. Bude je tedy pan ministr vnitra uznávat ve svém rezortu? Je velmi pravděpodobné, že takové úvahy mohou panovat i na Ministerstvu obrany. Dosud nejsou ale veřejně publikovány. Celá situace by u mnohých občanů mohla evokovat vzpomínky na historické události z února 48, kdy se silové složky tehdejšího Československa otráasaly stranickou ideologií oproti současné ideologii zdravotnické a správného myšlení.

Pokud má být nejednoznačný a práva odstraňující pandemický zákon prostřednictvím své novely účinným prostředkem proti neposlušnému obyvatelstvu, pak je to prostředek velmi výhodný a bravurně vykládaný jako připravenost na další vlnu covidu-19, kterou se zaklínají předkladatelé novely zákona. K čemu je však tato připravenost, když máme vakcíny mRNA, máme tady Novavax, lék Molnupiravir a v brzké době i vakcínu Valneva zabírající i na variantu omikron, a dále zcela jistě již poměrně slušnou promořenost obyvatelstva? Tedy opakování žádného černého scénáře s velkou pravděpodobností nehrozí, zvláště za fungování systému epidemiologické bdělosti a programů na zlepšení zdraví obyvatelstva.

Nelze odhlédnout od toho, že předchozí vláda Andreje Babiše měla plnou důvěru v příslušníky policie a armády. Nynější vláda, tedy předkladatelé tohoto zákona, si však připravili novelu zákona, aby si důvěru a loajalitu upevnili prostřednictvím zákonných sankcí a omezení, která nejsou úmyslně popsána do konkrétního stupně podrobnosti, aby byl schopen člověk průměrného rozumu, průměrné inteligence zjistit úmysl zákonodárce.

Tvrzení, že novela zákona reaguje na kritiku a rozhodovací praxi Nejvyššího soudu, je účelově vynakládaná v neprospěch ochrany práv nepodřízených osob. Nejvyšší správní soud opakovaně upozorňoval Ministerstvo zdravotnictví na to, že překračuje zmocnění v zákoně, a Ministerstvo zdravotnictví místo toho, aby reagovalo úpravou své praxe, tak jen opravovalo kosmeticky svá mimořádná opatření a nedbalo výtek Nejvyššího správního soudu. Tedy pokud by novela zákona měla být přípravou na další vlnu epidemie covid-19, pak by zcela jistě Ministerstvo zdravotnictví muselo myslet i na prevenci k udržení a zlepšení zdraví obyvatelstva, respektive odolnosti proti další vlně. Tento smysluplně popsáný preventivní a rozvíjející prvek v navržené právní úpravě naprosto chybí. Ministerstvo zdravotnictví považuje za preventivní prvek pouze očkování prozatím stále ještě experimentální vakcínou na původní varianty viru a opakovanou vakcinaci posilujícími dávkami bez přesného určení daného počtu neboli limitu. Mohlo by se zdát, že snad až do zničení přirozené imunity obyvatelstva. Je pravdou, že přirozená imunita a zdraví člověka to za opakovaných restrikcí ze strany Ministerstva zdravotnictví neměla zrovna lehké. Asi byl trochu lovnou zvěří, kterou bylo třeba testovat opatření tak dlouho, až se naočkoval. Většinou proto, aby mohl žít život podle svých představ a alespoň využíval to, co ponechalo Ministerstvo zdravotnictví otevřené či přístupné. Takže nyní novými pravomocemi, včetně pochybných izolací a restrikcí, dosáhne orgán ochrany veřejného zdraví nějakého dalšího cíle, kterým zatím nepřiznal.

Naprosto se nabízí otázka, proč vláda České republiky potřebuje v legislativní nouzi projednat novelu zákona, která je velmi špatným prostředkem pro regulaci práv a povinností, zvláště za situace, kdy ministr zdravotnictví i předseda vlády veřejně hovoří o uvolnění restrikcí nejpozději za dva měsíce. Lze důvodně usuzovat, že tento nápad nevzešel z úředních kruhů Ministerstva zdravotnictví, ale od osob, které potřebují prosadit nezdravotní cíl prostřednictvím mimořádných opatření založených na novele zákona. Pokud se lze v souhrnu podívat na tyto pravomoce, pak zcela jistě nemůže býti přehlédnuta jistá paralela v diktátorskému režimu, neboť možnosti neurčitěho výkladu pravomocí ze strany Ministerstva zdravotnictví dosud krotil alespoň zčásti Nejvyšší správní soud, ovšem po přijetí novely zákona tomu bude trochu jinak. Jelikož orgán vydávající mimořádné opatření zjistí kvalifikovaný návrh vůči konkrétnímu mimořádnému opatření, tak jej před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu zruší. Pokud pozbude platnosti uvedené napadené mimořádné opatření v průběhu řízení, tak již nebude přednostně projednáváno. Za této situace bude soudní kontrola stále možná, ale odsunutá na pozdější dobu, kdy už vlastně nebude ničeho třeba řešit.

Osobně jsem byl takto vyřazen z řízení před Nejvyšším správním soudem, říká pan Mgr. Hlavsa, nyní pro chybějící aktivní legitimaci. Tuto zkušenost mají i jiní advokáti, takže se nejedná o ojedinělý případ, ale systémové odpírání přístupu k soudu prostřednictvím úmyslného jednání Ministerstva zdravotnictví. Tímto se chce vyhnout soudní kontrole, a jak tomu bude asi po novele zákona, si dokážete asi každý představit. Samé povinnosti, žádná práva, žádná soudní kontrola někdy v budoucnu, až se dostane návrh na řadu.

Lidská a občanská práva budou po přijetí novely tak dlouho tímto způsobem potlačována, až nezbude neposlušných jedinců, kterým by vadil. Prostě se přizpůsobí a o to tu jde. Již od počátku všech opatření nechat občany trpět, až nebudou utrpení vnímat a bude jim to připadat jako normální. Pak již není problém učinit společnost poslušnou na základě svého covid pasu, který se náramně osvědčil. Lze důvodně uvažovat o tom, že novela zákona je prostředkem k tomu, aby se lidé podvolili, co dosud odmítali, tedy Green Dealu, migračním kvótám, evropské federaci a dalším připraveným plánům ze strany Evropské unie. Přijetím novely

zákona poslanci a senátory by byli občané zavázáni k poslušnosti prostřednictvím mimořádných opatření, aby přijali proti své vůli zásadní změnu právního řádu.

Pro výše uvedené mám za to, že novela zákona je jen zástěrkou pro obelhávání obyvatelstva, zastrašení skutečných cílů, které by za normálního života bez covidového útlaku nebylo možné prosadit. Tento můj názor je vyjádřením svobody myšlení dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod za použití čl. 23 stejného předpisu. Dovoluji si sdělit, že jsem společně s mými kolegy advokáty připraven jednat a učinit vše nezbytné pro zachování základních lidských práv v České republice.

Při načítání uvedené novely jsem zjistil její nekonzistentnost s právním řádem České republiky, který v mnoha ohledech nevylučuje, ale přímo deroguje neboli ruší základní lidská práva. Tato jsou ovšem zaručena čl. 1 Listiny základních práv a svobod jako nezadatelná, nezcižitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná. Osobně se zabývám problematikou pandemie SARS-CoV-2, covid-19, již od samého počátku. Po dlouhodobé práci na ochraně lidských práv ostatních spoluobčanů jsem dospěl k závěru zjištění a podloženým závěrům:

Pandemie nebyla vyhlášena ze strany Světové zdravotnické organizace podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, tedy vyhlášení pandemie SARS-CoV-2 není právně závazné pro orgány České republiky. Ministerstvo zdravotnictví ani vláda České republiky nemá k dispozici posouzení Světové zdravotnické organizace ze dne 11. března 2020, kterým měla tato instituce dospět k závěru, že se jedná o pandemii. Musím upozornit na to, že klasifikace WHO je tato: Pandemie je epidemie infekčního onemocnění, které se šíří obyvatelstvem napříč velmi rozsáhlými oblastmi. Příkladem je pandemie covidu-19, která v roce 2020 zasáhla všechny světadíly. Podle definice Světové zdravotnické organizace musí být splněny tři podmínky, aby epidemie mohla být prohlášena za pandemii, a to: onemocnění je pro danou populaci nové, infekční agens způsobuje vážné onemocnění a infekce se velmi snadno šíří mezi lidmi.

Musím upozornit na tuto klasifikaci odbornými medicínskými kruhy. Epidemie je neobvykle vysoký výskyt infekčního onemocnění osob na omezeném území během definovaného časového úseku. Označuje se tak situace, kdy je výskyt určitého onemocnění výrazně vyšší než obvykle očekávaný výskyt tohoto onemocnění v závislosti na místě a čase. Termín "výrazně převyšuje" se v různých státech světa definuje různě. Lze totiž sledovat různé ukazatele: úmrtnost, počet nových onemocnění, počet pracovních neschopností a množství prodaných léků.

V České republice a ostatních státech světa se prosadila myšlenka sledovat počet nakažených, ale pouze nakažených osob na základě výsledku pozitivního výsledku PCR testu. Tento postup v České republice však nemá oporu v § 7 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, který stanoví, že ambulantní péče je poskytována jako primární ambulantní péče, jejímž účelem je poskytování preventivní, diagnostické, léčebné a posudkové péče a konzultací, dále koordinace a nezávaznost (správně: návaznost) poskytovaných zdravotních služeb jinými poskytovateli. Tuto zdravotní péči pacientovi poskytuje registrující poskytovatel.

Je třeba upozornit, že za nemocného může podat kvalifikovanou validní odpověď jen klinické vyšetření. Klinické vyšetření je souhrnný výraz pro postup, který zahrnuje anamnézu, fyzikální vyšetření, laboratorní vyšetření, zobrazovací metody, případně další metody vedoucí ke zhodnocení klinického stavu a stanovení diagnózy. Tedy pouhé laboratorní vyšetření na základě stěru či vyšetření tělesných tekutin není legálním postupem stanovení diagnózy podle práva České republiky. (Hluk v sále.)

Já se omlouvám, paní předsedající, ale já už neslyším ani samu sebe.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Je nás v tuto chvíli v sále málo, poprosila bych vás všechny o klid, hovoří paní poslankyně Karla Maříková. Děkuji vám moc.

Poslankyně Karla Maříková: Postup kvalifikování osoby nakažené podle pozitivního výsledku PCR testu u onemocnění SARS-CoV-2 není správný lékařský postup s náležitou odbornou úrovní. Za takzvaný postup lege artis se dle ustanovení § 4 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, považuje poskytování zdravotních služeb dle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů při respektování individuality pacienta s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti. Dále se dle čl. 4 Úmluvy o lidských právech a biomedicině za profesní standard pokládá nutnost provádět jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví včetně vědeckého výzkumu v souladu s příslušnými profesními standardy. Za postup non lege artis je také považováno počínání poskytovatele zdravotních služeb v rozporu s pravidlem obsažených (?) a v rozporu s profesními standardy uvedenými v Úmluvě o lidských právech a biomedicině, jež může mít závažné právní důsledky. Je třeba brát v potaz především občanskoprávní aspekty postupu non lege artis, ale zcela jistě nelze opomíjet trestněprávní následky zanedbání péče a újmy na zdraví způsobené nesprávnou diagnózou a dále léčebným procesem pacienta.

Na území České republiky nebyla však dodržena pravidla pro řádné zjištění onemocnění, která jsou založena v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a dále v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách. Tedy konkrétně nebyla a současnou novelou bude opět odepřena ambulantní péče osobám odděleným od ostatních v karanténním opatření či nařízenou izolací podle novely zákona jen SMS. Návštěvní služba praktických lékařů u těchto osob v případě potřeby dle § 7 odst. 3 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, pak není nijak zaručena a může dojít k zásadnímu ztížení přístupu k péči ze strany pacienta.

Ministerstvo zdravotnictví upozorňuje v důvodové zprávě k novele zákona na to, že chce mít připraveny legislativní, tedy zákonné možnosti reakce na novou vlnu jím tvrzené pandemie. Velmi podivný se za této situace jeví postup Ministerstva zdravotnictví, které tvrdí v odpovědi na žádost o poskytnutí informací. Ministerstvo zdravotnictví a dále samotný ministr zdravotnictví tvrdí, že poskytl žadateli dokument, Národní strategii molekulárně-biologické surveillance, který je nedatovaný, neobsahuje informace o zpracovateli, nečíslitelný, nepodepsaný, tedy oficiální dokument není na straně Ministerstva zdravotnictví k dispozici. Není, ale Ministerstvo zdravotnictví tvrdí, že toto je oficiální dokument, bez všech oficiálních náležitostí. Na základě čeho molekulárně-biologické surveillance tedy asi vědí jen ti, co tak činili za podmínek skrytých před veřejností a samozřejmě i odborně způsobilými osobami napojenými do této věci.

Ministerstvo zdravotnictví tvrdí, že nedisponuje informacemi o tom, jak byly využity vzorky onemocnění SARS-CoV-2, a to ke genotypizační klasifikaci, to je všech písemných dokumentů v této věci, a dále informací o průběhu této činnosti od 1. ledna 2020 do 25. května 2021. Neví o důvodech genotypizační klasifikace vzorků SARS-CoV-2, to je všech písemných dokumentů v této věci, a dále informací o průběhu této činnosti od 1. ledna 2020 do 25. května 2021. Neví, jak bylo osobám podstupujícím PCR test sděleno to, že jejich vzorek bude využit ke genotypizačnímu zkoumání jejich genomu a DNA, to je všech písemných dokumentů v této věci, a dále informací o průběhu této činnosti, opět od 1. ledna 2020 do 25. května 2021. Nedisponuje ani informacemi, kolik osob podstupujících PCR test podepsalo informovaný souhlas s využitím jejich genetického materiálu ke zkoumání jejich genomu a dále DNA, to je všech písemných dokumentů v této věci, a dále informací o průběhu této činnosti od 1. ledna 2020 do 25. května 2021, kdy následně ve svém vyjádření k podané správní žalobě proti rozhodnutí o rozkladu Ministerstva zdravotnictví ve věci zamítnutí rozkladu pak Ministerstvo zdravotnictví tvrdí, že nicméně informace, které žalobce požadoval poskytnout, žalovaný v boji s epidemií onemocnění covid-19 nepotřebuje a ani nemá povinnost s nimi disponovat.

Ministerstvo zdravotnictví nepotřebuje vědět (o) nakládání se vzorky sloužícími ke genotypizaci onemocnění covid-19, ale podle výsledků genotypizace přijímá svá opatření a nyní chce rozšířit dokonce své pravomoci. Velmi zajímavý přístup k plnění povinností ústředního správního orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví a dále zcela jistě zarážející přístup ohledně Ministerstva zdravotnictví nezajímajícího se o to, zda je s lidskými buňkami, genomy nakládáno v souladu s Úmluvou o biomedicíně. Potom je třeba se ptát, podle jakých informací řídí Ministerstvo zdravotnictví jím tvrzenou nevyhlášenou epidemií? Je to podle výsledků pozitivních testů a obsazenosti nemocnic? Pokud ano, tak toto má velmi zajímavý podtext toho, že PCR testy jsou nepřesnými ukazateli přítomnosti viru, když detekují jen RNA kyselinu v organismu, aniž by byla známa výše hodnoty nakažení. Dále je třeba sdělit, že obsazenost nemocnic může být jedním z kritérií, pokud by nebyly vykazovány úmyslně pozitivně testovaní hospitalizovaní, kteří jsou testováni jen proto, že byli převzati do nemocniční péče z jiného zdravotního důvodu.

Blíže prohlášení profesora Duška z ÚZIS publikované na Novinky.cz 30. ledna 2022. Je jasné, že část hospitalizovaných jsou lidé, kteří přijdou do nemocnic s nějakým jiným zdravotním problémem, jsou vyšetřeni (správně: vytřeni) a zjistí se, že jsou covid pozitivní. Pak už to jsou samozřejmě covidové hospitalizace, protože oni se k nim v nemocnici musí chovat jinak, a nemocnice to zatěžuje, ale nejsou to lidé, kteří tam jsou primárně s covidem, přiblížil šéf zdravotnických statistiků. Víme přesně, kdo je kdo, říká Dušek. Statistika to ale neuvádí. Podle pana Duška jde u čísel z nemocnic v naprosté většině o lidi, kteří ve zdravotnických zařízení leží ještě stále po nákaze deltou, nebo jde o neočkované lidi, kteří již mají potvrzenou nákazu omikronem. Víme přesně, kdo má skutečnou proticovidovou léčbu nebo kdo má lehčí hospitalizaci nebo má jiný zdravotní problém, poznamenal Dušek. Přesné číslo ale nevedl.

Je třeba upozornit na to, že problematika interpretace pozitivních výsledků PCR testů na SARS-CoV-2 má dvě roviny. Test určuje přítomnost jenom malé specifikace (správně: specifické) části genomu z cca 30 000 párů nukleotidů viru, ale neříká explicitně, jestli je celá RNA viru vůbec přítomna a jestli je vir životaschopný, to znamená schopný proniknout do hostitelské buňky. Situace, kdy test je funkční, ale identifikuje jen zlomky již deaktivovaného viru, které náhodně vdechnuty se nacházejí v nose testovaného, nebo po prodělání onemocnění, bych nazval falešně pozitivní v širším slova smyslu. Tyto případy nejsou infekční a neonemocní, ale od infekčních nebo onemocnělých s minimálními symptomy je zatím neumíme odlišit. Přitom procentuální podíl těchto případů je nezanedbatelný. Odhadl bych je podle publikovaných čísel Ministerstva zdravotnictví na přibližně 20 % pozitivně testovaných.

V souhrnu lze shrnout, že podle kvality PCR testů je 20 až 40 % pozitivních výsledků testů jen zdánlivě falešně pozitivních. Toto číslo se bezpečně blíží 50 %, kdy v jednotlivých případech si pozitivně testovaný může hodit korunou, jestli je opravdu nakažen, nebo jen za to považován. O stigmatizaci i jen zdánlivě pozitivních osob jejich okolím se netřeba rozepisovat. Ze statistického hlediska je potřeba brát počet případů onemocnělých, jak jsou uváděny ve všech námi všemi sledovaných statistikách, s dostatečnou mírou skepse. Toto číslo je určitě o 30 až 50 % nafouknuté nahoru, hlavně pak v zemích, kde používají jen nekvalitní testy.

Je třeba upozornit na to, že označení na obalu PCR testů na SARS-CoV-2, znějící v českém překladu "pouze pro výzkum", respektive "nepoužívat pro diagnostické účely", se skutečností, že testy patrně nikdy nebyly po potvrzení diagnózy covid-19 certifikovány. Je pravděpodobné, že výrobci testů si nedokonalostí testů jsou vědomi a tímto varováním na obalu testů se chtějí krýt před případnými žalobami. Proto by mělo být doloženo před dalším testováním, že existuje skutečná certifikace PCR testů na SARS-CoV-2. Pokud covid-19 vyhodnocujeme jako nemoc primárně na základě výsledků testů, závažné nedostatky při jejich vyhodnocování mohou vést i k chybám v závěru ohledně nemocnosti, a tedy i ohledně případné pandemie.

Mezi těmito závažnými nedostatky je třeba především uvést příliš vysoký počet cyklů označovaný jako Ct. Zatímco virus odhalený při Ct 18 ukazuje na obrovskou virovou nálož, při

45 jde pouze o záchyt zlomku neživé RNA díky vysokému počtu cyklů amplifikace, a tedy dost možná o falešnou pozitivitu.

Dále je třeba odkázat na ustanovení § 2 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, která stanoví toto: Infekčním onemocněním se rozumí příznakové i bezpříznakové onemocnění vyvolané původcem infekce nebo jeho toxinem, které vzniká v důsledku přenosu tohoto původce nebo jeho toxinu z nakažené fyzické osoby, zvířete nebo neživého substrátu na vnímanou fyzickou osobu. Teď tedy není možné tvrdit, že SARS-CoV-2 je infekčním onemocněním, příznakové i bezpříznakové, neboť taková definice v uvedeném zákoně není. Toto je stejně s tvrzením takzvané bezinfekčnosti, ze které se nakonec po mém tlaku a po vysvětlení termínu vyklubalo od Ministerstva zdravotnictví nízké epidemiologické riziko.

Je třeba dále upozornit na to, že byl přijat zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, tak předepsaný legislativním postupem. Uvedené ustanovení stanoví toto: Tento zákon upravuje opatření pro zvládnutí epidemie onemocnění covid-19 způsobené novým koronavirem označovaným jako SARS-CoV-2 a jejich dopadů na území České republiky.

Pandemie SARS-CoV-2 nebyla řádně posouzena ze strany Světové zdravotnické organizace, respektive byla upravena metodami kvalifikace onemocnění, zavedení mezinárodní klasifikace nemocných pod kódy. V lednu 2020 vydala Světová zdravotnická organizace pokyn k použití kódu U07.1 Mezinárodní klasifikace nemocí pro kódování případů s laboratorně potvrzeným onemocněním covid-19. Následně byl uvolněn další kód U07.2 pro případy bez laboratorního potvrzení. ÚZIS České republiky provedl aktualizaci českého vydání MKN-10 s těmito kódy v březnu, respektive v květnu, to už byl kód U07.2. Pro potřeby identifikace případů negativně testovaných na covid-19 při poskytování zdravotních služeb byl v České republice zaveden další kód, s tím už vás nebudu zatěžovat, podezření na covid-19.

V září 2020 vydala WHO další mimořádnou aktualizaci se zařazením dalších kódů pro vyznačení stavů, které vznikly v souvislosti s onemocněním covid-19. Tyto kódy byly do českého vydání zařazeny s platností od roku 2021. Vzhledem k tomu, že podle harmonogramu tvorby klasifikace tato nebyla upravena pro specifické zařazování pomocí těchto nových kódů, mohou být tyto kódy pro vykazování akutní lůžkové péče použity pouze na pozici VDG.

Následně pravidla vycházející z pravidel kódování verze 3.0 revize 1 platných pro rok 2021 zveřejněných na webových stránkách Ministerstva zdravotnictví České republiky, které jsou k dispozici také na portále projektu DRG Restart, doplnění vůči tomuto dokumentu jsou vyznačena červeně. Používejte kód U07.1, vyznačení přítomnosti onemocnění covid-19 způsobeného virem SARS-CoV-2, jako doplňkového kódu v případě, že je přítomnost viru laboratorně potvrzena a pacient je hospitalizován s odpovídajícími symptomy.

Kód U07.1 používejte pouze na pozici vedlejších diagnóz, zároveň použijte kód J12.8, jiná virová pneumonie, v přítomnosti pneumonie, kód J06.8, jiné akutní infekce horních dýchacích cest, na více místech nebo jiných specifikacích, kód v případě přítomnosti jiných projevů infekce. Kód Z22.8, přenašeč neboli nosič jiných infekčních nemocí, u hospitalizovaných nosičů onemocnění nebo oligosymptomatických pacientů, například z izolačních důvodů. Používejte kód U07.2, pokud byl covid-19 diagnostikován klinicky nebo epidemiologicky, ale laboratorní test je neprůkazný nebo nedostupný.

Kód U07.2 používejte pouze na pozici vedlejší diagnózy. Pokud pacientovi byla poskytnuta diagnóza onemocnění covid-19, ale výsledek laboratorního potvrzení je negativní, používejte kód U69.75 na pozici VDG, pokud není k dispozici jiný kódovaný stav, použijte kombinaci Z03.8. Pokud jakýkoliv kódovaný stav pacienta s následkem onemocnění covid-19 použijete jako doplňkový kód U09.9 na místě VDG. Takže v podmínkách České republiky bude kód 07.2 vykazován vzácně, například v případě, kdy dojde k překladu pacienta bez provedení laboratorního testu. (Hluk v sále.) Vykazování...

Pane předsedající, mohla bych vás poprosit, opět neslyším ani samu sebe.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, jistě, rozumím, paní poslankyně. Vážení paní poslanci, prosím, abyste se ztišili, případně jste se odebrali mimo sál. Můžete pokračovat v rozhovoru.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji. Vykazování pacientů s těžkým respiračním syndromem vyžadující resuscitační péči včetně používání neinvazivní nebo invazivní ventilace, eliminačních metod nebo mimotělní plicní ventilace se řídí pravidly pro vykazování symptomatických diagnóz včetně vykazování kódu výkonu a DRG markeru. Specifikace diagnózy mají přednost před nespecifickými. Za laboratorní průkaz je považován i pozitivní výsledek jiného typu testu než PCR.

V případě, že onemocnění covid-19 se projevuje pouze nespecifickými příznaky a přítomnost onemocnění covid-19 je potvrzena výsledkem laboratorního testu, kóduje se na pozici HGB B34.8, jiná virová infekční onemocnění neurčené lokalizace. Je třeba dále upozornit na certifikaci příčin smrti. Covid-19, má být uváděn na listu o prohlídce zemřelého ve všech případech úmrtí, kde nemoc způsobila nebo se předpokládá, že způsobila úmrtí nebo k němu přispěla. Vzhledem k tomu, že existuje několik typů koronaviru, je doporučeno nepoužívat obecný pojem koronavirus, ale označení covid-19, infekce SARS-CoV-2 nebo koronavirová onemocnění 2019.

Uvádějte covid-19 vyznačením příčiny úmrtí v části 1, pokud bylo úmrtí způsobeno onemocněním covid-19, nebo v části 2, pokud tato diagnóza k úmrtí přispěla, ale základní kauzální řetězec stavů vedoucí ke smrti byl jiný. Je tedy zřejmé, že při vykazování příčiny úmrtí jednotlivých osob není podle vykazování ze strany ÚZIS a dále Ministerstva zdravotnictví zcela jednoznačně určena konkrétní diagnóza, ale je uváděna: zemřel v souvislosti s covid. Proto lze mít důvodnou pochybnost o vykazování úmrtí na covid-19 ze strany shora označených orgánů.

Jak je známo, tak na území České republiky nebylo vydáno žádné posouzení, zda onemocnění covid-19 je epidemií. Nikdy nebyla stanovena žádná kritéria, podle kterých by bylo možné ověřit posouzení stavu a závažnosti tohoto onemocnění na území České republiky. Ministerstvo zdravotnictví se zaklíná tím, že je přece epidemie viděna z počtu úmrtí na covid-19, ale toto hledisko je velmi sporné hned z několika důvodů. Spornost epidemie, respektive tvrzení, že se jedná o epidemii covid-19 na území České republiky, lze zpochybnit tímto:

Existuje důvodná pochybnost o tom, že byly vykazovány diagnózy přímo nesouvisející s covid-19, a to jen za tím účelem, aby existovala čísla smrtelnosti nahánějící hrůzu obyvatelstvu; jsou známy pokyny testovat i zemřelé osoby.

Existuje důvodná pochybnost o tom, že poměrně nezanedbatelná část pacientů nakažených covid-19 se dostala do nemocniční péče z onoho důvodu, že neměla přístup ke včasné a účinné primární péči u praktických či odborných lékařů.

Existuje důvodná pochybnost o tom, že poměrně nezanedbatelná část pacientů nakažených covid-19 byla hospitalizována z hlavní příčiny pro zanedbání léčení chronického onemocnění a covid-19 byl jen vedlejší příčinou hospitalizace.

Existuje důvodná pochybnost o tom, zda se nezanedbatelná část pacientů v lékařských zařízeních a dále sociálních službách nakazila od očkovaných netestovaných pracovníků, kteří byli vyňati z povinnosti testování pro svou údajnou bezinfekčnost.

Dále je třeba zmínit, že Nejvyšší správní soud, Městský soud v Praze, ale i Ústavní soud při své rozhodovací činnosti vycházely především z toho, jaká je obsazenost nemocnic, a dále počtu úmrtí na covid-19 je epidemie. Byla to pro ně notorieta, která je obecně známá a není ji

třeba ověřovat. Důkazy pro zpochybňování této všeobecně známé skutečnosti epidemie covid-19 nebyly připuštěny a dokazování se neprovádělo ani jedenkrát. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tak to byla paní poslankyně Maříková. Další v pořadí k programu schůze je přihlášená paní poslankyně Marie Pošarová. Paní poslankyně, máte slovo k programu schůze. Prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, určitě jste všichni svěží, že jo, plní síly, takže začnu nový bod k projednání, a to je sněmovní tisk 23, daň z příjmů. Ráda bych uvedla zhodnocení platného právního vztahu, důvod k předložení navrhované právní úpravy a cíle navrhovaných změn.

V současné době zná náš právní řád skrze zákon o daních z příjmů několik druhů slev na dani pro fyzické osoby. Tou nejznámější a univerzální je takzvaná základní sleva na poplatníka ve výši 27 840 korun. Od roku 2002 se zvedla na 30 840 korun ročně. K jejímu zvýšení došlo v souvislosti se zrušením výpočtu čisté mzdy skrze mechanismus někdejší superhrubé mzdy. Dále zde existuje sleva na manžela, respektive manželku bez příjmů ve výši 24 840 korun ročně, s posledním zvýšením v roce 2008 u držitelů průkazů ZTP/P činí tato sleva dvojnásobek, 49 680 korun. Tuto slevu lze uplatnit na manžela, manželku, jehož celkové roční příjmy nepřekročí hranici 68 000 korun, přičemž v onom roce 2008 tato hranice činila 38 040 korun. Současný limit příjmů 68 000 korun začínal platit v době, kdy průměrná mzda činila 25 381 korun a minimální mzda 8 000 korun, tedy v období, kdy průměrné příjmy a také ceny a životní náklady dosahovaly výrazně nižších hodnot, než je tomu dnes. Dále známe i daňové slevy pro pracující zdravotně postižené, konkrétně slevu na invaliditu prvního a druhého stupně v roční výši 2 520 korun, slevu na invaliditu třetího stupně v roční výši 5 040 korun a slevu pro držitele průkazu ZTP/P ve výši 16 140 korun ročně. Naposledy se zvyšovala taktéž v roce 2008. Sleva na studenta činí ročně 4 020 korun.

Cílem námi navrhovaných opatření je tedy jednak náprava neúnosného stavu, když 13 let nebyla většina daňových slev kromě slevy na poplatníka zvýšena, čímž došlo k výraznému oslabení jejich základního účelu, a kdy reálný dopad těchto slev ve směru ke zvýšení čistého příjmu daňových poplatníků je relativně stále nižší a méně citelný. Za druhé, významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilního čistého příjmu pro všechny daňové poplatníky a výrazněji pro manžela a rodiny, rovněž i v souvislosti s negativními ekonomickými a sociálními dopady krizových opatření nouzového stavu v závislosti na epidemii onemocnění covid-19. Proto navrhujeme zvýšit základní slevu na poplatníka na částku 37 260 korun.

V zájmu posílení podpory institutu rodiny a manželství a jejich ekonomického a sociálního postavení navrhujeme zvýšit na 1,5násobek současného stavu i slevu na manžela, manželku poplatníka žijících s ním ve společné domácnosti souběžně s 1,5násobným zvýšením hranice ročních vlastních příjmů tohoto manžela, manželky, na které je tato sleva uplatňována. I proto, aby na tuto slevu dosáhly i rodiny, kde matka čerpá takzvanou mateřskou dovolenou a pobírá dávky peněžité pomoci v mateřství, a taktéž i z tohoto důvodu, že i průměrná mzda od roku 2008 dosud stoupla o více než 50 %. Dlouhodobým cílem tohoto navrhovaného opatření je pak rovněž podpora pozitivního populačního a demografického vývoje české společnosti, to znamená zejména podpora dlouhodobého, nejlépe stálého a stabilního zvyšování porodnosti, což je žádoucí trend z obecného hlediska, ale také z pohledu makroekonomického.

Dále navrhujeme zvýšit i u všech zbývajících slev na dani, u kterých k poslední úpravě došlo v roce 2008: u základní slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důchodového pojištění; u rozšíření slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně; u slevy na držitele průkazu ZTP/P, je-li poplatníkovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P. Navrhujeme 50%

navýšení této daňové slevy. U slevy na studenta u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem.

Společným jmenovatelem této skupiny navrhovaných úprav je pomoc a podpora našim zdravotně hendikepovaným spoluobčanům, jejichž příjmy z invalidních důchodů jsou přes nejrůznější valorizace vesměs velmi nízké, a tyto osoby musí k zajištění slušné životní úrovně pracovat či živnostensky podnikat. Proto je efektivní a významnou cestou ke zvýšení jejich čistých příjmů právě zvýšení daňových slev, což je de facto snížení daně z příjmů. Zvýšení roční daňové slevy na studenta má za cíl bonifikovat pracující studenty a také tímto nástrojem částečně pomoci jejich sociálně a ekonomicky slabším rodičům a rodinám.

Navrhovaná opatření nepřinášejí pro žádného plátce daně z příjmů zhoršení jeho současné finanční situace, ba naopak, pro všechny plátce daně z příjmů by znamenala snížení výše jejich reálně odváděných daní, a tedy i zvýšení jejich čistých příjmů.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 ústavy. Předpokládaná (Předkládaná) právní úprava je v souladu s ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, respektuje taktéž obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky. Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. V případě daní z příjmů na úrovni Evropské unie platí, že pravomoc stanovit a vybírat daně spadá do výlučné kompetence členských států Evropské unie. I z tohoto důvodu se orgány Evropské unie, pokud jde o daně, věnují zejména úpravě výběru daní nepřímých, spotřební daně například nebo DPH, a to zvláště těm jejich aspektům, které mají mezinárodní charakter a které jsou obhajitelné z hlediska projektu evropského unijního vnitřního trhu, například zákaz daňové diskriminace, otázka dvojího zdanění, boj proti daňovým podvodům a tak dále. Navrhovaná právní úprava není v rozporu s právními předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie ani s obecnými právními zásadami legislativy Evropské unie.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí a na podnikatelské prostředí České republiky. Přímý finanční dopad navrhované novely na státní rozpočet České republiky nelze přesně a beze zbytku odhadnout a formulovat. Na jedné straně je jisté, že v důsledku navrhovaných opatření poklesnou veřejné příjmy státu, potažmo dále krajů a obcí v oblasti přímých daní, konkrétně co se týče výběru daně z příjmů fyzických osob. V důsledku poklesu daňové povinnosti, a tedy nárůstu čistých příjmů jednotlivců a domácností, rodin lze ale jednak očekávat částečné snížení objemu vyplácených dávek státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi, a ještě významněji by přímé negativní dopady navrhovaného opatření na příjmy státního rozpočtu kompenzoval vyšší výběr nejrůznějších nepřímých daní, ať už je to DPH, spotřební daně, majetkové daně, v důsledku zvýšení koupěschopné poptávky jednotlivců a domácností.

Pokud bychom měli učinit rámcový propočtení dopadů návrhu a vyjdeme-li z oficiálních statistik, kolem 3,4 milionu zaměstnanců plus 2,1 milionu osob podávajících roční daňové přiznání ze samostatné činnosti, přičemž obě skupiny se částečně překrývají, při vědomí všech nepřesností změn statistických dat o počtu plátců daně v důsledku předpokládaného růstu nezaměstnanosti, skutečnosti, že určité množství poplatníků odvádí s ohledem na slevy a zvýhodnění již nyní nulovou daň z příjmů, činil by jednostranný výpadek na straně veřejných příjmů státního rozpočtu kolem 30 miliard korun ročně, s tím, že značná část tohoto objemu by se později stala příjmem veřejných rozpočtů v jiné podobě, respektive v rámci vyššího výběru daní.

Obdobná teze platí i v případě dopadů navrhovaných změn na rozpočty krajů a obcí. Vedle zákona o rozpočtovém určení daní lze očekávat na jedné straně alikvotní propad na straně

příjmů, to znamená u rozpočtu krajů o 8,92 % a u rozpočtu obcí o 23,58 % celostátního hrubého výnosu daní z příjmů. U krajů by šlo zhruba o propad o 2,7 miliardy korun ročně a u obcí o 7,1 miliardy korun ročně, a na straně druhé zase růst objemu jejich příjmů v rámci podílů z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty.

Pro podnikatelské prostředí by navrhované opatření znamenalo stimul v první řadě ve smyslu očekávatelného zvýšení poptávky po zboží a službách, sekundárně například i tím způsobem, že by u některých občanů stoupla ochota nastoupit do standardního zaměstnaneckého poměru, a byla by tak určitým způsobem uspokojena poptávka některých zaměstnavatelů po pracovní síle.

Předpokládané sociální dopady navrhované právní úpravy včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé a osoby se zdravotním postižením. Navrhovaná právní úprava bude mít příznivé sociální dopady pro mnoho pracujících a podnikajících občanů a samozřejmě pro jejich rodiny. Bude znamenat i dost významné zvýšení jejich disponibilních příjmů, mnoho občanů díky jejímu zavedení nebude muset nadále žádat o sociální dávky. Pomůže i občanům v takzvaných dluhových a exekučních pastech tím, že významně zvýší jejich schopnost splácet finanční závazky, respektive splatit je rychleji než dosud. Navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní a podpůrný dopad na rodiny tím, že zvýší jejich čisté disponibilní příjmy. Předpokládaná úprava také velmi výrazně finančně pomůže sociálně slabým, nízkopříjmovým skupinám obyvatel a osob se zdravotním postižením, jelikož významně navyšuje speciální daňové slevy určené právě jim.

Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na životní prostředí. Předpokládaná právní úprava nemá žádný vliv na stav životního prostředí v České republice.

Zhodnocení platného právního vztahu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Navrhovaná právní úprava neobsahuje ustanovení, které by bylo diskriminační vzhledem k ústavnímu požadavku rovnosti žen a mužů.

Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů. Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní vliv na ochranu soukromí a osobních údajů u žádného ze subjektů, jehož se dotkne.

Zhodnocení korupčních rizik navrhované právní úpravy. Navrhovaná právní úprava nevnáší negativní dopad do oblasti korupčních rizik a ani nezakládá jejich nové možnosti.

Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na bezpečnost nebo obranu státu. Předpokládaná právní úprava nemá žádný vliv a dopad na bezpečnost a ochranu státu. Navrhujeme se zvýšením základní slevy na poplatníka tedy na 37 260 korun ročně, to znamená 3 105 korun měsíčně u zaměstnanců.

K bodu 2. Navrhujeme zvýšení slevy na manžela, manželku žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti na 37 260 korun ročně, je-li tomuto manželovi, manželce přiznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se pak tato částka na 2násobek. Současně navrhujeme zvýšení hranice vlastního ročního příjmu manžela, manželky, do které může být uplatněna sleva na tohoto manžela, manželku na 102 000 korun ročně.

K bodu 3. Navrhujeme zvýšení základní roční slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně, z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění nebo zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důvodu souběhu nároků na výplatu tohoto invalidního důchodu, starobního důchodu, a to z 2 520 korun na 5 040 korun.

K bodu 4. Navrhujeme zvýšení rozšíření roční slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo jiný důchod, z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění, u něhož jednou z podmínek přiznání je, že

invalidní (?) ve třetím, stupni zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a starobního důchodu nebo je poplatník podle zvláštních předpisů invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni, a to z 5 040 korun na 10 080 korun.

K bodu 5. Navrhujeme zvýšení roční slevy na držitele průkazu ZTP/P, je-li poplatníkovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P, a to z 16 140 korun na 24 210 korun.

K bodu 6. Navrhujeme zvýšení roční slevy na studenta u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, a to až do dovršení věku 26 let nebo po dobu prezenční formy studia v doktorském studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání až do dovršení věku 28 let, a to z částky 4 020 korun na částku 8 040 korun.

Proto navrhujeme tento bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně. Další přihlášený k programu schůze je pan poslanec Vladimír Zlínský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, vážení zástupci vlády, žádám o zařazení mimořádného bodu na pořad této schůze, a to diskusi na téma porovnání systému sociálních kreditů v Číně a proticovidových opatření v České republice.

Během brouzdání po internetu, když jsem se připravoval na toto zasedání, jsem narazil na zajímavý článek na webu Centra po lidská práva, který se jmenuje Budování Velkého bratra: systém sociálních kreditů v Číně. Se zájmem jsem si ho přečetl a s hrůzou jsem zjistil určité podobnosti s naší současnou situací. Já vás s tímto článkem seznámím a budu upozorňovat na ty podobnosti, aspoň tak, jak se to zdá mně, kde ta podobnost přímo na mě vyskakuje.

Čína v současnosti testuje nový systém sociálních kreditů, které představují nástroj k hodnocení každodenního chování čínských občanů. Ti jsou sledováni pomocí nejmodernějších technologií a následně za své chování zvýhodňováni či sankcionováni. Již od roku 2014 probíhá testování nového systému, který má dle čínské vlády do tamní společnosti přinést větší efektivitu, transparentnost, důvěru. – Já bych to přeložil do současných realit našich: zabránit přeplnění nemocničních zařízení a kolapsu zdravotnického systému.

Systém spočívá v udělování takzvaných sociálních kreditů. Občané dostávají kredity za dobré chování – v našem případě očkování mohou za sportem a zábavou – a za špatné jsou jim kredity naopak odebrány – neočkování nemohou do těchto zařízení, pokud neprodělali covid-19.

Za špatné chování je považováno jak chování v rozporu s právem, jakým je neplacení daní, parkování na zakázaných místech nebo jízda nadměrnou rychlostí, tak i chování, které není v rozporu s psaným předpisem, ale vláda jej považuje za špatné. Příkladem může být nadměrné utrácení nebo nadměrné hraní videoher, kupování alkoholu, užívání drog nebo i příliš času stráveného na sociálních sítích. – Naše realie: za špatné chování se považuje odmítání očkování proti covid-19.

Za špatné chování se považuje i kritika systému nebo samotné vlády. – Tak tady by byla asi taky shoda.

Za toto chování jsou občané trestáni například omezením možnosti cestovat – tak to by bylo taky velmi podobné. – Se špatným hodnocením si čínský občan nemůže koupit třeba jízdenku do první třídy nebo letenku. – Tak v některých evropských zemích se doslycháme, že už se to děje. – Také nedosáhne na povýšení a jeho dětem je znemožněno přihlásit se na

prestižní školy. – V našich reáliích, pokud je zaměstnanec proti očkování nebo covidovým opatřením, je mu znepríjemňována pracovní činnost nátlakem nadřízených a spolupracovníků.

Zároveň čínský systém využívá takzvaný peer pressure. Občané se špatným chováním, tedy například ti lidé, kteří přejdou přechod na červenou – u nás, vystupují veřejně proti očkování a nesmyslným covid opatřením – jsou poté zobrazeni na velkých tabulích. – U nás jsou zobrazeni v České televizi jako šířitelé dezinformací. – Tento systém má odradit občany od porušování pravidel a špatného chování na základě jejich strachu z veřejného zostuzení.

Za nejvyšší trest je považováno označení slovem nedůvěryhodný. Tito občané jsou na takzvaném blacklistu – i u nás jsou známy podobné blacklisty, sice o nich se nesmí mluvit, ale známe je – který je spravován čínskými soudy. Pro nedůvěryhodné platí ta nejpřísnější omezení. Možná je však překvapivé, že k vymazání ze seznamu nedůvěryhodných stačí zaplacení administrativního poplatku. – U nás zatím tohle není, ale uvažovalo se o tom v případě povinného očkování, že by se lidé mohli vykoupit jednorázovou pokutou nebo placením opakované pokuty.

Peníze jsou vždy třeba. Systém je totiž finančně velmi náročný. Odměna za dobré skutky. Na druhou stranu, přispívání na charitu, vrácení nalezené peněženky nebo včasné splacení dluhu – v našem případě podstoupení očkování a přesvědčování neočkovaných po dobrém i po zlém – je považováno za dobré chování, za které náleží odměna. Ta spočívá například v získání různých slev na cestování nebo bydlení. Takto je občanům například snížena záloha při uzavření nájemní smlouvy. – V našich reáliích je jim umožněna návštěva kulturních a sportovních akcí a zařízení, mohou cestovat do zahraničí. – Jsou pro ně zjednodušeny administrativní úkony a také nemusí dlouho čekat u lékaře. – V našem případě jsou lidé, kteří jsou neočkovaní, mnohdy u lékařů lustrováni. Mohu to dosvědčit ze své vlastní zkušenosti. – Systém tak zasahuje téměř do všech sfér života čínské společnosti.

Nejednotnost systému. Jelikož je celý systém dosud ve fázi testování, stále neexistuje centrální orgán sběru dat a jejich hodnocení. Data o občanech sbírají jak orgány státní správy, tak soukromé společnosti. – To se bezpochyby děje i v našich reáliích. – Subjekty sbírají data ze sociálních sítí, nákupních portálů, finančních institucí, lékařských záznamů, ale také data z kamerových systémů. – Myslím si, že se to významně neliší, jenom v našich reáliích ta data z kamerových systémů, ten systém není tak propracován. – A právě na ty tento systém Čína velmi spoléhá. Čína je jednou z nejvyspělejších zemí, co se týká technologií, včetně těch, které dokážou rozpoznat obličej. Právě tyto technologie jsou využívány pro sledování chování občanů. – Předpokládám, že během několika let se octnou i u nás. – V některých regionech využívají příslušníci policie chytré brýle, které dokážou na základě obličeje identifikovat jednotlivé občany a poskytnout policii základní údaje přímo na místě.

Nejednotný je prozatím nejenom sběr dat, ale i způsob využívání systému. Ne všechny regiony zavedly systém v plné míře, liší se vyhodnocování dat i intenzita sledování na různých místech. – To ovšem platí i pro evropské státy. – Dvě podobné křižovatky nebo dvě podobná parkoviště ve stejném místě nemusí být sledována stejným způsobem.

Situace ale se změní od příštího roku, kdy má být systém oficiálně a povinně funkční po celé zemi. To, že je nyní systém ve fázi testování a je funkčně a teritoriálně roztříštěn, však neznamená, že by současná verze již neovlivňovala životy mnoha milionů čínských občanů. Doposud byla nejméně dvaceti milionům lidí omezena svoboda pohybu – tak v tom asi moc nezaostáváme v Evropě – a to tak, že občanům s nízkým skóre nebylo dovoleno koupit si letenku nebo lístek na vlak. Asi třem stům tisícům lidí bylo odepřeno povýšení na základě jejich nízkého skóre a přibližně stu lidí bylo dokonce zakázáno vycestovat ze země kvůli neplacení daní.

Podle oficiálních prohlášení vlády se má jednat o systém, který má zlepšit fungování a efektivitu celé společnosti. Zatím se zdá, že i čínští občané, dlouhodobě zvyklí žít pod drobnohledem čínské komunistické vlády, cenzurou a četnými restrikcemi, nevnímají nový

systém jako příliš velký zásah do jejich životů. – To by taky mohlo být podobné jako u nás, ale teď už se to začíná měnit.

Občané, kteří na toto téma byli dotázáni, se pozitivně vyjadřovali například ke zvýšení bezpečnosti. Na křižovatkách, kde často docházelo k dopravním nehodám, se provoz po instalaci kamer s rozpoznáváním obličejů zlepšil. V domech, kde byl nainstalován stejný systém, se snížila kriminalita. Průkaznost všech anket a veřejných průzkumů je však silně narušena právě dotyčným systémem kontroly. Jedním z forem špatné chování je i kritika systému.

Dopady systému. Čínský kreditový systém má velký potenciál rozdělit společnost do dvou kategorií – tak to známe u nás velmi dobře – a ještě více rozevřít nůžky mezi bohatou – u nás mezi očkovanou – a chudou – u nás neočkovanou – vrstvou společnosti. A jistě by se našlo jinych x důvodů, proč se naše společnost rozděluje.

Zatímco bohatí se budou moci ze svých přestupků vykoupit ať už zaplacením administrativního poplatku, nebo dobrým chováním ve formě přispívání na charitu, chudí občané si toto nebudou moci dovolit. Mohou se tak propadnout do takzvané negativní spirály, kdy na základě neschopnosti splácet budou označeni jako nedůvěryhodní. Nedostanou se na dobrou školu či nedostanou dobře zaplacenou práci a jejich skóre se bude nadále propadat. Mimoto je nesporné, že ukládání takového množství dat ohledně každodenního života občanů je snadno zneužitelné. Nejenže dosud nebylo vyřešeno, jak budou data zabezpečována, uchovávána a jak budou navzájem sdílěna mezi různými institucemi, ale zároveň není jasné, k čemu všemu je bude stát využívat. – To bude u nás úplně podobné.

Centralizovaná komunistická vláda v čele s prezidentem Si Ťin-pchingem – v tomto v našich reáliích česká vláda v čele s ministrem zdravotnictví – tak dostane do rukou nástroj kontroly věrnosti občanů, zamaskovaný do systému lepšího vymáhání dodržování pravidel a řádného života čínských občanů – zamaskovaný v našich reáliích do systému předcházení pandemie. – Zásahy do svobody pohybu a svobody vyjadřování tak budou omlouvány budováním lepší a efektivnější čínské společnosti založené na neomylném chování a kázni. – V našem případě bude proti pandemii covid-19.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. To byl pan poslanec Zlínský. přečtu omluvy. Do konce jednacího dne se z rodinných důvodů omlouvá paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. A na 2. 2. 2022 se z důvodu nemoci omlouvá Eva Fialová. Tak to byly omluvy.

A další přihlášenou poslankyní k pořadu schůze je paní poslankyně Marie Pošarová (správně Pošarová). Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Kdyžtak jenom jestli můžu poprosit Pošarová, s krátkým a, ano?

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pošarová. Pardon, omlouvám se.

Poslankyně Marie Pošarová: Ne, v pořádku. Děkuju. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěla bych se vyjádřit ještě jednou k redistribuční platbě, co se týče v zemědělském sektoru. Minule mi tento bod byl zavržen, tak to zkusím podruhé. Hlavně bych se chtěla věnovat, co se týče SAPSu, tedy platby na hektary, na plochy. Ty činily 131 eur za hektar. Tato platba bude rozdělena za prvé na takzvanou BISS 71 eur za hektar, kterou dostanou všichni na veškeré hektary, a za druhé takzvaný CRISS 152,5 eura, který dostanou rovněž

všichni, ale jen na prvních 150 hektarů, na zbytek nic. To je důsledek rozhodnutí týkajícího se redistribuční platby, která byla dosud 10 %. To se odebíralo velkým v sousedním Německu, kde si určili hranici 12 %. Komora navrhovala navýšení na 15 %, ale koalice 30 %. Nedovedu si jinak vysvětlit, jak přišli, že za Českou republiku navrhli 23 %, nejvíc z celé Evropské unie. I Litva, která má malé plochy na zemědělství, má 20 %.

Co se týče – nevím, jestli někdo zkoumal a domýšlel všechny důsledky tohoto rozhodnutí. Především jde o zaškrzení činnosti větších farem, těch, které vyrábějí zhruba 80 % českých potravin, a to zejména v technologicky náročných oborech. Nevyrobíme – dovezeme? Ten druhý, neméně podstatný výsledek bude dozajista nejen změna cen půdy, ale i změna výše pachtovného. V tomto případě jde o jednoznačnou podporu vlastníků na půdě nepracujících, neproduktivních zemědělců. Příklad: Mám 30 hektarů a pobírám pacht 3 500 korun za hektar, to znamená 105 000 korun ročně. Stanu se tedy rolníkem. Jedním papírem na Státní zemědělský intervenční fond, a mám 225 000 korun. A pokud budu mít syna nebo dceru do 40 let a jsem šikovný, tak bych mohl ze státu vytlouci i dvakrát tolik. Takže nevyrobíme české potraviny. Ale komu to vadí?

Dále bych chtěla směřovat k současnému stavu českého zemědělství. Já jsem obdržela od Svazu zemědělců takovou tabulku, je to přímo z Ministerstva zemědělství, a tam, kdyby náhodou někdo chtěl třeba předložit, pan kolega Jurečka to asi bude znát, takže strukturu stavu hospodářských zvířat dle právních forem podniků. To znamená, že právnické osoby versus fyzické osoby neprodukují zhruba, nebo produkují, co se týče dojnic, zhruba 10 %. Co se týče prasat a drůbeže, tak to není ani desetina. Takže jako je naivní si myslet, že menší zemědělci budou produkovat a budou dovážet asi do různých zpracovatelských podniků dobytek.

Co se týče struktury zaměstnanosti v zemědělství České republiky dle právních forem podniků, tak bych chtěla jenom zdůraznit, že podniky fyzických osob zaměstnávají zhruba 25 200 osob. Co se týče podniků právnických osob, zaměstnávají kolem 73 až 74 tisíc osob.

Samozřejmě tady neustále zaznívá, jak máme podporovat menší obce. Já to řeknu takhle. Pokud zlikvidujete zemědělce, zemědělské firmy, tak ty vesnice opravdu budou za chvíli mrtvé. Stačí se podívat v Plzeňském kraji na Tachovsku, kde dokud fungovaly zemědělské podniky, tak obce vzkvétaly, byly tam hospody, byl tam obchod. Od doby, co to zaniklo, obce chátrají, jsou tam polorozpadlé domy, stodoly, prostě není tam život.

Co se týče současného stavu českého zemědělství, chtěla bych tady porovnat údaje z roku 2020 s rokem 1990, a to co se týče živočišné výroby. Musím říct, že skot v roce 1990 tvořil 3 506 000 kusů. V roce 2020 jsme v částce 1 404 000 kusů. Co se týče dojnic, rok 1990 – 1 236 000, nyní rok 2020 pouze 357 014. Co se týče mléka v litrech, tak to v roce 1990 činilo 4 802 milionů a v roce 2020 3 083 milionů. Co se týče hovězího masa v tunách živé hmoty, v roce 1990 509 000, v roce 2020 pouhých 164 900.

Žádná rozvinutá země nepřipustila takový brutální vývoj, negativní vývoj. V případě vypuknutí konfliktu či přírodní katastrofy je obyvatelstvo bez dostatečné potřeby mléka, mléčných výrobků, masa, vajec, ovoce, zeleniny a brambor. Oslabování přísunu organického hnojiva do půdy po dlouhá léta působí na snižování úrodnosti půdy a její devastaci. Každý zemědělec vám řekne, že pokud je opravdu dobrý zemědělec, musí mít jak rostlinnou, tak živočišnou produkci.

Co se týče mléka, v České republice se produkuje 75 000 litrů mléka na 100 hektarů zemědělské půdy. V Německu se produkuje 170 000 litrů mléka na 100 hektarů zemědělské půdy, to znamená 227 % oproti nám. V Holandsku se produkuje 621 000 litrů mléka na 100 hektarů zemědělské půdy, což je 828 %. Je úsměvné, když máme poslouchat od odborníků, v uvozovkách, že mléka je nadbytek a je nutné snižovat stavy skotu. I poslední kus skotu bude nadbytečný, jelikož ze starých zemí stoupla produkce mléka od 7 % v Německu na výši 29 %, co se týče Irska.

Stavy prasat a vepřového masa. Počet prasat v roce 1990 byl 4 790 000 kusů. V roce 2020 je to pouhý 1 404 000 kusů, což znamená, že zhruba zabíráme 29, co se týče soběstačnosti. Prasnice v kusech, v roce 1990 311 000 kusů. Nyní v roce 2020 pouhých 87 000. Vepřové maso v tunách živé hmoty opět, rok 1990 763 000, v roce 2020 294 600. Takže co se týče potravinové soběstačnosti, 38 %. Je to neuvěřitelné, ale za posledních 31 let úsilí devastace české živočišné výroby se podařilo tuto výrobu dostat na méně než 30 %, zatímco uvedené staré země několikanásobně zvyšovaly výrobu, i když máme společný trh a v roce 1990 byla výroba v těchto zemích obdobná.

Pokud by zemědělská politika nebylo u nás nastavena ve prospěch extenzivní výroby, ale ve prospěch skutečných hospodářů, což znamená ty, kteří opravdu produkují, mají rostlinnou a živočišnou výrobu, kterých máme dostatek, nebyli bychom na pokraji likvidace některých odvětví živočišné výroby.

Co se týče rostlinné výroby, pokles živočišné výroby v průměru na jednu třetinu by měl logicky přinést růst rostlinné výroby. Ale jak je to ve skutečnosti? Zemědělská půda v hektarech, rok 1990 4 228 000 hektarů, v roce 2020 pouhých 3,5 milionu hektarů. Za pouhých 31 let se snížila výměra zemědělské plochy o 17,4 %, což je prostě k neuvěření. Jak to bude pokračovat v dalších desetiletích? Co se týče živočišné (?) výroby, vyjádřeno v produkci, to znamená ve stálých cenách, klesla téměř na polovinu, jsou obiloviny pěstovány pouze na 57,3 % orné půdy oproti 61,8 % v roce 1990, kde byla živočišná (?) výroba více než zdvojnásobena. Jen pro ilustraci, už v roce 1936 se obiloviny pěstovaly na 58 % orné půdy. Místo abychom na půdě, která se uvolnila po snížení hektarů na krmné plodiny, pěstovali zeleninu ovoce s vysokou potřebou lidské práce, u kterých spotřeba stále roste, zlikvidovali jsme asi dvě třetiny ploch.

Ovoce a zelenina. Konzumujeme dováženou zeleninu a nevíme, na jakých půdách je pěstovaná, čím je chemicky ošetřovaná, jaká hnojiva bylo použita, zda není pěstovaná třeba na kontaminovaných půdách. Kdo to tady kontroluje?

Potravina chudých, což je brambora, která zúrodňuje půjdu. Je to vynikající předplodina, vyčistí pozemky bez použití chemických prostředků. Je náročná samozřejmě na pracovní sílu. V roce 1989 jsme pěstovali 115 446 hektarů a v roce 2020 jen 23 870 hektarů, to znamená 20 %, a z toho na produkci škrobu 5 774 hektarů. Je nutné dovážet většinu brambor ze Španělska, Turecka, Egypta, kde neznáme podmínky pěstování, nebo podpořit výrobu a výstavbu temperovaných skladů, zaměstnávat lidi a vyrábět řadu výrobků z vlastní produkce? Proč můžeme být úspěšní v komoditách, v kterých nemáme soběstačnost? Přírodní podmínky pro výrobu v České republice jsou optimální k výrobě všech produktů patřících do mírného pásma. Relativní dostatek srážek, půdní struktura tam, kde je dostatek organické hmoty dodávané organickým hnojením, dostatek slunečního svitu a teploty vyhovující délce vegetace jednotlivých plodin. Půdy jsou od hlinitopísčitéch k produkci zeleniny až po těžké půdy vhodné k pěstování obilnin. Co se týče výrobnětechnických podmínek, jsou mimořádně dobré úrovně s výjimkou nedostatečného přísunu organických látek z hnoje a vápnění.

Máme u hospodářů či sedláků hospodařících intenzivně, ale i šetrně výnosy obilí, brambor, cukrovky, řepky, ovoce, zeleniny, krmných plodin na úrovni hospodářů v západních zemích s obrovskou výhodou koncentrace výroby, vysokou produktivitou práce i nejkvalitnější technikou, která je ve světě nabízena. Máme jednu z největších užitkovostí dojníc v Evropě, zhruba 9 000 litrů na dojnici a rok. U intenzivní produkce vepřového masa v repopulovaných chovech konkurujeme bez problémů vyspělým chovům v západní Evropě, ale nižší cenou práce a nižšími cenami krmiv jsme i levnější. Jedině, co nám chybí, je zemědělská gramotnost rádooby zemědělských odborníků k nastavení motivujících podmínek podnikání a neznalost světových trendů zemědělství, kteří směřují k výrobě laciných potravin, nikoliv k prodeji nejlacinějších dotovaných a v kvalitě podezřelých potravin. Ti, kteří kážou zastropování Evropskou unií, obratem z národních zdrojů dotují slučování menších hospodářství ve větší a dělají vše, co přispěje ke koncentraci výroby, zvýšení produktivity práce, lepšímu využití strojů a tak dále. Naši kormidelníci zemědělství za 31 let nepochopili, že našim soupeřícími v Evropské unii

nejde o vyvážení na společný trh, ale o likvidaci našeho trhu s potravinami a jeho ovládnutí vlastními výrobky! A někteří ministři ještě tomu pomáhají! O tom svědčí již uvedená několikanásobná produkce jednotlivých komodit na 100 hektarů zemědělské půdy.

Předpokládaná implementace zeleného údělu mimo jiné zahrnuje: omezit používání pesticidů o 50 %, omezit používání průmyslových hnojiv o 30 % – nyní o 20 – omezit antimikrobiální látky pro zvířata o 50 %, produkci konvenčního zemědělství omezit ve prospěch ekologického zemědělství na 25 až 30 %, snižovat stavy hospodářských zvířat z důvodu produkce metanu. A předpokládaná implementace zeleného údělu. Tato omezení jsou velmi nesrozumitelná, protože nereflektují současnou úroveň používání jak pesticidů na 1 hektar zemědělské půdy, tak průmyslovými hnojivy na hektar orné půdy v jednotlivých zemích Evropské unie.

Jak můžeme omezit používání pesticidů o 50 %, když Česká republika má v současnosti 1,89 kilogramu účinných látek na 1 hektar zemědělské půdy, a extrém je u Itálie, která má 7,8 kilogramu účinných látek na 1 hektar zemědělské půdy? Takže i když oni sníží o 50 %, tak furt tady máme částku 3,9 kilogramu na 1 hektar, kdežto my ze současných 1,89 kilogramu to snížíme na zhruba 0,90 něco.

Pokud Česká republika sníží aplikaci pesticidů na 50 %, dojde ke snížení nejen výnosů, ale i kvalita produktů nebude standardní, ať už jsou to plísňe, nebo jiné choroby. Pokud sníží používání pesticidů země s nejvyšší spotřebou pesticidů, dojde pouze k nižšímu nadužívání a nižšímu plýtvání, ale úroveň kvality ani produkce se zásadně nezmění. Naši nižší produkcí opět uvolníme domácí trh ve prospěch dovozu průmyslového hnojiva.

Česká republika má zhruba 124 kilogramů čistých živin na 1 hektar orné půdy. Irsko má 510 kilogramů čistých živin 1 hektar orné půdy. Německo má přesto o hodně víc, než máme my, skoro dvojnásobek, 220 kilogramů čistých živin na 1 hektar orné půdy. Česká republika postupně snižovala spotřebu průmyslových hnojiv na uvedených 124 kilogramů čistých živin na 1 hektar orné půdy, když před vstupem do Evropské unie se spotřeba pohybovala kolem 300 kilogramů na 1 hektar, snížení dosáhlo zhruba o 60 %. Není tedy důvodů dále snižovat o dalších 30 nebo 20 %, jelikož dopady dalšího snižování by omezily úrodu i kvalitu vyráběné produkce.

Omezení antimikrobiálních látek pro zvířata o 50 % je opět fikce. Proč? Řada zemí Evropské unie využívá antibiotika několikanásobně víc než Česká republika. Například v produkci vepřového Španělsko používá antibiotika plošně a vyváží maso do celého světa, a to více než 70 % své produkce. Česká republika je postižena dovozem španělského vepřového masa nejvyšším procentem. Pokud v České republice využíváme léčiva jen selektivně a budeme také omezovat o 50 % antimikrobiální látky, neproběhne odpovídající léčba a zvířata budou strádat a nebude možné je vůbec chovat. Těžko pochopitelný je tento požadavek, když v humánní medicíně spotřeba těchto látek stále roste a většina států financuje rozsáhlé výzkumy k získání nových a účinnějších látek na této bázi. Jde opět o plácnutí do vody. Ke snížení těchto látek by mělo docházet, ale vlivem výzkumu a prodeje nových účinných léků, ale vždy selektivně podle výše spotřeby v každé konkrétní zemi.

Co se týče omezení produkčního zemědělství o 25 až 30 % ve prospěch ekologického zemědělství, Česká republika má v ekologickém režimu 15,7 % zemědělské půdy, Rakousko v ekologickém režimu 5 % zemědělské půdy, Německo v ekologickém režimu 4,5 % zemědělské půdy. Pokud by došlo v celé Evropské unii k posunu ekologické výroby na 30 % zemědělské půdy, dojde k nedostatku potravin, protože v tomto režimu ekologickém je produkce na 1 hektar sotva poloviční.

Co se týče snižování stavu hospodářských zvířat ve všech zemích Evropské unie ve stejném rozsahu, je úplný nesmysl. Z těchto připravovaných opatření plyne, že v České republice budeme chovat na 1 hektar zemědělské půdy méně než 0,2 jednotky a v Holandsku 1,5 jednotky, to je téměř osmkrát více než u nás. Teorie, jak řešit zemědělský (?) úděl do roku 2030, je nejen utopie, ale tragédie nejen pro produkci dostatku potravin, ale i pro životní

prostředí v zemích se zanedbatelnou úrovní živočišné výroby, jako jsou například Česká republika, Slovensko, Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko a další.

V případě implementace zeleného údělu u nás v rozsahu navrhovaném dojde k dalšímu snížení soběstačnosti v základních potravinách, které není bezpečné již v současné době, v průměru všech základních potravin je nyní zhruba 55 %. Nezajistit dostatek potravin v době, kdy máme vysokou životní úroveň, může směřovat k nepokojům obyvatelstva. Dovoz potravin pak bude pocházet ze zemí MERCOSUR, kde nejsou zajištěny standardy na úrovni Evropské unie. Kdo to bude kontrolovat? Ke snížení kvality potravin z důvodu používání u nás již zakázaných přípravků ve výživě zvířat, léků u nás již zakázaných, například kokcidiostatik, hormonálních přípravků a tak dále, úroveň kvality domácích výrobků nemůže být nahrazena stejnou kvalitou z dovozu. To bude působit na zdraví a snižování dlouhověkosti naší populace.

Největší škody vzniknou utlumením produkčního zemědělství ve prospěch ekologického zemědělství a zavedením až 10 % neobdělávané půdy. To přinese, samozřejmě, že dojde k obrovskému výpadku přírodního organického hnojiva, což způsobí zejména další snižování procenta humusu v půdě, špatnou údržnost vody v půdě, další narušení drobtovité struktury půdy a další okyselování půd, utužování půdy a nedostatek vzduchu v půdě, snížení množství půdních živočichů rozkládajících organické součásti půdy. Výše uvedené nebude prospívat životnímu prostředí, ale i naopak bude snižovat úrodnost půdy a obyvatelstvo vystaví také obrovskému nebezpečí v kvalitě a dostatku potravin.

Co se týče potravinové soběstačnosti, jednu z nejzákladnějších lidských potřeb, potraviny, nelze považovat za obyčejnou komoditu, jelikož jsou základní fyziologickou potřebou člověka dle Maslowovy hierarchie potřeb a jsou potřebné k samotnému bytí. Zajištění potravin z vlastních zdrojů je zaručením ne jistoty, ale i jejich stabilní ceny a kvality.

Co se týče potravinové soběstačnosti, tak je definována jako snaha vytvořit podmínky pro produkci potravin na dostatečné úrovni, která zajistí potřeby obyvatelstva. Obecně lze říci, že potravinová soběstačnost je aktuální poměr mezi domácí produkcí a domácí spotřebou určité komodity v daném čase. Může být vnímaná v rámci celého státu, v rámci regionů nebo v rámci jednotlivce či skupiny jednotlivců. Co se týče... Havel, rok 2012, uvádí, že soběstačnost nelze měřit tím, jaký podíl potravin se do České republiky ze zahraničí doveze, ale tím, kolik se v České republice té dané komodity vyrobí v porovnání s tím, kolik se jí u nás potřebuje.

Potravinová soběstačnost je základní strategickou záležitostí, která je zapotřebí k dosažení relevantní nezávislosti a ekonomické stability daného státu, a tím i zvýšení mezinárodní autority. Pojem potravinová soběstačnost můžeme jednoduše pochopit jako schopnost určité země vyprodukovat a zabezpečit v případě potřeby dostatek potravin pro obživu každého obyvatele. To je ale v současné době téměř nemožné. Potraviny se většinou dováží z jiných zemí, a to i včetně potravin, které je daný stát schopen vyprodukovat sám. Důvodem je, že farmáři a zemědělci jsou nuceni produkovat potraviny za vyšší ceny, nežli jsou ceny zahraničních konkurentů, a to především z důvodu jejich nedostatečné podpory. Takové zemědělství pak nenaplnuje vizi udržitelného rozvoje a klade minimální důraz na požadavky životního prostředí.

Co se týče budoucnosti české potravinové soběstačnosti, potravinová soběstačnost v České republice je momentálně velmi aktuální téma. Pandemie koronaviru totiž ukázala, jak nebezpečná může být závislost na dovozu potravin. Česká republika je na dovozu potravin z velké míry závislá, a to i v takových základních potravinách, jako je například ovoce, zelenina, vepřové maso nebo drůbež. To se naplno projevilo, když se v době pandemie zavřely hranice a ukázalo se, že české zemědělství nemůže v žádném případě celou zemi uživit.

Co se týče veřejnosti, ta se o zemědělství začíná většinou zajímat až v momentě, kdy zjistí, že se zdražují potraviny v obchodě, a to se stalo právě nyní, kdy například cena kvěťáku se v obchodě vyšplhala až na 100 korun. Zdražování je důvodem nejen naší malé potravinové soběstačnosti... Nevím, co je kolegovi tady k smíchu za to, že se tady zdražuje.

Zdražování je důvodem nejen naší malé potravinové soběstačnosti, ale stále větší závislosti na dovozu potravin z jiných států. Soběstačnost naší země ve výrobě vepřového masa se pohybuje mezi 36 až 38 %, u drůbežího masa je to 55 %, u vajíček 60 % a u mléka kolem 90 %. Nejméně jsme soběstační u ovoce, 30 %, a zeleniny dokonce pouhých 25 %. Problémy se však netýkají jen zvýšení cen, protože s nedostatkem pracovníků v zemích, které k nám dovážejí, se nejen zvýšily ceny o desítky procent, ale dochází k dodávkám ještě nezralé zeleniny a ovoce, které z hlediska chuti a kvality danou zeleninu a ovoce ani nepřipomínají. Každý si můžeme vyzkoušet rajčata, která nám dovážejí – jsou bez chuti.

Podle prezidenta Agrární komory patří čeští zemědělci k nejlepším v Evropě, ale zahraniční potraviny jsou velmi často levnější než potraviny od českých a moravských zemědělců. To souvisí s dotační politikou, protože ve vyspělých západoevropských zemích především původní Evropské unie, patnáctky, dnes čtrnáctky, jsou tamější národní dotace mnohem vyšší, než jsou dotace v České republice. To umožňuje zahraničním farmářům prodávat svoje potraviny na našem trhu levněji než ti čeští.

Problémem také je, že nemáme žádnou kontrolu nad celou výrobou a produkcí potravin v zemích, ze kterých dovážíme. Dovážíme potraviny, kde nemáme žádnou kontrolu nad kvalitou přírodních podmínek. Nevíme, jaká je kvalita půdy, jestli není kontaminovaná například těžkými kovy, nevíme, jak se v dané zemi produkují suroviny, ze kterých se vyrábí dovážené potraviny, a kolik se zde používá pesticidů, herbicidů, průmyslových hnojiv a tak dále.

V České republice máme suroviny pod kontrolou od výroby až po prodej potravinářských výrobků. Náš systém kontroly patří k nejlepším na světě, ale i přesto dovážíme to, co nemusí být nejlepší, a přitom tím ještě přispíváme k znečišťování životního prostředí. Jen transport potravin do České republiky představuje ročně více než 100 000 kamionů, které přivážejí do České republiky potraviny. Když k tomu připočteme další statisíce kamionů, které přes naši zemi jen projíždí do zemí, jako je Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharské a jiné, tak je to ještě více.

Již řadu let se zde prosazuje myšlenka, že by v supermarketech a hypermarketech, které jsou ve vlastnictví zahraničních obchodních řetězců, byly mnohem více zastoupeny české potraviny ve srovnání s potravinami dovezenými ze zahraničí, které jsou často prodávány za nižší ceny. Podstatou této novely zákona o potravinách by bylo zvýšení poměru českých potravin v obchodech až na výši 65 %, a poté by se ročně navyšoval o dalších 5 % až do roku 2027, kdy by tento poměr dosáhl 85 %. Cílem zákona by mělo být zlepšení životního prostředí zejména kvůli dovozu, kdy se potraviny vozí stovky kilometrů, zdraví lidí a ochrana českého kvalitního zboží před dovozy ze zahraničí, které ty české často likvidují.

Co se týče spotřeby potravin, byla vloni rekordní soběstačnost, stále bohužel klesá. Vývozu dominují suroviny a živá zvířata. Mléko vyvážet umíme, horší je to už se sýry nebo tvarohem. Češi v loňském roce spotřebovali rekordních téměř 800 kilogramů potravin na obyvatele. To je o 65 kilogramů více než v roce 1993, kdy vznikla Česká republika. Zároveň jsme však toho opět o něco více snědli než vyrobili. Soběstační jsme pouze v produkci hovězího masa, mléka, cukru, piva a obilovin. S výjimkou piva a obilovin se však i v těchto případech míra soběstačnosti snižuje. Zvyšuje se naopak závislost na dovozu ostatních komodit, což je smutné. Záporné saldo agrární přeshraničního obchodu dosáhlo vloni rekordních 47,5 miliardy korun, což je meziročně o 15 % více. Pokud Češi vyvážejí, tak spíše základní suroviny nebo živé maso namísto zpracovaných výrobků s přidanou hodnotou.

Obyvatelé České republiky toho vloni zase o něco více snědli, než si dokázali sami vypěstovat nebo vyrobit. Potvrdila to i česká statistická data z Českého statistického úřadu a bohužel potvrdila negativní trend stále klesající míry soběstačnosti České republiky v zemědělství a potravinářské výrobě. Celková spotřeba potravin dosáhla v roce 2019 celkem 796 kilogramů na obyvatele. Jde o nejvyšší hodnoty od roku 1993. Nárůst za hodnocené období byl o 65,5 kilogramu a meziroční o 6,9 kilogramu. Spotřeba se přitom zvýšila u většiny

sledovaných kategorií potravin. Údaj zahrnuje také možné potravinové ztráty a odpady, které jsou odhadovány až na jednu třetinu spotřeby. Česká zemědělská a potravinářská produkce však nedokázala na tuto rekordní konzumaci zareagovat. Závislost na přeshraničním dovozu se tak zase zvýšila.

Záporné saldo pohybu agrárního zboží přes hranice bylo v rekordní výši 47,5 miliardy korun, meziročně se prohloubilo 14 %. Podílí se na tom především dovoz vepřového a drůbežího masa, vajec, brambor, ovoce a zeleniny. Soběstační jsme pouze ve výrobě obilovin, hovězího masa, mléka, cukru a piva. Ovšem i zde s výjimkou obilovin a piva míra potravinové soběstačnosti v posledních letech klesá. Češi mají více peněz na více jídla. Za zvýšenou spotřebou stojí do značné míry příznivý ekonomický vývoj. Zvýšila se ochota utrácet, rostly mzdy a naopak klesla nezaměstnanost, která byla na minimu 2 %.

To se odráží i ve skutečnosti, že zvýšená spotřeba nevedla k významnějšímu nárůstu výdajů domácností na potraviny a nealkoholické nápoje. Češi museli naopak ze svých peněženek vytáhnout více za bydlení, vodu a bohužel i energie. Historicky nejvyšší spotřeba na obyvatele byla loni dosažena u spotřeby rýže, a to 6,7 kilogramu. Dále u drůbežího masa 29 kilogramů, sýra 13,8 kilogramu, ostatních mléčných výrobků 35,2 kilogramu a jižního ovoce 37,5 kilogramu. Nárůst konzumace drůbežího masa má významný podíl na celkové zvýšené spotřebě masa, která činí 83 kilogramů. Nejoblíbenější vepřové naopak kleslo o 0,3 % na 43 kilogramů na osobu, spotřeba hovězího stoupla o 3,7 % na 9,1 kilogramu. Pokles spotřeby je naopak patrný v posledních několika letech u chleba, králíčího masa, konzumního mléka a soli. Spotřeba minerálních vod a nealkoholických nápojů meziročně klesla o 4,7 litru, zhruba necelá 2 %. Naopak alkoholických nápojů se vypilo o 0,9 litru více, zhruba o 0,5 %. V tomto případě se na tom podílí především pivo, kterého jsme vypili celkem 146 litrů na osobu. O 14 kilogramů naopak narostla spotřeba ovoce, a to na 86,5 kilogramu. Téměř celé navýšení spotřeby šlo nicméně na vrub jižního ovoce, které dosáhlo rekordní hodnoty 37,5 kilogramu na obyvatele. Ovoce mírného pásma jsme snědli 49 kilogramů, z toho polovinu tvoří jablka.

Soběstačnost klesá, záporné obchodní saldo stoupá. Na rozdíl od spotřeby se nemění negativní trend z posledních let, a to stále se snižující potravinová soběstačnost České republiky u většiny komodit. Dnes se tomu říká potravinová bezpečnost. Ta se vyjadřuje podílem výroby a spotřeby na obyvatele. Soběstační jsme, jak již bylo zmíněno, pouze ve výrobě obilovin, hovězího masa, mléka, cukru a piva. To se logicky odráží i na již zmíněném rostoucím západním obchodním saldu, které vloni dosáhlo rekordních 47,5 miliardy korun.

Češi navíc vyvážejí především základní suroviny nebo živé maso namísto zpracovaných výrobků s přidanou hodnotou. Pěkně to ilustruje příklad pšenice a pšeničné mouky. Právě této mouky jsme v roce 2019 spotřebovali 97 kilogramu na obyvatele, ale soběstačnost dosáhla pouze 68 %. Komodita pšenice je přitom naším významným vývozním artiklem a vysoce kladnou přeshraniční obchodní bilancí. V roce 2019 jsme vyvezli pšenici za více než 8 miliard korun, přesto saldo pohybu pšeničné mouky přes hranice, tedy výrobků s přidanou hodnotou, je záporné a není tomu jinak ani teď.

Co se týče... dlouhodobě nesoběstační jsme ve výrobě vepřového a drůbežího masa. V porovnání s rokem 1993 poklesla loni v prvním případě o 61 procentních bodů na 43 %, u drůbežího masa o 32 procentních bodů na úroveň 63 %, v případě hovězího masa je sice stále výroba o něco vyšší než spotřeba, nicméně hodnota potravinové soběstačnosti v posledních letech také nezadržitelně klesá. Vyvážíme živá zvířata, dovážíme maso. Přeshraničnímu obchodu pak vládne dovoz zpracovatelného masa nad vývozem živých zvířat. Do České republiky bylo loni dovezeno vepřové maso za rekordních 16 miliard korun, což je meziročně o 16,5 % více. Vloni bylo vepřové maso dokonce nejvyšší položkou agrárního dovozu. Naopak roste vývoz živých prasat a odchovaných selat.

Děkuji za pozornost a doufám, že něco pro ty zemědělce uděláte. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, za vaše vystoupení. A nyní je na řadě s řádnou přihláškou pan poslanec Jan Síla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přeji vám včasné dobré ráno. (Předsedající: Ó, děkujeme.) Chtěl bych dát návrh na velmi důležitý zákon, na projednání velmi důležitého zákona nejen pro SPD, ale i pro veškerý většinový lid tohoto státu, a je to návrh na ústavní zákon o celostátním referendu.

Zdůvodnění návrhu začnu známým citátem: Demokratické zřízení doplatí na to, že bude chtít vyhovět všem. Chudí budou chtít část majetku bohatých a demokracie jim to dá. Mladí budou chtít práva starých, ženy budou chtít práva mužů, cizinci budou chtít práva občanů a demokracie jim to dá. Zločinci budou chtít obsadit veřejné funkce a demokracie jim to umožní. A až zločinci demokracii nakonec ovládnou, protože zločinci od přírody tíhnou po pozicích moci, vznikne tyranie horší, než dovede nejhorší monarchie nebo oligarchie. To řekl již Sokrates.

Můžeme směle konstatovat, že takzvaná demokracie se u nás dostala do poslední fáze, kdy se například oligarchie snaží nařídit totalitní, protiústavní pandemický zákon, nebo povinné očkování vakcínami, na které není nynější mutace koronaviru již citlivá. Demokracie je starořecky síla nebo moc lidu. Vláda lidu je starořecky demarchos. Jak se dnes a denně přesvědčujeme, není důležité, kdo ve společnosti formálně vládne, ale kdo má skutečnou moc. Skupina, která má skutečnou moc, má zajištěný vyšší stupeň politických práv a svobod. Athény v dobách Perikla měly asi 315 000 obyvatel. Vlády se však zúčastňovalo jenom 60 000 mužů určitého věku, kteří nesměli pracovat. Ale tito měli pak rovná práva.

Podmínky pro fungování této demokracie, mimochodem s přívlastkem otrokářské, jsou: čas – je potřeba mít čas věnovaný občany k zabývání se věcmi veřejnými, jim čas zajišťovala existence otroků. Za druhé odlišné chápání svobody, již chápali jako svobodu kolektivní na rozdíl od současného prosazování individuální svobody. Vysokou vzdělanost občanů v oboru správy věcí veřejných, rétoriky, osobní integrity.

Politické pravomoci byly v 5. století před naším letopočtem v Athénách postupně rozděleny tak, že vlastně vládla rada pěti set, fungovala jako procedurální a přípravný výbor sněmu. Hlavní slovo měl lidový sněm, kterého se účastnili všichni svobodní občané, a drželi určitou míru zákonodárné, výkonné i soudní moci. Potom existovaly ještě porotní soudy, jež tvořili svobodní občané vybraní losem. Existoval zde také takzvaný ostrakismus, který sloužil k ochraně demokracie, ve kterém občané rozhodovali, zda nějaký demagog neohrožuje demokracii. Ostrakismus fungoval tak, že na lidovém sněmu každý při příchodu na sněm dostal střep hliněné nádoby, takzvaný ostrakon, na který napsal jméno politika, který by měl být odstraněn. Ten, co dostal nejvíce ostrakonů, byl na deset let vyobcován z města.

Současná obecná definice demokracie zní: forma vlády, ve které se podřizuje menšina většině a je uznávána svoboda a rovnoprávnost občanů.

Teď si probereme skutečný stav demokracie dneška, které mají plná ústa politici euroatlantické civilizace. Pokud by v takzvaných demokratických státech tato definice platila, co by zabránilo chudým, kterých je v každé společnosti většina, aby neodhlasovali vyšší daně bohatým a tyto prostředky neinvestovali do zdravotnictví, školství, bezpečnosti a veřejných služeb? V moderní době bývá demokracie zdůvodňována dvěma základními teoriemi – klasickou liberální Milla a konkurenční teorií demokracie Schumpetera. První vychází z premis z delegace o převádění úkolů voliči na volené zastupitel. Druhá více odráží skutečnou praxi. Volič si vybírá politické strany a po volbách na ně nemá již vliv. Zatímco první teorie spíše odráží koncepci demokratických hodnot, druhá přesněji popisuje skutečnou praxi.

Ve světě zásadní ekonomické nerovnováhy a koncentrace moci v rukou několika málo osob není a nemůže být pro skutečnou demokracii místo, protože skutečnou moc má v každé takzvané demokratické společnosti bohatá menšina.

Chtěl bych teď něco říct o přímé demokracii. Přímá demokracie, která navazuje, nebo která vlastně vysvětluje předmět mého příspěvku nebo mého navrženého bodu, má pozitivní nástroje a negativní nástroje. Pozitivní nástroj přímé demokracie je občanský podnět, lidová iniciativa, referendum a plebiscit. Negativní nástroje: odvolatelnost poslance, takzvaný imperativní mandát. Ten původní, jak jsem se zmiňoval, ostrakismus antického Řecka, se téměř už nepoužívá. Ale právo na odvolání politika vedlo například ve Švýcarsku k rozvoji demokracie, a sice tak, že toto právo dnes již není nutné používat, protože Damoklův meč visí nad každým politikem.

Nyní se oklikou dostáváme k vlastnímu referendu. Zákon o obecném referendu v České republice neexistuje, přestože je v ústavě proponován, ale politická reprezentace se od 90. let nebyla schopna shodnout na parametrech. Celostátní referendum se v Česku konalo pouze ohledně vstupu do Evropské unie. Pro jeho konání byl vydán zvláštní ad hoc ústavní zákon. V České republice existuje pouze zákon o místním referendu. Obecné referendum, jeho charakteristika je taková, že je zakotven v ústavě, návrh zákona je předložen k posouzení občanům. Může být závazné, nezávazné, povinné, nepovinné. Další referendum bych nazval fakultativní. V tomto případě přichází návrh na referendum buď z parlamentu, nebo je referendum iniciováno voliči, splňuje-li jejich hlasy příslušné kvorum pro vypsání tohoto druhu referenda. Toto referendum je nepovinné. Obligatorní referendum pro případy předepsané zákonem nebo ústavou, jedná se o referendum vypisované hlavně pro změny v ústavě, je závazné a je povinné. Ratifikační referendum umožňuje lidu se vyjádřit pro potvrzení přijetí či zamítnutí zákona. Dle působnosti se dělí na lokální a celostátní.

A teď nějakou zmínku o tom, proč zrovna referendum, výhody, nevýhody. Za prvé při dostatečně velkém a správně vybraném vzorku bývají průměrní – takzvaní průměrní – lidé úspěšnější v odhadech než malá skupina expertů. Týká se to přitom právě těch nejsložitějších rozhodovacích kauz. Lidé se totiž rozhodují na základě nejen informací, ale i svých životních zkušeností. Výhodou rozhodování expertů může být možnost dobře prostudovat problematiku. Zásadní nevýhodou je však možnost korupce těchto expertů. Pokud není řádné vysvětlení problémů v médiích, jsou lidé zmanipulováni a volí i proti svému zájmu. V politice jde vždy o něčí zájmy a veřejný zájem je až na posledním místě.

Otázky referenda musejí být dobře formulovány. Nejsnáze se záměr referenda zlikviduje právě otázkou.

Referendem, přímou volbou a odvoláním politiků lze řešit hlavní deficity nepřímé demokracie. Proto SPD prosazuje novelu Ústavy České republiky s cílem posílení prvků přímé demokracie v našem politickém systému.

Nyní si vás, kolegyně a kolegové, dovolím seznámit s důvodovou zprávou předloženého ústavního zákona o celostátním referendu, předloženého SPD.

Zhodnocení platného právního stavu, odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku. Předkladatelé navrhuji tento zákon s přesvědčením, že přijetí referenda jako běžně užívaného institutu povede ke kvalitnější demokracii v České republice. Podmínkou je, aby otázka v referendu byla co nejméně omezena a možnosti přímého rozhodování občanů byly co možná nejšířší. Od 1. ledna 1993 Česká republika postrádá zákon o obecném referendu – jak už jsem řekl – ačkoliv k němu čl. 2 odst. 2 ústavy nepřímo vyzývá. Česká republika je přitom jednou z mála evropských zemí, které ve svém právním řádu obsažen zákon o obecném referendu nemají. – Myslím, ještě dvě další země to jsou.

Ústavní listina z roku 1920 sice institut referenda znala, ale zákon o obecném referendu, který měl § 46 ústavy z roku 1920 provést, byl jako vládní návrh zákona Národním shromážděním zamítnut. Vzhledem k tomu, že zákon, který ústava z roku 1920 předpokládala, nebyl nikdy schválen, nemohlo být ani žádné obecné referendum.

Určitý prostor pro uplatnění přímé demokracie v podobě referenda poskytlo až ustanovení čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a jeho reálným naplněním se stal ústavní zákon č. 327/1991 Sb., o referendu, podle něhož mohly být v referendu občanům České a Slovenské Federativní Republiky předloženy k rozhodnutí jen zásadní otázky formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky, přičemž o návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské Federativní Republiky bylo možno rozhodnout jen referendem. Referendum mohlo být tehdy vypsáno jen v tomto jediném a velmi specifickém případě, přičemž tato právní úprava nakonec nebyla realizována.

Podstatou nyní navrhované právní úpravy je, že je jejím předmětem referendum a nikoliv plebiscit, jak je znám především z francouzské praxe Napoleona III. a Charlese de Gaulla. Zatímco plebiscit se omezuje na zásadní otázky, věci politiky, výkonu státní moci, jako je ústava či suverenita, referendum je širší a jeho předmětem jsou všechny politické otázky. Referendum má být proto předem neomezené, vyjma základních povinností státu vnitrostátních i mezinárodních. Návrh zákona vychází z přirozeného práva i z ústavního principu, že suverénem v České republice jako i v každé demokracii jsou občané, kteří buď svou moc delegují na své zástupce, nebo ji vykonávají přímo. Stávající systém to dnes občanům neumožňuje. Zastánci čistě zastupitelského systému tvrdí, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům, a ti proto mají právo rozhodovat. Ignorují ovšem skutečnost, že tento druh mandátu vytváří vnitřní rozpor. Legitimní mandát je jako legitimní dar, je možné ho darovat pouze dobrovolně. Dobrovolnost znamená, že občan musí mít možnost mandát nedarovat, ale zvolit si možnost přímo rozhodnout prostřednictvím referenda. Mandát vynucený je falešným, ukradeným mandátem.

Právo hlasovat v referendu má každý občan České republiky. Jde o občany, kteří nejpozději v den konání referenda dosáhli zletilosti. Rozhodnutí v referendu je přijato, pokud se pro ně vysloví nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky oprávněných v referendu hlasovat.

Ustanovení čl. 10a ústavy je k navrhované právní úpravě referenda ve vztahu lex specialis. Na referendum vyhlášené na základě ústavního zákona ve smyslu čl. 10a ústavy, to je za účelem vyjádření souhlasu s ratifikací mezinárodní smlouvy, kterou se přenesou některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, se právní úprava obsažená v tomto předloženém návrhu ústavního zákona o celostátním referendu nepoužije a bude se postupovat podle zvláštního ústavního zákona podle čl. 10a ústavy. Postup podle zvláštního ústavního zákona je v tomto speciálním případě zvolen proto, neboť podle čl. 10a ústavy se rozhoduje o přenosu některých konkrétních pravomocí orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, a je na posouzení a rozhodnutí ústavodárce, zda k ratifikaci konkrétní mezinárodní smlouvy, kterou se přenáší některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, bude třeba souhlasu Parlamentu, nebo zda bude přijat ústavní zákon, který stanoví, že k ratifikaci bude třeba souhlasu daného v referendu. K vyhlášení referenda podle čl. 10a ústavy by mohlo být přistoupeno například při přenosu dalších pravomocí orgánů České republiky na Evropskou unii. Právní úprava obsažená v tomto návrhu ústavního zákona se nepoužije ani na referendum ve věci výpovědi mezinárodní smlouvy podle čl. 10a ústavy.

V právních řádech vybraných evropských zemí je institut celostátního referenda upraven následovně.

Francie. Francouzská ústava na celostátní úrovni rozlišuje takzvané ústavní a legislativní referendum. Legislativní referendum je zakotveno v čl. 11 francouzské ústavy. Tento článek umožňuje prezidentu republiky na návrh vlády nebo na společný návrh obou komor Parlamentu předložit občanům návrh zákona. Takovým návrhem zákona lze upravovat otázky týkající se organizace veřejné moci, reforem národních hospodářských, sociálních a environmentálních politik a veřejných služeb, které k nim přispívají, a schválení ratifikace mezinárodní smlouvy mající vliv na fungování orgánů za podmínky, že mezinárodní smlouva není v rozporu s francouzskou ústavou.

Od 1. ledna 2015 může být k těmto otázkám uspořádáno referendum takzvané sdílené iniciativy. Lze jej vyhlásit na základě iniciativy pětiny členů Parlamentu, která musí být podpořena desetinou voličů zapsaných na seznámech voličů. Tato iniciativa má formu návrhu zákona a nesmí derogovat ustanovení právního předpisu v době jednoho roku od jeho vyhlášení. Referendum ke stejnému návrhu je možné konat po uplynutí dvou let od konání referenda, v němž návrh nebyl schválen. Byl-li návrh schválen, zákon je automaticky přijat. Toto referendum je blíže upraveno v ústavním zákoně č. 2013-1114 ze dne 6. prosince 2013 o použití čl. 11 francouzské ústavy.

Ústavní rada přezkoumává ve lhůtě jednoho měsíce od předložení návrhu zákona veškeré výše uvedené podmínky. Dále přezkoumává rozpor s francouzskou ústavou. O těchto otázkách ústavní rada rozhoduje odůvodněným rozhodnutím. Začátek období sběru podpisů voličů je stanoven do měsíce od zveřejnění rozhodnutí ústavní rady o splnění podmínek referenda. Sběr podpisů trvá devět měsíců a provádí se v elektronické formě. Zpětvzetí podpisu není možné. Voličům je prostřednictvím největších obcí v každém kantonu umožněn přístup k elektronickým službám, kterými mohou podpořit návrh zákona. Ústavní rada zajišťuje řádnost celého procesu sběru podpisů a také přezkoumává všechny stížnosti.

Ústavní referendum, to je to druhé, je upraveno v čl. 89 francouzské ústavy a jeho účelem je schválení novely francouzské ústavy. Změna francouzské ústavy může být iniciována prezidentem republiky na návrh předsedy vlády nebo členy Parlamentu. Po schválení v obou komorách je návrh novely francouzské ústavy předložen ke schválení občanům v referendu. Je tedy pojistkou změny francouzské ústavy. Nicméně vypsání referenda se nevyžaduje v případě, když prezident návrh předloží na společném zasedání obou komor Parlamentu a získá třípětinovou většinu odevzdaných hlasů. Ze změny francouzské ústavy jsou vyloučeny otázky integrity území a republikánské formy vlády jako dvě jediné podmínky.

V Německá je to tak, že čl. 20 odst. 2 základního zákona Spolkové republiky, té německé ústavy, výslovně stanoví, že státní moc vykonává lid mimo jiné prostřednictvím voleb a hlasování, obsahuje jinak německá ústava pouze jedno ustanovení o lidovém hlasování, a to v čl. 29 týkajícím se změny členění spolkového území na země. V tomto případě jsou však oprávněni hlasovat pouze občané na území, kterého se změna má dotknout, nejde tedy o celostátní hlasování. Jiné lidové hlasování se na federální úrovni konat nemůže. Zákonodárnou iniciativu má podle čl. 76 odst. 1 pouze spolková vláda, poslanci Spolkového sněmu a Spolková rada. Lidová iniciativa tedy také není na federální úrovni možná. Lidové hlasování jsou však upravena na zemské úrovni, a to v právních rádech všech spolkových zemí. Úpravy v jednotlivých zemích jsou velmi rozdílné, jako příklad lze uvést Bavorsko a Braniborsko.

Bavorsko. Základy jsou dány v zemské ústavě, jejíž čl. 71 stanoví, že návrhy zákonů předkládá zemská vláda, poslanci zemského sněmu nebo lid – lidová žádost. Podle čl. 72 odst. 1 zákony přijímá zemský sněm nebo lid – lidové rozhodnutí. Článek 73 vylučuje z přijímání lidovým rozhodnutím státní rozpočet, ten musí být přijat zemským sněmem. Postup při podávání lidové žádosti, respektive lidovém rozhodnutí, upravuje zvláštní předpis. Návrh na povolení lidové žádosti se podává Zemskému ministerstvu vnitra, stavebnictví a dopravy. Musí se jednat o vypracovaný a odůvodněný návrh zákona opatřený neověřenými podpisy 25 000 oprávněných voličů; jejich oprávnění volit se prokazuje při podání návrhu. Ministerstvo

lidovou žádost zveřejní a určí 14denní lhůtu, ve které mohou voliči žádost podepsat. Obce stanoví místo a čas k podepisování žádosti. Podpis musí být vlastnoruční. Kdo na daném formuláři místopřísežně prohlásí, že se po celou dobu určenou k podepisování žádosti kvůli nemoci nemohl dostavit na místo určené k podpisu, může svou podporu žádosti na formuláři potvrdit a jím pověřená osoba tento formulář donese na místo určené pro podepisování; podpis nemusí být ověřený. K platnosti lidové žádosti je třeba, aby ji podpořilo 10 % oprávněných voličů. K takové žádosti musí vyjádřit své stanovisko zemská vláda a postoupit ji s tímto zemskému sněmu. Ten ji projedná do tří měsíců. Pokud ji nezměněnou přijme, nekoná se lidové rozhodnutí. Jinak musí být lidové rozhodnutí o žádosti vyhlášeno ve lhůtě dalších tří měsíců. Pokud zemský sněm žádost odmítne, může k lidovému rozhodnutí předložit spolu s lidovou žádostí i vlastní návrh zákona jako alternativu. Návrh zákona je schválen, pokud obdrží více hlasů ano než ne – prostá většina. K přijetí zákonů měnících ústavu je však třeba, aby hlasy ano tvořily alespoň 25 % hlasů všech oprávněných voličů. Lidové rozhodnutí je v Bavorsku dále podle čl. 75 odst. 2 zemské ústavy potřeba ke schválení každé změny ústavy. Změnu nejdříve schválí zemský sněm dvoutřetinovou většinou a poté musí být potvrzena lidovým rozhodnutím prostou většinou.

V Braniborsku naopak je to tak, braniborská ústava jednak v čl. 75 stanoví, že návrhy zákonů může vedle poslanců zemského sněmu a zemské vlády předkládat lid formou lidové žádosti, jednak mají podle čl. 76 odst. 1, upravujícího lidovou iniciativu, všichni obyvatelé právo předkládat zemskému sněmu v rámci jeho příslušnosti určité věci politického rozhodování, mezi které patří i návrhy zákonů a návrhy na rozpuštění zemského sněmu. Lidová iniciativa tedy není omezena na zákonodárnou iniciativu jako v Bavorsku. Článek 76 odst. 2 označuje za nepřipustnou lidovou iniciativu týkající se zemského rozpočtu, platů státních zaměstnanců, dávek sociálního zabezpečení, poplatků a personálních rozhodnutí. K připustnosti lidové iniciativy tento zákon dodává, že nepřipustná je iniciativa ohledně věci, o které se již v uplynulých dvanácti měsících neúspěšně konalo lidové rozhodnutí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážený pane poslanče, já se velmi omlouvám. Máme 3.56. Absolutně vás nechci omezovat ve vašem zajímavém přednesení, které se týká návrhu bodu programu. Ale prosíme pěkně, chcete-li navrhnout bod programu, tak vás vyzývám k tomu, abyste tak učinil, neb jste velmi podrobně již učinil své odůvodnění. A vyzývám vás také proto, že máme dobu, která je normálně vyčleněna normálním lidem ke spánku. Nechci vás omezovat ve vašich právech, ale prosím vás, pokud máte návrh na bod programu, tak vás prosím, abyste takto učinil, popřípadě poté zdůvodňoval program, respektive důvod toho, proč přednášíte tento návrh. Myslím, že je to v zájmu nás všech. A podíváte-li se na vaše kolegy, tak si myslím, že je i v zájmu vašich kolegů, abyste tak učinil. (Ozývá se smích.) Velmi se omlouvám, pokud se tady někdo bude ohrazovat parlamentní demokracií a podobnými důvody. (Smích v sále.) Připouštím, že by bylo dobré, abyste navrhli, protože máme tady ještě před sebou dalších asi dvacet návrhů, a myslím, že v zájmu toho, aby probíhala tato diskuse v normálním režimu, prosím, navrhněte program, navrhněte bod programu, můžete pak pokračovat. Ale prosím, chcete-li navrhnout bod, navrhněte a pak pokračujte ve zdůvodnění toho, proč tento bod navrhuje. Děkuji.

Poslanec Jan Síla: Mě zaujala ta vaše poznámka o normálnosti lidí. Víte, já jsem neurochirurg a já jsem třeba jako sekundárně neurochirurg chodil do služby tak – my jsme sloužili po jednom, že jsem přišel třeba v sobotu ráno v 7 hodin do práce, začal jsem operovat, už na mě čekalo poranění hlavy, a tak mně vozili ty hlavy celou sobotu, ze soboty na neděli v noci, celou neděli a na vizity jsem se dostal až v neděli odpoledne ve čtyři hodiny. (Předsedající chce vstoupit do řeči.) Já to říkám proto...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já tomu rozumím, já tomu rozumím (chvíli mluví oba), ale tady nejsme v nemocnici, tady jsme v Poslanecké sněmovně. Vyzývám vás proto, abychom racionalizovali postup a navrhování bodů. Chápu vaši statečnost, ale prosím pěkně, uvědomme si, že jsme v jednání už od rána od deseti hodin. Máme čtyři hodiny ráno. Buďte tak laskav, navrhněte bod programu. Chápu, že jste zdatným chirurgem, prosím pěkně, buďte i zdatným poslancem, navrhněte bod a pokračujte ve zdůvodnění. Děkuji. (Ozývá se potlesk.)

Poslanec Jan Síla: Čili tím chcete říct, že jako neurochirurgové jsou nenormální lidi, jo?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To bych si nedovolila konstatovat, ale jsme na jiné platformě. Děkuji.

Poslanec Jan Síla: Dobře. Tak já bych se zmínil ještě o Rakousku, kde je lidové hlasování rozsáhleji upraveno i na spolkové úrovni. Podle čl. 43 rakouské ústavy se lidové hlasování koná o každém návrhu zákona, pokud tak rozhodne Národní rada. Podle čl. 44 odst. 3 je lidové hlasování obligatorní v případě celkové změny spolkové ústavy, v případě částečné změny se koná jen tehdy, když to požaduje třetina členů Národní rady nebo Spolkové rady. Při lidovém hlasování rozhoduje absolutní většina platně odevzdaných hlasů, kворum stanoveno není. Obligatorní lidové hlasování se koná také v případě odvolání spolkového prezidenta, kdy musí být tímto způsobem potvrzeno rozhodování Národní rady o jeho odvolání. Lidová žádost může mít formu návrhu zákona nebo podnětu a musí ji podpořit jedno promile oprávněných voličů. Prohlášení podpory potvrzuje obec, ve které je osoba oprávněna volit, a musí být buď podepsáno na úřadu obce, nebo musí být podpis soudně nebo notářsky ověřen. Poté spolkový ministr vnitra ve lhůtě tří týdnů rozhodne o předložení lidové žádosti k podepisování. Lhůta k podepisování je zpravidla osmidenní, obec určí místa, kde mohou lidé žádost podepisovat, korespondenční hlasování není možné. Lidovou žádost musí Národní rada projednat.

Zmíním se ještě krátce o Slovensku, kde právní úprava referenda je v rámci Slovenské republiky zakotvena v čl. 93 a násl. Ústavy Slovenské republiky a zákoně č. 564/1992 Sb., o způsobu vykonání referenda. Je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace. V rámci fakultativního typu referenda můžou být řešeny otázky veřejného zájmu, kromě záležitostí základních práv a svobod, daní, odvodů a státního rozpočtu. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 350 000, přičemž pro platnost referenda je nutná účast nadpoloviční většina oprávněných voličů. Slovenská právní úprava nezakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisů.

V Polsku je také referendum, kde je ta právní úprava zakotvena v čl. 62 a čl. 125 polské ústavy a zákoně č. 57 o celostátním referendu. Je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 500 000, přičemž pro platnost referenda je nutná účast nadpoloviční většiny oprávněných voličů. Polská právní úprava zakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisů. Možnost lidové iniciativy návrhu zákona je zakotvena v čl. 118 polské ústavy a zákonem č. 62 o výkonu legislativních iniciativ ze strany občanů. Následné použití je podmíněno schválením ze strany parlamentu.

Dál tady mám předpokládaný finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Výdaje ze státního rozpočtu na realizaci tohoto ústavního zákona budou záviset na frekvenci využití institutu referenda v praxi. V případě referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii v roce 2003, kdy bylo možno hlasovat pouze na území České republiky, činily tyto celkové výdaje podle státního závěrečného účtu za rok 2003 přibližně 401 milionů korun, přičemž byly hrazeny z kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa. Konkrétně bylo z kapitoly 398 převedeno do kapitoly Ministerstva vnitra asi 51 milionů korun,

do kapitoly Českého statistického úřadu pak 50 milionů a do kapitoly Ministerstva zahraničních věcí 3,6 milionu, územním samosprávným celkům bylo převedeno 297 milionů korun. Bude-li zákon upravující provádění referenda umožňovat i hlasování v zahraničí, náklady na konání referenda se přiměřeně zvýší. V případě, že bude referendum spojeno s řádnými volbami, budou tyto náklady rapidně nižší. Předkládaný návrh nemá dopad na rozpočty krajů a obcí.

Soulad navrhované úpravy s mezinárodními závazky a ústavním pořádkem. Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními závazky České republiky, včetně závazků vyplývajících z práva Evropské unie, např. s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech z roku 1966 a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950. Návrh ústavního zákona je v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 k povaze petice připojené ke kandidátní listině kandidáta na funkci prezidenta republiky. Návrh ústavního zákona nezpracovává do právního řádu České republiky předpisy Evropské unie a není s nimi v rozporu. Předpokládá, že k němu bude vydán prováděcí zákon. Vzhledem k tomu, že procedura hlasování v referendu je obdobná, jako je procedura hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu, budou do tohoto prováděcího zákona zapracovány instituty shodné s instituty uplatňovanými při těchto volbách a zejména instituty obsažené v zákoně č. 114/2003 Sb., o provádění referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii a o změně některých zákonů, zákon o provádění referenda, který se při provádění prvního referenda osvědčil. Návrh ústavního zákona vylučuje hlasování o základních právech a svobodách zaručených ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami, stejně jako vylučuje hlasování vedoucí k porušení mezinárodních závazků České republiky.

Celkové zhodnocení dopadu navrhované právní úpravy na ochranu soukromí a osobních údajů, na podnikatelské prostředí, na sociální sféru a na životní prostředí. Návrh ústavního zákona nebude mít přímý dopad na ochranu soukromí a osobních údajů, na podnikatelské prostředí, na sociální sféru či životní prostředí. Rozhodnutí přijatá v referendu konaném na základě tohoto návrhu ústavního zákona mohou mít vliv na podnikatelské prostředí, na sociální sféru a na životní prostředí.

Zhodnocení dopadu navrhované právní úpravy ve vztahu k zákazu diskriminace. Návrh ústavního zákona nemá žádný diskriminační potenciál.

Zhodnocení korupčních rizik návrhu. Návrh ústavního zákona nemá žádný korupční potenciál.

Já bych se chtěl tedy přimluvit za to, aby se tento zákon konečně projednal, aby konečně od toho roku 1990, nebo odkdy, od vypsání ústavy se politici nebyli schopni domluvit napříč politickým spektrem na parametrech tohoto celorepublikového nástroje přímé demokracie. A já doufám, že v tomto volebním období v tomto parlamentu se nám to nakonec podaří. Děkuji za pozornost. (Předsedající mimo mikrofon: Jaký je ten návrh?) Ten bod je, jak jsem říkal na začátku. Sněmovní tisk č. 8... Mám to tady na začátku přesně popsané... Návrh... návrh ústavního zákona o celostátním referendu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, pane poslanče, přesně tak se jmenoval váš bod, ke kterému jste mluvil. Dámy a pánové, přeji dobrý den. Váš návrh na změnu programu jsem si poznamenal. Každopádně v souladu s jednacím řádem chci říct, že jestliže přistupujete k návrhu na úpravu pořadu schůze, je důležité, aby nejprve zazněl váš návrh a poté byl stručně zdůvodněn. Myslím si, že 45 minut je skutečně nadužívání času ke zdůvodnění bodu, protože důvodové zprávy si můžou poslanci přečíst v materiálech, které jsou součástí jednotlivých bodů.

Nyní další přihlášený k pořadu schůze je pan poslanec Oldřich Černý a připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. Vedu vás, vážené poslankyně a poslanci, k pořádku, abyste respektovali jednacím řád. Nikdo vám nebere právo dávat návrhy k úpravě pořadu schůze, ale respektujte jednacím řád, kde je uvedeno, že má být tento bod stručně uveden. Prosím.

Poslanec Oldřich Černý: Dobré ráno, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, žádám vás tímto o zařazení mimořádného bodu na program dnešní schůze, a to vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, takzvaný veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 72. Tento návrh byl již dříve v minulém volebním období projednáván jako sněmovní tisk č. 1148 a nestihl se projednat. Proto jej zařazuji jako mimořádný bod na dnešní schůzi a dovolím si zdůvodnit.

Jednou z nejdůležitějších součástí veterinární péče, a tedy i jedním ze stěžejních bodů předmětu úpravy tohoto veterinárního zákona je péče o zdraví zvířat, předcházení vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a jejich tlumení, ochrana zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, ochrana území České republiky před zavlečením nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv. Pro vstup České republiky do Evropské unie je důležitou součástí předmětu úpravy veterinárního zákona také oblast obchodování resp. přemísťování zvířat, živočišných produktů a dalšího veterinárního zboží mezi členskými státy, dovoz a tranzit uvedených komodit ze třetích zemí na území Evropské unie.

Právní úprava výše popsané oblasti tvoří v současné době veterinární zákon, především jeho hlava 2, v části první a navazující kompetenční a sankční ustanovení a řada prováděcích právních předpisů k veterinárnímu zákonu. Patří tam vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů. Dále tam patří vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů. Dále je to vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů. Dále vyhláška č. 202/2004 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat. Dále bych chtěl zmínit vyhlášku č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., ve znění vyhlášky č. 192/2015 Sb. Dále bych chtěl vypíchnout vyhlášku č. 36/2007 Sb., o opatřeních pro tlumení aviární chřivky a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 13/2016 Sb. Další vyhláškou je vyhláška č. 290/2008 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a na produkty akvakultury, o opatřeních o předcházení a zdolávání některých nálezů vodních živočichů, ve znění pozdějších předpisů.

Celá tato právní úprava oblasti zdraví zvířat a jeho ochrany a oblast prevence nálezů a jejich tlumení včetně právní úpravy podmínek obchodování a dovozu resp. tranzitu zvířat, živočišných produktů a dalšího veterinárního zboží, dále jen oblast zdraví zvířat, je od roku 2004 úpravou transpoziční, která převzala do právního řádu České republiky rozsáhlý komplex směrnic, rozhodnutí a nařízení. Právní oblasti v oblasti zdraví zvířat byly v roce 2016 aktualizovány přijetím nařízení 2016/429 ze dne 9. března 2016, o nálezích zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat, v platném znění. Nařízení vstoupilo v platnost 20. dubna 2016 a použije se od 21. dubna 2021, jak bylo v návrhu. Nařízení zrušilo a nahradilo přibližně čtyřicet základních právních aktů. Vyžaduje však také přijetí mnoha nařízení v přenesené pravomoci a prováděcích nařízení Komise, kterými se zruší a nahradí přibližně 400 aktů Komise, jež existovaly v oblasti zdraví zvířat před novou právní úpravou vytvořenou tímto právním rámcem pro zdraví zvířat. Teprve přijetím tohoto nařízení v přenesené

pravomoci a prováděcích nařízení Komise bude tedy obecní právní rámec naplněn konkrétním obsahem, který již bude možné implementovat do našeho právního řádu České republiky.

Obecně lze k obsahu nové úpravy oblasti zdraví zvířat uvést, že se nejedná o novou oblast právní regulace. Veterinární požadavky a podmínky, včetně odpovídajících kompetencí příslušných orgánů v tomto novém právním rámci pro zdraví zvířat, navazují na již dosavadní úpravu, přičemž v některých oblastech přímo kopírují dosavadní pravidla. V některých ohledech pak dosavadní úpravu aktualizují s cílem zohlednit zkušenosti z její praktické aplikace a přehledně navázat na ten nový právní rámec. Zásadní změnou z formálního hlediska je hlavně přechod ze směrnic na přímo použitelné nové předpisy, jemuž je nutné přizpůsobit veterinární zákon a jeho prováděcí právní předpisy provedením implementace tohoto nařízení, která zakotví kompetence příslušných orgánů, stanoví odpovídající sankce, využije v řadě případů možností, které nařízení členským státům poskytují, a v neposlední řadě, jak je z předchozího popisu asi patrné, zahrne z velké části implementaci negativní, spočívající ve zrušení dosavadní transpoziční právní úpravy.

Kontrolní postupy v oblasti zdraví zvířat jsou také nově upraveny přímo použitelnými předpisy. 7. dubna 2017 bylo v Úředním věstníku publikováno nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady. Byly to změny nařízení č. 999/2001, dále č. 396/2005, dále č. 1069/2009, č. 1107/2009, č. 1151/2012, č. 652/2014, č. 2016/429 a zároveň s tím i č. 2016/2031, nařízení Rady č. 1/2005 a č. 1099/2009 a zároveň i směrnic Rady r. 98/58, 1999/74, 2007/43, 2008/119 a také 2008/120 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004 a č. 882/2004, směrnic Rady 89/608, 89/662, 90/425, 91/496, 96/23, 96/93, dále 97/78 a rozhodnutí Rady 92/438, to je nařízení o úředních kontrolách a všechno v platném znění. Nabytí účinnosti bylo 14. prosince 2019.

Veterinární zákon byl v návaznosti na toto nové nařízení o úředních kontrolách změněn novelou provedenou zákonem č. 368/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já vás vedu k pořádku. Já jsem říkal, že není nutné citovat důvodovou zprávu k zákonům, protože tu si každý poslanec může přečíst. V této fázi projednávání máte dát návrh k úpravě a stručně zdůvodnit, proč navrhujete úpravu programu, ne číst důvodovou zprávu.

Poslanec Oldřich Černý: Já to opravdu podrobně říkám a díky tomu, že jste mě přerušil, tak já se k tomu vrátím, abych to řekl jako celek.

Takže dne 7. dubna 2017 bylo v Úředním věstníku publikováno nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie – ono je to důležitý, ta čísla – v roce 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 999/2001, dále č. 396/2005, dále č. 1069/2009, č. 1107/2009, dále je to č. 1151/2012, č. 652/2014, 2016/429 a 2016/2031, nařízení Rady č. 1/2005 a č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58, 1999/74, 2007/43, 2008/119, 2008/120 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004, dále č. 882/2004, směrnic Rady 89/608, 89/662, 90/425, 91/496, 96/23, 96/93, dále je to 97/78 a rozhodnutí Rady 92/438, nařízení v platném znění. Toto nařízení, jak už jsem dříve říkal, nabylo účinnosti 14. prosince 2019.

Veterinární zákon byl v návaznosti na nové nařízení o úředních kontrolách změněn novelou provedenou zákonem č. 368/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento zákon nabyl účinnosti 15. ledna 2020.

V rámci novelizace tohoto veterinárního zákona byla do jeho textu promítnuta ustanovení nařízení, která věcně spadají do předmětu úpravy veterinárního zákona. Odpovídajícím způsobem pak byly následně upraveny také dotčené prováděcí právní předpisy k tomuto veterinárnímu zákonu. Nařízení Komise v přenesené pravomoci a prováděcí nařízení Komise, která doplňují a provádějí základní nařízení o úředních kontrolách, však byla přijímána až v průběhu roku 2019 a velká část z nich až v závěru tohoto roku. Proto nebylo možné na vydání nařízení Komise reagovat již v rámci přípravy a projednání zákona č. 368/2019 Sb. Jedná se o celkem 35 předpisů, z nichž některé také vyžadují implementaci do právního řádu. Ta bude provedena touto navazující novelou veterinárního zákona.

Jak vyplývá z výše uvedeného, hlavním cílem této navrhované právní úpravy je implementace nařízení 2016/429 a na tomto základě vydaných nařízení Komise, která již byla publikována v Úředním věstníku. V této souvislosti je nutno poznamenat, že akty Komise budou i nadále postupně přinášet novou právní úpravu a tato novela veterinárního zákona bude muset být v průběhu legislativního procesu na tyto předpisy adaptována.

Tato směrnice, jakož i akty přijaté na jejich základě nadále používám namísto odpovídajících článků tohoto nařízení do tří let ode dne použitelnosti, a to do 21. dubna roku 2024 nebo do dřívějšího data, jež bude stanoveno nařízením Komise. Tímto právním aktem, kterým se stanoví dřívější datum, dokdy lze tuto směrnici aplikovat, je nařízení Komise v přenesené pravomoci 2020/687 ze 17. prosince roku 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/429, a pokud jde o pravidla pro prevenci a tlumení určitých nákaz uvedených na seznamu, tak toto nařízení Komise stanoví, že v zájmu zajištění harmonizovaného a zjednodušeného přístupu všech druhů a nákaz by se tohle nařízení mělo použít od data použitelnosti toho nařízení a zrušené směrnice by se měly přestat používat od stejného data, a proto podle čl. 112 nařízení této Komise pozbývá platnosti směrnice 9266, dále směrnice 2001/89, směrnice 2003/85 a směrnice 2005/94, jakož i akty přijaté na jejich základě s účinkem od 21. dubna, jak bylo původně stanoveno 2011. Článek 112 nařízení této Komise však nezmiňuje směrnici 2002 týkající se afrického moru prasat ani směrnici 2000/75 týkající se katarální horečky ovcí, které jsou vyjmenovány v čl. 272 nařízení 216/429, ale v čl. 112 nařízení Komise uvedeny nejsou.

Důležitým cílem návrhu novely zákona je také dokončení implementace nařízení o úředních kontrolách, které nabylo účinnosti 14. prosince 2019 a které bylo řádně implementováno v oblasti veterinární péče již předchozí novelou veterinárního zákona provedenou zákonem č. 368/2019 Sb.

K základnímu nařízení o úředních kontrolách však bylo v průběhu roku 2019 publikováno 35 nařízení Komise v přenesené pravomoci a prováděcích nařízení Komise. Novelou veterinárního zákona je tedy nutné následně implementovat ty z nich, které spadají do věcné působnosti tohoto zákona a současně zakotvují kompetence příslušných orgánů, případně obsahují povinnosti provozovatelů za jejich porušení, a za jejich porušení je třeba stanovit samozřejmě odpovídající sankce. Zavádí se zároveň obecná povinnost požádat o schválení nebo registraci subjektů, u kterých jejich schválení nebo registraci vyžadují nařízení 2016/429.

Vzhledem k tomu, že u některých chovatelů již v současné době vnitrostátní právní předpis, takzvaný plemenářský zákon, vyžaduje evidenci, navrhuje se, aby se obecná povinnost registrace na chovatele evidované podle plemenářského zákona vůbec nevztahovala. Povinnost požádat o schválení nebo registraci však bude platit jenom pro některé subjekty, které se už v současné době evidují podle plemenářského zákona a současně musí být schváleny nebo registrovány podle zákona veterinárního, například produkční podniky akvakultury

a rybochovná zařízení, shromažďovací střediska nebo obchodníky se skotem, prasaty, ovce nebo i kozami. Obecně lze říci, že by měl být tento princip zachován a zachován dosavadní stav s tím rozdílem, že chovatelé hospodářských zvířat, podnikatelé, budou do budoucna evidováni podle plemenářského zákona, v těch ostatních případech příslušnou krajskou veterinární správou v souladu s nařízením registrování, přičemž jejich dosavadní oznamovací povinnost vůči krajské veterinární správě bude z veterinárního zákona vypuštěna.

Tato navrhovaná úprava nepřinese nové administrativní povinnosti dosavadním subjektům, protože toto nařízení a veterinární zákon v přechodných ustanoveních stanoví, že zařízení a provozovatelé registrovaní nebo schválení v souladu s dosavadními právními předpisy přede dnem použitelnosti tohoto nařízení 216/429 se považují za registrované či případně schválené v souladu s uvedeným nařízením a jako takových se jich týkají příslušné povinnosti stanovené tímto uvedeným nařízením. Nově se formulují také kompetence příslušných orgánů v oblasti předcházení a tlumení nákaz, včetně ukládání opatření pravidel pro dozor, eradikační programy a statusy území prosté nákazy a samozřejmě i povolování výjimek. V těchto oblastech se nejedná o nové kompetence příslušných orgánů, ale dochází k jejich přizpůsobení novému nařízení a doplnění odpovídajících odkazů.

Nově se formulují také kompetence příslušných orgánů v oblasti přemísťování zvířat, živočišných produktů a dalšího veterinárního zboží mezi členskými státy, včetně povolování výjimek. Podstatou té implementace i v těchto případech bude pouze přizpůsobení těch stávajících kompetencí příslušných orgánů novému nařízení a doplnění odpovídajících odkazů. Veterinární podmínky pro dovoz zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží dováženého z třetích zemí do členských států budou nově upraveny nařízením 2016/429 a na jeho základě vydaným nařízením Komise.

Bude se aktualizovat zároveň právní úprava i pohraniční veterinární kontroly. Doplnění odkazů na další nařízení Komise, podle kterých postupují orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu při provádění této kontroly, bude se doplňovat odkaz na zvláštní pravidla úředních kontrol prováděných na pohraniční veterinární stanici u předkládaných zásilek nebo zásilek v režimu tranzitu. Tyto aktualizace odkazu na novou právní úpravu kontroly těchto živočišných produktů tvořící součást osobních zavazadel cestujících, které jsou určeny pro osobní spotřebu nebo použití, z obsahového hlediska zůstává úprava víceméně shodná, včetně kompetencí příslušných orgánů.

Dále bych chtěl zmínit zrušení povinnosti chovatele hospodářských zvířat, prostě podnikatele, který oznamuje krajské veterinární správě zahájení a ukončení své činnosti a informuje o stanovených změnách. Tato povinnost se bude nahrazovat výše zmíněnou obecnou povinností registrace nebo schválení podle nařízení 2016/429, která podle návrhu novely dopadá na chovatele, kteří povinnost evidence neplní již podle plemenářského zákona. Oznamovací povinnost chovatele se proto navrhuje zrušit jako duplicitní.

Dále v návaznosti na obecnou povinnost této registrace se stanoví, že subjekty, které budou podle tohoto veterinárního zákona schváleny nebo registrovány, nebudou muset žádat o registraci jako osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty podle zákona. Byl tedy zvolen stejný princip, jaký platí od novely veterinárního zákona provedené zákonem č. 368/2019 Sb. pro registraci potravinářských podniků podle zákona. Cílem návrhu je snížení administrativní zátěže dotčených subjektů.

Dále bych chtěl zdůraznit povinnost čipovat psy, která byla v současné podobě do textu veterinárního zákona zakotvena prostřednictvím některých pozměňovacích návrhů, které se projednávaly v rámci minulé novely tohoto veterinárního zákona, byl to zákon č. 368/2019 Sb., tady v Poslanecké sněmovně. Z tohoto důvodu však není nová právní úprava provázána s tou dosavadní a dochází k výkladovým nejasnostem a navazujícím problémům v aplikační praxi. Povinnost chovatelů psů zajistit čipování psa a související povinnosti je tedy třeba

přeformulovat tak, aby byly výkladové problémy a nedostatky toho legislativně technického charakteru odstraněny.

Zároveň se v tomto zákoně konkretizuje nová právní úprava centrální evidence pejsků, která byla rámcově zakotvena do textu veterinárního zákona již dříve prostřednictvím pozměňovacích návrhů uplatněných v rámci projednávání novely tohoto zákona provedené zákonem č. 368/2019 Sb. a účinnost byla navržena a stanovena k 1. lednu 2022.

Mezi požadavky dále patří zrušení povinnosti chovatele, který chová včelstva, když neprodleně se zjistí, že uhynulo včelstvo, tak se má na stanovišti včelstev nahlásit úhyn nad stanovený limit krajské veterinární správě. Zároveň sem patří i zrušení povinnosti chovatele vyžádat si veterinární osvědčení k přemísťování těchto včelstev mimo území kraje.

Dále doplnění lhůty, ve které je vývozce povinen požádat předem o vydání veterinárního osvědčení k vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí. Navrhuje se dále nově stanovit veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v karanténě v případě jejich vývozu do třetích zemí.

Dále bych chtěl zmínit zakotvení podmínek prodeje vajec chovatelem prostřednictvím prodejního automatu.

Dále tento zákon doplňuje právní úpravy kontroly prodeje na dálku a právo na druhé odborné stanovisko.

Pokud jde o prováděcí právní předpisy k tomuto veterinárnímu zákonu dotčené právním rámcem pro zdraví zvířat, v návaznosti na novelu veterinárního zákona bude nutné bez dalšího zrušit určité tyto předpisy: vyhlášku č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů, dále vyhlášku č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, také ve znění pozdějších předpisů, dále vyhlášku č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu opět ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů, dále vyhlášku č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003/Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb. a ve znění vyhlášky č. 192/2015 Sb. Dále bude potřeba zrušit i vyhlášku č. 36/2007 Sb., o opatřeních pro tlumení aviární influenzy a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů a také ve znění vyhlášky č. 13/2016 Sb. A v neposlední řadě i vyhlášku č. 290/2008 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a na produkty akvakultury, o opatřeních pro předcházení a zdolávání některých nákaz vodních živočichů, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na tato výše zmíněná přechodná ustanovení musí zůstat v platnosti do 21. dubna roku 2024 některá ustanovení zákona i prováděcí vyhlášky. Konkrétně se jedná o zmocňovací ustanovení veterinárního zákona k vydání prováděcích právních předpisů v nákazové oblasti, dále se jedná o vyhlášku č. 2002/2004 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat, dále odpovídající část vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů.

Dále bude potřeba novelizovat v návaznosti na nařízení č. 2016/429 také prováděcí předpisy veterinárního zákona, a to především vyhlášku č. 289/2007 Sb., o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropského společenství, ve znění pozdějších předpisů, dále vyhlášku č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech, ve znění pozdějších předpisů.

Dále, pokud vás to bude zajímat, se navrhuje upravit sazebník zákona o správních poplatcích tak, aby odpovídal změnám provedeným v textu veterinárního zákona v oblasti zdraví zvířat a dalším požadavkům vyplývajícím z aplikační praxe.

Zároveň se také poznamenává, že tato právní úprava neřeší personální otázky a z jejího obsahu nelze posuzovat otázky diskriminace. (Hovoří velmi pomalu.)

Státní veterinární dozor patří mezi správní kontrolu, při které orgány veterinární správy kontrolují činnost fyzických a právnických osob vykonávanou v oblasti veterinární péče a vyhodnocují, zda jsou při ní dodržovány právní předpisy. K tomuto výkonu státního veterinárního dozoru má Státní veterinární správa, a to jak krajské veterinární správy, tak i Ústřední veterinární správa, přičemž se jedná o jeden z důležitých pilířů jejich činnosti. Státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků vykonává Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv. Postup při provádění státního veterinárního dozoru je zde upraven zejména zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole, a dále vyplývá z veterinárního zákona a z předpisů, především z nařízení a Rady č. 2017/625, o úředních kontrolách, a na něj navazujících prováděcích nařízeních Komise a nařízeních Komise v přenesené pravomoci. Úkoly související s úředními kontrolami se obecně provádějí pomocí vhodných kontrolních metod a technik.

Dále bych chtěl zmínit, že státní veterinární dozor zahrnuje za prvé vlastní kontrolu plnění, tam patří povinnosti stanovené veterinárním zákonem, zvláštními právními předpisy, přímo použitelnými právními předpisy, další povinnosti, které jsou uloženy na základě a v mezích výše uvedených právních předpisů. Za druhé je to posouzení a zaznamenání konkrétních porušení daných povinností, určení příčin, které vedou k nesplnění povinností, a ustanovení odpovědných osob. Výsledky veterinární kontroly jsou zaznamenávány zejména v protokolu o kontrole vyhotoveném podle kontrolního řádu. Zde se uvádí stav věci zjištěný při veterinární kontrole s uvedením konkrétních pochybení a nedostatků. Dále za třetí je to projednání zjištěných pochybení s odpovídajícími osobami a zajištění odstranění závadového stavu. Dále bych chtěl zdůraznit, že tento veterinární zákon kontrolu plnění některých povinností v oblasti veterinární péče pro přehlednost přímo pojmenovává a označuje jako specifické formy státního veterinárního dozoru.

Pokud jde o ustanovení veterinárního zákona, Státní veterinární správa v současné době vykonává státní veterinární dozor v oblasti předcházení nálezů a jejich tlumení podle veterinárního zákona. V návaznosti na nové nařízení č. 2016/429 se určuje, že Státní veterinární správa je v České republice orgánem příslušným k výkonu dozoru ve smyslu čl. 26, nařízení č. 2016/429 a nařízeních Komise v přenesené pravomoci č. 2020/689 a vykonává státní veterinární dozor, který je zaměřený na včasné odhalení těchto nebezpečných nálezů uvedených v přílohách. Dále bych chtěl zdůraznit, že pohraniční veterinární kontrola je kromě veterinárního zákona prováděna v souladu s nařízením č. 2017/625 a řadou jeho prováděcích předpisů, kromě jiných také nařízením Komise v přenesené pravomoci 2019/2124. (Stále hovoří velmi pomalu.)

Kdybych to náhodou říkal rychle, pro ty, co si dělají poznámky, tak řekněte, já to trochu zvolním.

Ustanovení upravuje vydávání veterinárních osvědčení pro dovoz a vývoz zvířat a živočišných produktů. Je důležité z hlediska mezinárodního obchodu, kde veterinární osvědčení deklaruje skutečnost, že zvířata či živočišné produkty jasně prošly kontrolou veterinární autority toho daného státu. Osvědčení je listinou prokazující naplnění všech veterinárních požadavků stanovených zemí určení. V případě dovozu vystavuje veterinární osvědčení úřední veterinární lékař v případech a za podmínek uvedených v nařízení 2017/625. Požadavky na vydávání veterinárního osvědčení stanoví nařízení pod č. 2017/625.

Dále bych chtěl zmínit, že veterinární zákon dále stanoví konkrétní požadavky na veterinární osvědčení, která se vydávají v případě vývozu. Obecně totiž platí, že orgány

veterinární správy postupují podle zákona o státní kontrole, nestanoví-li výše uvedené právní předpisy v oblasti veterinární péče nějaké zvláštní kontrolní postupy.

Cílem předloženého návrhu zákona je zajištění implementace nařízení č. 2016/429, které nabývá účinnosti 21. dubna 2021. Tak bylo předloženo. Tohoto cíle nelze dosáhnout jinak než provedením novelizace veterinárního zákona a úpravou jeho prováděcích právních předpisů.

Dále navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu České republiky, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku naší České republiky. (Stále hovoří velmi pomalu.)

Předložený návrh není v rozporu se závazky vyplývajícími pro naši Českou republiku z členství v Unii, zejména se smlouvou o přistoupení České republiky, s obecnými zásadami práva nebo s judikaturou tohoto soudního dvora. Navrhovaná novela veterinárního zákona je s předpisy Evropské unie a s jejím právem plně slučitelná a má implementační vztah k těmto předpisům: Za prvé je to nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nálezích zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat v platném znění. Dále je to nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, dále zdraví rostlin a přípravků na ochranu těchto rostlin, o změně nařízení č. 999/2001. Dále č. 396/2005, dále č. 1069/2009, stejně tak jako č. 1107/2009, dále č. 1151/2012. Dále je to č. 652/214, dále č. 216/429 a 216/2031, nařízení Rady č. 1/2005 a také i č. 1099/2009 a směrnic č. 98/58, 1999/79, 2007/43, 2008/119 a 2008/120 a o zrušení nařízení č. 854/2004 a č. 882/2004. Dále směrnic 89/608, 89/662, 90/425, 91/496, 96/23, 96/93 a také 97/78 a rozhodnutí č. 92/438 v platném znění. Dále nařízení Komise v přenesené pravomoci pod číslem 2019/625, a to ze dne 4. března 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu č. 2017/625. A pokud jde o požadavky na vstup zásilek určitých zvířat a zboží určených k lidské spotřebě do Unie, tak také. Provádějí nařízení Komise ze dne 16. dubna 2019...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane kolego, já se omlouvám, já vám do toho vstoupím. Tady odůvodňujeme zařazení vašeho bodu na program schůze. Teď tady slyšíme několik minut citování seznamu evropských směrnic. Prosím, vraťte se k tématu odůvodnění vašeho návrhu, který chcete zařadit na program schůze. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za vaši poznámku, a já si přesto myslím, že právě ty evropské... (Stále trval potlesk.) Děkuji vaši poznámku. Já si právě myslím, že ta čísla těch evropských směrnic jsou velmi důležitá, a já věřím, že hodně lidí si dělá poznámky. A já se omlouvám, bohužel jste mě zase přerušil. Já bych je zopakoval. (Projevy nesouhlasu.) Takže chtěl bych říct, že... Děkuji za klid, nebo jestli neslyšíte, já přidám. Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/625 ze dne 15. března 2017, o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, přípravků na ochranu těchto rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane kolego, já se omlouvám, ale opravdu to nemá cokoli společného s odůvodňováním bodu na program schůze. Opakujete tady nesmyslně seznam evropských směrnic. Prosím, odůvodněte, proč chcete zařadit váš bod na program schůze, ale neopakujte tu navíc už opakované, čistě jenom potřetí opakované citování seznamu směrnic. To nemá jakoukoliv souvislost s tím, co chcete zařadit přece na program schůze...

Poslanec Oldřich Černý: Pane předsedající, já se omlouvám, ale...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ne, neomlouvejte se, já ještě mluvím...

Poslanec Oldřich Černý: Kdybyste mě nepřerušili, což jiným poslancům neděláte, tak... Předsedající, omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás přerušit mohu, protože se nevěnujete bodu, v rámci kterého jsme tu, chcete zařadit na program schůze svůj bod, který odůvodňujete. Vy tady citujete seznam směrnic. To nemá cokoli společného s tím, proč má, nebo nemá být zařazen váš bod na program schůze. Takže vás znovu žádám, abyste se vrátil k tomu a odůvodňoval případně, proč chcete zařadit svůj bod na program schůze, nikoliv citoval opakovaně seznam směrnic.

Poslanec Oldřich Černý: Já ještě jednou zdůrazním, že pro mě je to docela důležité a pro ty lidi, kteří si dělají poznámky, a to nejenom tady, ale máme venku občany České republiky, kteří třeba nějakým způsobem si ty poznámky také dělají v dnešní době, tak z toho důvodu si myslím, že ta čísla jsou naopak velice důležitá. Myslím si, že nemá cenu, abyste mě přerušoval. Jestli vám vadí, že jsem ta čísla začal opakovat, když mě nebudete přerušovat, tak si myslím, že k tomu nebude docházet. Takže já bych to dokončil, pokud by vám to nevadilo.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já se obávám, že vám budu muset případně i odebrat slovo. Protože my jsme tady benevolence sama, nikomu jsme nebránili odůvodňovat, proč zařazuje na program schůze svůj bod, a tady pečlivě jsme poslouchali všechny argumenty, ale pokud tady skutečně opakovaně asi potřetí čtete seznam evropských směrnic a neříkáte a neargumentujete, proč chcete zařadit svůj bod na program schůze, tak se obávám, že vám nebudu moci nechat dál slovo k pokračování, k citování nějakého seznamu směrnic. (Potlesk zprava.)

Poslanec Oldřich Černý: Dobře. Pane předsedající, omlouvám se, tak vynechám čísla, když s nimi máte takové problémy.

Takže prováděcí nařízení Komise číslo lomeno číslo ze dne 16. dubna 2019, to už jsem četl, oznamování zásilek určitých kategorií zvířat a zboží, které vstupují do Unie s předstihem. Já navážu. Tady jsem skončil. (Stále hovoří velmi pomalu.)

Nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 23. dubna 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady, pokud jde o společný zdravotní vstup, doklad doprovázející zásilky zvířat a zboží na místo určení. Dále je to nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 24. června 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady, pokud jde o podmínky pro monitorování přepravy a příjezdu zásilek obsahujících určité zboží ze stanoviště hraniční kontroly v místě příchodu do zařízení v místě určeném v Unii. Prováděcí nařízení Komise o postupech koordinovaného provádění zesílených úředních kontrol příslušnými orgány na stanovištích hraniční kontroly u produktů živočišného původu, zárodečných produktů, vedlejších produktů živočišného původu a také směsných produktů. Nařízení v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu, pokud jde o pravidla týkající se nařízení (zařízení), ve kterých jsou chována suchozemská zvířata, a líhni a vysledovanosti určitých chovaných suchozemských zvířat a násadových vajec v platném znění. Dále je to nařízení Komise v přenesené pravomoci, číslo neříkám, ze dne také ne, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu, pokud jde o pravidla pro zvláštní

úřední kontroly těchto zásilek obsahujících určitá zvířata a zboží, které pochází z Unie a do Unie se vracejí poté, co jim třetí země zakázala vstup. Dále je to nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení, pokud jde o případy podezření na nesoulad nebo zjištěného nesouladu s pravidly Unie pro používání nebo rezidua farmakologicky účinných látek, které jsou povoleny ve veterinárních léčivých přípravcích, nebo jako doplňkové látky, nebo s pravidly Unie pro používání nebo rezidua těchto zakázaných nebo nepovolených farmakologicky účinných látek. Dále nařízení Komise, kterým se doplňuje nařízení, pokud jde o některé kategorie zvířat a zboží osvobozených od úředních kontrol na stanovištích hraniční kontroly, zvláštní kontroly, úředních kontrol na stanovištích, osobních zavazadel cestujících a malých zásilek zboží, které není určeno k uvedení na trh, zasílaných fyzickým osobám, a kterým se mění nařízení této Komise. Dále nařízení v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení, pokud jde o pravidla pro úřední kontroly zásilek zvířat a zboží v režimu tranzitu, překládky a další přepravy přes území Unie, kterým se mění tato nařízení, čísla opět neuvádím, prováděcí nařízení Komise a rozhodnutí v platném znění. Dále to jsou nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu, čísla neuvádím, pokud jde o pravidla pro zvláštní úřední kontroly u některých kategoriích zvířat a zboží, dále opatření, která mají být přijata po provedení těchto kontrol, a některé kategorie zvířat a zboží osvobozené od úředních kontrol na stanovištích hraniční kontroly. Dále prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví pravidla pro jednotné uplatňování měř čtenosti kontrol, totožnosti a fyzických kontrol u některých zvířat a zboží, které vstupuje do Unie. Dále to jsou prováděcí nařízení, kterými se stanoví podrobná pravidla pro opatření, která mají být provedena během a po skončení kontrol dokladů, dále kontrol totožnosti a fyzických kontrol u zvířat a zboží, na které se vztahují úřední kontroly na stanovištích hraniční kontroly.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane kolego, já se omlouvám. Opakovaně vás prosím, to, že jste přestal říkat čísla, ale pokračujete ve čtení seznamu evropských směrnic, neznamená, že jste se vrátil k odůvodňování svého bodu ve smyslu zařazení na program schůze, takže vás ještě jednou moc prosím po dalších asi 15 minutách, abyste začal případně odůvodňovat, proč navrhuje svůj program na schůzi, přestal citovat, číst seznam směrnic, který nemá jakoukoliv souvislost s tím, proč chcete zařadit na program schůze právě svůj bod. Moc vás o to prosím, jinak vám budu muset odebrat slovo. Znovu to opakuji.

Poslanec Oldřich Černý: Já jsem vás už, pane předsedající, poslechl s tím, že čísla vynechávám. Myslím si, že každé nařízení se týká něčeho jiného, a myslím si, že je důležité, aby tady zaznělo. Je to věc, která se týká mé připravené zprávy, a myslím, že je to, znovu opakuji, důležité pro lidi, kteří poslouchají, nehučí, a myslím si, že se řídím vašimi radami, tak nevím, co je na tom ještě špatně.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Bohužel nemám ten pocit. Já tady neslyším odůvodnění argumenty, proč má být váš bod zařazen na program schůze. (Posl. Černý: Já se k tomu dostanu.) Slyšíme tady opakování směrnic, takže vás znovu prosím, abyste se případně vrátil k odůvodnění, proč zařazujete, nebo chcete, máte ambice zařadit bod na program schůze, případně předal slovo jinému kolegovi. Opravdu jsme v bodu, kdy chceme dospět k hlasování o programu schůze. Jednotliví poslanci mají samozřejmě právo navrhnout jednotlivé body, odůvodnit, proč ten bod navrhuje, ale skutečně z vašich úst už tady mnoho minut žádné odůvodnění neslyšíme. Slyšíme tady výčet, navíc opakovaný, evropských směrnic.

Poslanec Oldřich Černý: Já jsem na začátku říkal, že jsem zařazoval mimořádný bod na program dnešní schůze, protože tento zákon v minulém volebním období spadl. Myslím si, že je velice důležité ho projednat. Spadl dokonce na minulé 6. schůzi, kde jste ho odhlásili, a to je

ten důvod, proč bych ho chtěl zařadit, a z tohoto důvodu jsem si připravil zdůvodnění tohoto vládního návrhu zákona. Říkal jsem to na začátku, teď jsem to znovu zopakoval.

Takže pokud jde o schvalování zařízení zacházející se zárodečnými produkty, sledovatelnost a veterinární požadavky při přemísťování zárodečných produktů určitých chovaných suchozemských zvířat v rámci Unie. Dále jsou to pravidla pro prevenci a tlumení určitých nálezů uvedených na seznamu, které jsou uvedeny v seznamu v platném znění. Dále se doplňuje nařízení, že jde o veterinární požadavky na přemísťování suchozemských zvířat a násadových vajec. Dále je to doplnění nařízení, pokud jde o pravidla pro dozor, eradikační programy, status území prosté nákazy pro některé nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy v platném znění. Dále jde o pravidla týkající se akvakultury a dopravců vodních živočichů. Dále jde o pravidla pro vstup zásilek některých zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a jejich přemísťování, manipulace s nimi po vstupu. A dále jsou to veterinární požadavky a požadavky na certifikaci pro přemísťování vodních živočichů a produktů živočišného původu v rámci Unie.

Návrh této novely tohoto veterinárního zákona dále souvisí s dalšími předpisy. V krátkosti vyjmenuji, čeho se to týká. Předpisy, které stanovují pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných encefalopatií, v platném znění, dále je to tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz, které se vyskytují v potravních řetězcích. Dále se stanoví pravidla pro řízení výdajů v oblasti potravinových řetězců, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin, kde je potřeba, aby se zase změnila směrnice, které tam jsou dané. Dále je to prováděcí nařízení o uplatňování pravidel pro prevenci a tlumení nálezů na kategorie nálezů uvedených na seznamu a o stanovení seznamu druhů a skupin druhů, které představují velké riziko šíření těchto zmíněných nálezů uvedených v seznamu, který je přiložen.

Dále, tato navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Dále bych chtěl zdůraznit, že návrh tohoto zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, nezavádí nové činnosti, které by si vyžadovaly přidělení nových prostředků ze státního rozpočtu, a ani s ním nejsou spojeny žádné nové požadavky na navýšení personálních kapacit a objemu prostředků na platy či dodatečné požadavky na navýšení prostředků na jiné výdaje, než jsou platy. Vzniklá centrální evidence psů a náklady na její provoz budou financovány z rozpočtu Ministerstva zemědělství. Chtěl bych zdůraznit, že návrh tohoto zákona nepředpokládá žádné významné hospodářské ani finanční dopady na podnikatelské prostředí.

Dále bych chtěl říci, že tento návrh zákona zavádí nové správní poplatky v oblasti veterinární asanace a provádí dílčí úpravy poplatků za vydání rybářských lístků. Nově navrhované poplatky opět nepředstavují pro dotčené subjekty výraznou zátěž. Opět tyto navrhované úpravy nepředpokládají sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

Dále bych vyjmul, abych nezdržoval, že byly hodnoceny v tomto... (Smích v sále.) Takže ještě jednou, abych nezdržoval, tak bych vyjmul, že v tomto zákoně byly vyhodnoceny všechny oblasti definované obecným nařízením o ochraně osobních údajů, konkrétně byla posouzena nezbytnost a přiměřenost zpracování osobních údajů a v rámci centrální evidence psů naplnění práv subjektů údajů, jejich integrity, důvěryhodnosti zpracování a možné identity porušení ochrany osobních údajů subjektů těchto údajů. Celkově byl vliv centrální evidence psů na ochranu osobních údajů vyhodnocen jako velmi nízké riziko, které je více jak na akceptovatelné úrovni. Odhalené nedostatky a jejich nápravná opatření budou posouzena zhruba po jednom roce od jejich zpracování.

V rámci přípravy návrhu zákona byla kompletně posouzena míra korupčních rizik v souladu s metodikou zpracovanou odborem hodnocení dopadů regulace Úřadu vlády České republiky. Ze závěrů posouzení vyplývá, že korupční potenciál vyplývající z návrhů nepředstavuje žádné riziko. Navrhovaná právní úprava také neobsahuje ustanovení, která by

byla předmětem korupčního rizika. Předkládaný návrh zákona je přiměřený svým rozsahem té množině vztahů, které má upravovat.

Dále, v tomto předkládaném návrhu se nerozšiřují kompetence orgánů veřejné správy...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, já vás musím znovu přerušit a už opravdu upozornit na § 59 odst. 4 našeho jednacího řádu, kdy má poslanec mluvit k projednávané věci. Odchýlí-li se nebo překročí stanovenou lhůtu, může na to předsedající poslance upozornit. Pokud ani podruhé nevede takové upozornění k nápravě, tak mohu vám odejmout slovo. Takže já vás naposledy žádám, abyste se vrátil k tomu, k čemu je vyhrazena tato doba, nebo tato chvíle, a sice odůvodnění návrhu zařazení nového bodu na program naší schůze. Jestli k tomu skutečně nedojde, budu vám nucen odebrat slovo. Děkuji za pochopení a moc vás prosím, abyste buď začal mluvit k věci, nebo sem pustil ke stolku jiného kolegu, který chce navrhnout další bod na program schůze. Děkuji.

Poslanec Oldřich Černý: Pane předsedající, já vám děkuji za upozornění. Já bych chtěl jenom zdůraznit, že celou dobu mluvím o veterinárním zákonu, který jsem nějakým způsobem předložil a který nebyl v minulém období ani při minulé schůzi schválen, a myslím si, že se nevyjadřuji vůbec k ničemu jinému. Řekl jste mi, že mám vynechat čísla, vynechal jsem čísla, vynechal jsem data, za chvíli mi řeknete, že mám vynechat velká písmena. Já si osobně myslím, že už jste mě přerušil kolikrát, nevím, proč mě to nechcete nechat doříct. Já si myslím, že občanů České republiky to určitě zajímá, je to velice obsáhlý zákon, je to vládní zákon, jehož projednávání nebylo umožněné na minulé schůzi, a já si myslím, že mám právo se k tomu vyjádřit.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane kolego, bezesporu k takové věci se můžete vyjádřit ve chvíli, kdy je ten bod zařazen na program schůze, otevře se, tak o něm bezesporu můžeme vést obecnou rozpravu, případně podrobnou. Tam můžete bezesporu argumentovat, jak chcete. Ale v této chvíli se bavíme o tom, abychom zařadili tento bod na program schůze a proč na něj má být zařazen. A já se obávám, že už mnoho a mnoho minut v této věci skutečně nehovoříte.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za upozornění. Já si myslím, že jste nám neřekl, že na to máme také pět minut, abychom to mohli představit. Ten zákon je velký, obsáhlý, a myslím si, jsem vyňal hrozně malou část věcí, které jsou tam pro lidi, kterých se to týká, velice důležité. Takže jestli mi dovolíte pokračovat, já bych pokračoval.

Návrh zákona nemá dopady na bezpečnost nebo obranu České republiky.

Dále je nutné doplnit také to, že nařízení přenesené pravomoci, která byla vydaná v rámci účinnosti a byla implementovaná v oblasti té veterinární péče novelou veterinárního zákona o kontrolách, bylo následně publikováno 35 nařízení Komise v přenesené pravomoci a prováděcích nařízení Komise. Současnou novelou veterinárního zákona je tedy nutné implementovat ta z nich, která spadají do věcné působnosti tohoto zákona a současně zakotvují kompetence příslušných orgánů, případně obsahují povinnosti provozovatelů, za jejich porušení je třeba stanovit i sankce.

Dále bych chtěl říct, že v celém textu tohoto zákona dochází k terminologickému sjednocování předpisů právě Evropské unie a vnitrostátních právních předpisů České republiky v oblasti zdraví zvířat. Z tohoto důvodu se zde navrhuje i nějaká vypuštění některých zákonů, některých předpisů – opět nebudu číst, abych vás nerozčilil, ta čísla, ač si myslím, že jsou důležitá.

Na tomto místě bych ještě chtěl upozornit, že svodem zvířat tohoto veterinárního zákona, aby pro ty, co to neznají, se rozumí soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona. Jelikož je pojem svod v tomto smyslu zemědělskou i odbornou veřejností běžně užívaný a používají jej i jiné právní předpisy, byl ve veterinárním zákoně zachován včetně konkrétních podmínek stanovených v tomto paragrafu. Zařízením pro svody kopytníků nebo zařízením pro svody drůbeže se pak rozumí subjekty, jejichž činnost včetně podmínek schválení je definována nařízením, tedy dosavadní shromažďovací střediska.

A pak tady jsem chtěl přečíst ještě nějaké definice, přeskočím to, už toho nebude moc. Chtěl jsem vysvětlit, co znamená legislativní zkratky krajské veterinární správy, asi mi to také nebude umožněno. Chtěl bych ještě říct, že v tom návrhu je doplnění definice útulku pro zvířata a také to, že se jedná o zařízení, která poskytují péči týraným zvířatům, protože útulky tuto činnost běžně vykonávají.

Dále se to týká i včelstev. Navrhované změny jsou zpřesněním definice včelstva. Původní znění definice včelstva, které bylo obsaženo v určitém... zase nebudu číst to číslo, tak včelstvem se rozumí společenství včel, které obsedá včelí dílo, a toto není zcela přesné označení. Cílem rozšíření této definice je naplnění, všeobecně zavedení definic včelstva, které se běžně využívají v odborné včelařské literatuře...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane kolego, omlouvám se, čtete tady nějaké definice, nemá to jakoukoliv souvislost s argumentem, proč ano, nebo proč nezařadit váš bod na program schůze. Protože už je to opakované napomenutí, nezbyvá mi než vám vzít slovo. (Potlesk části poslanců.)

Vidím tady přednostní práva, hned je umožním. Samozřejmě můžete podat námitku na způsob mého vedení schůze a budeme o tom samozřejmě hlasovat. Ale s přednostním právem se hlásí pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno, dámy a pánové. Tak to jsem si nikdy nemyslel, že nám budete odebírat slovo. To je od vás moc pěkné. To je od vás ryze demokratické, že nám budete odebírat slovo a nenecháte nás... (Hlasy z pléna.) Jasně, každý, kdo navrhuje nějaký bod, tak má právo ho odůvodnit. A jestli ho odůvodňuje čísla, písmeny nebo čímkoliv, je přece jeho věc, vy do toho nemůžete nijak zasahovat. To je prostě odůvodnění, subjektivní odůvodnění toho člověka. Co vy víte, co je pro něho důležité a co ne? Ale v každém případě to, že jste nám odebrali slovo, o to se postaráme, aby to všichni věděli, protože to je... (Rozruch v sále.) ... neskutečná věc. (Potlesk z řad SPD.)

A samozřejmě dávám námitku proti postupu předsedajícího a chtěl bych o tom hlasovat, i když to prohrajeme.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Určitě, to je procedurální návrh, čili bychom o něm měli hlasovat okamžitě. Já zagonguji, aby mohli do sálu přijít kolegové. Já vás všechny mezitím odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Počet poslanců se pomalu začíná stabilizovat.

Jenom připomenu pro ty, kteří přišli později, byla vnesena námitka proti mému vedení schůze ze strany pana předsedy klubu SPD Fialy. Já o ní tedy dám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tuto námitku, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti? Zdržel se?

Takže v hlasování číslo 6 bylo přihlášeno 115 poslanců, hlasovalo 44 pro, proti bylo 70. Námitka byla zamítnuta.

Další s přednostním právem se hlásí pan předseda Okamura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tento moment je potřeba samozřejmě rozebrat. Protože slovo odebral... poslanec a místopředseda Sněmovny za ODS. Hlasujeme o pandemickém zákonu, který omezuje základní ústavní práva a svobody občanů. (Rozruch v sále.) O tom tady jednáme. Ne, ne, ne, počkejte, ne, ne, ne. (Silné bušení do lavic z řad poslanců pětikoalice.) Ale to... bouchejte si jak chcete, jo? (Protesty poslanců pětikoalice pokračují.) Vy chcete... v pohodě, já počkám. Já počkám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já bych poprosil, kolegové, kolegyně, já chápu, že atmosféra je napjatá, nicméně umožňme panu předsedovi hovořit, má přednostní právo. Má právo tady hovořit, takže prosím o klid, o ticho. A pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak oni tady vládní poslanci asi ztratili nit, o čem je tady ten už druhý den té schůze Poslanecké sněmovny. Takže já to zopakuji. My jsme řekli, že nesouhlasíme s tím vaším totalitním pandemickým zákonem, a legitimně jsme oznámili, že budeme dělat samozřejmě politické obstrukce k tomu, aby ten zákon neprošel. Takže to, co jsem řekl, dobře, to konkrétní hlasování není o pandemickém zákonu, ale ten celek jako takový je o tom, zdali my – my – se pokusíme v pouhých dvaceti poslancích zabránit proti naprosté většině, která je proti nám, přijetí toho totalitního pandemického zákona. A z tohoto důvodu samozřejmě my tady se vám snažíme vysvětlit různými způsoby, že ten zákon je špatný. A teď v této souvislosti, protože vládní koalice – takže děkuju, že jsem to tady mohl vysvětlit, protože samozřejmě toto video uvidí, předpokládám statisíce lidí, takže je potřeba si říci, o co tady jde.

Takže my... vy jste odebrali slovo, místopředseda Sněmovny pan Skopeček za ODS odebral slovo poslanci SPD z toho důvodu, že vy chcete urychlit to přijetí toho pandemického zákona. To je... a všichni to vědí, vědí to všechna média, jsou toho média plná, to tady můžete stokrát vysvětlovat, jak to je a že je to jinak. Tak. Takže to byl ten cíl toho odebrání slova. Náš poslanec Černý nemluvil ani vulgárně ani tady nikoho nečastoval, to jsou například ty důvody, pro které se třeba napomíná poslanec a tak podobně. Prostě mluvil příliš dlouho. Ale v jednacím řádu není napsáno, jakou formou má zdůvodnit poslanec návrh toho bodu. On mluvil k věci celou dobu. Celou dobu mluvil k věci. A je to to naše subjektivní zhodnocení, je to subjektivní zhodnocení, protože se vám to prostě nehodí.

Tady bych v rámci toho ještě řekl jednu věc. Vy jste, připomenu, vy jste obelhali, obelhali jste nás, normálně jste političtí podvodníci, aby to bylo korektní, protože bylo slíbeno ve čtvrtek opoziční okénko. To byla jasná dohoda, že bude opoziční okénko od 18 do 21 hodin. Vy jste ráno, když se schvaloval program schůze, tak vy jste ráno hlasovali proti tomu, vy jste vlastně vyřadili naše, nebo odmítli jste zařadit naše tři návrhy zákonů. Takže vy jste porušili tu dohodu. To znamená, my jsme si to opoziční okénko logicky otevřeli teď, protože když vy jste nám ho neumožnili, vy jste nám ho neumožnili, vy jste ho neumožnili, tak samozřejmě my chceme naše návrhy zákonů projednat, protože je to v souladu s naším politickým programem. Zákon o referendu, můj dům můj hrad, na posílení práva občanů na nutnou sebeobranu a tak dále a tak dále. A protože vy nám tady bráníte v tom, aby se projednaly návrhy opozice, tak my v souladu s jednacím řádem Sněmovny se snažíme zařadit ty naše návrhy dokonce na nejbližší možné schůzi. Takže to má i politickou logiku. Nejbližší možné schůzi. Když to otočím, tak kdybyste nám ve čtvrtek umožnili zařadit ty naše návrhy našich zákonů, tak samozřejmě dneska bychom přeci nemuseli ty stejné návrhy navrhopat, když už by byly projednány ve čtvrtek, to má přeci logiku. To doufám už chápe úplně každý.

Takže znovu opakuji, to odebrání slova, a je to tedy úplně neuvěřitelný, a to je potřeba si tady zdůraznit ještě jednou, že poslanec ODS odebrá slovo v souvislosti s tím, že ODS chce za každou cenu přijmout pandemický zákon, který omezuje ústavně daná práva a svobody občanů.

Znova si to zdůrazněme, co je ODS dneska... No tak to je zrovna tady vulgární pan poslanec, říká mi vole, jo? Tady poslanec Adamec z ODS, jo? Tady na mě pokřikujete, takže jednejte... Já bych byl rád, aby předsedající zjednal pořádek...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, jestli chcete mluvit k jakémukoliv poslanci, tak prostřednictvím předsedajícího.

Poslanec Tomio Okamura: Ne, ne, hlavně poslanci mluví prostřednictvím mikrofonu na sebe. Já na ten mikrofon na rozdíl od vás mluvím. Takže je to v pořádku. Jestli někdo porušuje, tak jste to v první řadě vy, pane poslanče.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Neoslovujte poslance přímo. Prostřednictvím předsedajícího. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, prostřednictvím. On mě také oslovuje tady přímo. Takže já chci jenom říci, že... dokonce tady pan poslanec, vašim prostřednictvím, si s tím začal mě oslovovat přímo, takže zase bych vás požádal, abyste řídil tedy spravedlivě tu schůzi. Já jsem tady mluvil a tady na mě pokřikuje pan poslanec Adamec, já jsem na něj vůbec nemluvil, jo? Tady vládní koalice je nervózní z toho. Takže já bych vás chtěl znovu požádat...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já poprosím jakéhokoliv poslance, aby na vás nepokřikoval ani vulgárně, ani slušně, abyste měl prostor samozřejmě.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Takže tady jsem chtěl pouze politicky zdůraznit, že poslanec ODS, místopředseda Sněmovny Jan Skopeček, odebírá slovo našemu poslanci SPD z toho důvodu, že vlastně chce urychlit a chce za každou cenu prosadit ODS pandemický zákon. To je ta pointa, kterou jsem chtěl říct, ale řekl bych to za minutu, za dvě, ale pořádku tady někdo pokřikuje. Takže to je ta pointa, kterou jsem chtěl zdůraznit.

A já bych vás chtěl opravdu požádat, protože není nikde dáno časové omezení, a jakým způsobem hlavně má poslanec zdůvodnit svůj návrh, který chce navrhnout na program, dodržujeme to. Já chápu, že jste asi nervózní, protože už za každou cenu chcete ten pandemický zákon, který omezuje ústavní práva občanů. Ale my ho zase nechceme. Jasně, máte přesilu. Máte obrovskou přesilu. Ale nás je prostě dvacet, ale bojujeme ze všech sil. Bojujeme ze všech sil a říkám to na rovinu. Politicky bojujeme ze všech sil proti sto... kolik vás je dohromady? Proti 107 poslancům. Protože pan Farský vám chybí, že jo? Vy nemáte 108, ale máte 107. Pan Farský je v Americe, přestože je poslanec.

Takže o to jde. A já bych vás chtěl v rámci slušnosti požádat všechny, že vy jste tady také v minulém volebním období bojovali, brali jste si desetihodinové pauzy, to my jsme vůbec neudělali, my jsme si zatím vzali pauzu, jestli si pamatují dobře, pouze hodinu. Takže my jsme si nebrali deset, dvanáct hodin pauzy, jako jste si brali vy, ale my jsme byli také opoziční strana. Postupujeme úplně normálně. My si chceme donavrhout ty návrhy bodů, pak se o nich bude hlasovat, takže proběhne hlasování. Potom je tady přeci, postupuje to tak, že tady bude další rozprava nad tím, zdali Sněmovna souhlasí s tím, aby to bylo ve zkráceném jednání. A pak se otvírá bod pandemický zákon. To je přeci ten postup. A já nevím, proč tomu chcete bránit. To je přeci dané a ten jednací řád to jasně říká. A není dáno, že za nás smí vystoupit jeden, dva, že smí za jakoukoliv stranu zdůvodnit návrh programu tři minuty, pět minut, že to smí zdůvodnit jenom tak, jak si tady někdo představuje, nebo není. To přeci není dáno. A znova připomínám, že když tady mluvil pan Kalousek a tak dále, také tady... znova. Já si tedy bohužel nemohu vzpomenout, jestli mluvil o Karkulce, jestli tady četl Karkulku, nebo Babičku, ale to je myslím

jedno. Pardon? Takže respektujeme tohleto, jo? A tady pan předseda Výborný hodlal už tady porušovat tu parlamentní zvyklost třeba tím, že třeba nám chce tady brát pauzu. Zvykejte si na to, že tady máte opozici. Já vím, že jste jako nadšení z toho a jste opojení tou mocí a tou, řekl bych, že to přechází až do arogance moci, ale prostě musíte si zvyknout, co je to parlamentní demokracie.

Prostě je tady opozice, která má jiný politický program než vy. Tak to prostě funguje. Holt je to časově náročnější, protože kdybyste byli v diktatuře, tak samozřejmě si jenom nadiktujete. A jediné, co my děláme, je, že demokraticky v souladu s jednacím řádem, plně v souladu s jednacím řádem, což plně jsme konzultovali i všemi možnými cestami, zdali to, co tady děláme, je v souladu s jednacím řádem, to je všechno konzultováno, i právně, to znamená, čistě postupujeme v souladu s jednacím řádem. Takže pojďme to respektovat. Já jsem vás o to chtěl požádat. Ta situace se kdykoliv může zase obrátit, že třeba vy tady budete chtít třeba zase dlouze mluvit, anebo respektive mluvit si, protože něco politicky chcete prosazovat, ale když je to v souladu s jednacím řádem a chováme se k sobě slušně, tak si myslím, že je to v pořádku.

Já bych vás chtěl požádat, abychom se tady nenapadali. Celou dobu nám jde o to, že nesouhlasíme s pandemických zákonem, stejně tak nesouhlasíme s korespondenční volbou. My jsme vám to přeci férově řekli předem, tak to vy jste profesionální politici, tak my jsme vám férově řekli předem, že dva zákony máme problém. Každý se na to mohl připravit. Takže my jsme udělali všechno pro to, abychom tady neudělali nic, co by odporovalo té elementární vzájemné politické kultuře. Nic. Takže já bych chtěl požádat i následující řečníky, nenapadejme se tady, pojďme tady normálně jednat, holt to ten čas bude stát, nepokřikujme tady na sebe nějaké přehnané věci. Já chápu, že občas k tomu výkřik patří, já občas tady také něco řeknu nahlas, samozřejmě uznávám, jako asi každý mnohý z nás. Ale prosím vás, nepřehánějme to. Prostě to projednáme, bude to ještě nějaký čas trvat a potom se prostě rozejdeme a zase se tady po téměř čtyři roky budeme vídat, tak já prostě navrhuji, abychom to brali takhle. A nám se už ani nechce chodit na mikrofon jinak než ohledně těch návrhů a se tady dohadovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr Jurečka. Já potom poprosím pana místopředsedu Bartoška, aby mě vystřídal, protože se také chci přihlásit do diskuse, chci odůvodnit ten postup ještě jednou z řečnického pultíku, abych nebyl nařknut, že zneužívám své místopředsednické role při řízení schůze. Děkuji.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré ráno, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já navážu vlastně tam, kde pan předseda Okamura skončil, a to je jeho důraz a apel, aby se postupovalo v souladu s jednacím řádem, což tady předsedající této Poslanecké sněmovny v minulých minutách učinil. Protože si myslím, že každý soudný člověk, i ti, kteří nás sledují venku, i ti, kteří jsou naši příznivci, i ti, kteří jsou vaši příznivci, tak chápou, když člověk přijde a řekne: chci navrhnout nějaký bod na jednání Sněmovny, tak normální poslanec je schopen zdůvodnění říct v řádu pěti, deseti, patnácti, dvaceti minut. Já neříkám, že to je omezené. Jsou případy, kdy omezené to je, jsou případy, kde to omezené není. Já říkám, že normální člověk je schopen přijít a říci v nějakém běžném časovém horizontu to zdůvodnění, tu podstatu, proč ten bod má být navržen. Myslím, že tady to bylo v minulosti zvykem, že to takto bylo vidět. Vidíme to i na začátku běžných schůzí. Ale když tady poslanec pro zdůvodnění svého bodu hovoří déle než hodinu, předčítá tady této Sněmovně čísla jednotlivých evropských směrnic, které s tím nemají souvislost, s tím opodstatněním a odůvodněním projednání toho zákona a jeho navržení na bod programu schůze, to fakt nedává logiku.

A vy jste, pane předsedo Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího, vlastně i sám řekl, že jste řekli, že budete dělat politické obstrukce, a zároveň jste řekl, že jsme to dělali i my. Ale já tady si dovolím upozornit na jednu podstatou věc a to je ten rozdíl. My jsme jako opozice nedělali politické obstrukce při schvalování programu ve stavu legislativní nouze. To, že jsme

vedli debaty a byli jsme tady soupeřem, který si myslím, že dost často dával silné argumenty v té debatě předchozí vládní koalici, to je pravda, ale nikoliv při schvalování programu schůze ve stavu legislativní nouze, to se tady nikdy debata, která trvá 17 hodin, nevedla. A vy sám jste řekl, a to tady znovu zopakuju i pro tu veřejnost, že jste se rozhodli politickou obstrukci v případě legislativní nouze. To je situace, kterou já za devět let Poslanecké sněmovny nepamatuji. Kdybyste v obecné rozpravě vedli podrobnou vaši argumentační bitvu, proč a v čem s tou novelou nesouhlasíte, je to věc, která je naprosto jasně v souladu s jednacím řádem. Ale vracím se k tomu, že tady vidíme z vaší strany, ze strany vašich poslanců, nerespektování jednacího řádu, kdy poslanec má mluvit k věci. Nemá tady předčítat desítky minut dlouhé texty, které přímo s návrhem na zařazení toho programu nesouvisí.

Tak to jenom proto, abychom vyjasnili, v jaké situaci my jsme. My nejsme v obecné rozpravě na schůzi, která by měla schválit program. My tady vedeme debatu už 17 hodin. Nebo dobře, polovina té debaty byla o stavu legislativní nouze, druhá polovina v tento okamžik už se vede o návrhu toho programu. Takže to jenom připomínám ten rozdíl oproti situaci z minulého období. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s přednostním právem... jenom přečtu pořadí, než vám udělím slovo. První pan předseda Výborný, po něm pan místopředseda Skopec, po něm pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vládo, kolegyně, kolegové, dobré ráno přeju. Já bych chtěl navázat na pana vicepremiéra Jurečku a současně tady na začátku se vrátit k tomu, co tady říkal pan předseda Okamura. On skončil v takovém velmi mírumilovném tónu, já bych byl velmi rád, kdyby tady to jednání takto pokračovalo, jak on ho zakončil.

Nicméně, a to tady je potřeba říci úplně jasně, na začátku zcela nedůvodně napadl pana místopředsedu Skopec ve věci řízení schůze. Já chci naopak poděkovat a zastat se pana místopředsedy, protože on postupoval přesně v souladu s jednacím řádem. A dovolím si odcitovat panu předsedovi Okamurovi, protože možná ten odstavec § 59 úplně nezná: Poslanec má mluvit k projednávané věci. Odchyluje-li se od ní nebo překročí-li stanovenou řečnickou lhůtu – to se v této věci netýká – může na to předsedající poslance upozornit a volat jej k věci. – Volat jej k věci. – Nevedlo-li dvojí upozornění k nápravě, může mu slovo odejmout. Přesně to se stalo. Jenom chci připomenou velkorysost pana místopředsedy Skopec, který vašeho kolegu napomenul a vedl k nápravě, jestli se nepletu, minimálně pětkrát a teprve naposledy mu bylo slovo odebráno přesně v souladu s tím, co říká jednací řád. Těžko se můžete zlobit na to, že pan místopředseda postupoval vlastně nad rámec. My bychom měli trvat na tom, že stačí dvě napomenutí, dvě výzvy k tomu, aby postupoval v souladu s jednacím řádem, přesto mu to bylo umožněno pětkrát. A je to velmi jednoduché: jsme v bodu pořad schůze a v rámci tohoto bodu může poslanec navrhnout cokoli, ale má odůvodňovat nikoliv ten samotný bod, k tomu přece máme obecnou rozpravu v tom bodu samotném, když je potom zařazen na program schůze, ale má odůvodňovat důvod toho, proč ten bod je zařazen na pořad schůze. Pan předseda Fiala tady kýve hlavou, takže mně rozumí. Já jsem tomu rád, tak to jsme dospěli tam, kde jsme chtěli být.

Druhá věc. Prosím pěkně, není pravdou to, že pandemický zákon předkládá ODS. Pandemický zákon tady mimo jiné tedy prosadila vláda hnutí ANO, ta minulá. My ho pouze novelizujeme a novelizuje ho všech... nebo ten návrh je vládním tiskem, to znamená je pod ním podepsáno všech pět stran koalice – ODS, STAN, KDU-ČSL, TOP 09 a Piráti. Takže opět tady prosím, nenapadejme a nepoužívejme falešné argumenty.

Třetí věc. Vy jste, pane předsedo, říkal, že chceme tím zrychlit projednávání. No není to pravda. My chceme, aby byl respektován jednací řád a postupovalo se v duchu toho, jak se má. Pokud tady je přihlášeno dalších vašich čtrnáct nebo dvacet kolegů s bodem návrhu schůze, my

to respektujeme, ale trváme na tom, aby každý z vašich poslanců postupoval v souladu s jednacím řádem. A pokud ne, tak já naopak budu rád, když je předsedající schůze bude volat k nápravě a bude takto postupováno.

A ještě si dovolím tedy, aby bylo jasno nejenom nám poslancům, my si to snad pamatujeme, ale i veřejnosti. Vy jste hovořil o tom, že vám nebylo umožněno opoziční okénko na té minulé schůzi. Opět to není pravda. Opět to není pravda, protože v tom opozičním okénku, kde předtím byly tři tisky, které vaší vinou nebyly předtím projednány, ale zcela bezbolestně, tak následovaly dva zákony, které spolu souvisí: pana poslance Vondráčka ohledně lobbingu a třetí tisk o pomoci v hmotné nouzi je předkládán poslankyní Šafránkovou z SPD. Takže normálně jste tam ty tisky měli zařazené, nevytvářejte tady představu, že vám nebylo umožněno projednat vaše opoziční tisky. A když o parlamentní demokracii hovoří Tomio Okamura, tak myslím, že to hovoří za vše.

A já bych byl velmi rád, kdybychom respektovali jednací řád úplně všichni, a děkuji panu místopředsedovi Skopečkovi, že postupoval tak, jak mu říká jednací řád. Děkuji. (Potlesk poslanců pětikoalice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji tři přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan místopředseda, poté pan předseda Fiala. Prosím, pane místopředsedo Skopečku.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já se chci jenom vymezit k některým těm výtkám.

Já jsem skutečně naše jednání nechtěl urychlit. Dneska jsem řídil schůzi asi potřetí. Při předcházejících sekcích mluvili podle mého jenom zástupci SPD, nikdy jsem nikomu slovo neodebral. Odebral jsem ho ve chvíli, kdy tady zkrátka zněly mnohaminutové sáhodlouhé citace jednotlivých evropských směrnic bez jakékoliv souvislosti, proč zařadit, nebo nezařadit ten bod na danou schůzi. Takže to nebyla ambice urychlit. A pokud by kolega argumentoval, proč chce zařadit ten bod na schůzi, tak bych mu samozřejmě slovo nevzal. Naopak si myslím, že pokud bych postupoval jinak, sám bych se vystavoval riziku, že bych byl obviněn, že porušuji jednací řád a že nevedu poslance k tomu, aby mluvili k věci.

Budu takto postupovat, ať už bude porušovat jednací řád jakýkoliv poslanec bez ohledu na to, z jaké bude politické strany. Ve chvíli, kdy by takto postupoval poslanec ODS, věřte, že budu postupovat stejným způsobem, a pokud nevyslyší moji připomínku, tak mu rovněž vezmu slovo. Jak vyplývá z jednacího řádu, mohl jsem odebrat slovo po druhém upozornění, že pan kolega poslanec k věci nemluví. Nevím, jestli to někdo počítal, ale skutečně asi pětkrát nebo šestkrát jsem se ho snažil upozornit, aby skutečně přestal číst seznam směrnic. Ať ho případně čte nebo argumentuje v obecné rozpravě, ale připomínal jsem mu to, že se bavíme o zařazení či nezařazení na program, a tam tato věc skutečně žádnou souvislost nemá.

A poslední věc. Chci se ohradit vůči tomu, pane předsedo (k Radimu Fialovi), že jste řekl, že jsem vzal někomu slovo v souvislosti s pandemickým zákonem, prostřednictvím pana předsedajícího. My jsme se skutečně o pandemickém zákonu v tu chvíli nebavili, takže není pravda, že bych bral komukoliv, ani poslanci SPD, ani komukoliv jinému, slovo proto, že bych chtěl urychlit přijetí pandemického zákona nebo že bych nechtěl, abychom se bavili o pandemickém zákoně. V tu chvíli jsme se nebavili o pandemickém zákoně. V tu chvíli jsme se bavili, pokud se nemýlím, o zemědělském zákoně, který chtěl váš kolega navrhnout. Takže se ohrazuji proti tomuto nařčení, že bych v tomto smyslu odebíral komukoliv slovo v souvislosti s projednáváním pandemického zákona. Není tomu tak. A jak znovu říkám, budu měřit všem fér. A věřte, že v případě, že bude porušovat jednací řád kdokoliv z vládní koalice, budu postupovat stejným způsobem, jako jsem postupoval vůči vašemu kolegovi. Děkuju za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan předseda Fiala, připraví se paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Pane poslanče Skopečku, prostřednictvím pana předsedajícího, fér to rozhodně nebylo. Protože to, co tady četl pan poslanec Výborný, ten paragraf, bylo to úplně přesně. Náš pan kolega, pan poslanec Černý, citoval z důvodové zprávy a odůvodňoval vlastně bod, který chtěl zařadit na schůzi. A vy mu říkáte, aby se držel věci. On odůvodňoval z důvodové zprávy zákona, který chtěl zařadit, citoval z toho, a vy mu říkáte, aby se držel věci. Tak co už byste si představovali? Jak by to měl odůvodňovat, když cituje z důvodové zprávy? A ta doba, a to pan Výborný četl, není nijak v jednacím řádu omezená, kdy může odůvodňovat. Já už nevím, jak by lépe měl odůvodňovat než citacemi z důvodové zprávy a jak by se měl lépe držet věci. Takže si myslím, pane poslanče Skopečku, prostřednictvím vás, že prostě nemáte v tomto pravdu. A jenom vaše stoosmička vás teď zachránila, že dál můžete řídit Sněmovnu, protože si myslím, že si naprosto subjektivně vykládáte jednací řád, a to špatně. To je jedna věc.

Druhá věc. Chtěl jsem se vyjádřit ještě k tomu, co tady řekl pan ministr Jurečka. Nikdy jsme v legislativní nouzi nikoho neomezili, nikdy jsme neobstruovali v legislativní nouzi. (Ministr Jurečka z lavice: Při schvalování programu.) Při schvalování programu. Tak mě mrzí, pane ministře, že jste tady asi celých těch sedmnáct hodin nebyl, možná bychom to měli zopakovat, když jsme tady jednali o legislativní nouzi, protože já jsem tady dvě hodiny, a moji kolegové taky, říkal, že pandemický zákon v tuto chvíli podle vyjádření, podle ústavy, podle nálezu Ústavního soudu do legislativní nouze nepatří, že tam patří věci, které ohrožují hospodářství, které ohrožují bezpečnost státu, ale tady se nic takového neděje. Takže my jsme navrhovali, celý den jsme říkali, abychom ho projednali běžným legislativním procesem, to znamená první, druhé, třetí čtení. Já to chápu, kdyby opravdu patřil pandemický zákon do některé z těch částí, které upravuje ústava nebo legislativní nouze, když se používá. Také jsem tady četl, že legislativní nouze se v některých státech, například v Německu, používá jenom jednou za volební období, a to pokud je paralyzován Spolkový sněm. Takže tím opravdu všichni šetří, protože to není jednoduché a narušují se tím demokratická práva. Takže my říkáme, že se vůbec neměla v tomto případě legislativní nouze použít a že se měl projednat běžným legislativním procesem. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další se hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dámy a pánové, krásné dobré ráno, já bych chtěla reagovat na slova pana předsedy Výborného. Věřím, že to bylo nedopatření, nebo si to třeba už nepamatuje. Pandemický zákon nebyl prosazen pouze vládou Andreje Babiše, ale napříč politickým spektrem. Takže si to prosím znova zopakujme. Věřím, že jste to chtěl říci, akorát jste to prostě nestihl, nebo jste zapomněl. To znamená, že tehdy na něm byla dohoda. Já jsem to ve své řeči i zdůraznila, že to bylo něco, k čemu jsme byli víceméně i dotlačeni, abychom s tím souhlasili, protože bylo řečeno, že nám už Poslanecká sněmovna neprodlouží nouzový stav. Vzpomínáte si na tu složitou dobu, křivky nahoře, nemocnice plné a tady nám prostě nechtěla Poslanecká sněmovna, současná vládní koalice, bývalá opozice, prodloužit nouzový stav, pomohli hejtmani. To jsem všechno říkala ve svém slově, když jsem vystoupila. Nebudu to opakovat. Jenom bych chtěla, abychom si to připomněli.

Chtěla bych říct, že hnutí ANO jako opoziční strana tento zákon nijak neobstruuje. Já si myslím, že je to jasné. Proto když čtu na facebookových účtech, ta noc byla dlouhá, některých vládních poslanců, že hnutí ANO obstruuje, tak nevím jak. Vystoupila jsem já jako předsedkyně klubu, řekla jsem jasné stanovisko a důvody, a nechci je opakovat, abych to neprotahovala, proč

nemůžeme podpořit tuto novelu, že už jsme měli s tím zákonem problém tehdy. Já jsem se účastnila všech jednání a opakovala jsem, a kdo jste tam byli, tak si na to možná vzpomenete, bude to do prvního soudního rozhodnutí. Soudní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu existují a teď tady máme prostě hodně nepovedenou novelu. A já jsem varovala a řekla jsem: Nepřijímejte tento nedodělek ve stavu legislativní nouze. Pojďme kdyžtak debatovat, když je tak nutný, ale já mám pochybnost, že vůbec nutný není. To jsem řekla, pak vystoupila moje kolegyně, paní místopředsedkyně Sněmovny Jana Mračková Vildumetzová, a to bylo všechno. Zhruba asi pět expertů opozičního klubu ANO je připraveno, až se dobereme rozpravy, vystoupit v přiměřeném čase naprosto věcně, nijak to neprotahovat. Takže si myslím, budu-li mluvit za náš klub, že my se chováme naprosto věcně, naprosto konstruktivně, byť s tou novelou v žádném případě nesouhlasíme a nepodpoříme ji. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byla paní předsedkyně. Dál se hlásí s přednostním právem pan místopředseda Bartošek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo. A já dodávám, že oceňuji tento přístup. Současně také dodávám, že plně stojím za postupem řízení schůze pana místopředsedy Skopečka. Hlavně pro ty z vás, kteří jste zde v prvním volebním období, řeknu, v jaké fázi procesu projednávání dnešní schůze, nebo v současné době včerejší, se nacházíme.

Návrhy na doplnění a úpravu schůze v žádném případě nemají suplovat obecnou anebo podrobnou rozpravu. Jestliže je načten nový bod nebo úprava schůze, má být načten bod, stručně odůvodněn a potom o něm nechat hlasovat. V případě, že je zařazen, je potom namístě, aby se zpravodaj a předkladatel ujali slova a zazněla zpráva zpravodaje. Tady chci pro pořádek říct, že už v průběhu projednávání to vedení k respektování jednacího řádu říkala paní místopředsedkyně Kovářová, já jsem na to také navázal. Kolega Skopeček poté, co zazněla tato upozornění, jakým způsobem se máme chovat podle jednacího řádu, k tomu přistoupil.

Já chci zde za sebe říct, že tímto způsobem budeme postupovat po zbytek jednacího dne. Samozřejmě že máte plné právo navrhopvat body na úpravu schůze, přihlášek je tam hodně. Necht' ten, kdo přistoupí, řekne, jaký bod chce zařadit, krátce ho zdůvodní, pak o tom dáme hlasovat. Ale určitě to není o tom, že návrh na pořad schůze má být o tom, že se zde čtou hodinové projevy. To je skutečně v rozporu s jednacím řádem. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byl pan místopředseda Bartošek. S přednostním právem se hlásí pan předseda Fiala. Pane předsedo, prosím, máte slovo. Já ještě mezitím přečtu s dovolením jednu omluvu. Z pracovních důvodů se dnes, 2. 2., omlouvá pan poslanec Helebrant. Tak, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Pan kolega Bartošek říkal, že to odůvodnění nemá suplovat obecnou rozpravu. Kde to je napsáno? Kde jste to vyčetl? My tady přece postupujeme striktně podle jednacího řádu. Tam není napsáno, jestli má, nebo nemá něco suplovat. Tam je prostě, že má odůvodnit. Není tam ani, jak dlouho, a není tam ani, jakým způsobem. To znamená to, jak si to vysvětlujete, je subjektivní pocit.

A teď mi tedy řekněte, já se vás chci zeptat, vás všech tady vpravo, jestli tedy, když my tady vystoupíme, tak nám budete odebírat slovo. Tak to bude pěkná parlamentní demokracie. To si myslím, že vás voliči určitě pochválí. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za věcné vyjádření. Nyní ještě s přednostním právem pan místopředseda Skopeček. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Dovolím si, prostřednictvím vás, pane předsedající, zareagovat na pana předsedu Fialu.

On hovořil, že to byl můj subjektivní pocit, jestli daný poslanec hovořil, nebo nehovořil k věci. Já zase říkám, že je jeho subjektivní názor při tom, kdy deklaruje, že já jsem postupoval špatně, nebo ne. Jediný, kdo to v tuto chvíli mohl rozhodnout, bylo plénum Poslanecké sněmovny, které vaši námitku nepřijalo. Ale v každém tom posouzení samozřejmě určitá míra subjektivnosti je. Nicméně si myslím, že i vzhledem k tomu, že jsem tady skutečně v průběhu té schůze slyšel i hodinové projevy vašich kolegů, kteří podle mého, a já to nijak nezpochybňuji, tu délku, názoru mluvili k věci a odůvodňovali, proč ten bod chtějí zařadit na program schůze, tak jsem je samozřejmě nepřerušoval, nebral jsem jim slovo. A kdyby mluvili tři hodiny, tak bych nic neřekl. Takže tou mou motivací určitě nebyla délka projevu vašeho kolegy. Mou motivací bylo skutečně to, že jsme tady slyšeli, navíc opakovaně, seznam směrnic, čísel, která opravdu neměla jakoukoliv souvislost s tím, zda ten bod zařadit, nebo nezařadit na schůzi. Nicméně když vy tu mluvíte o našem subjektivním pohledu, musím připomenout, že i to vaše hodnocení, jestli jsme postupovali, nebo nepostupovali správně, je zase váš subjektivní postoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ještě pan předseda klubu STAN. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Já myslím, že tady kolega Fiala řekl to, že v Německu se stav legislativní nouze používá, když dochází k paralýze. Já osobně bych tedy nebyl tak vstřícný, jako tady byli předsedající schůze. Já si myslím, že to, co tady probíhalo, byl v mnoha bodech pokus o paralýzu Sněmovny. Byl to v mnoha bodech pokus zneužívat jednací řád. A jestli to nechcete takhle vnímat, já si myslím, že každý soudný člověk tohle dokáže dost jednoznačně posoudit. Takže to, že nakonec k tomu došlo až teď, je velká velkorysost těch, co řídili schůzi, protože v mnoha případech to bylo vyčítání věcí, které opravdu s programem, se zařazením bodu do programu, neměly nic společného. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Já bych chtěl upozornit pana poslance Cogana, vaším prostřednictvím, že to bylo přesně v souladu s jednacím řádem. My jsme to samozřejmě konzultovali s legislativou, jak to všechno má vypadat. A myslím si, že tak před námi postupovalo x generací tady v Poslanecké sněmovně.

A co se týče, znovu opakuji, toho zdůvodnění. To je přece věc toho člověka, který to zdůvodňuje. On citoval z důvodové zprávy, i když citoval směrnice. Vy říkáte, že ty směrnice nemají nic společného s tím navrhovaným bodem. Tak proč jsou součástí důvodové zprávy? Pro někoho to může být důležité. Pro vás asi ne. Já vím, že to vypadá jako teplota, tlak, rosný bod, ale pro někoho to prostě může být důležité, že jsou tam směrnice a které to jsou směrnice. Tak je prostě přečetl. On si nevymyslel žádná čísla, písmena, on citoval z důvodové zprávy a to znamená, že to má souvislost s důvodem, proč ten bod zařazujeme na program schůze. Takže kdyby četl z Rudého práva, co se tady kdysi dělo, nebo z nějakých novin, nebo Karkulku, nebo Babičku, tak tomu rozumím, přestože se to tady dělo a nikdo jim slovo neodebral. Ale on citoval z důvodové zprávy. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem ještě pan předseda Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuju za slovo. Já bych možná poprosil o několik věcí. Jednak vždycky bude otázka výkladu zákona, v tomhle případě jednacího řádu, subjektivní záležitostí. Tak jak tady slyšíme výklad pana předsedy Fialy, který mě teď neposlouchá, asi je jiný než výklad nás, respektive vás, předsedajících této schůze. Nemá smysl, abychom se tady přetlačovali, kdo více ctí parlamentní demokracii, s kým kdo ty postupy konzultoval. Samozřejmě že my o těch věcech hovoříme i s legislativou Poslanecké sněmovny. Je to vcelku zbytečné.

Jenom chci zdůraznit, protože to tady opakovaně pan předseda Fiala říká, že jsou dvě rozdílné věci. Je jeden okamžik, kdy ještě nemáme vůbec schválený program schůze, jsme vlastně v rovině pozvánky na tu schůzi a bavíme se o tom pořadu, a v tom případě skutečně nepřísluší číst důvodové zprávy. Navrhnout bod, zdůvodnit, proč ho chci zařadit – ale důvodová zpráva jako taková patří do obecné rozpravy, která nastane až v okamžiku, kdy je ten bod zařazen na program schůze a kdy je ten návrh zákona řádně projednáván. Všichni tři místopředsedové, ve finále i pan místopředseda Skopec, postupovali přesně v duchu a v diki jednacího řádu.

Já bych chtěl poprosit, asi nemá smysl se v tuto chvíli dále přetahovat. Ten výklad jednacího řádu se evidentně mezi námi a hnutím SPD liší. Pojdme prosím pokračovat. Pokud budete respektovat, dodržovat jednací řád, tak předsedající určitě nemají ambici vám dále odebrat slovo. Máte tady čtrnáct přihlášek, kde chcete navrhnout další body na program této schůze. To vám samozřejmě nebude v tuto chvíli nějak upíráno. Pojdme se k tomu vrátit. Vaši poslanci mohou takto vystupovat. A poprosil bych, pojdme se k sobě chovat také trochu gentlemany. Pokud to gentlemanství tady dokáže ztělesňovat třeba Hayato Okamura, tak věřím, že jeho bratr to dokáže taky. Děkuju pěkně. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že v současné době neviduji žádnou přihlášku s přednostním právem, je tomu tak, budeme v tom případě postupovat podle řádně přihlášených do diskuse o pořadu schůze. Nyní tedy požádám pana poslance Zdeňka Kettnera, který žádá o zařazení nového bodu, a požádám ho, aby krátce zdůvodnil zařazení tohoto nového bodu. Prosím. Ještě než vám udělím slovo, pane poslanče, vás požádám o ztišení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout bod na téma Diskuse na téma omezování svobody projevu, myšlení a role médií. A začínám mít pocit, když to tady teď chvíli sleduji, že jsem asi trošičku Sibyla, že se to tady celkem hodí.

Stejně jako jsem nikdy nepočítal s tím, že se stanu poslancem, tak by mě opravdu v životě nenapadlo, že když už budu tím poslancem, budu mít důvod tento bod vůbec navrhnout. 17. listopadu jsem se aktivně jako středoškolský student účastnil studentských stávek, těšil jsem se na tu svobodu, zažíval jsem si na vlastní kůži tu situaci, kdy mi bylo něco doma říkáno a nesměl jsem to na veřejnosti říkat. Mému tatínkovi bylo vyhrožováno jenom proto, že nechtěl vstoupit do komunistické strany, že i když se jeho syn dobře učí, že se nemusí na nějakou kvalitní střední školu dostat. Tohleto jsem si zažíval na vlastní kůži. Velice jsem se po 17. listopadu 1989 radoval a teď se začínám zase trošičku děsit.

Já tady budu citovat, nijak nezastírám, že to jsou citace, a pak samozřejmě bude i zdůvodnění mého bodu. Autor, kterého budu citovat, má naprosto stejné pocity jako já. Mnozí si ještě pamatujeme na ten pocit, kdy jsme najednou mohli říkat, co si myslíme. To, co jsme si v minulém režimu sdělovali v soukromí, co v náznacích za všeobecného potlesku říkali umělci, co zaznívalo v humoru, najednou znělo nahlas a veřejně. Měli jsme pocit, že k nám konečně přišla svoboda slova, kterou jsme tak záviděli západoevropským zemím. A ono to tak opravdu chvíli bylo. Nevím, proč to tak v lidských dějinách je, ale společnost nedokáže zastavit v bodě,

kdy jsou lidé spokojení a daří se jim. Kdy mají hlavu v oblacích, protože vybojovali něco, po čem tak toužili. Kdy jsou šťastní. Z neznámého důvodu se snaží jít dál. Jenže každá hora má svůj vrchol a každá cesta vede vždycky už jen dolů. Ve chvíli, kdy lidé pochopí, že vrchol je za nimi a vzdaluje se, neotočí se, aby se vrátili, ale tvrdošijně jdou dál. A když konečně zjistí, že se zmýlili, tak začínají být nespokojení a kverulují. Co v takové situaci zbývá? Vytvořit virtuální dojem, že se nic neděje a jsme stále na onom pomyslném vrcholu, případně dál stoupáme. A pokud někdo nesouhlasí, je třeba jej umlčet. A to byla třeba teď ta situace, které jsme byli svědkem, když tady máme jeden subjektivní názor a druhý subjektivní názor, ze sportovní terminologie je to prostě remíza. A máme dvě varianty: buďto to kontumujeme z nějakého konkrétního důvodu, nebo to prostě protlačíme silou, řekneme si, že jsme byli lepší, já nevím. Tak to je úvod.

Další zdůvodnění, proč tento bod chci projednávat, je zároveň i svoboda myšlení. Opět budu citovat: Svoboda myšlení je podle všech mezinárodních úmluv nezadatelným lidským právem. Tímto myšlením se ovšem nechápe fyziologická činnost mozku, na tu není třeba mezinárodních smluv. Svobodným myšlením se chápe činnost kognitivní a kreativní, tedy vnímání světa kolem nás, zpracování vjemů a vyhodnocování a na základě toho všeho pak vytváření postojů k vnější realitě.

A teď přijde docela zajímavá pasáž, která opravdu zase v současné době docela rezonuje, a myslím si, že je rozhodně k věci: Do tohoto procesu samozřejmě vstupují rozmanité vlivy, neboť myšlení, a to ani to, kterému říkáme svobodné, není izolovaný a autonomní proces. Z vnitřních vlivů je důležitá dědičnost, tedy způsobilost jedince vnímat a vyhodnocovat fakta v určité kvalitě, protože lidé mají různé IQ, vlastnosti a schopnosti. Stejný vjem vnímají různě a samozřejmě z něj odvozují jiné individuální poznání. Takže logicky co člověk, to jiný názor. A člověk, který inteligencí není příliš obdařen, a ne že by to tak chtěl, je to prostě dané přírodou, tak prostě logicky dojde k jinému výsledku než člověk nadprůměrně inteligentní. My přece ale nemůžeme říkat, že člověk s určitým IQ nemá právo na vlastní názor. A to je další věc, kterou často zaznamenávám v médiích. Přímá volba prezidenta není úplně dobře, protože oni si ti lidé zvolí podle sebe a nám se to třeba taky nemusí líbit. Takže my buďto tu svobodu máme a respektujeme s tím, že ta svoboda, svoboda rozhodování, svoboda myšlení je nezadatelné právo všech, nebo začneme selektovat, začneme určovat, kdo je ten vyvolený, kdo není vyvolený, začneme stanovovat nějaká pravidla a to už potom jaksi není svoboda a demokracie, to už se dostáváme k totalitě.

Dále – propaganda. Ve své podstatě každé náboženství, které tady za celou historii vývoje lidstva bylo, je propaganda. Propaguje se něco, nějaká myšlenka, nějaký názor. Vždycky když přišlo nové náboženství, někdy se to snažilo po dobrém, ale protože se nacházíme v dřívějších dobách, tak to šlo většinou po zlém a pomocí propagandy i násilí se prostě ten názor změnil. My jsme dospěli samozřejmě do stadia, kdy respektujeme všechna náboženství a měli bychom respektovat všechny názory. A zase – v médiích, zde na půdě Poslanecké sněmovny je určováno, co je dobrý názor, co není dobrý názor. Já můžu nesouhlasit, můžu logicky vyargumentovat, proč nesouhlasím, ale nesmí se ztratit ten respekt. Pokud já toho druhého těmi logickými argumenty nepřesvědčím, tak se s tím prostě musím smířit. Doufám, že mi nikdo nebude chtít říct, že je normální, že takového člověka budu nutit násilím, aby přijal můj názor.

Dále – působení na city. Ono to souvisí s tou propagandou. Zase budu citovat, s tou propagandou to souvisí a s celým tím tématem. Do arzenálu řečnických a mediálních prostředků patří nejen logická výbava, ale také schopnost působit na city posluchače. Prostřednictvím emocí či sentimentu můžeme přebít logiku. Nicméně ne všechny tyto prostředky ve veřejném prostoru fungují. Stačí se podívat do otrlých výrazů některých televizních komentátorů, nebo si přečtete zprávy krvelačných bulvárních novinářů a je vám hned jasné, že tyto nikdy hned tak nedojme. Argumenty volající po soucitu patří spíše do soukromé sféry, protože tam snad tomu druhému na vás záleží. Působit na city je totiž občas lepší než volit rozumné, ale nepřijemné argumenty. Zase jak to souvisí – působení na city. Je to

naprosto regulérní systém propagandy, ať se nám to líbí, nebo ne. Každý by měl mít přístup k této propagandě, pokud ji tedy nějakým způsobem budeme respektovat. Pokud bychom propagandu jako takovou zakázali, tak tím pádem můžeme zrušit veškeré volební kampaně. Protože co je volební kampaň? Nic jiného než propaganda.

Problém ovšem nastává v okamžiku, kdy ve většině médií je dopřáváno sluchu jenom té konkrétní propagandě, která je takzvaně v kurzu. Jakmile jiný názor a takzvaně jiná propaganda nemá přístup do veřejného prostoru a ten cílový konzument, čili volič, k tomu nemá přístup, tak už je ten jeho celkový úsudek deformovaný. On prostě nedostává stoprocentní informace tak, aby si s nimi mohl nadále pracovat a mohl si ten vlastní názor utvořit. Naprosto souhlasím s tím, že ve školství bychom děti měli učit, jak si vytvářet samostatný názor. Jakmile jim ale očešeme vstupní informace, tak už ten jejich názor nebude plnohodnotný a už je nějakým způsobem zmanipulovaný a deformovaný. A to už je zase něco, co je s tou svobodou myšlení a s tou demokracií a svobodou jako takovou ve velkém kontrastu.

Dále. Máme tady hrátky se statistikou. Opět budu citovat. Další běžný trik, ale hlavně klasická metoda manipulace s veřejným míněním je nekorektní nakládání se statistickými daty, jimiž se dokazuje realita. V literární stylistice se téhle technice říká synekdocha. Jedním z jejích typů je figura nazývaná pars pro toto, v níž část zastupuje či vyjadřuje celek. Opakem je totum pro pars, kdy se pojmenováním celku označuje ve skutečnosti jen jeho část. Obojí najdeme samozřejmě v arzenálu mediálních argumentačních klamů. – Zase, my statistiky samozřejmě používáme, zakázat je nemůžeme. Tedy takhle, neměli bychom je zakazovat. Měli bychom umožnit prostor, ať se všechny ty statistiky objeví ve veřejném prostoru, a zase nechat na tom člověku, ať si s těmi čísly pohraje sám, ať si logicky dojde k nějakému závěru. Opět se tady čím dál více objevuje taková situace, že pustíme jen ty statistiky, které se nám hodí.

Další, co s tímto souvisí, jsou média jako taková. Opět budu citovat. Svět kolem nás je nesmírně složitý, takže slovy jsme schopni popsat jenom zlomek toho, co vidíme. A stejně tak jsme reálně schopni pochopit jen část toho, co se děje a proč se to děje. To samozřejmě není agnosticismus. Svět je poznatelný, jenže problém je v tom, že ve své úplnosti není nikdy poznatelný pro jedince. Každý člověk vnímá realitu svými očima. Záleží na tom, jaké má kořeny, vzdělání, ideologii a také práci a životní zkušenost, a každý vnímá jen tu svou. A teď si vezmeme, že určitou událost bude sledovat několik různých novinářů. I novinář je přece člověk a všichni nejsou ze stejného kadlubu. Jsou novináři a novinářky starší, mladší, vzdělaní, nevzdělaní, levicově i pravicově smýšlející i rutiněři. A podle toho, jaký ten novinář je, popíše danou událost svým pohledem a čtenářům zprostředkuje své vidění světa. To bývá navíc ještě modifikováno tím, v jakém typu médií pracuje, jinými slovy, kdo ho platí. Fakta popisovaná jsou sice daná, jenže každý novinář si vybere jen ta, kterých si všiml, která se mu hodí nebo která je schopna pochopit.

Z teorie individuálního charakteru poznání je zřejmé, že žádný novinář nesděljuje absolutní boží pravdu, ale jen svůj pohled na danou událost. Proto si rozhodně nemůže nárokovat právo na to, že pouze jeho pohled je jediný správný. Neříkám samozřejmě, že by účelově lhal, sděljuje pravdu, ale pouze tu svou. To ovšem neznamená, že svou pravdu nemá i jiný novinář, který tu událost popisuje ze svého pohledu jinak a s jiným vyzněním. Novinářské sdělení není tedy žádné evangelium, je to soubor protichůdných postřehů, názorů a faktů z pera armády žurnalistů a je na čtenářích, aby si vybrali ty, které jim vyhovují a kterým jsou ochotni uvěřit.

Opakuji, je to výhradně na čtenářích. A zase, je to na čtenářích. A nám se tady objevují takové tendence, protože samozřejmě v dnešní době už upadá zájem o tištěný tisk, klasický novinový papír. Většinou se jedná o média na internetu, ale už tady máme takové postřehy, snahu o likvidaci, a to doslova, nemyslím tím fyzickou, ale finanční. Máme tady různé weby, a přesně tak jak jsem citoval, tak tady máme různé názory na věc. A teď je tady tendence, že web, který prohlašuje něco, co není v souladu s naším světonázorem, je vlastně špatný. Začneme ho zařazovat do kategorie takzvaně dezinformačních webů, začneme aktivisticky

tlačít na případné sponzory, že pokud budou sponzorovat tento takzvaně dezinformační web, tak jsou vlastně také ti špatní. A bububu, my to zveřejníme a budete mít špatné jméno. To je přece prachsproský ekonomický nátlak. Není tam vyhrožováno žádnou fyzickou likvidací, ale likvidací ekonomickou. Takže zase to právo volby těch čtenářů, těch obyvatel vybrat si a mít kompletní soubor těch informací je prostě narušováno.

Opět budu citovat. To, co se děje v současnosti. Člověk je tvor společenský a potřebuje komunikovat. Mnohým lidem samozřejmě stačí přímá komunikace se svým okolím. Ostatně, po celá staletí až tisíciletí se odbývala pouze tak, že spolu hovořili lidé, kteří se potkávali. Teprve moderní technika přinesla možnost přenosu na dálku a vytvořila psychologickou závislost na masové komunikaci. Právě z tohoto faktu byla odvozena teorie, která vysvětluje unifikující působení médií na jedince prostřednictvím izolace těch, kteří se odmítají přizpůsobit mediálně proklamovaným postojům. V mediální teorii se tento model označuje jako spirála mlčení.

Zase, ukazují tady na tu obrovskou moc médií. A ta moc je, řekl bych, až totalitní v okamžiku, kdy začnou být totalitní ty myšlenky, to znamená jediný názorový proud. Myslím si, že až na pár výjimek většina z nás systém toho totalitního myšlení, jediná správná myšlenka, jediná vládnoucí strana, tady už zažila na vlastní kůži. A mě trošičku děsí, že k tomu nějakým způsobem sklouzáváme. Úsměvné je, když se mě osobně – říkám, aktivně jsem se účastnil studentských stávek, zažil jsem si ten bývalý režim na vlastní kůži – někdo, kdo v té době ještě ani nežil, nebyl na světě, snaží poučovat, co si mám myslet, jaké to bylo, a kdy já jim řeknu: ale jsou určité momenty, kdy se na půdě Evropské unie i v rámci České republiky dějí některé skutečnosti, které mi velice, velice silně připomínají dobu minulou. A já prostě nechci, aby se ta doba vrátila, za žádnou cenu. Takže se mi nikdo nemůže divit, že se pak nějakým způsobem ozvu a upozorňuji na to. A říkám, pokud mě v tomto okamžiku začne poučovat někdo mladší roku 1989, tak se mu nejdříve snažím rozumně vysvětlit, že skutečně mluvím na základě osobní zkušenosti, ne na základě toho, co jsem vyčetl v nějakých novinových článkách. A když tu pravdu nepřijme, tak mu popřeji hodně štěstí do života a rozejdeme se. Prostě respektuji názor. Jsem z něho nešťastný, mrzí mě to, ale nevidím jediný důvod, proč bych ho měl lámat násilím. Proč? Protože jsem příznivcem té svobody ve své čisté podstatě.

Pak tady máme další hegemon v současné době, který často rezonuje, takzvaná fake news. Opět budu citovat. Pojem lživá, falešná a zkreslující zpráva není objevem moderních manipulátorů. Abychom si rozuměli, tak označují nikoliv údajné autory neověřených zpráv, ale jejich kontrolory a fanatické cenzory. Cenzura je totiž cenzura, ať ji maskujeme sebebohulibějšími úmysly. Tady si dovolím vsunout svoji vlastní myšlenku. Když se tady neustále objevuje námět, že bychom vlastně měli cenzurovat, tak vždycky slyším: ale my to děláme v dobré víře, to je dobrá cenzura, my to děláme pro dobro těch lidí. A já vám garantuji, že naprosto stejně argumentovali ti jedinci za minulého režimu, kteří to měli na starosti. Ti se také zaštiťovali veřejným dobrem, veřejným dobrem v takové podobě, jak si to představovali oni, a nikoliv veřejnost jako celek.

Budu pokračovat v citaci: V genech každé cenzury je manipulace s myšlením a svobodou lidí. Naštěstí byli cenzori tak hodní, že v původní definici připustili, že existují umělecké žánry, které se tomuto pojmu vymykají, konkrétně třeba taková parodie či satira není fake news. Jenže ty začal stíhat a zakazovat kodex korektnosti, protože dnes nesmí být satira o ničem, co by se dotklo lidských práv či integrity, víry, politických názorů, vzhledu, rasy či osobních postojů jedince. Takže jsme se dostali takzvaně z deště pod okap, ale hodně děravý. S tím můžu souhlasit. Myslím si, že každý dospělý a svéprávný jedinec pozná satiru, každý pozná nadsázku. A pokud začneme dělat nějaké výjimky, je to zase takzvaně cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly, nebo se taky někdy říká otevírání Pandořiny skříňky. Takže dobře, teď ze satiry vyřadíme tento námět, pak další, další, další a pak mi z krásného rozvětveného stromu zůstane holý kmen, nějaká špejlička, možná tak párátka na zuby. Ale s tou svobodou jako takovou jsme pěkně, ale pěkně zamávali.

Ted' budu opět citovat, a to jak fungovala média za socialismu. Myslím si, že asi většina z vás s tím má, jak už jsem jednou říkal, své osobní zkušenosti, a myslím si, že tu podobnost s tou současnou situací tam potom začnete vidět, pokud ji tedy budete chtít vidět. Budování socialismu si v Československu prožily tři generace a každá z nich jako by symbolizovala jednu historickou etapu téhle doby. Ta první žila v době radostného budování nové nekapitalistické společnosti, kolektivizace, budovatelských písní, procesů s agenty imperialismu a také lásky a vzápětí hlubokého zklamání z osobnosti Josifa Vissarionoviče Stalina. Druhá vyrůstala v době liberalizace života, kdy k nám pronikali Beatles a rock and roll. Mládež se vysmívala úderníkům, otevřeně se kritizovala 50. léta, každý znal spoustu vtipů na socialismus a do života lidí vstoupila televize. Jenže pak se všechno sesypalo jako domeček z karet a na Václavském náměstí se objevily sovětské tanky. Třetí generace národa poznala normalizaci. Nebyla sice tak drsná jako ta po druhé světové válce, ale byla. Lidé si dál žili po svém, mladí snili o vlastním, leč nedostupném bytě, na trhu se objevily škodovky, jezdilo se na dovolenou s Čedokem nebo ROH a radost dělali národu hokejisté a fotbalisté, rozhodně víc než komunistické vedení země. Bahnitá nehybná tůň, do níž nikdo nedokázal pořádně nahlédnout. A po Únoru 1948 převzali komunisté kontrolu nad médii velice snadno. Pokud totiž chcete připravovat revoluci, je třeba vždycky držet v rukou nejen nástroje pro zdárný průběh, ale hlavně pro její pokračování.

Z hlediska propagandy by se tedy zdálo, že je třeba zajistit si vliv v redakcích novin. Jenže to je omyl. V revoluci je důležitější ovládnout prostředky, jimiž se ideologie šíří, a to komunisté věděli. V případě novin to byly tiskárny a také papírny. K čemu je, pokud píší redaktori ideologicky správně laděné články, pokud noviny nevyjdou a nelze je distribuovat? A tak dále, a tak dále. Opět navážu na současnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já jenom zopakuji, že zdůvodnění bodu by nemělo nahrazovat zprávu předkladatele bodu. Stačí stručné zdůvodnění. Prosím.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za námět. Jsem za něj vděčný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vedu vás k pořádku v souvislosti s jednacím řádem.

Poslanec Zdeněk Kettner: Ano, pane předsedající. Ještě jednou děkuji za váš názor. Protože jsem fyzik, tak navážu na ten váš pojem stručně. To já jako fyzik nemám rád. Co je stručně? Deset sekund, deset minut, deset hodin? Je to relativní. Já jako fyzik potřebuji fyzikální veličiny, potřebuji jednotky, to znamená přesný, časově měřitelný údaj. To je potom skutečně objektivní. Pokud není zavedený nějaký objektivní údaj, tak jsme zase u té subjektivity. A k subjektivitě bychom neměli sklouzávat, protože subjektivní názory je potom bohužel cesta k té totalitě, ke které samozřejmě, předpokládám, nikdo z nás nechce dospět.

Pak tady máme moderní média. Nebojte se, je to předposlední bod a to jsou moderní média. Rozhlas prý, opět budu citovat, už není v čase internetu a jeho různých vychytávek moderní médium. Ale prosím, nebuďme tak pyšní a soustředění jen na nepatrnost našeho přítomného okamžiku. Lidé žijí na této planetě už několik milionů let, komunikují desítky tisíc let. Verbální přenos informací má za sebou tisíce let a ten psaný a tištěný řadu staletí. Kolik let za sebou mají internet a sociální sítě? To je tak nepatrný časový úsek, že se to snad ani nedá na hodinách běhu téhle planety vyčíst. Je důležité, čím více smyslů najednou se na komunikaci podílí, tím tu informaci lépe vstřebáme. Ale pozor, dnes si mnozí matadoři sociálních sítí myslí, že Einstein byl proti nim duševní mrzák, a oblažují nás příspěvky typu: to bych rád viděl ty ... píp, nechci použít vulgární slovo, nečeš ty náhodou Materídoušku? Pak to univerzální anglické všeobjímající slovo, všeobjímající nadávka. Takže více techniky neznamená v komunikaci bystřejší úsudek či více inteligence. Dobrá, ale my nemůžeme ani nějakým způsobem soudit. Já nemůžu, je to zase subjektivní pocit: ty jsi hlupák, ty tomu nerozumíš, já

tomu rozumím lépe. Co mi dává to oprávnění, tu pravomoc někoho nějakým způsobem zostouzet?

Já neustále slyším, že voliči SPD jsou takoví a makoví, že každá strana má určitý typ voličů. Stejně jako máte průřez, průměrná inteligence celé populace, tak naprosto stejným způsobem by se to dalo aplikovat na voliče, to znamená, každá politická strana má vysokoškolsky vzdělané, středoškolsky vzdělané, s výučním listem. A jsme zase u té statistiky. Když budu chtít nějakým způsobem pohanit, mám k dispozici ta média, tak udělám nějaký průzkum, udělám statistiku tak, aby to vypadalo, že nějaká strana má ty voliče pouze hloupé. A je to takové, protože nikdo nechce být samozřejmě hloupý, z podstaty lidského chování. To znamená, že už je to taková ostrakizace. Ne, prostě já nemůžu tuto stranu, já se k tomu ani nesmím přihlásit, že tuto stranu volím, protože bych byl stejně špatný a hloupý, jako jsou oni, jak mi to říkají v těch médiích. A jsme zase u té svobody. Pokud v těch médiích bude jenom jednotný názor, že jedna strana je taková a maková a není možnost nějakého protikladu, informace z té druhé strany, zase už je to selektivní a o svobodě myšlení si můžeme nechat jenom zdát.

Takže já už tedy budu končit. Znovu tedy pro pořádek zopakuji téma toho bodu, které jsem říkal hned na začátku, a bylo by to téma Diskuse na téma omezování svobody projevu, myšlení a role médií. Děkuji za pouze jedno přerušení a přeji hezký den. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Radovan Vích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Děkuju za slovo, pane předsedající. Dobré ráno. Já bych chtěl navrhnout do pořadu této schůze nový bod s názvem Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, který je v systému uložen pod sněmovním tiskem č. 22.

Ted' odůvodnění tohoto zákona, nebo této novely, nebo návrhu tohoto zákona. V současné době zná náš právní řád ve smyslu zákona o daních z příjmů několik druhů slev a zvýhodnění v oblasti daně z příjmu fyzických osob. Tou z nejznámějších a univerzálních je takzvaná základní sleva na poplatníka. Dále zde existuje sleva na druhého manžela, slevy pro zdravotně postižené pracující, to je konkrétně sleva na invaliditu prvního a druhého stupně, sleva na invaliditu třetího stupně, sleva pro držitele průkazů ZTP/P, tedy zvlášť těžce postižení s průvodcem, a sleva na pracujícího studenta. Takzvaná daňová zvýhodnění na děti činí 15 204 korun ročně na jedno dítě, u držitele průkazu ZTP/P je to dvojnásobek, 22 320 korun ročně na dvě děti, u držitelů průkazů ZTP/P je dvojnásobek, a 27 840 korun ročně na třetí a každé další dítě v rodině, u držitelů ZTP/P opět dvojnásobek.

Cílem navrhované úpravy je významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilního čistého příjmu pro daňové poplatníky, konkrétně pro pracující rodiče, jejich rodiny, rodinné příslušníky a děti, o které pečují a které vyživují, a s tím úzce související zvýšení motivace pro zakládání rodin, a to zejména rodin s více dětmi, a v neposlední řadě taktéž snaha o to, aby pracující rodiče a rodiny nebyli nuceni často velmi ponižujícím, složitým a mnohdy i neúspěšným způsobem žádat o dávky státní sociální podpory či dávky pomoci v hmotné nouzi jen proto, aby zabezpečili základní životní potřeby pro sebe a pro své děti.

Dlouhodobým cílem návrhu je pak podpora pozitivního propopulačního a demografického vývoje české společnosti, to znamená zejména podpora dlouhodobého, nejlépe stálého a stabilního zvyšování porodnosti, což je žádoucí trend jednak z obecného společenského hlediska, ale také z pohledu makroekonomického, například v souvislosti s udržením či zkvalitněním a posílením našeho sociálního systému, zejména pak jeho důchodové složky. Jinými slovy se jedná o klíčový zájem ve smyslu budoucího vývoje české

společnosti tak, aby zde bylo dlouhodobě zajištěno financování sociálních transferů, na prvním místě takzvaných mandatorních sociálních výdajů, především pojistných sociálních dávek, i dalších součástí vyspělého systému naší sociální politiky a sociálních služeb, a to i v širším smyslu slova včetně financování zdravotní péče, školství a dalších důležitých veřejných politik.

V souvislosti s celkovou filozofií návrhu považuji za důležité zmínit výsledky průzkumu agentury NMS Market Research z podzimu roku 2019, který uvádí, že 33 % rodičů si nepořídí další dítě výhradně z finančních důvodů kvůli nedostatku financí a 17 % rodičů tak neučiní z důvodu neodpovídajícího bydlení, což je problematika velmi podobného typu. Podle 43 % respondentů tohoto průzkumu by rodinám nejvíce pomohlo zvýšení takzvané mateřské, neboli peněžité pomoci v mateřství, a rodičovského příspěvku. 18 % respondentů by pak jeho největší pomoc vnímalo právě zvýšením daňového zvýhodnění na děti.

Navrhovaná opatření neznamenají pro žádného nyní pracovně aktivního plátce daně z příjmu zhoršení jeho současné situace a naopak pro vysoké množství plátců daně z příjmů znamenají snížení reálně odváděných daní, a tedy zvýšení jejich čistých příjmů. V případě daně z příjmu na úrovni Evropské unie platí, že pravomoc stanovit a vybírat daně spadá do výlučné kompetence členských států Evropské unie. I z tohoto důvodu se orgány Evropské unie, pokud jde o daně, věnují zejména úpravě výběru daní nepřímých, tedy spotřební daně DPH, a to zvláště těm jejich aspektům, které mají mezinárodní charakter a které jsou obhajitelné z hlediska projektu evropského, neboli unijního vnitřního trhu – například zákaz daňové diskriminace, otázka dvojího zdanění, boj proti daňovým podvodům a podobně.

Přímý finanční dopad navrhované novely na státní rozpočet České republiky nelze zcela přesně a beze zbytku detailně odhadnout a formulovat. Na jedné straně je jisté, že v důsledku navrhovaných opatření poklesnou příjmy státu a veřejných rozpočtů v oblasti přímých daní, konkrétně co se týče objemu výběru daně z příjmu fyzických osob. Ještě významněji by ovšem přímé negativní dopady navrhovaného opatření na příjmy státního rozpočtu a potažmo na rozpočty krajů a obcí v rámci takzvaných sdílených daní kompenzoval vyšší výběr nejrůznějších nepřímých daní, tedy DPH, spotřební daně, v důsledku postupného zvýšení koupěschopné poptávky domácností.

Pokud vyjdeme z posledních relevantních dat Českého statistického úřadu o sčítání lidí, domů, bytů a domácností a o počtech rodin s jedním, dvěma, třemi a více dětmi, lze rámcově propočítat a dovodit u vědomí pravděpodobnosti různých odchylek, způsobených mimo jiné časovým vývojem a průběžnými neustálými změnami některých z těchto dat, že celkový předpokládaný objem propadu výběru daně z příjmu fyzických osob v důsledku předkládaného návrhu zvýšení jednotlivých daňových zvýhodnění na děti a kompenzovaný zvýšeným výběrem daní jiného typu by mohl činit zhruba 40 miliard korun ročně. Samozřejmě s tím, že toto je odhad, který plně nezohledňuje například ukončení a přerušení studia u dětí, pohyby na trhu práce, růst a pokles nezaměstnanosti, počty nezaopatřených dětí v náhradní péči, počet osob s nulovou daňovou povinností a tak dále.

Obdobně teze platí i v případě dopadu navrhovaných změn na rozpočty krajů a obcí, kde dle zákona o rozpočtovém určení daní lze očekávat na jedné straně alikvotní propad na straně příjmů, to znamená u rozpočtu krajů o 8,92 % a u rozpočtu obcí o 23,58 % z celostátního hrubého výnosu daní z příjmů. To je, že u krajů by šlo zhruba o propad o 3,5 miliardy ročně a u obcí o 9,5 miliardy ročně a na straně druhé zase o růst objemu příjmů rozpočtů těchto územně samosprávných celků v rámci podílů z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty. Pro podnikatelské prostředí by toto opatření znamenalo významný stimul, v první řadě ve smyslu očekávatelného znatelného zvýšení poptávky po zboží a službách, sekundárně například i tím způsobem, že by u některých občanů dost výrazně stoupla ochota nastoupit do standardního zaměstnaneckého poměru, a byla by tak určitým způsobem uspokojena poptávka mnoha zaměstnavatelů po pracovní síle.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi tedy krátce shrnout tento návrh, který se týká zvýšení daňových zvýhodnění na vyživované děti, což je specifická forma slevy na dani v české legislativě, která jako dosud jediná umožňuje vznik takzvaného daňového bonusu, tedy situace, kdy čistý příjem poplatníka může být vyšší než jeho hrubý příjem a kdy jeho daňová povinnost má zápornou hodnotu a kdy naopak obdrží v daňovém vyrovnání další peníze navíc. Cílem této mé navrhované úpravy je významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilních čistých příjmů pro daňové poplatníky, konkrétně pro naše pracující rodiče, pro jejich rodiny, rodinné příslušníky a pro děti, o které pečují a které vyživují. S tím samozřejmě úzce souvisí snaha o zvýšení motivace pro zakládání rodin, a to zejména rodin s více dětmi, a taktéž snaha o to, aby pracující rodiče a jejich rodiny nebyli nuceni často velmi ponižujícím a složitým, mnohdy neúspěšným způsobem, žádat o dávky státní sociální podpory, z čehož o sociální dávky pomoci v hmotné nouzi jen proto, aby zabezpečili základní životní potřeby pro sebe a pro své děti, což se nyní, v době raketového růstu cen energií i cen dalších životních nákladů, stává čím dál aktuálnější.

V souvislosti s filozofií našeho návrhu si dovoluji ještě zmínit výsledky průzkumu agentury NMS Market Research, a sice z podzimu roku 2019, který uvádí, že 33 % rodičů si nepořídí další dítě výhradně z finančních důvodů a 17 % rodičů tak neučiní z důvodu neodpovídajícího bydlení, což je problematika velmi podobného typu. A doplním k tomu ještě komentář hlavní ekonomky Raiffeisen Bank Hany Horské, která uvádí, že nejvíce rodin se třemi a více dětmi je nyní mezi nízkopříjmovými skupinami se základním nebo nedokončeným vzděláním a naopak nejméně mezi vysokoškoly. Pokud by tedy stát chtěl motivovat rodiny, aby si pořizovaly více dětí, musí cílit na střední vrstvu, což je přesně i ambicí tohoto mého návrhu. A právě ze zmíněných důvodů je zde nejcitlivější podpora adresovaná pracujícím rodičům pečujícím o tři a více dětí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, uvědomuji si, že tento návrh na jedné straně oslabí příjmy státního rozpočtu v položce výběru daně z příjmů, ale současně velkou část objemu těchto prostředků vrátí do ekonomiky v podobě zvýšeného výběru nepřímých daní v důsledku vyšší kupní síly a spotřeby pracujících rodin, a hlavně jde o klíčovou investici do pracujících lidí a do naší budoucnosti, o budoucí sílu, stabilitu a prosperitu našeho státu a jeho obyvatel. Prosím vás o zařazení tohoto návrhu zákona jako jednoho z bodů pořadu této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvu. Dnes se z jednání poslanecké schůze z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Robert Stržínek. Nyní vystoupí řádně přihlášená paní poslankyně Lucie Šafránková. A i ten druhý bod je váš, paní poslankyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezké dobré ráno. Navrhuji zařadit na program dnešní schůze náš návrh na změnu zákona o pomoci v hmotné nouzi, pro který se již v minulém volebním období, kdy zde byl projednáván poprvé a dostal se až do třetího čtení, vžilo neformální označení návrh na ukončení zneužívání sociálních dávek nepřizpůsobivými. Jedná se o sněmovní tisk č. 3.

Je nepopíratelné, že současné legislativní nastavení čerpání sociálních dávek a fungování tohoto systému v praxi umožňuje v mnoha ohledech účelové jednání jejich příjemců a žadatelů o ně, chování a jednání, které je na hraně zákona či za ní, chování a jednání, které je jednoznačně za hranou dobrých mravů, chování a jednání, které vede k tomu, že jsou tyto dávky vypláceny mnohdy zcela mimo jejich zákonný účel a smysl. Panuje na tom shoda napříč odbornou veřejností i napříč úřady práce, které tyto dávky administrují, i napříč sociálními odbory úřadů místní veřejné správy, se kterými jsme o tomto návrhu vedli dlouhosáhlé jednání. A potvrzují to i výsledky kontrol těchto orgánů. Úřad práce například sdělil, že na základě rozsáhlé kontroly osob v jeho evidenci čerpajících sociální dávky, které uváděly, že nemohou

plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci či úrazu, zhruba 25 % z nich porušovalo příslušná opatření anebo nepokrytě podvádělo. Tyto sociální dávky jsou tedy v mnoha případech zneužívány jednak v důsledku podvodného jednání žadatelů o ně a taktéž i z důvodů mnoha mezer v předmětných zákonech, které jejich čerpání upravují.

Proto je třeba v těchto zákonech, zejména v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, provést takové změny, které popsanou praxi ukončí anebo ji alespoň minimalizují. Změny, které by mimo jiné zaměstnancům úřadů práce také umožnily efektivnější kontrolu oprávněnosti čerpání sociálních dávek. Změny, které by současně vedly k významné úspoře veřejných prostředků. Obdobně je nutné provést podstatné změny v zákoně o státní sociální podpoře, zejména co se týče pravidel pro čerpání příspěvku na bydlení, a taktéž i v zákoně o životním a existenčním minimu, který definuje, jaké typy příjmů se zohledňují v posuzování žádostí o příslušné sociální dávky.

Navrhované úpravy nezakládají naprosto žádné negativní dopady na státní rozpočet ve smyslu zvýšení veřejných výdajů. Naopak, jejich přijetím by došlo ke snížení veřejných výdajů zhruba v řádu až jedné miliardy korun ročně. Navrhované změny rovněž mohou být a budou pro mnoho osob nevyhnutelnou motivací k hledání si zaměstnání a obstarávání si příjmů zejména vlastní prací, což povede i ke zvýšení příjmů státu z příslušných daní a odvodů.

Dalším cílem a záměrem našeho návrhu je i snaha nevytvářet prostřednictvím systému sociálních dávek prakticky trvalou závislost určitých skupin občanů na nich a ztrátu jejich pracovních návyků, což ve svých důsledcích vede pouze k prohlubování sociálního vyloučení těchto příjemců sociálních dávek bránícímu jejich sociální reintegraci. Není přece možné tolerovat stav, kdy mnoho osob čerpá sociální dávky neoprávněně a kdy jsou nedobrovolně financováni a sponzorováni z peněz poctivě pracujících daňových poplatníků. Zkrátka sociální dávky musí sloužit hlavně jako přechodná finanční pomoc občanům v krátkodobé existenční tísní. Občanům a rodinám s nízkými pracovními příjmy a občanům, kteří z objektivních důvodů již pracovat nemohou, nikoli jako výpalné pro ty, kdo se celý život úmyslně vyhýbají práci, anebo jako snadný a bezpracný zdroj příjmů pro takzvané obchodníky s chudobou či pro některé neziskové organizace napojené na veřejné penězovody v sociální oblasti.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás prosím o zařazení tohoto bodu.

Dále také navrhuji zařadit na program dnešní schůze projednání návrhu skupiny poslanců hnutí SPD na změnu zákona o sociálních službách. Jedná se o sněmovní tisk číslo 9. Jde o návrh, jehož podstatou je snaha o zvýšení příspěvku na péči zdravotně postiženým osobám v prvním a druhém stupni závislosti. Těmto osobám byl příslušný příspěvek zvýšen před šesti lety, v roce 2016, a to i pouze o zhruba 10 %, zatímco ve třetím a čtvrtém stupni závislosti byl v poslední době tento příspěvek, a je to tak správné, zvyšován citelněji a markantněji. Jen pro vaši bližší představu, nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti mají ve věku do 18 let osoby, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejsou schopny zvládat tři základní životní potřeby, a ve druhém stupni závislosti osoby, které nezvládají čtyři až pět základních životních potřeb. Ve věku nad 18 let pak mají nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti osoby, které nejsou schopny zvládat tři až čtyři základní životní potřeby, a ve druhém stupni osoby, které nezvládají pět až šest základních životních potřeb. Čili jde o osoby s docela vážnými zdravotními hendikepy a životními omezeními. Pro přiznání příspěvku na péči se posuzuje schopnost zvládat deset základních životních potřeb: mobilitu, orientaci, komunikaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobní aktivity a u osob nad 18 let je to ještě péče o domácnost. Dosavadní výše příspěvku na péči pro osoby do 18 let věku činí za jeden kalendářní měsíc 3 300 korun, jde-li o stupeň jedna, a 6 600, jde-li o stupeň dvě. Výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let pak aktuálně činí za kalendářní měsíc 880 korun, jde-li o stupeň jedna, což je něco naprosto neakceptovatelného, když si uvědomíme, že jde o osoby, které nezvládají až čtyři základní životní potřeby, a 4 400 korun, jde-li o stupeň dva.

Stále výrazněji se tak otevírá finanční propast mezi výší příspěvku na péči u osob v prvním a druhém stupni závislosti na straně jedné a u osob ve třetím a čtvrtém stupni závislosti na straně druhé, přičemž současná výše příspěvku u té první skupiny zdravotně postižených osob, to znamená u osob s lehkou a středně těžkou závislostí, je už absolutně nedostatečná zejména v některých z těchto kategorií a nemůže osobám v domácí péči v žádném případě zajistit pořízení odpovídající kvalifikované péče, pomoci či asistence. Nehledě na to, že hranice mezi jednotlivými stupni závislosti je opravdu často jen velmi tenká a minimální.

Důsledkem absolutní nedostatečnosti výše těchto typů a druhů příspěvků je potom mnohdy i umístování osob závislých na péči druhých z jejich přirozeného domácího a rodinného prostředí do různých zařízení pobytových sociálních služeb, což nelze hodnotit rozhodně jako pozitivní trend, a to nejen z ekonomického hlediska veřejných rozpočtů. Proto tedy navrhuje zvýšit příspěvek na péči u osob do 18 let věku o 50 % v prvním stupni závislosti z 3 300 korun měsíčně na 4 950 korun měsíčně a ve druhém stupni závislosti z 6 600 korun na 9 900. A dále zvýšit příspěvek na péči u osob v prvním stupni závislosti nad 18 let o 200 % ze současných 880 korun alespoň na 2 640 měsíčně. U osob starších 18 let ve druhém stupni závislosti pak navrhuje zvýšení tohoto příspěvku opět o 50 % ze současných 4 400 na 6 600 měsíčně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás prosím, zařadme tyto body, protože jsou pro naše občany nesmírně důležité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, za přednesení vašich návrhů. Zdravím všechny kolegy a přebírám řízení schůze. A vyzývám paní poslankyni Ivetu Štefanovou, aby se ujala slova s řádnou přihláškou k návrhu programu. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařazení mimořádného bodu na pořad této schůze, a to bod s názvem *Zákon o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů*, jedná se o sněmovní tisk číslo 5, a to z toho důvodu: Přijetím exekučního řádu v roce 2001 došlo k rozšíření tehdy existujících druhů exekucí o další druh exekuce prováděný soudními exekutory podle exekučního řádu, tehdy koncipovaného jako zvláštní právní předpis ve vztahu k obecné procesní úpravě obsažené v občanském soudním řádu. Exekuční řád delegoval část pravomoci soudu, a to výlučně tu, která je uplatňována po vydání soudního rozhodnutí, případně rozhodnutí jiného státního orgánu, a to při zachování pravomoci soudu, popřípadě jiných státních orgánů i pro oblast výkonu rozhodnutí dle úpravy obsažené v občanském soudním řádu. Dosavadní druhy exekucí vykonávané do té doby soudy či jinými státními orgány tak zůstaly zachovány beze změny.

Zavedením institutu soudního exekutora bylo sledováno především zrychlení procesu vymáhání pohledávek, o nichž bylo příslušným subjektem pravomocně rozhodnuto. Soudní exekutor je vlastně státem jmenovaná a zmocněná osoba k výkonu exekuční činnosti. Cílem nově zakotvené regulace tak bylo za pomoci materiální zainteresovanosti soukromého subjektu vpustit do procesu výkonu rozhodnutí subjekt, který ve svém vlastním zájmu bude usilovat o co nejrychlejší vymožení rozhodnutí s co nejvyšší výnosností pro oprávněné subjekty. Motivací soudního exekutora ke zvýšenému výkonu je tak především jeho odměna.

Materiální zainteresovaností soudních exekutorů na výsledcích exekuce došlo nepochybně ke zvýšení efektivity vymáhání pohledávek, ovšem především na úkor postavení dlužníků. Exekuční řád samozřejmě předpokládal, že dostatečným prvkem dávajícím limity finanční motivace exekutorů budou relativně podrobná procesní pravidla. Tento předpoklad se ovšem nenaplnil. Exekutorské úřady se v mnoha případech staly státem ve státě a jejich postup mnohdy ignoroval nejenom práva dlužníků, ale mnohdy i oprávněné zájmy věřitelů. Stát

přijetím této právní úpravy rezignoval na svou úlohu zajistit výkon rozhodnutí a selhal ve snaze zajistit efektivní výkon exekucí prostřednictvím soudních vykonavatelů, tedy státních úředníků. Výkon rozhodnutí zajišťovaný státním úředníkem přitom v té době bezproblémově fungoval v mnoha zemích.

Dnes se v České republice vytvořila silná exekuční lobby, přičemž její součástí je nejenom ekonomicky silná kasta soudních exekutorů, ale též na ně navázaná advokacie, banky, společnosti zajišťující splátkový prodej čehokoli a další subjekty. Tato silná vlivová skupina samozřejmě brzdí snahy o posílení pozice dlužníků a zkrácení činnosti exekutorů. Navzdory této skutečnosti se v posledních letech podařilo prosadit dílčí změny, které mírně omezují moc exekutorů. Stávající právní úprava je však nadále vedena principem finanční zainteresovanosti exekutorů, kdy tento z lidské přirozenosti zpravidla vždy převáží.

Negativní jevy spojené s činností soukromých exekutorů, jak byly popsány výše, podle našeho názoru odůvodňují vrácení exekucí zpět do rukou státu. Tato změna na stát a jeho aparát samozřejmě klade zvýšené nároky v tom směru, aby našel efektivní způsob motivace státních úředníků k rychlému průběhu exekucí, který přitom nevyvolá podobné negativní efekty, jak tomu bylo v případě soudních exekutorů. Zrušením úpravy tehdy přijaté dojde k návratu k úpravě před rokem 2001. Na státním aparátu pak bude, aby prostřednictvím legislativních a organizačních opatření tento efektivní a vůči dlužníkům i věřitelům spravedlivý výkon rozhodnutí zajistil.

Podstatou předpokládané právní úpravy tak jsou především zrušovací ustanovení, kdy dochází ke zrušení zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti. V konečném výsledku se bude jednat o dosti rozsáhlou novelizaci, protože v souvislosti s přijetím exekučního řádu došlo k novelizaci mnoha zákonů a v průběhu platnosti úpravy došlo ke změně dalších zákonů souvisejících s exekucemi prováděnými soudními exekutory a jejich postavením. V právních předpisech, v nichž bude docházet ke zrušení a úpravě ustanovení navázaných na exekuční řád a soudní exekutory, je třeba legislativně technicky vypustit všechny vazby na tento zákon a tyto instituty, v jednotlivých zákonech naformulovat přechodná ustanovení.

Právní akty Evropských společenství neupravují problematiku řešenou tímto zákonem, neboť se jedná o oblast upravenou právními řády jednotlivých členských států Evropské unie. S těmito právními úpravami je pak tato zákonná úprava srovnatelná a představuje řešení, které zcela odpovídá moderním evropským legislativním trendům, jakož i všem principům právního státu.

Tímto návrhem SPD se předpokládá personální posílení dotčených soudů, přičemž toto by mělo být zajištěno v rámci přesunu z těch oblastí státní správy, ve kterých došlo v minulých šesti letech k nárůstu počtu úředníků, a to i o několik desítek tisíc. Zvýšené nároky na výdajovou stránku související s personálním posílením budou kompenzovány příslušnými poplatky. V sociální oblasti dopady budou pozitivní, když v důsledku odstranění stávající zvláště soudních exekutorů dojde ke snížení počtu fyzických osob, které se ocitnou ve finančních potížích. Z tohoto důvodu žádám, aby byl tento bod zařazen jako další v pořadí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi navrhnout zařadit mimořádný bod, a to projednání ústavního zákona, kterým se mění Ústava České republiky, sněmovní tisk 7, přímá volba starostů a hejtmanů. Hnutí SPD navrhuje tuto novelu ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů a hejtmanů povede ke kvalitnější

demokracii a obrodě správy věcí veřejných v České republice. Od přímé volby je současně předjíháno zdůraznění osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana a vyšší stabilita systému obecních a krajských zřízení. Nejvíc dojde k podstatnému posílení důvěry občanů, kterým se tak vrátí nutný pocit a zájem, že se podílejí na správě věcí veřejných a skutečně o nich sami rozhodují, což by mělo podstatně zvýšit i volební účasti.

Návrh zákona vychází ze tří analýz, které byly zpracovány na vládní úrovni, a četných odborných pojednání týkajících se výkonu přímé demokracie. První analýzou je analýza zavedení přímé volby starostů. Zde bylo jasně řečeno, že přímá volba starosty musí být spojena i s posílením jeho pravomocí, jinak by změna byla jen formální. Splněním tohoto požadavku dojde ke zvýšení osobní odpovědnosti starosty voličům v obci. Bude mít vyšší rozsah pravomocí, neboť by měl disponovat pravomocemi, které si nebude moci zastupitelstvo vyhradit. Dále bylo konstatováno, že je žádoucí změnit ústavu zejména proto, že ústava nezmiňuje jiný orgán obce než zastupitelstvo. Rovněž jsou označeny přínosy spočívající v nejšířším zapojení občanů do správy obce a ve vyšším stupni odpovědnosti starosty.

Analýza zároveň upozorňuje na možnost vzniku konfliktu mezi přímo voleným starostou a přímo voleným zastupitelstvem, čemuž je nutné se vyhnout správným rozdělením kompetencí. V předmětné analýze je pojednáno analogicky i o přímé volbě hejtmanů, kdy významným příkladem je předmětné zakotvení v Ústavě Slovenské republiky a v zákoně č. 302/2001 Sb. V analýze slučitelnosti návrhu legislativních změn nezbytných pro přímou volbu starostů v malých obcích ve volbách v roce 2014 s ústavním pořádkem České republiky se dochází k závěru, že pokud by měl mít přímo volený starosta na základě zákona vyhrazen okruh věcí, o kterých by tak nemohlo rozhodovat zastupitelstvo, muselo by před přijetím takové zákonné úpravy dojít ke změně čl. 101 odst. 1 a čl. 104 odst. 1 a 2 Ústavy České republiky, které dnes počítají v územní samosprávě s rozhodující úlohou zastupitelstva obce, které má rozhodovat o všech věcech samosprávy, pokud nejsou zákonem svěřeny zastupitelstvu kraje.

Třetím materiálem je mezinárodní srovnávací analýza přímé volby starostů a věcný záměr ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tento věcný záměr předpokládal změnu čl. 101, 102 a 104 Ústavy České republiky. Nezbytnost ústavních změn byla podle něho dána skutečností, že na základě čl. 101 odst. 1 a čl. 104 odst. 1 a 2 Ústavy České republiky by zastupitelstvo mělo mít možnost rozhodovat o jakékoli otázce spadající do samostatné působnosti. Pokud by tedy byly zavedeny vyhrazené pravomoci přímo voleného starosty, měla by s tím Ústava České republiky v těchto ustanoveních počítat.

Pokud jde o pravidla způsobu přímé volby starosty, dochází analýza k závěru, že před přijetím zákonné úpravy by bylo třeba změnit čl. 102 Ústavy České republiky, který dnes počítá pouze s přímou volbou členů zastupitelstev. Dnešní správní řád říká, že starosta nebo hejtman jsou voleni zastupitelstvem obce či kraje z řad členů těchto zastupitelstev, § 84 odst. 2 písm. m) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a § 61 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích. Současné modely řízení obcí a kraje jsou tak založeny na občany volených zastupitelstvech. Zastupitelstva poté volí ze svého středu starostu, radu obce, respektive hejtmana a radu kraje. Tento princip je na území České republiky používán již od poloviny 19. století, byť s malými výjimkami. Pro samosprávu jako takovou je tedy charakteristickým znakem kolektivní způsob rozhodování, kdy na tomto nemá voličský elektorát žádný podíl a jím vyjádřená vůle v podobě preferenčních hlasů žádný vliv, neboť již v daném případě rozhoduje toliko uzavřená skupina, členové příslušných zastupitelstev obce, města či kraje. Současný právní stav je tak zcela nevyhovující, neboť podporuje kolektivní neodpovědnost. Starosta či hejtman mohou být uvlačeni požadavky členů zastupitelstev či rady, kteří však za ně nenesou viditelnou politickou, ale ani faktickou odpovědnost. K nešťastné situaci navíc přispívá proporcionální volební systém, který se však vinou panašování tváří jako většinový.

Tato osnova chce proto vytvořit prostor pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů, které by tyto problémy řešilo, a to tak, že bude na zákonodárci, zda a kdy přímou volbu zavede, neboť ústava mu pro to dá prostor. Nepřímo volení starostové a hejtmani nemusí mít vždy podporu veřejnosti na území příslušného územního celku. Starostou nebo hejtmanem se může stát někdo, koho občané nechtějí a do čela obce či kraje je nasazen pouze z politických důvodů a na základě neprůhledných dohod. Nastávají tak případy, kdy nepřímo zvolený starosta či hejtman mají jen velmi slabý mandát a nemohou realizovat potřebné změny ve veřejném zájmu. Příkladem takového stavu je Zastupitelstvo hlavního města Prahy a primátor Prahy. Během jednoho volebního období došlo ke dvojí změně vládnoucí koalice, ve které se vyměnily všechny tři nejsilnější strany. V důsledku toho byl i odvolán původní pražský primátor a nahrazen novým. To vše se dělo bez toho, aby obyvatelé Prahy měli na tuto situaci jakýkoliv vliv.

Nepřímo volený starosta či hejtman musí zároveň vykonávat mandát tak, aby se zavděčil členům zastupitelstva, kteří jej do funkce odhlasovali. Nemá tak dostatečně silný mandát pro kroky, které by místní obyvatelé sice uvítali, ale zastupitelstvo s nimi nesouhlasí. Občané jsou rovněž velmi často nespokojeni se svým nízkým zapojením do chodu obce či kraje, a mají tak naprosto mizivou šanci na tom něco reálně ovlivnit a mít tak možnost jakkoliv ovlivňovat správu věcí veřejných ve svém nejbližším okolí. Negativním jevem současného stavu je také to, že starostové a hejtmani dosti často svalují neplnění volebního programu na zastupitelstvo, které jim jeho splnění nedovolí. Naproti tomu přímo volený starosta by šel do přímé volby s jasně daným programem, jehož plnění by bylo možno velmi jednoduše kontrolovat.

Doktor Petr Jüptner, Ph.D., ředitel Institutu politologických studií, říká, že lidé si od zavedení přímé volby slibují kromě posílení své participace na správě věcí veřejných také odstranění neduhů spojených s politizací místní správy, nízkou transparentností, malou rozpočtovou odpovědností nebo klientelismem. Podle studie Proměny městských zastupitelstev v evropské perspektivě podporuje zavedení přímé volby starostů, ale i hejtmanů přibližně 75 % dotazovaných zastupitelů v České republice. V anketě pořádané Ministerstvem vnitra mezi starosty jednotlivých obcí se pro přímou volbu vyslovilo 65 % starostů, kteří odpověděli.

Zavedením přímé volby starostů, alternativně i hejtmanů, se třikrát zabývala vláda Petra Nečase. Byly připraveny tyto již výše zmíněné materiály: Analýza zavedení přímé volby starostů z 19. 11. 2010, Analýza slučitelnosti návrhů legislativních změn nezbytných pro přímou volbu starostů v malých obcích ve volbách v roce 2014 s ústavním pořádkem České republiky z 6. 4. 2011 a konečně Mezinárodní srovnávací analýza přímé volby starostů a Věcný záměr ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, z 2. 11. 2011.

Vláda nakonec přípravu přímé volby starostů svým usnesením č. 221 z 27. března 2013 zrušila. Výsledky těchto prací si ale osvojil poslanecký klub TOP 09 a Starostové, který předložil sněmovní tisky 6/1064/0 a 6/1065/0, přičemž s druhým vyslovila vláda nesouhlas. Ačkoliv analýzy se přímo netýkaly krajského zřízení a přímé volby hejtmanů, tak z pohledu analogie i na tuto oblast dopadají. Například ze srovnání vypracovaného Parlamentním institutem je zjevné, že přímá volba hejtmanů nebo jim na roveň postavených osob v územní samosprávě je s úspěchem uplatňována v již zmíněném Slovensku, ale i v Chorvatsku, v některých spolkových zemích Německa, v Itálii, Rumunsku, Řecku a Slovinsku. Přímá volba starostů, jakož i hejtmanů je naprosto standardním způsobem volby v mnoha evropských státech. Tento druh volby je znám ze států, jako je Itálie, Portugalsko, Řecko, Kypr, Slovinsko, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie nebo Albánie a v případě hejtmanů v již výše zmíněných státech EU. Přímá volba se aplikuje například i ve Velké Británii, kde o způsobu volby rozhodují občané v referendu. Dále, v Německu a Rakousku se už užívá přímá volba v celé řadě spolkových zemí. V Norsku a Maďarsku je přímá volba v obcích do deseti tisíc obyvatel.

Pro Českou republiku jsou velmi důležité poznatky, které byly získány po zavedení přímé volby na Slovensku. V některých parametrech by mohl být slovenský model inspirativní i pro Českou republiku, neboť se dotýká jak starostů, tak i hejtmanů. Za jednoznačné pozitivum ze slovenské zkušenosti lze označit, že funkce starosty je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolou občanů, kteří ho mohou z funkce odvolat. Z praxe rovněž vyplývá jednodušší a pružnější správa obce. Obdobně lze hodnotit i funkci předsedy samosprávného kraje, ekvivalent hejtmana. Právě poslední volby do samosprávných krajů na Slovensku ukázaly, že přímá volba je i efektivní širokou občanskou pojistkou proti negativním celospolečenským jevům, jakými je příklad Banskobystrického kraje a zvolení Mariana Kotleby z Lidové strany Naše Slovensko.

Rovněž v Polsku se konstatují nezpochybnitelná pozitiva v přímé volbě starostů. Tím je především vyšší míra zapojení občanů do správy obce a jejich vyšší zájem o místní záležitosti. Předpokládané postavení starosty s sebou nese i nároky na osobnost starosty. Každý kandidát na starostu jde do voleb se svým politickým programem, který naplňuje po zvolení pod kontrolou občanů obce. Po dosud získaných zkušenostech je zavedení přímé volby starosty hodnoceno jak občany, tak polským ministerstvem vnitra pozitivně.

Potřeba změny ústavy pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů je dána hlavně tím, že na základě současného znění ústavy má zastupitelstvo obce či kraje oprávnění rozhodovat o jakékoliv věci spadající do samostatné působnosti dané obce nebo kraje. Přímá volba starosty a hejtmana ovšem má skutečný smysl pouze za situace, že do kompetencí starosty a hejtmana budou dány některé rozhodovací pravomoci, a oni tak budou moci vykonávat mandát a správu věcí veřejných, které mají při rozhodování o otázkách v rámci obce či kraje zásadní důležitost. Ústava by proto měla tuto možnost připouštět a uvozovat tak obligatorní právní úpravu příslušnými zákony. Předkladatelé úmyslně navrhuji konkrétní rozdělení pravomocí mezi jednotlivé orgány obce a kraje.

Cílem tohoto zákona je najít konsenzus nad tím nezákladnějším a nejobecnějším parametrem, a to je volba starosty a hejtmana přímo občany. Jednotlivé parametry přímé volby a rozdělení kompetencí mezi orgány obce a kraje nechť jsou otázkou dalších diskusí, jejichž hlavním smyslem by měla být snaha o nalezení konsenzu a brzké zavedení přímé volby starostů a hejtmanů.

Do ústavy se dále zcela jasně uvádí možnost, že starosta obce a hejtman kraje jsou voleni přímo. Jedinou, ze systému české ústavy zcela logickou podmínkou, která je dále zmíněna, je to, že starosta či hejtman, kteří jsou voleni přímo, jsou voleni tajným hlasováním na základě všeobecného a rovného volebního práva. Ostatní parametry chtějí předkladatelé svěřit především široké veřejné diskusi, jejímž cílem má být nalezení shody nad jednotlivými parametry prováděcího zákona.

Cílem předložené novely ústavy je zavedení přímé volby starostů a hejtmanů, a tím dosažení pozitivních vlivů, které tato změna přináší oproti dnešnímu způsobu nepřímé volby. Primárně lze očekávat větší odpovědnost přímo volených starostů a hejtmanů ke spravovanému majetku v obci, k jejich vystupování na veřejnosti a díky zvýšenému zájmu jejich voličů i vyšší míru transparentnosti po celou dobu jejich volebního období. Každý takový starosta a hejtman bude mít přímou politickou odpovědnost za klíčové otázky v rámci správy obce či kraje. Volič bude lépe vybaven ke kontrole jím vybraného starosty nebo hejtmana, protože si bude ověřovat správnost své volby. Jejich zvolení v dalším období nebude odvislé od názoru členů zastupitelstva obce či kraje, ale jen od názoru voličů, jejichž podíl na správě věcí veřejných bude i takto reálně a nezpochybnitelně vyjádřen.

Přímo volený starosta nebo hejtman mají také ke své práci mnohem silnější mandát, což posiluje jejich autoritu a umožňuje jim lépe prosazovat vytyčený program před voliči. Se svým volebním programem půjde do voleb a půjde pak velice lehce kontrolovat, jak ho během svého mandátu naplňoval. Přímo volený starosta nebo hejtman by také měl disponovat vyšším

rozsahem pravomocí, které by převzali od dnešních pravomocí zastupitelstev nebo rady. V obci anebo v kraji by tak nepanovala kolektivní neodpovědnost členů zastupitelstev, ale naopak osobní odpovědnost starosty nebo hejtmána. Ve výsledku budou občané mnohem více zapojeni do správy obce či kraje. Odstranily by se rovněž případy, kdy je starostou nebo hejtmánem zvolen někdo, kdo nemá podporu občanů ve svěřeném území a je na své místo dosazen na základě politické domluvy v zastupitelstvu.

Největší riziko přímé volby starostů a hejtmánů by vyplývalo i z nevhodného rozdělení pravomocí mezi starostou či hejtmánem a příslušným zastupitelstvem či radou, a to v případě, že by se navzájem blokovali a že by vznikly patové situace. Proto je nutné v rámci prováděcího zákona kompetence přesně specifikovat, aby se tento problém minimalizoval. Kromě toho, že přímá volba starosty a hejtmána jednoznačně posílí jejich mandát a autoritu, ale současně dojde i k zavedení přímé odpovědnosti občanů za výkon funkce starosty či hejtmána a s tím související větší zapojení lidí do rozhodovacích procesů v obcích, městech a krajích. Zvýší se dozajista důvěryhodnost politiky, neboť navrhovaná přímá volba starostů obcí, primátorů statutárních měst a hejtmánů krajů posílí důvěru občanů v politiku a nebudou se moci opakovat excesy, které není možné dále akceptovat, že občané v demokratických volbách projeví svobodnou vůli a jimi většinou zvolený zastupitel, v námi navrhovaném řešení starosta nebo hejtmán, skončí v opozici. Navrhovaná přímá volba starostů a hejtmánů učiní politiku přístupnější a srozumitelnější pro občana, zvýší se transparentnost a těsnější vazba mezi občany a přímo voleným politikem, což bude mít určitě vliv na zvýšení zájmu lidí o politiku a zároveň početnější účast ve volbách.

Nový způsob voleb musí být pochopitelně provázen změnami zákonů v obcích a krajích. Pravidla pro změnu ústavního pořádku stanovil Ústavní soud v nálezu Melčák versus Parlament z 10. 9. 2009. Patří k nim obecnost změny a změna ústavy přímou novelou, nikoliv samostatným ústavním zákonem. Lze tedy dovodit, že návrh novely ústavy respektuje obecnou dikci ústavy, ústavní principy a nedotýká se podstatných náležitostí demokratického právního státu podle čl. 9 odst. 2 ústavy.

Otázka přímé volby starostů a hejtmánů není na úrovni Evropské unie přímo řešena. Primárně se evropské právo u obecních orgánů zabývá právem volit a právem být volen v obecních volbách pro občany Unie s bydlištěm v členském státě, jehož nejsou státními příslušníky, které zakládají občanům Evropské unie právo volit a být volen v obecních volbách v členském státě, v němž mají bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu, Smlouva o fungování Evropské unie, a dále směrnice Rady 94/80/ES ze dne 19. prosince 1994. Řeší se tady problematika práva na volbu, respektive práva na to být volen. Samostatným způsobem či modelem volby se nezabývá.

Předložený návrh ústavního zákona tak není ani v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, to jest primárním a sekundárním právem Evropské unie, s obecnými zásadami práva Evropské unie a s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Předložený návrh je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, neboť ani ty otázky přímé volby starostů neřeší. Od nového principu volby si předkladatelé primárně slibují kvalitnější výkon demokracie, vyšší míru kontroly nad přímo voleným starostou či hejtmánem a lepší správu veřejných rozpočtů. Jedním z obecných efektů bude větší tlak veřejnosti na hospodárné spravování obce a kraje.

Předkladatelé očekávají, že přímo volený starosta či hejtmán bude lépe hospodařit s majetkem obce, potažmo kraje, bude u něj nižší tendence k předražování zakázek či k jejich zadávání spřáteleným podnikatelům. Jejich osobní politická odpovědnost za každé vydání finančních prostředků je dozajista povede k vyšší racionalitě a efektivnosti. Navrhovaná právní úprava nebude mít přímé dopady na státní rozpočet ani na rozpočty krajů a obcí. Případné nové náklady budou odvislé od toho, jakým konkrétním způsobem budou starostové a hejtmáni přímo voleni. O tom by ale mělo být rozhodnuto až v rámci prováděcího zákona, například zda bude jednokolová, či dvoukolová volba.

Já bych prosil zařadit tento bod za body, které navrhovali mí kolegové. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. A nyní se hlásí s přednostním právem pan předseda Jakub Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem velmi pozorně poslouchal projev svého předřečníka Radka Rozvorala a chtěl jsem mu poděkovat za ten principiální postoj od SPD, který zazněl k extremistické straně Mariana Kotleby na Slovensku. Já si myslím, že to je od SPD velmi statečné, že se k tomu postavila čelem a od podobných extremistických stran, které se vezou mimo jiné i na dezinformacích o covidu, se ve svém projevu distancovala. Děkuji za tu statečnost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, navrhuje nějakou změnu? Tak vás musím upozornit, že tento čas je vyhrazen právě pro ty, kteří chtějí navrhnout změnu v programu. Tak si to prosím propříště zapamatujte. Děkuji. A nyní zde máme dalšího přihlášeného a tím je pan poslanec Karel Sládeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Sládeček: Dobré ráno, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, taky vás zdravím, dobré ráno všem kolegům a kolegyním.

Poslanec Karel Sládeček: Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych zařadit na program schůze novelu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 25.

Předkládaný návrh zákona má za cíl zejména zabránit nárůstu platů poslanců a senátorů ideálně od počátku roku 2022, podle schválení tohoto zákona, do roku 2025, aby nedošlo k jejich zvýšení. Je to z toho důvodu, že se Česká republika a její občané stále ještě potýkají s ekonomickými dopady opatření proti koronaviru SARS-CoV-2, se zvyšujícími se cenami zboží a služeb a nejnověji se skokovým nárůstem cen energií. Poslanci a senátoři a někteří další představitelé státní moci by tím mohli ukázat svou soudržnost s ostatními českými občany. Řešením, které nezvýší jejich platy a zároveň neohrozí jejich dlouhodobé osobní závazky, je zmrazení jejich platů na stejnou výši, jakou měli v roce 2021.

Platný právní stav, co se týče platů poslanců a senátorů, se řídí zákonem č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu se určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Platová základna pak činí u poslanců, senátorů a některých dalších představitelů státní moci od 1. ledna do 31. prosince daného kalendářního roku dvaapůlnásobek průměrné nominační (nominální) měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v podnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.

Novelou č. 587/2020 Sb. byla platová základna na rok 2021 zafixována pro představitele státní moci na částku 84 060 korun a pro soudce na 100 872 korun, tedy tak, aby nedošlo k růstu platů proti předchozímu kalendářnímu roku. Stejný princip předkládaný návrh zákona prodlužuje až do konce roku 2025. Taková úprava je i výrazně přehlednější než stanovení

zmrazení platů případným násobkem a nebude docházet k výkladovým nejasnostem. Je spravedlivé, aby v novém volebním období nedošlo ke zvýšení platů poslanců a senátorů a dalších představitelů a tito se solidárně podíleli na ekonomické realitě České republiky. Je třeba hledat úspory všude tam, kde je to možné a kde to nepřinese závažné negativní důsledky. Toto navrhované legislativní opatření prospěje státnímu rozpočtu, pomůže vyrovnat propad příjmů a zvýšené náklady státu, obcí a krajů.

Není záměrem předkladatele, aby návrh zákona měnil plat soudců ani poslanců Evropského parlamentu. V posledně jmenovaném případě z důvodu možné kolize s evropským právem, což by ohrozilo možnost rychlého přijetí legislativní úpravy jako celku. Změna nedotkne ani platu státních zaměstnanců.

Navrhovaná právní úprava dodržuje zákaz diskriminace a je neutrální ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

Předkladatel navrhuje Poslanecké sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh novely zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Obsah předkládaného návrhu není předmětem žádné mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Návrhem není do právního řádu České republiky implementováno právo Evropské unie a návrh není s právem Evropské unie v rozporu. Navrhovaná právní úprava se oblastí soukromí a osobních dat nedotýká. Neobsahuje potenciálně korupční rizika, nemá vliv na rizika bezpečnosti nebo obrany státu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, také děkuji, pane poslanče, za váš návrh. A nyní je přihlášena paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Prosím, paní poslankyně. Mezitím načtu informaci, že paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová ruší svoji omluvu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Přeji všem krásný dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych zařadila jako další bod na program jednání této schůze sněmovní tisk č. 10. Jedná se o změnu zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, takzvaný exekuční řád, a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nejprve, abych mohla dojít ke zdůvodnění svého zařazení, mně nezbyvá než zhodnotit platný právní stav.

Základní zásady činnosti exekutora jsou uvedeny v § 2 zákona č. 120/2001 Sb. zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti. Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle, při výkonu exekuční činnosti je vázán jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

Odstavec 2. Exekutor je povinen vykonávat své povolání svědomitě a při jeho výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Požadavky na činnost exekutora jsou tedy definovány podobně jako požadavky na činnost soudce. Úkony exekutora se dle ustanovení § 28 věty druhé považují za úkony exekučního soudu. Toto ustanovení zakládá postavení soudního exekutora jako orgánu veřejné moci, což je podmíněno jeho nestranností. Reálná úprava exekučního řízení v České republice však podle názoru předkladatelů neumožňuje praktické uplatnění těchto zásad.

V § 28 exekučního řádu je stanoveno, že exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označil oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. Vzniká tak stav, kdy

exekutor má být nezávislý a nestranný, avšak fakticky je vybírán jednou stranou sporu, na které je, jak bude podrobně popsáno dále, ekonomicky závislý.

Osoba vykonávající pravomoci orgánů veřejné moci, ať už jde o soudce, úředníka, či třeba lesní stráž, musí vystupovat vždy nestranně. V řízeních vedených před orgány veřejné moci je krajně neobvyklé, aby si jeden z účastníků řízení samostatně, bez ohledu na vůli protistrany, vybíral konkrétní úřední osobu, která řízení povede a bude rozhodovat. Je například nemyslitelné, aby si žalobce u soudu jednostranně určil soudce. Z tohoto pohledu je postavení soudních exekutorů abnormální, a jak se postupně rozšiřuje okruh otázek, o kterých exekutor rozhoduje, také stále méně udržitelné. Tento nerovný vztah mezi oprávněným, tedy věřitelem, a povinným, tedy dlužníkem, byl již popsán skupinou senátorů u Ústavního soudu, konkrétně to byla spisová značka Pl. Ústavního soudu 15/18.

Jedním z hlavních předpokladů nezávislosti je nezávislost ekonomická. Tento předpoklad byl ostatně vysloven už v důvodové zprávě k samotnému exekučnímu řádu, a to, že nezávislost, i ekonomická, na státu je základním předpokladem exekutorovy nestrannosti při výkonu exekuční činnosti. Pověření státu k této činnosti dává exekutorovi veřejnou důvěru, autoritu a vážnost. Stejného názoru je i Ústavní soud, když v četných nálezech k platům soudců vyslovil, že jedním z pilířů nezávislosti soudců je materiální zajištění. Přiměřeně by toto mělo platit i pro soudní exekutory.

V případě exekučního řízení zde však existuje jasná závislost mezi jedním z účastníků řízení, a tím je oprávněný, a soudním exekutorem. Jedná se o závislost procesní a ekonomickou. Exekutor by v řízení neměl chránit pouze zájmy oprávněného, ale dohlížet na zákonnost celého řízení a chránit i zájmy povinného, pokud hrozí jejich porušení.

V praxi jsou však exekutoři tlačeni k tomu, aby tak nečinili, protože oprávněný by si je příště k provedení exekuce nezvolil. V případě takzvaných institucionálních věřitelů často spravujících tisíce pohledávek by změna exekutora mohla být i likvidační. Tento stav není žádoucí. Původní záměr byl zřejmý: exekutor bude ekonomicky motivován, aby vymáhal pohledávky, jak nejlépe může, čímž poroste jeho zisk. V současné době však nezřídka dochází k případům, kdy exekutor je nucen jít nad rámec zákona či zvolit nepřiměřené prostředky, jinak by byla ohrožena jeho ekonomická existence.

Úzké faktické a smluvní vztahy mezi exekutory a věřiteli dávají důvodné pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti jejich rozhodování. Navrhovatelům je známo stanovisko pléna Ústavního soudu, vydané dne 12. září 2006 pod spisovou značkou P1 ÚS-st 23/06, kde Ústavní soud odmítá srovnání postavení exekutora a soudce, protože zásadní rozhodnutí týkající se exekučního řízení – v závorce – jsou ponechána na nestranném, nezávislém a na výsledku exekuce hmotně nezúčastněném soudu. Skutečnost, že zákon, to jest exekuční řád, přenesl některá oprávnění soudu na soudního exekutora, tedy nezakládá rovné postavení soudce a exekutora. Toto stanovisko však odráží stav v roce 2006. Od té doby došlo k několika změnám právní úpravy, které postavení soudního exekutora zásadně posílily. Předkladatelé tak považují stanovisko za překonané.

K významnému rozšíření oprávnění exekutora došlo zákonem č. 286/2009 Sb., účinného dne 1. 11. 2009. Soudnímu exekutorovi bylo svěřeno oprávnění odstraňovat vady podání, rozhodování o návrhu povinného na odklad exekuce, o návrhu na zastavení exekuce, o návrhu třetí osoby na vyškrtnutí věci ze soupisu provádění rozvrhového jednání a vydávání rozhodnutí o rozvrhu výtěžku dražby nemovitých věcí a tak dále. Exekutor také ustanovuje povinnému opatrovníka nebo činí úkony soudu prvního stupně v odvolacím řízení a podobně.

Zákonem č. 397/2012 Sb., takzvanou velkou novelou exekučního řádu, došlo k dalšímu posílení postavení exekutora. Soudní exekutor nyní může ve stanovených případech rozhodnout o odmítnutí či zamítnutí exekučního návrhu. Tím exekutor může celé řízení ukončit. V rukou exekutora se tak soustředilo prakticky veškeré prvostupňové rozhodování v exekučním řízení včetně rozhodnutí, kterým se řízení končí.

A konečně zákonem č. 139/2015 Sb. přešla na exekutora pravomoc o návrhu manžela povinného na zastavení exekuce, je-li exekucí postižen majetek ve společném jmění manželů ve větším než zákonném rozsahu, což byla původní otázka řešená soudem v rámci excindační žaloby. Exekutor zde tedy již rozhoduje o otázce hmotněprávní, která byla dříve vyhrazena soudům. Je tedy nesprávná představa, že exekutor je pouze vykonavatelem věci, která byla rozhodnuta soudem. Je to exekutor, kdo rozhoduje o způsobu provedení exekuce, není tedy pouze pasivním příjemcem a vykonavatelem vůle soudu. Rozhoduje o tom, jak bude rozhodnutí soudu vykonáno, přičemž dopady jednotlivých metod na povinné jsou diametrálně odlišné. Pozdějšími novelami exekučního řádu bylo exekutorům svěřeno rozhodování o stále širším okruhu otázek.

Z výše uvedeného je zřejmé, že postupem času se postavení exekutora přeměnilo z vykonavatele soudního rozhodnutí do pozice orgánu veřejné moci, kterému je svěřeno rozhodování o širokém okruhu otázek jak procesních, tak i hmotněprávních. Současný stav, kdy si exekutora vybírá jedna strana, je již dále neudržitelný.

Vyjma těchto problémů právního charakteru však stávající úprava přináší i řadu problémů ryze praktického charakteru. Vzhledem k tomu, že věřitelem zvolený exekutor může být z kteréhokoliv místa České republiky, častým jevem je velká fyzická vzdálenost mezi exekutorem a povinným. Na straně povinného se ztěžuje možnost nahlédnout do spisu, splatit dluh v hotovosti na pokladně či celkově osobně komunikovat s exekutorem. To výrazně komplikuje možnost efektivně řešit vzniklé dluhy. Exekutor ze vzdálené destinace navíc nemusí mít dokonalou znalost poměrů na straně povinného či celkově znalost poměrů kraje, v němž povinný žije. Nevýhodou spojenou s velkou fyzickou vzdáleností jsou i zvýšené náklady na cestovné a na provedení mobiliárních exekucí, které na straně sociálně slabých povinných ohrožují jejich motivaci a dostatek prostředků ke splácení pohledávek. Já se omlouvám... (Poslankyně se občerstvuje.)

Značné náklady a problémy jsou spojeny s mnohostí exekutorů u jednoho povinného. V případech, kdy má jeden povinný více exekutorů, je vystaven povinnosti platit náklady v mnoha paralelně běžících řízeních. Jejich výše pak často přesahuje původní pohledávku oprávněných. Tím se celkově snižuje možnost povinného uhradit původní vymáhanou pohledávku a klesá tím vymahatelnost práva. Nelze opomenout ani náklady dopadající na další dotčené instituce spojené s povinným, jako například zaměstnavatel, banka a podobně. Všechny tyto subjekty musí dnes komunikovat s mnoha exekutory. Dochází k dublování nákladů a administrativních činností. Těmto institucím navíc hrozí pokuty, pokud opomenou vyřídit odpověď, což se může pod množstvím administrativního zatížení lehce stát.

System navíc oprávněně motivuje vymáhat i nevyžádávanou pohledávku, protože za zahájení a vedení exekuce není žádný poplatek. System exekucí je tak nadužíván. Doba vedení exekuce navíc není omezena a marná exekuce je zpravidla vedena, dokud oprávněný nedá souhlas k jejímu zastavení. To se však zpravidla neděje kvůli hrozící ztrátě pořadí ve splátkovém kalendáři povinného a promlčení pohledávky. Exekuce tak běží donekonečna a jejich počet narůstá. Při této úpravě by si oprávněný mohl po určení exekutora snadno udělat představu, zdali je jeho pohledávka vymožitelná. Exekutor by evidoval všechny nově vzniklé pohledávky povinného.

Předložený návrh zákona zavádí krajskou místní příslušnost exekutorů, takzvaný princip teritoriality a slučování exekucí povinného u jednoho exekutora, takzvaný princip "jeden dlužník, jeden exekutor". Podle stávající úpravy je exekuční řízení zahajováno návrhem podaným exekutorovi. Nově by věřitel podal svůj návrh exekučnímu soudu, což je až na výjimky okresní soud v místě trvalého pobytu povinného. Soud dle jasně stanoveného klíče určí exekutora se sídlem ve stejném kraji, jako je exekuční soud, tedy v kraji trvalého bydliště povinného. Veškeré další exekuce proti povinnému bude pak soud přidělovat stejnému, již dříve určenému exekutorovi. Tím dojde ke slučení exekucí u jednoho exekutora v kraji trvalého pobytu povinného. Následkem této úpravy bude posílena nestrannost exekutora a jeho

nezávislost na oprávněném, neboť mu bude pohledávky přiřazovat soud a on je tak nebude muset sám aktivně vyhledávat a podbízet se jedné straně sporu.

Tímto způsobem se zvýší vymahatelnost práva i pro malé věřitele, neboť exekutoři v současné praxi často upřednostňují pohledávky velkých institucionálních věřitelů. Exekutor tedy nebude motivován z konkurenčních důvodů odmítat zálohu za vedení exekuce. Tím, že všechny exekuce povede jeden exekutor, získá tak tento exekutor a jeho prostřednictvím nepřímo i povinný přehled o počtu exekucí vůči povinnému a reálné vymahatelnosti pohledávek. Lze tedy očekávat i snížení počtu takzvaných marných, nevymožitelných exekucí.

Znalostí místních podmínek na straně exekutora se tedy jednak zvýší vymahatelnost práva pro oprávněného, zároveň se zvýší ochrana práv povinných, neboť dojde ke zvýšení dosažitelnosti exekutorů ať již pro zaplacení vymáhané částky, řešení splátkových kalendářů, či pro prostou možnost nahlédnutí do exekučního spisu. Sloučením exekucí jednoho povinného pod jednoho exekutora odpadne i výrazná administrativní zátěž třetím subjektům. Zaměstnavatelé, pojišťovny, banky a podobné budou vyřizovat jenom jednu žádost o informace pro jednoho exekutora, nikoliv množství stejných žádostí pro více exekutorů spravujících pohledávky jednoho povinného. Sloučením navíc dojde i ke snížení nákladů řízení, což na straně povinného možná zvýší možnost splatit pohledávky.

Podle provedených rešerší má místní příslušnost soudních exekutorů v Evropě velmi silnou pozici a jde o tradiční princip, který je zaveden ve většině členských států Evropské unie. Je namístě uvést, že navrhovaný princip teritoriality a slučování exekucí, kterým se tato novela zabývá, získal již dříve podporu samotné Exekutorské komory. Odsouhlaseno bylo sněmem komory v květnu v roce 2014. K senátnímu návrhu zákona na zavedení místní příslušnosti dokonce vláda 1. července 2015 vyslovila souhlasné stanovisko, přesto nebyl tento návrh nikdy projednán v Poslanecké sněmovně. Zavedení teritoriality je také součástí vládního Akčního plánu Strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období roku 2016 až 2020, schváleného na podzim v roce 2016.

Teď bych ráda vysvětlila nezbytnost navrhované právní úpravy v jejím celku. Vzhledem k tomu, že výše popsané nedostatky jsou systémového charakteru a mají původ přímo v zákoně, nevidí předkladatel jinou možnost než navrhnout změnu exekučního řádu, a to tak, aby určování exekutorů již nadále nebylo v rukou jednoho z účastníků řízení, čímž dojde k přerušení osobní a ekonomické závislosti orgánu veřejné moci na navrhovateli. Byla zvažována i jiná řešení, například možnost pouze prvního povinného vybrat si exekutora, jehož volbou by pak byli vázáni další povinní, posílení dohledu nad exekutory, určování exekutora soudem na základě volné úvahy či na základě algoritmu. Žádné z těchto řešení však nebylo způsobilé dosáhnout požadovaného cíle, nebo by jej dosáhl, ale se značnými náklady. Vládou v minulosti bylo přislíbeno předložení komplexní právní úpravy. Takový návrh však nebyl nikdy předložen. Poslední vládní návrh, který se touto otázkou zabýval, byl předložen do meziresortního připomínkového řízení v říjnu 2016, avšak nikdy nebyl vládou projednán ani předložen Poslanecké sněmovně. Nezbyvá tedy než otázku řešit poslaneckou iniciativou.

Navrhovaná úprava ruší možnost jednostranné volby exekutora, který bude nově přidělován soudem, a to automaticky na základě takzvaného kolečka. Navrhovaná úprava sice obsahuje několik výjimek, například možnost exekutora odmítnout pověření nebo změna exekutora. Tyto výjimky jsou však striktně omezeny zákonnými podmínkami, na jejichž dodržení bude dohlížet soud. Lze tedy konstatovat, že navržená úprava posiluje ústavní záruky na ochranu práva na spravedlivý proces v exekučním řízení. Ať už bude závěr Ústavního soudu o ústavnosti stávající úpravy jakýkoliv, navržená úprava povede ke zlepšení stavu v každém případě.

Teritoriální princip činnosti exekutorů je běžný ve většině států Evropské unie a nikdy nebyl z hlediska souladu s právem Evropské unie zpochybněn. Předmětná změna bude mít pozitivní dopad na specifické skupiny osob, zejména osoby sociálně slabé, neboť dojde v řadě

exekuci k přiblížení exekutorů k povinnému. Povinný tak nebude muset vynakládat zbytečně vysoké částky na cestovné k exekutorovi. Shodně by mělo dojít ke snížení nákladů na exekuce, neb ani exekutor nebude muset vynakládat vysoké částky na cestovné v případech velké vzdálenosti sídla exekutora a bydliště povinného. U třetích osob – například katastr nemovitostí, zaměstnavatel, zdravotní pojišťovna, banka a podobné – dojde ke snížení nákladů na administrativu spojenou s vyřizováním totožných požadavků ze strany exekutorů. Lze očekávat, že díky klesajícím nákladům na vymáhání z důvodu sloučení pod jednoho exekutora se zvýší i motivace povinného splácet dluhy, a tedy i opustit šedou či černou ekonomiku získáním legálního zaměstnání. Na straně státu je pak možné očekávat přínos do státního rozpočtu díky daním z příjmů. Ze stejného důvodu se předpokládá i zvýšená vymahatelnost práva na straně oprávněného, což prospěje podnikatelskému prostředí jako celku.

Lze tedy předpokládat, že zvýšení nákladů na soudy bude více než kompenzováno snížením celospolečenských nákladů a výsledné dopady na společnost jako celek budou ve výsledku velmi pozitivní. V případě dalších veřejných rozpočtů nelze přímé dopady očekávat, jelikož návrh se týká toliko činnosti soudů, nikoliv orgánů územní samosprávy či dalších veřejných institucí. Lze však očekávat nepřímé pozitivní dopady. Pokud je veřejná instituce v postavení zaměstnavatele či poskytuje informace exekutorovi v souvislosti se svou činností, lze očekávat snížení administrativní zátěže spojené s vyřizováním těchto žádostí. Stejně jako soukromé instituce i veřejné instituce budou nově ve věci jednoho povinného komunikovat pouze s jedním exekutorem. Navíc dle mého názoru exekutor bude určován automaticky a je to důvod, který sníží korupční rizika. Postupně bude zařazován do toho kolečka podle seznamu. Tím se vlastně maximálně eliminuje lidský prvek, a tedy prostor ke korupci.

Takže si myslím, že jsem zařazení tohoto bodu zdůvodnila poměrně podrobně a dostatečně a prosím o jeho zařazení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já přečtu omluvu. Z dnešního jednání se mezi 8. a 14. hodinou omlouvá pan poslanec Kasal, myslím tím dne 2. 2. 2022 mezi 8. a 14., omluva pana poslance Kasala z pracovních důvodů. A my budeme pokračovat dál. Hlásí se... nebo další v pořadí s přihláškou je pan poslanec Zlínský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Omlouvám se za mírné zaváhání. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, žádám o zařazení mimořádného bodu na pořad této schůze, a to diskusi na téma hrozba blackoutu, a jak se na tuto situaci připravit. Přiznám se, že je to jedno z témat, které mě mimořádně zajímá, a cítím povinnost upozornit na nebezpečí blackoutu, na což upozorňuji už dlouhou dobu, a byl jsem přesvědčován o tom, že v naší republice blackout v žádném případě nemůže hrozit, ale s tím, jak se vyvíjí situace ohledně Green Dealu a obnovitelných zdrojů, tak se to začíná jevit čím dál víc reálně.

Vidím jako předsedajícího pana Skopečka, tak já bych mu chtěl slíbit, že to mám obsáhlé, že se to budu snažit zkrátit, abych přistoupil na nějaký rozumný kompromis.

Co je to blackout? Tímto pojmem označujeme rozsáhlý výpadek dodávek elektrické energie na velkém území po dobu desítek hodin nebo dnů, který zasáhne velké množství obyvatel. Takový výpadek může nastat zejména v důsledku mimořádné události přenosové soustavy. V případě, že se jedná pouze o lokální výpadek, například část města, popřípadě je-li obnovena dodávka elektrické energie v řádu desítek minut až hodin, nejedná se o blackout. Informace, že se jedná o skutečný blackout se všemi možnými důsledky a dopady, může veřejnost obdržet postupně se zpožděním dle vývoje situace. Délku trvání do obnovy dodávky energie nelze s určitostí předvídat. To je právě nebezpečí blackoutu, že nevíme, kdy přijde, a nevíme, jak dlouho bude trvat. Protože čím delší dobu bude trvat, tím ty následky budou delší. Mám tady o tom dlouhé povídání, ale to snad někdy příště, to přeskočím.

Jaké jsou příčiny vzniku blackoutu? Příčin vzniku takové mimořádné události může být celá řada. Porucha způsobená přírodními vlivy. Z hlediska přírodních vlivů bude jednou z možných příčin poruchy na přenosové soustavě větrná smršť. Tato událost může způsobit takzvaný domino efekt, kdy jedna příčina postupně vyvolává řadu na sebe navazujících událostí. Podobný dopad může mít dlouhotrvající sněžení nebo silná námraza, případně kombinace těchto jevů. Dále významný přetok energie ze zahraničních rozvodných soustav. Transport energie z elektráren, například větrných a fotovoltaických ze severu Německa do center odběru v jižnějších částech Německa, vede přes přenosovou soustavu České republiky. V případě náhlého nárůstu produkce elektřiny a nevyrovnání spotřeba na druhé straně by mohlo dojít...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás na chvíli přeruším a poprosím v levém sále o ztišení. Pan ministr zdravotnictví neslyší. Opravdu je to tady zvukově složité. A i pro pana poslance, aby mohl v klidu přednést své zdůvodnění, tak moc prosím o tichost. Děkuji pěkně. Pane poslanče, můžete pokračovat.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji. Dále technické poruchy, jako například požár transformátorů, mohou vzniknout jak v místech produkce energie, tak i přímo v přenosové soustavě. Samozřejmě lidský faktor. V případě souběhu několika negativních vlivů mohou například dispečeri provozu chybně vyhodnotit vzniklou situaci, která může následně vyústit až v rozsáhlý výpadek dodávek elektrické energie.

Nesmíme zapomínat na teroristický útok. Určitě rozvodny elektrické energie a elektrárny, zvláště jaderné, jsou lákavým cílem pro teroristický útok. Taktéž je to lákavý cíl i případně pro nepřátelskou armádu, že vyřazením zásobování elektrické energie obyvatelství je, řekl bych, víc než z půlky vyhráno. Útok může být proveden přímo například destrukcí trafostanic, nebo může být veden prostřednictvím informačních sítí jako kybernetický útok.

Vzhledem k propracovanému bezpečnostnímu systému se jeví jako nejpravděpodobnějším důvodem vzniku rozsáhlého výpadku elektrické energie souběh několika významných příčin najednou. Od příčiny vzniku blackoutu se odvíjí rychlost znovuobnovení dodávek elektrické energie. Pokud dojde například ke značnému fyzickému poškození infrastruktury, bude čas obnovy přímo úměrný rozsahu tohoto poškození, to znamená v řádu dnů, což je ještě snesitelné, až v řádu týdnů, což by byla společenská katastrofa.

Jaká opatření mohou být v případě vzniku blackoutu přijata v České republice? Existuje celá řada účinných nástrojů, pomocí kterých je možné mimořádným událostem v energetice předcházet, či je přímo řešit. Jedná se o nástroje, které vycházejí především z legislativních úprav, například předcházení stavu nouze a vyhlášení stavu nouze v energetice. Tyto stavy může provozovatel přenosové soustavy vyhlásit na celém území. Na vyhlášení těchto stavů přímo navazují provozní opatření v přenosové soustavě, která vycházejí z celé řady klíčových plánů. V případě, že by taková mimořádná událost ve značném rozsahu ohrožovala životy, zdraví, majetek a životní prostředí, může být vyhlášen některý z krizových stavů. V této souvislosti mohou být přijímána orgány státní správy takzvaná krizová opatření, která spočívají například v omezení pohybu a pobytu osob na vymezeném území, práva pokojně se shromažďovat. Nakonec to jsme tady řešili před chvílí a budeme řešit následně.

Opatření nouzového přežití obyvatelstva zahrnují nouzové zásobování základními potravinami, nouzové zásobování pitnou vodou, nouzové základní služby obyvatelstvu, nouzové dodávky energií, organizování humanitární pomoci.

Co nebude fungovat v případě blackoutu? Je nutné si uvědomit, že zajištění stabilní dodávky elektrické energie je naprostou nezbytností pro správné fungování každé moderní společnosti. V případě blackoutu nebude možné využívat celou řadu technologií, které jsou přímo závislé na dodávkách elektrické energie a nejsou současně zálohovány náhradními zdroji energie, jako jsou diesलगráty a baterie.

V první fázi výpadku zcela jistě zaznamenáte, že nefungují všechny přístroje, které ke svému provozu potřebují připojení do elektrické sítě. To je logické. Běžné osvětlení, zabezpečovací zařízení budov, dopravní signalizační zařízení, bankomaty. Současně nebude možné uskutečnit nákupy v obchodech s elektronickou evidencí prodeje. Většina čerpacích stanic pohonných hmot, hromadná doprava, která je závislá na dodávkách elektrického proudu. V druhé fázi výpadku v řádu hodin zaznamenáte výpadek dodávek pitné vody, dodávek plynu a tepla, výpadek signálu mobilních operátorů, nefunkčnost datových sítí a internetu a nemožnost svozu odpadu. V další fázi desítek hodin bude docházet k dalším významným potížím v oblasti zásobování potravinami, léčivými, pohonnými hmotami. V oblasti komunikace nebudou fungovat žádné komunikační kanály při fungování jednotlivých úřadů v oblasti bezpečnosti, protože bude docházet k narušování veřejného pořádku.

Jaké dopady může mít blackout na běžného člověka? Jakýkoli výpadek elektrické energie krátkodobý pocítí téměř okamžitě všechny osoby nacházející se na daném území. Mnohem znatelnější dopady bude mít taková událost v oblastech s větší koncentrací obyvatel, to znamená ve větších městech. Praha bude nejvíce zasažena. Bezprostředně po vzniku blackoutu dojde k uvíznutí osob ve výtazích, v hromadných dopravních prostředcích, dopravních zácpách.

Mezi další znatelné dopady této mimořádné události bude patřit omezení dostupnosti informací, na které jsme všichni navykli, a nedovedeme si představit, jak to pro nás bude stresující, a hlavně pro naše děti, když se nedostanou ke svým oblíbeným sociálním sítím. Přetížení telefonních sítí, zhoršený přístup ke složkám integrovaného záchranného systému. Omezené fungování nemocnic, vykonávány pouze neodkladné operace. Omezené možnosti zajištění hygienických standardů, omezená možnost nákupu potravin a vody, omezený nákup pohonných hmot, omezené možnosti při zajištění vytápění, zvýšené riziko vzniku požárů, nemožnost výkonu zaměstnání a omezená možnost dopravy.

Teď se dostávám k meritu věci, jak se na to připravit. Bohužel blackouty většinou nejsou plánované, ale nastávají nečekaně. Abychom minimalizovali dopady nečekané události, je třeba se připravit předem. Je nutno si vytvořit dostatečné zásoby potravin a vody. Tyto zásoby by měly postačit minimálně na tři dny pro všechny členy domácnosti, a to včetně domácích mazlíčků. K vytvoření si dostatečné zásoby pitné vody se nejlépe hodí balená voda. A já tady nebudu popisovat, jakým způsobem ji máme skladovat. Trvanlivé potraviny, které jsou vhodné k rychlé přípravě, to znamená konzervy, paštiky, sušené maso, trvanlivé mléko, sušenky, čokoláda, energetické tyčinky, cukr, med, sirup. V případě že budete mít k dispozici funkční vařič a vodu, můžeme doporučit těstoviny, luštěniny, rýže, brambory, čaj, kávu, olej, sůl, česnek, cibuli. Vždy je nutné potraviny vhodně skladovat, pozorně sledovat dobu trvanlivosti a podle potřeby pravidelně obměňovat, což může být u některých lidí problém, když je kladen nárok na pozornost.

Výpadek elektrické energie vyřadí z provozu naprostou většinu kuchyňských sporáků. V tomto budou mít výhodu osoby, které mohou používat k ohřevu vody a jídla kachlová kamna na tuhá paliva. Je dobré mít plynový, benzinový nebo lihový vařič, dostatečnou zásobu paliva, zápalek, případně zapalovač. Je dobré mít také zásobu hygienických prostředků, vlhčené ubrousky, dezinfekční gel, dezinfekční prostředky jako Savo, tablety na dezinfekci vody a pytle na odpadky.

Co bude problém, tak bude problém se zásobováním léků, takže každý člověk by měl mít nějakou zásobu léků doma. A já říkám pacientům: nemějte doma zásoby léků, protože vám to propadne. No a tady se to bije mezi sebou, protože člověk, který by měl být závislý na příjmu léků přímo životně, by měl myslet na to, že by zásobu léků na těch pár dní až nějaký ten týden měl mít doma. Takže jaké léky bychom měli mít? Proti horečce, průjmům, protože se dá očekávat výskyt průjmových onemocnění, obvazy, dezinfekční prostředky, případně vitamíny.

Také bude problémem osvětlení, takže měli bychom mít přenosné svítilny. Když se stane blackout, stane se určitě v zimě, takže bude zima. Spací pytle, teplé oblečení, měli bychom mít

nějakou finanční hotovost tak na tři dny provozu domácnosti. Měli bychom taky mít nějaký plán rodinné komunikace, abychom se našli, když dojde k tomu výpadku, kde se tedy rodina sejde, aby se informovala, že je v pořádku. Pokud bydlíte v rodinném domě, máte celou řadu dalších možností, jak se na takovou událost připravit, protože resilience neboli odolnost lidí, kteří bydlí na venkově, bude určitě větší. Samozřejmě se doporučuje elektrocentrála. K ohřevu jídla nebo převáření vody můžete použít třeba krb nebo krbová kamna.

Jako zdroj pitné vody je výhodná studna. Pokud nemáte studnu a dojdou vám zásoby balené vody, tak se dostáváte do problému. Je dobré mít ty dezinfekční tablety nebo filtr na vodu.

Co dělat? – Už se to budu snažit ukončit. – Odpojit všechna elektrická zařízení od sítě, aby při opětovném výpadku nedošlo k přetížení sítě. Je důležité šetřit vodou, zásobit se pitnou vodou ze studen nebo pramenů, zachytit co nejvíce dešťové vody v těch rodinných domcích. Důležité bude získat informace, protože málokdo z nás má vůbec, jestli tedy pojedou vysíláče, že bychom měli rádio na baterky nebo na kliku, to asi nemáme, asi by nebylo od věci se nad tím také zamyslet a takový prostředek komunikační si nepořídít.

Už jsem tady mluvil o tom, že vlastně bude chlad, tak je třeba uvážlivě hospodařit s teplem, pokud se stane ten problém v zimě. Šetřit pohonnými hmotami, protože jak jsem říkal, nepojedou místa, kde budeme moci načerpat pohonné hmoty, protože je to všechno na elektřinu. No a já už to nebudu dále rozebírat, protože toho tam mám ještě dost. Nechci tady zdržovat. Jenom jsem chtěl upozornit na to, že ten problém je celkem komplikovaný a že bychom se tím měli zabývat, že aktuálnost tohoto problému bude narůstat a měli bychom se nad tím zamyslet, jak ty lidi informovat, ne je strašit. Já je nechci v žádném případě strašit, zvláště v této době, kdy už jsou lidi vystrašení úplně strašně. Ale chtěl bych jim rozumně nabídnout nějakou alternativu, jak se na tu situaci připravit a nějakým způsobem... nebo minimalizovat stres, jak tomu čelit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkujeme. A další v pořadí přihlášených návrhů na změnu schváleného pořadu schůze je pan poslanec Radek Koten. Prosim, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, vážení zbylí kolegové, kolegyně, vážený pane ministře, přeji všem krásné, sluncem zalité ráno. Já bych tady rád navrhl na projednání bod, který by mohl mít název Pravidla pro léčbu onemocnění covid-19 pro praktické lékaře a včasná léčba, aby nedocházelo ke zbytečným hospitalizacím pacientů.

Myslím si, že už to trvá poměrně dost dlouhou dobu, když jsme si tedy zvykli od prvních případů covidu v roce 2020, které jsme tady měli na našem území a které tedy dopadaly velmi špatně a končilo to na ventilátoru, tak že už jsme si prošli nějakým způsobem léčby tohoto onemocnění, s tím, že jsme tady tedy měli několik variant a subvariant. Nyní tady tedy máme omikron, který má výrazně menší projevy a výrazně menší smrtnost oproti předchozím variantám. Každopádně na základě poznatků z celého světa je nyní už všem jasné, že covid je léčitelná nemoc, dá se léčit skutečně i v domácím ošetření, ovšem bez nějakých významnějších následků a bez možné následné hospitalizace v nemocnici. Jediné, co to potřebuje, tak opravdu dobrou spolupráci ošetřujících lékařů, s tím že pacient, pokud má pozitivní test, tak buďto tedy, pokud je to na tu správnou verzi covidu, tak mu lékař může předepsat monoklonální protilátky, anebo u těch dalších pacientů, na které tedy nefungují tyto věci, tak tady máme poměrně známá antivirotika, mezi které tedy patří už léty osvědčený Isoprinosine, který má v indikacích napsané mimo jiné virové onemocnění plic, samozřejmě i nějaké ty opary a tak dále.

Myslím si, že pokud tedy nebude schválena, aby tady byla léčba lege artis, tedy podle toho lékařského hlediska, a pokud to tedy nebude doporučeno Ministerstvem zdravotnictví a samozřejmě Státním ústavem pro kontrolu léčiv, aby to tedy bylo napsané na seznam diagnóz u toho léčivého prostředku, že se někteří lékaři stále zdráhat předepisovat našim pacientům tato

léčiva, a ti v případě, že jsou informováni, si je nadále budou muset shánět různě pokoutně v Polsku a podobně. A já si pořád myslím, že je lépe, když pacienta léčí lékař od začátku toho jeho onemocnění, než aby se tedy pokoutně léčil sám a čekal, zda to zabere, či nikoli, protože ten lékař přece jenom má daleko větší přehled o tom, jakými dalšími nemocemi pacient trpí, jaké další nebezpečí spočívá v případné léčbě a podobně.

Takže stále si myslím, že nyní je míč na straně Ministerstva zdravotnictví a jeho spolupráce se Státní ústavem pro kontrolu léčiv, abychom se posunuli v tomto problému poněkud dál, a říkám to i z toho důvodu, že my tady nyní probíráme, nebo se snažíme probírat pandemický zákon, nebo vládní pětikoalice by ho velice ráda projednala, ale v případě, že by se léčil od začátku příznaků nebo od začátku positivity u těch lidí, kterým je tedy opravdu špatně nebo mají nějaké příznaky covidu, tak by tento stav byl naprosto nadbytečný, protože ti lidé by se nedostávali na ventilátory, nedostávali by se do nemocnic, a potom tedy tento cirkus, který tady nyní je, tak by byl naprosto nadbytečným, a vlastně dalo by se říct, a já to nechci bagatelizovat, protože covid jsem nedávno prodělal a úplně procházka růžovou zahradou to nebyla a musím přiznat, že bez medikace, kterou jsem si tady nakonec musel nasadit sám, protože ošetřující lékař, nebo lékařka nebrala dlouhodobě telefony, protože ona musí přece řešit ty pacienty, kteří za ní přijdou a nemají covid, takže má vyvěšený telefon, a potom tedy ten pacient, který by třeba měl nárok na monoklonální protilátky, tak pokud se nedovolá svému ošetřujícímu lékaři, tak v podstatě nemá ani naději na tu odpovídající léčbu. Takže to si myslím, že je stále prostor k tomu, abychom mohli tuto přednemocniční péči pomocí praktických lékařů tady v České republice zavést.

No a potom si myslím, že by se tedy skutečně vláda mohla konečně vrátit k nějakému normálu, na který jsme tady byli zvyklí. Já předpokládám, že tady málokdo s rýmou nebo s kašlem chodil k lékaři a prodělával nějaké složité testy. V podstatě se to vždycky obešlo, buď to bylo bakteriální, tedy pacient dostal v tom nejhorším možném průběhu nějaká antibiotika, která tedy byla určena pro tu danou nemoc, a pokud to byla chřipka, tak to prostě musel vyležet. Já bych se k tomuto vzoru eventuálně tedy dostal, ještě, pokud to bylo možné, tak dostal pendepon na doléčení po prodělání nemoci. A já si myslím, že k tomuto osvědčenému schématu bychom se měli vrátit, měli bychom nějak přestat blbnout s tím nekonečným testováním a nekonečnými opatřeními, protože většina obyvatel České republiky už toho má opravdu až nad hlavu, a těmi nesmyslnými nařízeními, ať už to bylo povinné očkování pro určité skupiny obyvatel, anebo dalšími věcmi, bylo skutečně velké penzum lidí zahráno do kouta.

Co se týká omezování práv a svobod, která jsou zaručena ústavou, tak si myslím, že právě ty demonstrace, které tady probíhaly, tak to jsou lidé, kterým už opravdu nic nezbývá, aby této vládě sdělili, že takový zákon tady nechtějí. Myslím si, že na začátku svého působení po složení slibu tady vláda říkala, že to tedy bude vláda nejenom těch voličů, kteří ji volili, ale i těch ostatních. Ale zatím z těch kroků, které tady vidím, tak bohužel mi to tak připadá, třeba mě opravíte, třeba to je jinak, ale připadá mi to, že tato vláda skutečně... nebo ji nezajímá vůbec názor těch lidí, kteří jsou venku anebo kteří odmítají v podstatě ta vaše opatření a odmítají tady nějaké pandemické zákony a tak dále, že vám to je úplně jedno. Vy si v podstatě na sílu budete dělat to, co chcete, protože tvrdíte, že máte stosedmičku, protože jednička, nebo ten 108. hlas, je nyní ve Spojených státech, aby se snažil naučit, jak federalizovat Českou republiku do Evropské unie, podobně jak to bylo ve Spojených státech. Určitě to byla cesta trnitá, myslím v těch Spojených státech, ale to se k tomu jen tak okrajově zmíním, protože válka Severu proti Jihu také nebyla procházka růžovou zahradou, a doufám, že pan poslanec Farský tedy nemíní jít touto cestou mezi Českou republikou a zbytkem Evropy nebo Evropské unie.

Já bych se tedy přimlouval tady u pana ministra zdravotnictví, aby zvážil tato opatření a také zvážil, jestli skutečně potřebujeme pandemický zákon, protože v případě, že je účinná léčba, která funguje na 99 % lidí, pokud je podána včas, tak si myslím, že tady nepotřebujeme nějaké speciální léky za statisíce nebo miliony, ale že skutečně stačí používat zdravý selský

rozum, tak jak to bývalo kdysi dávno, když tady nebyly takové technologické vymoženosti jako PCR testy, antigenní testy a já nevím, jaké ještě testy.

Když se podíváme na ten zelený úděl, který tady vaše vláda tak vehementně obhajuje, a nechce vyloženě říci, že by od něj ráda odstoupila, ale říká, no když už to tady je, tak to musíme nějak splnit. V tom případě já jenom podotýkám, že ty jednorázové respirátory, roušky, PCR testy, tyčinky a další věci, to je obrovská hromada plastů. Nevím tedy, jak to chcete recyklovat, protože je to v podstatě téměř biohazard, a pokud to tedy má proběhnout nějakou spalovnou speciální, jako že to asi tak nějak probíhá, protože tady ty věci se musejí likvidovat při vysokých teplotách, tak tu uhlíkovou stopu to zanechává poměrně značně nevhodnou. Tedy pokud máme propagovat ten zelený úděl po vašem vzoru, a je to zhruba na úrovni, jako když tady po Evropě, ještě to ukazují na Primě, létají letadla, aby nepřišla o časové sloty, tak létají s jedním pasažérem. To je samozřejmě důsledek taky tady té... jak bych to řekl?... covidového šílenství v celé Evropě, dokonce možná i na celém světě, vyjma některých zemí, kde už jsou tedy osvícení premiéři a už se tím skutečně přestávají zabývat, protože ty ekonomické následky, které to s sebou přináší, jsou opravdu velmi drastické, a pokud bychom měli vycházet tedy z dat z České republiky o tom, jak jsme se museli zadlužit kvůli kompenzacím a všemu možnému spojenému s covidem, jakým způsobem byly drancovány zdravotní pojišťovny, protože se neposkytovala předběžná péče pacientům, než se dostali na jednotky intenzivní péče, a péče praktických lékařů se podstatě omezovala pouze na telefonát: berte si paralen, hodně pijte, a kdyby vám bylo opravdu velmi špatně, tak si zavolejte záchranku.

Můj návrh tedy zní, abychom zařadili tento bod, mohli jsme se o tom bavit, když tady máme pana ministra zdravotnictví, a mohli bychom to vyřešit. A tím pádem potom diskuse o pandemickém zákoně by byla nadbytečná, protože vlastně tento bod by to vyřešil za ten pandemický. Moc děkuji za pozornost, kolegové.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Také děkujeme panu poslanci Kotenovi. Další s přihláškou k návrhu na změnu schváleného pořadu je paní poslankyně Pošarová. Připraví se paní poslankyně Maříková, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou k návrhu na změnu pořadu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážení poslanci, vážené poslankyně, chtěla bych navrhnout nový bod projednání ohledně situace na trhu elektřiny a plynu v České republice: Jak chce nová vláda řešit situaci na trhu v České republice, řešit ceny cílovým odběratelům? Jak chce řešit situaci občanů, firem, která je pro mnohé likvidační, například sklářské společnosti a jiné výrobní podniky? Polsko uvalilo nulovou daň na energie, a ptám se: Co udělá Česká republika. Jak chce pomoci občanům a firmám? Dodnes spíš mlčí. Občas řekne, že to chce řešit individuálně.

Ceny elektřiny v závěru minulého roku výrazně rostly a jinak tomu nebude ani v současném i budoucím roce. Skokové zdražení elektrické energie na burze se postupně mění v ceníku dodavatelů, pokud samozřejmě nezkrachují, a tak můžete zdražovací dopisy očekávat i v současném roce 2022. A proč elektřina tak rychle zdražuje? Vedli jsme na to i diskusi ve výboru pro evropské záležitosti, kdy jsem navrhla do oběhu opět vypustit 350 milionů emisních povolenek, které byly zmrazeny. Bohužel k tomu se vyjádřila s negací zástupkyně pro Evropskou unii, která byla jednání na výboru pro evropské záležitosti přítomna a odpověděla, že je třeba jít cestou naplňování Green Dealu.

Růst cen elektřiny je kombinací několika faktorů, a proto se nedá očekávat, že se vyřeší během pár týdnů či měsíců. Podívejte se na pár událostí, které se promítly do velkoobchodních cen elektřiny.

Růst ceny emisních povolenek, částka za jednu vypuštěnou tunu CO₂ se násobně zvýšila, což zdražuje výrobu elektřiny v uhelných elektrárnách. Cena emisních povolenek roste mimo

jiné proto, že se s nimi začalo spekulovat. Evropská unie již řeší, jak nekontrolovanému obchodování s povolenkami zabránit, ale odejít z obchodování na burze nehodlá.

Oživení ekonomiky po pandemii covid-19. Hospodářství v evropských zemích se po útlumu rozběhlo opět naplno, a tím vzrostla poptávka po elektřině, plynu i dalších surovinách. Málo fouká, výroba elektřiny z větrných elektráren byla v letošním roce velmi nízká, protože dostatečně nefoukalo. Loňská zima byla dlouhá a studená. Chladné počasí zvýšilo spotřebu energií a především vyprázdnilo zásobníky zemního plynu. Spolu s omezenými dodávkami plynu z Ruska to zapříčinilo, že také cena zemního plynu roste, a tím se zdražuje výroba elektřiny v plynových elektrárnách.

Odklon Německa od uhlí a jádra. S uzavíráním uhelných a jaderných elektráren v Německu se stupňuje tlak na výrobu elektřiny v plynových elektrárnách, což je kvůli vysokým cenám plynu drahé.

Velkoobchodní ceny v cenících dodavatelů. Jak vlastně funguje trh s elektřinou? Obchodníci, dodavatelé si mohou vybrat, zda dají přednost dlouhodobým kontraktům, nebo budou elektrickou energii nakupovat raději na krátkodobém trhu. Velcí dodavatelé většinou volí jistější cestu a nakupují elektřinu s velkým předstihem. Tím se mohou lépe vyrovnávat s výkyvy trhu. Naopak menší dodavatelé často riskují cestu nákupu na krátkodobém trhu, protože to pro ně bývá ziskovější. Překotný růst cen na velkoobchodních burzách však způsobil, že tito menší dodavatelé museli citelně navýšit ceny v cenících pro domácnosti, protože aktuálně nakupují elektřinu velmi draze. Proto se můžete setkat s nárůstem cen i o desítky procent, u plynu dokonce ještě více. Například dodavatel Primagas zdražil jednu megawatthodinu zemního plynu v produktu Jistota o 222 %. I když velcí dodavatelé zatím nemuseli zdražit elektřinu tak výrazně, postupně se zvýšení cen promítá i do jejich ceníků, a to především u produktů s fixací na několik let dopředu.

Výhled ani pro rok 2022 není růžový, jelikož ceny elektřiny pro letošní rok na burze zatím nepoklesly. Ba naopak, dá se očekávat, že zdražovat se bude i v roce 2022. Pokud se dodavatelům nepodaří nakoupit v dohledné době levnější elektřinu, budou muset zvýšené náklady zohlednit v cenících naplno. Cena elektřiny bude klesat se zpožděním za cenou plynu. Nejpozději v létě bychom se rovněž měli dočkat. Snad. Vzhledem k vývoji na trhu s emisními povolenkami se však nikdy nevrátíme na ceny kolem 40 eur za megawatthodinu jako v roce 2020. Očekávám, že se cena bude pohybovat v rozmezí kolem 80 eur za megawatthodinu.

Největší šok budou mít samozřejmě zákazníci s fixací. Už teď je jisté, že největší šok čeká zákazníky, kteří měli dosud zafixovanou levnou elektřinu a fixace jim teď končí. U produktů s fixací na jeden, dva nebo tři roky totiž došlo k nejvýraznějšímu nárůstu cen. Například ČEZ změnil ceníky fixovaných produktů pro nové zákazníky od října. Nejběžnějších tarifů D02d vyjde 1 kilowatt hodina na 4,30 při fixaci na dva roky, v předchozím období byla cena 2,64 koruny za kilowatt hodinu, to znamená nárůst o 63 %. U tříleté fixace se pak cena vyšplhala o 50 % na 3,91 koruny za kilowatt hodinu z původních 2,60 koruny.

Jak to tedy nová vláda řeší? Prosím ještě jednou o zařazení tohoto nového bodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byla paní poslankyně Pošarová k návrhu na změnu pořadu schůze. A v tuto chvíli máme přihlášenou paní poslankyni Maříkovou. Paní poslankyně, máte slovo. Jenom upozorním, že v 8.59 hodin budeme muset na minutu přerušit jednací den, abychom mohli v 9.00 hodin pokračovat novým jednacím dnem. Tak jenom dopředu upozorňuji a prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla navrhnout nový bod na zařazení na tuto schůzi s názvem Omezení svobody v souvislosti

s přijetím pandemického zákona. Tento bod navrhuji proto, že vláda tady omezuje rozpravu, ač ten zákon má řadu sporných bodů, takže si myslím, že než bychom ho měli schválit, pokud neprojde řádným legislativním procesem, tak bychom o těchto bodech měli diskutovat.

Už jsem se zmínila o tom, že řada právníků a třeba Vladana Vališová upozorňuje, že ten zákon v mnoha ohledech omezuje osobní svobodu a svobodu pohybu obecně. K tomu už se vracet tedy nebudu, abych zbytečně nezdržovala, ale zákon se zmiňuje taky o izolaci a karanténě. Toto bychom měli určitě také prodiskutovat, protože podle §2 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví se izolací rozumí oddělení fyzické osoby, která onemocněla infekční nemocí nebo jeví příznaky tohoto onemocnění, od ostatních fyzických osob. Podmínky izolace musí s ohledem na charakter přenosu infekce zabránit jejímu přenosu na jiné fyzické osoby, které by mohly infekční onemocnění dále šířit.

V § 2 odst. 7 písm. a) se uvádí, že karanténou se rozumí oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy, od ostatních fyzických osob a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit. Takže myslím si, že v rámci tohoto bodu bychom určitě měli probrat i izolaci a karanténu.

Dále zákon zavádí pojem příkaz zdržovat se odděleně po pozitivním antigenním testu. To je taky docela velmi sporný bod, který bychom před schválením pandemického zákona měli právě v tomto bodě projednat, protože tímto ustanovením se mimo mimořádná opatření řadí příkaz fyzickým osobám, které podstoupily test na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2 podle písm. m) s pozitivním výsledkem, zdržovat se odděleně od ostatních fyzických osob po dobu, než bude stanoveným způsobem prokázáno, že tyto fyzické osoby nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2, nejvýše však po dobu 72 hodin od podstoupení testu.

Tento institut je v našem právním řádu zcela nový, takže myslím, že si zaslouží opravdu velkou diskusi. Nejedná se ani o izolaci, ani o karanténu. Zásah do práva na osobní svobodu má být uplatněn proti osobám u nichž nebyla infekce prokazatelným způsobem zjištěna, avšak existuje pouhá domněnka, že by mohly být infekční. Nejedná se ovšem o domněnku na stejném základě jako v případě fyzických osob podezřelých z nákazy podle § 2 odst. 7 písm. a), neví se, zda tato osoba byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním, nebo zdali pobývala v ohnisku nákazy, nýbrž na základě pozitivního výsledku antigenního testu provedeného na pracovišti či ve škole, zpravidla se bude jednat o test určený k laickému testování nezdravotníkem, to je důležité upozornit.

Jak je všeobecně známo, validita právě antigenních testů určených k laickému použití se velmi různí. Zaměstnavatelé si je pořizují sami. Pokud by tedy například zaměstnavatel nešťastnou náhodou zakoupil velké množství testů vykazujících opakovaně falešnou pozitivitu, zaměstnanci by se mohli opakovaně dostávat do režimu jakéhosi domácího vězení podle tohoto právě ustanovení. Toto ustanovení neřeší ale důsledky takové internace. Nedožíváme se z něj, jakým způsobem bude osobě, která bude plnit tento příkaz, nahrazena mzda nebo plat, obzvláště v případě, že se u ní nákaza neprokáže. Škoda však může vzniknout i zaměstnavateli, který zaměstnance v režimu příkazu bude muset nahradit jinou osobou, a pokud by takových zaměstnanců bylo více, musel by třeba zastavit i provoz. Takže určitě si to zaslouží diskusi, protože to je velmi komplikovaný bod.

Z dikce tohoto ustanovení se nedozvídáme, co konkrétně se myslí pod slovy zdržovat se odděleně. Naplní-li tuto podmínku i ten, kdo sdílí obydlí s jinou osobou? To nevíme. Nebo se bude muset uchýlit například do hotelu? Taky nevíme. Na čí náklady? To taky neříká tento pojem. Nebude pro takové lidi připraveno nějaké detekční zařízení? Takže opravdu fantazie je v tomto bodě velká, co si pod tím máme představit. S ohledem na vývoj v některých zemích se nejedná o obavu ale neoprávněnou. Toto vše by adresáti normy měli v rámci právní jistoty znát.

Pokuty jsou sice v pandemickém zákoně odstupňované a novela navrhuje sjednocení s pokutami podle zákona, ale jsou i tak velmi vysoké a pro řadu osob by jejich uložení mohlo být až likvidační. (V sále je velmi hlučno.)

Podmínkou pro omezení osobní svobody je, jak bylo výše uvedeno, náležité odůvodnění. To nemáme, proto chceme, aby byl tento bod zařazen a mohli jsme o tom jednat. Tento institut však odůvodnění příkazu nepředpokládá, stejně jako nepředpokládá poučení o opravném prostředku, a nakonec ani opravný prostředek jako takový. Z čl. 5 odst. 4 evropské úmluvy vyplývá právo každého, kdo byl zbaven svobody, podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti tohoto zbavení svobody. Nemělo by se toto ustanovení analogicky vztahovat i na příkaz podle uvedeného ustanovení novely pandemického zákona, náhodou?

Pane předsedající, jestli vás mohu poprosit. Opravdu už ani neslyším svého slova.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Poprosím, kolegyně, kolegové, prosím o ztišení. Víím, že jste natěšeni na hlasování, ale ještě si počkáme. Navíc přibyla jedna přihláška ještě, takže vás chci trošku zchladit. Dejte prosím prostor paní kolegyni, aby mohla přednést svůj návrh. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji, pane předsedající. Myslím si, že to je důkaz toho, jak vůbec vládnoucí koalici nezajímají žádné argumenty a chce ten zákon protlačit silou.

Soudy by jistě nestihly rozhodovat dříve než oněch 72 hodin, na něž by příkaz platil, ale bez možnosti přezkumu je toto ustanovení snadno zneužitelné. Toto ustanovení též postrádá objasnění, jakým způsobem se bude prokazovat, že tyto osoby nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2.

K tomuto ustanovení už ale jen drobná připomínka. Pokud by toto ustanovení mělo být přijato, bylo by vhodné, aby jej zákonodárce v rámci srozumitelnosti přeformuloval. Není totiž zřejmé, k jakým osobám se vztahují slova, že tyto fyzické osoby nejsou nakaženy. Zda k těm, které podstoupily test, nebo k osobám, se kterými se testovaný neměl setkat. (Hluk v sále trvá.)

Další sporný bod, který bychom měli v tom mém navrženém bodu určitě projednat, je příkaz zdržovat se odděleně po návratu ze zahraničí. Tímto ustanovením se mezi mimořádná opatření řadí příkaz fyzickým osobám, které po stanovenou dobu pobývaly na území cizího státu nebo jeho části, v němž existuje zvýšené riziko nákazy virem SARS-CoV-2, zdržovat se odděleně od ostatních fyzických osob po dobu, než bude stanoveným způsobem prokázáno, že tyto fyzické osoby nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2 nebo nebyly ve styku s nakaženou fyzickou osobou virem SARS-CoV-2, nejvýše však po dobu 72 hodin.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás přeruším a poprosím celý sál, jak vpravo, tak vlevo, abyste se, prosím, kolegyně, kolegové, ztišili. Míra hluku je opravdu nad míru, která je snesitelná pro řečníka. Děkuji.

Poslankyně Karla Maříková: I tento institut je zcela nový a zaslouží si být tedy řádně projednán. Nejedná se ani o izolaci, ani o karanténu. Oproti ustanovení § 2 odst. 2 písm. n) návrhu novely pandemického zákona jsou v případě tohoto ustanovení omezována práva osob, u kterých dokonce ani nebyl proveden test s pozitivním výsledkem. Úvaha o potřebě držet osobu, která přicestovala ze zahraničí, oddělenou, je naprosto spekulativní. Otázky toto ustanovení vzbuzuje podobné jako v případě ustanovení § 2 odst. 2 písm. n), jen jistě silnější.

Dalším sporným bodem, který by v rámci toho mého navrhovaného bodu měl být určitě projednán, je nařízení izolace a karantény ústně nebo písemně, a to i za pomoci SMS zprávy.

Již po dobu dvou let dochází k nařizování izolací a karantén v rozporu se zákonem. Hygieny sdělují rozhodnutí o karanténě telefonicky, nebo rozesílají SMS zprávy, eventuálně rozhodnutí vzkazují například po ředitelích škol. Tato praxe přetrvává i poté, co Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2021 rozhodl, že při nařizování karantény je třeba postupovat podle správního řádu. Správné rozhodnutí o izolaci a karanténě tedy musí být písemné, musí obsahovat odůvodnění a poučení o opravném prostředku a účinné je doručením.

Vláda pamětliva toho, že nikdo nesmí být zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon, a meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou upraveny pouze zákonem, se pokusila nezákonnou praktiku srovnat tím, že ji popsala v návrhu novely pandemického zákona, a to takto: Oznámení o nařízení izolace nebo karantény. Opatření k ochraně před onemocněním covid-19 může orgán ochrany veřejného zdraví učinit osobě, která je povinna se izolaci nebo karanténěmu opatření podrobit, ústně nebo písemně, a to i pomocí prostředků komunikací na dálku. Oznámením může pověřit vhodnou osobou. O provedeném oznámení a uděleném pověření bezodkladně učiní písemný záznam.

V odůvodnění novely se uvádí, že nařízení izolace dochází k rozhodnutím, nýbrž faktickým pokynem. Dále se v odůvodnění uvádí, že tento postup se inspiroval od ustanovení § 7b zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci. Nuže o co jde v ustanovení, kterým se tvůrce novely inspiroval? Inspektor v případě důvodného podezření, že jsou nabízeny, prodávány nebo skladovány výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví nebo neoprávněně užívající označení chráněné podle zvláštního právního předpisu, uloží zajištění těchto výrobků. Opatření o zajištění výrobků oznámí inspektor ústně kontrolované nebo zúčastněné osobě, neprodleně o něm učiní písemný záznam. Proti uložení opatření může kontrolovaná osoba podat námitky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Musím vás přerušit. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, končím dnešní jednací den a přerušuji 8. schůzi Poslanecké sněmovny do dnes do 9.00 hodin, kdy budeme v této schůzi pokračovat. Zároveň předám řízení schůze. Děkuji za pozornost a přeji hezké dobré ráno.

(Jednání skončilo v 8.59 hodin.)

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám dobré ráno, vážení členové vlády, a zahajují druhý jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny. A paní poslankyně (Maříková), než vám udělím slovo, musím projít standardní formality zahájení schůze a potom budete pokračovat ve svém projevu.

Takže aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi ohlásili, jestli dnes někdo jednáte a hlasujete s náhradní kartou, a řekli mi její číslo.

Dále sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci: paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová z důvodu zahraniční cesty, do 13 hodin z pracovních důvodů Věra Adámková, dále ze zdravotních důvodů Pavel Bělobrádek, ze zdravotních důvodů Jaroslav Dvořák, ze zdravotních důvodů Martin Exner, ze zdravotních důvodů Eva Fialová, ze zdravotních důvodů Pavla Golasowská, ze zdravotních důvodů Jana Hanzlíková, z pracovních důvodů Tomáš Helebrant, od 9.00 do půlnoci z rodinných důvodů pan poslanec Igor Hendrych, od 8.00 do 14.00 z pracovních důvodů David Kasal, dále ze zdravotních důvodů se omlouvá Klára Kocmanová, ze zdravotních důvodů se omlouvá Tomáš Kohoutek, a dále od 9.00 do 12.00 a od 18.00 do 24.00 ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Václav Král, dále z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Ivana Mádlová, ze zdravotních důvodů

Vojtěch Munzar, do 10.30 ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Nina Nováková, do 12 hodin z rodinných důvodů se omlouvá Michaela Opltová, dále se ze zdravotních důvodů omlouvá Renata Oulehlová, od 8.00 do 17 hodin z rodinných důvodů Jana Pastuchová, od 8.00 do 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá Tom Philipp, dále ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Olga Richterová, ze zdravotních důvodů Petr Sadovský, z pracovních důvodů Robert Stržínek, od 9.00 do 11.00 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Karel Tureček, dále z pracovních důvodů Helena Válková, ze zdravotních důvodů Milan Wenzl a od 10.30 do 12.30 z pracovních důvodů Marek Ženíšek.

Z členů vlády se omlouvá z dnešního dne pan premiér Petr Fiala z pracovních důvodů... (Premiér Fiala je přítomen.) Aha, děkuji, pane premiére, takže omluva se ruší, jste dnes přítomen na jednání. A dále se z dnešního jednání omlouvá pan ministr Ivan Bartoš bez udání důvodu.

Tak nyní tedy budeme pokračovat v návrzích na změnu nebo doplnění návrhu pořadu 8. schůze, tak jak je uvedeno na pozvánce. Tím pádem se vracíme do rozpravy. Já vám, paní poslankyně, děkuji za trpělivost a poprosím vás, abyste dokončila svůj návrh k úpravě pořadu schůze. A stejně tak jako i vás ostatní, kolegové a kolegyně, ať už z levé strany sálu... ať už z levé strany sálu, kolegyně a kolegové... (Hloučky hovořících poslanců.), tak i z pravé strany sálu vás poprosím o ztišení, aby paní poslankyně mohla v klidu dokončit svou řeč. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se vrátím k té izolaci a karanténě, která může být nařízena ústně, písemně nebo pomocí, formou SMS. Jak došel autor novely k přesvědčení, že je možné využít tento institut, o kterém jsem se zmínila, se nevztahuje k omezení práva na osobní svobodu ani na svobodu pohybu a nelogicky ho použít tam, kde k zásahu do těchto svobod dochází, je záhadou. Rovněž je nepochopitelné, jak autor novely dospěl k závěru, že může ve věcech, kdy veřejná moc zasahuje do základních práv fyzických osob, explicitně vyloučit postup podle správního řádu. Takže toto bychom měli určitě také prodiskutovat v rámci toho mého bodu, protože to je velmi sporný bod a poukazuje na něj celá řada právníků.

Asi závěrem bych řekla, že návrh té novely pandemického zákona... (V sále je neklid. Hloučky diskutujících poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, já uznávám, že za sebou máme pracovní noc, která samozřejmě byla náročná, ale o to víc bych vás chtěl poprosit o kolegiální k těm, co zde mluví. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ten návrh novely pandemického zákona dle názoru autorky, paní doktorky Vladany Vališové, požadavek na právní úpravu omezující základní práva minimálně v rozsahu zde zmíněné osobní svobody, eventuálně svobody pohybu, a to přesnost, zřetelnost ve formulacích a dostatečnou předvídatelnost prostě nesplňuje. Proto bych vás chtěla požádat o podporu zařazení tohoto bodu, abychom to mohli prodiskutovat. Když už je takto omezená rozprava a chcete to projednat v legislativní nouzi, tak bychom to měli mít možnost aspoň prodiskutovat v rámci tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Váš návrh jsem si poznamenal. K pořadu schůze se hlásí ještě pan poslanec Oldřich Černý. Je přítomen? Vzhledem k tomu, že není přítomen, tak tuto přihlášku do rozpravy ruším. A vzhledem k tomu, že zazněly všechny připomínky a přihlášky do pořadu schůze a žádnou další nevidím, tak v tom případě bychom se vypořádali s jednotlivými pozměňovacími návrhy.

Já vás, kolegyně a kolegové, přeci jenom požádám o trochu strpení a trpělivosti, protože těch bodů zaznělo skutečně hodně. Zavolám kolegy a kolegyně z předsálí, poté vás odhlásím a budu postupně načítat jednotlivé návrhy, tak jak v průběhu celého večera a noci zazněly. Eviduji žádost o vaše odhlášení, takže já vás odhlásím, požádám vás, abyste se přihlásili. (Chvilku čeká.) Kolegyně, kolegové, počet poslankyň a poslanců v sále se ustálil, a já tedy budu přistupovat k jednotlivým bodům, o každém zvlášť dám hlasovat. Kdyby byla případně nějaká připomínka k tomu, jak ten bod zní, tak se ozvěte, věřte, že není mým úmyslem jakkoliv ten bod měnit.

Začneme nejprve body, které přednesl pan předseda Okamura. První bod je zařazení nového bodu Vládní pandemický zákon, který je protiústavní a nasazuje covidovou diktaturu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program dnešní schůze, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 7, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 73, návrh byl zamítnut.

Druhým bodem od pana předsedy Okamury je zařazení nového bodu Návrh řešení na zdražování v České republice.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 8, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro návrh 55, proti 75, návrh nebyl přijat.

Třetí je návrh nového bodu – Diskuse nad porušováním politických dohod ze strany vládních poslanců.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto bodu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 9, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 54, proti 78, návrh nebyl přijat.

Jako další bod je Neschopnost vlády prosadit prospěšné zákony pro lidi. Je to nový bod.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 10, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 27, proti 78, návrh byl zamítnut.

Další bod, který má být nově zařazen, je Proč vláda posílá Miroslava Kalouska do Správní rady VZP?

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 11, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 54, proti 77, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dalším bodem, který má být zařazen na program schůze, je Podivné financování hnutí STAN z daňových rájů na Kypru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 12, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 77, tento návrh byl zamítnut. (V sále je obrovský hluk.)

Sedmý bod, nový bod... Já se omlouvám, kolegové, ale poprosím vás o ztišení, aby bylo v sále dobře slyšet, co říkám a o čem hlasujeme.

Další bod se jmenuje Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše v rozporu s pirátským kodexem.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 13, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 78, s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrzích pořadu schůze od pana předsedy Radima Fialy. Nejprve je to sněmovní tisk 11, je to občanský zákoník, jestli to můžu tímto způsobem říct. Je to sněmovní tisk 11.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, aby tento bod byl zařazen na pořad schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 14, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Jako druhý bod budeme hlasovat sněmovní tisk 14, je to návrh Radima Fialy a je to občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Týká se to transparentních účtů o neziskových organizacích.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 15, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 78, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní návrhy od pana poslance Kobzy. Nejprve je to sněmovní tisk 13, trestní zákoník, nenávistné ideologie.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 16, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 22, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je to sněmovní tisk 16, změna zákona o státních svátcích.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 17, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 76, s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

A třetí bod, který přednesl pan poslanec, je bod Diskuse o zásobování České republiky zemním plynem a ceně pro obyvatele České republiky.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 18, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní jsou to návrhy pana poslance Radka Kotena. První bod nazval Zelený úděl – o pokrytectví vlády a dovozu uhlí do Ostravy z Austrálie.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 19, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh na zařazení bodu Změna zákona o právu autorském, sněmovní tisk 15.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 55, proti 75, návrh nebyl přijat.

A dále je zde třetí bod a to je nazváno Můj dům, můj hrad – trestní zákoník – zařazení tohoto bodu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 21, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 75, tento návrh nebyl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Jana Hrnčíře a ten zní Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586 o daních z příjmů.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Jaroslava Foldyny – Podrobná informace vlády o daru munice na Ukrajinu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 23, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 57, proti 75, tento návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh poslance Jaroslava Bašty. Ten bod zní Informace vlády o nejnovějším vývoji krize na Ukrajině.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 75, tento návrh byl zamítnut.

Dále je zde bod paní poslankyně Karly Maříkové, který se nazývá Epidemiologická situace a odolnost obyvatelstva proti další vlně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 77, s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dalším bodem je bod paní poslankyně Marie Pošarové a ten zní Daň z příjmu, je to sněmovní tisk 23.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 59, proti 77, návrh byl zamítnut.

Dalším bodem je bod pana poslance Vladimíra Zlínského. Bod zní Porovnání systému sociálních kreditů v Číně a proticovidových opatření v České republice.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 27, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 78, tento návrh nebyl přijat.

Další návrh je od paní poslankyně Marie Pošarové a ten bod zní Zemědělství, redistribuční platba, potravinová soběstačnost.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 28, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 59, proti 78, s tímto bodem nebyl vysloven souhlas.

Další bod přednesl poslanec Jan Síla a ten bod se jmenuje Zákon o celostátním referendu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 29, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 77, tento návrh nebyl přijat.

Dalším bodem je bod pana poslance Oldřicha Černého. Je to sněmovní tisk 72, veterinární zákon.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 30, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 75, tento návrh nebyl přijat.

Další návrh je od pana poslance Zdeňka Kettnera. Je to nový bod, diskuse na téma Omezování svobody projevu myšlení a role médií.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Než budu pokračovat, chci se zeptat, zda je nějaká námitka k hlasování, nebo můžu pokračovat? Vypadá to, že můžu pokračovat. Dobře.

Další bod přednesl pan poslanec Radovan Vích a ten bod zní Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 586, o daních z příjmu. Je to sněmovní tisk 22.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 32, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 59, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další je bod paní poslankyně Lucie Šafránkové, která chce zařadit zákon číslo 111, o pomoci v hmotné nouzi, sněmovní tisk 3.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh a zařazení bodu na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 33, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 60, proti 75, s bodem nebyl vysloven souhlas.

Další bod je také paní poslankyně Lucie Šafránkové a je to zákon číslo 108, o sociálních službách, sněmovní tisk 9.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 34, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 74, s tímto bodem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh je od paní poslankyně Ivety Štefanové. Bod nese název Zákon o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů. Je to nový bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 35, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti návrhu 76, s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dalším bodem je bod pana poslance Radka Rozvorala a ten zní Ústavní zákon, kterým se mění Ústava České republiky, sněmovní tisk 7, přímá volba starostů a hejtmanů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 36. Přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 76. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další bod navrhl pan poslanec Karel Sládeček. Bod zní Novela zákona o platech ústavních činitelů. Je to sněmovní tisk číslo 25.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na pořad schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 37, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další bod přednesla paní poslankyně Vladimíra Lesenská a ten bod se jmenuje Změna zákona číslo 120 o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk číslo 10.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 77, s bodem nebyl vysloven souhlas.

Další bod přednesl pan poslanec Vladimír Zlínský, bod se jmenuje Hrozba blackoutu a jak se na tuto situaci připravit.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto bodu, aby byl zařazen na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 39, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 22, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh pana poslance Radka Kotena a bod zní Léčba pozitivních covid praktiky včas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na pořad schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 40, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 78, návrh nebyl přijat.

Další návrh je od paní poslankyně Marie Pošarové. Bod zní Informace ohledně situace na trhu elektřiny a plynu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto bodu, aby byl zařazen na program, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 41, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 57, proti 76, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

A posledním bodem, který zde mám, je bod paní poslankyně Karly Maříkové a ten bod zní Omezení svobody v souvislosti s přijetím pandemického zákona.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na program schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 42, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 22, proti 77, s bodem nebyl vysloven souhlas.

Já se jenom pro pořádek ptám – hned vám dám slovo – zda zazněly všechny návrhy? O všech návrzích, které zazněly, bylo hlasováno? Děkuji. Nyní, předpokládám k hlasování, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji. Dámy a pánové, já bych chtěl u hlasování číslo 4, hlasoval jsem proti, na záznamu mám ano. Tohleto je pouze pro stenozáznam. Hlasování nepochybňuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, já jsem tady něco řešil, to znamená pouze pro stenozáznam? (Ano.) Děkuji vám.

Tak tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly k pořadu schůze, a nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 8. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl předložen. Ptám se, zda mám přečíst návrh bodu, který byl součástí pozvánky? Žádné další body nebyly přidány na program. Takže eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím, přihlaste se svými evidenčními kartami.

A nyní tedy dám hlasovat o pořadu schůze tak, jak byl zaslán v pozvánce.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pořad schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 60. Mohu konstatovat, že pořad schůze byl schválen.

Nyní poprosím o chvíli trpělivosti, protože přečtu omluvenky. Dnes se omlouvá pan ministr Ivan Bartoš z 8. schůze do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále dnes mezi 15. a 21. hodinou nebo respektive do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Romana Fischerová. Dnes mezi 9. a 10. hodinou se omlouvá paní poslankyně Petra Quittová, dále se omlouvá pan ministr Jan Lipavský z pracovních důvodů od 9. do 10. hodin. Dále dnes mezi 12. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Petra Quittová. Dále dnes z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Miloslav Janulík, mezi 10. a 12. hodinou z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Viktor Vojtko. Dnes od 9. do 12. hodin z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá pan poslanec Jiří Strýček. Dnes z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Petr Vrána. Z důvodu nemoci se dnes omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník. A dnes od 8.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Marian Jurečka. Dále ještě dnes z důvodu nemoci se omlouvá pan poslanec Ladislav Okleštěk. (V sále je velmi hlučno.)

Nyní tedy přistoupíme k projednávání schváleného pořadu schůze. Každopádně před projednáváním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu... Já se omlouvám, kolegyně a kolegové. Kolegyně a kolegové, já vás požádám o ztišení, ať se nepřekřikujeme. ... zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb.,

o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19, je to sněmovní tisk 127, zkrácené jednání. Zde bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání.

Já zde otevírám rozpravu a jenom pro pořádek zde eviduji dvě přihlášky. První je pan poslanec Radek Vondráček a poté pan poslanec Patrik Nacher. Nyní tedy je otevřená rozprava a poprosím vás, pane ministře, abyste uvolnil, pane ministře spravedlnosti... (přístup k řečništi). Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobré ráno. Já mám pocit, po tom všem, co se tuto noc událo, že jsem se do diskuse k tomuto bodu hlásil v úplně jiné době, v jiném století, že už to částečně není relevantní. Já mám ale za to, že část té debaty, která probíhala vlastně celou noc, a ty argumenty měly zaznít právě teď. Teď je ta správná doba, kdy jsme se měli bavit o naplnění podmínek pro zkrácené řízení.

Já se přiznám, že jsem si opravdu myslel a věřil jsem, že když se to přerušilo kolem té desáté hodiny a zasedlo grémium, tak jsem věřil v nějakou dohodu. Já jsem věřil, že se domluvíme na nějakém postupu, kdy zvítězí zdravý rozum a kdy si řekneme, že opravdu podmínky pro zkrácené řízení nejsou naplněny a že to v podstatě diskvalifikuje ten zákon, který teď předkládáte, protože nejsou splněny podmínky, které restriktivně dlouhodobě vykládá Ústavní soud. Divím se koalici, divím se té umanutosti a té sveřeposti, že chtějí prosadit tu věc v rámci stavu legislativní nouze. Já si myslím, že rozumní lidé v téhle Sněmovně se mohli domluvit na tom, že by bylo rychlé první čtení, maximálně zkrácené druhé čtení a potom zkrácené třetí čtení. Bohužel tuhle šanci jsme propásli a strávili jsme tu spolu někteří celou noc.

A já mám v podstatě teď velice podobné vystoupení, které jsem měl před zákonem, kterým jsme snižovali platy ústavních činitelů, protože ta situace je v podstatě naprosto stejná. Máme zde judikaturu Ústavního soudu, která se této otázce již věnovala a která říká, že máme vykládat vše restriktivně. Já nevím, co všechno zaznělo v noci. Myslím, že není v lidských silách, že to nikdo neposlouchal celé, takže já nevím, co se tady řeklo. A já opravdu chci upozornit, chci, aby to v rámci legitimacy té debaty před schválením zákona zaznělo na mikrofon, protože pravděpodobnost, že se tomu zřejmě bude věnovat Ústavní soud, je poměrně vysoká, jak jsem tak zaslechl v kuloárech.

Já vám mohu odcitovat ten ústavní... Část. Část, nechci zdržovat, já opravdu tady neobstruuji, ale chtěl bych pro ty kolegy, kteří to neznají, přečíst pouze právní větu nálezu Ústavního soudu, který uvádí, že "byť je institut vyhlášení stavu legislativní nouze výhradně zákonným institutem, tedy v souladu s jednacím řádem, je třeba jej vykládat prizmatem principů, které jsou odvoditelné od normativního principu demokracie". – Je zde odkaz na čl. 1 Ústavy České republiky. – "A proto musí být podmínky vyhlášení stavu legislativní nouze interpretovány velmi restriktivně. Důvody jeho aplikace musí být nesporně legitimní a ústavně aprobovatelné, jejich hodnocení musí podléhat nejpřísnějším měřítkům. Za účelem zamezení svévole či zvláště vládnoucí většiny musí být takové důvody podrobně, řádně a přezkoumatelně vyloženy tak, jak to vyžaduje doktrína omezování základních práv a jak plyne z idejí nároků kladených na spravedlivé rozhodování. Stejně přísnými měřítky, jsou-li již konkrétní důvody vyhlášení stavu legislativní nouze posouzeny jako legitimní a ústavně aprobovatelné, je pak nezbytné poměřovat i respektování všech svrchu zmíněných práv a principů ovládajících legislativní proces, tentokrát již v rámci procedury předvídané pro stav legislativní nouze. Zejména proto, že v jejím rámci dochází jednak ke zřetelnému zkrácení legislativních procedur a omezení práv parlamentní opozice, jakož i k relativizování demokratických principů řádného legislativního procesu, a proto jakékoliv jejich další krácení či omezování práv a principů je třeba považovat za mimořádně závažné, neboť hrozí popření práv opozice, jakož i demokratického principu, což by mohlo ovlivnit vážně a trvale samu kvalitu demokracie

přínejmenším v její sociální percepci občanskou společností." – Konec citátu Ústavního soudu, který jako by mluvil o té situaci, kterou tu právě zažíváme.

My všichni si pamatujeme, jak vznikl pandemický zákon. Když se na to podíváme velice jednoduše selským rozumem, jak to celé bylo: Sešli jsme se tu tenkrát za situace, kdy tehdejší opozice, nyní koalice, odmítla prodloužit nouzový stav a hrozily skutečně nesmírné škody za situace, kdy jsme měli plné nemocnice a umírali v České republice lidé. Tehdy díky hejtmanům se podařilo nouzový stav ještě jednou vyhlásit. Nicméně pod tlakem, aby se to tady jako parní kotel neroztrhlo, jsme upustili tlak té diskuse a rozhodli jsme se pro kompromis pandemického zákona. A já se přiznávám, já to tady otevřeně říkám, já jsem ten, kdo ho propagoval v rámci poslaneckého klubu hnutí ANO. Ale také s vědomím, že se jedná o provizorium, že se jedná o úpravu na dobu určitou. Zaplať pánbůh, že aspoň tento parametr už koalice vyhlásila, že změní, a tak to bylo i diskutováno na příslušném výboru.

Pandemický stav není nic jiného než osekaný nouzový stav. A samotný nouzový stav není nic jiného než právní rámec, který umožňuje další opatření. Celá ta diskuse je v podstatě absurdní, celá ta noc byla z mého pohledu v podstatě zbytečná, protože tady došlo k demonizaci nouzového stavu, ke které prostě nemělo dojít. Dostali jsme se do politické slepé uličky, kdy zkrátka nikdo nechce ustoupit. A já jsem si půlku noci říkal, že tady by někdo měl zahlásit: zdravý rozum nepřítomen, odstěhoval se do Humpolce, zřejmě.

Ted' je tady otázka samozřejmě, šlo by přiznat, že to nebyl dobrý nápad, šlo by udělat to první, druhé, třetí čtení? Já právě nechápu, proč jsme to neudělali, jestliže chcete, aby ten zákon platil, a nechcete, aby jej Ústavní soud s úspěchem zrušil, derogoval, protože tam jsou samozřejmě i jiné vady, kterými ten zákon trpí, ale o nich já nebudu mluvit v téhle části debaty. Ale proč jsme aspoň společnými silami ty pochybnosti, o kterých celou dobu mluvím, neodstranili řádným legislativním procesem?

Tady musí být jasné odůvodnění, proč je možno projednat ve zkráceném řízení. Tady musí opravdu existovat ta mimořádná situace. Aktuálně existovat. Tady nemůžeme formou zkráceného řízení ve stavu legislativní nouze přijímat nějakou pojistku do budoucna. A já jsem zaznamenal rozhovor pana premiéra Fialy z 28. ledna pro Český rozhlas, kde říkal, že by si přál a že doufá, že pandemický zákon nebude nutné použít, ale že z preventivních důvodů je nutné jej přijmout. Tedy sám připouští, že ta naprostá intenzita okamžité nutnosti přijetí takové normy zde chybí. Pan ministr zdravotnictví o týden dřív ve svém vyjádření řekl, že situace je výtečná, budeme rozvolňovat, optimistické scénáře jsou takové a takové. On sám připouští, že ta situace není ve stavu, kdy bychom mohli uvažovat o stavu legislativní nouze.

Přesto jste zvolili tuto cestu, kterou považuji za krajně nešťastnou za situace, kdy se hovoří o zmírnění opatření, zároveň prosazovat ve stavu legislativní nouze zákon, který skutečně zasahuje do základních práv a svobod občanů. A je to prostý zákon. Kdežto nouzový stav je vyhlášen na základě krizového zákona a krizové legislativy, která má ústavní zakotvení, na úrovni ústavního zákona. Pandemický zákon je zkrátka hybrid, je to paskvil, který jsme přijali z nějakého důvodu, protože jsme chtěli řešit aktuální situaci. Ale ta situace nyní nás všechny neopravňuje k tomu, abychom ten návrh projednávali ve zkráceném řízení.

A k tomu, že se to přijímá jako nějaká pojistka do budoucna, tak já vám přečtu ještě jednu větu, která se naprosto přesně hodí k tomu dnešnímu tématu a která je také z pera Ústavního soudu: "Konkrétně je třeba zdůraznit, že podmínkou vyhlášení stavu legislativní nouze není jen hrozba určitých negativních důsledků, ale především existence mimořádné okolnosti, která má potenciál ohrozit základní práva a svobody zásadním způsobem, anebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody." – Je zde opět citován odkaz na jednací řád Poslanecké sněmovny, § 99 odst. 1.

Já nechci být zbytečně dlouhý, protože ta noc byla opravdu náročná.

O čem dále mluví ústavní nález, je, že důvody musejí být podrobně, řádně a přezkoumatelně odůvodněny. Neodpustím si tady takovou drobnou noticku, jestli jste opravdu četli důvodovou zprávu toho zákona, protože tady se píše: "Vysoké riziko pro veřejné zdraví zcela ukazuje i současná vlna způsobená variantou delta, která nejvíce zasáhla evropský kontinent, a v současné době dochází k masivnímu šíření onemocnění napříč kontinentem a v této souvislosti i k nutnosti přijímání specifických protiepidemických opatření k zabránění šíření nemoci v populaci a minimalizaci dopadů na veřejné zdraví." Tak tuhleto důvodovou zprávu přijala vláda 10. ledna, kdy už omikron zcela jasně převládal, a poslancům byla rozeslána 20. ledna, kdy už omikron byl už víc jak 95 % onemocnění covid-19 v celé republice. Takže jste si nedali ani tu práci, abyste to přepsali na omikron. A samozřejmě to má svůj důvod. Vy tady argumentujete mutací delta, pak bychom se tedy možná mohli bavit o stavu legislativní nouze a o zkráceném řízení, ale ta důvodová zpráva už v době schválení vládou nebyla aktuální. Tak proč si to proboha aspoň někdo po sobě nepřčetl? Já si to nedokážu vysvětlit. Jestli to tam leželo na stole na té vládě a pak to jenom vzali a schválili? Nebo opravdu úmyslně někdo takto zkrátil ty důvody?

Jinak samotné důvody pro zkrácené řízení jsou v části J důvodové zprávy. A řeknu vám, těch pár řádků je skutečně velice slabých na to, abychom zde ohýbali jednací řád. Koalice dopředu, už v rámci jednání i v rámci médií dopředu hlásila, že dojde ke zkrácení platnosti zákona, že nebude na dobu neurčitou. Tak se jednalo i na výboru. Ale také už se oznámilo, že dojde ke snížení drakonických pokut, že esemesky budou pouze z kontrolovatelných čísel a tak dále. To znamená, samotní předkladatelé vědí, že ta norma není perfektní, že ta norma se musí vylepšit. A stejně umanutě trváte na tom, že to budeme dělat ve zkráceném řízení, kdy po druhém čtení bezprostředně následuje čtení třetí. Myslíte si, že to tady po té celé noci, co tady někteří vydrželi, spravíme a bude to perfektní a bude to dokonalé.

Co nám brání udělat to za 14 dní a udělat to dobře? Nechápu to. Chápu, že se tady roztočila nějaká spirála nebo kolotoč vzájemných naschválů, obstrukcí, že ta atmosféra prostě není konstruktivní. Ale tím spíš bychom se měli snažit, aby to projednal výbor a aby to projednal v klidu a aby se případné pozměňovací návrhy udělaly dobře.

Hnutí ANO neobstruovalo u tohoto zákona. Nám se ten zákon nelíbí a my ho nepodpoříme svým hlasováním. Ale zároveň respektujeme, že to je vůle většiny. A vy si za ni poneseíte odpovědnost, za tu právní normu. Ne my. Vy za ni potom budete jaksi skládat účty svým voličům. Takže to jsme respektovali. Jediné, co jsme chtěli – tedy já jsem to chtěl včera, já jsem nevěděl, že přijdu na řadu v deset ráno na druhý den – jediné, co chceme, abychom to udělali dobře.

Já vás tedy v podstatě na tomto místě mohu naposledy vyzvat, mám poslední možnost vás požádat, abychom v tom hlasování, které teď přijde, o zkráceném řízení, hlasovali proti zkrácenému řízení. Text nám doputoval více jak 10 dní před zahájením schůze, jsou tedy splněny podmínky pro to, aby proběhlo první čtení. Prosím, nehlasujme pro zkrácené řízení. Automaticky se text začne projednávat v rámci prvního čtení. A doufám, že i jménem našeho klubu můžu říct, že bychom hlasovali pro zkrácení lhůt pro druhé čtení, hlasovali bychom pro zkrácení lhůt ve třetím čtení.

Rozhodně popírám to, co tvrdí úplně důvodová zpráva, že by došlo k výrazným škodám na veřejném zdraví. Jednak pan premiér a pan ministr zdravotnictví nám říkají, že je to přece v pohodě a že se to lepší. A za druhé zde opravdu existuje možnost, kdyby k něčemu závažnému došlo, vyhlásit třeba na kratší čas nouzový stav. Žádná bezprostřední škoda nám nehrozí. Nejsou zde splněny pro zkrácené řízení.

Prosím, vystupuji tady konstruktivně jako právník, jako zástupce opozice, ale v podstatě vám chci pomoci. Zkuste se nad tím ještě jednou zamyslet a hlasujte rozumem, a ne tím, že jste všichni rozladěni z toho, co se tady v poslední době v té Poslanecké sněmovně děje. Věřte, že

mě to netěší taky. A já doufám, že se v brzké době opravdu najde pár rozumných lidí, kteří si sednou ke stolu a začnou se spolu bavit, jak tady spolu chceme čtyři roky žít.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, za vaši věcnou připomínku do diskuse. Pro pořádek jenom – eviduji faktickou poznámku od pana ministra Pavla Blažka. Nevidím ho, to znamená, odmažu. Ještě se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Ještěže se přihlásil ten Pavel Blažek. Zapomněl jsem vám říct, měl jsem to připravené, že máte v programovém prohlášení vlády, že se zasadíte o zřehlednění a zjednodušení právního řádu. Přijetím pandemického zákona tak rozhodně děláte pravý opak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane ministře spravedlnosti, chci se zeptat, zda platí vaše faktická přihláška do rozpravy, nebo jste se nehlásil? (Ministr Blažek v uličce: "Nehlásil. To je spíš nějaká kulišárna opozice." Smích několika poslanců.) Pane ministře, každý je zodpovědný za svoji kartu a hlasovací zařízení.

Mám tady faktickou poznámku pana poslance Ondřeje Lochmana. Pak jenom zopakují, jak bude vypadat pořadí. Je přihlášen pan poslanec Nacher a po něm pan předseda Okamura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Lochman: Pěkný den, vážení kolegové, vážený pane předsedající, vážení ministři. Mám k tomu pouze pár vět. Kdyby vaše minulá vláda připravila zákon, který by byl stálou normou, kdybyste ho připravili a nenechali to tady na tu vládu, která to tady měla asi měsíc a půl včetně Vánoc, tak jsme tu nemuseli být.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Faktická poznámka pana poslance Vondráčka. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Vážený pane kolego, prostřednictvím předsedajícího, to je určitě pravda, ale nevystačíte tím čtyři roky, že budete pořád říkat, co my jsme udělali špatně. Pravda je, že tady je nový krizový zákon a ta legislativa v minulém volebním období byla. Mělo to na starosti Ministerstvo vnitra a předkládal to pan ministr Jan Hamáček. Nesetkalo se to s příliš pozitivní reakcí v rámci komise pro ústavu a následně ty práce jako by usnuly. A máte naprostou pravdu, že se to má udělat pořádně. Ale ne pandemickým zákonem. A tu šanci jste teď už měli i vy, protože jednou to napsané je. Takže změňte zákon o bezpečnosti státu. Jestliže říkáte, že nouzový stav se nehodí na pandemii, a ty argumenty existují, já souhlasím, jestliže má vzniknout nějaký jiný režim, podobný nouzovému stavu, vhodný pro řešení epidemie, mělo by to být na úrovni ústavního zákona. Ale ono to taky znamená, že se s námi budete bavit, protože budete potřebovat 120 hlasů. Já jsem okamžitě připravený k této debatě. Děkuji vám za tu připomínku.

Prosím vládu, aby předložila ústavní zákon, který nám tuhleto situaci řeší, a zrušme pandemický zákon jako takový. A jestliže se situace lepší, a já tady klepu na dřevo, ona to úplně sranda není, protože obsazenost nemocnic se zvyšuje, 11 krajů hlásí potíže s obsazením nemocnic, protože zkrátka chybí sestřičky, sanitáři a tyhle profese, které mají malé děti a jsou doma v karanténě. Zaplat' pánbůh je mň lidí na jipkách a ohrožených na životě. Ale nemocnice stejně jedou s vysokou zátěží. Ale jestliže se prokáže, že se situace lepší, tak já jsem okamžitě připraven, pane kolego, s vámi diskutovat na téma ústavního zákona. A zbavme se toho

pandemického zákona, který opravdu je paskvil, jak řekla naše paní předsedkyně někdy před 24 hodinami.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. Vaše dvě minuty.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, poslanci, poslankyně, musím reagovat na pana poslance Lochmana, vašim prostřednictvím, protože on tady nebyl v minulém funkčním období, tak bych ho ráda uvedla na pravou míru ohledně pandemického zákona. Kdo s pandemickým zákonem přišel? S pandemickým zákonem přišla opozice v minulém funkčním období a hledala se shoda napříč politickým spektrem. Takže když tady jdete k tomu řečnickému pultu, tak si prosím nejdříve zjistěte informace, než tady něco řeknete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Teď abych tomu dal správný pořádek. Pane ministře, hlásíte se s faktickou poznámkou? Tak v tom případě pan ministr a pak pan poslanec Ondřej Lochman s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem dalek hledat viníka čehokoliv kdekoliv. Já doufám, že se budeme bavit pragmaticky o tom, jaká je situace, co se stane, když uděláme krok A, co se stane, když ho neuděláme, co se bude dít dál, a takhle mám nachystané vysvětlení k pandemickému zákonu, všechny ty konsekvence, které by byly, kdyby se pandemický zákon neschválil. Ale jednu faktickou věc si troufnu na tomto místě říct a řeknu ji pak podrobně. Usnesení číslo 512, usnesení minulé vlády, to usnesení je ze 7. 5. 2020, kde vláda uložila prvnímu místopředsedovi vlády a ministru vnitra ve spolupráci s místopředsedou vlády, ministrem průmyslu a obchodu a ministrem dopravy, ministryní spravedlnosti a předsedkyní Legislativní rady vlády ministru zdravotnictví a ministru obrany při zapojení poslanců, Sněmovny a tak dále, s využitím aktuálních poznatků a zkušeností o epidemii označené jako SARS-CoV-2, připravit návrhy změn právních předpisů upravujících opatření využitelná ke zvládnutí epidemie a předložit je vládě do 30. září 2020.

Vicepremiér a ministr vnitra Jan Hamáček, ČSSD, uvedl, že bude připravena novela ústavního zákona o bezpečnosti, která zakotví mimořádný pandemický stav. Kdyby ta novela byla připravena, já bych ji s chutí využil, s chutí, kdyby bylo prstem na ní hnuto, bych ji s chutí předložil této vládě. Nic se na té novele neudálo podle informací z obou resortů, že resort vnitra se nebyl schopen domluvit s resortem zdravotnictví. Já to nehodnotím, prostě něco tady probíhalo, byla tady těžká situace, byla spousta nemocných, tak mně nezbyvá nic jiného než použít to, co ta vláda používala. Nic jiného nebylo nachystáno. Škoda.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře, za dodržení času. Vaše vystoupení vyvolalo další faktickou poznámku a poprosila bych, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Bohuslav Svoboda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Tak moji poznámku nevyvolal tak pan ministr, jak to zaznělo tady předtím. Já bych velmi prosil, abychom přestali hovořit o tom, že všechno to jednání odložíme a že to budeme dělat velmi pomalu. My v těch nemocnicích máme skutečně vodu víc než po kolena, máme ji skoro ke krku a potřebujeme mít naprosto jasné mantinely, jak se bude ta situace dál vyvíjet. Zákon skončí na konci měsíce a my budeme zase znova stát ve vzduchu a čekat, až tady něco prohlasujeme v podobě, která bude lepší nebo horší.

Ta situace je taková, že my, teď nemluvíme jako poslanec, ale jako zdravotníci, žádáme Poslaneckou sněmovnu, aby rychle rozhodovala tyto věci, protože my nemůžeme, nemůžeme pracovat s vědomím, že nám pravděpodobně budou přibývat vážně nemocní, ne v průběhu covidu, ale za tři neděle, za měsíc po jeho prodělání nám tam přijdou ležet lidé s těmi komplikacemi a ty děti s těmi kardiálními komplikacemi. To je ten zásadní důvod, proč je potřeba, abychom tuto věc uzavřeli. My jsme se velmi snažili, abychom všechny ty sporné věci, které tam jsou, otázky výše pokut, otázky Ministerstva obrany a vnitra a tak dále, odstranili a bude to naprosto jasný návod, jak se bude dál v této zemi pokračovat. Ale to bych Poslaneckou sněmovnu velmi prosil, abychom vydali jasné stanovisko a pokud možno co nejdříve.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče za dodržení času. V tuto chvíli se nacházíme v rozpravě. Další přihlášený je pan poslanec Patrik Nacher. Poprosím ho, aby přišel k řečnickému pultu, a než tak učiní, dovolila bych si přečíst omluvy. Mám tady omluvu pana poslance Ferance, který se omlouvá ze zdravotních důvodů na dnešní jednání 2. února. Dále omluva pana ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky, a to od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů, omluva Rudolfa Salvetra, a to ze zdravotních důvodů, na dnešní schůzi. Dále zde máme omluvu, pan poslanec Michal Ratiborský, a to ve dnech 2. 2. až 4. 2. z důvodů pracovních, omluva Ivo Vondráka, a to dnešní den mezi 14.30 až do půlnoci z důvodů jednání ve volebním kraji. A pak tady mám omluvu paní poslankyně Moniky Oborné, a to dnešní den z důvodu návštěvy lékaře. A poslední, omluva pana poslance Hendrycha, a to od 9 hodin do konce jednacího dne. Důvod zde nevidím uveden. Tak že to byly všechny omluvy. V tuto chvíli poprosím do rozpravy pana poslance Patrika Nachera. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné dopoledne druhého jednacího dne. Já teď budu nezvykle stručný, protože pokud jde o ten obsah, tak tam mám připravený výstup u toho pandemického zákona, ale v této chvíli bych se chtěl věnovat a měl bych dotaz nejlépe na pana premiéra nebo pana ministra zdravotnictví. Ani jeden tady není, tak nevím, kdo mi odpoví – je tamhle. (Ministr Válek mimo mikrofon: Já nejsem vidět.) Pan ministr je trochu větší než já, a přesto nebyl vidět – na stav legislativní nouze. Když se podíváte, a vy to určitě znáte, že stav legislativní nouze lze použít v případě, cituji, mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. Mimo jiné. No, ale já jsem si dal tu práci a srovnal jsem si čísla, která jsou z dneška, a čísla, která byla před rokem, když byl přijat ten původní pandemický zákon.

Takže tehdy byla proočkovanost u osob starších 12 let 2,5 %, teď je to 72,5 %. 2,5 % a předtím 72,5 %, pak budu říkat v tom projevu konkrétní čísla. Pane kolego, můžete si to klidně ověřit. Předtím bylo v nemocnicích 7 176 pacientů, teď je tam 2 066. Ve vážném stavu bylo předtím 1 531, teď 181. To jsou fakta. To znamená, proočkovanost je 30krát větší, počet pacientů v nemocnici 2,5krát menší a počet pacientů ve vážném stavu 8,5krát menší. Takže bych se chtěl zeptat, v čem je naplněn ten stav legislativní nouze? Já nezpochybňuji ten samotný bod, byť s ním nesouhlasím a nebudu pro něj hlasovat, pro pandemický zákon, ale proč se to nedá projednávat v klasickém řízení, tak jak jsme tady zvyklí, byť třeba se zkrácenými lhůtami? Podle mého názoru legislativní nouze naplněna není. Já jsem tady řekl jasná čísla a moc dobře si vzpomínám, že i tehdy s tím byl docela problém, s tou legislativní nouzí. Teď jsou ta čísla viditelně, ověřitelně, můžete si to ověřit, jsou mnohem lepší.

Když se podívám i na počet pozitivních testů, což je také zajímavé, tam ta disproporce pak je ještě násobnější a ukazuje něco o variantě delta ve vztahu k omikronu, tak tehdy 26. února to bylo 14 676 pozitivních a teď, když vezmu poslední tři pracovní dny, tak je to 47 200, 34 500 a dneska je rekord skoro 67 000. To znamená, že počet těch pozitivních je

násobně větší, počet tlaků na nemocnice je násobně menší. Mě by opravdu zajímala konkrétní, je to slušný dotaz, seriózní dotaz, není to žádný, v čem je tedy naplněn ten stav legislativní nouze, že musíme takhle důležitý zásah, který je skoro na rok, schvalovat v legislativní nouzi, narychlo a tímhle způsobem. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Mám tady avizovány dvě faktické poznámky. Vím, že mi avizoval pan ministr, ale chci vědět, protože přednost má faktická poznámka k přednostnímu právu, takže se hlásíte s faktickou? Dobře. Takže pan ministr s faktickou poznámkou, protože já bych musela dát přednost faktickým a teprve pak přednostnímu právu. Pane ministře, máte slovo. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající, vašim prostřednictvím, děkuji, pane poslanče, za ten dotaz. A na slušný dotaz slušná odpověď. Ano, já také jsem opakovaně v médiích říkal, že teď se bude sice ještě zvětšovat počet pozitivních testů, a to se bude dít i začátkem příštího týdne, ale teď se teprve ta vlna dostává mezi seniory. To znamená, ode dneška začíná nárůst v nemocnicích a ten bude pokračovat další týden až 14 dnů. A to, co je klíčové, aby omikron neprorazil očkování druhou dávkou. Třetí dávkou neproráží, teď se uvidí, jak prorazí druhou dávkou, a to se v různých zemích liší. Bude to ještě dva až tři týdny pokračovat, pak to začne klesat. Ale toto je jenom část toho problému, ve dvou minutách na to není čas, a to bude až v té fázi asi, pokud se schválí program, kde já budu vysvětlovat, proč tato cesta. Mně by se daleko víc líbilo, abychom měli krizový zákon, kde se budou zohledňovat jednotlivé typy pandemií, epidemií a endemií a mohlo se podle něj pracovat. Stejně tak by se mi líbilo, kdyby byl už novelizován zákon o zdraví, nebo aspoň ta novela byla na ministerstvu připravena a já ji mohl předložit. Ale asi je potřeba vysvětlit, co přesně se stane, když by po osmadvacátém nebyl pandemický zákon. Žádný třetí nástroj neexistuje.

Když by nebyl pandemický zákon, netýká se to jenom vypnutí opatření, a to já podrobně vysvětlím, jenom opatření, která jsou řekněme omezující, protože si myslím, že tady je obecně shoda, že se chceme postupně vracet k normálu, a ten plán takový je a tak dále, ale týká se to i toho, že v té chvíli by přestalo fungovat všechno, včetně chytré karantény. Prostě všechny tyto věci, které dneska fungují, fungují jako mimořádná opatření na podkladě pandemického zákona. To je realita. Ano, je to tak. Takhle to bylo přijímáno, já můžu říct, která vláda to schválila, můžu říct, kdo to předkládal, který zrovna z těch ministrů, co tam byli, jak se střídali. A my bychom se stali zemí, která by byla riziková. (Předsedající: Pane ministře, váš čas.) A konsekvence toho, že bychom byli země riziková, vysvětlím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Děkuji za dodržení času. Máme tady další dvě faktické poznámky. Poprosím pana poslance Bohuslava Svobodu s faktickou poznámkou, a připraví se Radek Vondráček. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ta věc je obrovsky odborně složitá. V medicíně nemůžete pracovat s takovými čísly, protože v okamžiku, kdy do toho vstupují rozdílná čísla a rozdílné skupiny lidí a rozdílná infekce, tak ty výsledky mohou být úplně jiné. Ty údaje, které říkáte, neříkají nic o tom, jak to bude vypadat dál. Co udělá omikron, co ho vytlačí, jak to zmutuje a jak to bude pokračovat s těmi lidmi, kteří mají pokračování té infekce, za tři neděle, za měsíc. My to nevíme. My se můžeme jenom obávat podle signálů, co máme, že to poběží, a bude to jiná vlna, která zaplní ty nemocnice.

A poslední věc. V okamžiku, kdy toto všechno zrušíme, tak nám na hranice přijedou lidi a budou sem moct projet, aniž by byli jakkoli kontrolováni. Staneme se zemí, která bude pro

turisty návštěvně bezproblémová, nebudou muset vykazovat nic. My se staneme zemí, kdy budeme vyjíždět a nebudeme mít zelenou tečku, budeme mít všichni neplatný signál. A to je strašně složitá věc. A otevření těch hranic je také velmi složitá věc.

Ale znovu říkám, ta infekce se bude nějak chovat. My to chování predikujeme, neumíme ho definovat, neumíme definovat, jak ten koronavirus mutuje, ale velice pravděpodobně to udělá. Každý chřipkový virus to dělá, proč by to tenhle neudělal a začal být najednou slušný? My prostě musíme být připraveni a musíme mít ty prostředky k tomu, abychom se tomu bránili, abychom nedopadli jako před těmi dvěma lety v lednu, když jsme tady varovali, nikdo nic neudělal a pak to dopadlo, jak to dopadlo. Byl bych nerad, kdyby se to opakovalo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, děkuji za dodržení času. Máme tady další faktické poznámky. Poprosím, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Radek Vondráček a připravil se pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Jak vidíte, tak z mého pohledu tato debata dává smysl. Já nechci zabředávat do malicherných sporů, ale já jsem v tom projevu říkal, že už to tady, já jsem si pamatoval, řešila to komise pro ústavu. Ale krizový zákon, pane ministře zdravotnictví, předložen byl, zpracován byl, byl to tisk 1111, byl zamítnut Senátem a my jsme nepřehlasovali Senát. A pak tady byl ještě jednou, ta předchozí varianta to chtěla přijímat ve stavu legislativní nouze a neuspěla, byl zde velký odpor opozice. Takže ne že by to něco měnilo na dnešní diskusi, ale jenom neříkejte, že se nehnulo prstem a že neexistuje ani čárka. Ta norma existuje, nová vláda se k tomu mohla vrátit, zřejmě pan ministr Rakušan to tam má někde v šuplíku schované, a mohli jsme to projednávat.

Ale chtěl bych využít toho, když tady máme pana ministra zdravotnictví a je ve sdílné náladě, tak bych se ho ještě chtěl zeptat: Co hodláte udělat s očkováním? Protože máme v tuto chvíli proočkovanou třetí dávkou třetinu populace. Jestliže v Dánsku rozvolňují, tak oni úplně za jiné vakcinační situace, než je v České republice – očkování stagnuje, zavírají se očkovací místa. A jestliže tedy teď je nějaký lehce optimistický výhled, vy říkáte, že zas tak optimisticky to nevypadá, tak se pojdme domluvit, jestli tedy je krize a chcete pandemický zákon, nebo je to lepší, jak říkáte občanům v rozhovorech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji za dodržení času a poprosila bych všechny poslance o klid v jednacím sále a znovu bych vás požádala, pokud si něco potřebujete vyřídit, abyste šli do předsálí.

Mám tady v tuto chvíli avizované dvě faktické poznámky. Tou první je pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Julius Špičák. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já děkuji za tu odpověď. Podle mě tato debata přesně má smysl, nevím, jestli to někdo sleduje po té celé noci, ale toto je podle mě přesně to, co má probíhat zde v Poslanecké sněmovně. Ale já ten dotaz upřesním, protože mám pocit, jakkoli si vážím, že jste mi hned reagovali, že jste neodpověděli úplně přesně. Já jsem se neptal na obsah pandemického zákona, k tomu se dostanu, až se ten bod zařadí, nebo až se o něm budeme bavit. Já mám k němu nějaké otázky rozdělené do různých kapitol. Ne, já se teď tady ptám na použití toho stavu legislativní nouze. To je to, co já říkám. Protože já srovnávám čísla před rokem, kdy se použil mechanismus legislativní nouze, a současná čísla, která jsou diametrálně někde jinde, plus... Když to vezmu u té proočkovanosti, tak těm lidem se říkalo, že to očkování je tečka, možná dvojtečka, čárka, středník, to se pojdme pobavit, co to je. Ale v momentě, kdy ta proočkovanost je meziročně 30krát větší, tak používat ten samý mechanismus legislativní nouze s tím, že jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů, tak jak

jsem řekl, ať to nezdržuji, podle mě není správně. Není to teď o tom pandemickém zákoně, je to o tom použití legislativní nouze.

Druhá poznámka k tomu. Říkáte, pan ministr, viděl jsem to někde v rozhovoru, že my jsme čtrnáct dní, tři týdny pozadu za omikronem v západní Evropě. Já jsem si přečetl, že včera Dánsko úplně zrušilo, Norsko dneska nad ránem úplně zrušilo různá opatření. To znamená, lze důvodně předpokládat, že to k nám dopluje do tří týdnů. Jinými slovy, i ten předpoklad, o kterém mluvil pan docent Svoboda, se také jakoby ukazuje, že by to mělo směřovat spíš k tomu rozvolnění, když my kopírujeme tři týdny po těch zemích. To znamená, zase ten dotaz, proč tedy využíváme tu legislativní nouzi? (Předsedající upozorňuje na čas.) Protože teď jsme v bodě, jestli je, nebo není právo na legislativní nouzi.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, váš časový limit vypršel, omlouvám se. Děkuji. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Julius Špičák. Pane poslanče, váš čas k faktické poznámce.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, k vyjádření předřečníků a k té reálné, skutečně epidemické situaci. Tak za prvé asi není sporu o tom, že potřebuje nějakou zákonnou normu a že ten nouzový stav úplně ideální zákonnou normou není, ale proč nemít zákonnou normu, která bude funkční a která nebude od samého začátku zpochybňovaná a napadaná? Takže to je ta první věc a opakovaně už to bylo zmíněno a teď to také řekl můj předřečník kolega Nacher.

A teď tedy musím říci, podívejme se na názory skutečně silných vah v oboru virologie a imunologie, z nichž žádná tady nesedí. Všichni jsou zcela proti duchu těch našich faktických opatření, která my tady plánujeme. Už bylo tady zmíněno kolegou Nacherem, že okolní země prostě rozvolňují bez ohledu na to, že i v těchto zemích je v podstatě ten nárůst velmi dynamický.

A jinak musím říci, že pokud nám tedy budou přibývat nemocní, stejný ročník nemocných v nemocnicích, tak to nezachrání žádný zákon, ale bude to v důsledku toho, že je tady nízká proočkovanost, a to tedy neřešíme. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. To byla poslední faktická poznámka. Jsme v tuto chvíli v rozpravě a v tuto chvíli je do rozpravy přihlášen předseda SPD, ale v tuto chvíli se mi tam objevila ještě faktická poznámka Vladimíra Zlínského z SPD, takže poprosím. Omlouvám se, bylo to přesně v daný čas. Takže pane poslanče.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji, paní předsedající. Já bych měl dotaz na pana docenta Svobodu. Omlouvám se, pane docente, já bych měl na vás dotaz. (Předsedající: Prostřednictvím pana předsedajícího.) Vy jste tady zmínil, že jsou...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Prostřednictvím pana předsedajícího nebo paní předsedající, prosím, musíte oslovovat, prosím, poslance. Děkuji.

Poslanec Vladimír Zlínský: Omlouvám se. Tak měl bych tedy dotaz na pana docenta. On tady zmínil, že jsou nějaké indicie, že se na nás valí vlna nějakých obtíží. Buď tedy – já jsem to nepochopil, jestli to má být nějaká nová mutace, anebo to mají být nějaké následné komplikace postcovidového syndromu, jestli byste nám to mohl lépe ozřejmit, o co se jedná, protože ta informace byla trochu vágní.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, děkuji za vaši faktickou poznámku a za dodržení času. V tuto chvíli vidím, že k další faktické poznámce a k případné reakci se přihlásil pan poslanec Bohuslav Svoboda. Pane poslanče, váš čas k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, já na tu otázku rád odpovím. Jedna věc, kterou víme bezpečně, že se objevují pozdní komplikace. Speciálně to nejhorší, co je, jsou ty pozdní komplikace u dětí, kde to vyvolává smrtnou srdeční poruchu, která nastoupí a je prostě do 24 hodin, to dítě se nepodaří zachránit. Čili je to pozdní komplikace. Můžeme teoreticky předpokládat, že ty pozdní komplikace budou i u těch dospělých, protože tam máme velmi významnou skupinu dlouhodobých pracovních neschopností, protože ti lidé sice prodělali lehký covid, ale mají bolesti kloubů, bolesti hlavy a nejsou schopni normálně vegetovat. A to nikdo z nás neumí prorokovat stoprocentně dopředu. A je to velmi rozdílné v Dánsku i tady. Ono se totiž ukázalo, že ten covid má jakousi genetickou informaci, protože úplně jinak probíhá, já to musím říct, u negroidních pacientů prostě proto, že oni mají jinou genetickou výbavu a ono to na ni funguje. Čili srovnávat jednu zemi s druhou, severskou s jižnější, před tím bych velmi varoval. To prostě nejde. To jsou rozdílné skupiny.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vám děkuji za dodržení času při faktické poznámce. To byla poslední faktická poznámka, takže se vracíme do rozpravy a já poprosím, aby přišel k řečnickému pultu přihlášený předseda SPD Tomio Okamura. Než dorazí, dovolila bych si přečíst ještě jednu omluvu. Z dnešního dne se omlouvá pan ministr pro legislativu pan Šalomoun, a to ze zdravotních důvodů, z celého dnešního jednání. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, projednáváme tady ten vládní návrh pandemického zákona, kterým chce vláda omezit ústavou garantovaná práva a svobody občanů, a teď jsme se tedy dostali k momentu, kdy tady máme hlasovat o tom, zda existují podmínky pro to, aby byl tento vládní zákon projednán ve zkráceném řízení. Za hnutí SPD říkám jasně, že neexistují podmínky pro to, abychom jednali ve zkráceném řízení. My chceme, abychom tento zákon projednali ve všech třech čteních. Samozřejmě my ho chceme zamítnout. O našem návrhu na zamítnutí pandemického zákona se tady bude hlasovat. Ale tak jako tak, když už to předkládáte, tak by to projednání mělo být standardní ve všech třech čteních a v řádných lhůtách. Takže všechna tři čtení a řádné lhůty. To je podle našeho názoru ten správný postup.

A já vám samozřejmě řeknu proč. Za prvé, už v ten moment, o kterém jsem hovořil, a o tom už se tady hlasovalo a vy jste nás tady převálcovali, přestože jsme vám to tady zdůvodňovali asi 17 hodin, tak prostě i ten stav legislativní nouze a potažmo my to vidíme i na ty podmínky, aby byl zákon projednán zkráceně, tak prostě to lze udělat pouze v případě mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. Jinak je to zvlé. Takhle na sílu tlačit takzvaný pandemický zákon, což je jenom vámi jinak pojmenovaný nouzový stav, kterým chcete omezovat, omezovat plošně, chcete mít bílko šek na omezování práva podnikat občanů, práva na soukromý společenský život, práva na vzdělání. Je to prostě totalitní návrh a ten je potřeba odmítnout. Takže tady to nesplňuje ty podmínky. Takže tento zákon by měl být podle našeho názoru projednán v řádném jednání, nikoliv takto chvatem.

A já samozřejmě zdůvodním ještě další návrhy proč. Za prvé, ten váš návrh zákona spojuje opakovaně různé důsledky s existencí epidemie, ale epidemie nějaké konkrétní nemoci, aniž by však existovala jakákoliv závazná právní definice toho pojmu. Čili vy si v podstatě můžete ukázat, ministr zdravotnictví nebo ministr vnitra nebo ministr obrany, tak tady je epidemie, přitom vůbec není právně definováno, co to vlastně je, a na základě toho omezíte

práva a svobody občanů. Plošně samozřejmě. Tak to je první z několika nepříjemných momentů v tom vašem návrhu zákona.

Zároveň ani důvodová zpráva k tomu vašemu zákonu nevysvětluje řádně nebo dostatečně, proč by měla být pravomoc k vydání mimořádných opatření, notabene teď, když evropské země rozvolňují a upouští úplně už od opatření – Británie, Irsko, Dánsko, dneska jsme četli, že Norsko, už se takhle přistupuje, Španělsko zvažuje, Rakousko, tak vláda Petra Fialy nepochopitelně ztrácí tady čas a energii, jako svoji prioritu tady tlačí pandemický zákon, kterým chtějí omezovat občany, dostat bílko šek na omezování občanů, na dobu neurčitou dokonce to tady vláda navrhla. Samozřejmě pro nás je úplně nepříjemné, aby ministerstva obrany a vnitra, navíc vlastně ministr obrany a ministr vnitra prostě dostávali pravomoc omezovat tyto ústavní práva a svobody. Takže to je další moment.

Další moment, který považujeme za velmi problematický, a to prostě nelze takhle ve zkráceném řízení tady předhodit a natvrdo si to tady budete prohlašovat zcela nedemokraticky, protože já nemluvím o demokracii, že tady máte 107 poslanců, protože jak jsem říkal, vy nemáte 108, protože pan Farský je poslanec, ale není tady, on je v Americe. Ještě se nevrátil a ani nesložil mandát, takže podvádí dál voliče samozřejmě. Je to hnutí STAN. A samozřejmě tady je to o té demokracii, o té ústavě. A vy nemáte ústavní většinu, proto o tom mluvím, aby tady zase někdo nepletl jabka s hruškama, že řekne, my tady máme většinu 107. Pozor, ale tady mluvíme o ústavě, že chcete omezovat ústavou zaručená práva a svobody. A vy nemáte ústavní většinu. Není to pravda. Takže tady už vidíme další střet. Takže nejenom že to podle našeho názoru nejde projednávat v legislativní nouzi, ale i v tom zkráceném řízení.

My znovu říkáme, navrhneme a bude se o našem návrhu hlasovat, na zamítnutí pandemického zákona, ale tak jako tak vy prostě to neuvěřitelně totalitně tlačíte na sílu, že chcete, vy jste tak lační omezovat občany, přestože tady žádná pandemie není, že prostě vy všechno chcete zkrátit rychle, aby to nikdo nemohl připomínkovat, a než se občané nadají v podstatě nebo než si to uvědomí někteří občané, tak už aby to bylo a už nevratně pokud možno.

A samozřejmě tady je také problematický moment a tady to zase vidíme, že to v tom zkráceném řízení, prostě nelze takovéhle závažné věci projednávat tady, že vy omezujete, v podstatě je tady další omezování, které vláda Petra Fialy navrhuje, práv dětí na vzdělání. Ale to, jak jsem už zmínil, tak to je zrovna jedno z práv, které zaručuje ústava, konkrétně čl. 33 Listiny práv a svobod, a to je prostě nepříjemné!

Další věc. Vy chcete, vaše vláda, to je ta koalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Piráti, tak například vy chcete nakázat lidem, aby se zdržovali odděleně od ostatních fyzických osob. No to je neuvěřitelné! Ta rodina třeba, to jim tady nakážete na základě běžného zákona, někdo, ministr zdravotnictví, všechno, tak a vy nemůžete být s babičkou, s maminkou. Ano. Nebo dokonce dcera s rodiči, protože tady vy vůbec nespécifikujete, co se tím oddělením, zdržováním rozumí. To je neuvěřitelná zvělost, co vy předvádíte.

Ale znova říkám, vy nemůžete běžným zákonem tady převálcovat ústavní práva, takže to vůbec není na projednání ve zkráceném řízení. Znovu říkám, my to chceme v návrhu zamítnout. Já vím, že nás je pouze 20 v SPD, bojujeme tady, co můžeme, proti té drtivé vaší většině. Nikdo z nás ani nespál tady, vy jste se mohli vystřídat, vy jste si někteří, jak víme z médií, vzali už spacáky, takže jste se vyspínali hezky tady ve Sněmovně, protože je vás 107. Nás je 20, takže my jsme nezamhouřili pochopitelně ani oko a bojujeme ze všech sil proti té drtivé vaší většině, která prosazuje to omezování práv a svobod občanů.

Dále, znova říkám, co to tady vidíme ještě dál. Je tady třeba i to, že budete nařizovat tím běžným zákonem tu izolaci nebo karanténní opatření. Tak to je také zcela zásadní krok, který představuje zcela mimořádný zásah do základních lidských práv a svobod garantovaných ústavou. Takže to nemůžeme takhle šmahem tady všechno zkrátit, všechno legislativní nouze. Já vás tady, už od večerejška dopoledne vás tady vyzývám, stáhněte ten zákon. Stáhněte to, dokud je čas. Protože já myslím, že již řada občanů České republiky vidí a ptá se: proč to tady

takhle tlačíte, místo abyste řešili zdražování energií? Místo toho, abyste věnovali veškerou energii, že vyřešíte zdražování energií občanům, zdražování potravin? Ne, na to vy nemáte čas. Tam nemáte návrh, přestože už rok říkáte, že jste připraveni vládnout personálně i programově. Ale natvrdo pořád tlačíte jenom dvě vaše priority tady. Korespondenční volby, pandemický zákon. Nemáte jiný program.

Pandemický zákon, korespondenční volby. To je katastrofa. Katastrofální stav, že vy nemáte ani nachystané žádné zákony pro lidi samozřejmě. Takže samozřejmě korespondenční zákon, ale to tady ještě se bude projednávat v budoucnu, protože se bojíte, že už neuspějete ve volbách, proto potřebujete korespondenční zákon, který umožňuje manipulace a podvody. Tak já se nedivím, že paní Pekarová z TOP 09 nebo Piráti se bojí, že jo. Protože tam ty preference buď jsou pod 5 %, nebo strmě klesají podle mých informací. Takže samozřejmě to jsou ti první, co chtějí rychle změnu zákona, aby se nějak zachránili. To znamená ne prací pro občany, ale těmito různými prostě účelovými změnami. A my jsme proti. My jsme proti korespondenční volbě samozřejmě. My žádné manipulace nepotřebujeme a tady nějaký prostor pro nějaké podvody. Takže tady to chci říct, že to nám také vadí. To nelze prostě, je to potřeba projednat. Tady je potřeba argumentovat.

Další věc, proč si myslíme, že by to nemělo být ve zkráceném řízení tady. Tak v podstatě je to i to prodloužení účinnosti ze zákona. Já vím, vy to chcete na dobu neomezenou. Jo, teď najednou pod tlakem SPD, dobře, tady někdo navrhuje do listopadu. Ale ten vládní návrh je, že to navrhujete na neurčito, prodloužení. Ano, to je vládní návrh. To je ten návrh, který přišel z vlády. Ne že ne. Je to tak. Vy navrhujete dokonce, abyste mohli omezovat základní práva a svobody na neurčito. Na neurčito. Je to tak. A až po tlaku SPD, ale i veřejnosti, části veřejnosti, rychle, rychle, protože zjistíte, že postupujete paskvil, tak pozměňovací návrh, že do listopadu. Ale to je tedy totální nekompetence vlády. Když předloží paskvil, a znova, už jsem to tady dneska říkal, sami vládní poslanci dávají pozměňovací návrhy ke svému vlastnímu vládnímu návrhu, protože je špatný a je to paskvil. No to jsem snad ještě nezažil. To je neuvěřitelný!

Takže místo abyste to férově přiznali a stáhli to, protože už je to paskvil nad paskvil a chaos na chaos a omezování svobod a omezování svobod, protože jste se v tom zamotali i sami, takže když jsem se chtěl třeba tady v kuloárech zeptat, co je ten váš další velký kompletní pozměňovák, tak vaši poslanci ani nevědí mnozí, co to přesně obsahuje, protože se v tom nevyznáte ani vy sami, tak to je opravdu neuvěřitelný. Neuvěřitelný, diletantský amatérismus. Ale nejhorší je, že to je mimořádně nebezpečný, protože vy chcete tady tím zákonem omezovat základní svobody, ústavou garantované svobody a práva občanů, přestože k tomu není žádný důvod.

Další věc, s čím máme samozřejmě problém a proč si myslíme, že by to nemělo být ve zkráceném řízení, tak je, že ten váš návrh zákona... pardon, já se ještě tady podívám do poznámek... že ten váš návrh zákona představuje zcela protiústavní zásah moci zákonodárné do moci výkonné, a to i dle stávající judikatury Ústavního soudu.

Jak už jsem říkal, tak další tou věcí, proč to prostě nelze takhle natvrdo tlačit v tom zkráceném řízení je, a to už jsem tady poznamenal, to jenom zdůrazním, že návrh zákona opakovaně operuje s pojmem epidemie, ačkoliv chybí jeho zákonná či odborná definice. Mimořádně nebezpečný návrh zákona. To je prostě opravdu zvěle. Že místo aby občan si žil v právním státě, tak občan vlastně vám ještě bude muset dokazovat, že je vlastně v pořádku a že vlastně byste mu měli povolit žít podle ústavy a nechat mu prostě ty základní práva a svobody. To je neuvěřitelný!

Dál. Návrh zákona otevírá obrovský prostor pro vynucování si zásahu do integrity lidského těla a zavádění experimentálních postupů v rámci výkonu státní moci, a to zcela v rozporu s obecnými, morálními a etickými zásadami zakotvenými v mezinárodních úmluvách. To znamená, to je další věc, kterou nemůžeme šmahem. A já už jsem to tady říkal

ve svých předešlých projevech, proto to tady nebudu opakovat, tady jsem to rozebral podrobně. Podrobně v několika hodinách přesně tyhle ty pasáže.

Samozřejmě to, co je také problém, a to také si myslím, že nelze jen tak pominout, že váš vládní návrh zákona bezprecedentně omezuje nárok na náhradu škody vzniklé právníckým a fyzickým osobám ve stavu pandemické pohotovosti. To znamená, vy nakázete: nesmíte jít do práce. Protože vy navrhuje i omezení podnikání. Vy navrhuje přesně... vy navrhuje omezení podnikatelské nebo obdobné činnosti, to je přímo ale v ústavě, právo podnikat. To je protiústavní návrh, co vy navrhuje. A zároveň ale bezprecedentně omezujete nárok na náhradu škody právníckým i fyzickým osobám. No to je šílený. Takže vy zničíte lidem životy svévolí, a pak nic. Omezíte nárok na náhradu škody. Z náhrady je například vyloučen ušlý zisk. To znamená, vy třeba pokryjete tomu chudákovi živnostníkovi nájem nebo nějakou mzdu zaměstnance, ale ten jeho zisk, což je vlastně jeho plat a příjem, tak ten už mu nedáte. Zničíte život, ale on bude závislý na dávkách nějakých, a odpovědnost vlády žádná. To jsou prostě také věci, které zkráceně takhle nejde si tady říct. Chceme zavést totalitu. Chceme zavést covidovou totalitu, přestože ostatní státy ve světě, mnoho už států, si ji rozvolňuje, vy naopak chcete přitvrzovat a rozšiřovat opatření, kterými chcete omezovat občany. Úplně jdete proti všemu smyslu. To je neuvěřitelné, jaké máte nedemokratické choutky.

Další věc je, což opět prostě nemůžeme ve zkráceném řízení, my s tím nesouhlasíme, protože vy tady zavádíte drakonické pokuty. Tři miliony korun pro právnícké osoby a živnostníky, když si například nenasadí roušku nebo nebudou užívat dezinfekci. No to je šílený. Ano, díky tlaku SPD jste také přišli tady překotně s pozměňovacím návrhem, takže sami tím uznáváte, že předkládáte paskvily, takže sami musíte urychleně, i vládní poslanci sami svůj návrh, který tady jim připravila vláda, tak to tady urychleně záplatují, aspoň něco, takže už je to plný záplat, takže to bude samozřejmě velký problém. A na to už jsem upozorňoval, že aplikace tohoto vašeho zákona, v praxi to přinese spoustu žalob a všeho, zahlítte soudy, protože to už se v tom ani vy sami nevyznáte, když vláda předloží paskvil, který vy zároveň měníte pozměňovákem, už máte zmatek v tom sami, a to máte tisíce lidí na ministerstvech, právní odbory, které by to měly pomoci připravit. Ne, prostě neumíte to zmenežovat. Jistě, zaměstnanci ministerstva, ti pracují, těch si vážíme. No ale ten ministr, ten management, politicky zasazený, ten to neumí zdirigovat. To jsou ty lidi za vaší vládní pětikoalici.

Dokonce navrhuje milion pokutu u fyzických osob nepodnikatelů. Pro babičku, pro dědečka, pro studenta. Kde na to mají vzít? Když si nenasadí roušku nebo neužijí dezinfekci. Vy jste se úplně zbláznili. Zbláznila se tahle vláda. Šílená vláda! A to jste si uvědomili, že jsme vám to tady vytýkali v diskusích přes média, tak je tady pozměňovák na ponížení těch pokut. Tak už to uznejte, že je to špatně, ten váš zákon. Máte ještě poslední šanci, máte poslední hodiny na to – my vám to samozřejmě budeme vysvětlovat dál – ale chýlí se tady poslední čas k tomu, že to ještě můžete stáhnout. Zachovejte demokracii v České republice, neprosazujte totalitní zákony, které jdou vůbec proti tomu, co se dneska děje i zdravotně v Evropě a ve světě. Takže ty pokuty tady nelze jen tak přejít, budeme jednat zkráceně, otevře se tady bod a už čekám, a doufám, že si to rozmyslíte, omezení řečnické doby na pět minut. To je cíl, abyste v podstatě odstříhli opozici od jakékoliv možnosti argumentovat a v podstatě na to upozorňovat. Takže to je další věc, která v tom zkráceném řízení podle našeho názoru nemůže prostě být.

To, co bych tady určitě chtěl zdůraznit, a to tady taky nemůžete přeci takhle zkráceně protlačit, je, že rozhodnutí o některých přestupcích, které na základě tohoto vašeho zákona, jinak v podstatě pojmenovaného nouzového stavu, má být zapsáno do rejstříku trestů, takže ta šikana občanů dosahuje ve vašem podání úplně nevídaného vrcholu. Když to řeknu jednoduše, kdo nesplní například povinnost nosit ochranné či umývací, čisticí či dezinfekční prostředky, tak pokuta milion až tři miliony podle toho, zdali je to soukromá osoba, tam je to do milionu, anebo jestli je to živnostník nebo právnícká osoba, to je do tří milionů. A navíc ještě – už to je samo o sobě šílené. Jak můžete vůbec uvažovat, že staré paní dáte až milion pokutu? Vy jste úplně mimo. Já vím, že tady asi vládní poslanci mají statistické platy, tak jim to možná nepříjde,

ale chtěl bych upozornit, že průměrný důchod v České republice je kolem 15 000 korun. Z toho lidi musí zaplatit nájem, živobytí, často jim už nic jiného nezbyvá. A koho může napadnout navrhnout milion korun pokutu? Ještě za pandemický zákon? Já nevím, proč to tady prosazujete, tenhle ten styl omezování ústavních práv a svobod. Vždyť od toho, abychom chránili zdraví občanů, je tady zákon o ochraně veřejného zdraví, krizový zákon, tím si také můžete pomoci, protože ten dovoluje povolat například na pomoc vojáky a podobně. Takže tady je legislativa, my chceme chránit zdraví občanů, ale nikoliv totalitním způsobem a nikoliv v situaci, kdy se stejně všechno ve světě rozvolňuje. Vy jdete úplně naopak. Já nechápu, čím tady ztrácíte čas. Zdražování neřešíte, abyste pomohli občanům, a tady prosazujete tohleto.

Ale to, že vy dokonce navrhuje, aby ten, kdo nesplní tuhle tu vaši zvlášť, tak nejenom je tady drakonická pokuta, ale dokonce že má být zapsán do rejstříku trestů, a v takovém případě by pak v uvozovkách pachatel takového přestupku nebyl považován za osobu bezúhonnou pro účely jiných řízení, to je tedy opravdu hustý. Protože za to, že někomu omezíte ústavou garantovaná práva, dokonce třeba v případě živnostníků omezujete nárok na náhradu škody, tak ty pracující slušné lidi zlikvidujete. Pak když si tady živnostník, třeba kadeřnice, nenasadí roušku nebo se neumyje dezinfekcí, tak jí hrozí pokuta až tři miliony a ještě jí v některých případech tohleto napíšete do rejstříku trestů, aby měl ten člověk záznam a přišel o bezúhonnost. No to je tedy děsivý. Je to děs.

Takže to jsou v kostce ty důvody, protože podrobněji jsem to už rozebíral ve svých předešlých vystoupeních, proč my s tím prostě nesouhlasíme a myslíme si, v SPD jsme přesvědčeni, že neexistují podmínky pro projednání tohoto vládního pandemického zákona, předkládá to vláda Petra Fialy, ve zkráceném řízení. A znovu vás vyzývám, protože se o tom bude hlasovat, abyste odmítli jednání ve zkráceném řízení a abyste umožnili, protože tady máte většinu, řádné projednání v řádných lhůtách a projednání ve všech třech čteních, aby se do diskuse mohla zapojit veřejnost, profesní svazy, odborníci, právníci, ústavní právníci. Vy jste všem zabránili, aby se mohli účastnit diskuse. To jsou neuvěřitelně totalitní a nedemokratické manýry, co máte. Nejsměšnější je, že poslanci vládních stran, kteří si tady něco vykřikují o demokracii, ale přitom zákon, který je bezprecedentním útokem na svobodu, demokracii a právo občanů v České republice, navrhuje právě vy. A já myslím, že je potřeba to opakovat, aby si to všichni občané České republiky zapamatovali, co je skutečnost téhle vlády a co se schovává za těmi líbivými, avšak nepravdivými slovy.

Takže jsem tady uvedl důvody, proč bude poslanecký klub SPD hlasovat proti. A já už teď říkám, proti tomu zkrácenému řízení že SPD už chystá ústavní stížnost. SPD už chystá ústavní stížnost proti tomu vašemu takzvanému pandemickému zákonu a tady říkám, že už chystáme ústavní stížnost, aby to bylo jasné. Protože my ten boj za práva a svobody občanů, které garantuje ústava, prostě nevzdáme. Děkuju za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku. Poprosím, aby se připravil pan poslanec Vít Vomáčka, aby přišel k řečnickému pultu, ale aby mi dal ještě prostor na přečtení omluv. Dovolila bych si omluvit pana poslance Antonína Tesaříka, a to od 10.30 do 14 hodin z pracovních důvodů, dále pana poslance Josefa Bělicu mezi 14.00 až 23.45, do konce schůze, z důvodu jednání ve volebním kraji. Dále je tady omluva poslance Pavla Svobody mezi 12.00 a 23.59 z pracovních důvodů. Dále omluva poslance Petra Sadovského, dnešní den od 22 hodin do konce jednání, je tady omluva 1. 2. od 22 hodin do konce jednání z rodinných důvodů. A poslední omluva, Jan Farský se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny dne 2. 2. Takže to byly všechny omluvy.

Pane poslanče, vaše faktická poznámka, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jenom v rychlosti, nebudu to protahovat. Speciálně pro pana Okamuru, prostřednictvím předsedající.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Poprosím o klid v sále. Prosím, je zde faktická poznámka. Poprosím zde po mé pravé straně, hovoří pan poslanec, prodloužím mu čas. Omlouvám se vám, pane poslanče.

Poslanec Vít Vomáčka: Takže ještě jednou, reakce na vystoupení pana Okamury, prostřednictvím vás, paní předsedající. On tady mluvil o tom, že vy, vládní poslanci, máte statisíkové platy. Dámy a pánové, na kameru, ty statisíkové platy máte, pane Okamuro a opoziční poslanci, i vy. Takže neklamte veřejnost, i vy, opoziční poslanci, máte ty statisíkové platy. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. Vidím, že se hlásí v tuto chvíli s přednostním právem pan předseda.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jsem dalek toho, abych reagoval na váženého pana poslance, jehož jméno vůbec neznám, takže to vezmu všeobecněji.

Připomeňme si tady dokola, že kvůli hlasům vládní pětikoalice jste zvýšili platy poslanců od 1. 1. 2022 o 6 %. To je vaše politika. My jsme vložili už v listopadu návrh zákona SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období, když tedy mluvíte o platech, aby to bylo jasné, kdo co hájí. Vy jste náš návrh zákona záměrně neprojednali, mohli jste ho ve druhé polovině prosince projednat, byly na to lhůty. Takže kvůli vám se záměrně zvýšily platy politiků. Vy jste si zvýšili platy politiků, my jsme byli proti, o 6 % od 1. 1. 2022. To je to, o čem je tady řeč. A když jste potom s křížkem po funuse přišli s tím, že SPD vytvořilo tlak, občané se rozčilují, tak jste přišli s návrhem na zamrazení platů pouze na necelý rok. No, nechcete se toho vzdát, ale my jsme tam vložili ten náš pozměňovací návrh, o kterém se tady tím pádem už v lednu hlasovalo, aby se zamrazily platy na celé čtyři roky.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já vás přeruším, já vás znovu přeruším. Omlouvám se. Vím, že je to náročné asi pro nás pro všechny, ale opravdu bych vás požádala o klid v jednacím sále. Pokud si potřebujete něco vyřídit, běžte do předsálí. Děkuji vám.

Poslanec Tomio Okamura: Takže kvůli vládní koalici vy, celá vaše vládní pětikoalice hlasovala proti našemu pozměňovacímu návrhu na zamrazení platů politiků na celé volební období. Takže já v podstatě vítám, že tady pan poslanec připomněl tu diskusi o platech, a můžeme si to tady opakovat pořád dokola, já mám času dost. A dokola budu opakovat, že kvůli vám se zvýšily platy politiků o 6 % a že jste hlasovali proti návrhu SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období. Takže jestli chcete pokračovat tady někdo v té diskusi, tak si to budeme říkat tady pořád dokola, ať to slyší co nejvíc lidí. Ale já navrhuji, abychom se posunuli. Abychom se věnovali tomu pandemickému zákonu, protože to je teď dnes téma, tady to téma už jsem vysvětlil, tady je náš postoj jasný, pochopitelně. A ještě zdůrazním, že ten náš návrh na zamrazení platů politiků tady stále leží ve Sněmovně. Takže kdybyste to mysleli vážně na celé volební období, tak ho předřaďte! My budeme rádi, když nám ho předřadíte a bude se to hlasovat. Ne že je to uzavřeno tím, že jste tady na jedenáct měsíců jakoby něco tady zamrazovali. Ne, ne, ne, vždyť to tady je v systému. Takže opět vy tomu bráníte! Vy tomu bráníte, aby se zamrazily platy na celé volební období. Záměrně nechcete předřazovat návrhy SPD. Pochopitelně, protože vám se to líbí. A už nebudu opakovat, že jste si přidali tři ministry navíc ve vládě. Už jsem to říkal x-krát, dokonce musí sedět ve dvou řadách tady. A tak dále,

a tak dále. Takže můžu to tady opakovat, ale myslím, že teď tady máme bod pandemický zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy. Já se v tuto chvíli zeptám: hlásí se ještě někdo do rozpravy ke zkrácenému jednání? Nikoho nevidím, rozpravu končím a v tuto chvíli přistoupíme k hlasování. Zagonguji. Je tady žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila a poprosím vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Naposledy zagonguji a dovolím si v tuto chvíli přednést návrh na usnesení:

"Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19 (sněmovní tisk 127) ve zkráceném jednání."

Nyní budeme o tomto návrhu usnesení hlasovat. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Ohlasy ze sálu, nejde hlasování.) Omlouvám se, opravdu čas je, jednání je dlouhé. Znovu je tu návrh na odhlášení? Dobře. Takže v tuto chvíli je tu návrh na odhlášení. Všechny jsem odhlásila. Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými hlasovacími kartami. Poprosím vás, nemusím znovu číst návrh na usnesení? Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Takže v tuto chvíli zahajují hlasování (číslo 44). Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko.

Děkuji všem poslancům za hlasování. Bylo přihláшено 136 poslanců, pro bylo 80, proti bylo 55. Návrh byl přijat.

Zeptám se, jestli se v tuto chvíli někdo hlásí. Vidím, že se hlásí paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já bych nejdřív, než řeknu to, co chci říct, tak chci uvést, že hnutí ANO v žádném případě neobstruovalo tento zákon. Už jsem to tu řekla několikrát. My nesouhlasíme se zákonem, ani s legislativní nouzí, ani s jeho konečnou verzí, která se bude hlasovat po rozpravě. Nicméně myslím si, že zatím vystoupili z naší strany čtyři poslanci a že to bylo velmi věcné a krátké.

Takže teď řeknu to, co mám na srdci. Strávili jsme tady 23 hodin, jsou tu ženy, jsou tu starší, starší muži... (Oživení v sále.) To řekl pan ministr, to řekl pan ministr (Válek). Jde to nejen z našeho poslaneckého klubu, tento požadavek, ale zaslechla jsem ho i z vládních lavic, takže já si беру dvě hodiny hygienickou přestávku. Avizovala jsem to zástupcům vládních poslanců. Potřebujeme prostě si udělat osobní hygienu. To je všechno. Převléct se do čistého, ano, zubní kartáček. Takže dvě hodiny na hygienickou pauzu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Na základě požadavku poslaneckého klubu hnutí ANO vyhláшуji dvouhodinovou přestávku. Sejdeme se zde ve 12.56 hodin. Vidím, že se ještě hlásí pan poslanec.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Já jenom pro členy výboru pro evropské záležitosti, který měl zasedat dneska ráno. Až se situace uklidní, tak samozřejmě zasedat budeme, budete včas upozorněni. Hoří nám tam lhůty, máme tam důležité hlasování.

A pro pana expremiéra Babiše. Ten výbor dneska nezasedal prostě proto, že zasedala Poslanecká sněmovna. My jsme v práci byli, ne že jsme nebyli. Vy jste byl akorát ve špatné zasedačce.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za tuto informaci ohledně výborů. Dovolím si ještě přečíst omluvy. Omluva Michala Kučery dne od 14.30 do konce jednacího dne, pana Carbola od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana Horáka od 13 hodin z pracovních důvodů a poslední, David Štolpa, dnes z důvodu nemoci.

Znovu opakuji, že je vyhlášena přestávka a sejdeme se v tomto sále ve 12.56 hodin. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 10.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.56 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v našem jednání. Než otevřu bod, načtu omluvy. (Hluk v jednacím sále.) Omlouvá se pan poslanec Jiří Mašek ze zdravotních důvodů, pravděpodobně do konce jednacího dne. Dále se omlouvá Lenka Dražilová ze zdravotních důvodů, Petr Bendl ze zdravotních důvodů, paní poslankyně, paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová od 12.50 do 14.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Fridrich od 14.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Kott od 13.30 ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Michaela Opltová mezi 12.45 a 16.00, do konce schůze, z důvodů rodinných, dále pan poslanec Petr Fifka od 12.56 do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů, dále pan poslanec Jan Lacina mezi 12. hodinou a 24. hodinou do konce dne z důvodů pracovních, dále se omlouvá paní poslankyně Marie Jílková od 13 hodin až do konce jednacího dne bez udání důvodu, pan poslanec Jan Hrnčíř se omlouvá mezi 13. hodinou a 17. hodinou z důvodu návštěvy lékaře. (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Tak toliko omluvy a nyní bychom začali projednávat schválený bod a tím je

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb.,
o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně
některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného
pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví
a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového
v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19
/sněmovní tisk 127/ - zkrácené jednání**

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. (Není přítomen.) Já se rozhlížím, pana ministra nevidím. Jenom pan ministr Jurečka mě upozorňuje, že pan ministr je nedaleko odsud. (Poslanec Výborný v hloučku stojících poslanců před řečnickým pultíkem se hlásí o slovo.) Ano. A já tedy poprosím pan Marka Výborného s přednostním právem.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, omlouvám se velmi, ale zasedala vláda v tuto chvíli. Samozřejmě, původně dnešní den nemělo jednat plénum Poslanecké sněmovny. Vláda přeložila své zasedání sem, do prostor pléna, nebo do prostor Poslanecké sněmovny. Poprosím o pět minut pauzy, respektive stačí čtyři minuty do 13.05, tak aby pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek se mohl dostavit a uvést... (Ministr

Jurečka mluví mimo mikrofon.) Tak mi tady pan vicepremiér říká, že stačí dvě minuty, tak do 13.04, pro jistotu. Ne že bych neuměl matematiku, ale 13.04, pro jistotu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, vyhlašuji tedy přestávku do 13.04 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.04 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Takže dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, milí členové vlády, je 13.04 hodin, vrátíme se k našemu bodu jednání. Vidím pana ministra zdravotnictví, že už je v sále i za stolkem zpravodajů. Poprosím ho, pane místopředsedo vlády a ministře zdravotnictví, ujměte se slova a uveďte předložený návrh. (Ministr se ujal slova, ale nefunguje mikrofon.) Tak máme problém s mikrofonem, byť je zapnutý a svítí. Tak já to zkusím ještě jednou vypnout a zapnout, pane ministře, jestli to půjde teď.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Jenom opravdu za to, že nefungovaly mikrofony, fakt nemůžu. Jsem si skoro jistý, že za to nemůže ani Kalousek. (Smích v sále.) Ale pojďme k vážné věci.

Ještě jednou, pane předsedající, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, kolegyně a kolegové, předkládám novelu pandemického zákona, sněmovní tisk 127, a současně předkládám i návrh na prodloužení tohoto pandemického zákona.

Teď jsem dostal rozhodnutí správního soudu, že jedno z opatření, které bylo přijato v loňském roce, bylo zrušeno. A je to opatření, které zřejmě všichni považujeme za velmi rozumné, které platí ve všech zemích. A to je opatření, že do restaurací a do ubytování po dobu platnosti toho opatření, omezenou dobu platnosti, mohou pouze očkovaní. To opatření začalo platit někdy v půlce listopadu, my jsme pak prodloužili platnost tohoto opatření. A správní soud napadá to, že v pandemickém zákonu pro toto opatření není dostatečné zdůvodnění. Když to velmi zjednodušeně řeknu, protože to opatření visí pár minut v datové schránce, má třicet stran, tak já jsem teď velmi zběžně prolítl půl stránky. A to přesně, tady toto opatření a rozhodnutí správního soudu, je přesně ten důvod na tu otázku, která padala, na tu první otázku, proč je potřeba novelizovat pandemický zákon.

Pandemický zákon je potřeba novelizovat, protože kdyby tento nový pandemický zákon dneska platil, tak toto opatření, které je bezesporu správné v době, kdy tady byla přes Vánoce vysoká čísla, kdy tady byl omikron v republice, když se sem šířil omikron, a které určitě pomohlo, tak toto opatření by bylo nenapadnutelné. Protože v novele pandemického zákona má toto opatření podporu.

Proč tedy musíme prodloužit pandemický zákon? To byla druhá otázka. Proč ho musíme prodloužit v nouzovém stavu? Protože osmadvacátého končí pandemický zákon a my musíme mít zákon, který nám umožňuje v případě, že se sem dostane jakákoliv mutace, v případě, že se situace bude zhoršovat – a podívejme se do Německa, kde se situace zhoršuje a počty nakažených rostou. Podívejme se do Rakouska, kde je na jedné straně povinné očkování pod poměrně vysokými pokutami, které se strhávají z platu těm lidem. Strhávají se z platu těm lidem. Já jsem zrušil vyhlášku o povinném očkování. (Ohlas v levé části sálu.) Takže děkuji za ten pokřik zleva. Neinspiroval jsem se. Protože to nepovažuji za správnou cestu. Přesto v tom Rakousku stoupají čísla.

Já se opravdu omlouvám, budu odpovídat na všechny dotazy, ale prosím, nechte si ty dotazy na korektní diskusi. Pojďme se o tom bavit. Pojďme se o tom bavit třeba celou noc, já

vydržím několik dní nespát, protože mně záleží na tom, aby ten zákon byl kvalitní... (Hlasité připomínky předsedy SPD k řečníkovi.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, prosím, abyste nepokřikoval na pana vicepremiéra, určitě budete mít příležitost v rozpravě. Děkuji pěkně.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já se vám omlouvám za toto přerušení. Prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče Okamuro, já se rozhodně nesnížím na to, abych na kohokoliv pokřikoval. Neudělám to. Ke všem z vás se budu snažit chovat co nejvíc slušně. Nevadí mně, že na mě někteří budete pokřikovat. Já jsem si vědom, že míru slušnosti máme každý nastavenou jinak, ale já se opravdu k tomuto jednání nebudu snižovat. (Velký potlesk z řad poslanců pětikoalice.) Chápu, že máme rozdílné názory, a je to naprosto v pořádku. Na to, jaká opatření mají platit, na to, jestli potřebujeme ten pandemický zákon, nebo ne, na to, jestli ho musíme přijmout v nouzovém stavu, nebo ne. Máme různý názor na to, jak účinné je očkování. Máme různý názor na to, jestli existuje covid. A já dokonce mezi včerejšími demonstranty viděl několik, kteří měli transparenty a jsou přesvědčeni, že nejtvrdší měna bude sperma neočkovaných mužů. A zřejmě do toho plánují i investovat svůj volný čas a úspory. Rozumím tomu. Jsme v demokracii a každý člověk má právo na svůj názor, pokud s tím neohrožuje ostatní, pokud se nechová agresivně a nevyhrožuje ostatním. K tomu já se opravdu nikdy nesnížím. Takže bych se rád vrátil v klidu k tomu zdůvodnění.

Takže první důvod je, že pandemický zákon končí 28. února a my bychom neměli žádný nástroj, podle kterého bychom nejenom nemohli přijímat jakákoliv opatření. A já pevně věřím, že v březnu budeme moci uvolnit na maximum všechna opatření. Zatím všechno funguje podle predikcí profesora Duška, podle toho, jak jsme nastavili ta opatření. Nemusíte s nimi souhlasit, ale zatím ta čísla odpovídají tomu, co jsem s předstihem týden až 14 dnů vždycky říkal. Ano, příští týden, přes příští týden budou narůstat počty nemocných, hospitalizovaných, budou narůstat pacienti na jipkách. A praktičtí lékaři mají dostatek léků, mají kvalitní léky, mají antivirotika, mají jednoduché kartičky, kde je informace, jak správně indikovat.

Já znovu využívám této příležitosti, a uvědomuji si, že teď nevysvětluji, co bude v pandemickém zákonu, ale považuji to za nesmírně důležité, a prosím všechny ty, kteří mají potíže, kteří mají problémy: běžte ke svému lékaři, nevolejte mu, běžte za ním osobně, nechte si udělat PCR test, ať vám můžeme včas nasadit léky. Pokud to u nějakého lékaře nebude fungovat tak, jak mají, prostřednictvím pana předsedajícího, někteří poslanci zřejmě osobní zkušenost, pak ano, je to selhání jednotlivce, ale systém je nastavený dobře a já znovu děkuji paní profesorce Vašákové, která ho nastavovala s klinickou skupinou, ve které jsou zástupci všech odborností, infekční lékařství, plicní lékařství, praktičtí lékaři, napříč spektrem, tak jako v týmu mých poradců nejsou jenom z jedné strany spektra, ale je tam také doktorka Zelená a je tam také profesor Thon.

Takže zpět k pandemickému zákonu. Druhý důvod jsem tady zmínil a znovu ho řeknu. Je to úprava textu toho zákona tak, aby reflektoval ta opatření správního soudu, a všechny změny, které jsme tam dali, reflektují opatření správního soudu, aby tam byly zohledněny nějakým způsobem kompenzace a aby umožňoval v případě, že se sem dostane nějaká nová mutace, aby umožňoval státu včas zasáhnout na ochranu pacientů. To je smysl každého takového zákona, který některá z těch zemí v Evropě přijala.

Já vůbec nechci říkat, že je něčí chyba, že nemáme jinou legislativu, která by se dala využít, ale realita je taková, že krizový zákon, který je připraven, neobsahuje nic o pandemickém zákonu. Co je ten důvod, nemá smysl v této chvíli podle mě pitvat. Já jsem tady jasně řekl, jak vznikal. V kuloárech jsme to diskutovali, já se k tomu nebudu vracet,

protože nemá smysl se bavit o tom, co bylo před rokem, před dvěma lety, co bylo, bylo. Pojďme se dívat, co budeme dělat dál.

My ale nemáme bohužel ani novelizovaný další možný zákon, který by šlo využít, tedy zákon o zdravotních službách. Tento zákon, hned jak jsem nastoupil na ministerstvo, tak jsem zadal jako prioritní úkol, prioritní úkol resortu Ministerstva zdravotnictví, připravit co nejrychleji do Sněmovny. Ale ten zákon není jednoduchý, a byť na něm pracují, tak nebude ten zákon připraven dříve než do června. Původní plán, s kterým jsem se já seznámil, když jsem přišel na Ministerstvo zdravotnictví, byl, že ten zákon bude předložen v příštím roce. Já bych rád, abych ho mohl předložit do normálního legislativního procesu v červnu, což prakticky znamená, že ho nebudeme mít schválen v září, v říjnu, v listopadu, budeme o něm diskutovat, protože to je legislativa, která je komplexní, týká se hygien, týká se reorganizace fungování hygien, a ta je nezbytně nutná. A zase na tom byla shoda napříč politickým spektrem a z různých důvodů ta legislativa neprocházela. Můžeme si pak říci z jakých, ale považuji to za zbytečné, protože to jsou věci, které všichni, kteří do téhle problematiky vidíme, bez ohledu na to, z které jsme politické strany, bez ohledu na to, zda jsme v opozici nebo v koalici, chápeme.

Třetí důvod, který je velmi důležitý, je ten, že pandemický zákon zapíná opatření, a ten zapíná nejenom ta omezující opatření, která, znovu opakují, chceme postupně uvolňovat, dnes vláda rozhodla, že poslední plošné testování ve školách a u zaměstnavatelů končí osmnáctého. Máme jasný plán, jasnou strategii a toto je první krok toho plánu. Ale ten pandemický zákon vypíná i jiná mimořádná opatření, která zřizovala například obecně existenci certifikátů, obecně fungování chytré karantény a dalších nástrojů, které de facto aktivně zvou lidi na očkování, posílá jim adresné SMS, a tento celý systém by se vypnul a museli bychom hledat jinou cestu, kterou ovšem, a to není kritika, to je jenom konstatování, se předchozí vládě nepodařilo najít. A já si nemyslím, že se o to nesnažila. Prostě tu cestu nenašla. My ji najít musíme. Musíme ji najít napříč politickým spektrem, protože ten virus bude existovat, a pokud by náhodou omikron byla poslední mutace a my jsme měli to štěstí, že už se žádná další, horší mutace neobjevila, tak je to velké varování. Musíme mít legislativu, která nám umožní včas zasahovat, zasahovat preventivně a zasahovat takovým způsobem, že to bude mít co nejmenší škody nejenom na hospodářství, ale především na občanech České republiky, na jejich psychice, na školství a na všem tom, kde jsme se museli v posledních letech vypořádat opakovaně s krizovými situacemi. Ten pandemický zákon je něco, co po přechodnou dobu nám tuto jistotu dává.

Znovu opakují, pandemický zákon má zapracovány všechny připomínky, které měl v průběhu toho roku a půl správní soud. Proč to vím? Kdo chystal novelu pandemického zákona? Já si tady dovoluji, a zase budu možná za to kamenován, ale já to řeknu, prostřednictvím pana předsedajícího, poděkovat nepřítomnému panu poslanci Babišovi, předtím premiérovi, který mě oslovil a navrhl mi, abych spolupracoval jako vedoucí AntiCovid týmu s Ministerstvem zdravotnictví. Já jsem tu nabídku přijal a dva měsíce, možná dva a půl měsíce jsme se pravidelně scházeli s týmem ministra Vojtěcha, který byl poslední ministr zdravotnictví v té sérii, s kterým jsme se bavili o praktických věcech. Na řadě věcí jsme se neshodli, na řadě věcí jsme se shodli. Jedna z věcí, kterou jsme spolu diskutovali, a naši odborníci – a ti "naši odborníci" jsou někteří poslanci, kteří tady sedí, byla to legislativní skupina – chystali připomínky k pandemickému zákonu, které ministr Vojtěch do toho zákona zapracoval. A vy, co jste byli v té minulé vládě, velmi dobře víte, že ten pandemický zákon prošel vnitřním připomínkovým řízením, ale i meziresortním.

To znamená, když jsem já nastoupil na Ministerstvo zdravotnictví, tak jsem měl připraven pandemický zákon opřipomínkový resorty vedenými ministry minulé vlády. Zapracoval jsem do něj některé další připomínky, které mezitím ten správní soud vytáhl. Zapracoval jsem do něj stanovisko legislativního ministra, pana ministra Šalomouna, a zapracoval jsem do něj některé zkušenosti ze zahraničí. Já netvrdím, že to bylo jednoduché, ale navázal jsem na práci pana ministra Vojtěcha a rád mu z tohoto místa poděkuji, byť tu není a není už poslancem, protože

ten to začal. A já jsem na to navázal. Kdyby byl jiný výsledek voleb, seděli bychom tady možná ve stejném složení a tady by stál nějaký ministr za hnutí ANO a obhajoval by tento zákon. To je realita.

Tedy třetí důvod, proč ten zákon potřebujeme, je ten, že pokud nebude, vypínáme všechno. Po osmadvacátém vypínáme všechno. Co to znamená? V České republice přestanou platit pravidla, která platí ve zbytku světa. Jaká jsou to pravidla? Já dostávám kritiku za to, že máme nejtvrďší opatření, a všude se uvolňuje. To ale není opravdu pravda a mě to strašně mrzí. Ano, existují země, kde jsou méně tvrdá opatření, ale je jich minimum. A já vím, proč jsou tam méně tvrdá opatření. Ty důvody jsou dvojí: buď se už dávno omikron těmi zeměmi prohnal, to je jeden z nich, anebo ten druhý, mají extrémně vysokou proočkovanosť populace. Opatření v České republice – já se omlouvám, že teď poprvé to budu číst – patří mezi nejmírnější v Evropské unii již nyní. Pokud jde o respirátory, podmínky v zemích v podstatě jsou srovnané. Všude platí povinnost nosit respirátory v MHD, ale pozor, na Slovensku dokonce povinnost nosit respirátory kdekoliv venku, kde nemůže být dodržen rozestup dva metry. Stejně pravidlo platí i v Rakousku anebo v tom opakovaně zmiňovaném Španělsku, kde se uvolňuje. Ale bez respirátorů vás ven nepustí, furt ho musíte nosit i na ulici. Výjimka z nošení respirátorů až do věku patnáct let je pak v rámci EU zcela ojedinělá. V České republice je. V některých zemích je tato hranice stanovena na šest let. Šest let! Od šesti let musí nosit respirátory. Já jsem rád, že ani předechozí, ani tuto vládu takováhle věc nikdy nenapadla. Ve většině pak od dvanácti let. Prosím, od dvanácti let. Ani omylem by mě nenapadlo takové opatření zavádět! Ani omylem by ho naši odborníci nedoporučovali. I v opatřeních pro restauraci a jiné občerstvení patří naše opatření mezi nejmírnější a to je potřeba zdůraznit. Nejmírnější.

Na Slovensku, ale i v Rakousku, a pokud chcete se inspirovat v té zemi, která nám byla příkladem volnosti, Švédsko, takže ve Švédsku je dosud omezena i otevírací doba. My jsme otevírací dobu neomezili. Bary a diskotéky jsou zavřeny v řadě zemí doteď. V Polsku, to je na sever od nás, země, z které si bereme příklad, jak je to volné, je omezena kapacita restaurací na pouhých 30 %. My jsme takto nikdy kapacitu neomezili. Stejně tak Polsko omezuje sportoviště, plavecké bazény, kde může být kapacita naplněna jen z 50 %. I u veřejných akcí jsou ta pravidla, která teď platí v České republice, velmi mírná v porovnání s dalšími zeměmi.

V Rakousku je na všechny akce povolen přístup jen pro plně očkované, tedy pro ty, co mají posilovací dávku, nebo po prodělané nemoci. I za této podmínky smí být na akci jen 25 osob, nebo 500 osob, pokud mají místa k sezení. Česká republika 1 100. Čtyřnásobek, dvojnásobek. Prosím, uvědomme si to. Rakousko může ještě třikrát změkčit opatření, a teprve tam budou tak měkká, jaká jsou v České republice. Ještě přísnější je Slovensko. Ještě přísnější je Slovensko, kde platí pravidlo 50 % kapacity. Maximálně 100 lidí na akci. Sto lidí na akci. Velmi obdobné pravidlo je v Polsku. Ale například v Izraeli platí pravidlo o omezení počtu osob i na jakémkoliv veřejně přístupném místě. V Izraeli. Na jakémkoliv veřejně přístupném místě omezený počet osob. Ubytování v hotelích je omezeno pro držitele platných certifikátů. Jenom pro ně, všude. Zde je třeba zdůraznit, že například naši sousedé Německo a Rakousko, ale i Francie a Portugalsko. Portugalsko, číslo jedna proočkovanosť. Portugalsko... je osoba považovaná za plně očkovanou, jen pokud má posilující dávku. Posilující dávku. Ta pravidla platí pro všechny, kdo tam jedou, nejenom pro jejich občany. Základní očkování absolvovala před krátkou dobou. My máme základní očkování akceptovatelné devět měsíců. Ještě jsme o 14 dní posunuli tu možnost dát bustrovací dávku. Jediná země v Evropě, která to udělala. Jediná země v Evropě.

Obecně lze říct, že země Evropské unie jdou cestou uvolňování restrikcí, které se ale zatím tím uvolněním neblíží situaci v České republice, přesto další uvolňování plánujeme. A proč? Protože ta situace se vyvíjí relativně velmi příznivě. Počty odpovídají predikcím, a ta opatření, byť nepopulární, byť stresující, a ano, já dostávám ty dopisy, chodím do škol, a ano, uvědomuji si, co musí učitelé zažívat, co řada zaměstnanců, zaměstnavatelů zažívá. Ale co jsme si za tuto cenu koupili, že plošně testujeme antigenními testy? Koupili jsme si za to roztažení

té křivky a koupili jsme si za to, že nemáme ten velký peak v řádu několika dnů, který by brutálně dopadl na naše zdravotnictví. To je to, co jsme si koupili.

A všichni odborníci, to je jedno, jestli je to profesor Prymula, to je jedno, jestli je to Chlíbek, to je jedno, jestli je to Thon, to je jedno kdo, se na tom shodují. Za co já dostávám od odborníků typu kolegy Kubka nejvíc? Za to, že ta opatření jsou příliš měkká. A co já odpovídám? Ta opatření mají být tak tvrdá, aby to mělo smysl. Ne proto, že můžu zavést tvrdší opatření. Já je nechci zavádět co nejtvrdší. Ta opatření se dotýkají mě. Dotýkají se mých přátel, mé rodiny. Já chci co nejměkčí opatření. Ale chci chránit ty, kteří mohou na covid umřít. Proto potřebuji nový pandemický zákon, tak aby pokud bude nějaká opatření potřeba zavést, byla v souladu se zákonem, neshazoval je správní soud, měla smysl a mohlo to fungovat. A okamžitě, jak to bude možné, a já doufám, že to dokážu do června, předložím Sněmovně k řádnému čtení, k řádnému projednávání novelu zákona, který nahradí tuto legislativu, a která umožní, abychom se mohli připravit na jakoukoliv epidemii, pandemii, endemii v budoucnosti. To je cíl. Já doufám, že je jasný, že je srozumitelný a že odborníci věří, že ho splním. A doufám, že věříte i vy.

Obecně lze říct, že tedy uvolňování je sice možné, ale to uvolňování jde většinou omezením kapacit. Ano, to je jeden z plánů. Jde směrem k tomu, že služby budou přístupné těm, kteří jsou očkovaní nebo onemocnění prodělali. Ale já chci jít dál. A já se domnívám, že můžeme ještě více uvolnit, protože tu situaci opravdu máme pod kontrolou, v horizontu ale, který bude vycházet z dat, která nasbíráme v druhé polovině února. Já prostě nebudu tady slibovat něco, kde si nebudu jistý, že Duškova data a stanovisko odborníků jsou mi dostatečnou zárukou, že ten výsledek nepovede k zbytečným mrtvým. To radši ať nejsem ministr!

Ve Francii pak například od poloviny ledna můžete do restaurace, ale také do kina, muzea, divadla, můžete si zasportovat, do hromadné dopravy, stejně tak jako ubytovat se v hotelu, jen pokud jste byl očkovan nebo jste prodělal nemoc, jinak vás nikam nepustí. V Portugalsku platí úplně stejná pravidla, jen k tomu je ještě možné použít PCR test, a ano, to musíme zavést u nás. Ten je ovšem v případě dospělé osoby hrazen, a prosím, ve všech zemích, kde je PCR test uznáván ke vstupu kamkoliv, si ho hradí. Nikde není zdarma! Všude, v každé zemi si ho hradí. Tento postup volí i Německo, volí ho i Rakousko a další země.

Tedy já velmi děkuji za včerejší debatu, a neříkám to ironicky, děkuji i za některá vystoupení dneska dopoledne. Tam, kde to bylo zajímavé, odborné a kde mě to nutilo zamyslet se, jsem zatleskal, byť to byli kolegové z opozice. A doufám, že stejně korektní a rozumná bude debata ohledně pandemického zákona, ohledně vašich pozměňovacích návrhů, připomínek, stanovisek. Jsem připraven na vaše dotazy odpovídat, jsem připraven diskutovat, jsem připraven maximálně spolupracovat ku prospěchu občanů České republiky. Nejsem ochoten pokřikovat, nejsem ochoten se nechat strhnout na linku agresivity. Jsem ochoten se korektně bavit o tom, co je dobré pro naše spoluobčany a jak se dostat z krizového řešení do standardního řešení jakékoli jiné smrtelné závažné nemoci.

Nikdy ale nebudu souhlasit s tím, že očkovaní nezachraňuje lidské životy. Zachraňuje. Neexistuje země – a není to žádné očkovací lobby – neexistuje země, která by měla jiná data, data ze všech zemí jsou stejná: po posilující dávce nulové počty hospitalizací na ECMO, prakticky nulové počty hospitalizací na jipkách. Po druhé dávce, pokud byla v té době šesti měsíců, pokud od druhé dávky neuplynulo šest měsíců, snížení počtu, snížení rizika hospitalizace na ECMO na 97 %, na jipkách snížení rizika hospitalizace na 93 %. Tato data jsou pro mě dostatečně silná.

Česká republika investuje obrovské peníze do screeningových programů. Proč? Protože nechceme, aby pacienti umírali zbytečně na terminální stadia onkologických onemocnění. A řada lidí ty screeningové programy nevyužívá, byť by to bylo k jejich prospěchu, byť by ušetřilo zdravotnictví, byť by jim to mohlo zachránit život, ale výrazně prodloužit. Přesto by mě ve snu nenapadlo, aby screeningový program byl povinný. Máme demokracii a každý si může rozhodnout o svém osudu, o své budoucnosti, včetně toho, že se rozhodne chybně. Ale

stát mu musí pomáhat. I když se chybně rozhodne, nesmí ho nechat padnout. Proto ten stát tady je.

Totéž se týká očkování. Očkování tady zachránilo stovky, tisíce, desetitisíce životů. Nemusíte s tím souhlasit, můžete se mně smát, můžete říkat, že jsem blázen a nemám pravdu, ale nic neměníte na tom, že toto je fakt. Proto chci, aby byl pandemický zákon, a prosím vás o to, abyste ho schválili. Proto chci, abychom dál pokračovali v očkování, ale nechci, aby to bylo povinné. Chci, abychom posilovali vysvětlovací kampaň, a udělám pro to všechno, co bude v mých silách, abychom vysvětlovali občanům, a prosím vás o spolupráci, i když tomu třeba nemusíte věřit, abychom přesvědčili naše spoluobčany, že je dobré se očkovat. Nechci je nutit násilím, nechci je nutit legislativou, nechci je nutit restrikcemi. Chci to dělat proto, že jsem lékař a jsem zvyklý celý svůj profesní život nabízet pacientům, co považují pro ně za nejlepší, a jsem zvyklý celý svůj život, že někteří s tím nesouhlasí, a pak to považují vždycky jenom za svoje selhání, že jsem jim to dostatečně dobře nevysvětlil. Doufám, že aspoň vám jsem vysvětlil důvod, proč je potřeba mít pandemický zákon, a důvod, proč s tímto požadavkem, s touto prosbou za vámi přicházím. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Než dám slovo zpravodaji a poprosím ho o úvodní slovo, tak přečtu omluvy. Dnes od 14 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá ministr spravedlnosti Blažek a stejně tak se omlouvá pan ministr vnitra Rakušan z dnešního odpoledního jednání do konce jednacího dne z pracovních důvodů. To by byly omluvy. A nyní konstatuji, že výbor pro zdravotnictví, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, rozhodnutím své předsedkyně jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 127/1. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Bohuslav Svoboda, informoval nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případně pozměňující návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Výbor pro zdravotnictví na své 4. schůzi 25. ledna 2022 jednal k vládnímu návrhu zákona, jímž se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních atd. v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19.

Po úvodním slovu ministra zdravotnictví prof. Vlastimila Válka a zpravodajské zprávě poslance Svobody a po rozpravě výboru Parlamentu ČR I. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona; II. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona; III. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby své jednání o návrhu zákona ukončila nejpozději do úterý 25. ledna 2022 do 19.00 hodin – tato podmínka samozřejmě časem byla porušena; IV. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění (sněmovní tisk 127), ve znění přijatého pozměňovacího návrhu: V části první čl. I bod 46 zní: "Ustanovení § 1 až 8a pozbývají platnosti uplynutím dne 30. listopadu 2022." Zdravotní výbor zmocňuje zpravodaje výboru poslance Svobodu, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru poslance Svobodu, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Poslanecké sněmovny případně provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To odůvodnění pozměňovacího návrhu, který vychází ze zdravotního výboru, je relativně velmi jednoduché. Byli jsme velmi nespokojeni s tím, že všechna ta opatření, která považujeme za nutná a potřebná, nemají svoji časovou limitaci, takže by platila donekonečna, i když by už žádný virus tady nebyl nebo kdyby to nebylo potřeba. Proto jsme po rozsáhlé diskusi dospěli k tomu, že definujeme konec tohoto období. Jako konec jsme definovali konec listopadu,

protože jsme zvažovali to, že s pravděpodobností hraničící s jistotou v letních měsících covid ustoupí, protože tak se viry chřipky chovají, a že riziko eventuální je opět pro začátek podzimu. Proto jsme chtěli, abychom na tom začátku podzimu jsme ještě měli ty nástroje v ruce, a pokud by se nic dalšího nedělo, mohli bychom jeho platnost ukončit. Samozřejmě ji Sněmovna může ukončit, kdykoli by se rozhodla.

V dalším probíhala jednání mezi jednotlivými členy výboru a koalicí jako takovou. Z toho vznikla řada pozměňujících návrhů, které, předpokládám, budou předloženy, a já se k nim potom vyjádřím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane zpravodaji, děkuji za vaše úvodní slovo a poprosím vás, abyste se ujal místa za stolem zpravodajů a sledoval diskusi. Nyní rozhodneme, zda povedeme obecnou rozpravu. Já jsem zagongoval, aby dorazili i kolegové ze sálu.

Budeme hlasovat o tom, zda povedeme obecnou rozpravu k předloženému návrhu zákona. Tak ještě nechám chvíli, aby mohli dorazit kolegové. Ano, eviduji požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se svými identifikačními kartami znovu zaregistrovali.

Počet poslankyň a poslanců se pomalu ustaluje. Znovu zopakují pro ty, co dorazili v těchto chvílích, že budeme rozhodovat o tom, zda povedeme obecnou rozpravu.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom k návrhu vedli obecnou rozpravu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, bylo přihlášeno 133 poslanců, pro hlasovalo 133, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že povedeme obecnou rozpravu.

Obecnou rozpravu tímto otevírám. Co se týče přihlášek do obecné rozpravy, eviduji přihlášky s přednostním právem. První v pořadí se přihlásil pan předseda Okamura. Pane předsedo, máte slovo. (Hluk v sále.) Vás ostatní, kolegyně, kolegové, poprosím, abyste se utišili, abychom mohli poslouchat vystoupení pana předsedy Okamury. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, Nejvyšší správní soud ruší opatření a vláda Petra Fialy a ministra zdravotnictví Válek ve stejný okamžik prosazuje další omezování práv a svobod občanů. To je fakt šílená vláda.

Hnutí SPD je pro okamžité zrušení plošných protiepidemických opatření souvisejících s covidem-19. Prosazujeme ukončení diskriminace neočkovaných. Hnutí SPD zároveň vyzývá vládu, aby přestala prosazovat totalitní pandemický zákon, aby skončila diskriminace neočkovaných a aby konečně vláda Petra Fialy začala řešit enormní zdražování všeho kolem nás a řešila věci, které občany skutečně pálí. (Hluk v sále trvá.)

Vláda Petra Fialy tady od včerejška, protože už tady jednáme nepřetržitě od včerejší 10. hodiny, předkládá do Sněmovny jako svoji prioritu novelu pandemického zákona. Obsah tohoto zákona... (Obrací se na předsedajícího s žádostí o zjednání klidu.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, pane předsedo, rozumím vám. Také eviduji poměrně velký hluk, silný hluk v sále. Ještě jednou, kolegyně, kolegové, kdo se chce věnovat něčemu jinému než legislativě, kterou projednáváme, tak vás poprosím, abyste šli mimo jednací sál a tady se pokud možno ztišili tak, aby bylo možné pronášet projevy. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Obsah tohoto vládního návrhu takzvaného pandemického zákona je bezprecedentním útokem na práva a svobody občanů ze strany vládní koalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Pirátů a STAN. Proto poslanci hnutí SPD tuto novelu

nepodpoří. Svoboda je nejen ústavní právo, ale dámy a pánové, je to zcela přirozené právo lidské, se kterým se narodíme bez ohledu na ústavu, zákony či vyhlášky. To říkám proto, protože odmítám nějakou právní sofistiku na téma, že ústava či zákon to či ono omezení dovoluje. Svoboda pohybu, svoboda osobní, svoboda názorů, svoboda pracovat, ale třeba i podnikat jsou práva, která by stát měl omezovat a regulovat jen a pouze v nejzávažnějších případech. Platí také princip zakotvený v ústavě, že svobodu lze omezit jen zákonem.

Právě před chvílí Nejvyšší správní soud zrušil část opatření, podle něhož na základě vládních omezení mohou do restaurací či klubů pouze očkovaní lidé a lidé po prodělání nemoci. Soudce Nejvyššího správního soudu Petr Mikeš odůvodnil takto: cílem opatření Ministerstva zdravotnictví nemůže být to, aby byli občané nuceni do očkovaní, které je dobrovolné.

Přestaňte s tou diskriminací nás neočkovaných. Já také nejsem očkovaný. Přestaňte mě už, vládo Petra Fialy, nás, kterých je několik milionů v České republice, ukončete už tu šikanu. Ukončete tu covidovou tyranii, kterou vy tady děláte.

Zatímco země jako Norsko, Irsko, Španělsko, Velká Británie rozvolňují protiepidemická opatření bez ohledu na šíření omikronu a další země jako Rakousko a další už uvažují o rozvolňování a tak podobně, tak vláda Petra Fialy s ministrem zdravotnictví Válkem se stále ke slibovaným rozvolněním nechce odhodlat. Naopak tady prosazujete pandemický zákon, kterým chcete omezit, ještě omezit, další ústavou garantovaná práva a svobody občanů. Já myslím, že už toho máme dost, i ve světle toho dnešního rozsudku Nejvyššího správního soudu. A pan ministr zdravotnictví to tady ještě plamenným projevem obhajuje, že chcete tady prosadit pandemický zákon i ve světle toho dnešního rozsudku Nejvyššího správního soudu. A dokonce jste tady, pane ministře, zalhal a ještě vám k tomu zatleskali vládní poslanci, protože vy jste říkal, že budete diskutovat klidně až do rána. Ale vždyť vy jste byli ti, kteří tady včera omezili rozpravu nás na dvakrát pět minut. Proto jsem na vás zdálky zavolal, ať nelžete. Proč si vymýšlíte? Vždyť vy jste nás omezili na dvakrát pět minut. Byla toho plná média. Všichni to vědí. A vy říkáte, že chcete diskutovat až do rána? Už nechte těch totalitních manýrů! Přestaňte si vymýšlet! Takže to je to, proč já jsem se tady musel ohledně té flagrantní lži opravdu okamžitě ohradit. A vládní poslanci, kteří moc dobře vědí, jak to bylo, tak vám ještě zatleskali. No tak to samozřejmě je příznačné.

Samozřejmě rozsudek Nejvyššího správního soudu z dnešního dne je již dalším z mnoha, který vlastně ruší již mnoho dříve zrušených nezákonných opatření. Nejvyšší správní soud už dříve přijal desítky podobných rozhodnutí, ve kterých upozorňoval na rozpory covidových opatření se zákonem, a to buď pro chybějící oporu v zákoně, anebo pro nedostatečné odůvodnění. A vy místo abyste prosazoval to, abychom se vraceli do normálního života, tak ještě přitvrdíte jako celá vládní koalice, ještě přitvrdíte tím takzvaným pandemickým zákonem a překlopíte tam cca z 95 % omezení a opatření, která jsou možná jenom v nouzovém stavu. No je to neuvěřitelný.

Pane ministře a vládo, já vás chci znova vyzvat, máte čas i ve světle dnešního rozsudku to stáhnout ještě. Stáhněte ten pandemický zákon. To je blamáž. To prostě je úplně šílený. Vy byste měli naopak využít toho rozsudku v dobrém slova smyslu a prostě to stáhnout, nebo elegantně aspoň si to dát k dopracování. Stejně to tady dopracovávají na koleně vaši poslanci pozměňovacími návrhy, protože je to paskvil. Takže by bylo dobré se k tomu přihlásit a elegantně to prostě můžete stáhnout. Ale stejně veřejnost ví, jak to je.

Z vládního návrhu novely pandemického zákona vyplývá, že možnost vydávat mimořádné opatření by mělo mít nejen Ministerstvo zdravotnictví, ale také ministerstva obrany a vnitra. Zákonodárná moc tím přechází z Parlamentu České republiky do rukou tří ministrů, kteří budou mít právo rozhodovat o našich svobodách a životech. Je to ministryně obrany paní Černochová z ODS. Je to ministr vnitra Vít Rakušan z hnutí STAN. Ten ani neumí vysvětlit podivné financování z daňových rájů na Kypru a chce tady rozhodovat o životech jiných. No

to je neuvěřitelný. On to navrhuje, ten zákon. On je ministr vládní koalice. A pak je to ministr zdravotnictví Válek.

Já opravdu se nechci dostat pod vaše ruce a pod váš diktát, to říkám úplně na rovinu. Takže opravdu ani náhodou a po tom, co tady předvádíte, tak si myslím, že je nás několik milionů minimálně, už jenom to vyplývá z toho rozsudku Ústavního soudu, my prostě nechceme tu vaši diktaturu, kdy nám budete ukazovat, co smíme s našimi rodinami dělat a jestli smíme tady být na soukromých či společenských akcích a podobně. Nechte toho už. Už toho nechte!

Z předcházejících zmatečných a protiústavních opatření předchozí vlády bohužel víme, že lidská práva nás všech tu neomezovali jen ministři, ale také skupina anonymních úředníků, kteří psali nelogická nezákonná opatření, a ministři je podepisovali. Vládní novela rozšíří výčet mimořádných opatření, která lze podle pandemického zákona za nepříznivé epidemické situace přijmout. Úřady budou moci omezit podnikatelskou a jinou činnost v provozovně, obchodním centru, na tržišti či v tržnici. Bude možné regulovat i provozní dobu. Omezení bude možné také u všech činností, při kterých je člověk v přímém kontaktu s někým dalším, na základě vašeho vládního návrhu. Novela doplňuje rovněž pravomoc regulovat provoz všech typů sportovišť, škol, dětských skupin i zařízení pro mimoškolní vzdělávání dětí. Opatření se budou moci vztahovat i na hudební, taneční a podobné kluby, diskotéky, herny, kasina, muzea, galerie, hrady, zámky, veřejné knihovny, planetária, zoologické a botanické zahrady. V novele, kterou předkládá vláda Petra Fialy, jsou zahrnuty i kulturní akce, omezování kulturních akcí, festivalů, slavností, trhů, veletrhů, zotavovacích akcí pro děti či příměstské tábory.

Úřady také budou moci přikázat na základě vámi navrhovaného a prosazovaného zákona, jdete natvrdo to prosadit, natvrdo úplně to tady prosazujete, tak budou moci přikázat testování v zaměstnání a ve školách. Lidem, kterým vyšel výsledek antigenního testu jako pozitivní, budou moci nakázat na základě vašeho zákona, aby se zdržovali odděleně od ostatních. Toto všechno děláte pouhým zákonem. Podobná omezení budou moci úřady naříditi i lidem, kteří se vrátili ze zemí se zvýšeným rizikem nákazy koronavirem. Cestující ze zahraničí by pak mohli mít povinnost vyplnit příjezdový formulář.

V návaznosti na rozšíření výčtu mimořádných opatření dojde k úpravě přestupků tak, aby každé mimořádné opatření bylo vymahatelné. Podívejte se, co teď řešíte jako prioritu. Ne zdražování energií a potravin, ne, ne, ne, pandemický zákon a ještě více omezit a přitvrdit a přitáhnout šrouby občanům v jejich svobodách a právech, zatímco mnoho jiných zemí naopak už se vrací k normálnímu životu.

V zákoně je nově uvedeno, že nařízení izolace nebo karantény mohou hygienici a další pracovníci dotyčnému oznámit ústně nebo písemně, a to i pomocí prostředků komunikace na dálku. I nyní hygienici rozhodnutí o izolaci či karanténě sdělují často po telefonu, v současnosti se ale podle soudů jedná o nezákonný postup. Je normální, že vám v sobotu ráno zavolá třeba nějaký anonym a řekne, že máte týden domácí vězení? Bez jakéhokoliv papíru a možnost se odvolat, možnosti protestovat? A už tady slyším, jak tady bude chodit pan ministr třeba a někteří poslanci: ale vždyť my už jsme tam dali pozměňovací návrh. Ale tím jenom potvrzujete, jaký je to paskvil a že to tady na koleně šolícháte už zleva, zprava, aby to nějak dopadlo, a že to vůbec neodpovídá ani tím pádem legislativní nouzi, ani zrychlenému řízení, protože to je závažný zákon, kterým vy chcete omezit 10 milionů občanů České republiky. A tady na základě lidové tvořivosti zleva, zprava dáváte pozměňovány. No děs. Děsivý úplně.

V dějinách vím, co se týče toho, že bez jakéhokoliv papíru, bez jakékoli možnost se odvolat, možnosti protestovat vám někdo řekne, že máte týden domácího vězení, nějaký anonym, tak v dějinách vím jen o jediném podobné precedentu: nacisté po požáru Říšského sněmu přijali dekret o požáru Reichstagu, který kvůli ochraně státu omezil některé svobody. Nepřátelé lidu mohli být podle něj zatčeni a umístěni do takzvané ochranné vazby. Paradoxní na tom je, že podle tohoto vámi navrhovaného zákona tam mohli být umístěni, nejen když

ohrožovali druhé... pardon, podle toho německého zákona tam mohli být umístováni nejen lidé, kteří ohrožovali druhé, ale také i ve vlastním zájmu. Proti tomuto dekretu, proti tomuto nacistickému dekretu nebyla žádná zákonná ochrana. Ta podobnost nacistického a vašeho vládního zákona je do očí bijící. Samozřejmě nikdo z vás nemá odvahu na rovinu říct, že je diktátor a že bude svévolně terorizovat ostatní lidi. Každá diktatura se přece tváří, stejně jako tato vláda, že to, co dělá, je nutné pro naši vlastní ochranu a pro náš nejlepší zájem.

Pandemický zákon, ať už ten dosavadní, který platí do 28. února, tak ten nově navrhovaný – a my jsme nehlasovali, SPD byl jediný poslanecký klub, který hlasoval proti i té stávající verzi pandemického zákona, to jste si prosadili vy, současná vládní pětikoalice s hnutím ANO – tak ten pandemický zákon, ať už ten dosavadní, který platí do 28. února, tak ten nově navrhovaný, je bez debaty z principu protiústavní. Zde bych připomněl, že poslanecký klub SPD byl jediný, který tady vloni hlasoval proti pandemickému zákonu. Víme všichni, proč ten zákon vznikl, ale připomenu to.

Standardní situace ještě do nedávné minulosti byla, že k omezování práv a svobod občanů je skutečně potřeba velmi závažný důvod či situace a tento stav vláda a Parlament vyjadřují přijetím či prodloužením nouzového stavu. Pokud je země skutečně ve stavu nouze, pak je pochopitelné a ve veřejném zájmu, že jsou některá práva omezena, ale pouze ve skutečném stavu nouze, to je třeba teroristický útok, třeba někdo hypoteticky zaútočí na Temelín, bude tady opravdu velká plošná živelní katastrofa, skutečná epidemie, což tady ale není. Vláda, jak ta minulá, tak i ta současná, ale protlačují omezování práv a svobod občanů, přestože zjevně stav nouze není. Máme tu sice i teď kvůli ministrovi zdravotnictví Válkovi z TOP 09 chaos, ale je jasné, že tu není žádná skutečná závažná katastrofa srovnatelná s epidemií nějaké skutečně plošně vražené choroby, jako byla španělská chřipka nebo povodně, zemětřesení či válka. Přesto jako prioritu tlačíte pandemický zákon a korespondenční hlasování. Žádný zákon na vyřešení zdražování lidí. Ne, to vás nezajímá. Tohle vás zajímá, celý leden nad tím trávíme. No ale ostatně vy jste ani žádný zákon pro lidi nenavrhli, takže ono, vy ani nenabízíte alternativu, alternativu tady nabízelo SPD, 21 zákonů, a ty jste nám tady zamítli, naopak na podporu zdravotně postižených lidí, seniorů, pracujících rodin s dětmi, živnostníků, to jsou všechno zákony SPD, ale to vy nechcete. Sami nic nenavrhujete a návrhy SPD zamítáte a lidem chodí mezitím drahé složenky, ale to je vám jedno.

Takže proto, že tady není skutečně závažná katastrofa srovnatelná s nějakou epidemií nebo velkou katastrofou, proto vláda vymyslela okliku, vláda Petra Fialy tady s panem ministrem zdravotnictví Válkem, jak omezovat lidi, aniž by byl vyhlášen nouzový stav, protože stav nouze tady opravdu není. A tou kličkou je pandemický zákon. Ano, vymyslelo to i hnutí ANO, Andrej Babiš, který fakticky dává vládě diktátorské a nedemokratické pravomoci bez možnosti kontroly Parlamentem nebo občany. Ale vy jste ještě upgradovali. V podstatě ta vaše novela, ta to opravdu dotahuje v negativním slova smyslu k dokonalosti, protože opravdu jste tam překloupili drtivou většinu omezujících opatření, která jsou možná jenom v nouzovém stavu, což je ústavní záležitost v tom případě. Takže právě ten pandemický zákon, to se vám zalíbilo, vám ve vládě, že chcete, abyste měli v podstatě diktátorské a nedemokratické pravomoci bez možnosti kontroly Parlamentem nebo občany, protože nouzový stav, tam kontrola Parlamentu je v případě prodloužení například. Tady je ten zásadní rozdíl, kdy v případě nouzového stavu má přece jen Parlament nějakou možnost vládu stopnout. Tahle pandemická klička ho ale této pravomoci zbavuje.

Fialova vláda tady prosazuje autokracii několika vybraných členů vlády bez jakékoliv kontroly a brzdy. Uplynulý rok nám ukázal, že kontrolou rozhodně nejsou soudy, které se sice snažily nelegální protiústavní vyhlášky rušit, ale problém je, že je nikdo z vlády nerespektoval a dodnes nerespektuje. Jedinou faktickou účinnou kontrolou exekutivy by byl občan, tedy zákon o referendu a odvolatelnosti politiků. Ale to je model, který sveřepě a svorně odmítá celá tato Sněmovna kromě SPD. A je zcela jasné proč. Takové totalitní návrhy, které tady předkládá a plánuje vláda, by vám totiž občané ihned hodili na hlavu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, svoboda je přirozené lidské právo, které má člověk od narození. Svobody máme jen tolik, kolik si během života nenecháme vzít.

Ekonomové by vám vysvětlili, že stát, jakkoli je potřebný, má jednu nepříjemnou vlastnost: je v určitém smyslu jako peklo. Ale teď mě to nechte doříct: Co stát uchvátí, to už nenavráť. To je ten moment. To, že tu v celé Evropě máme vražedné daně a nenasytnou státní a evropskou byrokracii, je dané například tím, že v každé válce, v té první, v té druhé, si státy v čase nouze přisvojily větší a větší procenta daní. Začaly regulovat větší a větší díly soukromého a občanského sektoru. Po válce už to, co se naučily brát, lidem nevrátily.

Pokud kdysi zákonodárci po vzoru ostatních vyspělých zemí určili, že omezovat ústavní práva občanů lze jen zákonem a jen v případech nejvyšší nouze, jen po tu dobu, co nouze trvá, mělo a má to své opodstatnění právě v tom, aby se komukoliv nezalíbil nekontrolovaný monopol na diktaturu a nemohl si ho ponechat po neomezenou dobu. Jakkoli je minulý pandemický zákon prosazený Babišovou vládou protidemokratický a neústavní, tak tam alespoň byla ta podmínka omezené doby. Znovu zdůrazňuji, že SPD tady jako jediný poslanecký klub hlasovalo proti pandemickému zákonu. Protože od začátku říkáme, a rozsudky soudu nám daly za pravdu, že je to v podstatě pouze jinak pojmenovaný nouzový stav. A je prostě jasné, že opatření v rámci nouzového stavu, kdy na základě ústavního zákona omezujete ústavní práva a svobody občanů, tak nelze to dělat tak, jako vy se tady o to pokoušíte na základě běžného zákona. To je prostě diktatura, totalita.

I diktátoři ve starém Římě byli voleni jen na omezenou dobu po čas nouze a ohrožení. Tato Fialova vláda přichází s návrhem diktatury ničím a nikým neomezené a také ničím neopodstatněné. To, že zakazujete vstup do restaurace neočkovaným zdravým lidem, ale mohou tam nemocní očkovaní, a mimochodem obsluhují tam také neočkovaní, přece nijak nebrání v šíření covidu. To, že zavíráte třídy a posíláte domů zdravé děti, které se nemohou učit, je také protiústavní a nelogické, protože to ničemu nepomáhá. Dnes ani největší covidhysterik nemůže ignorovat vědecké zprávy o tom, že nejlepší imunitu mají lidé po prodělání viru a že děti nejsou fakticky nijak ohrožené vážným průběhem.

Restriktivní opatření, která zavádíte a hodláte zavádět, jsou ve výše uvedeném kontextu zločinná a veřejným zdravím neodůvodněná, jak v minulosti také mnohokrát konstatovaly soudy, když posuzovaly takzvanou míru proporcionality.

Novelizace pandemického zákona, kterou tady předkládá Fialova vládní pětikoalice, je nástroj k podvolení celého národa. Vláda tímto zákonem chce legalizovat další teror proti vlastním občanům. Jsme v čase, kdy se nesmíme svobodně pohybovat a dýchat. Jsme v čase, kdy tyranie stále otevřeně odhaluje svoji odpornou tvář. Venku v ulicích dnes demonstrují tisíce lidí za svobodu. Přidávají se k nim i policisté a vojáci. To je dobré znamení, že národ drží při sobě. Je to ale špatné znamení pro vás, vládu a vládní poslance, vládní koalici. To, že odmítáte občanům dát hlas a právo rozhodovat o své zemi, neznamená, že tohle přirozené lidské právo a občanské právo si nakonec lidé nevezmou, a to ať už chcete, nebo nechcete.

Otcové zakladatelé spojených amerických kolonií napsali do své deklarace věty, které platí dodnes, a mějte je prosím na paměti. Cituji: Pokládáme za samozřejmé pravdy, že všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni. Že jsou obdařeni svým Stvořitelem, určitými nezcizitelnými právy, že mezi tato práva náleží život, svoboda a sledování osobního štěstí. Že k zajištění těchto práv se ustanovují mezi lidmi vlády odvozující svoje oprávněné pravomoci ze souhlasu těch, jimž vládnou. Že kdykoli počne být některá vláda těmto cílům na překážku, má lid právo ji změnit nebo zrušit a ustanovit vládu novou, která by byla založena na takových zásadách a měla svoji pravomoc upravenou takovým způsobem, jak uzná lid za nejvhodnější pro zajištění své bezpečnosti a svého štěstí. Rozvážnost sice přikazuje, aby dlouho ustavené vlády nebyly měněny pro nejasné a prchavé důvody, a současně veškerá zkušenost ukazuje, že lidstvo je mnohem náchylnější ke strádání, dokud je zlo snesitelné, než k narovnání sebe sama zavržením forem, kterým je přivyklé. Jestliže ale dlouhý sled zlořádů a uchvacování pronásledující trvale

týž objekt se rozvíjí do podoby podřízenosti, naprosté despotie, je jejich právem, jejich povinností svrhnout takovou vládu a obstarat nové strážce své budoucí bezpečnosti. Konec citátu z deklaráce zakladatelů spojených amerických kolonií.

Vládou navrhovaný zákon umožňuje Ministerstvu zdravotnictví, konkrétně ministru zdravotnictví Vlastimilu Válkovi z TOP 09, zachovat současné zákazy i bez nouzového stavu. Navrhované pokuty za porušení zákazů jsou drastické, až milionové. Za co? Budete-li třeba chyceni bez roušky nebo nalijete pivo neočkovanému, nebo jako v minulosti třeba za to, že jste v hospodě zpívali a tancovali? Vládní poslanci v navrhovaném zákoně oslabují svou kontrolní funkci vůči vládě. Dosud musela vláda získat každých 30 dnů souhlas Poslanecké sněmovny s nouzovým stavem. Vládní koalice chce dát zákonem vládě mimořádné pravomoci navždy. Zákon sice zajišťuje soudní kontrolu, ale soudy posuzují zákon z určitého aktu, zatímco Poslanecká sněmovna může hodnotit i vhodnost a správnost opatření. Je-li něco zákonného, ještě to nemusí být rozumné a správné.

Vážené dámy a pánové, doufám, že v případě, že byste si tento zákon nakonec na sílu protlačili, tak ho nejpozději příští Sněmovna zruší jako nedemokratický pokus o diktaturu, pokud ho nezruší Ústavní soud dříve. Jak jsem již deklaroval, hnutí SPD v případě, že tento zákon si tady protlačíte, ten pandemický zákon, tak my už připravujeme ústavní stížnost. Tento zákon může dlouhé roky likvidovat naši zemi a společnost. Přemýšlejte, zda se do historie chcete zapsat jako ti, co schválili doslova fašistickou normu, nebo jako ti, kteří se postavili na stranu práv a svobody svých občanů, jako to dělá SPD.

Vážené dámy a pánové, zaznamenal jsem hysterii poslanců vládní koalice z toho, často i brekot a nářky, že tady Okamura a SPD blokuje Sněmovnu prý kvůli takové hlouposti, jako je pandemický zákon. Na druhé straně řada odborníků a soudců konstatuje, že dokonce odborníci přímo spojení s vládní koalicí, jako například bývalý kandidát Pirátů, který se stal následně nepohodlným pro Piráty, byl to kandidát na ministra zdravotnictví a renomovaný právní expert pan doktor Dostál, říkají to samé jako SPD. Pokud tu bude někdy nějaká skutečná epidemie, pak se ústavní práva mají omezovat jen v rámci nouzového stavu. A to musí být skutečně v mimořádně závažných momentech. Pokud situace není tak vážná, aby byla důvodem k vyhlášení nouzového stavu, tak není v demokracii normální ani přijatelné, aby tato práva byla omezována bez kontroly Parlamentu, jen z rozhodnutí ministrů nebo jejich úředníků. To bylo možné za Marie Terezie nebo za nacistického Německa. Dnes naše ústava jasně říká, že omezovat lze občany jen v důvodných případech veřejného zájmu a jen zákonem.

Vážení kolegové, vážím si vás jako volených zástupců občanů, ale jakkoliv vy si třeba tolik nevážíte mě, zkuste si aspoň vážit svobody a demokracie a zkuste si třeba také vážit práva. Těm, kteří si zachovali nějaké zbytky respektu k právu, samozřejmě obracím se na poslance vládní koalice, si dovoluji přečíst část rozsudku Nejvyššího správního soudu číslo 8 Ao 16/2021-124. Nejvyšší správní soud v Brně 23. června 2021 vyhlásil k vyhlášce ministra zdravotnictví toto – cituji: "Nejvyšší správní soud si je vědom závažnosti epidemické situace a toho, že virus zákon ani rozhodnutí soudu neposlouchá, ale soud nemůže připustit, aby se v demokratickém právním státě stal ministr zdravotnictví, dokonce bez vyhlášení nouzového stavu, osobou obdobnou římskému diktátorovi s rozsáhlou možností regulovat lidské chování, která nemá oporu v právu." To je konec citátu rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně z 23. června 2021. Nedávno.

Já vůbec nechápu, jak ministr zdravotnictví Vlastimil Válek z TOP 09 vůbec může tady navrhovat, a vůbec to, co tady říkal, to je úplně neuvěřitelné. Jak může mít takto někdo diktátorské manýry! Vážené dámy a pánové... Ale ono se to netýká jenom pana ministra, to se týká celé vlády, protože to je vládní návrh. Takže abychom tady neříkali, že to je tady samotný pan ministr. To by byl chudák, protože... Pan ministr kývá, ano, je to tak. Navrhovatel – je to vládní návrh, celá vláda s tím souhlasí, celá vládní pětikoalice.

Vážené dámy a pánové, pandemický zákon, který navrhuje, hrubě odporuje všem principům demokracie, všem principům přirozeného lidského práva na svobodu a spravedlnost. V tomto pohledu věřím, že soudy včetně těch nejvyšších by váš zákon rozcupovaly, a pokud ho protlačíte silou proti vůli občanů, proti vůli právních expertů, tak doufám, že ho soudy stejně pošlou do věčných lovišť. A vím, že zbude jen nehorázná ostuda a váš prohraný boj, protože boj o svobodu a právo musíte prohrát a prohrajete. A čím dříve tento pokus o zavedení diktatury ministrů a ministerských úředníků vzdáte, tím lépe pro vás.

Váš hloupý útok na občanskou svobodu, váš hloupý pokus získat nekontrolovatelnou moc nad lidmi a touhle zemí nám v SPD zaručí úspěch i v příštích volbách a mnohé z vás, doufám, vymaže z politické scény. Ale nevymaže vás z paměti národa jako ostudu tohoto parlamentu. Je jen na vás, co si vyberete.

Vážené kolegyně a kolegové, znovu vás žádám o to, abyste si uvědomili, co je a co není svoboda a lidská práva. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Vaše vystoupení, pane předsedo, vyvolalo jednu faktickou poznámku, se kterou se přihlásil pan poslanec Milan Brázdil. Poprosím pana poslance, aby přišel k řečnickému pultu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Chtěl bych reagovat na pana ministra, možná i na pana zpravodaje. Prosím, mám jednoduchou otázku. Víme dnes, jaké jsou ale relevantně klinické příznaky omikronu? My víme, že to, co se dělo před pár měsíci, tedy delta, se projevuje respiratory distress syndromem, prostě respirační insuficiencí. Mimochodem nepřeju nikomu z vás hledět do očí – jakožto lékař záchranné služby vím, o čem mluvím – člověku, který nemůže dýchat. Vytřeštěné oči a ví, že buď skončí, anebo ho zaintubujete a má šanci. K tomu se nechci vracet.

Popsal jste, jak je důležité mít booster, třetí očkování. K tomu už klinicky jsou nějaká data. Představme si, že ale je tu pacient, něco jako je pan Okamura, který říká, že není očkovaný, je čistý, je na startovní čáře, a my jsme všichni teď, a je tu nový virus nebo varianta omikron. Jaké jsou klinické příznaky tohoto onemocnění? Mnoho odborníků říká, že je to chřipička, a já se v tomto kontextu právě ptám, jestli tohle je potřeba. Je tu infekce na ústupu, vypadá to dobře, chystá se uvolnění, ale jak to vypadá s klinickými příznaky nové varianty, kde na to nefunguje, údajně nefunguje, očkování, které bylo předtím? Tedy jenom do souvislosti vyhasínání této pandemie nebo epidemie nebo této covid aféry s tím, jak vypadá dneska ten omikron klinicky, a jestli to je ještě potřeba, nebo ne. Odborná záležitost. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za faktickou poznámku a v tuto chvíli se hlásí také s faktickou pan ministr zdravotnictví pan Válek. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Paní předsedající, děkuji. Vaším prostřednictvím, vážený pane poslanče, já strašně za ten dotaz děkuji, protože je nesmírně důležitý. Je jeden klinický příznak. Ty příznaky jsou velmi podobné – teď se bavím o tom, jak poznám, že bych mohl mít omikron. Ty příznaky jsou velmi podobné jako u delty, ale je tam jeden příznak, který u delty prakticky nebyl a u omikronu je poměrně častý, a to je průjem. To znamená, varováním, že bych mohl být omikron pozitivní, je průjem v kombinaci řekněme s nějakými potížemi dechovými. To, co se liší, daleko větší množství nakažených, proto inkubační doba pět dnů, logicky zkrácená karanténa, zkrácená izolace na pět dnů, ale rychlejší šíření. Proto je potřeba udělat něco pro to, aby to rychlé šíření neudělalo vysoký vrchol, ale aby se ten vrchol roztáhl, a byť to procento těch, kteří mají závažný průběh, je samozřejmě nižší než u delty, tak ty obrovské počty nakažených vytáhnou to množství pozitivních nahoru.

A my tady máme stále 400 000 těch, kteří jsou v nějakém riziku. Třetí dávka suverénně chrání proti vážnému průběhu. Ta data jsou ověřena ze všech zemí. Druhá dávka chrání, ale čím později od druhé dávky, tím chrání méně, proto ty země doporučují přeočkovat třetí dávkou už po šesti, dokonce některé po pěti měsících. Proto stojí za to se přeočkovat. Nicméně ty, co nejsou naočkovaní, ty nemůžeme pustit k vodě a těm musíme říct, jaké jsou ty příznaky. Proto ještě jednou děkuji za ten váš dotaz. V této době a další čtyři týdny, další tři týdny: respirační potíže nepodcenit, neříkat si jsem nachlazený. Je-li to spojeno s průjmem, doktor, PCR, PCR-pozitivní, včas léčba. To je to, co můžu doporučit všem.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, děkuji za dodržení času. Mám zde další faktickou poznámku, se kterou se přihlásil Jan Bauer. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, milé dámy a pánové, já vím, že tady teď slýcháme už skoro druhým dnem hodně negativních věcí, tak mi dovoluňte, abych se s vámi podělil o jednu příjemnou a pozitivní věc. Přibližně před rokem, když jsem dostal covid, tak jsem bohužel přišel o čich, což prostě nejsem sám. To se stává kdekomu, myslím si, že jsou nás tisíce, a mohu tedy s velkým potěšením oznámit, že dneska přibližně ve 13 hodin se mi ten čich vrátil, což je hodně pozitivní věc. Já jsem si byl ještě v kanceláři přivonět ke svému parfému, protože jsem ho tři čtvrtě roku necítil, a je to pravda. Jenom přemýšlím prostě, co je tím hlavním důvodem, a to je možná i otázka pro zdejší doktory. Buď prostě plénum Poslanecké sněmovny a tato místnost jsou nějaké novodobé české Lurdy, kde prostě čas od času vznikají nějaké zázraky, anebo – a to je ta druhá varianta – stejně jako vy prostě jsem 24 hodin nespal, a já mám bohužel tu smůlu, že tady prostě sedím v té první řadě a dostávám těžkou dávku negativní energie, a ta se hodně zvyšuje při projevech pana předsedy Tomia Okamury. Rozumím tomu. Prostě dělá opoziční práci. Tak nevím, jestli prostě je to spíš záležitost těch českých Lurd, anebo toho smrtícího koktejlu 24 hodin nespát a poslouchat to obrovské množství negativní energie. Každopádně mně se čich vrátil. Samozřejmě to místo je k dispozici pro vás pro všechny, jestli máte podobné problémy. Jenom vás upozorňuji, že kdybyste si na to místo sedli a byli byste třeba zcela zdraví, tak můžete o něco přijít, třeba o sluch nebo o zdravý selský rozum. Děkuji. (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci za dodržení času k faktické poznámce. Nemám další přihlášku, takže v tuto chvíli budeme pokračovat v rámci přednostních práv, kdy je přihlášen předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala.

Ale já si ještě dovolím přečíst omluvy, protože těch omluv teď chodí opravdu hodně. Mám tady omluvenku pana ministra Mikuláše Beka dnes, 2. 2., od 14 hodin do konce jednacího dne, důvod tady nevidím. Dále tady mám omluvu paní poslankyně Barbory Urbanové z jednání 2. 2. od půlnoci do 14 hodin ze zdravotních důvodů, omluvenku pana poslance Šimona Hellera, a to 2. 2. od 14 hodin do čtvrtka 3. 2. do 9 hodin z rodinných důvodů. Pak tady mám omluvenku paní poslankyně Táni Malé od 13.30 do konce jednacího dne, z dnešního dne, a to z pracovních důvodů. Pak tady mám omluvenku paní poslankyně Zdenky Němečkové Crkvenjaš, která je omluvena dne 2. 2. z důvodu nemoci, a pak poslední omluvenka paní poslankyně Bačíkové, a to ve středu 2. února od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Tak to byly v tuto chvíli všechny omluvy, a pane předsedo, v tuto chvíli máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem přesvědčen, že už jsme toho hodně řekli jak včera, tak dnes, a já se omezím už jen na krátké stanovisko za poslanecký klub SPD, protože i přes omezení doby ještě vystoupí

poslanci poslaneckého klubu SPD a řeknou k pandemickému zákonu svoje. My pořád si stojíme za tím, jako poslanecký klub hnutí SPD stojíme za tím, že uděláme všechno, aby tento zákon, který je podle nás protiústavní, nebo neústavní, můžeme to nazvat, jak chceme, a zavádí covidovou diktaturu, aby nebyl schválen.

Předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová svolala na 1. února ve stavu legislativní nouze schůzi Sněmovny k projednání novely takzvaného pandemického zákona, jehož platnost má ke konci února skončit. Pandemický zákon hnutí SPD kritizuje od samého počátku a považujeme i tuto vládou předkládanou novelu za další legislativní paskvil. Jedná se v podstatě o kodifikaci nouzového stavu, který je ale součástí opatření v rámci ústavního zákona o bezpečnosti, kterým jsou občané omezováni na svých právech, a proto tento ústavní zákon nemůže být nahrazen v uvozovkách obyčejným prováděcím předpisem, obyčejným prováděcím zákonem, v tomto případě pandemickým zákonem. Proto jsou práva jasně daná v Základní listině práv a svobod, proto jsou ta práva dána ústavou, aby se tak jednoduše nemohla omezovat. Poslanecký klub SPD udělá opět maximum, aby tato novela schválena nebyla. (Hluk v sále přetrvává.) Pandemický zákon totiž omezuje základní svobody, například svobodu podnikání. Je pro nás naprosto nepřijatelné, aby po 28. únoru 2022 Ministerstvo zdravotnictví mělo příležitost regulovat hospody, provozovny a základní a střední školy podle svého vlastního uvážení. Aby ten triumvirát ministerstev, to znamená Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, rozhodoval i o bezpečnostních složkách, aby rozhodoval de facto bez kontroly Parlamentu o všem v tomto státě. Navíc se má podle novely také rozšířit okruh zařízení, která vláda může omezit.

Opatření mohou dokonce nově vydávat nejen Ministerstvo zdravotnictví, ale také ministerstva obrany a vnitra. Navíc bude možné obecným mimořádným opatřením stanovit plošně jakousi samokaranténu všem lidem, kteří mají pozitivní antigenní test nebo se vracejí ze zahraničí z nějaké rizikové oblasti, přičemž tato riziková oblast v návrhu není ani blíže specifikována. Znamená to de facto, že jsou i třeba pomocí SMS na jednotlivce zacílená razantní omezení svobody, jako je povinnost žít odděleně od ostatních osob. To je zcela nepřijatelné. Nikde například není zákonem upravena povinnost být držitelem mobilního telefonu. Nikdo nemá povinnost mít u sebe stále mobilní telefon a číst SMS zprávy z neznámých čísel, což se netýká pouze našich seniorů.

A výhrad k pandemickému zákonu máme samozřejmě mnohem více. Podle SPD se jedná v případě jeho přijetí pouze o jinak pojmenovaný nouzový stav, a to je pro nás zcela nepřijatelné. Vláda chce zavést zákonem covidovou diktaturu. Vláda Petra Fialy tvrdila, že bude v případě pandemie postupovat jinak než Babišova vláda, ale zatím s ničím novým nepřichází. Není schopna řídit stát v době krize stávající legislativou, například zákonem na ochranu veřejného zdraví, tak jak to od začátku navrhuje hnutí SPD s tím, že by se tento zákon novelizoval, anebo krizovým zákonem.

Hnutí SPD se rozhodlo v případě schválení tohoto zákona podat ústavní stížnost. Jsme přesvědčeni, že je naprosto neslučitelné, abychom projednávali tento zákon v legislativní nouzi a přitom premiér a ministři říkali veřejně do televizních obrazovek, že vlastně ten zákon schvalujeme jenom pro takovou jistotu, co kdyby přišla jiná mutace anebo nějaký velký náraz v respiračních onemocněních v sezóně na podzim. Jestli to tak je, tak máme dostatek času schvalovat tento zákon v běžném legislativním procesu, nikoliv v legislativní nouzi. Jsem přesvědčen, že v tomto případě institut legislativní nouze je nadužíván a je nesmysl, abychom to řešili takto. A je to jeden z důvodů, proč my podáme ústavní stížnost, pokud tento zákon bude schválen. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji. To byl Radim Fiala s přednostním právem. Nevyvolalo to žádnou faktickou poznámku. Další s přednostním právem je přihlášen Marek Výborný. Ale nevidím ho v tuto chvíli v sále. (Poslanec Výborný vchází do jednacího sálu a naznačuje, že přihlášku stahuje.) Už vidím, ano. Nevím, jestli – ano,

stahujete, děkuji, pane předsedo. Takže další s přednostním právem je pan poslanec Julius Špičák, který přichází s přednostním právem se stanoviskem klubu hnutí ANO. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní předsedající (otáčí se pohledem do vládních lavic), pan ministr není, dámy a pánové, dovoluji, abych zde deklaroval stanovisko klubu ANO, které vzešlo z naší tedy velmi podrobné diskuse. Já bych úvodem si dovolil říct... (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám o klid v jednacím sále. Znovu vás požádám, pokud si potřebujete vyřídit, něco potřebujete komunikovat, prosím, běžte do předsálí jednacího sálu. Děkuji mnohokrát a omlouvám se.

Poslanec Julius Špičák: Děkuji, paní předsedající. Já bych si dovolil svou řeč zahájit určitým mottem, které ilustruje tu situaci. V podstatě ten biologický proces je tak rychlý, že předbíhá úmysly, natož tedy legislativu. A já musím říci, že v oblasti přírodních věd a medicíny jsem nikdy tak rychle neměnil své názory jako tedy v případě koronavirové pandemie. Takže nejprve k charakteristice pandemické situace, která je pochopitelně – její zvládnutí je podmíněno implementací vhodné legislativy. Takže ta pandemie, stále tedy překvapující svou nepředvídatelností, odlišným průběhem, a to v relativně blízkých zemích, a také velmi odlišnou reakcí jednotlivých, zdánlivě podobných společností. Takže epidemiologické charakteristiky se u jiných chorob liší v procentech, ale tady je to v násobcích. Incidence dokáže neobvykle rychle stoupat a klesat a předpovědi se velmi často nenaplní. Usuzovalo se na katastrofické scénáře v lidnatých městech Indie a Afriky, ale k tomu nikdy nedošlo. V roce 2020 ÚZIS předpovídal denní incidenci 100 000, ale k tomuto číslu jsme se ani zdaleka nepřiblížili. Naopak v letošním podzimu se předpokládaný vývoj incidence přirovnával ke stolové hoře, ale místo toho došlo k prudkému poklesu. Připusťme, že statistiky ne vždy odpovídají intenzitě deklarovaných opatření a předpokládané kvalitě zdravotní péče.

Nyní, jak známo, zcela převládla vlna omikron se specifickou charakteristikou. Je evidentní, že její nakažlivost je extrémní, šíření lavinovitě, překonává ochrannou bariéru vakcinace, předchozí infekce, nošení roušek, a jak vidím v přímém přenosu na vlastním pracovišti i ve vlastní rodině, průběh se většinou podobá středním či lehčím virózám, ale u nevakcinovaných jsou těžký průběh i smrt možná.

Oficiální předpověď říká, že vrcholu se dosáhne během dvou týdnů a pak bude následovat rychlý pokles. Ale i s předpokládanou omikronovou dominancí shledávám v dalších zemích znovu a znovu mnoho rozporuplných údajů. Takže ve Francii smrtnost stoupla na 300 denně, v Německu v podstatě stagnuje, ve Spojených státech jsou nemocnice přeplněné. V Izraeli týdenní nárůst smrtnosti dosáhl 300 %, stoupá incidence tedy v Rakousku, konstantně vysoká úmrtnost je v Maďarsku a v Řecku. Přesto se ve většině zemí dochází k názoru, že jakákoliv restriktivní a individuální ochranná opatření ztrácí smysl, a já tedy s tímto názorem do značné míry souzním. A musím upozornit, že tento názor už je po několik dnů i tedy týdnů v podstatě skutečně prezentován naprosto nejdůvěryhodnějšími kapacitami, jako je například profesor Hostomský. Znovu, máme-li z 200 000 vzorků denně 50 000 pozitivních, znamená to, že v populaci je dejme tomu 300 000 pozitivních, a pak samozřejmě jakékoliv trasování, jakákoliv chytrá karanténa prostě ztrácí jakékoliv opodstatnění. Nicméně argument pro opatrnost se vztahuje ke skutečnosti, že naše proočkovanost je pořád relativně nízká a nezvyšuje se.

Takže já bych chtěl uzavřít, že v zásadě jednotlivá restriktivní opatření se v jednotlivých zemích uplatňují s různou intenzitou, výsledky tomu ne vždy odpovídají a doporučený jednotný postup tady na rozdíl od jiných chorob neexistuje. Doporučený jednotný postup. Což je tedy

fascinující. Je několik málo a naprosto nesporných konstant. Jedna naprostá konstanta je, že šíření brání absolutní izolace, což tedy zvládne akorát Čína, a to možná pouze do určité míry. V našich civilizačních podmínkách to prostě není možné. A za druhé, že vakcinace, a to bylo opakovaně zmíněno, chrání před těžkým průběhem, a za tím si tedy stojím, a před úmrtností, nicméně nechrání bohužel, jak zjišťujeme, před šířením infekce, před reinfekcí. Bohužel. Takže denní vakcinace je nyní asi na polovině maxima, možná i nižší. A my si musíme být vědomi jednoho významného fenoménu. Na jedné straně se v podstatě velmi pomalu přičítají nové aplikace vakcíny, ale na druhé straně se zvyšuje vnímavost a riziko reinfekce tam, kde od předchozí vakcinace a onemocnění uplynul delší čas.

A tady bych chtěl například upozornit, že termín, který jsme vzývali jako kolektivní imunita, tento termín zcela ztratil za této situace obsah. Obsah tohoto termínu prostě neexistuje a tento termín nepoužívejme.

Já musím říci, že současný přístup vedení resortu k vakcinaci bohužel musím tedy označit za laxní. Rétorika ministra je sice burcuující, ale nevidím systematickou kampaň, což bylo za předchozí vlády kritizováno. Nevidím dostatečnou logistickou aktivitu, která by směřovala skutečně k těm ohroženým nevakcinovaným skupinám, takže jejich proočkovanost stagnuje. A já si zcela stojím za tím, že Novavax to prostě nezlepší. Je neujasněná a nekontrolovaná činnost poradních orgánů. Takže já se domnívám, že ten krásný apel na tu lidskou vstřícnost bohužel v podstatě nenašel tedy odezvu. A já se domnívám, že rétoricky velmi vyhraněné odmítnutí vyhlášky o povinné vakcinaci v našich podmínkách byla prostě chyba, to se nemělo stát, nejsme prostě Dánové, kde se navakcinuje 90 % lidí dobrovolně. Takže vláda spoléhá na super optimistickou předpovědní variantu, a to že koronavirová epidemie, pandemie buď totálně zmizí, anebo že se v podstatě stane klinicky tedy irelevantní.

A jinak musím říci, v podstatě musím upozornit na jeden tedy fenomén, který nebyl zmíněn, ale je třeba ho vzít na vědomí. Komunitní lidská psyché. Jestliže máme násilné úmrtí jednotlivce, tak je to alarm. Jestliže máme nadúmrtí 30 000 lidí za rok, nebo v podstatě stále tedy mortalitu 50 lidí denně, stává se to v podstatě neemotivní součástí statistiky. A to není prostě dobře.

Já se musím historicky vrátit na počátek roku 2020, kdy byla pro celý svět pandemie šokem a zasáhla jej i nás zcela nepřipravené. Je logické, tápali jsme, dělaly se chyby, prohlášení si protirečila, opatření připomínající válečný stav byla bezprecedentní. A našli se i tací jako vždy, kteří nevyhnutelně zmatku zneužívali. Situace byla ve většině zemí podobná. A nebudeme zakrývat, že naše čísla nás řadí k zemím nejpostiženějším. Všechno se ale tvořilo od počátku, nebyly roušky, nebyla opatření, nefungovaly hygienické stanice, netrasovalo se, netestovalo se, neexistovaly dostatečně testy, neexistovaly vakcíny. Já musím říci, že ale systém se rozvinul, je propracován, a já myslím, že se i tedy s panem ministrem, se kterým se nemůžeme na mnoha věcech shodnout, tak si myslím, že ten systém on převzal tedy v určité míře použitelnosti.

Je tady jeden faktor, na který tedy v podstatě od začátku upozorňuji, který hraje zásadní podle mého názoru význam, a to je, že neexistuje v podstatě varianta Kochova institutu. A ono se to nedá zřídit ze dne na den. To je institut, který má rozsáhlé kompetence, který má tradici, který produkuje relevantní výsledky, a tím pádem vybavuje své reprezentanty naprosto vrcholnou tedy autoritou. My nemáme odborníky, já to řeknu s mírnou nadsázkou, my máme influencery. A to je rozdíl, protože nevyhnutelně v podstatě ta autorita tam zkrátka institucionální chybí. To ale není chyba předchozí vlády, vyplynulo to z reorganizace Akademie věd a příslušných ústavů již v devadesátých letech.

Je samozřejmostí, že boj proti pandemii si vyžádal řadu kroků, které omezují denní běžnou činnost, lidská práva. A je pochopitelné, že tady musela být jakási tedy zákonná norma, což byl v podstatě tedy jak víme nouzový stav. Ale vidíme, že tady byly neustálé v podstatě diskuse mezi tehdejší exekutivou a opozicí a že v podstatě prosazování toho nouzového stavu,

který v zásadě fungoval, bylo velmi tedy problematické. Ale jiný právní instrument tady nebyl. Takže politickou podmínkou, s kterou byla v podstatě konsenzuální, se stal vznik pandemického zákona, který prostě byl implementován, nebo byl schválen před rokem. Já se pokusím stručně srovnat tři normy a říci, že tedy ten původní pandemický zákon před rokem byl konstruován za úplně jiných epidemiologických a logistických parametrů.

Takže nouzový stav je zaměřen na krize univerzálně třicet dnů, schvaluje Sněmovna, což je velmi důležité. Třicet dnů je také velmi důležité, protože prostě je tam flexibilita. A omezuje svobodu pohybu, shromažďování, podnikatelskou činnost, lze nařídít pracovní povinnost, nasadit vojáky, bezpečnostní složky, omezit průchodnost hranic a garantoval náhradu škody, zisku. Pandemický zákon měl plnit jakýsi přechodný stupeň, takže měl umožnit orgánům státní správy, Ministerstvo zdravotnictví a hygienické stanice, reagovat na pandemii přijetím účinných a účelných, ale ústavně a zákonně souladně s rozhodnutími označenými jako mimořádná opatření. Dává státu menší možnost omezení, neomezuje pohyb, neukládá pracovní povinnost, nezavírá hranice. Opatření vydává Ministerstvo zdravotnictví po souhlasu vlády, hygienické stanice v případě regionálního ohrožení. Opatření by měla být odůvodněná. A to je setrvalý problém. Samozřejmě je velmi obtížné odůvodnit explicitně určitá opatření, proto byla opakovaně tedy rušena a přezkoumává je přednostně Nejvyšší správní soud. Lze omezit tedy dopravu, podnikání, služby, sportoviště, shromažďování, výuku na vysokých školách, poručit testovat, přikázat ochranné pomůcky. Hradí se jen škody, nikoliv ušlý zisk.

A nyní máme tedy novelu. Takže novela tedy pandemického zákona. V čem jsou odlišnosti? Může ji tedy vyhlášovat nikoliv pouze instituce Ministerstva zdravotnictví, ale rozšiřuje tyto kompetence na ministerstvo, tedy Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra. A já se ptám, jaká je koordinace těchto tří útvarů? Kdo to bude koordinovat? Co se stane, jestliže ta ministerstva to vyhlásí v podstatě disproporcionálně? Takže to já vidím jako velmi zásadní problém, na kterém by se mělo pracovat.

Další problém je, že pokud je tady rozšíření orgánů státní správy, které zasahují do těch hypoteticky... nebo do těch základních práv a svobod občanů, lze čekat samozřejmě žádost na opravné mechanismy, které v podstatě povedou k zahlcení soudní kapacity a povedou k tomu, že v podstatě ty opravné mechanismy nebude možné realizovat dostatečně rychle.

Další problém, který tady byl v podstatě opakovaně diskutován, je samozřejmě ta informatika, nebo to udělování opatření takzvanou komunikací na dálku. Teoretické bylo možné, což samozřejmě do té doby platí, že ta opatření se deklarují pouze písemně. Toto je tedy v podstatě legální přístup. Je možné si představit, že by tady byla e-mailová komunikace. Ale prostředky na dálku, to znamená telefonát nebo SMS, považují za zneužitelné a za nekontrolovatelné. V podstatě tady neexistuje zpětná vazba. Přitom my tady ukládáme těm osobám cosi a samozřejmě na základě chování těchto osob, které to nemusí respektovat, ať už to dostanou, nebo to nechtějí respektovat, my je můžeme sankcionovat. Takže toto je záležitost, která skutečně není dobře ošetřena, a je samozřejmě naprosto nepřípustné, aby toto oznámení se delegovalo například na ředitele škol, na zaměstnavatele nebo na jakékoliv jiné soukromé osoby.

Další zásadní problém je problém samoizolace osob s pozitivním antigenním testem, jednak po testování v práci, ve škole, na 72 hodin do negativního výsledku PCR. Za druhé přicházejících z rizikových oblastí, opět na 72 hodin. Za třetí nařizování izolací a karantén formou příkazu na místě, nikoliv rozhodnutím podle § 8a, který může vydat jakákoliv nedefinovaná pověřená osoba. Takže za prvé není možné, aby to byla jakákoliv nedefinovaná osoba, za druhé ten interval 72 hodin do jasného ověření tedy PCR je interval příliš dlouhý.

Další problém, úplně zásadní, o kterém se již opakovaně mluvilo, byla platnost zákona na dobu neurčitou. Dnes víme, pokud vím, tak se bude načítat v podstatě úprava, aby tomu tak bylo do konce listopadu. Já bych velmi doporučil, já ani s tímto omezením nesouhlasím, protože

ten vývoj je tak dynamický, že bych se přimlouval jednoznačně za to, aby ta lhůta byla ještě zkrácena.

Takže já jako zásadní slabinu vidím v podstatě zmíněné záležitosti, to znamená ta deklarace těch opatření. Je to nedostatek té koordinace, je to chabá definice samoizolace, její příliš dlouhá doba od počátku antigenního testu až do průkazu. Jako další naprosto zásadní moment vidím explicitní možnost velmi výrazného omezení výuky včetně dětské aktivity nebo aktivity mládeže po školní docházce, což já považuji v podstatě za vůbec největší hřích, který tady v posledních dvou letech nastával. Ta mladá generace, nastupující generace, naše budoucnost, dostala obrovský zásah, vidíme zvýšené množství sebevražd, narůstající obezitu, sebepoškozování. Vidíme požadavek psychiatrické péče.

Takže já považuji tuto novelu za nepovedenou, za disproporcionální. Samozřejmě jsme ochotni o jejích jednotlivých parametrech diskutovat. Bohužel ta vůle k diskusi v podstatě tím, že se zdůrazňuje potřeba té legislativní nouze, neexistuje. Já musím říct, že za klub ANO a za sebe sama vyjadřuji naprostý nesouhlas a nemůžeme tuto novelu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za stanovisko klubu hnutí ANO, s přednostním právem Julius Špičák. Vyvolalo to jednu faktickou poznámku, a to pana ministra zdravotnictví Válka. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Já jsem jenom chtěl poděkovat za konstruktivní, řekněme, kritiku. Je potřeba si ale uvědomit, že řada těch věcí byla opravdu diskutována jak v minulé, tak v současné vládě. Ony tam zůstaly, a tak jak – prostřednictvím paní předsedající – to pan poslanec říkal, já jsem tu legislativu zdědil. To znamená, například opatření, která jsou v tom zákoně, hodnotilo nejenom Ministerstvo školství a odborníci z ministerstva, ale dva ministři, jeden z nich za vládu ANO, jeden z nich za vládu této koalice, pan ministr Plaga. Takže ono je to u řady těch opatření. Já si nemyslím, že ta opatření jsou špatně nastavena v pandemickém zákonu. Ano, rozumím tomu, že tím, že byly volby, tím, že byl konec roku, začátek a tak dále, tak možná ne každý měl dostatek času to prostudovat, seznámit se s tím, vidět ta opatření.

A to, proč jsem se hlavně přihlásil. Tak já bych chtěl velmi podpořit to, pojďme se přestat bavit o bezinfekčnosti, to opravdu není termín, který by se měl používat. Bezinfekčnost jako taková je nesmysl. Očkováním chráním sebe, abych neumřel, neměl závažný průběh. Test je potvrzení, že velmi krátkou dobu je malá pravděpodobnost, že nakazím ostatní, a je to PCR test. V řadě zemí zkrátily tu platnost právě v reakci na omikron na 48 hodin, a to je potřeba říct, 48 hodin, bylo 72, teď 48. To znamená tam, kde se používá PCR, doba zkrácena na 48 hodin, což považuji za prakticky velký problém, a domnívám se, že i tyto věci reflektuje ta novela a některé úpravy, které jsme do toho pandemického zákona dali. Tak tolik snad jenom na vysvětlení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, já vám děkuji za dodržení času. Nikdo další s faktickou poznámkou se nehlásí, a proto v tuto chvíli tady máme poslední přednostní právo, a to paní místopředsedkyně poslaneckého klubu ODS Evy Decroix. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Decroix: Já vám děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, minimálně ti, co sledujete zde. Dovolte mi prosím, abych vám dnes přednesla pozměňovací návrh, a to jménem svým, jménem klubu ODS, jménem klubů KDU, STAN a Piráti. Jedná se o pozměňovací návrh, který jsme už diskutovali zde v kuloárech, který byl prosím připraven velmi detailně, a to po konzultaci jak s odborníky, tak s legislativci, tak napříč vládou a ministerstvy. Jedná se o návrh, který reaguje především na legislativní stránku celé

věci, to znamená především na ty jednotlivé body, které nám byly vytýkány z pohledu ochrany občanů a z pohledu odborné právní veřejnosti.

První bod, který jsme považovali za důležité zmínit, zde již zazněl, ten není součástí našeho pozměňovacího návrhu. To se jedná o tu účinnost, tento bod byl načten v rámci pozměňovacího návrhu zdravotního výboru. Dovolte mi tedy prosím přednést ty ostatní body, které jsou písemně nahrány v systému pod číslem 297, přičemž prvním důležitým bodem je úprava mimořádných opatření, která se týkají veřejných akcí. Upravujeme návrh pandemického zákona tak, aby veřejné akce bylo možné omezit, ale ne zcela zakázat. Současně upravujeme podmínku kumulace fyzických osob, nejenom co se týče jednoho místa, ale současně i co se týče jednoho času. To znamená, kumulace na jednom místě a v jednom čase je ta podmínka pro to, aby bylo možné omezit veřejnou akci. Stejná podmínka se vztahuje i na zasedání a akce orgánů veřejné moci. I zde odstraňujeme možnost z celkového zákazu, je zde pouze možnost omezit, samozřejmě pokud budou splněny podmínky.

Velmi důležitým druhým bodem našeho pozměňovacího návrhu je úprava takzvané SMS karantény. Je to něco, co bylo v posledních dnech velmi diskutováno, opakovaně zde ze strany opozice i polemizováno, kritizováno. Prosím, zachováme možnost, aby bylo možné nařídit izolaci nebo karanténní opatření formou ústní, písemnou anebo prostřednictvím prostředků komunikace na dálku, včetně tedy té SMS. Neomezujeme se prosím na tu SMS. Zaznívá zde opakovaně diskuse, co se stane, když někdo nemá telefon. Opakuji, je důležité, že je možné použít technické prostředky, které urychlují komunikaci, přičemž se nejedná výhradně o SMS.

Zde si dovoluji částečně i citovat vyjádření ministra pro legislativu a předsedy Legislativní (rady) vlády ze dne 31. ledna 2022, jedná se o vyjádření, které bylo zasláno předsedkyni Poslanecké sněmovny a které mi bylo kanceláří paní předsedkyně doručeno. A pan předseda Legislativní (rady) vlády, a cituji, uvádí, že smyslem navrhovaného ustanovení je především dát zákonný podklad pro co možná nejjednodušší a minimálně formalizované nařizování karantény a izolace, neboť při počtu (počtech), z jakých je nutné tyto izolace nebo karantény nařizovat, není možné vést ani zjednodušená správní řízení.

Zde prosím jenom bych ještě chtěla podotknout, že taková už je dnes nyní praxe. Není to nic, nezavádíme žádnou novinku. V zásadě jenom regulujeme praxi, to znamená, že zvyšujeme tu ochranu obyvatel, protože dnešní praxe nebyla žádným způsobem legislativně uchopena.

A ještě prosím současně podotknu, protože i to zde zaznívalo v některých kritikách, že dle vyjádření předsedy Legislativní rady vlády ze stejného data ta obecná úprava, to znamená dnes, již nyní, platná, poskytuje dostatečnou ochranu osobních údajů, aniž by bylo nutné jakoukoliv další úpravu osobních údajů do zákona pandemického zapracovávat. Ale – vzhledem k odborné diskusi, vzhledem k vyjádření některých právníků, i vzhledem k naší práci legislativců v rámci Poslanecké sněmovny vnímáme, že některé komentáře, co se týče možnosti identifikace a ověřitelnosti autora té zprávy v případě SMS karantény, mohly být určitým způsobem zpochybněny, a především to byl jakýsi negativní signál veřejnosti, že by bylo možno tyto SMS zprávy, tato nařízení zpochybňovat, což není účelem. Tak Ministerstvo zdravotnictví je v rámci i našeho pozměňovacího návrhu zmocněno k tomu, to znamená, to je přímo zapracováno do zákona, aby vyhláškou stanovilo povinné náležitosti této takzvané, a promiňte mi ten lidový termín, SMS karantény. Účelem tohoto je, aby oznámení o nařízení izolace nebo karanténního opatření obsahovalo takzvaný jedinečný kód, na základě kterého je možné ověřit, že autorem dané zprávy je krajská hygienická stanice a dané oznámení je určeno pouze vám a ne nikomu jinému. Tak. Současně jenom podotýkám, že je to něco, co jsme diskutovali s Ministerstvem zdravotnictví, to znamená, víme, že je to technicky možné a v krátkém čase realizovatelné.

Již v původním návrhu pandemického zákona byla vložena možnost, právo podání námitek proti nařízení karantény či izolace, a to ve lhůtě tří pracovních dnů. Toto zachováme, ale současně reagujeme na poměrně přirozenou potřebu, aby byla taktéž stanovena lhůta, ve

kteřé bude taková námitka vyřešena. To znamená, že vkládáme lhůtu tří pracovních dnů, aby orgán veřejného zdraví rozhodl nebo oznámil své prošetření této námitky. A důležité je, že pokud toto nestihne, nestihne oznámit té osobě, která podávala tu námitku, své rozhodnutí, tak se izolace nebo karanténa považuje – námitka nerozporovatelná, považuje se ta karanténa a izolace za ukončenou. To je důležité. To znamená, v zásadě můžeme být v horizontu tří až šesti dnů. To znamená, zásadním způsobem posilujeme, a to zde opravdu si dovolím podotknout, pokud je neustále diskutováno, že nouzový stav je výhodnější řešení, no tak minimálně z tohoto ohledu není, protože stejně bychom byli nuceni, pokud by se pandemie jakýmkoliv způsobem zhoršila, přistupovat k oznamování tímto způsobem, ale nebyly by tam tyto ochrany jednotlivých práv. Tady je to jednoznačné. Pokud udělá úřad chybu, tak v zásadě vy máte tři dny a máte jednoznačně danou lhůtu na to, jakým způsobem se bránit.

Poslední důležitý bod, považuji ho za důležitý symbolicky, politicky, ale i pro občany, a to je výše pokut. Pokuty v rámci pandemického zákona v souladu s celou koncepcí pandemického zákona mají být především prevenční. Účel nemá být sankční a nikdy nebyl. Původní výše pokut vycházela ze stejných výší, které byly stanoveny v zákoně o ochraně veřejného zdraví. Logika, která samozřejmě je v zákoně o ochraně veřejného zdraví, je malinko jiná, je přísnější. Pandemická norma má být, dovolím si použít slovo soft, má být jemnější a má být především ochranná. To znamená, my nemůžeme pokuty vypustit zcela a úplně. Jsme v zásadě, každý legislativec v rámci prvního ročníku práva víme, že každá norma musí mít nějaký sankční mechanismus. Ale pro to, aby byl odpovídající, tak my máme za to, že stačí, pokud ty pokuty budou sníženy o 80 %. To znamená, že ta navržená výše pokut odpovídá 20 %, což jsou částky, které odpovídají té vyšší sazbě pokut. Nejsou to ty částky, které následně bývají v rámci těch přestupkových řízení ukládány. To víme, není důvod přistupovat k této nejvyšší sazbě. Tak.

Toto jsou prosím body, které jsou obsaženy v tom pozměňovacím návrhu 297. A současně mi ještě prosím dovoľte, abych předložila, načetla druhý pozměňovací návrh, který je nahrán v systému pod číslem 317, a ten si dovolím zdůvodnit pouze velmi krátce. Jedná se o pozměňovací návrh, kterým vypouštíme oprávnění Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany, neboť na základě konzultace s ministerstvem máme za to, že oprávnění, která již dnes mají tato ministerstva na základě zákona o ochraně veřejného zdraví, by měla být dostatečná a není důvod je upravovat samostatně. Tak.

Současně si dovolím ještě následně v podrobné rozpravě se přihlásit k těmto dvěma pozměňovacím návrhům. Ale vzhledem k tomu, že budu předkládat omluvenku, tak si dovolím zmocnit k načtení těchto pozměňovacích návrhů v podrobné rozpravě svého kolegu Karla Haase, který je taktéž autorem těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní poslankyně, děkuji za upřesnění. Děkuji i za vaše vystoupení. Já jsem chtěla právě vás vyzvat, že musíte v té podrobné rozpravě, takže děkuji, zaevidováno, kdo to přednese, a předám pak předsedající schůze. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku, s kterou se hlásí paní poslankyně Karla Maříková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych měla na svou předřečnici, prostřednictvím vás, několik dotazů. Jak hodláte řešit, když někdo řekne, že mu ta esemeska nepřišla, nebo že si vypne telefon? Nebo víme, že staří lidé mají často problém vůbec esemesky přijímat. Jak se to bude vůbec dokazovat v praxi? To by mě opravdu zajímalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. Nikdo další se nehlásí, takže... Paní místopředsedkyně chce vystoupit. Paní místopředsedkyně, s přednostním právem, bez omezení času, ano?

Poslankyně Eva Decroix: Já budu velmi krátká. Jenom bych považovala za slušné, aby tady nezůstávaly otázky bez odpovědi. Právě proto, že ne všechny otázky je možné vyřešit, a dokonce ani není vhodné je řešit v zákoně, tak právě proto je do zákona vloženo zákonné zmocnění pro ministerstvo, které má tyto jednotlivé parametry dokazatelnosti, identifikovatelnosti, ověřitelnosti toho autora oznámení doplnit, přičemž zase znovu uvádím, nejedná se pouze o SMS zprávy. Ta nařízení nebo respektive oznámení o izolaci či karanténě je možné činit ústně i prostřednictvím jiných komunikačních prostředků. Pokud se v praxi ukázala esemeska jako ten nejpraktičtější způsob komunikace, tak samozřejmě i nadále jí bude využíváno, ale právě díky tomu jedinečnému identifikačnímu kódu, a na tom už ale následně bude pracovat Ministerstvo zdravotnictví, takový technik nejsem, ale je nutné, aby ty technické věci umožnily ověřit, jestli ten kód byl rozkliknut, nebyl rozkliknut a tak dále. To znamená, to už není práce zde, to už je otázka technického rázu, kterou bude řešit ministerstvo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní místopředsedkyně. V tuto chvíli zde mám faktickou poznámku od pana poslance Karla Haase. Takže poprosím, ať přijde k řečnickému pultu. A ještě než začne hovořit, já bych si dovolila přečíst omluvy, pane poslanče. Omlouvá se pan předseda poslaneckého klubu SPD do 17 hodin, paní poslankyně Jana Pastuchová ruší omluvu, byla dneska omluvena do 17 hodin, a dále zde mám ještě omluvu od místopředsedy vlády a ministra práce a sociálních věcí pana Mariana Jurečky, a to dnes od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů. Takže to byly došlé omluvy. A s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Haas. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom rychlá faktická pro zcela legitimní a správný dotaz paní kolegyně Maříkové, vaším prostřednictvím. V důvodové zprávě, a důvodová zpráva je klíčovým vykládacím prvkem jakéhokoli zákona, to věřím, že by potvrdila většina právníků v tomto sále, jsou uvedena ještě k té – a teď to říkám v uvozovkách – SMS karanténě nebo nařízení izolace jasná tři pravidla: za prvé že celý ten postup, který ministerstvo v případné prováděcí vyhlášce nastaví, musí odpovídat obecně závazným právním předpisům z oblasti elektronické komunikace, musí odpovídat obecně závazným předpisům z ochrany osobních údajů a musí být v souladu s judikaturou, která je velmi konzistentní, velmi ustálená, doručování projevů vůle orgánů veřejné moci směrem k soukromým fyzickým a právnickým osobám. Tolik snad na doplnění pro paní kolegyni. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Přejí hezké odpoledne. S faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Karla Maříková. Paní poslankyně, vydržte okamžiček... Prosím, můžete hovořit.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem chtěla jenom, abyste to konkretizovala, ale vzhledem k tomu, že jste mi neodpověděla, tak přišel pan ministr (?), já mu za to velmi děkuji, on tu odpověď oproti vám znal, což je tedy smutné, když to předkládáte, že to neznáte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, paní poslankyně. A nyní se přihlásila do rozpravy s přednostním právem paní místopředsedkyně Jana Vildumetzová Mračková. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, poslanci, členové vlády, dovolila bych si ještě jednou vystoupit, teď již tedy v obecné rozpravě, k danému zákonu. A protože jsem předsedala, tak bych ráda ve svém vystoupení zareagovala na některé své předřečníky, nejdříve především na pana ministra zdravotnictví, pana Vlastimila Válka.

Vážím si toho, že reaguje na ty dotazy. A musím říct, že když tady vystupoval a hovořil o tom, že třetí dávka očkování je velmi důležitá, i říkal, že opravdu podle těch analýz a všech těch statistik lidé nemají povětšinou ten těžký průběh, tak já bych se pana ministra chtěla zeptat, proč jsme na tom tak hrozně špatně ohledně těch třetích dávek očkování? Chtěla bych se ho zeptat, proč očkujeme tak málo v tuto chvíli? Proč když jsme očkovali 110 000 lidí denně, tak proč jsme včera například naočkovali 30 000? Pak bych se ho chtěla zeptat, proč Česká republika pořád stojí na čísle očkování, že má naočkovaných 18+ 74 %? A pokud se podíváme na ty západní země, tak protože oni se dostali na 85–90 %, tak proto také rozvolňují. A teď to nejdůležitější číslo – a budu to srovnávat s Dánskem, protože jsem si tu statistiku našla – my jako Česká republika máme v rámci třetích dávek naočkovaných 34 % a oni mají 60 %. Já bych se chtěla zeptat, co teda děláme pro to, aby se lidé očkovali třetí dávkou, když jste tady řekl, že to ty lidi chrání. A je to správně. Jestli nic jiného v tuto chvíli nemáme na boj s pandemií, tak by mě zajímalo, co se tedy pro to dělá a proč to číslo je tak nízké ve srovnání například s Dánskem, které jsem tady v tuto chvíli uvedla.

Druhý dotaz nebo druhá reakce by byla na paní místopředsedkyni, ale tam to spíše není dotaz, ale spíš takové povzdechnutí, které se mi v tomto týdnu, respektive v pondělí, na krajském zastupitelstvu Karlovarského kraje stalo a je spojeno také velmi s pandemií, a ráda bych vás s ním seznámila. Když jsme tady schvalovali eRecept, víme, co to přineslo, a dneska si prakticky bez něj nedokážeme představit už život, ani bez eNeschopenky a dalších věcí. Takže je skvělé, že tohle máme, že jsme to tady nějakým způsobem zavedli a začali jsme to daleko více využívat právě v rámci pandemie. A když přišla pandemie, lidé se dostali do karantény, tak se například řešilo, jak lidé budou volit. To jsme vyřešili, i jsme to tady schvalovali. Ale museli jsme řešit i jednání. Tady v Poslanecké sněmovně to řešíme tak, že párujeme, nějakým způsobem se dohodneme. Ale máme i ta krajská a městská zastupitelstva. A to se muselo nějakým způsobem vyřešit, takže se to vyřešilo zákonem, že bude možno se připojit online, a dává to jasnou logiku: když je člověk v karanténě, tak ať je mu to umožněno, zastupitelů není takové množství, jako je nás tady poslanců. No ale ejhle, co se nestalo. Na těch krajských zastupitelstvech, kde máte například v Karlovarském kraji 45členné zastupitelstvo, tak to není jako v Poslanecké sněmovně, že na návrh zákona potřebujete schválení nadpoloviční většinou přítomných poslanců, ale tam potřebujete mít vždycky tu většinu. A tu většinu má koalice. A ta opozice tam tvoří důležitou roli, protože pokud ti poslanci nepřijdou, tak musí i ta koalice spolu s opozicí komunikovat a hledat nějaké řešení. Takže se stalo podle mého názoru, že toto se začalo zneužívat a přišla zastupitelstva, svolalo se mimořádné zastupitelstvo a na začátku se odhlasovalo, že i když nebyli v karanténě, tak mohli být přihlášení online, a v tu chvíli řekli "nechceme program", a tím zastupitelstvo skončilo. No a to vyvrcholení bylo v pondělí, kdy se předložil nový jednací řád – a slyším, že se to tak děje ve většině krajů, že teda v jednacích rádech se ošetří, že například ten zastupitel se může omluvit z pracovních nebo jiných závažných důvodů. A já v tu chvíli tvrdím, že jestliže touto cestou do budoucna půjdeme, tak prakticky maříme principy zastupitelské demokracie. Omlouvám se, ale v tu chvíli ta role opozice je nulová. Svým způsobem vy v tu chvíli tam nebudete mít vůbec žádnou roli a myslím si, že to není cesta a že bychom se měli i tímto problémem zabývat, protože to, že dneska vy jste v koalici, vy jste v opozici, za dva roky to může být úplně jinak. A já si myslím, že jestliže člověk je zastupitel, tak má chodit na ta zastupitelstva, má tam komunikovat, má tam být prezenční formou, má poslouchat ty problémy, má je diskutovat. Je jasné, že pokud je v karanténě, v izolaci, tak je jasné, že by mu ten online přenos měl být umožněn. Tak to je moje druhá poznámka, jak se tady říkalo, zasedání orgánů veřejné moci, zákaz, omezení, tak jsem

vám pouze chtěla říct jednu takovou věc, kterou se budu určitě zabývat, budu ji konzultovat s Ministerstvem vnitra, popřípadě budu i přemýšlet a pracovat na nějakém návrhu, který bych popřípadě předložila. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. A nyní se přihlásil pan ministr Válek s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, vašim prostřednictvím vážená paní poslankyně, já se pokusím odpovědět, vysvětlit a pak trošičku zlehčit. Za to zlehčení se především omlouvám.

Ta odpověď s tím očkováním. Tak máme dvě možnosti. Můžeme přesvědčovat – a my teď cíleně zveme, informaci, co nejsou očkování, posíláme i ošetřujícím lékařům, tu kampaň stále zvyšujeme. Teď čekáme na postupně rostoucí zájem o Novavax, ten nebude hned tak.

Další důvod. Když vrcholí vlna omikronu, tak si musíme uvědomit, že spousta těch lidí je pozitivních, a pokud mají PCR test pozitivní, automaticky se jim v certifikátu objeví, že jsou půlroku s certifikátem, který je vlastně vystavením bezinfekčnosti. Ale není to bezinfekčnost, já se prostřednictvím paní předsedající panu kolegovi Špičákovi velmi omlouvám, také to používám nevhodně. Tedy mají půlroku platný certifikát. A děje se ve všech zemích, kde je omikron, že ve chvíli, kdy tam začal omikron a obrovsky se začal šířit mezi populací, mají pozitivně testované, kteří jsou bezpříznakoví, s PCR testem pozitivní, tak jim klesá zájem o očkování.

Mohli bychom se bavit, jaká byla startovací pozice před půl rokem, před tři čtvrtě rokem, jak jsme na tom byli po půl roce, jak na tom byli v Dánsku a u nás. Ale myslím, že to je irelevantní. A nikdy bych si netroufl tvrdit, jak bych postupoval, kdybych byl ministrem před dvěma lety a tak dál. To by bylo hloupé, tady toto zlehčovat. Faktem je, že jsem ministr zdravotnictví měsíc, no, ono už je to o něco déle než měsíc, já mám pocit, že už jsem ministr zdravotnictví pět let, ale technicky za ten měsíc jsme dali skoro milion třetích dávek, to znamená, ten počet je veliký.

Samozřejmě je možnost nařídit povinné očkování. Ale řekněme si, co se děje v zemích, kde povinné očkování je nařízeno. Ty země jsou v podstatě dvě, respektive dvě a půl. V Rakousku je povinné očkování. Čísla jim brutálně rostou. Jsou daleko horší než u nás a rostou velmi rychle. To je první věc. Neříkám, že to souvisí s povinným očkováním. Ale aby to povinné očkování mohli realizovat, musejí dávat poměrně tvrdé pokuty. A dokonce teď začíná debata, že je budou strhávat z mezd. Já nevím, jestli je tady nějaká strana, která by toto byla ochotna prosazovat. V Německu je ta situace velmi podobná. Rozumím tomu, že povinné očkování u dětí funguje. Tam to nařídila WHO. WHO jasně definovala, proč je to vhodné. A to bychom mohli odborně velmi dlouho diskutovat nejen na tomto fóru. U dospělých je situace jiná. Je velmi komplikovaná.

A ano, rád bych, abychom všichni spolupracovali na tom, abychom přesvědčili občany, ať se nechají očkovat. Tím, že překonáme omikron, nejsme za vodou. Certifikáty dál platí po celém světě. Na podzim může být další vlna. Ale to, co bychom měli změnit, abychom z řešení krizových stavů udělali systémové řešení velmi závažného, nebezpečného, smrtelného onemocnění, o kterém už víme, že se pohybuje ve vlnách, že ty vlny kopírují vlny chřipky, víme, jaká je prevence, víme, co můžeme použít jako zábranu závažnému průběhu, a teď musíme tu informaci dál nějakým způsobem rozšiřovat. Navíc si myslím, že vzhledem k tomu, že firmy pracují na selektivní vakcíně na omikron, a ta vakcína tady bude za pár možná měsíců, tak ta další dávka by možná byla výhodnější omikronem. To znamená, těch faktorů je celá řada. Novavax je vynikající vakcína, kde zatím firma tvrdí, že by to mělo být dvoudávkové schéma. Těch proměnných faktorů je celá řada.

A já bych chtěl podat informaci, že se snažím toto diskutovat v rámci našeho budoucího předsednictví v rámci Evropské unie s kolegy z Francie a ze Švédska. Rád bych sjednotil ten přístup, protože budeme muset diskutovat vůbec v Evropě, co dál s certifikáty. A můj postoj je opravdu daleko více odborný než politický. Já si myslím, že je potřeba se začít chovat daleko více k tomuto onemocnění jako k vážné nemoci, a ne jako k politiku.

Druhá věc s těmi zastupitelstvy, za to velmi děkuji a budeme muset na to pamatovat, pokud ctěná Poslanecká sněmovna schválí tento zákon. Pokud tu novelu schválí Senát, tak bude mít pravděpodobně dočasnou platnost. A já jsem tady řekl, do června chci předložit zákon, který se bude týkat všech epidemií, pandemií, bude součástí novelizace, na které pracovalo už předchozí ministerstvo, ale neposunulo to tak daleko z různých objektivních důvodů, jak by se mohlo posunout. A tam na toto budu muset pamatovat.

A teď to zlehčení, proto jsem si vzal přednostní právo, protože to bych do dvou minut nedal. Mě napadla, když jsem tak seděl, já jsem taky byl zastupitel, byl jsem zastupitel v Líšni. Líšeň je obrovské město, u kterého je Brno. Zdravím do Líšně. (Smích několika poslanců.) Myslím, že u Prahy je taky nějaké takové obrovské město, u kterého je Praha. Je to tak? (Souhlasná reakce ze sálu.) Velmi správně. Me sme me u nás v Líšni. Už to nikdy takhle líšeňsky tady neřeknu. A z nějakého nepochopitelného důvodu online zastupitelstva byla v Líšni. Ale my jsme měli online vědecké rady. Kdyby tady byl honorabilis, prostřednictvím paní předsedající, pan poslanec Vondrák, tak by potvrdil, že i vědecké rady univerzit byly online. A kupodivu jsme hlasovali o poměrně závažných věcech, o rozpočtech, o docenturách, o profesurách. A tento problém nenastal. My jsme naopak měli lepší účast, protože ti, co byli z dálky, se takhle připojili online a neměli problém s účastí.

A teď to zlehčení. Já se všem za to omlouvám. Otázka je, jestli bychom neměli začít debatovat o tom, jaký je rozdíl mezi vědeckou radou a zastupitelstvem, že ve vědecké radě ten model funguje a v zastupitelstvu ne. To by možná nebylo nezajímavé zkusit zjistit, v čem se to liší. A moc se za to omlouvám. Ale dva dny... Já jsem musel říct něco, co mě trochu uvolní. Omlouvám se velice.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za vaše vystoupení. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku paní místopředsedkyně Jany Mračkové Vildumetzové. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo k faktické poznámce. Rozdíl mezi vědeckou radou a zastupitelstvem je takový, že podle mého názoru zastupitelstvo má opozici a koalici. Nevím, jestli vědecká rada? Nebyla jsem nikdy členkou vědecké rady. Ale role opozice a koalice je jasná v tom zastupitelstvu. A určitě si k tomu sedneme. Nečekala jsem, že mi na toto budete, pane ministře, odpovídat. Ale moc si toho vážím, že jste se i do tohoto pustil.

Ale spíš, jak jste hovořil o těch třetích dávkách a o tom očkování, mně by stačilo, kdybyste mi řekl tři kroky, které děláte na podporu proočkování. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nyní se ještě s faktickou poznámkou hlásí pan ministr. Nebo s přednostním právem? (S přednostním právem.) Můžu dát panu ministrovi slovo, pane poslanče? (Ne.) Tak prosím. Nejprve se přihlásil pan poslanec Václav Král a poté je na řadě s faktickou pan ministr Válek.

Poslanec Václav Král: Děkuji, paní předsedající. Myslím si, že pan ministr odpoví společně i na tu moji poznámku. Na základě toho, co jste teď tady řekl, tak myslím, že by bylo dobré i vzhledem ke zklidnění té situace a i vzhledem k tomu, že pan premiér po zrušení

vyhlášky o povinném očkování avizoval, že naše vláda a tato Sněmovna doufám nechce polarizovat společnost, aby tady jasně zaznělo, když už to nemůže být v tom pandemickém zákoně ani v pozměňovacím návrhu, který jsem se snažil nějakým způsobem zformulovat to, že prostě vláda a případně Sněmovna nebude tlačit na jakoukoli formu povinného očkování a že tam bude zachován ten princip dobrovolnosti. Tak pokud byste to teď tady v rámci diskuse deklaroval, tak myslím, že by se všichni významně uklidnili, a i já bych mohl podpořit tento zákon. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. A nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Válek. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: To je to nejmenší. Já nevidím nejmenší důvod, proč by vláda měla tlačit na povinné očkování, protože ty země, které to udělaly, tak měly velmi komplikovanou situaci provázenou řadou dalších konsekvencí. Já se obecně domnívám, že se bude muset Evropská unie domluvit, jak dál s očkováním proti covidu. Ale toto není téma, které bychom teď tady měli řešit.

A odpovím. První jsou cílené zvací esemesky, které dostává současně ten, který by měl dostat třetí dávku, a jeho ošetřující doktor cestou pojišťoven. A tady je potřeba extrémně poděkovat panu senátoru Krausovi, panu kolegovi Krausovi. Posíláme cílený dopis jak tomu lékaři, tak tomu pacientovi. A teď novou akcí, co chystáme s pracovní skupinou, ve které je i paní, aniž to tuší, ale teď jí to řeknu, místopředsedkyně Senátu, vaším prostřednictvím, paní poslankyně, kdy máme link na starosty a dokážeme těm starostům posílat informaci. Tak teď chceme ještě informovat starosty o tom, kde jsou jejich nejbližší například možní lékaři, jakou mají možnost, abychom takhle zlepšili dostupnost. A chceme to využít i k cílenému informování o očkování, kde bude očkovací centrum, kam můžou jít, jaké jsou dostupné vakcíny. Takže i tuto cestu teď volíme. To je první krok. A to jsou ty tři odpovědi.

Dál v tomto budeme pokračovat. Dál v tom budeme pokračovat ve chvíli, kdy skončí ta vlna omikron, protože si musíme uvědomit, že my samozřejmě plánujeme co největší svobodu v rámci republiky, která ještě bude dostatečná k tomu, aby se chránili občané. Já nikdy nic jinšího nebudu navrhopvat. Ale v okolních zemích, tak jak jsem to četl, platí poměrně přísná pravidla. A já bych byl velmi nerad, aby se stalo, že někdo nebude moct kvůli tomu, že nebude mít neplatný certifikát, jet například na dovolenou do Chorvatska. Proto i na toto chystáme jasný plán a strategii.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Tímto jsme vyčerpali všechny faktické poznámky, a ještě než dám slovo řádně přihlášenému panu poslanci Nacherovi, přečtu omluvu. Omlouvá se paní ministryně Helena Langšádlová z dnešního jednání z pracovních důvodů. A nyní vystoupí pan poslanec Patrik Nacher. Ano, je prvním řádně přihlášeným, který bude vystupovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Zaslých jsem ze sálu konečně kvalitní projev, tak aby to bylo i slyšet na mikrofon.

Dámy a pánové, vážená vládo, ano, je to pravda, já jsem první řádně přihlášený bez přednostního práva po dvaceti devíti a půl hodině, tak si myslím, že je to rekord. To je první věc. Druhá, ještě poznámka před čarou. Myslím si, že za těch dvacet devět a půl hodiny jsme se tady řádně promořili, takže předpokládám, že těch 130 poslanců, co tady byli, tak už budou zdraví při jakékoliv variantě, která sem přijde. Čímž se dostávám k tomu, co ti lidé často píší ohledně počtu poslanců, kteří jsou v sále. Oni to nevědí, já to furt vypisuji, tak využiji této příležitosti, řeknu to, že poslanci koalice, opozice jsou vypárováni, zejména ti, co jsou nemocní, jsou v karanténě nebo v izolaci, to je ten daný počet. Ne že by tady nebyli, byli někde jinde, tak

prostě jeden z koalice, jeden z opozice, ten covid nebo karanténa se nevyhýbá ani poslancům. Tolik na vysvětlenou, protože to nikdo na mikrofon neřekl.

Já jsem si ten svůj příspěvek rozdělil na čtyři části. Zase až na citace to nebudu úplně čist. Kdo by chtěl vědět, vždycky jak si navzájem na začátku nevěříme, koalice, opozice, tak můžu nechat nahlédnout, že tam mám i některé poznámky, něco jsem proškrtal, když jsem poslouchal pozměňovací návrh paní místopředsedkyně klubu ODS. Já jsem to rozdělil na takové části, argumenty logické, politické, právní a podnikatelské, když už tato vláda je taková propodnikatelská, pravicová a podobně.

Ještě předtím si, když už pan ministr tady říká, že má vtipné vložky, tak bych si také jednu dovolil stran toho, co mě zaujalo, když paní místopředsedkyně klubu ODS tady četla ty pozměňovací návrhy, tak poté co skončila, tak získala potlesk. Skoro bych se zeptal jako pan ministr průmyslu, když jsme tady měli důvěru vlády, jestli to byl gentlemanský potlesk, nebo frenetický potlesk. Mně to přišlo absurdní, já se omlouvám, trochu v tom, že my tady projednáváme věc, která omezí svobody občanů v České republice, my tady projednáváme něco, proti čemu současná koalice, bývalá opozice, často vystupovala v tom minulém volebním období, co je až do konce listopadu. My tady něco projednáváme ve stavu legislativní nouze, to znamená, že poslanci mají omezené možnosti do toho vstupovat. A přesto vy sem jako vláda dáte návrh, který nejprve obohatíte o pozměňovací návrhy a potom o další pozměňovací návrhy přímo na plénu, což je důkaz toho, že to připravené prostě není, to tak je, a že si to zaslouží první, druhé, třetí čtení. To se na mě nezlobte, buďte jako féroví. Já to neříkám zle, já to říkám prostě na základě faktů. To znamená, že poté, co tady – a já jsem rád za ta změkčení z hlediska obsahu, ale z hlediska toho principu, vy sem přijdete s návrhem, pak sami k sobě načtete pozměňovací návrhy a ještě si zatleskáte. Chápete tu absurditu? Nezlobte se na mě, musel jsem to tady zmínit, jakkoliv jsem rád, že to změkčujete, a já se pak k tomu dostanu.

Nejprve ten pohled logický. Ten logický u mě vychází, ti, co mě znáte, já jsem na ta čísla, já už jsem to naznačil v tom předchozím bodu, jestli jsme ve stavu legislativní nouze, nebo ne, tak teď budu detailnější. Takže situace 26. únor 2021, schválení původního pandemického zákona, a dneska jsme – já mám tady napsané v poznámkách 1. 2., už jsme 2. 2. 2022 – takže tehdy byla proočkovanost 623 000 dávek, což je 6,7 % z osob starších 12 let. Obě dávky mělo 232 000, to je 2,5 %, o tom jsem mluvil. Dnes naproti tomu tu jednu dávku má, ono se to vyvíjí, omlouvám se, připravoval jsem si to včera, především, tak doufám, že mě nebudete chytat za slovo, 6 924 000, což je 74,2, a dvěma dávkami 6 780 000, což je 72,6 %. To znamená, jak jsem řekl předtím, proočkovanost je třicetinasobná. To je kontext, pandemický zákon 2021, 2022.

Kapacita nemocnic. Předtím 7 176 pacientů, nyní 2 066, nedíval jsem se aktuálně, možná to vzrostlo mezitím, jak se tady táhne tahle schůze skoro 30 hodin. Ve vážném stavu, tam je to ještě viditelnější, ta situace že je odlišná. Předtím to bylo 1 531 pacientů, teď je to 181, to je osmapůlkrát méně. Naproti tomu pozitivních testů – já tady nebudu opakovat ta čísla – kdybych vzal ten včerejší, který je bezmála 67 000 oproti 14 000, tak je to čtyřikrát více. To znamená jinými slovy, i přestože čtyřikrát více pozitivních testů, a jak tady bylo řečeno mým kolegou Špičákem, otázka je, kolik je ve společnosti těch skutečně pozitivních, to může být násobně oproti tomu, takže i přestože (je) čtyřnásobně více oficiálně pozitivních testů, tak počet pacientů, počet lidí v nemocnicích ve vážném stavu, je osmkrát nižší, platí-li tedy teze s tím, že ta očkovanost, proočkovanost to utlumuje, ukončuje, jakkoliv já vítám to, že – a tady se liším s některými svými kolegy – není to povinné očkování, a jsem v tom konzistentní.

Tak se ptám – a to je můj první dotaz na pana ministra, já ho vždycky upozorním, já mám ty otázky speciálně podtržené modrou vlnovkou, abych trochu jakoby zvýšil hlas – proč tedy používat ten samý mechanismus, ty samé metody a ten samý nástroj, to znamená pandemický zákon, když ty situace jsou úplně odlišné. Ten druhý dotaz – a já už jsem ho měl předtím – proč to řešit ve stavu legislativní nouze, kde se jasně říká, že to je v případě mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu

nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, ale to i v těch vyjádřeních v médiích v té situaci teď nejsme. Nejsme.

Když k tomu přičtu ještě ty pozměňovací návrhy, které jste tady samozřejmě dali dvoufázově, první v rámci výboru a druhý byl načen před chvílí, tak je vidět, že to prostě do legislativní nouze nepatří. Dám jiný příklad, aby mi bylo rozuměno. Není to legislativní nouze, ale je to zrychlené řízení devadesát. Já předpokládám, že se s kolegy, s Markem Výborným, domluvíme na nějaké Milostivém létě 2, a dokud my si to nedomluvíme tak, aby to bylo, jak se říká, úplně vykecané do posledního detailu, tak s tím sem nemůžeme jít v rámci § 90, protože tam vždycky bude mít někdo apetit dát nějaký pozměňovací návrh a nějak to vylepšit. Vždycky. A má-li to být rychlý řez, který pomůže dlužníkům, tak se musíme na tom domluvit a pak to sem dát po generální dohodě. V tomhle případě – tam se to týká lidí, kteří mají exekuce – tady se to týká lidí všech.

Tak tady buď platí, že dokud ta vláda to nebude místo stoprocentně hotové, tak to sem nedá, protože vy jste to kritizovali i na těch předchozích vládách, tohle, anebo to dejte do klasických tří čtení a odborníci, kteří jsou ve zdravotním výboru, tam načtou ty věci, které tady načetla třeba Eva Decroix. Ale jeden, nebo druhý postup. Ale vy to sem dáte, ještě to tady jako urychlíte, nemluvě tedy o tom, že mezitím jsme si všichni přečetli rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a pan ministr řekl, že rozhodnutí je přesně ten důvod, proč je potřeba novelizovat pandemický zákon. Já bych spíš řekl opačně, že to rozhodnutí je naopak důkazem, proč tyhle věci vůbec v téhle chvíli a v této podobě nepřijímat. Zvláště když ty pozměňovací návrhy tady jsou šité skutečně horkou jehlou a vy nemáte žádnou zpětnou vazbu. Čímž nechci podceňovat kvalitu legislativní práce dvou kolegů z ODS, ale nemáte zpětnou vazbu, že to je v pořádku.

To znamená, my v den, kdy Nejvyšší správní soud, nějaké rozhodnutí určí, že je protiprávní, že jde o protiprávní zásah, tak my tady jak v rychlíku schválíme něco, co může omezit občany až do konce listopadu tohoto roku. A i to je vlastně jeden z pozměňovacích návrhů, protože původně to tam nebylo. Tak přece to musíte cítit, že tohle není možné probírat ve stavu legislativní nouze.

Teď si dovolím pohled politický. Vy moc dobře víte, kolegové, co jste tady byli, že ten pandemický zákon je vlastně kompromis. Kompromis, který tady vznikl kvůli tomu, že se neprodloužil nouzový stav, a všichni si to nějak pamatujeme. Vláda chtěla nouzový stav, opozice ho nechtěla, pak do toho přišli hejtmani, kteří ho jakoby chtěli, nechťeli, a do toho ještě senátoři. Takže vlastně každý chtěl něco jiného a výsledkem toho byl pandemický zákon. No a pandemický zákon je vlastně svého druhu, bych to nazval, nouzový stav, nicméně s otevřeným koncem, teď uzavřeným do konce listopadu. Já tam nevidím, a to bych se chtěl zeptat pana ministra, velký rozdíl. Pokud je jaký, tak bych ho chtěl vidět mezi těmi krizovými a mimořádnými opatřeními. Notabene, jak už tady bylo řečeno někdy v noci, jestli jsem správně poslouchal, ten nouzový stav je zakotven v ústavním zákoně, zatímco stav pandemické pohotovosti se stejnými důsledky pro ty lidi takovou oporu nemá. Ale já to tady říkám proto, že si pamatuji, jak se tady lícitovalo o každém dni u nouzového stavu. Jestli se to prodlouží o 30 dnů, o 20 dnů, o 15. Když to prodloužíte o 12 dnů, tak vám na to ty hlasy dáme, ale u 20 ne, u 30 ne. A najednou tady my zvedneme ruku, že to bude až do konce listopadu. Rozumíte? Já tady nechci opakovat ta čísla ze začátku. Ony se ty argumenty prolínají. Ta čísla, která jsem tady řekl na začátku, jsou viditelně, znatelně, uchopitelně lepší. Ale zatímco předtím, když byla horší, se tady lícitovalo o dny, jak dlouho bude nouzový stav, zatímco teď, když jsou lepší, tak se tady přijme opatření do konce listopadu. Když to takhle slyšíte, tak to přece logiku nedává. Já bych to nazval takový bianko šek.

A teď se zeptám pana ministra, protože vy to říkáte, že to je prevence. Že to je prevence. Tak se chci zeptat, co když se něco stane v té podzimní vlně, která nás začne ohrožovat od 1. prosince? A najednou to tam nemáte? Takže to by bylo dobré... anebo něco máte, tak to řekněte, od toho je tahle debata, to jsou legitimní otázky, není to nic útočného.

Stejně tak se dostávám k tomu, co už jsem řekl, k něm pozměňovacím návrhům. Já vítám, že Eva Decroix tady vlastně změkčila, jak jsem pochopil, zjemnila to množství kumulací lidí, jsem si napsal esemesky, karanténa, že to není výhradní, nižší pokuty. Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, o kterém jsem chtěl mluvit, tak tam už není. Vidíte, tak já tím, že to nečtu, tak si to normálně lehce škrtnu a tímhle pozměňovacím návrhem jste si ušetřili dvě minuty mého projevu.

Ale já bych se tady zeptal zase s určitou nadsázkou, navážu na pana ministra – kde je pan ministr Šalomoun, když ho člověk nejvíc potřebuje? Já vím, on je vypárován, je to řečnická otázka, já už jsem to psal na sociálních sítích, on je v karanténě. Ale to je řečnická otázka. Já ho tady vyzývám k tomu, aby tady zakročil, už podruhé. Když jste chtěli zmrazovat platy, tak on byl ten, co v médiích řekl, že to je podle něj pravděpodobně protiústavní. A vy ho tam máte pro tu legislativní čistotu. A teď sem dáte návrh, který chcete projednat hrozně rychle, a v pondělí tam načtete první pozměňovací návrhy a ve středu druhé. Tak bych se ho chtěl zeptat, je to řečnická otázka, on tady není, ale třeba mi odpoví pan ministr, jestli tohle je ta kvalitní legislativní práce tím, že tahle vláda má o toho jednoho ministra navíc, jak tady odůvodňoval několikrát Jakub Michálek. Takže docela by mě zajímal názor, až se uzdraví pan ministr, což mu přeju, tak aby to vysvětlil.

Já bych se chtěl zeptat, proč ve stavu legislativní nouze tady my schvalujeme tak robustní zásahy do práv a svobod, ale zároveň říkáte opakovaně, že jde o prevenci? Co kdyby přišla nějaká vlna? Nicméně vy předkládáte pandemický zákon, který se týká jedné konkrétní pandemie, ve které jsme teď. Mimochodem, v důvodové zprávě jsem našel, že se to tam ještě odvolává na variantu delta, mám pocit, že to tady někdo říkal, nikoliv omikron. Je to tam, je to tam, odvolává se na nějaké věci z dubna loňského roku. A zároveň pan ministr Válek říká, že plánuje uvolnění, zrušení všech opatření. Cituji: Opatření se zmírní od 1. března, pokud se epidemie bude vyvíjet dobře. Za mě: Není možné mít omezení základních lidských práv a svobod jakoby v záloze. To prostě není možné! Od toho je třeba ten nouzový stav, protože ten má tu věc, že vláda to může nařídit jenom 30 dnů a pak už si to musí tady vyžádat od Poslanecké sněmovny. Zatímco tady vy to dneska schválíte a do konce listopadu my jako zákonodárci s tím nic neuděláme. To je ten uchopitelný rozdíl.

Já jsem někde zaznamenal, nevím, jestli dobře, nebo špatně, tak se omlouvám, že to je něco jako tank, který máme schovaný v garáži. My budeme mít schovaný tank v garáži, že možná na podzim přijde nějaká vlna. Já bych skoro řekl na základě těch výroků soudu, že on mezitím zreziví. Takže vy pak vyjedete s tím tankem a on už pak bude zrezivělý, zestárlý a stejně to nebude fungovat. Nemluvte tedy o tom, že ten zásah do práv by měl být nějakým způsobem proporcionální. Ty zásahy by měly být vhodné, přiměřené, což zase, když se vrátím k těm číslům, tak si myslím, že ve vztahu k tomu to není, jakkoliv je to lepší ještě, než to bylo před hodinou, než jsme se dozvěděli ty pozměňovací návrhy. Proto jsem rád, že kolegyně vystoupila přede mnou, aspoň na to můžu nějakým způsobem reagovat.

Teď si dovolím pohled právní. Já už jsem ho trochu načal. Vezmu tady citaci například ústavního právníka Jana Wintra, že návrh obsahuje několik problematických bodů. Docela by mě zajímalo, jestli jste to konzultovali, ty pozměňovací návrhy a vůbec celý výstup, s ústavními právníky a s dalšími právníky, když to takhle naráží na správním soudě. Otázku má například v případě ustanovení, kterým je možné obecným mimořádným opatřením stanovit plošně jakousi samokaranténu všem lidem, kteří mají pozitivní antigenní test. Takto razantní zásah do osobní svobody by měl být rozhodován individuálně, nikoliv plošným rozhodnutím úředníků. A teď citace: Je potřeba vnímat, že to je zcela mimořádný nástroj na mimořádnou situaci. Já se zase vrátím k těm číslům, která jsem řekl na začátku. Ta situace mimořádná není, budu se tady opakovat, že nám postupně chodí všem zprávy, jak se to tu uvolní v Dánsku, uvolnilo, tu v Norsku. My jsme s nějakým zpožděním, ale evidentně to směřuje k tomu uvolňování.

Mě mimochodem, že teď odbočím od té citace, překvapilo, že pan ministr ve své úvodní řeči vlastně tady říkal, kde všude je to ještě přísnější než v České republice. Ale já si pamatuji,

když tady byl v roli opozičního poslance, a já jsem s ním často v tomhle sympatizoval, tak naopak říkal, zdůrazňoval, proč my jsme v některých věcech přísnější a že někde jinde je to jemnější. To je zajímavé, jakoby ten jiný úhel pohledu. Já ho chápu, protože předtím jste byl v opozici, teď máte tu zodpovědnost, ale stojí za to to jakoby připomenout.

Tudíž toto mimořádné opatření, které je ústavně hraniční a je přípustné jen proto, že reaguje na mimořádnou situaci, by mělo mít omezenou platnost. Pokud najednou časové omezení zmizelo a ten zákon má platit navždy, to už neplatí, tenhle výrok, tak je tím vyslán nešťastný signál, podle mě i do konce listopadu je to dost dlouho, že něco, co vnímáme jako výjimečný stav, se má stát novou normou. Paragraf 2 odst. 2. písm. u) – zavádí se nový institut příkazu fyzické osoby. Účelem tohoto doplnění je obejít dosud platnou úpravu vyplývající ze zákona o ochraně veřejného zdraví, k tomu já se ještě vrátím, a správního řádu, kdy omezit fyzickou osobu na jejích základních lidských právech a svobodách je přípustné pouze rozhodnutím ve správním řízení. V praxi tedy to může znamenat, že nikoliv zákon nebo rozhodnutí nějakého orgánu veřejné moci, ale jakýsi úkon, v tomto případě esemesky, byť teď jsme slyšeli, že to bude variantně, doručení těch esemesek omezí člověka na jeho právech. Stejně tak to má ten nový § 8a. Já jsem teď přesně nezachytil, kam všude sahají ty pozměňovací návrhy, které tady přečetla paní místopředsedkyně, což mi mimochodem připomíná – budeme mít nějaký mezičas, bude nějaká přestávka mezi těmi čteními, abychom si ty pozměňovací návrhy mohli aspoň přečíst, když už tady schvalujeme takhle omezující věci? Protože zatím tady mám a komentuji vlastně to, co jsem si udělal čistě poznámky, nikoliv co jsem viděl napsáno. Takže tam budou nařízení, opatření, izolace, karantény, ústně, písemně pomocí prostředků komunikace na dálku. To už tady bylo řečeno. Já to nebudu opakovat.

Když to shrnu, tak od toho právního pohledu, od právníků, tak ta novela zavádí nové oblasti regulace, a velmi některé neurčitým způsobem, a ty stávající rozšiřuje. Někde nově zužuje, trochu. Právní jistotu naopak svými nově zavedenými vágními formulacemi významně snižuje do budoucna.

Tady také zaznělo, že bez pandemického zákona skončí platnost opatření. Tady bych ale řekl, že to není pravda, protože většina těch mimořádných opatření je vydávána s odkazem i na zákon o ochraně veřejného zdraví. Tady si dovolím citaci: "Rada opatření, o kterých hovoří pan ministr, pokud budou dobře vyhlášena, se dají řešit v rámci zákona o ochraně zdraví. Je to skutečně, já to slovo nepoužívám rád, bianko šek, který vládě umožňuje z hodiny na hodinu měnit nějaké parametry chování, ale ty parametry chování se týkají milionů lidí, kteří žijí v České republice." A teď překvapivé – víte, koho je to citace? To je citace Ivana Bartoše z debaty o prodloužení nouzového stavu. Ale ona se úplně krásně hodí na tu situaci v této chvíli. To znamená, odvolává se celá řada věcí na zákon o ochraně veřejného zdraví. Platilo to předtím, platí to i teď. A jak jsem řekl, máme tady institut nouzového stavu, kde je ten limit 30 dnů, a zásahem Poslanecké sněmovny je to jakýsi korektiv, že se to nedá řešit donekonečna.

A teď, dámy a pánové, si dovolím poslední pohled, pohled podnikatelský. Protože jste pravicová vláda zaměřená na podporu podnikatelů, kterým ta předchozí vláda ubližovala, tak vám k tomu teď tady něco řeknu. Z pohledu podnikatelů jde o nesystémový zásah do podnikání z těchto důvodů: Ministerstvo zdravotnictví a krajské hygienické stanice by měly možnost celoplošně omezit prakticky veškeré podnikání, vzdělávání a volnočasové aktivity. Podstatné omezení podnikání by mohlo být nařízeno na dálku, a to i nedostatečně specifikovanou osobou. Postiženým podnikatelským subjektům by byla ztížena či významně omezena možnost soudního přezkumu vydaného nařízení a rozhodnutí. Podnikatelé by na základě vyhlášených omezení neměli nijak zaručenu náhradu skutečných škod, které by jim v důsledku mohly vzniknout. Opatření, která omezují podnikání, by bylo možné zavádět v budoucnu kdykoliv, tedy do toho data 30. listopadu, při pouhém podezření, že tady je pandemie. A několik jedinců by mohlo na nejasném základě vydávat nařízení, která zakazují lidem být ve vzájemném kontaktu.

Shrnu to. Pod záminkou boje proti covidu je přijímána legislativa, která nepřiměřeně posiluje státní moc, úředníci by dostali do rukou nekontrolovatelnou pravomoc, která jim nepřísluší. A víte, proč jsem se tak dlouho díval do toho papíru? Já vás překvapím. To nejsou moje slova. Já jsem zase citoval. A není to poslanec ANO nebo SPD. Já jsem citoval z tiskové zprávy Radomila Bábk, předsedy výboru Podnikatelských odborů, který minulou vládu velmi kritizoval za potlesku opozice, a to jsou jeho slova. To není poslanec ANO, příznivec ANO. To je zástupce podnikatelů, který to říká takhle zcela jasně.

Takže bych se chtěl pana ministra zdvořile zeptat, jak by... (Posl. Schillerová: Bábek.) Bábek. A co jsem řekl? Radomil Bábek. Tak bych se chtěl zeptat, co by na ty výtky z podnikatelského prostředí, jak by jim odpověděl. Jestli to, co jsem já tady přečetl, jestli je pravdivé, či nikoliv. A jak říkám, tohle nebyla moje slova, ale já jsem tady záměrně použil slova někoho jiného, kdo vždycky kritizoval vládu hnutí ANO, ale prozradil jsem vám to až poté.

Suma sumárum, proč je důležitý podle mě společný postup všech stran, nikoliv válcování ve Sněmovně? Protože největší problém v této zemi máme s tím, že rapidně klesá důvěra lidí v ta opatření. Je to často skloňováno. Důvěra lidí je klíčová, to říkáte všichni, v to, aby věděli, proč ta opatření jsou důležitá, že je mají dodržovat a že je to i na nich, na jejich zodpovědnosti. Jenže s délkou pandemie samozřejmě narůstá únava ze všech těch omezení a u obrovského množství lidí se také jedná o ekonomické přežití. A toto suma sumárum, to jsem zase neřekl já a zase jsem si to našel ve vašich výstupech, to jsou doslova slova Víta Rakušana. Tak já jsem je tady takhle vzal, použil, protože s nimi souhlasím. Předtím jste to říkali. Ještě to znova přečtu, tu jednu větu: Suma sumárum, proč je důležitý dle mého názoru společný postup všech stran ve Sněmovně? Protože největší problém je, že rapidně klesá důvěra lidí. A to se tady dneska neděje. Tohle jsou slova Víta Rakušana. Protože my tady přijmeme něco na tři čtvrtě roku, ale bude to prostě hlasování koalice versus opozice. Nebude to společný postup, po kterém jste volali vy, tohle jsou reálné citace. Já jsem si to našel, dal jsem si s tím práci schválně.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost. Jsem rád, že jsem se aspoň po skoro 30 hodinách dostal jako první ke slovu. Budu velmi rád, když pan ministr odpoví na ty otázky. Nejsou to otázky jenom moje, ale mým prostřednictvím otázky lidí, kteří nám píšou všem, nebo zejména třeba ti podnikatelé, a že pan ministr bere právě tohle jako věcnou debatu. Kdy jindy si tohle máme vypovídat než právě v této chvíli. Ještě jednou děkuji za vaši pozornost a přeju hezký zbytek odpoledne. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení, které vyvolalo tři faktické poznámky, a to paní poslankyně Karly Maříkové, pana poslance Bohuslava Svobody a následně pana poslance Karla Haase, a poté vystoupí pan ministr s přednostním právem. A než vám, paní poslankyně, udělím slovo, tak si dovoluji přečíst omluvy. Omlouvá se pan poslanec Julius Špičák od 15.20 do konce jednacího dne a paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová dnes od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních a rodinných důvodů. A nyní prosím, paní poslankyně, máte své dvě minuty.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tady můj předřečník pan Nacher zmínil slova, která dneska řekl pan ministr Válek, byla asi jedna hodina, k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutí správního soudu je přesně ten důvod k tomu, proč je potřeba novelizovat pandemický zákon. Kdyby dneska platil, tak toto opatření, které je bezesporu správné, by bylo nenapadnutelné, řekl pan ministr. Soud rozhodl, že to skutečně, jak tady bylo řečeno, nemá oporu v zákoně. Ale pan soudce Mikeš také řekl, že cílem opatření nemůže být, aby stát nutil lidi do očkování. A mě by tedy zajímalo, kde v té novelizaci, v tom zákoně to má oporu tedy. Já jsem to nikde nedohledala. Bavili jsme se tady i s kolegy a nikde jsme na to nepřišli. Tak nevím, jestli pan ministr to spojí s těmi odpověďmi pro poslance pana Nachera, anebo se té odpovědi zhostí někdo jiný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Bohuslav Svoboda a připraví se pan poslanec Karel Haas. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Pan Bábek je Trikolóra, pokud vás to zajímá. To nemá s vámi nic společného.

Překvapil mě kolega Nacher, který vždycky hovoří velmi precizně, vychází ze skutečných faktů a je radost ho poslouchat. Dneska tedy mluvil něco tak strašlivého, že jsem si to ani nedovedl představit. Pane kolego, to není hra člověče, nezlob se. (Předsedající: Prostřednictvím předsedajícího, pane poslanče.) To není o házení kostkou a sebrání nějakého pindíka. To je rozhodování o osudech lidí. V té medicíně se musíte naučit, že jsou některé věci, které se vám třeba nelíbí, ale že prostě není přípustné, abyste postupoval tak, že nezabráníte tomu, abyste minimalizoval možné poškození toho pacienta, abyste minimalizoval počty zemřelých. Až se setkáte s těmi dětmi, které jeden den ještě běhaly, a druhý den přijdou do špitálu a do 24 hodin na tu myokarditidu umřou, tak přestanete hrát ty pindíky a začnete možná říkat, že hrajete šachy. Ale ani ty nehrajete.

Teď rozhodujeme o tom, abychom minimalizovali ty ztráty. A pro mě jako pro člověka, poslance a lékaře je rozhodující každý ztracený život. A mně každá věc, která tady snižuje tu pravděpodobnost se tomu bránit a vydržet to, to mně strašně vadí. Já samozřejmě chápu, že si můžeme povídat o tom, že to můžeme všechno zkrátit nebo prodloužit. Já chápu, že je na nás na všechny tvořen veliký tlak ze zevnějšku, ale přesto bychom měli stále zachovat si to, že žijeme v 21. století, že máme za sebou nějaké etické principy, kterými se řídíme v tom životě, že je nemůžeme opustit proto, že jsme tlačeni nějakou infekcí do kouta, že musíme to, že jsme se stali lidmi s velkým L, dodržet i v této situaci... (Předsedající: Pane poslanče, váš čas vypršel.) ... a nehrát si na to, že všemu vládneme a všemi pindíky zacvičíme.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, že jste dodržel čas, a jenom připomínám, že své kolegy a kolegyně prosím oslovujte vždy prostřednictvím předsedající či předsedajícího. Děkuji. A nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Haas. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, paní předsedající. Já si moc vážím vystoupení pana kolegy Nachera, vašim prostřednictvím. Mám k němu dvě poznámky. On první pětiminutovku věnoval řekněme s pozdviženým obočím tomu, a teď to myslím vážně, jak si vláda mohla dovolit ve stavu legislativní nouze předložit, a podtrhuji třikrát, novelu pandemického zákona a jak si mohli vládní poslanci dovolit předložit pozměňovací návrh. Tak jenom chvílička historie: 15. 2. předložila vláda hnutí ANO a ČSSD, a já se tehdejší situaci nedivím, ve stavu legislativní nouze pandemický zákon, nikoliv novelu. A 18. 2., v den, kdy proběhla obě čtení, ve zkráceném stavu legislativní nouze načetli vládní poslanci zcela legitimně, Ivo Vondrák a Jan Hamáček, významné pozměňovací návrhy k pandemickému zákonu. Toť jenom abychom, řeknu, měřili si všichni stejným metrem. A já si myslím, že to není typický stav. Nicméně, a teď to beru jako pochvalu do řad hnutí ANO a do řad ODS, v demokratických politických subjektech by to nemělo být obvyklé, ale není to řekněme nic nestandardního.

A druhá věc. Kolega Nacher se zastavil u věcného obsahu v té své právní části novely pandemického zákona, a prosím vás, vládní návrh, sněmovní tisk 1158, v loňském únoru neobsahoval odškodnění, neobsahoval pojistku stavu pandemické pohotovosti vypnutelnou Poslaneckou sněmovnou, neobsahoval přednostní přezkum Nejvyšším správním soudem. To si

myslím, že byla mnohem větší pochybení než ta, která řešíme dnes, a byla zcela správně opravena nebo napravena formou pozměňovacích návrhů.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče. A nyní, ještě než udělím slovo panu ministrovi Válkovi, pan poslanec Nacher chce reagovat ještě s faktickou poznámkou? Ano, chce reagovat, takže prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji. Já děkuji za ty reakce. Jenom bych se chtěl pana docenta, s kterým sedím i v zastupitelstvu a nesmírně si ho vážím, zeptat, v čem jsem se tam mýlil? To by mě zajímalo. Jestli ta čísla neodpovídala, data neodpovídala, citace neodpovídaly, kontext neodpovídal? Já jsem to všechno dal do nějakého kontextu, do nějakých souvislostí, ještě jsem to strukturovaně rozdělil, aby to bylo úplně přehledné, a ta čísla jsem bral z veřejných zdrojů. Tam není jediná věc, která by nebyla pravdivá. Klidně vám ty poznámky, ze kterých jsem vycházel, dám, a když mi červeně podtrhnete, co jsem tam řekl nesprávně, tak budu rád a klidně se omluvím. To je jedna věc.

Druhá věc. Znovu opakuji, ta situace je jiná. To je na kolegu Haase. Ta situace je jiná. Já jsem tam říkal ta čísla. Nemůžete, prostě ten kontext je důležitý, srovnávat leden, únor 2021, leden, únor 2022. Protože jak to budou vnímat ti lidé venku? Předtím proočkovanosť skoro žádná, teď nad 12 let 72,4 dvěma dávkami, nemám to u sebe, a my řekneme... a my budeme dělat to samé, nebo skoro to samé? Jaká to je zpráva do té společnosti? Vždyť i jakoby psychologicky je přece tohleto špatně. To znamená, nedají se ty věci srovnávat. Tak vy sami rádi říkáte: když dva dělají totéž, není to totéž.

Mimochodem pokud jde i o ten pozměňovák, já to nevyčítám, že to dáváte. Já jsem nakonec za ten obsah rád, že jste to změkčili. Ne, já jsem to říkal na přetřes toho, že když to dáváte ve stavu legislativní nouze, tak by to mělo být prostě vyřukané, vytuněné, když to tak řeknu. Nikoliv že se to dopracovává v Poslanecké sněmovně. Nic víc, nic méně. To nebylo o tom obsahu tentokrát.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní dávám slovo s přednostním právem panu ministrovi Válkovi a dále se s faktickou poznámkou připraví pan poslanec Bohuslav Svoboda. (Odmítavá poznámka z pléna mimo mikrofon.) Prosím pěkně, je to tak. Faktické poznámky byly v určitém pořadí, pak se přihlásil pan ministr Válek, čili je možno mu udělit přednostní právo a pak ostatní následují faktické poznámky. Může to tak být? Ano, děkuji. Prosím, pane ministře, s přednostním právem.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Já to nechci už komplikovat. Já jsem na většinu těch dotazů, co zazněly, už odpovídal, nicméně shrnu. V roce 2000 (?), v druhé polovině, vláda dala za úkol ministrovi vnitra připravit krizový zákon. V tom zápisu z jednání vlády je jasně napsané, že v něm mají být zapracovaná i opatření, která povedou k možnosti vydávání těchto různých metodických nebo různých těch mimořádných opatření, a která se budou – že v tom krizovém zákoně má být i kapitola věnující se covidu a obecně epidemii. Na tom krizovém zákonu se pracovalo, dokonce se tady předkládal a tak dále. Bohužel v něm slůvko o pandemickém zákonu není. Já to nekritizuji, já jenom říkám, tato možnost je teď nepoužitelná, musí se na něm znovu začít pracovat. Neříkám, že je to něčí chyba, jen říkám, jaká je situace.

Stejně tak pan ministr pracoval na změně zákona o ochraně veřejného zdraví, možná si vzpomenete, hlavní hygienička a tak dále. Různě se to v Poslanecké sněmovně diskutovalo, pan ministr Vojtěch, s tím, že tento zákon se někam posune. Ten zákon se v podstatě nikam

neposunul a není absolutně na něm odpracováno vůbec nic, dokonce není na ministerstvu ani nachystán žádný návrh, jak by měl vypadat ten obsah. To znamená, to, co já jsem okamžitě začal dělat, začal jsem na tomto zákoně pracovat. A v tomto zákoně právě budou i věci týkající se pandemie. Zase s tím rychle nic neudělám, protože na ministerstvu jsem zatím jenom měsíc.

A já jsem tady jasně řekl, zopakuji to, že tento zákon bych chtěl do té diskuse, po které voláte a která, doufám, že bude intenzivní, budeme mít různé na to názory a samozřejmě budou boje za to, jak má vypadat hygiena, budou různé lokální zájmy. Tak ale ten zákon tady projde standardním procesem. Já pevně věřím, že do listopadu bude ve fázi, že ho budeme moci použít. No a takže jediné, co se dalo udělat, bylo využít novelu pandemického zákona, kterou přichystal pan ministr Vojtěch, kterou měl zřejmě připravenou, že by ji vládě předložil, kdyby ta vláda pak ještě byla, která prošla vnitřním připomínkovým řízením. Do té novely jsme zapracovali ještě některé pozměňovací návrhy, pak kolegové z našich pěti stran tam dopracovali ty dva pozměňovací návrhy a teď tady tato novela je. Ale já se čestně přiznávám, že jsem využil práce předchozího ministerstva, využil jsem toho, že prošla připomínkovým řízením předchozí vlády. Nenapadlo mě, že opravdu vzbudí takové vášně, protože ten problém jsou ta opatření.

A teď si řekněme, co se děje s opatřeními. Tak já jsem řekl jasně, že na konec roku, na silvestra, na tu dobu, kdy jsem vlastně byl ve vládě, já nevím týden, sedmnáctého jsem byl jmenován, že tedy není nutné po konzultaci s AntiCovid týmem tehdy ještě, s tou skupinou odborníků, kterou jsem shromáždil, že není nutné mít nouzový stav, že dokonce není potřeba mít omezenou provozní dobu. Dostával jsem za to neskutečné výtky od řady poslanců. Neříkám, od kterých, ale dostával jsem od některých, co sedí tady, jak dostaneme armagedon, ono se nic nestalo. Ta opatření byla dobře nastavená, já neříkám, že to byla moje zásluha, to bych si nikdy netroufl říct, byla to zásluha profesora Chlíba a řady těch dalších odborníků. Dneska je to téměř čtyřicet lidí, kteří spolu dvakrát týdně diskutují a navrhují různé variantní postupy. My z toho vybíráme optimální cestu. Snažíme se dojít ke shodě. A jsem rád, že se to takhle podařilo nastavit. Koneckonců pokud si vzpomenete, tak to byla moje hlavní výtka. Já měl vždycky jenom dvě výtky. Že se střídají strategie, což bylo dáno tím, že se vystřídalo za rok pět ministrů. S panem ministrem Vojtěchem jsem vždycky velmi dobře spolupracoval, vždycky jsem ho chválil, ví to i zdravotní výbor. Stejně pozitivně jsem se tvářil, nebo stejně pozitivně jsem hodnotil, pokud ta opatření byla nějak kontinuální, (byl) problém, že se střídali ti poradci a každý měl na to trochu jiný názor, jiný Sníh, jiný pan náměstek Černý a tak dále. To nemá smysl se k tomu vracet. Já jenom kdybychom to chtěli dát do toho kontextu.

Takže teď jsem předložil pandemický zákon, protože od osmadvacátého tady musíme mít nějakou normu, která jednak umožní dál udržovat pro cestování do zahraničí a tak dále covid pasy. Jednak nechci, abychom se stali zemí, která bude svítit na mapě světa červeně a bude označena za rizikovou. Chci, aby naši občané mohli co nejjednodušeji cestovat do zahraničí. A co dělám s opatřeními: tedy konec roku bez nouzového stavu, všechno, co jsem slíbil v rámci opatření, realizuji, ukončuji testování, ukončuji osmnáctého testování ve firmách a ve školách, tak jak jsem slíbil v půlce února, že dojde k nějaké změně. To, co v dalších krocích bude následovat, zase vychází z doporučení odborníků, z jejich návrhů. A budu v tom pokračovat, protože nemám nejmenší důvod a nebudu nikdy navrhopvat, a já myslím, že ten necelý měsíc a půl je toho jasným důkazem, že nenavrhují nic, co bych považoval za nadbytečné, co by bylo nadbytečné.

Ta opatření, která máme, jsou jedny z nejměkčích v Evropě. Z nejměkčích v Evropě. A ta kritika, kterou dostávám, nebudu některé jmenovat, je za to, že jsou takto měkká ta opatření. Kritika není za to, že jsem jaksi zavedl tvrdá opatření, ale že je změkčuji. Kritika je za to, že přes Vánoce nebyl nouzový stav a přes silvestra tedy že nebyl nouzový stav. Kritika je za to, že jsem zrušil povinné očkování a vyhlášku o povinném očkování. Kritika je za to, že ta opatření nejsou tak tvrdá jako v okolních zemích. A nejsou. A já nechci, aby byla tak tvrdá. Že tým odborníků, který této vládě a mně radí, a já jim za to strašně děkuji, spolupracuje velmi intenzivně s profesorem Duškem a ty jejich predikce (třikrát poklepává na řečnický pultík)

stoprocentně vycházejí. Jsou to ti, co měli přijít, v tomto případě přišli a já jim naslouchám. Proto to takto realizuji. A rozhodně mám nulový zájem cokoli kritizovat na tom, co bylo loni, co bylo předloni, protože si uvědomuji svízelnou situaci. Uvědomuji si, že to nebylo jednoduché. V řadě případů, v řadě případů jsem za těmi rozhodnutími stál. V řadě případů, v řadě případů jsem pana ministra Vojtěcha podporoval, on to ví, já to vím, nemusíte to přiznávat, je to tak. A často jsem byl daleko víc koaliční poslanec než někteří koaliční. V případě minimálně dvou zákonů ano. Stačí si přečíst zápisy ze zdravotních odborů. Ale prostě mám nějaký přístup a hodnotím to, co si myslím, že je správné, a vždycky budu hodnotit to, co si myslím, že je medicínsky správné. Proto potřebujeme pandemický zákon.

Ano, já doufám v nejlepší. Vždycky budu doufat v nejlepší. Kdybych nedoufal v nejlepší, nesnažil bych se léčit jako lékař svoje pacienty. Ale připravuji se na nejhorší. Připravuji se, že bude nejhorší. Na to musím být připraven. Pokud na to nejsem připraven, dělám chybu. A pak přijmu to, co se bůh rozhodl seslat. Pandemický zákon je příprava na to nejhorší. Nic víc, nic méně. A já udělám všechno pro to, aby opatření byla to nejlepší. To, co nebude tvrdé, to, co umožní lidem normálně žít.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Váš příspěvek vyvolal dvě faktické poznámky. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pěkné odpoledne. Nejprve vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Robert Králíček, připraví se pan poslanec Kamal Farhan a poté paní předsedkyně Schillerová. Jenom se chci zeptat, pane poslanče Svobodo, vy se hlásíte s faktickou poznámkou, nebo s předností? (Poslanec Svoboda odpovídá mimo mikrofon.) Já jsem převzal řízení schůze, neměl jsem to poznamenáno. Vy jste se hlásil s přednostním právem? S faktickou poznámkou? Omlouvám se, pane poslanče. Prosím, máte slovo. Pane poslanče Svobodo, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Omlouvám se, ale zmizel jsem. Já odpovím kolegovi Nacherovi. Ten problém spočívá v tom, že my tady skutečně nehrajeme člověče, nezlob se. Náš cíl by měl být ten, abychom minimalizovali počet těch, kteří s touto nemocí budou bojovat, a neúspěšně bojovat. Aby počet těch lidí, kteří klečí na všech čtyřech, protože jinak dýchat nemůžou, byl co nejmenší. Aby ten počet zemřelých intrauterinně, tedy v děloze, dětí byl co nejmenší a nepotkávali jsme se s tím na porodních odděleních v současné době. To je cíl. To, co vy říkáte, je nějaká cesta. A mně skutečně je jedno, jestli už je to dobré, to říká ANO nebo Trikolóra. Jako říkat, že se v něčem nedodrží nějaká pravidla, opozice, koalice... Cíl je rozhodující, ne cesta, ta skutečně rozhodující není. A já jsem přesvědčen o tom, že jsme ve fázi, kdy ještě musíme sbírat údaje, abychom mohli říct ano, tato cesta je ta správná. Dokud ji nemáme, tak v té medicíně prostě musíme dělat tak, že nenecháme toho člověka, aby nakazil ty ostatní, že ho nenecháme, aby sám sebe poškodil. V okamžiku, kdy budeme vědět s pravděpodobností hraničící s jistotou – nikdy to nevíme, medicína neumí nic stoprocentně – že ten vývoj je takový, že si to lze dovolit, můžeme si dovolit cokoli. Žádné odvolání na to, co dělají v Holandsku, co dělají někde jinde nehraje vůbec žádnou roli. Každé podmínky jsou jiné a každý ten virus v té zemi je trošičku jiný, protože on mutuje v rámci toho světa, ve kterém je. A to je ta základní chyba a problém toho celého vašeho povídání, že jste zcela zapomněl na to, že nehovoříme o pindíkách na člověče, nezlob se, ale že hovoříme o živých lidech a že ti lidé také nemusí mezi námi být.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Nyní tedy čtyři faktické poznámky. Nyní pan poslanec Robert Králíček, potom pan poslanec Kamil Farhan a další. Máte slovo, prosím.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, oni mi to pan ministr Válek a pan Svoboda rozbili. Já jsem chtěl reagovat na pana Haase. Ale myslím si, že

jsem měl jít před panem ministrem, protože doopravdy si myslím, že faktické mají přednost před přednostními právy. A já jsem chtěl jenom doplnit Patrika Nachera.

K tomu, jak to probíhalo, jak jste říkal, jak to probíhalo minule. No, minule to probíhalo tak, že opozice nám řekla, že ten pandemický zákon prostě neprojde, pokud nebude dohoda před jednáním. Před jednáním. A i před jednáním o pandemickém zákonu proběhl zdravotní výbor, kde musela být dohoda s opozicí. Jinak nám bylo řečeno, že nám to nepustíte a zobstruujete. To je taky rozdíl. Protože dneska to drtíte na sílu bez dohody. Bez dohody. Na sílu. To je ten zásadní rozdíl. A jak tady pan ministr říká, že se těší na tu diskusi, tak on tu diskusi měl na tom zdravotním výboru a na jednání na plénu byla jasná dohoda, v jaké podobě pandemický zákon projde. Kdyby to tak bylo i teď, nemusíme tu sedět dva dny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Kamal Farhan a připraví se paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vládo, děkuji za slovo. Já mám ve faktické poznámce dvě věci k panu ministrovi. Ta první věc je, že jsem očekával, že odpoví kolegyni Maříkové, kde ona říkala, tady zacitovala vlastně to, co řekl pan ministr: rozhodnutí správního soudu je přesně ten důvod k tomu, proč je potřeba novelizovat pandemický zákon, kdyby dneska platil, tak toto opatření, které je bezesporu správné, by bylo nenapadnutelné. Ona se zeptala, že vlastně nikde v tom pandemickém zákoně toto nenašla. Já bych tu otázku položil trochu jinak. Kde je kvalitativní opora v tom pandemickém zákoně k rozhodnutí správního soudu. Tak to je moje první otázka.

A pak jsem chtěl na doplnění, a když tak mě omluvte, jestli jsem špatně rozuměl. Vy jste řekl, že vlastně i podpora očkování u neočkovaných, nebo třetí dávku, prostřednictvím na pana ministra, rozesílají pojišťovny. Nebo že jim posílají dopisy nebo něco takového tady zaznělo na dotaz, já bych to našel potom ve stenu, na dotaz paní Vildumetzové. Pak jste říkal přes starosty a další a další. Já jsem chtěl říct, že já v tuhle chvíli nevím o žádném dopisu, že by ho třeba posílala VZP. Já si pamatuji, že poslední dopis, který rozesílala VZP svým pojištěncům, byl na podzim, a bylo to na požadavek pana ministra Vojtěcha a na doporučení rady vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní předsedkyně Alena Schillerová, připraví se pan poslanec Patrik Nacher s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste mluvil o tom, že nebyl připraven zákon o krizovém řízení. Myslím si, že už jste o tom mluvil dopoledne, a reagoval na to můj kolega, ono to mohlo v té velké debatě zapadnout. Takže ne že bych vás chtěla teď nějak zkoušet, mluvil jste o tom, že nebyl připraven zákon o krizovém řízení. On nejen že byl připraven, on byl dokonce poslán do legislativního procesu, byl schválen bývalou Poslaneckou sněmovnou, ale vrátil ho Senát, byl s nějakými námitkami, nepodařilo se ho přehlasovat, připravil se nový a ten už se nepodařilo schválit. Takže je tam někde připraven. Jenom na to upozorňuji, aby to tady padlo, protože to tady můj kolega Radek Vondráček vysvětloval.

Já mám jenom strach – nebudu se pouštět do vašich odborných debat, to mi nepřísluší, ani tomu nerozumím, já spíš jako právník se obávám, dnes jsme četli všichni – vy jste měli vládu a četli jsme to rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, předpokládám, že ani vy, ani já jsme ještě neměli čas si přečíst podrobné odůvodnění, vy ho určitě nemáte ještě ani k dispozici, budete mít nějakou zkrácenou verzi, já vím, jak to přichází. Nicméně je tam odkaz vykonatelnosti sedm dní, pokud jsem si dobře přečetla, čili za sedm dní se otevrou služby, restaurace, hotely vlastně všem. A podle mě se ztrácí poslední motivace k očkování. Povinné

očkovaní pro vybrané profese, od toho jste ustoupili. Nehodnotím vaši odpovědnost. Teď Nejvyšší správní soud zrušil tady tu další motivační složku, takže co bude motivací? Budou vůbec ti lidé motivováni? Dnes jsem si přečetla, že máte večer ještě zasedání vlády, že to budete řešit, což je určitě velice důležité a chvályhodné, nicméně já se obávám toho, když slyším tu diskusi a když slyším, kolik vyvolává otázek ten zákon, ten sporný zákon, a já mám za sebou dva roky jako členka vlády... (Předsedající upozorňuje na čas.) Já se přihlásím ještě příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za respektování času, paní předsedkyně. S faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já to řeknu naposled naplacato, jak to nejvíc jde, protože s tím, co říkal pan docent Svoboda, já nesouhlasím. Já to řeknu znovu. Já už nevím, jak to mám shrnout lépe a jednodušeji. Před rokem tady v nemocnicích bylo 7 100 a vy jste jako opozice nám nedarovali nic. Nechtěli jste prodloužit nouzový stav, zatímco vaši hejtmani ano, a vzniklo z toho toto. To byl ten stav. Teď jsou v nemocnicích 2 000 a situace je jiná. A najednou z opozice je koalice a vy vlastně chcete použít ten samý mechanismus, tu samou cestu, a je legitimní, že já se na tuhle nekonzistentnost prostě ptám. A u těch vážných stavů, když se o tom bavíme, tak předtím vás neoblomilo ani přes 1 500 lidí ve vážném stavu, a teď my se máme cítit nějak provinile, když těch lidí tam je osmkrát méně a všechny okolní země, které my následujeme za dva, tři týdny nebo za měsíc, uvolňují. To je kontext situace schvalování této věci. A to mi přijde, že je úplně jasné. Proto je legitimní se na to ptát, když někdo se handrkoval o to, jestli nouzový stav má být 20 dnů nebo 15, o těch 5 dnů, aby za rok, když ta situace je dramaticky jiná, z pohledu kapacit nemocnic lepší, se tady najednou vrhlo opatření, které je do konce listopadu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Protože jsme vyčerpali všechny faktické poznámky, nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec – hlásíte se s přednostním právem? Tak vaše přednostní právo, pane ministře. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Já se omlouvám, nechci to nijak zbytečně... Ale stručně k paní poslankyni Maříkové, k panu poslanci Farhanovi, prostřednictvím pana předsedajícího. Paragraf 2 odst. 2 písm. b). Co se týče toho krizového zákona, ano, to je naprosto pravda, ale já se domnívám, že vy mluvíte o novele krizového zákona, která neprošla Senátem, kde byla úprava pokut. To nebyla koncepční změna, kde by byl pandemický zákon. K pandemii v této novele není ani písmeno. Ano, ten zákon krizový je na ministerstvu novelizován, ta druhá novela, která se pak nedostala do Sněmovny, to je také pravda. Já jsem se na něj díval, bohužel zase tam není slovo o covidu a pandemii, tak jak to pan ministr Hamáček dostal za úkol. Já to nekritizuji, já chápu, že to bylo složité, komplikované ke konci, všemu rozumím. Já jenom definuji situaci. To opravdu nemá žádný kritický podtón. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A nyní tedy pan poslanec Kamal Farhan, po něm evidují přihlášku s přednostním právem pana předsedy Výborného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, než začnu, tak si dovoluji zareagovat na pana ministra, vašim prostřednictvím, na jeho odpověď. Já jsem rád, že to v tom pandemickém zákoně máte, myslím si, že projde, takže zkusím použít, nebo parafrázovat vaše slova, bude to v pohodě. Já, co jsem četl, co říkal před chvílí pan premiér

Fiala, říkal, že ta situace je čerstvá a že ji budete ještě analyzovat a nějaká rozhodnutí uděláte. Váš náměstek použil stejná slova: nejdříve se to musí zanalyzovat, pak to uděláte. Já totiž nejsem vůbec přesvědčen, že to prostě v tom zákoně takhle je, že to ten soud takhle vykládá, ale nejsem právník, takže se nebudu s vámi přít. Myslím si, že to nebylo v tom původním, není to ani v tom současném.

Ted' bych jenom krátce okomentoval, budu stručný, vejdu se do pěti minut, předlohu. Vláda zde předkládá novelu ve zrychleném režimu legislativní nouze. Já sám za sebe si myslím, že k tomu není žádný věcný důvod. Tato novela je natolik závažná, že by se měla projednávat jak v prvním, druhém, tak v třetím čtení, abychom prostě nevyučovali řádnou věcnou, demokratickou diskusi k tomu.

Chtěl jsem poděkovat i za ty pozměňovací návrhy, které tady vzešly, protože jak už jsem na zdravotním výboru na některé věci upozorňoval, tak došlo z mého pohledu aspoň k částečné nápravě, takže za to děkuji, čímž se zkrátí i můj projev.

Co se mi tam nelíbí, určitě to byly ty kompetence vlády k restrikcím, aby docházelo k omezování venkovních aktivit, zoologických zahrad, táborů, mateřských školek, vysokých škol a tak dále. Osobně se domnívám, že když dojde už k tak závažné situaci, že by se zavíraly školy, je lepší použít nouzový stav než pandemický zákon. Opakovaně bylo sděleno, že ten pandemický zákon by se používal na dobu nezbytně nutnou, což si myslím, že i nouzový stav se dá použít na dobu nezbytně nutnou a je to dostatečný nástroj.

Co mně tam chybí? Chybí mi tam garance ušlého zisku. O té vlastně nebyla ani zmínka na začátku, když tento zákon byl představován. Pro korektnost musím říci, že nebyl ani v tom minulém, a není ani v tomto. Na druhou stranu současná vláda deklaruje podporu živnostníkům, malým a středním podnikům, ale v tomto zákoně vysloveně uvádí, že se hradí jen skutečná škoda, což z podstaty věci vylučuje ušlý zisk. Tím je režim pandemického zákona výrazně méně příznivý, než je režim nouzového stavu, kde je na to myšleno v § 36 krizového zákona. Týká se to hlavně restaurací, vleků a dalších provozoven.

A nejzávažnější právní výhradou, kterou jsem měl, byl § 8a, podle kterého je možné ukládat karantény a izolace ústním způsobem, telefonem, esemeskou. Z mého pohledu to byla i moje kritika, která zazněla na zdravotním výboru a částečně zde byla napravena. Rozumím tomu, že vlastně tímto způsobem se předkladatelé snaží vyřešit problém karantén ukládaných podle platného zákona č. 258/2000 Sb. Domnívám se však, že původní zákon nebyl nedůvodný, alespoň v minimální míře to zhodnotilo, zda je karanténa nadále nutná, nebo již izolace musí skončit.

Tady bych se jenom krátce zastavil a chtěl jsem říct, že věřím, že při předkládání státního rozpočtu dojde, řeknu, k podpoře hygien a že dojde k navýšení počtu zaměstnanců na hygienách, kteří jsou v tuto chvíli zavaleni. Doufám, že v rámci v uvozovkách redukce nebo úspor nebude saháno na místa, která se týkají jednotlivých hygienických stanic. Já se pak, až toto budeme probírat někdy v březnu, na to pana ministra zeptám, ale bylo by to z mého pohledu škodlivé, kdyby došlo ke snížení počtu zaměstnanců hygienických stanic. Aby v takto závažné věci týkající se osobní svobody byla karanténa rozesílána SMS, je velmi nešťastné. Neumím si představit, že by například uvalení vazby na někoho z nás prostě přišlo esemeskou. Jak už tady bylo i řečeno, co budou dělat lidé, kteří jsou v exekucích, často mění telefony, lidé, co ty telefony ztrácejí, jak se bude hodnotit doručení a další? Ale říkám, to zde bylo nějakým způsobem již komentováno, ale já to vidím jako velký problém.

Co mě ještě zaujalo. Zákon mluví o osobě pověřené, ale nikde není řečeno, kdo by to mohl být. Zase na zdravotním výboru jsme se dozvěděli, že by to mohl být třeba ředitel školy, což je v pořádku, protože si myslím, že děti nebo rodiče to od ředitele školy vezmou. Ale ne vždy, pokud by třeba osobou pověřenou byl ředitel firmy, šéf, vedoucí. Ne každý chce, aby mu chodily večer esemesky týkající se karantény od přímého nadřízeného, nebo nepřímého. Za mě mi to přijde celé nedomyšlené, rychle ušité.

Ještě mi dovoluňte, abych teď citoval, nebude možná ta citace úplně přesná, z minulého týdne, kdy vlastně měl rozhovor pan ministr Válek v televizi, kdy uvedl i prohlásil: Situace je pod kontrolou, všechno běží. Děti mohou jezdit na hory. Pokud se počty nakažených nepřehoupnou přes 60 000, až 60 000, myslím, že tam potom řekl až 80, tak situaci zvládneme. Pokud by se tato čísla zvýšila, budeme muset nějakým způsobem zakročit. – Z toho jsem nabyl dojmu, že situace opravdu je pod kontrolou a že víceméně se nic neděje. To je i jeden z důvodů, proč nemůžu podpořit tento zákon v legislativní nouzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A nyní, jak jsem avizoval, vystoupí s přednostním právem pan předseda Marek Výborný a potom budeme pokračovat v řádně přihlášených, a to v pořadí Marek Novák, Drahoslav Ryba a další. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já jsem pečlivě, ať už zde v sále, nebo v prostorách Poslanecké sněmovny, poslouchal rozpravu v této čtvrté etapě projednávání, nebo jednání této schůze Poslanecké sněmovny, kdy jsme se zaplat' pánbůh už konečně dostali věcně k novele pandemického zákona, když to zkrátím. Zazněla tady vcelku jasná stanoviska reprezentantů klubu SPD i hnutí ANO, jak pana předsedy, tak pana předsedy klubu. Stejně tak tady vystoupila i řada dalších poslanců.

Já jsem rád, že pan ministr tady reagoval a reaguje na vznesené dotazy, případně komentuje ty jednotlivé postoje, které zde opozice přednáší. Ale jsem přesvědčen o tom, že v tuto chvíli bych jako zástupce pětikoalice, koalice ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti, měl být tím poslem toho, abychom se po dvaceti... kolika? ... dvaceti osmi, dvaceti devíti hodinách projednávání tohoto sněmovního tisku posunuli k tomu finále. Vnímám i v řadách opozice už zřetelnou únavu a bylo by dobré také pečovat o naše zdraví. Ač zde máme ministra zdravotnictví, tak bych ho nerad zaměstnal více, než je potřeba, a proto v souladu s § 99 jednacího řádu prosím o to, abychom procedurálně, pane místopředsedo, bezprostředně hlasovali o tom, že v obecné i podrobné rozpravě mohou poslanci vystoupit dvakrát pět minut. Ještě jednou: dvakrát pět minut v obecné a dvakrát pět minut v rozpravě podrobné. Děkuji za umožnění tohoto hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za návrh, pane předsedo. Registruji váš procedurální návrh. Nejprve vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se zaregistrovali vašimi kartami. Protinávrh? (Hlásí se poslanec Brázdil.) Dobře, rozumím tomu, ano. Já se omlouvám, pane poslanče Žáčku, je potřeba, abyste uvolnil řečnický pult, bude podán protinávrh. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podat protinávrh. Ne dvakrát pět, ale dvakrát deset minut. Myslím, že je to takový slušný kompromis a mohl by projít ze dvou stran. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, děkuji. To je legitimní tento protinávrh. Ptám se, zda je další návrh. Nikoho nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejprve budeme hlasovat o protinávru pana poslance Brázdila, který navrhuje, aby... tady mi naskakují faktické poznámky, ale já je odmažu, protože nyní se není možné hlásit faktickými poznámkami... abychom zkrátili řečnickou dobu v podrobné i obecné rozpravě na dvakrát deset minut.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 46, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 49, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Vrátíme se tedy k původnímu návrhu pana předsedy Výborného, což je dvakrát pět minut.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 47, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 70, proti 47. S návrhem jsme vyslovili souhlas, řečnickou dobu v obecné i podrobné rozpravě jsme omezili na dvakrát pět minut.

Než budeme pokračovat, doputovaly omluvenky, já je přečtu. Mezi 16.30 a 19.00 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Renáta Zajíčková, mezi 17.00 až půlnocí z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Eliška Olšáková, z rodinných důvodů se omlouvá od 16.00 do 19.00 a od 19.00 z rodinných důvodů paní poslankyně Michaela Opltová, od 17 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů pan poslanec Jiří Navrátil, dále mezi 17.30 a 22.00 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Roman Bělor, mezi 18.00 až půlnocí z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Lucie Potůčková, dále mezi 17.00 a 19.00 z důvodů pracovních se omlouvá pan poslanec Lubomír Brož, dále od 16 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Havlíček, mezi 15.00 až do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Rais, dále od 15. hodiny do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Marek Ženíšek, od 14.30 hodin ruší omluvu paní poslankyně Ivana Mádlová a z dnešního jednání se omlouvá od 14.30 do 20 hodin z pracovních důvodů pan ministr Jan Lipavský a dnes od 14.45 do 16.30 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Martin Kukla.

A nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě. Jako první je v současné době přihlášen pan poslanec Marek Novák, připraví se pan poslanec Drahoslav Ryba. Vašich pět minut, prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. (Velký hluk v sále.) Vážené kolegyně, kolegové, vládo, podobně jako vy, i já jsem obdržel spoustu podnětů a proseb občanů a nemluvíme teď pouze...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, panu poslanci běží čas. Respektujte to, že mluví, a poslouchejte ho. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Já myslím, pane předsedající, že ten čas umíte chvíli zastavit, když mě přerušíte, tak bych vás požádal, nebo potom nastavit. Děkuji.

Takže podobně jako vy, i já jsem obdržel podněty, a nejde jen o občany, ale především také o organizace, podnikatele, abychom pandemický zákon v předložené podobě zamítli. Důvody, pro které bychom tak měli učinit, vycházejí nejenom z odborných právních analýz a nálezů soudů, ale zejména také z osobní zkušenosti občanů, spolků, svazů, podnikatelů. Ty hlavní důvody, které v tom vidím já, vám uvedu.

Jedná se právě o to hlavní, kdy návrh zákona v té předložené formě představuje zcela protiústavní zásah moci zákonodárné do moci výkonné, a to i dle stávající judikatury Ústavního soudu. Návrh zákona opakovaně operuje s pojmem epidemie, ačkoli chybí jeho zákonná či odborná definice. Naplnění podmínek zákona, trvání či hrozba epidemie, tak nebude možné v praxi nikdy přezkoumávat. Návrh zákona otevírá obrovský prostor pro vynucování si zásahu

do integrity lidského těla a zavádění experimentálních postupů v rámci výkonu státní moci, a to zcela v rozporu s obecnými morálními etickými zásadami. Návrh zcela ignoruje již existující právní instituty sloužící k ochraně veřejného zdraví, zejména takzvaný pandemický plán.

Návrh zákona nepřináší z pozitivního hlediska nic zásadně nového. Veškerá opatření vlastně lze řešit v rámci nouzového stavu, stavu nebezpečí, případně prostřednictvím opatření Ministerstva zdravotnictví či krajských hygienických stanic dle zákona o ochraně veřejného zdraví. To se samozřejmě nehodí, když si vzpomeneme na to, jak se tady v minulém volebním období jednalo o prodlužování nouzového stavu. Na druhou stranu je to za mě právě nástroj, jak Sněmovna může kontrolovat vládu, a vláda předkládá důvody, proč nouzový stav, proč ho chce prodlužovat a jaké opatření v rámci nouzového stavu chce provádět. Takhle vlastně tu kontrolu Sněmovna absolutně ztrácí. Namísto toho, aby návrh zákona směřoval k tomu, umožnit orgánům veřejné moci a složkám integrovaného záchranného sboru efektivnější činnost při řešení krizových situací, představuje především nový represivní nástroj, který umožňuje zcela neadekvátně omezovat občanská práva a svobody, a dokonce k takovému omezování zneužívat složky integrovaného záchranného sboru, včetně armády a Policie České republiky.

Pokud se budeme dál bavit, kde všude ten zákon omezuje občana, kde všude naráží na ústavu, tak veškeré ty analýzy samozřejmě Ministerstvo zdravotnictví má. Ale bavme se skutečně o reálném životě, bavme se o tom, že spousta vysokých škol dnes využívá pandemické síto, kdy například při talentových zkouškách, kde se student omluví, jelikož je v karanténě nebo přímo má covid jako takový, tak mu není umožněn vůbec další termín a může teda jít na jinou vysokou školu a za rok to zkusit znovu na těch talentovkách. Ale to si myslím, že je nefér, a proto je potřeba skutečně ten život a veškeré zásahy toho zákona řešit v jednotlivých výborech, řešit nejenom ve výboru zdravotním, ale řešit to právě ve výboru ústavně-právním, ale i školském a výboru pro obranu a dalších. Proto vás prosím, jestli chcete skutečně tohle na sílu protlačit, nechte tu diskusi, neomezujte ji, protože takhle se jinak dohrabeme pouze k tomu, že tady protlačíte na sílu něco, co vám v konečné fázi občan omlátí o hlavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen poslanec Drahoslav Ryba a připraví se pan poslanec Radek Koteň. (Poslanec Ryba chce spojit oba příspěvky.) Pane poslanče, tam je to tak, že by měla být opakovaná přihláška do rozpravy... Ostatní kolegové na mě kývají, že to tak je. Nechci vám ubírat na vašich právech, ale je to dvakrát pět minut. Prosím.

Poslanec Drahoslav Ryba: Dobře, děkuji, já se pokusím vejít. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, poslanci, já nemám rád velmi emotivní výrazy, a tak se pokusím to trošku mírnit. Já se domnívám, že tento zákon původní č. 94/2021 Sb. je špatným zákonem a z hlediska právního neměl být schválen a žádná novela, byť sebelepší, ho nemůže upravit. Proč? Je to zákon, který je zcela mimo systém krizového řízení a krizové legislativy. Všichni víme, jak vznikl a že to byl v uvozovkách, ve velkých uvozovkách, kompromis, já bych spíš možná řekl, že k tomu byla tehdejší vláda dotlačena bývalou opozicí, která nechtěla prodloužit nouzový stav. Pojem nouzový stav se stal jakýmsi nechtěným termínem, až snad sprostým slovem, přitom právě nouzový stav je pro tato opatření vytvořen a není ničím jiným než legální možností, rámcem pro stanovení těchto opatření v intencích ústavního pořádku České republiky.

Dovedu to z lidského hlediska pochopit. Celý život jsem pracoval ve strukturách, jejichž hlavním posláním je chránit životy, zdraví obyvatel. A protože tehdejší vláda neměla jinou možnost, naprosto to chápu. A kdybych byl tehdy ve Sněmovně, jako že jsem nebyl, tak bych zřejmě pro tento zákon taktéž v té situaci zvedl ruku. Vláda mohla buď zrušit velkou část opatření a rezignovat na řešení pandemie se všemi důsledky na životy lidí, nebo jít na tento podle mého názoru velmi špatný zákon, do kterého byla dotlačena opozicí, a je dobře, že jeho

platnost končí. Tento zákon vznikl na dobu určitou, a právě proto, že i tehdejší vláda si zřejmě velmi dobře uvědomovala problematické oblasti dané právní úpravou.

Chtěl bych zareagovat na pana zpravodaje, nebo rozhodně na pana poslance pana docenta Svobodu, prostřednictvím pana předsedajícího, že cíl, který jste tady uvedl, je správný. To vám podepíšu kdykoli i o půlnoci, protože je škoda každého života, který můžeme zachránit. Ale já se na rozdíl od vás domnívám, že se k němu můžeme dopracovat jinou cestou v souladu s ústavním pořádkem. Nejsem právník, ale myslím si, že na toto ani snad nemusím být právník, že mi k tomu stačí selský rozum, abych viděl, že zákon i novela jsou v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Ústavní pořádek České republiky tvoří Ústava ČR, Listina základních práv a svobod a ústavní zákony, přičemž ústava může být doplňována či měněna pouze ústavními zákony. Základní lidská práva a svobody jsou definovány v Listině základních práv a svobod a tato práva je možné omezit znovu jen ústavními zákony, což tento zákon ani novela rozhodně nejsou, na rozdíl od ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, který mimo jiné definuje nouzový stav.

Já ten rozpor spatřuji v několika člancích. Minimálně v několika člancích. Článek 8 – osobní svoboda je zaručena. Článek 10 – každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Článek 14 – svoboda pohybu a pobytu je zaručena. Článek 26 – každý má právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Musím říct, že to není jen názor můj. Měl jsem tady připraveno několik citací právníků, kteří ten názor mají taktéž. Nebudu je číst, protože bych se nevešel do limitu.

Současná vláda má obrovské štěstí – štěstí – že vir omikron, který v této době převládá, je sice mnohem nakažlivější, ale zřejmě i mnohem méně nebezpečný. Podle vyjádření řady odborníků a mimo jiné i současného ministra zdravotnictví tento týden v Praze a v České republice do deseti dnů množství nákaz dosáhne vrcholu a dále se bude počet nakažených snižovat. Současně dojde i k rozvolňování opatření. Tudíž se domnívám, že tento zákon již nebude potřeba. Nebude potřeba minimálně na něj takto chvátat.

Vrátím se k panu ministru zdravotnictví, který nám tady říkal o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Jenom říkám, nemám odůvodnění, ale vycházím z článku na seznam.cz, který některé statě cituje a kde je přímo řečeno: Nejvyšší správní soud konstatoval, že Ministerstvo zdravotnictví nemůže podmínit vstup do restaurací, hotelů nebo klubů dokladem takzvané bezinfekčnosti, pokud nejde o podezření z nákazy. Část aktuálně platného mimořádného opatření Nejvyšší správní soud zrušil s odloženou účinností o sedm dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas vypršel. (Poslanec Ryba: Tak se musím přihlásit znovu.) Přihlaste se znovu a budete moct dokončit svoji řeč. (Poslanec Ryba: Děkuji.) Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten, ten má dvakrát pět minut po sobě. Vašich deset minut, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení poslanci, poslankyně, dámy a pánové, vážení páni ministři, ministryně, začal bych tady jednou poměrně základní věcí. Můj předřečník již tady zmínil základní lidská práva a svobody. Nicméně já bych se ještě pozastavil u článku číslo 23. Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny. Já bych to tady ještě možná jednou pro vládní pětikoalici mohl zopakovat, protože pokud se dívíte, že venku demonstrují občané, tak jsou to právě ti občané, kteří využívají článku 23, protože podle jejich mínění už tady je porušován článek číslo 23, a to základních lidských práv a svobod.

Ještě jsem si našel v trestním zákoníku – to je trošku jiný zákon – § 402, a to je apartheid a diskriminace skupiny lidí, v tomto případě tedy těch neočkovaných nebo těch, kteří již nechtějí dodržovat nesmyslná opatření. Já ten paragraf přečtu, protože si myslím, že je důležité, aby to tady zaznělo. Za prvé: Kdo uplatňuje apartheid nebo rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou nebo třídní segregaci nebo jinou podobnou diskriminaci skupiny lidí, bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let. To je přesně ono, protože vy se tady snažíte prosadit něco, kdy jedna skupina lidí může do divadla, může do restaurace, může do dopravních prostředků, a jiná skupina, té je to znemožněno. A pak za druhé: Odnětím svobody na deset až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, uvrhne-li činem uvedeným v odst. 1 takovou skupinu lidí do těžkých životních podmínek, to znamená, nebudou je chtít v zaměstnání nebo je budou k něčemu nutit a tak dále, anebo vystaví-li takovým činem takovou skupinu lidí nelidskému nebo ponižujícímu zacházení. Příprava je tady trestná. A to si myslím, že je poměrně dost odstrašující. Netvrdím, že jsem právník, ale mám alespoň nějaký základní právní přehled a tento návrh zákona jsem si řádně prostudoval. Mohu vám vysvětlit, o co v pandemickém zákoně jde z právního hlediska.

Vrátil bych se tedy k těm krizovým stavům, které tedy zná český právní řád, kdy se země dočasně neřídí běžnými zákony. V těchto chvílích jsou výrazně omezena práva občanů České republiky. Jedná se tedy o stav nebezpečí, nouzový stav, stav ohrožení státu a válečný stav. Pandemický zákon tak bude pátým nejvyšším a trvalým stavem. Za platnosti pandemického zákona budou práva omezena dokonce více než za válečného stavu, to bych tady tedy zdůraznil, a to ne dočasně, ale trvale a plošně. Víím, že už se tady o to trvale a plošně postaraly některé pozměňovací návrhy. Ale myslím si, že to je poměrně velmi varující, že bylo možné vůbec uvést takovou verzi do čtení v Poslanecké sněmovně. Bude tedy možné bez vyhlášení nouzového stavu zakázat návštěvy příbuzných, zákaz opustit obec, nebo například povinnost kontrolovat QR kód příbuzného na návštěvě. Kdo by byl vyhodnocen jako nepřítel, tedy neočkovaný, nebo ne se správnými dávkami vakcíny, nebo může být pozitivní, může to být kdokoli, na koho se ukáže prstem, a musí být bezpečně izolován od ostatních. Toto ustanovení by vás teoreticky mohlo poslat do nějakého zdařilého internačního tábora. Myslím, že ty zprávy z Austrálie jsou poměrně varující. A zažili jsme to také při Australian Open, kdy světová jednička pan Djoković byl poslán do naprosto nevyhovujících a nedůstojných prostor a tam byl držen proti své vůli. A to vše by tedy bylo v souladu se zákonem. Dále bude moct odebrat legálně držené zbraně, aby se ti lidé nemohli bránit podle článku 23 základních práv a svobod. A mohou tedy omezit i mobilitu obyvatel, což se tady stalo, protože tady se nesmělo z okresu do okresu. A samozřejmě i zdravotní péči, mohou omezit volební práva. A například ten, kdo nemá platný QR kód, nebude moct volit a ani nebude moci být volen.

Tento zákon staví tedy na poslušnost novému režimu do role hrdelního zločinu, který je závažnější než například loupežné přepadení nebo vražda. Nový pandemický zákon zcela beze srandy a bez nějakého přehánění je jednak podobný jako únorový převrat v roce 1948, nebo ještě je možné, aby tedy byly na základě tohoto zákona prováděny nějaké politické procesy s neposlušnými.

Ještě bych tady zmínil jednu normu, které se to nápadně podobá, a možná mi tady kolegové mohou bouchat do lavic nebo podobně, ale začalo to v roce 1933 zmocňovacím zákonem. Tehdy byl přijat tedy německým říšským sněmem a podepsán říšským prezidentem Německa panem Hindenburgem 23. března 1933. Byl tedy druhým krokem následujícím po dekretu o požáru budovy říšského sněmu, kterým říšský kancléř získal výjimečné pravomoci a stal se vůdcem. Zákon umožnil vládě a kabinetu přijímat zákony bez jejich schválení říšským sněmem po dobu čtyř let. Plný název zákona, zákon pro nápravu nouze lidu a Říše.

Víte, já si myslím, že je potřeba tady říci nějaké historické paralely, protože lidé na některé události ze své minulosti bohužel zapomněli. A právě tento zákon dokonce v norimberských zákonech z roku 1935, které navazovaly někdy od 15. září tohoto roku, tyto zákony vlastně dokázaly udělat z lidí občany druhé kategorie, a to s tou Davidovou hvězdou. V tomto případě

je to nahrazeno tím QR kódem, který ukazujete při vstupu do různých prostor. Dokonce jste si mohli všimnout, že dokonce v Německu, tam tu tradici mají, takže oni ji poměrně dobře využívají, tam, když si jdete nakoupit, tak prostě bez toho pásku žlutého, zeleného nebo červeného si ani nenakoupíte.

Takže vážení kolegové, kolegyně, tohle je vaším cílem tady? To je ono? To tady chcete zavést? Prosím vás, prosím vás o přehodnocení přijetí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Drahoslav Ryba a poté je řádně přihlášen pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Drahoslav Ryba: Ještě jednou dobrý den. Já se pokusím velmi krátce doplnit pana poslance s tím, že Nejvyšší správní soud konstatoval, že cílem opatření nemůže být nepřímo donutit občany k očkování, tím by se totiž z dobrovolného očkování stalo prostřednictvím mimořádného očkování (opatření) očkování povinné. Jen konec, Ministerstvo buď může prokazovat, že situace je extrémně špatná a celá země je ohniskem covidu-19, anebo by musela vláda vyhlásit nouzový stav a regulaci restaurací a hotelů zajistit krizovým opatřením. Tolik z důvodové zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A nyní dvě přihlášky pana poslance Zdeňka Kettnera, tedy deset minut, a připraví se paní poslankyně Ivana Mádlová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, dneska už podruhé nebo potřetí, už mi to trošičku splývá. Ohledně pandemického zákona pro mě je trošičku s podivem, že nynější vládní koalice, dříve opozice, za něco bývalou vládu opravdu velkým způsobem kritizuje, postaví na tom svou volební kampaň a v okamžiku, kdy se z ní stane vládní koalice, tak prakticky nejenom kopíruje předchozí stav, ale dělá ho ještě mnohem horší.

Pandemický zákon, tak jak je koncipován, může být možná za určitých okolností dobrý sluha, ale velmi, velmi špatný pán. Opravdu nerozumím tomu, neustále je řečeno, že se připravujeme na podzim, že ten zákon je dělaný kvůli podzimu, ale – nejsem právník, jsem v tomto směru laik – ale nejde mi na rozum, proč tedy tak obrovským způsobem spěcháme a chceme to projednávat ve stavu té legislativní nouze, když do toho podzimu je času dost to probrat tak, aby ten zákon nevzbuzoval žádné pochybnosti, tak, aby právnícké autority beze vší pochybnosti mohly konstatovat, že ten zákon je nezpochybnitelný, že nehrozí žádné soudní žaloby a že ten zákon vypadá tak, jak má být. To, že ten zákon je špatný, stačí si prostudovat vyjádření i ústavních právníků, nebudu je tady zase vyjmenovávat, všichni je známe, v médiích jsou docela často. Proč jim nedopřejeme sluchu? Nerozumím tomu.

Za další. Neustále se mluví, že ta pandemie teď do konce února nějakým způsobem poleví, tak opravdu o to víc nechápu ten tlak, pokud se tedy z tohoto důvodu skutečně chystáme až na podzim. Dalo by se to pochopit, když pandemie jako taková začínala. Nikdo nic nevěděl, všichni z toho byli v šoku. Když si to vezmete nejenom v rámci Evropy, ale i v rámci celého světa, všichni experimentovali, všichni nevěděli, co mají dělat, a co stát, to naprosto rozdílný přístup, ale ve výsledku to dopadlo prakticky všude stejně. Prakticky neexistuje stát, který by prošel absolutně bez poskvrnky.

Takže já v tomto směru... jen tak mimochodem, víme teď, když to byla novinka, nevěděli jsme co, skutečně to bylo smrtící, nyní tady máme variantu omikron, nebudu nijak znevažovat, že se nenajde určitá skupina obyvatel, které i ten omikron dokáže zabít, ale ano, je tady velká

infekčnost, ale pro mě je směrodatné zaplnění JIP a zaplnění nemocnic. A tam to číslo klesá. Nebo teď jako stoupá, ale zdaleka nejsme na nějaké hranici, že by nemocnice přestávaly stíhat. Pan ministr se pousmívá, omlouvám se za přerěknutí.

Jinak, musíme reagovat například i na vyjádření pana premiéra, který říkal, že vlastně je to, jako kdybychom hasičům chtěli sebrat stříkačku. Zatím to vypadá, že my se bavíme o stříkačce, ale ten oheň už pomaličku uhasíná. A až ta stříkačka bude připravena, tak už tam bude jenom spáleniště. Já nijak nezpochybňuji, že nějakým způsobem v době virových onemocnění, kapénkových infekcí na podzim se může něco vrátit, ale jsme zase u podstaty věci. My máme z tohoto pohledu, protože krizové období je až ten podzim, velké množství času na to, abychom ten zákon připravili tak, aby byl nezpochybnitelný.

Další věc, která mě bytostně... neřeknu jako vadí, ale uvádí v pochybnost, a to je uznávání protilátek. Já jsem vznesl dotaz na Ministerstvo zdravotnictví. Zajímalo mě právě, co se týká protilátek, a já tady budu citovat z jejich odpovědí, že samozřejmě 180 dnů od prvního pozitivního testu se na osobu pohlíží jako na chráněnou proti tomu onemocnění a po uplynutí té 180denní lhůty se pohlíží jako na osobu, která onemocnění neprodělala. Mě zaujala ovšem tato věta: přitom však nehraje roli, zda dotyčná osoba má (po) prodělání tohoto onemocnění v krvi protilátky a v jaké míře, či nikoli. Jde tedy o jakousi fikci bezinfekčnosti. Tak to je naprosto úžasné. Takže ve své podstatě já jsem se od Ministerstva zdravotnictví dozvěděl, že tady vytváříme nějaké pohádky jenom asi, aby se řeklo, že se něco dělá. Já to chápu, nikdo nevěděl, co pořádně dělat.

Ale ohledně těch protilátek, mě jako laika trošičku uvádí v pochybnost, my víme, na jakou úroveň když klesnou protilátky, tak je potřeba další a další vakcína, aby tu imunitu nějakým způsobem povzbudila, ale druhým dechem tvrdíme, že vůbec nemáme ponětí a ani to nechceme zkoumat, jaká je míra těch protilátek v krvi té přirozené imunity, která je dostatečná. Za mě jako laika, byl bych rád, kdyby mi to někdo vysvětlil, já tam vidím jistý nesoulad, protože pořád se bavíme o stejných protilátkách, a jestliže víme, jaké množství protilátek, jaká úroveň je potřeba pro to, aby byla potřeba další posilující dávka, tak jak to, že nevíme, jaká dávka je dostatečná? A nejsem odborník, ale že skutečně přirozená imunita a přirozené protilátky skutečně pomáhají a měly by být brány na stejné úrovni jako protilátky získané očkováním.

Já jsem se ptal, jaké procento na běžných nemocničních lůžkách tvoří neočkovaní lidé, kteří ten covid prodělali a byli hospitalizováni znovu. A je to 1,4 %. Když jsem si zjišťoval, kolik je očkovaných, kteří jsou jakoby znovu, tak už je to 46 %. To si nevyčucávám z prstu, prosím vás, to je skutečně informace, kterou jsem dostal z Ministerstva zdravotnictví. (Ukazuje papír.) Pak jsem se zeptal na JIPu, kolik je na JIPu nově reinfikovaných neočkovaných. To znamená, nejsou očkovaní, jednou to prodělali a dostali se na JIP znova. A číslo, které jsem dostal z Ministerstva zdravotnictví: 0,2 %. U plně očkovaných je to 30 %. Takže já když si tyhle jednoduché počty dám dohromady, tak za mě to vychází, že minimálně můžeme dát na stejnou úroveň prodělanou nemoc a přirozené protilátky jako ty získané po očkování.

Ze svého okolí jsem zažil, mám i v ozbrojených složkách kamarády, kterým se po očkování udělalo velice špatně a měli stejné příznaky v tom, že každý, komu se udělalo špatně, tak ten covid prodělal. A bylo to docela brzo předtím, než se šli očkovat. A pak šli ke svému obvodnímu lékaři a ten řekl: No tak jste asi měli příliš vysoké množství protilátek, samozřejmě, máte tady očkování, těch protilátek je příliš, to tělo neví, co s tím, a pak máte těžké průběhy. Takže proč se nezaměřujeme i tímto způsobem?

Proč o tom mluvíme? Protože lidi, nezapomeňte, že v České republice máme nějaké zkušenosti s totalitním režimem, kde lidi byli do něčeho nuceni, a naši lidé jsou na to velice citliví. Proč jim nedat možnost volby? Nabídnout další alternativy? A jen tak mimochodem, zeptal jsem se proč, jestli se sledují právě ty přirozené protilátky. Tak mi bylo odpovězeno, že v České republice tyto studie nejsou a ze zahraničních studií vyplývá, že protilátky nejsou spolehlivým ukazatelem individuální imunity, a proto se v této indikaci nemají používat. Proč

se soustředíme na cizinu? Takže ostatní státy nám řeknou, že oni mají ten pocit. My jsme to vůbec nezkoumali, ale my jim budeme věřit. Já tedy nevím, ale já věřím v naše odborníky, v naše kapacity. A já bych byl rád, kdyby si naše kapacity tyto informace ověřily. No a pokud i naše kapacity dojdou ke stejnému závěru, budu svolnější tomu uvěřit než ve stylu: on to někdo říká, tak my tomu budeme věřit.

Za mě, já skutečně nemohu tento zákon podpořit. Já bych ho podpořil, kdyby skutečně nebyl v rozporu s ústavním právem, kdyby tady byla možnost vyjádření odborných skupin a kdyby ten zákon byl skutečně připravený tak, aby byl nezpochybnitelný, s dostatečným časovým horizontem. Pak bych ho i milerád podpořil. Ale v této situaci opravdu nemohu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Radka Kotena. Pane poslanče, k faktické poznámce, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, vážený pane předsedající. Já vlastně v reakci tady na kolegu poslance Zdeňka Kettnera. Tak já bych velice rád, kdyby ty protilátky byly uznávány, protože v té první fázi bylo řečeno, nebo bylo zkoumáno spíš, abych to uvedl na pravou míru, že v podstatě očkovaný člověk, který jde na protilátky dejme tomu za 14 dní až za měsíc, tak po první dávce může mít protilátky mezi 60 až 100 jednotkami. Jen pro ilustraci, já jsem byl na protilátkách, protože covid jsem prodělal na začátku letošního roku, měl jsem krásného silvestra. No a ty protilátky mám asi jedenáct a půl tisíce. Takže podle mých kupeckých počtů, a tvrdím tedy, že nejsem lékař, ale vycházím pouze z nějakých statistických údajů, tak si dovoluji tvrdit, že jsem chráněn daleko lépe oproti tomu, kdo byl očkovan vakcínou. Dá se tedy odvodit, že nejenom jedna pravda může být pravdivá. Ale minimálně by se tímto měli zabývat odborníci, protože určitě si kolegové pamatujete, ti, kteří jste to někdy před dvěma a půl lety zažili, měli jsme tu spalničky. Ti kolegové, kteří spalničky v dětství prodělali, měli samozřejmě protilátky. Ovšem ti mladší kolegové, kteří už to štěstí neměli a měli očkování, tak ti se museli nechat přeočkovat, protože prostě žádné protilátky už neměli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, čas. Děkuji pěkně, že jste dodržel dvouminutový limit. A my se vracíme k obecné rozpravě. Další přihlášenou je paní poslankyně Mádlová Ivana. Paní poslankyně, vašich pět minut.

Poslankyně Ivana Mádlová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dnes už toho zaznělo k pandemickému, nebo nejen dnes zaznělo k pandemickému zákonu mnoho připomínek. Všechny jsou vesměs poměrně závažné a ukazují na celou řadu nedostatků. Já jsem musela svůj projev zkrátit na pět minut, čili omezím se jenom na některé věci, které v té novele zákona jsou uvedené.

Před necelými dvěma lety zasáhla Českou republiku největší zdravotní krize v moderních dějinách naší státnosti. Ukázalo se, že na tu situaci nebyla připravena legislativa, zejména zákon o ochraně veřejného zdraví. A před rokem jsem přijetí... v podstatě rozuměla, že byl přijat tento zákon, protože nic jiného v podstatě nebylo možné využít. Ale v současné době není důvod, aby byla přijata a schválena novela pandemického zákona.

Mou důvěru v tuto zásadní novelu, která tolik ovlivní život nás všech, snižuje významně i fakt, že nebyla projednána Legislativní radou vlády, která se skládá většinou z předních českých právníků a dalších expertů. Z vyjádření některých členů tohoto orgánu vlády navíc vyplývá, že v rámci interních porad novela byla vždy předkládána s omezenou účinností do srpna 2023, avšak dnes je před námi novela, která omezenou účinnost nemá. Ano, vy tady

hovoříte o tom, že v pozměňovacím návrhu toto bude, ale kladu si otázku, proč ta omezená účinnost byla vyňata?

Dále na co bych se chtěla zeptat pana ministra, je, že se tam úplně nově omezilo testování v dětských skupinách. Dětské skupiny mohou navštěvovat i děti, v podstatě kojenci od šesti měsíců do jednoho roku, a v podstatě je to připomínka Ministerstva školství a Ministerstva práce a sociálních věcí. Tyto připomínky Ministerstvo zdravotnictví akceptovalo a já jsem se chtěla zeptat, jaký je důvod, proč by měli být šmahem testováni kojenci ve věku šest měsíců až jeden rok, jestliže navštěvují dětskou skupinu a v podstatě je to jenom pro informativní účely, jestli je dítě pozitivní nebo negativní. Jestli by toto nemělo být na rozhodnutí dětského lékaře na základě posouzení stavu, anamnézy a klinických příznaků. Děkuji za odpověď, pane ministře.

A dál, co mně vadí, už tady také zaznělo, a to je v podstatě posílání do karantény na dálku, ať už prostřednictvím telefonátu, nějakou pověřenou osobou, anebo prostřednictvím SMS zprávy. Tady je otázka, jak skutečně můžeme efektivně kontrolovat, že je lidem SMS ukládána karanténa opravdu ze strany hygienických stanic, nebo kdo bude tou pověřenou osobou, která bude kontrolovat. Jak chcete uzákonit povinnost nosit u sebe nepřetržitě mobilní telefon? Těch připomínek k tomu tady zazněla už celá řada. Je to otázka i se odvolávat. Vy jste tady uváděli v pozměňovacím návrhu, že tři dny půjde do karantény a potom v podstatě ta karanténa mizí, pokud přijde z druhé strany nějaká odpověď, nebo nepřijde vůbec žádná. Ale to je samozřejmě problém, že i ty tři dny mohou být důležité pro v podstatě výdělečnou činnost. Čili toto jsou poměrně velké nedostatky

Dále, co mi vadí, tak je omezování venkovních aktivit, omezování příměstských táborů, sportovních aktivit, chcete uzavírat děti doma. A vadí mi to zejména u těch dětí, protože to má pochopitelně velmi negativní dopad na jejich psychiku. Vadí mi, že ve svém programovém prohlášení vláda uvádí, že se musíme naučit s nemocí covid-19 žít, a nyní přicházíte novelou pandemického zákona, která má celou řadu nedostatků, pochybností. Je zpochybňována i ústavními experty a dá se očekávat, že bude i u Ústavního soudu napadena. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, paní poslankyně. Další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Bašta, a to dvakrát, čili já mu pustím rovnou ten desetiminutový limit. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, těch 30 hodin, které tady projednáváme ten zákon, mě poučilo o jedné věci. Tato vláda a tato koalice má nerada prohry. A ten zákon je vlastně reakcí na první takový moment. Vláda zrušila vyhláškou povinné očkování některých skupin občanů. Je třeba to přivítat, a to i za situace, kdy tato vyhláška neměla nikdy spatřit světlo světa, a když už spatřila, měla být zrušena mnohem dříve, protože vyvolávala existenční nejistotu u tisícovek lidí. Vládě je tedy třeba připsat body za to, že pochopila situaci, včetně toho, že by odkládáním poškodila i svou reputaci, protože po zrušení vyhlášky volali nejen občané, nejen spolky a iniciativy, ale také 14 odvážných senátorů, 20 poslanců a ombudsman. Ve hře tak bylo i rozhodování Ústavního soudu, je proto možné, že vláda nechtěla riskovat porážku u nejvyšší soudní autority u nás, a současně reálně hrozily tisíce žalob a s nimi i možný kolaps státu, kdyby odešla část policistů, hasičů, zdravotnického personálu, vojáků a studia skončila řada studentů důležitých oborů, o zahlcení soudů nemluvě. Tedy rozhodnutí vlády o zrušení vyhlášky bylo racionálním krokem, k němuž tento tlak na mnoha frontách nepochybně efektivně přispěl.

Takže na tento ústupek vláda zareagovala pandemickým zákonem, o kterém se tady již druhý den bavíme. Na něm kromě toho, co zaznívalo od všech kolegů, tedy porušování základních práv, lidských práv a svobod a dalších věcí prostým zákonem, nikoliv ústavním, tak mi vadí ještě jedna věc, a to je, že soudní obrana proti nezákonnostem páchaným podle

pandemického zákona je neúčinná. Na soud se sice můžete obrátit, ale pro ubíhající čas je vám to málo platné. Možnost správní obrany je tak totiž nastavena. Než Nejvyšší správní soud rozhodne, je jeho rozhodnutí, jakkoliv správné, zcela k ničemu. Koneckonců, slyšeli jsme to i dneska. A protože opatření dávno neplatí a je vydáno nové a často opět zákon. Často jsme tedy byli svědky povinnosti řídit se nezákonným opatřením, na které navazovalo další nezákonné opatření, a možnost se tomu bránit tu teoreticky byla, ale v praxi naprosto selhávala, takže jako by nebyla. Nelze tolerovat, aby proti jakémukoliv zásahu státu nebylo možné se právně bránit.

A posledním důvodem, který jenom dokresluje, že pandemický zákon nemá v našem právním řádu co dělat, je fakt, že o konkrétních opatřeních budou rozhodovat politici, nikoliv třeba orgány hygieny nebo lékaři. Protože ten zákon, ti, kdo dávali dohromady pandemický zákon, moc dobře věděli, co dělají. Nebývale si totiž upevnili politickou moc nad lidmi. Protože orgány jiné než politické by jim totiž s rozhodováním typu diskriminace neočkovaných příliš nepomohly, tedy tuto moc museli přesměrovat do svých rukou právě pandemickým zákonem.

A já si myslím, že právě toto projednávání, které tady zažíváme, ne ty obstrukce, které provádí především, nebo jenom SPD, ukázalo jednu nesmírně důležitou věc. Radikální a důsledná opozice jako SPD je totiž ozdobou každé skutečné demokracie. Roli opozice tradičně chápu tak, že má vládu vždy podezřívát z nejhorších úmyslů. Ale i bez toho bych si stejně musel klást následující logickou otázku: Proč vláda trvá na překotném způsobu schválení pandemického zákona, když je kvůli tomu téměř jisté jeho následné zrušení Ústavním soudem? Navíc ho přijímá v době, kdy v mnoha zemích pandemie oficiálně končí. Možná to souvisí se starým českým zlozvykem být pravověrný se zpožděním. Třeba dodávat munici do země, kde už se jedná o mírovém a diplomatickém urovnání konfliktu. Jinou, horší alternativu představuje to, co jsem již říkal ve svém včerejším vystoupení. Když bude zákon, nějaká pandemie se vždycky najde a hodí. Třeba když na podzim začnou sociální protesty proti drahotě, energetické chudobě a bídě. Pandemický zákon by mohl být efektivnější než otevřené represe. Umím si představit, že všem organizátorům stávek či demonstrací přijde SMS a půjdou na týden do karantény. Nechci domýšlet, kde a jaká bude. Austrálie, která tady byla zmíněna, je velmi varovným příkladem. Proto si myslím, že z těchto důvodů právě pětikoalice dala přednost překotnému projednání pandemického zákona, neboť řádný legislativní proces by podobné možnosti zneužití mohl eliminovat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byl pan poslanec Bašta. Dalším přihlášeným je pan poslanec Hrnčíř, připraví se pan poslanec Zlínský. Pan poslanec Hrnčíř je také přihlášen dvakrát, takže mu rovněž pustím rovnou deset minut. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, nejdříve mi dovoluji, abych vyjádřil údiv. Údiv nad tím, že v naší zemi trvá tato epidemie bezmála dva roky a stále nebyl vydán závazný protokol pro lékaře, jak toto onemocnění covid léčit. Nejedná se totiž dle mého názoru o pandemii očkovaných či neočkovaných, ale o pandemii zanedbání primární péče. Bylo přece naprosto běžné a řekl bych normální, že když člověk onemocněl onemocněním virového původu, zašel k lékaři, který ho důkladně prohlédl, posoudil jeho stav a v případě pochybností či nepříznivého nálezu jej zaslal ke specialistovi. Zavčas se tak odhalil možný zápal plic či jiné komplikace. V případě covidu-19 se ovšem postupuje odlišně.

Chtěl bych zdůraznit, že hovořím o chorobě, která na dva roky ochromila celý svět a která má za následek kromě ztrát na životech i nesmírné ekonomické ztráty. Ohromné množství krachů podniků, živnostníků, zničené životy milionů lidí. V České republice a pochopitelně nejen u nás byl v nějaké míře zasažen v podstatě celý terciární sektor ekonomiky.

Bylo by tedy namístě se domnívat, že právě léčba nemocných s covid-19 byla, je a bude prioritou. Nicméně se tak neděje. V případě potvrzení pozitivivity pomocí PCR testu je nemocný

kontaktován hygienickou stanicí, která mu nařídí izolaci, a samotná léčba probíhá většinou ve formě konzultace po telefonu, kdy lékař, aniž by nemocného viděl či mohl posoudit jeho zdravotní stav, mu pouze doporučí klidový režim a léky na snížení teploty. Nemocnému se tak dostane opravdové lékařské péče až v případě, kdy je ve vážném stavu převezen do nemocnice. V té chvíli je už ovšem většinou na užití podpůrných léků pozdě. Mnoho odborníků přitom vyjádřilo své rozhořčení nad tím, že podpůrné a účinné léky proti covid-19 jsou k dispozici v dostatečném množství, nicméně je lékaři nemocným ve většině případů nepředepisují. Proto je, pokud myslíme boj s nemocí covid-19 opravdu vážně, stanovení lékařského protokolu naprosto zásadní a nezbytné.

Místo důrazu na léčbu nemocných a zachování pokud možno normálního života pro zdravé se však i tato vláda tváří, že existuje pouze jediná cesta z epidemie, a tou je cesta strachu a restrikcí. Cesta nařízení, zákazů, příkazů, cesta strašení a segregace a nebojím se říct rozdělení společnosti na občany první a druhé kategorie. Cesta, kdy se pod rouškou boje s pandemií bezprecedentně zasahuje do práv nás všech, cesta, kdy je bez pádných vědeckých důkazů čím dál více osekávána svoboda občanů České republiky. Bez jakékoliv logiky a opodstatnění jsou pod záminkou boje s pandemií šikanováni zcela zdraví lidé, zvláště pak v době, kdy se odborníci napříč spektrem shodují, že mutace omikron zřejmě ukončí epidemii, jak ji známe. V tuto chvíli je vládou navrhovaná novela pandemického zákona zcela nejen neopodstatněná, ale i nebezpečná.

Rád bych připomněl předvolební sliby nynější koalice, zejména její tehdejší kritiku lockdownu, povinného očkování a nouzového stavu. Jak všichni víme, vyhláška o povinném očkování vybraných profesních skupin a občanů nad 60 let věku, původně účinná od 1. března 2022, byla zrušena nikoliv okamžitě po nástupu této vlády, ale teprve po vytrvalém a silném tlaku občanů a také hnutí SPD. Pan ministr zdravotnictví Válek, který před volbami vykřikoval, že by v případě zavedení povinného očkování byl ten první, který by se od pasu nahý připoutal zde před Poslaneckou sněmovnou a zabránil vstupu ministra zdravotnictví, si najednou po volbách nebyl, jak se zdá, úplně jistý. I jiní členové vlády najednou nepovažovali povinné očkování určitých profesních skupin za tak špatný nápad. Byl to, opakují, až nátlak občanů a také můj a mých kolegů z hnutí SPD, který vládu donutil tuto nesmyslnou vyhlášku zrušit.

Neusněme však na vavřínech. Vláda obratem přišla s novelou pandemického zákona. Tato novela přináší natolik zásadní změny, že je nutné na ně hlasitě upozornit. Bez většího zájmu médií totiž ukrájuje dalších obří kus z ústavních svobod nás všech. Vytváří paralelní právní řád, obchází řadu zákonů včetně Ústavy České republiky a zavádí tak u nás v podstatě totalitní režim. Má dát ministerstvům zdravotnictví, vnitra a obrany dokonce více pravomocí, než má vláda v době válečného stavu. I základní práva a svobody občanů budou omezeny více, než by byly omezeny za válečného stavu. Vláda, která sama sebe nazývá demokratickou a milující svobodu, zde zavádí totalitu, kdy bude obcházen Parlament České republiky, kdy budou občané vrženi do naprosté právní nejistoty, kdy proti svévoli úřadu nebude existovat opravný prostředek, a toto vše navíc navždy. Jednoduše řečeno, vláda, která deklarovala ukončení nouzového stavu, v podstatě všechna opatření, která byla podmíněna právě nouzovým stavem, zakotvila do pandemického zákona. Upozorňuji, že to byla mnohokrát opatření, která napadl a zrušil Nejvyšší správní soud.

Vláda navíc pro tento zákon, který předložila, plánuje neomezenou účinnost. Nově navíc zavádí likvidační pokuty a další rozšíření pravomocí úřadů. To je doslova podvod na voliče, dámy a pánové. Nelze se na jednu stranu chválit tím, že byl zrušen nouzový stav, když všechna omezení a všechny restriktce nyní nebudou podmíněny nouzovým stavem, ale pouze tímto pandemickým zákonem, který navíc nebude mít omezenou platnost. Ano, když se to vládě bude hodit, vytáhne jak králíka z klobouku vhodné opatření. Navíc nově s drakonickou pokutou ve výši jednoho milionu korun za nedodržení každé jedné povinnosti. Tato vláda, která dříve tak ráda kritizovala všechna ta nezákonná opatření, která vydávalo Ministerstvo zdravotnictví, tak

místo slibované nápravy prosazuje změnu zákona, aby mohla v nezákonné praxi směle pokračovat.

Rád bych zdůraznil změny, které tato novela zákona přináší. Novela rozšíří výčet mimořádných opatření, která lze podle pandemického zákona za nepříznivé epidemické situace přijmout. Úřady budou moci omezit podnikatelskou i jinou činnost v provozovně, v obchodním centru, na tržišti či v tržnici. Bude možné regulovat i provozní dobu. Omezení bude možné také u všech činností, při kterých je člověk v přímém kontaktu s někým dalším. Novela doplňuje rovněž pravomoc regulovat provoz všech typů sportovišť, škol, dětských skupin a zařízení pro mimoškolní vzdělávání dětí. Opatření se budou moci vztahovat i na hudební, taneční a podobné kluby, diskotéky, herny, kasina, muzea, galerie, hrady, zámky, veřejné knihovny, planetária, zoologické a botanické zahrady. V novele jsou zahrnuty kulturní akce, festivaly, slavnosti, trhy, veletrhy a zotavovací akce pro děti či příměstské tábory. Úřady také budou moci přikázat testování v zaměstnání a ve školách. Lidem, kterým vyšel výsledek antigenního testu jako pozitivní, budou moci nakázat, aby se zdržovali odděleně od ostatních. Podobné omezení budou moci úřady nařít i lidem, kteří se vrátili ze zemí se zvýšeným rizikem nákazy koronavirem. Cestující ze zahraničí by pak mohli mít povinnost vyplnit příjezdový formulář.

V návaznosti na rozšíření výčtu mimořádných opatření dojde k úpravě přestupků tak, aby každé mimořádné opatření bylo vymahatelné. V zákoně je také nově uvedeno, že nařízení izolace nebo karantény mohou hygienici a další pracovníci dotyčnému oznámit ústně nebo písemně, a to i pomocí prostředků komunikace na dálku, tedy i třeba pomocí SMS. Nově se také zavádí drakonická pokuta za nedodržení opatření ve výši jednoho milionu korun. Přijetím této novely dojde k zavedení nového institutu, takzvaného příkazu fyzické osobě, což bude v praxi znamenat, že lidé mohou být uzavřeni v izolaci či karanténě bez možnosti řádné soudní obrany, a dokonce bez naplnění zákonných důvodů pro jejich nařízení. Nově se zavádí možnost úředníků oznámit izolaci dotčené osoby ústně nebo písemně, a to i pomocí těch prostředků na dálku. Tím pro úřady odpadá nutnost vystavit písemné rozhodnutí se zdůvodněním, proti kterému se lze odvolat, což je v demokratické společnosti pro omezení osobní svobody zcela nepředstavitelné.

Novela zavádí nově možnosti pro omezování práv dětí na základní i další vzdělávání se všemi drastickými psychologickými, sociálními i ekonomickými dopady. Povede to k další segregaci dětí, vylučování z kolektivu a ničení dětských životů. Ministr zdravotnictví bude nově, a upozorňuji, že mimo kontrolu Parlamentu, rozhodovat o omezení sportovních aktivit, dětských táborů či farmářských trhů, přičemž toto vše jsou aktivity, kde se neprokázala jakákoliv rizikovitost. Přesto bude na rozhodnutí jedné osoby, zda se budou konat, či nikoliv.

Dovolte mi připomenout, proč byl pandemický zákon původně přijat. Měla to být reakce na tehdejší domnělá rizika, a to navíc reakce pouze dočasná. Nyní, když víme, že se rizika nepotvrdila, a navíc v naší zemi naprosto převažuje varianta koronaviru omikron, která je epidemiologicky srovnatelná s chřipkovým onemocněním, přichází vláda místo ukončení všech restrikcí s návrhem, který jí umožní převzít úplnou kontrolu nad zákony, nad právy a svobodami lidí. Vláda tvrdí, že je nutné projednat tuto novelu ve stavu legislativní nouze, neboť pokud se nestihne projednat do konce února, nebude mít prý stát nástroje k zvládnutí epidemie. Prosím vás, toto není medicínský boj s onemocněním. Toto je snaha do budoucna legalizovat nezákonná opatření, která dosud kritizoval i Nejvyšší správní soud. Tato novela je otevřeným krokem k totalitě, kdy veškerou zákonodárnou moc fakticky převezmou ministerstva zdravotnictví, vnitra a obrany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Vladimír Zlínský a opět přihlášen dvakrát, takže vám pouštím rovnou desetiminutové stopky. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní, vážení pánové, vážená vládo, která je tady, pan ministr zdravotnictví, takže vážený pane ministře, nejsem erudovaný právník, abych mohl precizně zhodnotit novelu zákona, o které nyní vedeme diskusi. Nicméně si dovoluji upozornit, že jsem nenašel nikde v dotyčné formulaci zákona definici pojmů epidemie, pandemická pohotovost, covid-19 a země se zvýšeným rizikem nákazy. Bez naplnění přesného obsahu těchto pojmů dává tento zákon do rukou vlády a tří ministrů – to už neplatí, jestli jsem to dobře pochopil – a jejich poradců neomezenou výkonnou moc rozhodovat bez kontroly mocí zákonodárnou a soudní a omezovat, regulovat a usměrňovat chod společnosti dle svých záměrů pod záminkou boje proti pandemii covid-19.

Pojem epidemie by měl být přesně naplněn číselnými údaji, u jakého patologického agens a za jakého poměru počtu objektivně nemocných a nemoc šířících osob na daný počet obyvatel se vyhláší. Z definice je jasné, že to nemohou být pouze pozitivně testovaní PCR testem, ale musí být jasně definováno, zda a jak dlouho je daná pozitivně testovaná osoba příznaková nebo bezpříznaková zdrojem infekce pro své okolí. Jinak řečeno, nemůžeme každou pozitivně testovanou osobu prohlásit jako předchozí nebo současný zdroj infekce, jelikož může být pouze nositelem genetické informace destruovaného viru na svém povrchu.

Pojem pandemická pohotovost je pro mě ještě větší záhadou, jelikož v pandemické pohotovosti můžeme logicky setrvávat neomezeně dlouhou dobu. Bez jeho přesné definice obdobným způsobem jako u předchozího termínu nelze tento pojem jakkoli kvantifikovat, a tím objektivně stanovit ukončení působnosti tohoto zákona.

Další položkou určenou ke kvantifikaci v případě pandemické pohotovosti by měla být obsazenost nemocnic, a zvláště jednotek intenzivní péče, a počet úmrtí osob s jednoznačnou příčinou úmrtí na covid-19, nikoliv s covidem-19. Nic takového jsem v zákoně nenašel.

Pojem covid-19. Virus SARS-CoV-2 je RNA virus. Tyto viry jsou známy tím, že rychle mutují, jelikož RNA je poměrně nestabilní molekula a RNA polymerázy, které tuto makromolekulu syntetizují, nejsou tak přesně naváděny jako DNA polymerázy při syntéze DNA. Vzhledem k počtu celosvětově nakažených jedinců vzniká tímto způsobem nepředstavitelné množství různých variant tohoto viru a ty, které jsou nejlépe schopné se množit a šířit ve vnímavé populaci, jsou neúspěšnější. Tedy dochází k poměrně rychlé proměně genetického složení viru a tím je jeho charakteristika vlastností cestou přirozeného výběru. Pokud vydáme zákon, který reaguje na určitý sérotyp tohoto viru, stává se tento zákon v podstatě zastaralý a bude vyžadovat opakované zásadní revize, tak jak se bude měnit sám virus. V současné době se virus mění směrem k větší infekčnosti a menší patogenitě, tedy nebezpečnosti. Toto dokazují statistické údaje ze států, kde epidemie varianty omikron již má vrchol za sebou a nedošlo k přehlcení zdravotních systémů těchto zemí. Proto je s podivem, že je urychleně novelizován zákon, který je ušitý horkou jehlou na předchozí patogenní varianty a zcela opomíjí současný vývoj vlastností tohoto viru.

Pojem země se zvýšeným rizikem přenosu nákazy. Opět není v zákonu definováno. Mělo by vycházet z jednoznačné definice epidemie v bodě jedna. Může být s tímto pojmem manipulováno. Občané vracející se ze zahraničí neoprávněně perzekvováni na základě nepřesných údajů, poskytovaných jinými státy. Pandemický zákon je základ, na kterém jsou postavena všechna nesmyslná segregáčnící opatření předchozí i současné výkonné moci, která mají z mého pohledu jediný cíl, a to přinutit veškeré naše obyvatelstvo k opakované a nekonečné vakcinaci proti onemocnění covid-19, a to v situaci, kdy i evropské regulační lékové orgány uznávají nebezpečnost krátkodobě opakované vakcinace mRNA vakcínami. Dále je zřejmé, že onemocnění covid-19 se postupně domestikuje v naší populaci, tedy stává se méně nebezpečné. A navíc posledním vývojem epidemie upadá poslední argument podporovatelů vakcinace, tedy kolaps zdravotnického systému z důvodu jeho přetížení neočkovanými občany. V případě podpory segregáčnících opatření za této situace lze vyslovit domněnku, že vláda si přeje a podporuje rozdělování naší společnosti a animozitu, která tímto vzniká. To je zcela v rozporu s tím, co slibovala před volbami a těsně po volbách.

Jakým způsobem sjednotí naši společnost? Pokud to má být jednota vynucená a kontrolovaná prostřednictvím protiústavních nařízení a zákonů, potom tomu lze rozumět. Jen je to třeba občanům sdělit, a nikoliv si hrát na velké demokraty. Začíná být patrné, že pandemický zákon směřuje k větší kontrole a perzekuci občanů i prostřednictvím digitálních elektronických služeb a technologií s cílem chtěného, či nechtěného, nedokážu to přesně zodpovědět, postupného zavádění systému jakýchsi sociálních kreditů podobného čínskému modelu. O tom jsem mluvil brzy zrána. A toto chce prosím provést vláda, která se prohlašuje za demokratickou a vymezuje se proti čínskému, dle nich totalitnímu režimu.

Občané, kolegyně a kolegové, je třeba si říci, jestli chceme žít v budoucím systému digitální kontroly každého z nás, nebo si chceme uhájit základní lidské svobody, za které umírali naši předkové, nebo se jich chceme vzdát ve prospěch své pohodlnosti a dočasného naplnění našich konzumních potřeb, o které nás tento systém stejně připraví. Pokud tento zákon schválíte, začnete psát první kapitolu s názvem 2022 – rok návratu Velkého bratra. Z těchto a z mnoha jiných důvodů, které zde byly a budou uvedeny, nemohu v žádném případě podpořit tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Připraví se paní poslankyně Štefanová Iveta. Já mezitím přečtu omluvy. Dne 2. 2. od 17.17 hodin do půlnoci z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Balaščíková. Paní poslankyně Eva Decroix se omlouvá z dnešní schůze od 18 hodin až do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pak tu mám omluvu pana poslance Václava Krále dnes od 18 hodin do konce jednacího dne, a to ze zdravotních důvodů. A dovolím si... nebo omlouvám i paní ministryni životního prostředí Annu Hubáčkovou od 16.30 hodin do konce dnešního jednacího dne, a to z pracovních důvodů. Tak to byly omluvy a nyní má slovo paní poslankyně Štefanová, přihlášená dvakrát, čili jí pouštím desetiminutové stopky. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zde k diskutované novele takzvaného pandemického zákona uvedla několik důležitých skutečností, které by pro množství právních detailů mohly uniknout potřebné pozornosti vaší či široké veřejnosti.

Již původní pandemický zákon, ale ještě více a zřetelněji jeho navrhovaná novela nám začaly odhalovat něco velmi důležitého. Něco, co bylo doposud skrývané a o čem média zatím příliš nehovoří. Je to proces předem připravené destrukce demokratické společnosti v jejích nejzákladnějších principech. Dovolím si připomenout, že Ústava České republiky deklaruje, že zdrojem veškeré státní moci je lid. Lidé si na základě své důvěry a preferencí v procesu svobodných demokratických voleb vybírají zvolené zástupce. Lidé si v žádném případě svobodně nevybírají, nevolí úředníky státních orgánů, ministry, ministerské náměstky a jejich poradce a účelově poskládané odborné komise. Již původní pandemický zákon a i navrhovaná novela neodpustitelným a neomluvitelným způsobem narušují systém zastupitelské demokracie. Pandemický zákon a jeho novela fakticky znamená naprosto bezprecedentní předání moci a vlády nad základními lidskými právy a svobodami lidu této země někomu úplně jinému.

V každém případě se proces zásadní změny řízení celé naší společnosti přijetím pandemického zákona a případným přijetím jeho novely ukázal, a tedy odkryl, když každý, kdo má oči a uši, může tento proces vidět a slyšet. A já věřím, že jej včas spatří nikoliv pouhé desítky tisíc, ale miliony občanů České republiky, ale především pevně věřím, že tento proces v pozadí pandemického zákona včas spatříme my, my všichni přítomní zde v Poslanecké sněmovně.

Ráda bych připomněla, že klíčový orgán naší státní exekutivy v době pandemie, tedy Ministerstvo zdravotnictví, již vydal desítky protiprávních a protiústavních pandemických opatření, a to i opatření s naprosto zásadními celospolečenskými důsledky. Pandemickým

zákonem a jeho novelou vy všichni, kteří pro její přijetí budete hlasovat, vyšlete vzkaz celé široké veřejnosti, vzkaz, že jste se rozhodli neplnit to, co od vás celá veřejnost legitimně očekává, a předáváte moc takřka v neomezené podobě někomu jinému. Žádám vás, abychom se rozhodně vyhnuli tomuto odsouzeníhodnému vzkazu pro všechny občany této země. Zabraňme v této chvíli jakémukoliv přenosu nepřiměřené moci a vlády nad základními lidskými právy a svobodami na orgány výkonné moci státu, na jejich úředníky a skryté pány a poradce za nimi. Zabraňme dalšímu prodloužení platnosti tohoto špatného pandemického zákona jako celku. Jsem přesvědčena, že tento zákon, v podstatě protiústavní, by se měl zrušit.

Novela v případě schválení dá současné vládě do rukou legální nástroj k nastolení covidové diktatury. Především má novela pandemického zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 dát vládě nástroj používat tento zákon neomezenou dobu. Teoreticky by tedy vláda mohla naši zem z preventivních důvodů uzavřít do lockdownových restrikcí třeba na několik let. Vláda dokonce v novele navrhuje, aby možnost vydávat různá proticovidová opatření platila i pro ministra obrany a ministra vnitra. Tato novela dává pravomoc ministrovi zdravotnictví přímo zasahovat do života lidí, do vzdělání, do práce i do soukromí. Pod rouškou ochrany jejich zdraví bude moct jeden člověk omezit základní lidská práva a svobody zaručené ústavou, a to i bez relevantního důvodu. Novela také umožňuje, aby Ministerstvo zdravotnictví mohlo omezovat podnikání, provoz základních i středních škol, bude moci kdykoli zavírat venkovní sportoviště, koupaliště, bude moct omezovat a rušit soukromé akce, a to aniž by musela vyhlašovat jakýkoliv nouzový stav.

Tuto novelu nám vláda předkládá k projednání a schválení ve stavu legislativní nouze, a to přesto, jak už tady bylo mnohokrát zmíněno, že obsahuje mnoho nedostatků a nesrovnalostí, jako je například, jak jsem zmiňovala včera, možnost oznamování karantény či izolace pouze SMS zprávou. Obávám se, že toto vzhledem k ověřování pravosti zprávy z neznámého čísla povede pouze k zahlcení systému a faktickému prodloužení tohoto oznamovacího procesu, a obávám se též, že není možné technicky zajistit, aby to nebylo hromadně zneužito a nevedlo k chaosu. A i to je jedna z otázek, které je nutné dořešit, než je možné přistoupit k diskusi a projednávání takového zákona. Měli bychom se soustředit spíše na včasnou a efektivní léčbu nemocných a ostatní nechat žít.

Místo zdravého rozumu je vláda v zajetí nadnárodních korporací, které mají na této záležitosti nejen ideologický zájem spočívající v omezování svobod a občanských práv, ale rovněž také zájem ekonomický. A jak vidíme na novele pandemického zákona, často jdou tyto věci ruku v ruce. Je to vidět například na testech, které jsou z velké části hrazeny státem. Můžeme snad říct, že se vláda chová, ať už minulá, či současná, jako řádný hospodář? To jistě ne. Právě naopak. Vyhazuje peníze za miliony testů, jejichž efekt je přinejmenším sporný, místo toho, abychom peníze dávali přímo do českého zdravotnictví, na léky, léčbu, vybavení a platy personálu. Porušuje se zde ústava a Listina základních práv a svobod i řada zákonů. Stav pandemické pohotovosti na rozdíl od nouzového stavu, který musí revidovat pro jeho výjimečnost každý měsíc Sněmovna, nyní dává bílko šek ministrovi zdravotnictví s mírnou nadsázkou k čemukoliv, co ho napadne.

Soudní obrana proti nezákonnostem páchaným podle pandemického zákona je neúčinná, jak jsme byli v minulosti svědkem. Na soud se sice občané mohou obrátit, ale pro ubíhající čas to není nic platné. Možnost právní obrany je tak totiž nastavena. Než Nejvyšší správní soud rozhodne, je jeho rozhodnutí, jakkoli správné, zcela k ničemu. Často jsme tedy v minulosti byli svědky povinnosti řídit se nezákonnými opatřeními, na která navazovala další nezákonná opatření, a možnost tomuto se bránit tu teoreticky byla, ale v praxi naprosto selhávala, tedy jako by nebyla.

Vláda by měla proto zapomenout na snahu novelizovat tuto totalitní normu a směřující absolutní nekontrolovanou moc do rukou jednoho politika vládnoucí koalice, a to bez možnosti efektivní právní obrany občanů proti jejímu zneužití a bez jakékoli revize, a měla by připustit jen jeden kvalitní zákon o ochraně veřejného zdraví. Tedy aby zde byla právní úprava obecná

pro všechny diagnózy stejně nebo obdobně, aby byla jasně daná kompetence orgánům hygieny jako odborným autoritám státní správy. Sněmovna by tedy měla pandemický zákon zrušit jako celek. Prodloužení platnosti pandemického zákona je tak pouze snahou udržet poslušnost stále častěji se bouřících občanů, kteří se nechtějí smířit s omezováním svobody a občanských práv. Právě tomuto cíli slouží strach udržovaný na první pohled nesmyslnými nařízeními. Pokud bude vláda na návrhu trvat a prosadí ho bez veřejné diskuse proti vůli občanů silou, může s největší pravděpodobností počítat s jejich tvrdým odporem. Případné následky tak padají plně na vrub současné vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Děkuji, paní poslankyně. Další omluvu si dovolím přečíst, 2. 2. mezi 17.45 a půlnocí, respektive do konce jednacího dne, se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Volný. My budeme pokračovat v obecné rozpravě. Dalším přihlášeným je pan poslanec Oldřich Černý, vidím také dvě přihlášky, čili pustím mu desetiminutový limit. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, já si dovolím navázat na svoji minulou řeč a dovolím si vrátit se k těm e-mailům, které nám posílají občané. Těch e-mailů jsou skutečně tisíce, jsou to e-maily zoufalých občanů, kteří nechtějí v naší zemi diktaturu. A já těmto občanům děkuji, že nás podporují. My podporujeme je a bijeme se za ně. A my na rozdíl od jiných parlamentních stran dodržujeme předvolební sliby. Znovu opakuji, ty tisíce lidí, co napsaly, že se nejedná o voliče SPD, jedná se o voliče stran a hnutí celého politického spektra.

Já tady v tuto chvíli vlastně bojuji, a moji kolegové z SPD také, i za vaše voliče, za občany, kteří volili vládní koalici, ale kteří toho v mnoha případech už litují, když vidí, jak naši zemi ženete o pár desítek let nazpátek. Vždyť chcete zavádět novou diktaturu a omezování lidských práv a svobod, to je to, proti čemu jsme v roce 1989 bojovali! Vy to chcete zavádět znovu, když zavádíte stejné praktiky. To je ta změna, kterou jste slibovali? Před volbami byly plné ulice vašich hesel o změně, všude byla změna. My ale nechceme tu změnu, která nás hodí několik desítek let nazpátek. To opravdu nechceme. A ty tisíce a tisíce zoufalých občanů, kteří nám píšou, to také nechtějí.

Dovolím si teď citovat úryvky z těch e-mailů, které chodí, které mě zaujaly:

Dobrý den. Tímto chci rezolutně vyslovit svůj nesouhlas s protiústavním pandemickým zákonem, který bude předložen ke schválení. Proti jakémukoli zásahu do našich základních lidských práv budu bojovat. Za mě, za moje děti, za svobodný život a naši svobodnou zem, kterou již dva roky naše vlády ženou do dluhů a soustavně ničí. Všichni ti, co sedí na výšinách, nemají představu o tom, co tahle covidová hra má za destruktivní následky na životech lidí. Už toho všeho bylo dost, proto vás tímto žádám, abyste zastavili veškerá opatření a umožnili nám opět normální život.

Pandemický zákon je poslední krok k hromadným protestům a stávkám. A jelikož sama pracuji s lidmi, moc dobře vím, že opravdu valná většina z nich už toho má dost. S pozdravem Denisa Č., pracující slušný občan, máma dvou krásných dcer a člověk, který má rád zemi, ve které žije. Nedovolte, prosím, její destrukci. Děkuji.

Dalším je prosba další občanky: Dobrý den. Prosím vás jako občanka této republiky a matka dvou dětí na prahu dospělosti, nepřipusťte k schválení navrhované novely pandemického zákona. Už dva roky nežijeme. Jako občané druhé kategorie nemáme právo na nic jiného než chodit do práce, do školy, nakoupit a domů. Už nechci takto žít, potažmo ještě v horších podmínkách. Nechci poslouchat své děti, jak chtějí onemocnět tou správnou nemocí, aby mohly se svými vrstevníky chodit, kam oni nemohou. Už nechci podepisovat poznámky, že ve škole nedodržují epidemiologická opatření, chci s nimi jít plavat, do divadla, do kina, do restaurace. Jsme absolutně zdraví lidé a toužíme onemocnět? A blíží se ještě další hrozba, větší

omezení, přísnější tresty a maximální omezení lidských práv a svobod. Prosím, využijte všechny možnosti a zablokujte přijetí té hrůzy. S pozdravem Dana K., Sylva a Jindřich.

Další: Jsem matka dvou dětí, zdravotní sestra, humanistka, celoživotní bojovnice proti utlačování lidských práv jakýkoliv menšin, bojovnice proti potlačování bezpráví a troufnu si říci, že dobrý člověk a dobrý občan České republiky, země, kterou miluji nade vše. Prosím vás všechny, abyste vzali zbytky zdravého rozumu a hlasovali proti přijetí daného zákona. Tento zákon je faktickým nastolením totality, popřením ústavy a Listiny základních lidských práv a svobod. Něco takového by nemělo nikdy začít v demokratickém státě. Co je agendou vlády, že chce zákon protlačit ve zrychleném řízení v době, kdy se nemocnice vyprazdňují od covidových pacientů, kdy řádí mutace omikron, který je pro drtivou většinu populace jen lehkým respiračním onemocněním, v době, kdy již moc dobře víme, že vakcína proti aktuálním mutacím nechrání, nechrání proti přenosu, nechrání proti nakažením, možná a po velmi krátkou dobu chrání proti těžkému průběhu? Ptejte se, prosím, i vy vládních představitelů, ptejte se, proč je tato rychlá nutnost toto prosadit. Proč na neomezenou dobu? Proč v době, kdy některé země ruší veškerá opatření, protože jejich vlády pochopily, že jiný lék na pandemii než se s ní naučit žít a začít se soustředit na primární péči není. Děkuji. S úctou Irena V.

Dále: Vážený pane poslanče, dovoluji si vás touto cestou oslovit a veřejně také projevit své obavy v souvislosti s projednáváním novely pandemického zákona. Třicet let pracuji ve zdravotnictví v imunologicko-alergologické laboratoři na pozici odborný pracovník, nelékař. Dvacet let se věnuji problematice imunologického monitorování pacientů po chirurgických výkonech a orgánových transplantacích. Den co den interpretuji nálezy laboratorních vyšetření a spolu s kolegy z jiných oborů skládáme ojedinělou a vysoce subjektivní mozaiku umožňující navrhnout co nejvhodnější terapeutický postup pro každého jednoho pacienta. Na základě svých zkušeností mohu potvrdit, že je jen těžko uplatnit jeden jediný léčebný postup vhodný všechny. Co pacient, to individualita, co jediný ryzí a nenapodobitelný originál. Co jednomu pomůže, druhému může uškodit. Například někomu lze stejný lék nahrazovat na lopatách, na jiného je moc i na špičku nože.

Má práce mě naučila opravdovosti, odpovědnosti, nutnosti samostatně se rozhodovat. Naučila mě pečlivě zvažovat přínosy a rizika všech rozhodnutí s vědomím, že vždy je v nich něco z obojí. S jakoukoliv volbou do našich životů přichází zisk, který je však nezbytně a nutně vyvážen nějakou ztrátou či ohrožením. Má práce mě naučila pokoře, úctě k životu i ke smrti a hlavně důvěře. Důvěře ve vlastní intuici a důvěře k intuici každého člověka. Naši pacienti jsou dospělí lidé, schopní samostatně se rozhodovat a vybírat z různých navržených alternativ. Vybírat z postupů řešení svých zdravotních obtíží. Jejich rozhodnutí je potřeba respektovat. Nikoho nechce (nelze) chránit ani uzdravit, pokud se nemocný sám za sebe nerozhodne spolupracovat. Aktivně a dobrovolně se spolupodílet na svém zotavení. Nikoho nelze k léčbě nutit. Nikoho nelze násilím uzdravit, nikoho nelze před nemocí násilím ochránit.

Na základě dosud napsaného vidím jako velmi nešťastný způsob řešení problému SARS-CoV-2 pomocí zákazů, příkazů a jiných nátlakových opatření vedoucích k omezování běžných aktivit. Nezbytným výchozím bodem správně fungujícího imunitního systému je optimální fyzická zdatnost a psychická pohoda, k čemu výše zmíněné rozhodně nepřispívá. Snad by stálo za zvážení poskytnout široké veřejnosti soubor několika odborných doporučení k osobní ochraně. Nabídnout pravdivé a aktualizované informace týkající se šíření infekce, různých možností ochrany, včetně vakcinace. Většina dospělé populace dokáže být odpovědná za svoje zdraví a nepotřebuje státní dohled pomocí zákazů, nařízení a nátlakových opatření. Dokáže posoudit rizika a přínosy jednotlivých doporučení a zvolit pro sebe to nejvhodnější, se kterým vnitřně nejlépe souzní. Po dvou letech je více než zřejmé, že nátlak a omezování lidských práv a svobod je spíš kontraproduktivní než přínosný a čím dál více vyvolává dojem totalitní praxe. Zbytečně štěpíte společnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. A nyní je přihlášena řádně paní poslankyně Marie Pošarová. Má dvě přihlášky, to znamená, že jí poběží deset minut. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená předsedající, nyní projednávaná novela pandemického zákona je pro hnutí Svoboda a přímá demokracie, a dovolím si říci, že na základě sledování dění a aktivit ve veřejném prostoru i pro většinu občanů a společenských skupin, nepřijatelná. Nová vláda v čele s panem premiérem Petrem Fialou se snaží prostřednictvím této novely do pandemického zákona v podstatě překopírovat všechna opatření a kompetence vládních orgánů, které bylo dosud možné použít pouze v rámci řádně vyhlášeného nouzového stavu, a to proto, aby mohla navenek lidem pokrytecky říkat, že nechce v žádném případě vyhlášovat nouzový stav, ale ve skutečnosti bude mít možnost provádět úplně stejné kroky v rámci nově a zcela účelově vytvořeného pandemického zákona, který je společným dílem stran této vlády i hnutí ANO a který je rovněž v podstatě pouze jinak pojmenovaným nouzovým stavem a samozřejmě podle mého názoru je jasně protiústavní.

Vyjádríme-li se k navržené novele velmi kriticky, jde o pokus, jak obejít standardní platné zákony, včetně ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Po 32 letech tak může vstoupit v platnost zákon, který bude odebírat občanům České republiky jejich základní práva a svobody, což je něco naprosto nepřijatelného. Tento návrh pandemického zákona rovněž odstraní právo lidí na soudní ochranu, aneb i zde platí ono okřídlené: kupředu do minulosti. V případě novely pandemického zákona jde taktéž o nepřijatelné posílení moci vlády a exekutivní moci, zejména co se týče vybraných správních úřadů, především Ministerstva zdravotnictví a v novele pandemického zákona nově i Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, a to nejen nad občany samotnými, ale také vůči ostatním orgánům veřejné správy a veřejné moci včetně soudů.

Je to nepřijatelné z principu a z podstaty věci, neboť dojde k oslabení demokratického systému i systému zastupitelské parlamentní demokracie. Nynější vláda tak chce mít v rukou nástroj, a to právě na základě novely pandemického zákona, který by jí umožňoval chovat se neomezeně tak, jako při vyhlášení nouzového stavu v zemi, bez toho, aby o tom jednala a hlasovala Poslanecká sněmovna. Jednoduše současná vláda chce účelově obcházet Poslaneckou sněmovnu. Jde tak o jednoznačné obcházení ústavy a současná vláda se nechová demokraticky, ale autoritářsky. Jsem přesvědčená, že pandemický zákon včetně jeho novely jsou v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázaná, například Úmluvou na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny i s dalšími mezinárodněprávními dokumenty.

Za zmínku určitě stojí i to, že se vládní koalice snaží tuto novelu prosadit ve stavu takzvané legislativní nouze, přičemž tento režim je dle zákona určen pouze pro případy mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody a kdy splnění těchto podmínek musí vláda dostatečně prokázat. Je naprosto zásadním principem demokratického právního státu, aby zákonodárná parlamentní moc přijímala zákony předepsaným, řádným a standardním legislativním procesem. Porušení tohoto procesu je pak nepřijatelným zásahem do samotných základů demokracie. V případě novely pandemického zákona je přitom zjevné, že žádná z podmínek pro vyhlášení stavu legislativní nouze není naplněna.

Je třeba upozornit i na skutečnost, že v současné době sice roste počet pozitivních případů PCR testů na přítomnost covid-19, ale na druhé straně setrvale klesá počet osob s tímto onemocněním hospitalizovaných. Argumentovat tím, že by tomu mohlo být v budoucnu jinak, přitom rozhodně není dostatečným důvodem pro vyhlášení stavu legislativní nouze, nehledě na

to, že aktuální mutace viru omikron je prokazatelně méně riziková než předchozí varianty, ani co se týče rozšíření pravomocí k vydávání mimořádných opatření i na Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra, opět není ničím relevantním odůvodněno. Onemocnění covid-19 zasahuje celou společnost. Vojáci a další pracovníci struktur Ministerstva obrany a ani policisté a ani pracovníci resortu Ministerstva vnitra nepředstavují zvláště ohroženou skupinu obyvatel. Je proto naprosto nelogické, aby tato ministerstva mohla vydávat omezení pouze ve své oblasti působnosti, což by mohlo vést až k tak absurdnímu stavu, kdy určitá část obyvatel – vojáci a policisté – bude omezena ve svých právech jiným způsobem než jiná skupina obyvatel, ačkoliv hrozba nemoci je pro všechny občany stejná, což opět zakládá riziko protiústavního konání a následných soudních a ústavních žalob.

Vláda Petra Fialy je, co se týče omezování práv a svobod občanů v souvislosti s koronavirem, výrazně tvrdší než většina zbytku Evropy a pomalu už i než většina českých imunologů včetně například profesora Prymuly. Místo toho, aby nám a hlavně občanům a podnikatelům ničeným dvěma roky tvrdých omezení sdělila jasné datum, kdy ukončí veškeré covidové restriktce včetně izolací, karantén a covid pasů, tak velmi narychlo, skrytě, netransparentně a bez veřejné debaty, navíc protiústavně ve stavu legislativní nouze předkládá novelu pandemického zákona, zákona, který dává vládě a některým jejím ministrům obrovskou moc zavést velmi tvrdá omezující opatření bez schválení Poslaneckou sněmovnou, přitom hlavním důvodem je spíše bezkonceptnost vlády, absence jakéhokoli plánu, absence odvahy. Současný pandemický zákon totiž končí 28. února a vláda by bez jeho novelizace už nemohla vydávat jen cílená opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Anebo natvrdo vyhlásí nouzový stav, a tím odkryje své skutečné záměry a karty.

Vláda argumentuje právě oním končícím termínem současného pandemického zákona, ale to nedává smysl. Jde o zatemňování skutečného stavu, protože kdyby tomu tak bylo, navrhne vláda pouze časové ohraničení prodloužení platnosti zákona. Ale vláda jde mnohem dál, protože mění i obsah zákona a chce si přisvojit i pravomoc dělat takové restriktce, které by podle toho současného dělat nemohla. Druhou věcí je, že je přesto dělala, ale v tom případě vždy zasáhl Nejvyšší správní soud, když taková protizákonná opatření zrušil. Šlo například o uzavření obchodů, restaurací či škol. Vláda Petra Fialy si novelou tyto pravomoci chce vzít. Jde tedy v podstatě o doplnění stávajícího pandemického zákona o poučení z rozsudků Nejvyššího správního soudu. Lidově řečeno, co se dříve dle tohoto zákona zavřít nedalo, to už se podle novely bude dát zavřít. A proč tedy stejná vláda zároveň prohlašuje, že chce od března proticovidová opatření uvolňovat? Znamená to jediné – nedá se jí věřit.

Mohu proto za sebe říci, že tuto novelu pandemického zákona nepodpořím a budu se s kolegy snažit o to, aby byl zrušen i stávající pandemický zákon, proti kterému hnutí Svoboda a přímá demokracie jako jediný český parlamentní subjekt vždy hlasovalo. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení časového limitu. A nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jiří Kobza. Máte k dispozici dvě přihlášky, tedy poběží vám čas deset minut. Máte slovo, prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý – co to je? – podvečer. O pandemickém zákoně zde bylo už řečeno mnoho z různých hledisek a já bych se k němu rád vyjádřil také.

To, co mě na tomto zákoně děsí, je jeho snadná zneužitelnost. Pan ministr Válek tady jasně vysvětloval, že se jedná o přípravu zákona, který by měl být připraven v případě, že by přišla nějaká vlna. Musím se přiznat, že toto hledisko mě osobně docela zaujalo, protože se stejným principem já jsem včera navrhoval další bod na tuto schůzi, novelu trestního zákoníku o potlačování a zákazu šíření nenávistných ideologií právě ze stejného účelu, ze stejného pohledu, aby zde byl připraven zákon, aby policie a justice měly a priori nástroj, kdyby někdo

prostě přišel, někdo tady chtěl kázat, aby už od začátku věděl, že mu to neprojde, a ne že se bude ohánět nějakými právy, svobodou slova a takovými věcmi, aby věděl rovnou od začátku. Takže tohleto mě trochu zaujalo, protože včera jste mi to shodili ze stolu.

Ale abych se vrátil zpátky. Ten zákon, tak jak má být novelizován, tak dává naší ultralevicové vládě s extremisty a členem Antify obrovský nástroj, který se jim může hodit. A zase bych navázal na svou řeč ze včerejška, když jsem mluvil o vývoji v Kanadě, protože ten považuji do značné míry ilustrativní v tom, co se na nás hrne, a je docela možné, že to nebude ani trvat tak dlouho.

Jak asi víte, v Kanadě probíhají rozsáhlé protesty proti covidovým opatřením. Původně začaly kvůli povinnosti očkovat se pro kamiony, které jely přes hranici, ale pak se to rozhořelo a rozšířilo se to na další záležitosti. A podle posledních zpráv máme informaci, že do Ottawy jako centra těchto protestů se sjelo přes 50 000 kamionů. Já nevím, jestli si někdo z nás umí představit 50 000 kamionů v jednom městě. Já tedy ne, přiznávám se. A to mám velkou fantazii. Premiér Trudeau se s nimi odmítl bavit, označil je za okrajovou menšinu a poté utekl i se svou rodinou. Trudeau je vůbec zajímavá postava, protože někteří američtí komentátoři ho označují za diktátora, který chce vytvořit říši ve stylu Orwella 1984, případně ho označují za kanadského Castra.

Abych se vrátil zpátky. Myslím si, že právě to, co se děje v Kanadě, bychom měli sledovat s velkou pozorností, protože nezapomínejme, že současně protesty proti covidovým opatřením probíhají i v zemích západní Evropy a i na Slovensku, byť naše média o nich zatvrzele mlčí v rámci svého objektivního, nezávislého a apolitického zpravodajství, kterým nás krmí, jakmile mají příležitost.

Takže bych byl velmi opatrný tady s tím zákonem, tak jak je novelizován, protože ta možnost zneužití je vysoká. A musím se přiznat, že nechápu proč, když je to zákon, který je dělaný preventivně, stejně jako ta naše novela, o které jsem mluvil, proč musí být odsouhlasen ve zrychleném legislativním řízení. Musím se přiznat, že to ve mně vzbuzuje pocit, že mi něco ušlo, že prostě se něco chystá, k čemu ten zákon má posloužit, a proto je nutné ho udělat co nejrychleji. Protože kdyby prošel standardním procesem, bylo ho možné vylepšit, bylo ho možné prodiskutovat ve výborech, na plénu. A já věřím, že i tu novelu bychom mohli udělat tak, aby byla použitelná, ale současně neobírala naše lidi o jejich svobody a o jejich životy, protože například ty pokuty, které tam jsou, jsou úplně jak z jiného světa. Mně to připomíná bývalého ministra Drábka, který stejným způsobem vlastně vykřikoval tady s vyřeštěnými očima, jak je nutné zavést likvidační pokuty pro všechny živnostníky, kteří si dovolí někoho zaměstnat systémem švarc. Až jsem se divil, odkud ho pustili.

Na jednu stranu se tady zaklínáme demokracií, ale nemohu se ubránit zase dojmu, že tu demokracii každý vidíme jinak. A já jsem konzervativní demokrat. Pro mě je demokracie jenom jedna a odmítám, aby sloužila pod různými přívlastky účelovým ohýbáním zákonů a podobně. Protože s demokracií je to, jak říká americké přísloví, je to jako s hovězím. Jakmile je před tím jakýkoli přívlastek, vždycky je to karbanátek. Takže demokracie s jakýmkoli přívlastkem, liberální a tak dále, prostě ta už přestává být demokracií.

Pokud se rozhodneme – a já a priori říkám, že já samozřejmě s tímto návrhem nemohu souhlasit nikdy, nikomu bych se nemohl podívat do očí, kdybych to odsouhlasil – pokud se Sněmovna rozhodne takto zásadně omezit prostor svobody a svobodného chování a jednání občanů, to už prostě končí demokracie. To je diktát. To je diktát tady stosedmičky. A já věřím, aspoň podle korespondence, kterou dostávám, že voliči to velmi pečlivě sledují. A sledují, co pro ně vlastně znamená tato novela. Dostal jsem několik tisíc mailů a musím říct, že drtivá většina z nich nebyla typizovaných, kde mě lidé prosili, abychom bojovali, abychom s tím něco udělali. Samozřejmě jsem jim slíbil, že budeme dělat, co budeme moct. Ale je nás jenom dvacet. Děláme, co můžeme moct ve dvaceti lidech. V Thermopylách jich taky nebylo moc.

My jako SPD máme samozřejmě určitý politický postoj a určitou ideologii. A hlavní bod ideologie je, že pracujeme pro lidi, snažíme se je chránit před podobnými zákony, snažíme se je chránit před ztrátou svobody, ztrátou rozhodování, snažíme se je chránit před tím, co někteří z nás, jen se tak rozhlédnu po šedinách svých kolegů poslanců, zažili za minulého režimu, a víme, na co si máme dát pozor, jsme na to citliví, vyrostli jsme v tom. A myslím si, že to nejhorší, co můžeme udělat pro naše děti a naše vnuky – přiznám se, já mám obojí, i malé děti, i vnuky – tak je přivést do světa, kde nebudou svobodní, kde budou muset poslušně plnit příkazy jako v té známé Orwellově knížce, která byla ale míněna jako varování, ne jako návod.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, také děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. A nyní je na řadě paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně. Než se ujmete slova, načetla bych omluvy. Omlouvá se ministr dopravy Martin Kupka ve středu 2. února od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan Hayato Okamura dnes od 17.45 do konce jednacího dne – píše zde do čtvrtka 3. 2. do 9 hodin ráno, a to z pracovních důvodů.

Nyní bude hovořit paní poslankyně Nina Nováková a připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Paní poslankyně Nováková má jednu přihlášku, bude tedy hovořit maximálně pět minut. Ano? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, předem bych chtěla říci, že jsem člověk, který byl velmi dlouhou dobu k novele pandemického zákona skeptický. Jsem také člověk, který na otázku, jestli je důležitější, aby politikové chránili občanské svobody, anebo nějakým paternalistickým způsobem se domnívali, že chrání jejich zdraví, tak pro mě je ta odpověď: my jsme tady proto, že máme chránit občanské svobody. Na druhé straně je ale jasné, že v té turbulentní době, ve které teď žijeme, je třeba, abychom měli nějaký základ pro to, když je nutné na nejkratší možnou dobu uplatnit nějaká opatření, abychom je udělali.

Dovolte mi, abych teď z tohoto místa oslovila těch 100 000 lidí, kteří dneska už podepsali petici proti pandemickému zákonu. Jsou to občané, kteří jsou aktivní. A za mě jako od občankářky bych jim dala z občanky jedničku, protože mají veliký cit pro to, aby bylo vyváжено rozdělení státní moci a aby nedošlo k tomu, že poslanci, kteří jsou jimi voleni, předali nepřiměřeným způsobem svoji moc několika ministerstvům.

Vážení občané, dokázali jste to. Dokázali jste to, že došlo k pozměňovací návrhům, které změnilly novelu pandemického zákona v tom smyslu, jak jste si to přáli. Vy jste nechtěli, aby se dávala velká pravomoc do rukou Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra. To tam není. Nechtěli jste, aby vám někdo posílal esemesky. Nechtěli jste, aby nespécifikovaná osoba vám dávala informace o karanténě. To tam není. Chtěli jste nějakou pojistku, když se domníváte, že ten pandemický zákon je uplatňován nepřiměřeně, že rychle dosáhnete svého, protože si budete mít komu stěžovat. To se podařilo a já jsem ráda, že z těchto důvodů mohu pro pandemický zákon zvednout ruku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. A nyní je přihlášená do rozpravy paní poslankyně Vladimíra Lesenská, má jednu přihlášku, tedy váš limit bude pět minut. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji, paní předsedající, a zároveň vám ještě jednou děkuji za záchranu mé přihlášky, kterou jsem podala špatně. (Předsedající: Děkuji.)

Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, k novele pandemického zákona již zazněla řada argumentů, řada jiných argumentů nepochybně ještě zazní, nemluvě o tom obrovském počtu dopisů a e-mailů, které, předpokládám, jsem neobdržela jenom já, ale i vy ostatní. Zmíním proto jenom několik argumentů – na rozdíl od mé předchůdkyně – proti, a navíc tyto argumenty pokládám za celkem zásadní.

Tím prvním je, že navržená novela pandemického zákona je bezpochyby pokusem o omezení práv a svobod občanů České republiky a v širším slova smyslu v podstatě jde proti Listině základních práv a svobod. Ostatně problematická už je samotná snaha o schválení zákona ve stavu legislativní nouze, ale to jsme tady již řešili. Z navržené novely také nevyplývá, že by pracovala s novou variantou covidu, kterou je omikron, ačkoliv v důvodové zprávě je tato varianta covidu uvedena, tak navrhaná omezení jsou založena na mutacích, které se šířily a měly dopady na lidské zdraví daleko závažnější než právě zmiňovaný omikron. Demonstrují to ostatně čísla. Zatímco za posledních 20 dnů přibývá okolo 20 000 případů denně, tak vidíme, že počet hospitalizací se od počátku prosince paradoxně snižuje. Ještě více utahovat šrouby, respektive omezovat svobody lidí přidáním nových paragrafů, tak ve světle těchto čísel mně úplně smysl nedává. To, že omikron nepatří mezi závažné mutace, je neoddiskutovatelný fakt. Koneckonců o tom hovoří i vědecká komunita, která se domnívá, že tato varianta se nakonec stane v podstatě endemickou, tedy bude přítomná a v následujících letech jen tak nevymizí. Musíme se s ní zkrátka naučit žít.

Jít cestou nové právní úpravy, která otevírá prostor pro další potenciální restriktce, jen podněcuje oprávněné obavy občanů. Novela budí strach nejen v zaměstnancích, ale i v živnostnících a zaměstnavatelích. Zákon měl platit bez časového omezení, v podstatě nestanovené časové období v původním návrhu novely umožňovala, ale to, pokud jsem zaznamenala, vyřešil pozměňovací návrh, který tady a na výboru byl načten zatím v obecné rozpravě.

Co je vůbec zarážející, je fakt, že nově budou moci vydávat mimořádná opatření i ministerstva vnitra a obrany. To opět zaznělo v původním návrhu novely zákona. Opět to bylo upraveno rychle podaným pozměňovacím návrhem vládních poslanců. Tento fakt jsem tady kritizovala už ve včerejší debatě o projednávání zákona v legislativní nouzi.

Takže já bych tady mohla jmenovat další argumenty proti, ale nebudu zdržovat a jenom se obrátím na vás všechny, abyste opravdu uvážili, jestli v tomto stavu a tímto způsobem je takhle závažnou novelu zákona opravdu nutné projednávat. Já děkuju všem občanům, kteří nás podporovali, za jejich podporu a doufám, že při projednávání tohoto zákona zvítězí rozum. Uvidíme. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkujeme, paní poslankyně. Nyní je přihlášená paní poslankyně Karla Maříková, má dvě přihlášky, tudíž poběží doba deseti minut. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme sem dnes byli pozváni na tuto mimořádnou schůzi, abychom schválili, nikoliv řádně projednali nástroj, který prý vláda bude potřebovat k podzimní covidové vlně. Pokud se nepozastavíte v němém úžasu nad tím, že je teprve únor a zákon by mohl být řádně projednán v běžném legislativním procesu, jelikož to, že není využití stavu legislativní nouze namísto, potvrdil sám pan premiér, když se vyjádřil, že doufá, že pandemický zákon už nebudou potřebovat, tedy stav legislativní nouze tu slovy samotného premiéra evidentně není.

Jsme svědky mohutných protestů po celé Evropě, v Kanadě, v Austrálii, USA a stejně tak i u nás v České republice proti covidovým nelogickým opatřením, která zavádějí vlády jako přes kopírák a která nejsou v mnoha ohledech účinná v boji proti koronaviru, ale více jsou účinné v boji proti lidem. Jde o donucovací prostředky k poslušnosti, pokoře, kde jsou lidem

odebírána postupně jejich práva a osobní svoboda pod zástěrkou ochrany zdraví. Že nejde o ochranu zdraví, ale poslušnost, je evidentní, protože očkovaný člověk, co může šířit nákazu, je všude vpouštěn bez testování, i když u něj může probíhat infekce, ale zdravý neočkovaný, který neposlechl a nenechal se očkovat v zájmu ochrany svého zdraví nebo ze strachu, z obav před experimentální vakcínou, je šikanován, omezován na svých právech a svobodě. Nebo vám přijde zcela normální, že zdravý – například – dělník, který venku v zimě mrzne, staví nám či opravuje silnice nebo stojí někde na lešení a opravuje domy, nemůže o polední pauze do restaurace na teplou polévku, aby se trochu prohřál, jen proto, že si nechce nechat aplikovat něco, co je dobrovolné a co nebrání vzniku nemoci a šíření infekce, jen proto, že ministr zdravotnictví zřejmě potřebuje udat co nejvíce vakcín, jelikož jeho předchůdci jich nakoupili zřejmě tolik, že neví nyní, co s nimi? Mně tohle ve svobodné demokratické zemi úplně normální nepřijde.

Nejvyšší správní soud sice dnes toto opatření zrušil, jelikož očkování je dobrovolné a to, co je dobrovolné, nelze vynucovat a nelze kvůli tomu lidi určitě segregovat. Lidé, kteří se nechťejí očkovat, jsou dehonestováni a uráženi. Vlády a média tyto lidi záměrně hanlivě nazývají antivaxery i přesto, že tito lidé mají všechna řádná očkování, ale mají jiný názor a jiný pohled na tyto nevyzkoušené vakcíny, které máme podmínečně schválené. Nikdy se v minulosti nestalo, aby byla na trh vpuštěna vakcína, která by neprošla řádnou studií, aby se vědělo o jejich dlouhodobých dopadech a řádně se zhodnotily jak benefity, ale tak také ta rizika. Nikdy by si to v minulosti nikdo nedovolil.

Nikdo určitě nepopírá existenci viru. Nelze také popřít, že existuje účinná léčba, pokud je včasná, ale také nikomu nelze odebrat právo rozhodovat se o svém zdraví a léčbě, obzvláště pokud neexistuje žádná vakcína bránící jak vzniku, tak šíření onemocnění. Pokud bychom žili v demokratické společnosti, vedla by se o různých názorech diskuse, respektoval by se i jiný pohled a názor druhé strany, ale to se tak neděje.

Ty strany naší vládnoucí pětikoalice, která se nejvíce zaštiťuje demokracií, nemají s demokracií zřejmě asi nic společného. Pro ně je totiž jen ten jeden názor, a to ten jejich správný. A je to vidět právě i při projednávání tohoto pandemického zákona, který je protlačován silou, nevede se k němu řádná diskuse a nebude schválen v řádném legislativním procesu.

Vakcinace se stala modlou vlád, které se zavázaly farmaceutickým firmám, které bohatnou stejně jako výrobci a distributoři testů. Na své si přišly také nemocnice, kterým se ještě před covidovou vlnou schválily nadstandardní úřady za covidová lůžka. Do celého molochu bylo zainteresováno co nejvíce skupin, aby pro peníze byly ochotny papouškovat jeden názor a zastrašovat národ koronahysterií, která tady už trvá dva roky. Zájmové skupiny bohatnou, stát a národ chudne.

Novelou pandemického zákona, kterou dnes vláda předkládá, potvrzuje, že s touto hysterií asi nechce skončit a chce i nadále ničit život všech vrstev obyvatelstva a nehodlá jen tak přestat. Když si přečtete pandemický zákon a představíte si jeho možnosti v praxi, tak vám opravdu zatrne. Naše země se po 33 letech opět ocitá v ohrožení svobody. Tímto ohrožením je nový pandemický zákon z pera koaliční vlády, proti kterému se bouří nejen občané v České republice, ale i právníci napříč zemí bubnují na poplach. A není divu. Tento zákon je útokem na svobodu občanů, na jejich ústavní práva pod hrozbou drakonických sankcí. Tato novela pandemického zákona pod záminkou ochrany zdraví občanů dává do rukou třem ministrům takřka neomezenou moc, kterou mohou zasahovat do života občanů, do chodu státu bez kontroly a Parlamentu.

Co je nejvíce znepokojivé, je schválení této novely v legislativní nouzi bez možnosti řádného projednání, před kterým by došlo k demokratické diskusi. Tato vláda již bez skrupulí sundala svou masku, zřejmě lačností po moci se nezastaví ani před porušováním ústavních práv. Já jsem v šoku z toho, kam se posunula ODS od původního ochránce svobody až

k pandemickému zákonu v té podobě, v jaké je předkládán. Nyní voliči, kteří doufali v pravicovou vládu ODS, vidí, že pravicová vláda ODS neexistuje. Je stejná jako její koaliční partneři. Pokud jde o demokracii, dodržování základních práv a svobod, je zajímavá jen za hranicemi jiného státu, jiných vlád. V tom jim jde kritika dobře. Ale zapominají tato pravidla aplikovat také na sobě a našich občanech.

Ale podívejme se na jednotlivé strany, co mají ve svém programu a jak velkými demokraty jsou na papíře a jak je tomu ve skutečnosti.

ODS ve svém programu prosazuje svobodu jednotlivce. Tak vám poslanci za ODS přijde obsah novely pandemického zákona, že koresponduje s tím, co hlásáte?

STAN má zase ve svém programu: základní hodnotu pro nás představuje svobodný člověk a občanská společnost. Poslanci hnutí STAN, vy asi máte pocit, že svobodný člověk má být omezován na základních právech, jak vyplývá z novely pandemického zákona.

TOP 09 tam má zase, že je stranou respektující a prosazující vlastenecké ideály, svobody, humanismus a tak dále. Tak nevím tedy, jestli novela pandemického zákona má co dělat se svobodami a právním státem, to snad asi nemůže být myšleno ani vážně.

A Piráti, ti tam mají zase, že diskriminace staví mezi lidmi umělé hranice, a proto ji odmítáte. Tak to tedy nevím, Piráti, proč už jste se nebouřili a neodmítali diskriminaci neočkovaných?

A KDU-ČSL tam má, že v politických řešeních dbá na lidskou důstojnost, osobní zodpovědnost, šetrnost a tak dále. Tak o osobní zodpovědnosti jsem zatím jenom četla v programovém prohlášení, v praxi to tak nevypadá.

A tato vládnoucí pětikoalice má dokonce i ve svém programovém prohlášení, že chce stát, který patří do demokratické Evropy a který ví, že hodnoty svobody a demokracie je třeba efektivně prosazovat a bránit. Tak když si přečtete pandemický zákon, tak to tak moc nevypadá.

Nyní si mohou vaši voliči tedy porovnat, co máte v programovém prohlášení, ve svých programech a co skutečně prosazujete. Nutno si připomínat, že každá segregace určitých skupin je nepromlčitelný trestný čin, za který dříve nebo později si každý, kdo tohle aplikoval nebo aplikuje, ponese zodpovědnost. Upozorňuje na to celá řada právníků. Dnes a denně mi píší a volají lidé, jak zaměstnanci, tak živnostníci. Jedni zoufalí ze šikany zaměstnavatelů, druzí zase ze strany státu, co je nutí šikanovat zaměstnance a hosty ve stravovacích a ubytovacích službách. Tato šikana musí přestat, a to bez podmínek. Česká republika je právní stát a není možné, aby veřejný zájem byl postaven na omezení práva jednotlivce. Fikcí, co vláda vytváří, že každý občan je ohrožením veřejného zdraví, nás nutí ustupovat od svých práv na základě domněnek, že někoho můžeme chránit. Je nutno si připomínat, že každá totalita byla zavedena vždy k blahu občanů.

Schválením této narychlo vytvořené novely by mohla být velmi zásadně omezena lidská práva a svobody a ústavní právo občanů České republiky. Proto si pojdme připomenout, než tuto novelu schválíme, co jsme všichni poslanci na začátku svého mandátu slibovali, jelikož vládní koalice na to zřejmě zapomněla. Pojdme si připomenout slib poslance, který každý z nás složil. Zní: Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Novela pandemického zákona není v souladu se zákony ani ústavou, říká to řada právníků a odborníků, a každý z nás, který pro tento zákon zvedne ruku, si protiče s tímto slibem, který dal občanům této republiky. Protože kdo jiný by měl dodržovat zákony, ústavu a dbát na to, aby zákony a ústava byly dodržovány vůči občanům, než právě my zákonodárci? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jan Síla. Má dvě přihlášky, to znamená, že mu poběží dvakrát pět minut, čili budete hovořit maximálně deset minut. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych se taky vyjádřil k novele pandemického zákona několika slovy. Už stávající pandemický zákon z roku 2021 je protiústavní a odporuje Listině základních práv a svobod. Pandemický zákon zásadním způsobem rozšiřuje pravomoc jediného správního úřadu přímo zasahovat do základních a jiných práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a byl přijímán před rokem na relativně krátkou dobu. V novele tohoto zákona naprosto chybí stanovení limitu pro omezení jednotlivých základních práv a svobod, což lze spatřovat jako nejzásadnější deficit návrhu. Rozhodnutí o nich by spočívalo čistě v rukou ministra zdravotnictví, svévolně určujícího faktickou existenci či neexistenci celé palety základních práv a svobod. Činit by tak přitom mohl zcela neomezeně, jelikož s ohledem na perzistentní povahu viru SARS-CoV-2 bude nebezpečí opětovného vzniku epidemie neustálé, takže formální důvod pro vydání mimořádných opatření bude přítomen navždy. Jedná se o omezování základních lidských práv v míře, ve které k tomu doposud nebyl povolán ani soud. (Hlasitý hovor v lavicích vlevo.)

Předkládaná novela vychází z epidemiologické situace na jaře 2021 a v současnosti však v naší zemi podobně jako ve zbytku světa převažuje varianta omikron –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, že vás přerušuji. Požádala bych levou část sálu o ztlumení síly vašich hlasů. Děkuji moc. Můžete pokračovat.

Poslanec Jan Síla: Děkuji. – která je klinicky srovnatelná s chřipkovým onemocněním. Omezení nelze považovat za nezbytná, když je více než zjevné, že epidemiologická situace je dramaticky lepší, a v některých zemích se již této nové skutečnosti přizpůsobili a protiepidemická opatření zrušili.

Vláda nevyšvětlila, proč v současné době nepostačují standardní normy obsažené v zákoně o ochraně veřejného zdraví a za dva roky pandemie dodnes není stanoven epidemický práh a další podmínky, za nichž se jeví jako nutnost zavést omezující protiepidemická opatření.

Původní pandemický zákon se neměl stát součástí našeho právního řádu ani našich běžných životů. Jsem přesvědčen, že tento zákon i jeho novela jsou v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, jakož i mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána, nebo s nařízením GDPR, když vkládá Ministerstvu zdravotnictví pravomoc vytvářet mobilní aplikace pro účely epidemiologického šetření, údaje z ní užívat a dále sdílet. Nic přitom s ohledem na ostatní ustanovení návrhu zákona zřejmě nebrání tomu, aby Ministerstvo zdravotnictví formou mimořádného opatření zvýhodnilo uživatele takové aplikace proti ostatním. Umožňuje dokonce nakládání s osobními údaji bez souhlasu subjektů, údajů zcela mimo rámec nařízení GDPR. Tím by ministerstvo mohlo získat dokonce větší pravomoc k nakládání například s takzvanými lokalizačními údaji, než mají orgány činné v trestním řízení.

SPD trvá na tom, že pokud Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval nezákonnost mnoha vydaných mimořádných opatření v době trvání současného pandemického zákona, je primární povinností státní moci upravit tato opatření, a nikoliv změnit právní předpis tak, aby podobné zásahy do základních práv a svobod lidí, na které poukázal Nejvyšší správní soud, byly do budoucna legální. Stát je rozhodnutím soudu vázán. Je nepřijatelné, aby státní moc reagovala na nezákonnost svých předchozích mimořádných opatření jinak, než že rozhodnutí soudu bude respektovat. V tomto případě předkladatel dokonce přiznává, že cílem novely je přinutit soudní moc, aby do budoucna přijala i takováto různá opatření, která jsou v tuto chvíli

nezákonná, a to bez faktické možnosti jejich kvalifikovaného přezkumu důkladnou odbornou diskusí, a navíc ještě k tomu v režimu legislativní nouze.

Nepotřebujeme novou právní úpravu, která svěřuje Ministerstvu zdravotnictví rozsáhlé pravomoci s celostátním dopadem, která mu umožní ovládnout život v zemi bez jakékoliv kontroly a bez potřeby si vyžádat nouzový stav, navíc bez časového omezení. V žádném případě není v zájmu občanů, aby stát získával větší a větší kontrolu nad jejich životy a mohl je bez důvodu libovolně omezovat, aniž by se mohli oni sami takovému postupu bránit. Český právní řád obsahuje dostatečnou právní úpravu, ať je to zákon o ochraně veřejného zdraví, nebo krizový zákon, nebo takzvaný pandemický plán, přitom právě pandemický plán by měl být hlavním nástrojem státu v řešení jakékoliv epidemiologické situace.

Mám zcela zásadní výtky k původní verzi pandemického zákona, ale uvedu i některé nejzásadnější připomínky k aktuálnímu návrhu novely.

Ani důvodová zpráva dostatečně nevysvětluje, proč by měla být pravomoc vydání mimořádných opatření rozšířena na Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. To by mohlo vést až k takovému stavu, kdy určitá část obyvatel, jako vojáci, policisté, státní zaměstnanci, bude omezena na svých právech zcela jinak než jiná skupina obyvatel. Takový stav je protiprávní, zcela v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Z hlediska dalších základních práv a svobod, které mohou být mimořádnými opatřeními na základě návrhu zasaženy, je třeba zmínit také právo na vzdělávání, v případě vysokých škol historické paralely raději vynechám.

Dále nemohu opominout možnost omezení práva na zdravotní péči. Rozšiřování okruhu omezení lidských práv a svobod je proto nepřijatelné.

K bodu 8 novely bych se zmínil ještě – další omezování práva dětí na vzdělání zaručeného zejména čl. 33 Listiny je nepřijatelné. Doplnění pandemického zákona o tento bod tak představuje i zcela flagrantní porušení čl. 4 odst. 4 Listiny.

Dále je to, novela zavádí nový institut příkazu fyzické osobě. V praxi to tedy může znamenat, že nikoliv zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci, ale teprve jakýsi předem nepojmenovaný úkon, například SMS zpráva, omezí člověka na jeho právech. Podobná subdelegace je v ústavním státu zcela nepřijatelná.

Nařízení izolace nebo karanténního opatření je krokem velice zásadním. Důrazně upozorňujeme, že v zákoně o ochraně veřejného zdraví lze izolaci nařídit pouze u osoby, která onemocněla infekční nemocí nebo jeví příznaky tohoto onemocnění. Dle předkladatele ale má být nařizována touto zcela nepřijatelnou formou i jen v případech pozitivního testu PCR, případně antigenního testu.

Předložený návrh protiústavních snah ztělesněných novelou pandemického zákona je nezbytné odmítnout bezvýhradně a jednou provždy. Nedopusťme, aby státní moc zvlčila a aby si lidé museli vzít násilně zpět, co jim patří – svobodu a demokracii, jak stojí v Listině základních práv a svobod, hlava druhá oddíl druhý článek 23. Mysleme na budoucnost našich dětí. My všichni, jak tu sedíme, máme možnost hlasovat ve prospěch většiny obyvatel. Proto vás vyzývám, neschvalujte vládní novelu pandemického zákona. V těchto těžkých časech věřím, že nebudete hamižní a někteří jen prostě zbabělí a projevíte své vlastenectví, statečnost a osobní čest. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Jan Síla se dvěma přihláškami, to znamená, že vám poběží čas deset minut. Prosim, máte slovo. (Posl. Sládeček: Sládeček!) Pardon, omlouvám se. Samozřejmě pan poslanec Karel Sládeček.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. Vážení paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vládo, nastudoval jsem si pečlivě navržené znění novely takzvaného pandemického zákona. V rámci objektivnosti jsem rovněž požádal o právní rozbor renomovanou advokátku paní Janu Zwyrtek Hamplovou. Z její odpovědi cituji:

Česká republika nepotřebuje speciální zákon na jednu diagnózu. Pandemický zákon je sám o sobě podivný. Zavádí na našem území dlouhodobě, tedy bez jakékoliv revize v čase, stav pandemické pohotovosti, tedy na rozdíl od nouzového stavu, který musí revidovat pro jeho výjimečnost každý měsíc Sněmovna. Dává bílým šek ministru zdravotnictví s mírnou nadsázkou k čemukoliv, co ho v danou chvíli napadne. Tedy stav pandemické pohotovosti, pro který navíc nejsou stanoveny žádné podmínky, například počty nemocných či hospitalizovaných, by za platnosti daného zákona na našem území trvale byl, i když už de facto nebyl. Žádný podobný nouzový stav, ať by byl nazván jakkoli, nesmí být zaveden na dobu neurčitou bez podmínek, bez kontroly oprávněnosti v určitých časových úsecích, a už vůbec nemá být zaváděn trvale přímo zákonem. Zákon, a to zákon o veřejném zdraví, ne speciální zákon na jednu diagnózu, má stanovovat jen podmínky, za kterých je možné jej vyhlásit. Je to podobná právní absurdita, jako by byl na dobu neurčitou zákonem deklarován stav povodňové pohotovosti, i když už dávno neprší.

Je třeba se ptát, proč tedy nemáme speciální zákon na chřipku, když v České republice byl někdy i milion nemocných. Tedy pandemický zákon už v době svého přijetí (měl) jiné cíle než ochranu zdraví. Jeho cílem bylo kumulovat moc v rukou jednoho člověka, politika, který by začal rozhodovat o vážných omezeních lidí bez hygieny jako k tomu oprávněného orgánu státní správy. Pandemický zákon byl přijat po zrušení nouzového stavu, který už tehdy přišel zákonodárcům příliš tvrdý. Nicméně pandemickým zákonem, kterým byl tehdy operativně podsunut, se zavedlo paradoxně něco mnohem horšího, včetně svěřeni obrovské centrální moci nad celým územím republiky do rukou jednoho politika, ministra zdravotnictví. Novela tento okruh osob ještě rozšiřuje, a to na ministra obrany a ministra vnitra. Postupně se tedy moc přesouvá do rukou úzké trojice lidí, která zcela mimo Parlament může nakládat s právy občanů, jak se jí zachce. To vše bez patřičné kontroly soudu, Sněmovny či kohokoliv jiného. Takový přesun pravomocí tady ještě nebyl. Připomeňme desítky zrušených nezákonných opatření, ovšem těmi se museli naši občané řídit, než je soudy zrušily. Tedy běžným se zde stal nezákonný stav. Podobným nezákonným stavem je nyní diskriminace neočkovaných lidí.

Bývalá ministryně financí dokonce prohlásila, že opatření vydávaná na základě pandemického zákona se vydávají proto, aby znepříjemňovala neposlušným občanům život. Jeden z ministrů dokonce na kameru bezelstně přiznal, že o nezákonnosti vědí, ale proč by opatření nevydali, když jim to pandemický zákon umožňuje. Soudní obrana proti nezákonnostem, v uvozovkách, páchaným podle pandemického zákona je neúčinná. Na soud se sice můžete obrátit, ale pro ubíhající čas je to k ničemu. Možnost právní obrany je tak totiž nastavena. Než Nejvyšší správní soud rozhodne, je jeho rozhodnutí, jakkoli správné, zcela k ničemu, protože opatření dávno neplatí a je vydáno nové a často opět nezákonné. Často jsme tedy byli svědky povinnosti řídit se nezákonným opatřením, na které navazovalo další nezákonné opatření, a možnost se tomu bránit tu teoretická byla, ale v praxi naprosto selhávala, tedy jako by nebyla.

Nelze tolerovat, aby proti jakémukoliv zásahu státu nebylo možné se právně bránit. V České republice máme dva miliony právních předpisů a právní řád zaplevelujeme dalšími. Pandemický zákon je jednou z těchto plevelných norem, protože zvyšuje počet zákonů o další kousek, který vnáší do dané oblasti, kterou upravuje, takový chaos, že s jeho pochopením a především aplikací mají problém i zkušení právníci, advokáti i soudci. Proč? Danou oblast má upravovat zákon 258 o ochraně veřejného zdraví, a ne právní norma, která se jednou aplikuje přímo, jindy na zákon o veřejném zdraví odkazuje a k tomu mění mnoho dalších zákonů.

To vše je zneužitelné vůči lidem, protože zákony a všechny právní kroky na jejich základě mají být především srozumitelné, jasné a určité. Pandemický zákon je vše, jen ne srozumitelný, a opatření, která na jeho základě spatřila světlo světa, pokud vůbec byla zákonná, tak tedy o srozumitelnosti nelze mluvit vůbec. Konec citace. Děkuju za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkujeme, pane poslanče. A nyní je do rozpravy přihlášená paní poslankyně Lucie Šafránková. Má dvě přihlášky, tedy poběží jí doba deset minut. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak tu již bylo dneska několikrát řečeno, tak poslanci SPD jsou od samého počátku odpůrci myšlenky existence speciálního pandemického zákona jakožto nadbytečné právní normy, která je více než cokoli jiného příslovečným klackem k ruce výkonné moci, jakýmsi bílým šekem pro státní úřady v tom smyslu, jak v podstatě svévolně a bez jakéhokoliv důvodu a opodstatnění omezit práva a svobody občanů. V případě tohoto zákona jde rovněž o nepřijatelné a neopodstatněné posílení moci vlády, vládní moci a zejména vybraných správních úřadů, ministerstva zdravotnictví a v případě schválení dnes projednávané novely i ministerstva obrany a vnitra nejen nad občany, ale i vůči dalším orgánům veřejné správy a veřejné moci včetně soudů. To je nepřijatelné z podstaty věci, protože jde mimo jiné o oslabení rovnováhy demokratického systému i systému zastupitelské parlamentní demokracie jako takové.

Pandemický zákon a jeho novela tedy nejsou v žádném případě tím, za co je vláda vydává, tedy potřebným legislativním nástrojem pro zvládnání epidemie. Nikoliv. Jak moji kolegové z SPD, kteří se dlouhodobě věnují oblasti krizového řízení a fungování státu v mimořádných situacích, již opakovaně dokladovali, pro tyto účely nám plně postačují zákony o krizovém řízení a o ochraně veřejného zdraví. Pandemický zákon je tudíž v podstatě svým charakterem obdobou takzvaných zmocňovacích zákonů, jejichž hlavním účelem je především usnadnit výkonné moci a jejím represivním orgánům kontrolu a sankcionování obyvatelstva a obcházet Parlament a justici. V tomto smyslu je novela pandemického zákona jen pověstnou šlehačkou na otráveném dortu, materií, která zvyšuje moc úřadů nad občany a která také mimo jiné drakonickým způsobem zvyšuje finanční sankce za porušování takzvaných mimořádných epidemiologických opatření. Jde v podstatě o to, že vláda chce mít prostřednictvím novely pandemického zákona v ruce nástroj, který by jí umožňoval chovat se neomezeně dlouho tak, jako by byla země v nouzovém stavu, ovšem bez toho, že by byl tento nouzový stav standardně a legálně způsobem vyhlášen, a bez toho, že by o něm jednala a hlasovala Poslanecká sněmovna. Je to neslýchané obcházení ústavy. A v praxi to ukazuje především jedno: současná vláda není, jak o sobě prohlašuje, seskupením liberálních demokratů, ale mnohem spíše aliancí autokratických, autoritářských subjektů, kterým jsou občanská práva a svobody trnem v oku.

A co je v této souvislosti rovněž velmi nebezpečné, je skutečnost, že v uplynulých dvou letech byla většina takzvaných mimořádných covidových omezujících opatření z pera Ministerstva zdravotnictví a vlády shledána ze strany soudů jako nezákonná. A jelikož tyto normy nepíše ministři, kteří se po volbách sice vyměnili, ale úřednické aparáty ministerstev, je nanejvýš zřejmé, že tato praxe bude pokračovat, tedy že omezující opatření občanského života a podnikání se budou i nadále pohybovat mimo rámec práva, jaké jsme znali třicet let, tedy práva demokratického státu, kde platí stará dobrá zásada, že veřejná moc a její úřady smí činit pouze to, co je zákonem povoleno s respektem k ústavě. To by s přijetím novely, o které tu hovoříme, ale nyní a do budoucna padlo, protože vláda chce jejím prostřednictvím represivní kompetence úřadů rozšířit, tak aby na ně soudy již takřikajíc nedosáhly. Vláda chce tedy nově touto novelou mimo jiné získat pomyslný bič na všechny provozovny dle živnostenského zákona včetně tržišť a tržnic. A nejen na ně. Uzurpuje si právo omezovat i umělecké činnosti,

tedy služby, u nichž místem jejich výkonu není ani samotná provozovna. Čili jde o nepokrytý útok na svobodu myšlení a umělecké tvorby.

Vláda chce mít možnost regulovat všechny typy sportovišť a sportu včetně venkovních sportovišť, což bylo dosud možné jen podle zmíněného zákona o ochraně veřejného zdraví, nikoliv podle pandemického zákona. To je něco tak naprosto neuvěřitelného a nepřijatelného, že chce vláda omezovat občanům už v podstatě poslední aktivitu, kterou mohou, i když v omezené míře, ještě provozovat a která je společensky i zdravotně jednoznačně pozitivní a prospěšná, že už mi pomalu docházejí slova. Omezovat sport je navíc tendence, která zdravotní stav obyvatelstva včetně připravenosti a síly bojovat s nemocemi včetně těch virových zhoršuje a oslabuje. To platí jakbysmet o požadované pravomoci vydávat od stolu mimořádná omezující opatření pro všechny typy školských zařízení, pro děti od tří let věku včetně dětských skupin. Copak už naše rodiny se dětmi nebyly za poslední dva roky poškozeny více než dost? Dejte už prosím od nich ruce pryč. Je to hanebnost.

A jen namátkově uvádím, které další oblasti a místa chce tato vláda, která se označuje za obhájkyni svobody a lidských práv, omezovat mimořádnými opatřeními bez projednání v Parlamentu, pouze od úřednického stolu: hudební a taneční kluby, zoologické a botanické zahrady, muzea, galerie, hrady, zámky, veřejné knihovny, hvězdárny, planetária, zotavovací akce pro děti, příměstské tábory. Neskutečné.

A hlavně kromě zásadních argumentů politických a ústavních je zde proti novele pandemického zákona nekonečná řada argumentů právních. Skvěle je sepsala třeba skupina právníků okolo doktora Tomáše Nielsena. Někdy není nutné objevovat Ameriku, ale plně postačí citovat odbornou a podloženou analýzu expertů. A novela pandemického zákona i zákon samotný jsou hlavně otázkou právní. Přesněji, když se zaměříme na jeho obsah a účel, otázkou protiprávnosti. Proto jsou k jejich rozboru nejpovolanějšími experty právníci a my, volení zástupci lidu, jsme povinni zde, na půdě Poslanecké sněmovny, jejich argumenty artikulovat, ať zazní v co nejširším veřejném prostoru.

Některé právní argumenty tohoto typu zde již zazněly, jiné nikoliv. Jde třeba o to, že novela nově umožňuje orgánu výkonné moci zakázat konání valných hromad korporací, čímž může dojít k porušení jiných práv a povinností korporací, což by mělo dalekosáhlé důsledky mimo jiné majetkoprávní i s mezinárodním přesahem.

Neúnosná, a o tom jsem již hovořila, je represivní expanze novely do oblasti práva na vzdělávání zaručeného čl. 33 Listiny základních práv a svobod. V dodatkovém protokolu k Mezinárodní úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod se dokonce výslovně uvádí: Nikomu nesmí být odepřeno právo na vzdělání. Tehdejší Československo bylo dokonce vůbec prvním státem střední a východní Evropy, který se stal smluvní stranou této úmluvy. Je tedy velmi smutné, že dnešní vláda následnické České republiky jde přímo proti této úmluvě. Návrhem novely má být navíc zasaženo i do práva na základní vzdělávání, které je z hlediska národní budoucnosti naprosto klíčové a určující a které bylo za dva roky covidových omezení poškozeno už více než dost. Navíc tento typ vzdělávání představuje jednu ze základních podmínek naší národní budoucnosti, a také mnoho odborných studií jasně prokázalo, že omezování vzdělávání dětí na základních školách nemá ani žádný epidemiologický smysl. Nechme už konečně naše děti a jejich rodiče žít. Ctěme jejich právo se vzdělávat, sportovat, právo na kulturní vyžití a vůbec právo na plnohodnotný život. I proto nesmí novela pandemického zákona nikdy spatřit světlo světa.

Dovolte mi upozornit ještě na některá další rizika nedemokratické novely pandemického zákona. A nejde jen o rizika, která vidím pouze já sama. Opírám se o stanoviska expertů, zejména právníků, ale i expertů z oblasti ochrany osobních údajů, zdravotnictví či školství a také o apely tisíců občanů, kteří se na nás obracejí a kteří novelu zásadně odmítají a mají z ní a z jejích dopadů oprávněné obavy.

Pandemický zákon přes veškerá předchozí ujištění představitelů strany nynější vládní koalice o tom, že jde o dočasnou záležitost, prodlužuje na neurčito. Je to porušení předvolebních slibů a neodůvodněná uzurpace moci vládními orgány, která nemá ve svobodné společnosti co dělat. Novela také navíc by předala do rukou různých ministerstev či krajských hygienických stanic tvrdé represivní nástroje k omezování života lidí a k omezování podnikání. Copak už toho nebylo více než dost? A tato opatření by mohla být aplikována bez jejich odůvodňování a vysvětlování Sněmovně a za určitých podmínek klidně i bez souhlasu vlády. To snad ani nemůže být myšleno vážně. (Předsedající: Váš čas, paní poslankyně.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám taky děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračujeme v projednávání našeho bodu mimořádné schůze a budu pokračovat v řízení schůze. Jako další je přihlášený pan poslanec Radek Rozvoral. Má dvě přihlášky, tedy v součtu deset minut. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi vystoupit k projednávanému vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19.

V hnutí SPD nevidíme jediný důvod pro přijetí navrhovaného pandemického zákona. Zcela nechápeme ani to, proč se představitelé vládní koalice snaží všemi možnými způsoby tento – zde mi dovoluji použít výraz – navrhovaný legislativní paskvil, kdy se jedná vlastně o modifikaci zákona o nouzovém stavu, přijmout na základě projednávání ve zkráceném jednání. To zásadně naše hnutí SPD odmítá. Nová vláda chce mít v rukou další nástroj, pomocí kterého chce nařizovat taková opatření, která jim budou co nejlépe vyhovovat. Proto vyzýváme vládu, aby přestala s prohlubováním další diskriminace našich občanů a odmítla takto navržený návrh pandemického zákona schválit.

Je nutné řešit současnou situaci našich občanů a přijímat a navrhovat takové zákony, které by zlepšily situaci našich občanů, která jim nastala v důsledku vysoké inflace, zdražování všech potravin, služeb a energií. Naše hnutí již celou řadu těchto novel zákonů do Sněmovny předložilo, ale vládnoucí koalice je nechce zařadit na program jednání Poslanecké sněmovny a namísto toho se snaží neustále prosazovat projednání pandemického zákona a korespondenční hlasování pro české občany z ciziny. Takže prosím všechny rozumně smýšlející poslance, kteří zde zastupují naše občany, začněme už konečně řešit zákony pro ně potřebné.

Nechci zde předčítat celý návrh pandemického zákona, ale rozhodně musím zmínit ustanovení týkající se definování konkrétních přestupků a jejich sankcí.

Podle § 10 se přestupku dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba, pokud nedodrží mimořádné opatření podle § 2 odst. 2 nebo podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jehož účelem je likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku.

Nyní přečtu všem navrhované sankce. Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu až do 3 000 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. a), b), e) nebo i), pokud nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. i) došlo při poskytování zdravotních nebo sociálních služeb;

1 000 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. d);

500 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. c), f) g), m), o), p), q), s) nebo t);

100 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. i) v jiných případech, než uvedených v písmenu a);

50 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. h) nebo j);

do 3 000 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jehož účelem je likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku.

Při určení výměry pokuty za přestupek podle odstavce 1, který spočívá v nedodržení mimořádného opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, se přihlédne též k horní hranici pokuty, kterou lze uložit za obdobně závažný přestupek spočívající v nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2.

Je-li přestupek podle odstavce 2 písm. a) spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, uloží se pokuta do 4 000 000 korun.

Dále je-li přestupek podle odstavce 2 spáchán jednáním zaměstnance právnické nebo podnikající fyzické osoby na základě pokynu této právnické nebo podnikající fyzické osoby i přesto, že zaměstnanec nejdříve odmítl podle pokynu této právnické nebo podnikající fyzické osoby jednat, lze maximální možnou výši pokuty podle odstavce 2 zvýšit o čtvrtinu.

Dále uvedu znění § 11 navrhovaného pandemického zákona, vztahující se na fyzické osoby:

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nedodrží mimořádné opatření podle § 2 odst. 2 nebo podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jehož účelem je likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku.

Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu až do:

1 000 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. a), b), e), i), pokud k nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. i) došlo při poskytování zdravotních nebo sociálních služeb;

500 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. d);

100 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. c), f) nebo g), o), p), q), s) nebo v);

50 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. h), j), l) nebo m) a n) nebo

30 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2 písm. i) v jiných případech než uvedených v písmenu a).

Dále do 1 000 000 korun, jde-li o nedodržení mimořádného opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jehož účelem je likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku.

Při určení výměry pokuty za přestupek podle odstavce 1, který spočívá v nedodržení mimořádného opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví, se přihlédne též k horní hranici pokuty, kterou lze uložit za obdobně závažný přestupek spočívající v nedodržení mimořádného opatření podle § 2 odst. 2.

Je-li přestupek podle odstavce 2 písm. a) spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, uloží se pokuta do 2 000 000 korun. Fyzická osoba se zproští odpovědnosti za spáchání přestupku, pokud jej spáchala na základě pokynu svého zaměstnavatele.

Vážení, právě z tohoto, jak je pečlivě ošetřeno sankcionování našich občanů, kteří poruší nastavená opatření, uvedené v tomto návrhu pandemického zákona, jsem musel takto navrhované znění určených paragrafů přečíst, a to i přesto, že byl kolegyní Decroix k tomu předložen pozměňovací návrh, který některé sankce snižuje.

Místo toho, aby vláda řešila zhoršenou finanční situaci občanů v důsledku nečinnosti vlády přijmout zákony pro zmírnění této pro občany špatné situace, tak ještě chce takzvané neposlušné více sankcionovat. To nesmíme v demokratickém zřízení dopustit. Občané mají svá práva a svobody zajištěny ústavou a Základní listinou práv a svobod. To musíme mít na paměti a tato zaručující práva a svobody občanům zajistit.

Dále ještě k těm přestupkům, konkrétně k subjektům, které budou tyto přestupky řešit. V praxi to bude znamenat to, že hlavním úkolem policistů bude špehování občanů a řešit ukládání pokut a jejich vymáhání. Kde asi bude další prestiž Policie České republiky a jejich příslušníků, kteří v mnoha případech ani s takovýmto zněním zákona nesouhlasí? Zase to přispěje k dalšímu dělení naší společnosti a vyvolávání negativních nálad. Policie má zajisté plno jiných úkolů v zájmu zajištění bezpečnosti občanů, a hlavně naplňovat své poslání, které zní pomáhat a chránit. Navíc občané tuto sankci budou mít zapsanu v evidenci přestupků v rejstříku trestů.

Ještě jednou vás z tohoto místa vyzývám, prosím, přestaňte už škodit našim občanům, nezapomeňme, že se jedná o slušné pracující lidi, kteří platí a odvádějí daně, ze kterých jsme placeni i my. Takže prosím, na to nezapomínejme.

Dovolte mi, abych dále prezentoval své nesouhlasné stanovisko k novele pandemického zákona. Pro řešení mimořádných situací české právní prostředí obsahuje již několik zákonů. Česká republika žádný nový pandemický zákon nepotřebuje. Současný stav pandemie je odlišný, než tomu bylo před rokem. Jsme sice svědky vysokého počtu pozitivních případů, statisticky ale počet závažných případů a lidí umístěných na jednotkách intenzivní péče zdaleka nedosahuje stavu, jak tomu bylo před rokem. Z tohoto důvodu by měla vláda uvažovat o rozvolnění opatření. Konkrétně hnutí SPD žádá o zrušení všech opatření a návrat naší společnosti do normálního života. Nechme lidi žít, pracovat a spíš jim ulehčovat tuto těžkou dobu z důvodu zdražování všeho. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, včetně dodržení času. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Richard Brabec, kde má druhých pět minut. Prosím, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Richard Brabec: Děkuji. Tento luxusní čas určitě nevyužiji. Novela můj hlas také nezíská, nicméně mi dovolu, abych velmi krátce odůvodnil pozměňovací návrh pana kolegy Vondráka, který mě o to požádal. Já se pak k němu ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Jedná se o pozměňovací návrh číslo 319. Návrh má za cíl vyjasnit pravomoci hejtmana vůči krajské hygienické stanici v oblasti přijímání mimořádných opatření. Dosavadní zkušenost boje s epidemií ukázala nezbytnost úzké spolupráce hejtmanů s krajskými hygienickými stanicemi a pro zlepšení spolupráce se navrhuje, aby hejtman kraje byl oprávněn vyzvat příslušnou krajskou hygienickou stanici k vyhlášení mimořádného opatření, a to po projednání v krizovém štábu kraje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. V současné době eviduji faktickou poznámku pana poslance Marka Nováka. Neplatí, dobře, takže faktickou poznámku mažu a ptám se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestli tomu tak není, nikoho nevidím, tak připomínám, že končím obecnou rozpravu.

Nyní tedy otevírám podrobnou rozpravu, kde eviduji čtyři přihlášky, a poprosím, aby se pozměňovací návrhy načetly a poté zdůvodnily. Jako první je přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř, jako druhý pan poslanec Drahošlav Ryba a další. Než vám udělím slovo, tak vás poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení, protože budou načítány pozměňující návrhy a na základě nich se potom bude tvořit hlasovací procedura, tak ať i zpravodaj ví, o čem budeme hlasovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych tady jenom v rychlosti představil svůj pozměňovací návrh, je velice jednoduchý, ruší pandemický zákon dnem vyhlášení, protože skutečně tento zákon považujeme za nadbytečný. Navíc má v názvu onemocnění covid-19, a přesto má být jakýmsi univerzálním zákonem. My říkáme, že novelizovat zákon o ochraně veřejného zdraví či krizový zákon by úplně stačilo. Takže tímto se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 306. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní požádám pana poslance Drahoslava Rybu, aby nám přednesl svůj pozměňující návrh. Připraví se pan poslanec Karel Haas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Drahoslav Ryba: Dobrý večer. Hlásím se, nebo přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu číslo 303, svému pozměňovacímu návrhu. a podrobné zdůvodnění je obsaženo ve vlastním pozměňovacím návrhu. Pokud to takto stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, stačí to takto. Děkuji. Prosím zpravodaji odevzdat pozměňovací návrh, aby ho měl k dispozici. Já vám děkuji. Nyní požádám pana poslance Karla Haase a připraví se pan poslanec Richard Brabec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, v souladu s jednacím řádem se v podrobné rozpravě přihlašuji k písemným pozměňovacím návrhům písemně načteným pod čísly 297 a 317 a k jejich detailnímu odůvodnění, které zaznělo v obecné rozpravě od předkladatelky Evy Decroix. Zdůrazním pouze dva technické body, které nějak reagují na průběh obecné rozpravy.

První. Z té obecné rozpravy trošičku vyplývalo, jako kdyby tyto pozměňovací návrhy vznikly bez řekněme řádného projednání, tak jsem pouze chtěl zdůraznit, že vznikly naopak v průběhu minulého týdne po velmi detailním projednání se všemi gesčními ministry, vznikly po projednání dokonce se senátním zdravotním výborem a vznikly po projednání s kompletním odborným vedením Ministerstva zdravotnictví, se kterým proběhla ve čtvrtek minulý týden a v pondělí tento týden dvě odborná jednání. Tolik první poznámka.

A druhá poznámka, která reaguje na poměrně časté zmínky o neústavnosti vládní novely pandemického zákona, tak jsem pouze chtěl zdůraznit, že pandemický zákon jako celek prošel testem ústavnosti Ústavního soudu plenárním nálezem 20/2021 vydaným v prosinci loňského roku. Takže to jsou body, které jsem chtěl zdůraznit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další přihlášený v podrobné rozpravě je pan poslanec Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, jak jsem avizoval, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému nahrán pod číslem 319, jehož odůvodnění už jsem uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ptám, zda se někdo hlásí. Hlásí se pan poslanec Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je ryze technický

a řeší problém, že by teoreticky mohlo dojít k hromadění návrhů na Nejvyšším správním soudě, které by nebyly přednostně projednány, pokud by byla zrušena ta opatření a byla nahrazena dalším opatřením, a tím pádem by mohlo docházet k tomu, že skutečně nebude fungovat ten soudní přezkum tak rychle, jak jsme na to byli zvyklí. A musím říct a pochválit tady i Nejvyšší správní soud, že opravdu ta úroveň toho přezkumu podle pandemického zákona byla na vysoké úrovni.

Takže pozměňovací návrh je, že v článku I novelizačním bodu 44 se za slova "pozbylo-li mimořádné opatření v průběhu řízení o jeho zrušení platnosti" vkládají slova "a povinnost v mimořádném opatření nebyla současně nahrazena obdobnou povinností v jiném mimořádném opatření". Zjednodušeně řečeno, tento návrh znamená, že pokud Nejvyšší správní soud projednává nějaký návrh, tak ho projednává typicky přednostně s výjimkou toho, že to opatření už bylo zrušeno. Ovšem v případě, kdy ta povinnost byla sice zrušena, ale nahrazena obdobným opatřením, tak v takovém případě se i nadále to původní opatření projednává přednostně. Je to opravdu technická záležitost týkající se přednostního projednání u Nejvyššího správního soudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo, jenom pro mě, jedná se o to, že to není načteno v systému, načtl jste to přímo zde v rámci podrobné rozpravy třetího čtení. (Ano.) Dobře, děkuji vám. Druhého čtení, tedy. Registrujeme váš pozměňující návrh.

Tak abych nikoho nepřehlédl, ptám se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho dalšího nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Já zde eviduji přednostní právo pana předsedy Fialy. Jenom se chci zeptat, zda dáte možnost závěrečným slovům, nebo jestli chcete přednostní právo rovnou? (Poslanec Radim Fiala posecká.) Ptám se, pane ministře, zda chcete závěrečné slovo? Prosím, máte závěrečné slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jednak velmi děkuji za všechny pozměňovací návrhy. Velmi si vážím té diskuse, která byla, troufnu si to takhle říct, většinově velmi konstruktivní. Děkuji za všechna doporučení, za všechny rady. Mohu slíbit, že je rozhodně v té legislativě, kterou jsem řekl, že předložím do prázdnin, která se bude týkat obecné legislativy týkající se hygieny, zohledním. Uvědomuji si věci, které by mě nenapadly, čímž děkuji, prostřednictvím pana předsedajícího, paní poslankyni Vildumetzové a některým dalším, kteří upozornili na věci, které jsou z praktického hlediska důležité. A především děkuji vám všem, paní poslankyně a páni poslanci, že jste to vydrželi, že jste měli tu trpělivost a že po celou dobu to prostředí bylo v rámci možností a rozdílných názorů přece jenom důstojné a konstruktivní. Velmi si toho vážím. Doufám, že dovedeme ten zákon k úspěšnému cíli a že vás přesvědčím, i ty, co s tím nesouhlasíte, že to, co jsem tady říkal, myslím smrtelně vážně a že své slovo vždycky dodržím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ptám se, zda pan zpravodaj chce závěrečné slovo? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. I já bych chtěl jenom všem poděkovat za rozsáhlou diskusi, která tady byla. A zároveň bych chtěl konstatovat, že všechny pozměňovací návrhy, které předkládá koalice SPOLU, byly projednány celou koalicí a prošly širokým souhlasem našich odborníků na tyto otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní, tak jak jsme se domluvili, tak po skončení podrobné rozpravy a závěrečných slovech máte přednostní právo, pane předsedo. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi po druhém čtení také několik slov. My jsme se vás tady dva dny snažili přesvědčit o tom, že vámi podporovaná připravovaná novela pandemického zákona je útokem na svobodu, na práva spoluobčanů a lidí v České republice, že s tím samozřejmě nemůžeme souhlasit. Je to útok na práva obsažená v Základní listině práv a svobod, například právo na podnikání, právo na soukromý a rodinný život, to jsou všechno práva, která jsou zakotvena v Základní listině práv a svobod. A zvláště také ve světle toho, že Nejvyšší správní soud dnes, nebo včera, teď už ztrácím přehled, zrušil rozhodnutí o opatření, kdy se neočkovaní mají povinnost prokazovat v restauracích nějakým testem nebo něčím, tou Tečkou nebo něčím podobným. A já už teď přesně ani nevím, jestli je to 34. nebo 35. opatření, které bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem. Je vidět, že něco je tady špatně.

Další věc, která je pro nás naprosto nepřijatelná, že se novela pandemického zákona přijímá v legislativní nouzi. My jsme tady dlouze vysvětlovali, k čemu je legislativní nouze, jaké jsou přesně věci, ke kterým legislativní nouze slouží. Je to například, pokud je ohrožena bezpečnost státu, pokud je ohroženo hospodářství státu, nic takového se v současné době neděje. Dále samozřejmě nemůžeme souhlasit, abychom to projednávali ve zkráceném čtení. Mrzí mě, že jsme vás ani nepřesvědčili, abyste to stáhli ze zkráceného projednávání nebo z legislativní nouze a projednali to v řádném legislativním procesu, který má první, druhé a třetí čtení, kde bychom samozřejmě mohli tyto věci dlouhodobě vydiskutovat.

My se ale nevzdáváme a budeme proti novele pandemického zákona bojovat až do konce. Využijeme každou chvíli a každou věc, která by mohla zrušit, nebo která by mohla zpomalit přijímání takovýchto podle našeho názoru protiústavních novel. Samozřejmě teď jsme po podrobné rozpravě druhého čtení a já vás žádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu SPD v délce dvou hodin. My si musíme říct další strategii, jak budeme postupovat v této věci dál. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já vám přestávku dám, jenom potřebuji technicky dořešit tenhle bod a jeho pokračování. Tedy já nejprve končím druhé čtení tohoto návrhu a my jako Poslanecká sněmovna bychom se měli domluvit, jakým způsobem budou zpracovány pozměňující návrhy, zda budou formou písemnou, anebo budou formou elektronickou. S přednostním právem pan předseda Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, na základě dohody všech předsedů poslaneckých klubů prosím vás a sněmovní legislativu o přípravu písemného podkladu a písemně zpracovaných pozměňovacích návrhů, tak abychom poté, co vyprší přestávka, o kterou požádal pan předseda Fiala, tak aby mohlo proběhnout třetí čtení tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to jasné, bude to tedy v písemné podobě. A poprosím pana zpravodaje, aby si připravil proceduru hlasování o jednotlivých pozměňujících návrzích, které se pak budeme věnovat v rámci třetího čtení. Tím jsme po formální stránce, si myslím, učinili zadosť tomu, co bylo potřeba. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny na dvě hodiny, do 21.26 hodin, s tím, že budeme pokračovat třetím čtením tohoto návrhu zákona. Já vám děkuji.

(Jednání přerušeno v 19.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.26 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, budeme pokračovat v projednávání bodu číslo 1. Dříve než přistoupíme a otevřeme třetí čtení, dovoluji, abych přečetla omluvy. O omluvu požádal pan ministr zahraničních věcí Jan Lipavský z jednání od 20 hodin do 23.00, v podstatě do 24 hodin, z pracovních důvodů. Dále svoji omluvu ruší paní poslankyně Eliška Olšáková. Dále se omluvil pan poslanec Jaroslav Faltýnek mezi 17.30 až 24.00 do konce jednacího dne bez udání důvodu. Omlouvá se též paní poslankyně Michaela Opltová, a to mezi 19. a 23. hodinou z rodinných důvodů a také o omluvu požádal pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek, a to dnes od 19 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Toliko omluvy.

A nyní zahájíme třetí čtení. Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že pan zpravodaj výboru pro zdravotnictví, poslanec Bohuslav Svoboda, bude spolu se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám. A mám zde s přednostním právem přihlášeného do rozpravy pana poslance Marka Výborného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, vážení kolegové, já budu velmi stručný. Začínáme poslední část té čtvrté etapy schvalování pandemického zákona, třetí čtení. V rámci třetího čtení opět může proběhnout rozprava a pro tento případ bych si v souladu s jednacím řádem dovolil navrhnout, aby v případě této rozpravy byl čas na vystoupení pro poslance omezen na dvakrát pět minut a aby o tomto procedurálním návrhu bylo hlasováno bezprostředně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za váš návrh a budeme o vašem návrhu bezprostředně hlasovat. Ten návrh zní, že se omezuje řečnická doba v rozpravě na dvakrát pět minut. Já zagonguji a všechny vás odhlásím. Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Počkáme, až se počet přihlášených ustálí, a já jenom zopakuji, že na návrh pana předsedy Marka Výborného budeme hlasovat o omezení řečnické doby na dvakrát pět minut.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48, přihlášeno 121 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 31, zdrželo se 21. Tento návrh byl přijat a tímto jsme omezili řečnickou dobu na dvakrát pět minut.

Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy? Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Má pan ministr či pan zpravodaj zájem o závěrečná slova? Nemají, děkuji. Návrh na zamítnutí nezazněl v podrobné rozpravě ve druhém čtení a nyní bychom tedy hlasovali o pozměňovacích návrzích a legislativně technických úpravách. Já bych poprosila pana zpravodaje Bohuslava Svobodu, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano. Takže návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán a pak máme celkem šest pozměňovacích návrhů. Já bych navrhoval, abychom začali tím pozměňovacím návrhem pod písmenem B, protože to je návrh poslance Hrnčíře, který by znamenal, že bychom odhlasovali to, že zákon byl zrušen. (Předsedající: Ano.) To znamená, všechny ostatní varianty by potom už nepřípadaly do úvahy. Čili toto bych odhlasoval jako první a potom bychom pokračovali dál po řadě, tak jak to bylo předneseno. Čili první pozměňovací návrh by byl poslanec pod písmenem B, který říká, že zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 se zrušuje.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Momentíček. Jenom pokud byste nás mohli provést, jak zní procedura. Jaký je návrh procedury prosím? A kolegy požádám – (Poslanec Svoboda: Tak jak jsem to říkal.) – aby byl klid v sále, abychom všichni slyšeli návrh procedury.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, začínáme tímto bodem. Potom další pozměňovací návrh, který budeme hlasovat, je pozměňovací návrh A, který definuje konec toho zákona, definuje ho 30. listopadu 2022.

Jako třetí materiál bychom měli materiál poslance Drahoslava Ryby, který říká, že se mění stanovení podmínek vzniku, průběhu, ukončení izolace nebo karanténní opatření.

Jako čtvrtý by byl poslanecký návrh, který za prvé definuje to, že i podmínky musí být stanoveny v jednom čase a v jednom místě, aby nebylo možné, aby se to kumulovalo. A v té druhé části potom jsou zvláštní ustanovení, která definují výši pokut, která je určena za překročení těch příkazů. Tam jenom obecně platí to, že všechny ty částky se snižovaly na částku desetiny proti tomu původnímu údaji.

Jako další bod bychom hlasovali potom písmeno D2, což je zvláštní opatření ve vztahu k rozhodování orgánů právnických osob, kde je definováno, že je možné, aby tyto orgány jednaly ve formě písemné nebo s využitím technických prostředků i tehdy, kdy to jejich zakládací listina nepřipouští. A další zásadní věc, která je v tomto bodu, je to, že se vypouští z návrhu Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra jako samostatné jednotky, které mají možnost tato opatření rozhodovat.

Další by byl poslanecký návrh poslance Vondráka, respektive Brabce, což je návrh, který říká, že hejtman má právo za účelem epidemie... hejtman kraje může po projednání v krizovém štábu vyzvat příslušnou krajskou hygienickou stanici k vyhlášení mimořádného opatření, popřípadě navrhnout zrušení takového opatření. Krajská hygienická stanice takový návrh musí projednat. Nic víc tam není, než že ho musí projednat.

A poslední, šestý bod je návrh poslance Michálka, který je vyloženě technický, protože říká, že pokud ten zákon... "pozbylo-li mimořádné opatření v průběhu řízení o jeho zrušení platnosti" vkládají se za tato slova povinnost... v tom případě žádné jiné, žádným jiným opatřením nebylo to rozhodnutí nahrazeno.

To je všech šest bodů, tak jak by běžely. Pokud má někdo námitky nebo jiný návrh...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, my budeme hlasovat. Pokud není nějaký jiný protinávrh, odhlasujeme si proceduru. Všem je jasné, o čem budeme hlasovat? Jenom připomínám, že oproti původnímu projednávání se rozděluje bod D1. a D2. odděleným hlasováním. Je to tak, pane zpravodaji? (Ano.) Děkuji.

Čili ptám se, kdo je pro návrh takovéto procedury.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 123 poslanců, pro 121, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh procedury přijali.

A nyní bych vás poprosila, pane zpravodaji, abyste nás provedl hlasováním. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano. Jako první, jak jsem říkal, budeme hlasovat pozměňovací návrh přednesený poslancem Hrnčířem. Tento pozměňovák je velmi jednoduchý, protože on říká, že zákon č. 94/2021 Sb. se zrušuje.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? Pane ministře? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 123 poslanců, pro 53, proti 69. Návrh byl zamítnut. Prosím pokračujte.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Další je písmeno C, což je návrh poslance Drahoslava Ryby, který říká, že se v prvním článku číslo 1 nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se nový text, který zní: "stanovení podmínek vzniku, průběhu a ukončení izolace nebo karanténního opatření." Je to tedy věc, která... nekomentuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Budeme tedy hlasovat o bodu A. O pozměňovacím návrhu A. (Rozruch v plénu. Zpravodaj: Ne ne ne, to je až to další.) Céčko. Dobře, děkuji. Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Stanovisko ministerstva je nesouhlasné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 přihlášeno 123 poslanců, pro 53, proti 69. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat dále. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: A nyní se dostáváme k písmenu D, nejprve k písmenu D1, což je návrh, který za prvé říká, že konání veřejných nebo soukromých akcí... (Upozornění.) Ano, je to pravda, přeskočil jsem, omlouvám se. Pozměňovací návrh je ten, který říká, že... (Předsedající žádá o klid.) ... § 1 až § 8a pozbývá účinnosti uplynutím dne 30. listopadu 2022.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Stanovisko navrhovatele? (Za ministerstvo stanovisko souhlasné.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, vracím se teď k písmenu D.1, kde je stanoveno, že se jedná o omezení konání veřejných nebo soukromých akcí, při nichž dochází ke kumulaci fyzických osob na jednom místě v jednom čase. Má to pokračování, je to část, která je pokračováním, vydává informaci o tom, jak veliké jsou pokuty za překročení jednotlivých podmínek na začátku uvedených, všechny ty pokuty jsou významným způsobem sníženy na zhruba 10 % původní částky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Stanovisko navrhovatele?

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Za ministerstvo k tomuto pozměňovacímu návrhu skupiny poslanců je stanovisko souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano. Dále máme pozměňovací návrh D2 zase skupiny poslanců, který říká, že pokud orgán ochrany veřejného zdraví mimořádným opatřením vydá opětovné omezení orgánu právnické osoby, může rozhodovat mimo v písemné formě s využitím technických prostředků i tehdy, nepřipouští-li to zakladatelské právní jednání. A dále je tam také definováno to, že slovo "ministerstvo nebo krajská hygienická stanice" se nahrazují slovy jenom "mimořádné opatření" a slovo "jeho" se zrušuje, což je zásadní zrušení toho, že to není zákazové. Potom tady je v této části také to, že "Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra" se zrušuje jako pojem, který může tato rozhodnutí dělat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Čili jedná se o pozměňovací návrh D2. Děkuji. Stanovisko navrhovatele?

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Za ministerstvo k tomuto pozměňovacímu návrhu podanému opět skupinou poslanců je stanovisko souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat. Pokračujeme dále. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano. Máme pozměňovací návrh písmeno E, který předkládá kolega Brabec a Ivo Vondrák. Tento bod říká, že hejtman kraje za účelem zvládnání epidemie může po projednání ve svém krizovém štábu navrhnout a vyzvat krajskou hygienickou stanici k vyhlášení mimořádného opatření, případně navrhnout znění takového opatření. Krajská hygienická stanice musí takovou výzvu projednat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, budeme tedy hlasovat o bodu E. Prosím o stanovisko, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Stanovisko ministerstva k tomuto pozměňovacímu návrhu pana poslance Vondráka je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 122, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: A jsme u písm. F návrh poslance Michálka, který říká, že pozbylo-li mimořádné opatření v průběhu řízení o jeho zrušení platnosti, vkládáme za to slova "a povinnost v mimořádném opatření nebyla současně nahrazena obdobnou povinností v jiném

mimořádném opatření". Čili je to vlastně technické doplnění toho děje, že zaniklo-li to a nebylo to nahrazeno něčím jiným.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, budeme tedy hlasovat o návrhu F. Ptám se na stanovisko navrhovatele.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Za Ministerstvo zdravotnictví k tomuto pozměňovacímu návrhu je stanovisko souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 56, přihlášeno 123 poslanců, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A tímto jsme se vypořádali, pokud se nemýlím, se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, nemýlíte se. I podle mého názoru jsme se se všemi pozměňovacími návrhy vypořádali, a zbývá nám tedy jenom hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. A předtím, než budeme hlasovat o návrhu jako celku, požádal o vystoupení pan předseda Tomio Okamura s přednostním právem. Prosím. Pane zpravodaji, zatím vám děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych znovu chtěl zdůraznit, že váš vládní návrh takzvaného pandemického zákona je bezprecedentním útokem na práva a svobody občanů. Proto poslanci hnutí SPD tento zákon nepodpoří.

Zároveň jsem vás chtěl informovat, že jestli si to tady prohlasujete, tak pro nás v SPD politický boj za svobodu, demokracii a lidská práva v této souvislosti nekončí a budeme bojovat dál. Podáme ústavní stížnost jednak na pandemický zákon a také na způsob, jakým byl tento zákon přijat zde v legislativní nouzi, protože tímto zákonem zásadně omezujete ústavní práva a svobody občanů. Tady bych připomněl tu důležitou větu, v jakém případě můžete podávat zákon v legislativní nouzi. Je to pouze v případě – cituji – mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo když státu hrozí značné hospodářské škody. Tady samozřejmě neobstojí ani ten argument, že něco už u Ústavního soudu bylo, protože to, co tam teď překlápíte vy, je přece jiná varianta.

A já bych chtěl na závěr vyzvat vládu premiéra Petra Fialy, který tady za mnou sedí, abyste okamžitě zrušili plošná protiepidemická opatření související s onemocněním covid, mluvím o těch plošných opatřeních. A rád bych vás požádal, abyste stejně jako mnohé ostatní země rozvolňovali. Vy říkáte, že rozvolňujete, ale naopak si teď tady prosazujete zákon, který omezuje práva a svobody, další práva a svobody občanů. Prostě pojďme se vrátit už do normálního života. Zároveň vás chci, pane premiére, požádat, abyste ukončil diskriminaci neočkovaných, a to ale i v této souvislosti toho rozsudku, který dneska padl, ale my už to říkáme dlouhodobě.

A také bych chtěl vyzvat členy vlády a tady pana premiéra Petra Fialu, abyste konečně začali řešit enormní zdražování všeho pro občany v České republice. Je to zdražování energií, potravin. A neřešte, prosím vás, jako prioritu tady celý měsíc, pane premiére, pandemický zákon a korespondenční volbu. Opravdu předložte, prosím vás, ty zákony. Vy jste vláda, my jsme v opozici. Vy máte tady tu většinu. Takže já vás chci požádat, abyste konečně začali řešit

věci, které opravdu pálí občany České republiky, a to je vyřešení zdražování v České republice. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. S přednostním právem – pan ministr dá přednost paní předsedkyni. (Ministr Válek: Dáma musí mít vždy přednost.) Ano, výborně. Paní předsedkyně Alena Schillerová s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní předsedkyně, za udělení slova, panu ministrovi děkuji za přednost. Budu velmi stručná. Poslanci hnutí ANO se od počátku chovali při projednávání tohoto zákona konstruktivně. Vystoupilo šest mých kolegů včetně mě. Řekli jsme, co nám vadí na zákonu. A znovu opakuji, že zákon jako celek podpořit nemůžeme, protože si trvám na tom jménem klubu, že tento zákon nebyl řádně prodiskutován.

Já jsem nechtěla, abychom přistoupili k nějakým dlouhým debatám, které nám nepomohou. Já jsem se snažila i ve svém projevu a mí kolegové také, abychom poukazovali na to, že kdybychom ho pustili do řádného legislativního procesu, že jsme mohli možná najít konsenzus, mohli jsme se na něm shodnout tak, aby ho hnutí ANO ve finále mohlo podpořit. To se nestalo. Ale my jsme se postavili velmi konstruktivně i k pozměňovacím návrhům. Jsme si vědomi většiny vládní a toho, že zákon zcela určitě projde. A chtěli jsme podpořit pozměňovací návrhy, které zmírňují některé dopady na občany, protože budou poté nedílnou součástí přijatého zákona. Proto jsme je podpořili, ale zákon jako celek nepodpoříme. Je to špatně, nemá-li takto zásadní zákon, který rozděluje společnost – možná by tam dnes nestáli ti lidé, kdyby ten zákon byl vydiskutován, kdyby byl veřejnosti pořádně vysvětlen, kdyby prošel řádným legislativním procesem.

Myslím si, a nemám z toho radost, protože jsem zažívala jako členka bývalé vlády tyto zkušenosti, kdy jsme vytvářeli nová rozhodnutí, soudy nám je rušily, teď se vlastně ocitáte ve stejné situaci. Víím, že je to mnohdy neřešitelná situace, dokážu se do toho vcítit. A myslím si, že se – a nepřeju vám to v žádném případě, protože je to potom situace, která dopadá na tu vládu, komplikuje jí činnost, je na to poukazováno, že se takto nemělo postupovat – myslím si, že se stejně nevyhneme situaci, kdy až bude postupováno podle tohoto zákona, a ví bůh, že budete muset podle něj postupovat, tak až soudy nám dají odpověď, jestli to takto bylo v pořádku. Myslím si, že kdybychom si tuto debatu odbyli s právníky, s různými experty ve výborech, tady na plénu, tak že jsme se toho mohli vyvarovat a třeba bychom nakonec našli společnou řeč.

Já jsem cítila za nutné vám to tady říci, proč hnutí ANO nepodpoří zákon jako celek, byť jednotlivé pozměňovací návrhy jsme podpořili. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedkyně. A nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr Vlastimil Válek. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já vám velmi děkuji za ten maraton, ale především – a to jsem cítil jako svoji povinnost, protože jsem předkladatel toho zákona, a tím pádem za to nesu odpovědnost – bych chtěl poděkovat všem zaměstnancům Poslanecké sněmovny. Chtěl bych poděkovat všem těm, co tady s námi trávili den, noc a den, ochrance, všem těm, co tady byli kvůli tomu, že my jsme diskutovali, že jsme řešili tento zákon, že jsme o něm debatovali. Já si toho velmi vážím a velmi se jim všem omlouvám. Myslím si, že si zaslouží naši pochvalu, já bych řekl potlesk. (Velký potlesk všech poslanců, poslanec Brázdil předává kytičku stenografce.)

Chtěl jsem vám všem poděkovat za pozměňovací návrhy, chtěl jsem vám poděkovat za vstřícnost k pozměňovacím návrhům. Ty pozměňovací návrhy zákon posunuly správným směrem a já za to děkuji.

Tak jak jsem dodržel slovo na silvestra a nebyl nouzový stav, nebyl omezený provoz, tak jak jsem dodržel slovo s vyhláškou, kterou jsme zrušili, a není povinné očkování, tak jak jsem dodržel svoje slovo, že budeme postupně omezovat jednotlivá opatření tak, jak se situace bude vyvíjet, a jasně jsem řekl, jak je budeme omezovat, uvolňovat, tak v tomto budu pokračovat a mohu slíbit, že mě od toho nic neodradí. Budeme vycházet z doporučení profesora Chlábka. Náš plán je jasný a velmi rychle s ním veřejnost seznámíme.

Pandemický zákon pro mě není nic jiného než pojistka a bezpečnost pro všechny občany České republiky, kdyby se něco mimořádného stalo, abych mohl konat ku jejich prospěchu. Nic, nic nemůže vést k tomu, abych ho zneužil. (Velký potlesk poslanců koalice.)

Já vám děkuji za pozornost a prosím, hlasujte pro tento zákon. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já vám děkuji, pane ministře. A než budeme hlasovat, přečtu ještě omluvu. Z dnešního jednání se mezi 22.00 a 22.30 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Roman Bělor.

A nyní ještě jednou zopakují, že jsme hlasovali o všech pozměňujících návrzích, a nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. Já zagonguji, přivolám poslance a poslankyně do jednacího sálu. Slyšíme žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Zdá se, že se počet ustálil, a proto mohu zahájit hlasování.

Ptám se, kdo je pro zákon jako celek, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přihlášeno bylo 123 poslanců a poslankyň, pro 70, proti 53. Návrh zákona byl přijat. (Potlesk poslanců koalice.)

A ještě se omlouvám, zapoměla jsem před hlasováním přednést návrh usnesení, tak to tímto mohu napravit?

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, podle sněmovního tisku 127, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Dámy a pánové, velice se omlouvám, velice se omlouvám. Vzhledem k tomu, že jsem opomněla načíst usnesení, tak to předcházející hlasování považujte za zmatečné. Prosím, abyste se vrátili na svá místa. Poprosím vás o shovívavost. A budeme ještě jednou hlasovat, tentokrát už načisto, o návrhu zákona jako celku. Zagonguji a poprosím kolegy, aby přišli na hlasování. Zároveň slyším žádost o odhlášení. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Usnesení jsme načetli. Budeme hlasovat o zákonu jako celku. Počkáme, až se počet ustálí. Ještě jednou zagonguji. (Velký hluk v sále.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku a táži se, kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno 122, pro 70, proti 52. Zákon byl přijat.

A ještě jednou se omlouvám za zmatky. Konstatuji, že jsme vyčerpali pořad této schůze, a já 8. schůzi Poslanecké sněmovny končím a přeji vám dobrou noc.

(Schůze skončila ve 22.03 hodin.)